I Z A I J O K N Y G A

1 skyrius

Jeruzalės nupuolimas ir bausmė 1 - 9, atsivertimas vietoje apeigų 10 - 17, pažadas ir įspėjimas 18 - 31.

1 Izaijas, Amoso sūnus, gavo apreiškimą apie Judėją ir Jeruzalę. Judėjos karalių: Uzijo, Joatamo, Ahazo ir Ezekijo viešpatavimo laikais. 2 Dangūs, klausykite, žeme, išgirsk! Viešpats kalba: "Aš užauginau ir išaukštinau vaikus, bet jie atitolo nuo manęs. (5 M 32, 1-6) 3 Jautis pažįsta savo šeimininką, ir asilas paskirtas jam ėdžias, bet Izraelis ir mano tauta nepažįsta ir nesupranta manęs". 4 Vargas nuodėmingai gimi-nei, piktadarybėmis apsunkintai tautai, piktųjų išperoms, nepaklusniems vaikams! Jie paliko Viešpatį, piktžodžiavo Izraelio Šventajam, nusigręžė nuo Jo. 5 Ar verta jus dar daugiau bausti, kurie tebemaištaujate? Jau visa galva nesveika, širdis alpsta. (Jer 2, 30; Ez 21, 18) 6 Nuo kojų padų iki viršugalvio nebėra nieko sveiko: sumušimai, randai, kraujuojančios žaizdos nevalytos, neaprištos, aliejumi nepateptos. (5 M 28, 35) 7 Jūsų šalis paversta tyrlaukiais, miestai sudeginti, laukų vaisius svetimieji ryja jūsų akivaizdoje. Visa yra sunaikinta svetimųjų. 8 Siono dukra palikta, kaip palapinė vynuogyne, kaip sargo būda agurkyne, kaip apgultas miestas. 9 Jei pulkų Viešpats nebūtų palikęs mums pulkelio, mes būtume kaip Sodoma, panašūs į Gomorą. (Rom 9, 29; 1 M 19, 24-25; 5 M 29, 21-27) 10 Klausykite Viešpaties Žodžio, jūs Sodomos valdo-vai. Išgirsk mūsų Dievo pamokymą, Gomoros tauta! (Jer 23, 14; Jer R. 4, 6) 11 Kas man iš daugybės jūsų pjaunamųjų aukų? - klausia Viešpats. Man atsibodo deginamosios avinų aukos ir penimųjų gyvulių taukai. Aš nemėgstu jaučių, avių ir ožkų kraujo. (Ps 50, 8; Pat 21, 27; Jer 6, 20; Am 5, 22) 12 Kas reikalauja iš jūsų viso tai, kai ateinate pasirodyti man ir mindote mano šventorius? 13 Neaukokite man nevertų aukų; smilka-lai man yra pasibjaurėjimas. Aš nekenčiu jauno mėnulio, sabatų ir kitų švenčių. Aš nebepakeliu jūsų iškilmingų ir neteisingų susirinkimų. (Mt 6, 24) 14 Jūsų jauno mėnu-lio ir kitų iškilmių mano siela nekenčia. Jos mane vargina, nebenoriu jų. (Am 5, 21-

galvažudžių lizdas. /Mt 23,37/ 22 Tavo sidabras virto degėsiais, o vynas atskiestas vandeniu.

vaikščiotume Jo takais". Nes iš Siono išeis įstatymas, o iš Jeruzalės - Viešpaties Žodis. (Jn 4, 22) 4 Jis teis tautas ir sprendimus darys tautų tarpe. Jie perdirbs savo kardus į noragus arklams ir durtuvus į pjautuvus. Tautos nebekariaus ir nebesimokys kariauti. (Iz 9, 4) 5 Jokūbo namai, ateikite ir visi vaikščiokite Viešpaties šviesoje! 6 Tikrai, Viešpats atmetė savo tautą, Jokūbo namus, nes jie pilni Rytų žynių ir burtininkų, kaip filistėnai. Jie susideda su svetimaisiais. 7 Jų kraštas yra pilnas sidabro ir aukso, ir nėra galo jų turtams. Jų šalis pilna žirgų ir kovos vežimų be skaičiaus. (5 M 17, 16; Mik 5, 9) 8 Jų kraštas perpildytas stabais; jie lankstosi prieš savo rankų darbo stabus, kuriuos pagamino jų pačių pirštai. 9 Ten lenkiasi žmogus, žeminasi vyras. Neatleisk jiems! 10 Eik į uolą ir slėpkis dulkėse nuo Viešpaties siaubo ir Jo Didenybės bei garbės. (Iz 19, 21) 11 Žmonių išdidumas bus pažemintas, ir jų puikybė palaužta. Tą dieną tik vienas Viešpats bus išaukštintas. (Iz 5, 15) 12 Pulkų Viešpats paskirtą dieną stos prieš kiekvieną: puikų ir išdidų pasipūtėlį, 13 prieš visus Libano kedrus, aukštus ir išdidžius, ir prieš visus Basano ąžuolus; 14 prieš visus aukštus kalnus ir prieš visas aukštai iškilusias aukštumas; 15 prieš kiekvieną aukštą bokštą ir prieš kiekvieną sustiprintą sieną; 16 prieš visus Tarsio laivus ir prieš visa, kas laikosi išdidžiai. 17 Žmogaus išdidumas bus pažemintas, žmonių puikybė bus palaužta; tik Viešpats vienas bus išaukštintas tą dieną. 18 Stabai bus visai sunaikinti. 19 Jie slėpsis uolų plyšiuose ir žemės urvuose nuo Viešpaties teismo ir Jo Didenybės bei garbės, kai Jis teis žemę. (Lk 23, 30) 20 Tą dieną žmonės pašalins savo sidabrinius ir auksinius stabus, kuriuos pasigaminę garbino; jie atiteks kurmiams ir šikšnosparniams. 21 Žmonės slėpsis uolų urvuose ir akmenų plyšiuose nuo Viešpaties siaubo ir Jo Didenybės bei garbės, kai Jis teis žemę. (2 Tes 1, 9) 22 Atsitraukite nuo žmogaus, kuris tik tiek vertinamas, kad jis gyvas, - juk jis bevertis. (1 M 2, 7)

3 skyrius

Tautos nusikaltimas ir bausmė 1 - 26.

1 Štai, Valdovas, pulkų Viešpats, atims iš Jeruzalės ir Judėjos ramstį ir lazdą, ir duonos bei vandens atsargas, (3 M 26, 26; Ez 4, 16) 2 karžygį ir karėivį, teisėją ir

pranašą, žynį ir vyriausiąjį, 3 penkių dešimčių viršininką ir valdininką, patarėją, išmintingą amatininką ir burtininką. 4 Jaunuoliai bus jų kunigaikščiai, vaikėzai juos valdys. (Pam 10, 16) 5 Žmonės skriaus vienas kitą, net savo kaimyną. Jaunuoliai neapkęs senesniųjų, niekšai - garbingųjų. 6 Tada žmogus, nutvėręs savo giminaitį, sakys: "Tu turi dar apsiaustą, būk mūsų vadas. Šie griuvėsiai tebūnie tavo valdžioje". 7 Jis atsakys: "Aš stebuklų nedarau, mano namuose nėra nei duonos, nei drabužių. Nedarykite manęs tautos vadu". 8 Jeruzalė ir Judėja kris, nes jų žodžiai ir darbai priešingi Viešpačiui; jie erzina Jį ir priešinasi Jam. 9 Jų veido išraiška jau liudija prieš juos. Jie viešai, nesislėpdami nuodėmiauja, kaip sodomitai. Vargas jiems! Jie patys sau kenkia . (Oz 13, 9) 10 Sakykite teisiesiems, kad jiems bus gerai, nes jie naudosis savo darbų vaisiais. (Iz 32, 17) 11 Vargas niekšui! Jam bus atlyginta pagal jo darbus. 12 Mano tauta! Vaikai tave spaudžia, moterys viešpatauja. O mano tauta! Tavo vadai tave suvedžioja ir veda klaidingu taku. 13 Viešpats yra čia. Jis kovos ir teis tautas. 14 Viešpats teis vyresniuosius ir savo tautos kunigaikščius. "Jūs, jau nuganėte vynuogyną. Beturčių išplėšos yra jūsų namuose. (Iz 5; Mt 21, 23-) 15 Kuo pasiremdami skriaudžiate mano tautą ir daužote beturčio veidą?" - klausia Dievas, pulkų Viešpats. 16 Viešpats sako: "Kadangi Siono dukterys išdidžiai vaikščioja, ištiesusios kaklus, mėto geidulingus žvilgsnius, eidamos mažais žingsneliais, skambina kojų žiedais, (Pat 31, 30; 1 Tim 2, 9) 17 Viešpats apdengs Siono dukterų galvas šašais ir apnuogins jas. 18 Tą dieną Viešpats nuplėš jų papuošalus: kojų grandinėles, kaktos juosteles ir mėnuliukus; 19 auskarus, apyrankes ir šydus; 20 vainikėlius, kojų grandinėles, puošnias juostas, kvepalų dėžutes ir amuletus; 21 pirštų ir nosies žiedus, 22 išeiginius rūbus ir apsiaustus; skareles ir pinigines, 23 veidrodėlius, plonas suknneles; galvos kaspinus ir skraistes. 24 Vietoje kvepalų bus smarvė, vietoje juostos - virvagalis; vietoje garbanuotų plaukų - plikė, vietoje apsiausto - maišas; vietoje grožio - įdeginta žymė. 25 Tavo vyrai kris nuo kardo, o tavo karžygiai - kovoje. 26 Vartuose bus dejavimas ir gedulas. Tauta bus apiplėšta ir pažeminta!" Sako Viešpats.

4 skyrius

Pagalbos pažadas 1 - 6.

1 Tą dieną septynios moterys, nusitvėrusios vieną vyrą, sakys: "Mes valgysime savo duoną ir vilkėsime savais drabužiais, tik leisk mums vadintis tavo vardu, nuimk nuo mūsų panieką". (1 M 30, 23; 1 Sam 1, 5-6)

2 Tą dieną Viešpaties atžala bus graži ir garbinga, o šalies vaisius bus pasididžiavimas ir garbė Izraelio išlikusiųjų. (Iz 11, 1) 3 Išlikęs Sione ir gyvenąs Jeruzalėje bus vadinamas šventu, t.y. kiekvienas, kuris bus įrašytas gyventi Jeruzalėje. (Lk 10, 20) 4 Kai Viešpats nuplaus Siono dukters sutepimą ir nuvalys Jeruzalės kraujo dėmes joje teismu ir Dvasia, (Sach 13, 1; Mt 3, 11) 5 tada Viešpats padarys ant viso Siono kalno ir ant susirinkusių debesį dienai, o nakčiai skaičiai liepsnojančią ugnį. Viešpaties garbė bus apsauga ir apdanga visiems. (2 M 13, 21; 40, 34, 38) 6 Tai bus pavėsis dienos metu nuo karščio, ir priedanga bei užuovėja nuo audros ir lietaus. (Iz 25, 4-5)

5 skyrius

Nevaisingas vynuogynas - Izraelio tauta 1 - 30.

1 Aš giedosiu apie savo mylimojo draugo vynuogyną. Mano mylimasis turėjo vynuogyną derlingame kalnelyje. (Iz 27, 2; Ps 80, 9-16; Mt 12, 1-9) 2 Jis apkasė jį ir išrinko iš jo akmenis; prisodino jame rinktinių vynmedžių daigelių. Jo viduryje pastatė bokštą ir padirbo spaustuvą. Jis laukė užaugant vynuogių, bet užaugo tik rūgščios laukinės uogos. 3 Dabar, Jeruzalės ir Judėjos gyventojai, darykite sprendimą apie mane ir mano vynuogyną. 4 Ką galima dar padaryti mano vynuogynui, ko nepadariau? Aš laukiau vynuogių, kodėl jis nešė tik rūgščias, laukines uogas? 5 Dabar aš jums pasakysiu, ką darysiu su savo vynuogynu: aš pašalinsiu tvorą, ir jį nuganys; nugriausiu sieną, ir jį mindžios. 6 Aš padarysiu jį tyrlaukiu; nebeapgenėsiu ir nebeapkarpysiu jo. Jis apaugs usnimis ir erškėčiais. Aš įsakysiu nebelyti ant jo. 7 Pulkų Viešpaties vynuogynas yra Izraelio namai, o Judėjos žmonės - Jo mėgiamiausi daigai. Jis laukė

teisingumo iš jo, o štai - liejamas kraujas; teisybės - ir štai klyksmas! 8 Vargas tiems, kurie jungia namą prie namo ir lauką prie lauko iki nebelieka vietos kitiems; atrodo, lyg kad jie vieni čia gyventų. (Mik 2, 2) 9 Pulkų Viešpats kalbėjo man: "Daugybė didelių, gražių namų bus tušti - be gyventojų. 10 Dešimt varsnų vynuogyno teduos vieną kibirą vyno, o trys dešimtys saikų sėklų duos tris saikus." 11 Vargas tiems, kurie keliasi anksti rytą girtuokliauti ir sėdėti iki vėlaus vakaro, gerti kol įkaista nuo vyno. 12 Jų pokyliuose yra arfa ir kanklės, būgnas, vamzdis ir vynas. Bet jie nekreipia dėmesio į Viešpaties veiksmus, nei į Jo darbus. (Am 6, 5-6; Ps 28, 5) 13 Todėl mano tauta bus ištremta, nes nesuprato; jos kilmingieji badu mirs, eiliniai neturės net vandens. 14 Todėl mirusių buveinė plačiai atvers savo žiotis ir duris. Jeruzalės garbingieji ir visa minia, visi triukšmautojai ir lėbautojai žengs į ją. 15 Žmogus bus parblokštas, pažemintas, išdidūs nebepakels akių. (Iz 2, 11) 16 Pulkų Viešpats bus išaukštintas teise, Visagalis Dievas pasirodys šventu teisingumu. 17 Tada ėriukai ganysis ganykloje ir avinėliai tarp griuvėsių. 18 Vargas tiems, kurie į nusikaltimus žengiate nuodėmių traukiami, lyg vežimėlis traukiamas virvėmis. 19 Kai kurie sako: "Tepaskuba Jis, tepagreitina savo darbą, kad mes matytume; teįvykdo Izraelio Šventasis savo sprendimą, kad mes žinotume". (Jer 17, 2; 2 Pt 3, 4) 20 Vargas tiems, kurie pikta geru ir gera piktu laiko; tamsą šviesa ir šviesą tamsa vadina; kartų saldžiu ir saldų karčiu laiko. 21 Vargas jums, kurie esate išmintingi patys savo akyse ir tikri savo sprendimuose. (Pat 3, 7; Rom 12, 17) 22 Vargas jums, kurie esate karžygiai gerti vyną, ir drąsūs vyrai gamintis svaigalus; 23 kurie išteisinate nusikaltėlį už kyšius, o nekaltą pasmerkiate. 24 Kaip liepsna sudegina ražienas ir sausa žolė pranyksta ugnyje, taip nusidėjėlių šaknys supus ir žiedai dulkėmis pavirs, nes jie panaikino pulkų Viešpaties įstatymą ir Izraelio Šventojo Žodį piktžodžiavo. 25 Todėl Viešpaties rūstybė užsidegė prieš Jo tautą. Jis pakėlė savo ranką ir smogė juos. Kalnai sudrebėjo, jų lavonai, kaip sąšlavos, gatvėje gulėjo. Jo pyktis dar neatsileidžia, Jo ranka dar pakelta. (Iz 9, 11) 26 Jis duos ženklą toli esančiai tautai, pamos ir pašauks ją iš žemės pakraščių. Tauta ateis skubėdama. 27 Jų tarpe nėra nusilpusių nei nuvar-

gusių, snaudžiančių nei miegančių. Jų nė vienam neatsiriša juosmens juosta, nei atsileidžia sandalų šniūrelis. 28 Jų strėlės aštrios, visų lankai įtempti. Jų žirgų kanopos kaip titnagas, jų vežimų tekiniai kaip vėjas audroje. 29 Jie riaumoja kaip liūtas, kaip jaunas liūtas. Jie niurzga, pagriebę grobį, nusineša jį, ir niekas jo iš jų neatims. 30 Tą dieną svetimoji tauta užgrius ant jų kaip jūros bangos. Pažvelgus į kraštą, bus gąsdinanti tamsa, šviesą uždengs debesys.

6 skyrius

Viešpaties šlovė, pranašo pašaukimas 1 - 13.

1 Karaliaus Ozijo mirties metais mačiau Viešpatį aukštai pakeltame soste. Jo šlovė pripildė šventovę. (Jn 13, 41) 2 Serafinai stovėjo ties Juo. Kiekvienas jų turėjo po šešis sparnus: dvejais jie dengė savo veidą, dvejais - kojas ir dvejais skrido. 3 Jie šaukė vienas kitam, sakydami: "Šventas, Šventas, Šventas, pulkų Viešpats; visa žemė pilna Jo garbės". (Apr 4, 7; Ab 3, 3) 4 Durys sudrebėjo nuo šauksmo, o namas buvo pripildytas dūmų. (Ez 10, 4; Apr 15, 8) 5 Aš tariau: "Vargas man, aš esu žuvęs! Aš esu žmogus suteptomis lūpomis, ir mano tauta tokia pat. Aš savo akimis mačiau Karalių, pulkų Viešpatį!"(2 M 33, 20) 6 Vienas serafinas atskrido prie manęs. Jis laikė rankoje žėrinčią anglį, kurią buvo pasiėmęs replėmis nuo aukuro. 7 Jis ja palietė mano lūpas ir tarė:"Štai, anglis palietė tavo lūpas; tavo kaltė panaikinta, nuodėmė atleista!" (Zach 3, 4)

8 Aš girdėjau Viešpaties balsą. Jis klausė: "Ką turiu siųsti? Kas eis mano vietoje?" Aš atsiliepiau: "Aš čia, siųsk mane!" 9 Jis atsakė: "Eik ir sakyk šiai tautai:'Girdėti girdėkite, bet nesupraskite; žiūrėti žiūrėkite, bet nematykite. (Mt 13, 11-15; Jn 12, 40; Apd 28, 26-27) 10 Sukietink širdį šitos tautos, apkurtink jos ausis ir aptemdyk akis, kad nematytų akimis, negirdėtų ausimis, nesuprastų širdimi, kad kartais neatsi- ir nebūtų pagydyta". (5 M 29, 3) 11 Aš klausiu: "Kurį laiką Viešpatie?" Jis atsakė: "Iki miestai bus tušti, be gyventojų, namai be žmonių, o kraštas pavirs dykuma. 12 Viešpats ištrems žmones toli; šalyje bus didelis sunaikinimas. 13 Jei viso to dar dešimta dalis liks, ji bus deginama, lyg nupjauto uosio ar ąžuolo likęs kelmas. Šventa-

ji sėkla yra tas kelmas." (Iz 4, 3)

7 skyrius

Jeruzalės vargas, Emanuelis pažadėtas 1 - 25.

1 Judėjos karaliui Ačhazui, Jotamo sūnaičiui, Uzijo sūnui viešpataujant, Sirijos karalius Rezinas ir Izraelio karalius Pekas, Remalijo sūnus, atžygiavo kovoti prieš Jeruzalę, bet neįstengė paimti jos. (2 Kar 15, 37; 16, 5) 2 Kai Dovydo namams pranešė: "Sirija yra sąjungoje su Efraimu", karaliaus ir jo tautos širdis taip drebėjo, kaip dreba nuo vėjo miško medžių lapai. 3 Viešpats tarė Izaijui: "Tu ir tavo sūnus Šearjašubas eikite pasitikti Ačhazą prie vandentakio aukštutinio tvenkinio, eikite tuo keliu, kuris veda į vėlėjo lauką. 4 Tu jam sakyk: susivaldyk, būk ramus, nebijok; tavo širdis teneišsigąsta šitų dviejų nirštančio Sirijos karaliaus Rezino ir Remalijo sūnaus, smilkstančių nuodėgulių. (Iz 30, 15) 5 Kadangi Sirija ir Efraimas - Remalijo sūnus, sudarė prieš tave slaptą sutartį, galvodami: 6 "Žygiuokime prieš Judėją, išgąsdinkime ją, nugalėkime ir įstatykime karaliumi Tabelio sūnų." 7 Viešpats Dievas taip sako: "Taip neįvyks, taip nebus! 8 Sirijos sostinė yra Damaskas, o Damasko galva yra Rezinas. Dar šešiasdešimt penki metai ir Efraimas bus sunaikintas, - tautos nebebus 9 Efraimo galva yra Samarija, o Samarijos galva - Remalijo sūnus. Jei jūs netikite, neišliksite!" (2 Ch 20, 20)

10 Viešpats toliau kalbėjo Ačhazui: 11 "Prašyk Viešpatį, savo Dievą, ženklo iš požemio gilybių ar dangaus aukštybių". 12 Ačhazas atsakė: "Aš neprašysiu ženklo ir negundysiu Viešpaties." 13 Tuomet Izaijas sakė: "Klausykitės, Dovydo namai, ar jums neužtenka varginti žmonių, ar varginsite ir Dievą? 14 Pats Viešpats duos jums ženklą. Jauna moteris taps nėščia, pagimdys sūnų ir vadins jį Emanueliu. (Mik 5, 2; Mt 1, 23; Iz 9, 5) 15 Jis maitinsis pienu ir medumi, kol jis supras kas pikta ir kas gera. 16 Prieš berniukui suprantant atmesti pikta ir priimti gera, šalys, kurių karalių bijaisi, bus sunaikintos (Iz 8, 4) 17 Viešpats leis tau, tavo tautai ir tavo tėvų namams, Asirijos karalių dėka, tokių dienų, kokių nebuvo nuo Efraimo ir Judėjos atskyrimo laikų."

18 Tuomet Viešpats lieps egiptiečiams, lyg musėms, Egipto upių gale, ir asirie - čiams, lyg bitėms, Asirijos krašte, 19 ir jie visi atskris ir nusileis slėnių tarpekliuose , uolų plyšiuose, ant visų krūmokšnių ir ganyklose. (Ps 118, 12) 20 Tą dieną Viešpats, pasisamdytu skustuvu iš anapus Upės - Asirijos karaliumi, nuskus galvos ir kojų plaukus, taipgi ir barzdą pašalins. (Jeruzalei)

21 Tuo pačiu metu atsitiks, kad žmogus laikys vieną karvę ir dvi avis, 22 ir jos duos tiek pieno, kad jis valgys sviestą; ir kiekvienas, kuris bus išlikęs šalyje, valgys sviestą ir medų.

23 Tuo metu vieta, kur augo tūkstantis vynmedžių, verta tūkstantį sidabrinių šekelių, pavirs erškėtynu ir usnynu. 24 Ten vaikštinės žmogus su strėlėmis ir lanku, nes usnių ir erškėčių bus pilnas kraštas. 25 Visi kalnai, kurie dabar kapliu kasami, taps nebeįeinami, dėl usnių ir erškėčių, juose ganysis raguočiai ir vaikštinės avys.

8 skyrius

Viltis tikinčiųjų, įspėjimas pasitikėti Dievu 1 - 22 .

1 Viešpats įsakė man: "Imk didelę lentelę ir įrašyk aiškiomis raidėmis: 'Imk grobį, skubėk plėšti'. 2 Imk ištikimus liudytojus, kunigą Uriją ir Barachijo sūnų Zachariją". 3 Aš paliečiau pranašę, ji pagimdė sūnų. O Viešpats man įsakė: "Pramink jį vardu: Imk-Grobį-Skubėk-Plėšti. 4 Prieš vaikui išmokstant šaukti tėvą ir motiną, Damasko turtai ir Samarijos išplėšos Asirijos karaliaus bus išvežamos". (Iz 7, 16; 2 Kar 16, 9; 15, 29)

5 Viešpats man toliau kalbėjo: 6 "Kadangi ši tauta paniekino ramiai tekantį Siloes vandenį ir išsigando Rezino ir Remalijo sūnaus, (Iz 30, 15) 7 Viešpats atves prieš jus daug galingų upių vandenį, - Asirijos karalių ir visą jo garbę. Jis išsilies iš savo vagos ir užtvindys visus laukus. 8 Jis tekės per Judėją, patvins ir sieks iki kaklo; išties savo sparnus ir apdengs visą tavo šalį, O Emanueli!" (Iz 7, 14)

9 Rinkitės tautos, - būsite nugalėtos! Išgirskite visos tolimos šalys, susijunkite, - būsite nugalėtos. Susikaupkite, - būsite nugalėtos! 10 Susitarkite - iš to nieko neišeis. Būkite vieningi, bet nieko nepasieksite, nes Dievas yra su mumis!

11 Viešpats kalbėjo man, stipria ranka įspėjo mane, neiti šitos tautos keliu, sakydamas: 12 "Nevadinkite sąmokslu to, ką šita tauta vadina sąmokslu. Nebijokite to, ko ji bijo, ir neišsigąskite. 13 Pulkų Viešpatį laikykite šventu, Jo bijokite ir nuogąstaukite. (Iz 29, 23; Mt 10, 28; 1 Pt 3, 15) 14 Jis bus šventovė, atsitrenkimo akmuo ir pasipiktinimo uola abiem Izraelio namams, ir spąstai bei kilpa Jeruzalės gyventojams. (Iz 28, 16; Rom 9, 33; 1 Pt 2, 7-8) 15 Daugelis susvyruos, kris ir suduš; įsipainios ir bus pagauti".

16 "Saugok liudijimą, užantspauduok mokymą mano mokinių tarpe". (Iz 50, 4; 54, 13) 17 Aš lauksiu Viešpaties, kuris paslėpė savo veidą nuo Jokūbo namų, aš pasitikėsiu Juo. 18 Aš ir mano vaikai, kuriuos man davė Viešpats, esame pulkų Viešpaties, kuris gyvena Siono kalne, įspėjimo ženklas Izraeliui. (Žyd 2, 13) 19 Jie jums sako: "Klauskite žynių ir raganių, kurie jums murma ir čiulba." Ar tauta neturėtų klausti savo Dievo? Argi reikia klausti mirusių reikalais gyvųjų? (2 Kar 1, 3) 20 Kreipkitės į Dievą pamokymų. Tikrai, taip turėtų sakyti visi, kurie atsitraukia nuo žynių. 21 Jie klaidžios suvargę ir išalkę. Išalkę jie pyks ir keiks savo karalių ir Dievą. (Apr 16. 9. 11) 22 Ar jie žvelgs aukštyn, ar žiūrės į žemę, visur bus sielvartas ir vargas, sunaikinimas ir priespauda; jie pateks į nakties tamsą, - baisų pavojų. (Iz 5, 30)

9 skyrius

Mesijas pažadėtas, įspėjimas Izraeliui 1 - 21.

1 Kas patyrė vargą, tiems nebus tamsu. Seniau Zabulono ir Neftalio šalys buvo paniekintos, bet ateity paežerio kraštas ir kraštai anapus Jordano, net pati Galilėja bus pagarbiai laikomi. (Mt 4, 12-16) 2 Tauta, gyvenusi tamsybėje, išvydo didžiulę šviesą. Patamsių gyventojams išaušo diena. (Lk 1, 79) 3 Tu suteikei jiems džiaugsmo. Jie laimingi ir džiaugiasi, kaip džiaugiamasi pjūties metu, surenkant derlių, arba dalijantis turtą - grobį. 4 Tu panaikinai tautą slėgusį jungą, juos plakusią rykštę, jos prispaudėjo lazdą, kaip kadaise mideanitų armiją. (Teis 7, 22) 5 Visi karžygių batai ir krauju sutepti rūbai bus ugnimi sunaikinti. 6 Kūdikis mums gimė, sūnus mums duotas; Jis viešpataus. Jo vardas yra: Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amži-

nasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis. (Iz 7, 14; 22, 22; Mik 5, 1; Lk 2, 7) 7 Jo viešpatavimas ~~kels~~ klestės ir taika bus be galo. Dovydo sostą ir jo karalystę Jis stiprins, vykdydamas teisę ir teisybę per amžius. Pulkų Viešpats tai darys savo galia. (Iz 11; Ps 72, 3-4; Lk 1, 32) 8 Viešpats pasiuntė Žodį Jokūbui ir Jis pasiekė Izraelį. 9 Tai žinos visa tauta, Efraimas ir Samarijos gyventojai, kurie puikybe ir išdidumu kalbėjo: 10 "Plytų mūrai sugriuvo, mes juos atstatysime tašytais akmenimis; nukirto laukinių figų medžius, mes juos pakeisime kedrais". 11 Viešpats sukelia jų priešus ir sukursto prieštarautojus. 12 Sirija rytuose, o filistėnai vakaruose, pasiruošę praryti. Jo rūstybė dar nebaigta, Jo ranka dar pakelta. (Iz 5, 25) 13 Bet tauta nesikreipia į Tą, kuris ją smogė, jie neieško pulkų Viešpaties. 14 Viešpats kerta Izraelio galvą ir uodegą, - palmės šaką ir nendrę tą pačią dieną. (Iz 10, 33) 15 Vyresnieji ir didikai tai galva, o melo pranašai, - uodega. 16 Šios tautos vadai yra suvedžiotojai, o jų vedamieji - žuvę. 17 Todėl Viešpats nepasimėgo jų jaunimu ir nepagailėjo nei jų našlaičių, nei našlių. Jie visi yra bedieviai ir niekšai, jie kalba išdidžiai. Jo rūstybė dar nebaigta, Jo ranka dar pakelta. 18 Niekšybė kaip ugnis; praryja usnis ir erškėčius, padega miško tankumynus, o dūmai, sukdamiesi kaip stulpai, kyla. 19 Pulkų Viešpaties rūstybė padegė šalį; tauta, lyg kuras ugniai; nėra gailesčio vienas kitam; 20 jie griebia dešinėn - alksta, ryja kairėn - nepasisotina. Kiekvienas ėda savo artimą; 21 Manasė - Efraimą, Efraimas Manasę, abu drauge-Judėją. Viešpaties rūstybė dar nebaigta, Jo ranka dar pakelta. (Iz 10, 4)

10 skyrius

Asirija krinta, Jeruzalė išgelbėta 1 - 34.

1 Vargas tiems, kurie leidžia neteisingus nuostatus, 2 kad prislėgtų teisme mano tautos beturčius ir vargšus skriaustų; kad našlės taptų grobiu, o našlaičiai būtų apiplėšiami. 3 Ką jūs darysite bausmės dieną, kai nelaimės jus užklups? Prie ko bėgsite ieškoti pagalbos, kur paliksite savo turtus? 4 Kitos išeities nebus, kaip patekti į nelaisvę, arba žūti. Jo rūstybė dar neatslūgo, Jo ranka dar pakelta. (Iz 5, 25) 5 Vargas

Asirijai! Mano rūstybės rykštei ir lazdai. (Iz 7, 20) 6 Aš ją siunčiau degančia rūstybe prieš suniekšėjusią savo tautą; įsakiau plėšti, grobti ir mindyti ją kojomis, kaip gatvių purvą. 7 Bet Asirija ne taip galvoja: ji svajoja sunaikinti daug tautų. (Zach 1, 15) 8 "Ar mano valdovai nėra karaliai? 9 Ar Kalnas nėra kaip Karchemis? Ar Hamatas neprilygsta Arpadui? Ar Samarija ne kaip Damaskas? - sako ji. 10 Ar mano ranka nepasiekė stabų karalysčių, kurių stabai buvo didesni ir jų buvo daugiau negu Jeruzalėje ir Samarijoje? (Iz 36, 18-20) 11 Argi negaliu padaryti Jeruzalės stabams, kaip padariau Samarijos statuloms?"

12 Kai Viešpats užbaigs savo darbą Siono kalne ir Jeruzalėje, Jis nubaus išdidų Asirijos karalių; jo išdidumą ir niekšiškumą sunaikins. (Iz 37, 36) 13 Jis sakys: "Aš tai padariau savo galia, savo išmintimi tai pasiekiau. Aš panaikinau tautų sienas, išplėšiau jų turtus, išmėčiau iš sostų juose sėdinčius. 14 Mano ranka sugrobė tautų turtus, kaip paukščių lizdus, - juose paliktus kiaušinius surinkau. Taip užėmiau visą žemę. Nė vienas nepajudino sparno, nepravėrė snapo ir nesučirškė". 15 Ar kirvis didžiuojasi prieš tą, kuris juo kerta? Ar pjūklas priešinasi tam, kuris jį traukia? Ar lazda kelia tave, ar tu keli ją? Ar rykštė plaka tą, kuris ją laiko? 16 Viešpats, pulkų Viešpats, užleis sunkias ligas ant jo karžygių ir jo garbę sunaikins lyg ugnimi. 17 Izraelio šviesa taps ugnimi, jo Šventasis - liepsna. Vieną dieną Jis sudegins ir sunaikins usnis ir erškėčius. (5 M 4, 24) 18 Jis sunaikins jo miško ir sodo garbę, - sielą ir kūną. Asirija sunyks, kaip sunkiai sergantis ligonis. 19 Jo miško medžių taip maža beliks, kad vaikas galės juos suskaičiuoti. 20 Tuomet Izraelio ir Jokūbo namų likutis nebevergaus juos nugalėjusiems, bet liks ištikimi Viešpačiui, Izraelio Šventajam. 21 Jokūbo likutis sugrįš prie Galingojo Dievo. 22 Izraeli, jei tavo tauta ir būtų gausi kaip pajūrio smiltys, tai tik likutis sugrįš. Sprendimas padarytas. Jis teka kaip teisybės srovė. (Rom 9, 27) 23 Viešpats, pulkų Viešpats, įvykdys sprendimą visoje žemėje. (Iz 28, 22) 24 Viešpats, pulkų Viešpats, sako: "Mano tautos gyventojai Sione, neišsigąskite asiriečių, kai jie plaks jus rykštėmis ir muš lazdomis, kaip egiptiečiai. 25 Nebeilgai kentėsite, mano

rūstybė bei pyktis pasibaigs - atpildas už jų nusikaltimą". 26 Tada pulkų Viešpats pakels prieš juos rimbą ir smogs juos, kaip smogė Mideaną prie Orebo uolos. Jis pakels savo lazdą pajūrio gyventojams, kaip Jis ją pakėlė Egiptui. (Teis 7, 25; 2 M 14, 26) 27 Tą dieną Jis pašalins naštą nuo tavo pečių ir sunaikins jungą.

28 Priešas pakilo iš Rimono, atžygiavo į Ajį per Migroną ir patikrino karius Michmase. 29 Jie perėjo tarpeklį, Geboje nakvojo. Rama dreba, Sauliaus Gibea bėga panikoje. 30 Šauk balsiai, dukra Galima! Klausyk Laisa! Atsakyk Anatota! 31 Madmenas bėga, Gebimo gyventojai ieško išsigelbėjimo. 32 Dar šiandien jie pasieks Nobę, pakels grasinantį kumštį prieš Siono kalną, prieš Jeruzalės aukštumą. 33 Štai Viešpats, pulkų Viešpats, nulauš su triukšmu šakų vainiką, aukštai iškilusius nukirs; 34 miško tankumynus iškapos kirviu, - Libano didingieji medžiai kris.

11 skyrius

Mesijas ir Jo karalystė 1 - 16.

1 Iš Jesės kelmo išdygs atžala, ir iš jos šaknies išaugs šaka. (Iz 4, 2; 53, 2) 2 Viešpaties Dvasia bus su Juo: Dvasia išminties ir supratimo, Dvasia patarimo ir galios, Dvasia pažinimo ir Viešpaties garbės. (Iz 42, 1; Mt 12, 18) 3 Jo džiaugsmas bus paklusnumas Viešpačiui. Jis teis ne kaip akys mato ir pasmerks ne kaip ausys girdi. 4 Jis teisingai teis beturčius ir bešališkai pažemintuosius. Jis smogs krašto tironą savo Žodžiu, nužudys niekšą savo galia. (Ps 72, 4, 12-24; 2 Tes 2, 8) 5 Jis valdys teisingumu ir ištikimybe. 6 Vilkas draugaus su avinėliu, leopardas gulės su ožiuku; veršis, penimi galvijai ir liūtas bus drauge, mažas vaikas juos ganys. 7 Veršis ir lokys ganysis kartu, jų jaunikliai gulės drauge, ir liūtas ės šiaudus kaip jautis. 8 Motinos maitinamas kūdikis žais prie angies urvo, ir paaugęs vaikutis kiš rankutę į gyvatės olą. 9 Niekas nekenks ir nežudys mano kalne. Kaip vanduo pripildo jūrą, taip šalis bus pilna Viešpaties pažinimo. 10 Tą dieną Jesės šaknis bus kaip vėliava tautoms; tautos ieškos Jo, Jo gyvenamoji vieta bus garbinga. (Rom 15. 12) 11 Tuomet Viešpats vėl pakels

ranką gelbėti savo tautos likutį, kuris po karų su Asirija, Egiptu, Patra, Etiopija, Elamu, Sinearu, Hamatu ir jūros salomis bus išlikęs. 12 Jis iškels vėliavą tautoms, surinks Izraelio pabėgėlius ir Judėjos išsklaidytuosius iš keturių žemės kraštų. 13 Tuomet Efraimo pavydas išnyks, ir Judėja priešų nebeturės. Efraimas nebepavydės Judėjai, ir Judėja nebekovos prieš Efraimą. (Ez 37, 22) 14 Jie skubės jūros link į filistėnų kalnelius ir kartu apiplėš rytiečius. Jie pasieks ir valdys edomitus ir moabitus, o amonitai jiems paklus. 15 Viešpats Egipto jūros įlanką išdžiovins. Jis taip pat, pakėlęs savo ranką, pakeis ir Eufrato upę, padarys iš jos septynis upelius; tuomet bus galima pereiti per ją sausuma. 16 Čia bus kelias mano tautos likučiui, kuris išliko Asirijoje, kaip Izraeliui, išeinant iš Egipto. (2 M 14, 29)

12 skyrius

Padėkos giesmė 1 - 6.

1 Tuomet tu išsilaisvinęs sakysi: "Aš šlovinu Tave, Viešpatie, nors buvai užsirūstinęs ant manęs, bet Tavo pyktis atslūgo, ir Tu paguodei mane. 2 Dievas yra mano pagalba. Aš pasitikiu ir nebijau, nes mano stiprybė ir džiaugsmas - Viešpats. Jis yra mano gelbėtojas." (Ps 56, 5; 2 M 15, 2) 3 Jūs su džiaugsmu semsitės vandens iš išganymo šaltinių, (Zach 13, 1; Ps 46, 5) 4 sakydami: "Dėkokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą, skelbkite tautose Jo darbus, Jo vardas yra kilnus. (1 Ch 10, 8; Ps 105, 1) 5 Giedokite Viešpačiui, nes Jis padarė didingų darbų, tebūnie tai žinoma visoje žemėje. 6 Džiūgaukite ir šūkaukite Siono gyventojai, nes Izraelio Šventasis yra didis jūsų tarpe".

13 skyrius

Pranašavimas apie Babilono sunaikinimą 1 - 22.

1 Regėjimas apie Babiloną, kurį matė Izaijas, Amoso sūnus. (Jer 50, 51) 2 Iškelkite vėliavą kalno viršūnėje, šaukite garsiai, mojuokite ranka įžygiuojantiems pro kilmingųjų vartus. 3 Aš įsakiau savo pašvęstiesiems ir paskyriau karžygius, kurie džiaugsis ta garbe,- įvykdyti mano rūstybės sprendimą. 4 Klausykite! Kalnuose triukšmas didelės minios. Klausykite! Tai sujudimas karalysčių ir susirinkusių tautų. Pulkų Viešpats paruošia kariuomenę kovai. 5 Jie ateina iš tolimos šalies, nuo padangių pa-

kraščių, tai Viešpaties rūstybės įrankiai žemei sunaikinti. 6 Verkite, nes Viešpaties diena arti, ji ateina kaip sunaikinimas Galingojo valia. (Joel 1, 15) 7 Žmonės alpsta nuo išgąsčio. 8 Juos suima gimdyvės skausmai. Jie apstulbę žiūri vienas į kitą: jų veidai dega ugnimi. 9 Artėja Viešpaties diena, pilna žiaurumo, rūstybės ir keršto, paversti žemę tyrlaukiais ir sunaikinti jos nusidėjėlių. 10 Dangaus žvaigždės ir žvaigždynai nebešvies, saulė, tik patekėjus, aptems ir mėnulis nebešvies - bus tamsu. (Am5, 8; Job 9, 9; Ez 32, 7; Joel 2, 10; 3, 4; 4, 15; Mt 24, 29) 11 Aš bausiu pasaulį dėl piktybės, niekšus dėl jų kalčių. Aš sustabdysiu akiplėšų žiaurumą ir pažeminsiu tironų viešpatavimą. 12 Aš padarysiu, kad žmogus bus rečiau sutinkamas už auksą, o žmonių būrys - už tyriausią Ofiro auksą. (1 Kar 9, 28) 13 Aš sukrėsiu dangų, o žemė pajudės iš savo vietos dėl pulkų Viešpaties rūstybės ir Jo bausmės. 14 Kaip išgąsdintos stirnos arba avys, kurių niekas nebesurinks, kiekvienas grįš prie savo tautos, į savo kraštą. 15 Ką suras - perdurs, ką sugaus, - nužudys. 16 Jų kūdikius sutriuškins jų pačių akivaizdoje, išplėš namus ir moteris išprievartaus. (Ps 137, 8-9) 17 O Aš sukurstysiu medus prieš Babiloną, kurie neieškos sidabro ir negeis aukso. 18 Jie strėlėmis žudys jaunuolius, nepagailės nėščių motinų nei jų kūdikių. 19 Babilonas, karalysčių grožis, kaldėnų pasididžiavimas, taps Sodoma ir Gomora, kai Viešpats jį sunaikins. (1 M 19, 24-25) 20 Jis niekad nebebus apgyventas nei atstatytas. Arabas ten nebeties palapinės, ir piemenų bandos nesiganys. 21 Laukiniai žvėrys ten šeimininkaus, o griuvėsiuose įvairūs gyviai slankios. Striučiai ten bėgios, ir laukiniai tvariniai šokinės. 22 Hienos kauks bokštuose ir šakalai - puikiuose rūmuose. Babilono galas arti, jo dienos suskaitytos. (Iz 34, 10-15)

14 skyrius

Izraelio išlaisvinimas - babiloniečių, asiriečių ir filistinų pražūtis 1 - 32.

1 Viešpats pasigailės Jokūbo ir vėl globos Izraelį, ištremtuosius sugrąžins į jų kraštą. Prie izraelitų jungsis ateiviai ir visi glausis prie Jokūbo. (Zach 1, 17) 2 Pagonys palydės juos į buvusią gyvenimo vietą. Izraelitai Viešpaties žemėje turės vergų ir vergių. Jie padarys belaisviais tuos, kurių belaisviai jie buvo, ir pavergs

savo prispaudėjus. (Iz 49, 22) 3 Kai Viešpats po vargo, sukrėtimo ir kietos vergijos, kurioje vargote, jums suteiks ramybę, 4 tada dainuosite paniekos dainą Babilono karaliui, tardami: "Koks ramus prispaudėjas, kaip jis nurimo! 5 Viešpats sulaužė niekšo galybės lazdą, tirono rykštę. 6 Jis be paliovos įtūžusiai plakė tautas, jas pavergė ir žiauriai persekiojo. 7 Štai ramybė! Visa žemė švenčia, džiūgauja ir linksminasi. (Ab 2, 20) 8 Džiaugiasi kiparisai ir Libano kedrai, sakydami: 'Kai tu, Babiline, kritai, kirtėjai nebeateina kirsti mūsų'. (Iz 36, 24) 9 Mirusių buveinė sujudo pasitikti tavęs ateinančio; sukilo pasveikinti tave buvę žemės valdovai ir visų tautų karaliai! 10 Visi jie kalbės tau: 'Tu nusilpai kaip ir mes, tapai mums lygus!' 11 Tavo didybė nugarmėjo į mirusių buveinę su kanklių skambesiu. Kandys yra tavo guolis, o kirminai - antklodė! (Ez 32, 18-19) 12 Kodėl tu iškritai iš dangaus, šviesioji žvaigžde, ryto aušros sūnau? Kodėl tu kritai žemėn, tautų nugalėtojau! 13 Tu galvojai: 'Aš pakilsiu į dangų aukščiau Dievo žvaigždžių, iškelsiu savo sostą aukštai, sėdėsiu dievaičių kalne tolimiausioje šiaurėje. 14 Aš pakilsiu aukščiau debesų, būsiu lygus Aukščiausiajam!' (Ez 28, 14) 15 Bet tu, Babilone, esi nublokštas į mirusių buveinę, į giliausią bedugnę. 16 Kurie tave mato, žiūri ir galvoja: 'Ar tai čia Babilonas, prieš kurį drebėjo žemė ir karalystės? 17 Kuris pavertė pasaulį tyrais, sugriovė miestus ir nepaleido belaisvių?' 18 Visų tautų karaliai garbingai ilsisi savo kape. 19 Tu gi išmestas iš karsto sunykti. Esi apdengtas kardu nužudytųjų kūnais, guli duobėj tarp akmenų, kojomis mindomas. (Iz 34, 3; Jer 22, 19) 20 Tu negali būti palaidotas su kitais, nes savo kraštą sunaikinai, tautą išžudei. Niekada nebus minimi niekšo palikuonys. 21 Surenkite žudynes jų vaikams už tėvų nusikaltimus, kad jie nepaveldėtų krašto ir nepaverstų miestų griuvėsiais." (2 M 20, 5) 22 "Aš eisiu prieš Babiloną, - sako pulkų Viešpats, - sunaikinsiu jo vardą ir likutį, atžalą ir palikuonis," - sako Viešpats. 23 "Jų nuosavybę atiduosiu šernams, ją paversiu liūnu; visa išsluosiu sunaikinimo šluota", - sako pulkų Viešpats.

24 Pulkų Viešpats prisiekė: "Kaip Aš sumaniau, taip įvyks, kaip nusprendžiau, taip ir bus. 25 Aš sutriuškinsiu asiriečius savo žemėje ir sumindžiosiu juos kalnuose.

Asirijos jungas bus pašalintas ir jos našta nuimta nuo Izraelio pečių. 26 Tai yra planas, kurį padariau visai žemei, ir pakėliau ranką prieš visas tautas". 27 Pulkų Viešpats taip nusprendė, kas tai pakeis? Jis ranką pakėlė, kas ją sulaikys?

28 Karaliaus Achazo mirties metais buvo paskelbta: (2 Ch 28,27) 29 "Nedžiūgauk, filistėnų žeme, kad rykštė, kuri tave plakė, yra sulaužyta. Iš gyvatės šaknų augs angis, o iš angies kiaušinių, - drakonas. (Jer 47) 30 Beturčių pirmagimiai bus maitinami, neturtingieji apsaugoti. Filistėnai, jūsų palikuonys mirs badu, arba bus iššudyti. 31 Vartai, dejuokite! Miestai, šaukite! Išsigąskite visi filistėnai! Iš šiaurės atslenka dūmai - armija. Jos eilėse nėra nė vieno bailaus. 32 Ką atsakys filistėnų tautos pasiuntiniams? (Izaijas) Viešpats įkūrė Sioną, mano tautos vargšai ras čia prieglaudą .

15 skyrius

Pranašavimas apie moabitus 1 - 9 .

1 Regėjimas apie Moabą. Tą naktį, kai ir Kiras buvo sunaikintas, Moabas žuvo. (Sof 2,8-11) 2 Dibono duktė pakilo į aukštumas raudoti, raudojo Nebo ir Medebo moabitai. Jų visų galvų plaukai nukirpti ir barzdos nuskustos. (Ez 7,18) 3 Gatvėse jie vilki maišus, ant namų stogų ir aikštėse visi rauda ir dejuoja. (Iz 22,1) 4 Hesbone ir Elale jie taip rauda, kad jų balsas girdėti Jachaze, net Moabo kariai šaukia ir dreba. 5 Mano širdis liūdi Moabo. Žmonės bėga į Zoarą. Kiti eina taku verkdami į Luitą. Kelyje į Horonajimą jie rauda, kad visa sunaikinta. (Iz 16,9-11) 6 Nimrimo upė išdžiūvo, žolė nuvyto, naujа nebeželia, dingo visas žalumas. 7 Visa, kas dar liko, jie nešasi per Karklų upelį. 8 Šauksmas girdėti visame Moabo krašte; jis girdimas Eglajime ir Berelime. 9 Dibono upių vanduo pilnas kraujo. Bet Aš siųsiu Dibonui dar daugiau nelaimių: liūtų Moabo pabėgėliams ir krašto likučiams.

16 skyrius

Moabitų nelaimės 1 - 14 .

1 Siųskite krašto kunigaikščio avinėlius (kaip duoklę) iš akmenuotų tyrų Siono kalno dukrai, (Jeruzalės valdovui). (2 Kar 3,4; 14,7) 2 Kaip pabaidytas paukštis ir iš lizdo išbaidyti paukščiukai yra Moabo dukterys prie Arnono brastų. 3 Duok patarimą, pada-

ryk sprendimą! Padaryk nakties tamsą vidudienyje. Išsklaidytus paslėpk, neišduok pabėgėlių. 4 Priimk Moabo išsklaidytuosius ir pabėgėlius; tegul jie gyvena pas tave. Būk jiems apsauga nuo sunaikintojo. Prispaudėjo nebėra, priespauda pasibaigė, šalies mindžiotojai dingo. 5 Teisybės sostas bus įsteigtas. Dovydo padangtėje sėdės teisėjas, kuris gins teisę. 6 Mes girdime apie Moabą, koks išdidus jis buvo! Kas sakyta apie jo išdidumą ,akiplėšiškumą ir įžulumą yra tik tuščias išdidumas. 7 Visi moabitai verks ir raudos. Jie verks ir liūdės dėl razinkų pyragaičių iš Kirhareseto. 8 Hesbono vynuogynai išdžiūvo, Sibmos vynmedžiai suvyto. Jų vynmedžiai, kurių vyną gerdavo tautų viešpačiai, yra sunaikinti. Vynuogynai tęsėsi iki Jaserio, siekė tyrus ir anapus jūros. 9 Aš verkiu drauge su Jaseriu dėl Sibmos vynmedžių, laistau ašaromis Hesboną ir Elalę. Tavo vynuogyno derliumi džiaugiasi priešai. (Iz 15,5; Jer 4,19; Am 2,2) 10 Linksmybė ir džiaugsmas dingo iš derlingųjų laukų. Vynuogynuose nebėra nei džiaugsmo, nei linksmybės, Spaustuvai nebespaudžia vyno, nutilo dirbančiųjų džiaugsmo balsai. 11 Mano siela rauda Moabo, lyg kanklės, o širdis liūdi Kirhareseto. 12 Jei Moabas pasirodys aukų aukštumoje aukoti ir įeis į savo šventovę melstis, jis nieko nelaimės. 13 Tai yra Viešpaties Žodis apie Moabą, kurį Jis kalbėjo seniau. 14 Bet dabar Viešpats sako: "Trijų metų laikotarpyje Moabo didybė sunyks, iš gausios tautos liks tik mažas ir silpnas likutis". (Iz 21,16)

17 skyrius

Pranašavimas apie Damaską ir Izraelį 1 - 14.

1 Pranašavimas apie Damaską. Damaskas kaip miestas nebeegzistuos, jis taps griuvėsių krūva. (Jer 49,23; Am 1,3) 2 Sirijos miestai ištuštės, jie taps ganyklomis, Čia ganysis ir ilsėsis kaimenės ir niekas jų nebaidys. 3 Dings Efraimo tvirtovės ir Damasko karalystė. Sirija susilauks to paties, ko susilaukė Izraelio didybė. Taip sako pulkų Viešpats. (Iz 7,1,8) 4 Tą dieną Jokūbo garbė sumenkės ir jo "kūnas" suliesės. 5 Bus taip, kaip pjovėjui pjūties metu suimant derlių, arba kaip renkančiam varpas Rafaimo slėnyje. 6 Iš jo liks tiek, kaip nuskynus vynmedį: dvi ar trys uogos ant šakų galų ir keturios ar penkios medžio viršūnėje. Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas.

7 Tą dieną žmogus kreipsis į savo Sutvėrėją, jo akys žvelgs į Izraelio Šventąjį.
8 Jis nebesikreips į aukurus, kuriuos padarė jo ranka, ir nebevertins to, kas jų padirbta - Ašerų ir smilkalų aukurų. 9 Tada Izraelio sutvirtinti miestai bus palikti tušti, kaip juos kadaise paliko hivitai ir amoritai, išsigandę izraelitų. Čia bus tyrlaukiai.
10 Nes tu užmiršai savo Gelbėtoją Dievą ir nebeatsiminei Uolos - priebėgos. Tad nors sodinsi savo mėgiamus daigelius ir kreipsies į svetimus dievus; (5 M 32, 15, 18) 11 tą dieną, kai sodinsi, jie galės sužaliuoti ir sekantį rytą žydėti, tačiau derliaus jie neneš. tik vargo, nelaimių ir skausmų. 12 Ak, kaip daugelis tautų šėlsta, lyg jūrų bangos; jos ūžia kaip putojantys vandenys. 13 Viešpats sudraus jas, ir jos bėgs, lyg dulkės, nešamos vėjo kalnuose; jos išnyks. Kaip audros sūkurio varomi lapai, jos dings. 14 Vakare - teroras! Rytą jau jų nebėra! Tai dalia mūsų naikintojų, likimas mūsų plėšikų! (Iz 37, 36)

18 skyrius

Pranašavimas apie Egiptą ir Etiopiją 1 - 7.

1 Vargas kraštui, esančiam anapus Etiopijos upių, kuriame girdimas vabzdžių sparnų ūžesys. 2 Jis siunčia pasiuntinius jūra ir kitais vandenimis nendriniuose laiveliuose. Greitieji pasiuntiniai, skubėkite pas aukšto ūgio išdidžią tautą, pas tautą, kurios bijosi arti ir toli gyvenantys, kurios kraštas upėmis išraižytas. 3 Viso pasaulio gyventojai, klausykite; kai vėliava bus pakelta kalnuose - stebėkite! Kai išgirsite trimito balsą - klausykite! 4 Štai ką Viešpats man kalbėjo: "Aš ramiai viską seksiu iš savo vietos, kaip karštis giedroje, kaip rūko debesis pjūties įkarštyje." 5 Prieš pjūtį, žydėjimui praėjus, pradėjus nokti vynuogėms, Jis išpjaustys visas atžalas ir iškapos šakeles. 6 Visa bus palikta kalnų paukščiams ir žemės žvėrims. Paukščiai tame krašte praleis vasarą ir žvėrys gyvens žiemą.
7 Tuo metu aukšto ūgio, nenugalima ir išdidi tauta, kurios bijo arti ir toli gyvenantys, kurios kraštas upėmis išraižytas, atneš dovanų pulkų Viešpačiui į Siono kalną.
(Ps 68, 30-32)

19 skyrius

Pranašavimas apie Egiptą 1 - 25 .

1 Pranašavimas apie Egiptą. Štai, Viešpats ateina į Egiptą ant lengvc debesies. Egipto stabai dreba Jo akivaizdoje, ir egiptiečių širdys alpsta. (Jer 46; Ez 29, 30) 2 Aš sukurstysiu egiptiečius, ir egiptietis kovos prieš egiptietį, brolis prieš brolį, draugas prieš draugą , miestas prieš miestą ir karalystė prieš karalystę. 3 Egiptiečiai pergyvens sąmyšį, ir Aš paversiu niekais jų planus. Jie klaus savo stabus ir burtininkus, mirusių dvasių išš aukėjus ir žynius. 4 Aš pavesiu egiptiečius kietų rankų valdovui; žiaurus karalius juos valdys. Taip sako Dievas, pulkų Viešpats. 5 Nilo vanduo nuseks, ir upės išdžius. 6 Nilo intakai ir kanalai dvoks, nendrės ir meldai suvys. 7 Prie Nilo, krantuose viskas išdžius. Visa sėja prie Nilo taip pat išdžius, vėjas nuneš ir nieko nebeliks. 8 Žvejai liūdės ir dejuos, tinklų nebeišmes, Nilo meškerioţojai nusimins. 9 Linų gamintojai ir verpėjos bei audėjos neteks vilties. 10 Krašto didžiūnai žlugs ir samdiniai nusimins. 11 Zoano kunigaikščiai bus visai paiki. Faraono "išmintingieji" patarėjai duos kvailus patarimus. Kaip galėsite sakyti faraonui: "Aš esu išminčiaus sūnus, karalių palikuonis?" 12 Kur tavo išmінčiai? Jie tepraneša ir tepaskelbia, ką pulkų Viešpats nusprendė apie Egiptą. 13 Zoano kunigaikščiai taps neišmanėliais, Memfio kunigaikščiai klys. Giminių vadai suklaidins Egiptą. 14 Viešpats juos apsvaigins. Valstybė bus lyg apsvaigęs žmogus. (Iz 29, 10; 1 Kar 22, 21) 15 Joks darbas nebeneš jam naudos ir niekas nebegelbės. Palmės šakos ir nendrės nebeduos jokių vaisių. (Iz 9, 13) 16 Tą dieną egiptiečiai bus lyg moteris: jie drebės ir išsigąs pulkų Viešpaties rankos, kurią Jis pakels prieš Egiptą. 17 Judėja išgąsdins Egiptą. Kiekvienas išgirdęs, ką Viešpats nusprendė prieš Egiptą, nusigąs. 18 Tada Egipto šalyje bus penki miestai, kurie kalbės Kanaano kalba ir prisieks pulkų Viešpačiui. Vienas bus vadinamas saulės miestas. (Iz 65, 16; Jer 12, 16) 19 Egipto krašto viduryje stovės aukuras, o valstybės pasienyje paminklas Viešpačiui. 20 Tai bus ženklas ir liudijimas Viešpaties Egipto kraštui, kai jie šauksis Viešpatį pavojui esant. Jis siųs jiems globėją, kuris kovos ir išlaisvins juos. 21 Viešpats apsireikš egiptiečiams, ir tą dieną

egiptiečiai pažins Viešpatį. Jie garbins Jį deginamosiomis ir augalinėmis aukomis, darys įžadų Viešpačiui ir laikysis jų. 22 Viešpats siųs egiptiečiams bėdų. Jie atsivers į Viešpatį, Jis leisis permaldaujamas ir pagydys juos. 23 Tuomet bus vieškelis iš Egipto į Asiriją. Asiriečiai keliaus į Egiptą ir egiptiečiai į Asiriją. Asiriečiai ir egiptiečiai drauge melsis. 24 Izraelis bus trečias šalia Egipto ir Asirijos; jis bus palaima žemei. 25 Pulkų Viešpats laimins, sakydamas: "Tebūnie palaimintas Egiptas, mano tauta ir Asirija mano rankų darbas, o Izraelis mano tėvonystė". (Rom 15, 10)

20 skyrius

Pranašavimas apie Egiptą ir Etiopiją 1 - 6.

1 Asirijos karalius Sargonas siuntė tartaną (vyriausiąjį kariuomenės vadą), tas atėjo į Asdodą, kariavo prieš jį ir paėmė. (2 Kar 18, 17) 2 Tuo metu Viešpats kalbėjo Amoso sūnui Izaijui: "Eik ir nusivilk ašutinę ir nusiauk kurpes". Jis taip padarė ir vaikščiojo be ašutinės ir basas. (Ez 24, 24) 3 Tada Viešpats tarė: "Mano tarnas Izaijas vaikščiojo be ašutinės ir basas trejus metus, tai yra ženklas Egiptui ir Etiopijai. 4 Asirijos karalius taip ves Egipto belaisvius ir Etiopijos tremtinius: jaunus ir senus, nuogus ir basus, nepadengtomis šlaunimis Egipto gėdai. 5 Pajūrio gyventojai tuomet sumišę drebės dėl Etiopijos, kuri buvo jų viltis, ir dėl Egipto, kuriuo didžiavosi. 6 Tą dieną šito jūros pakraščio gyventojai sakys: 'Štai kas atsitiko tiems, pas kuriuos bėgome ieškoti pagalbos, kad mus išlaisvintų nuo Asirijos karaliaus! Kaip dabar išsigelbėsime?'"

21 skyrius

Pranašavimas apie Babiloniją /Babiloną/. Edomą ir Arabiją 1 - 17.

1 Pranašavimas apie pajūrio dykumą /Babiloniją/. Viesulas kyla iš pietų, ateina iš dykumos, iš baimę keliančio krašto. (Iz 13; 14) 2 Aš turėjau įspėjantį regėjimą: "Plėšikas plėšia, naikintojas naikina. Pakilk Elamai! Media, nugalėk! Aš padarysiu galą visam jos žiauriam viešpatavimui". 3 Mano strėnos skauda; skausmai suėmė mane lyg gimdančią, aš nebegaliu girdėti nei matyti. 4 Mintys pinasi, baimė ima mane; aušra, kurios laukdavau, gąsdina mane. 5 Stalas prirengtas, kilimai ištiesti, jie valgo ir geria.

"Kunigaikščiai, pakilkite, griebkitės skydo!" 6 Viešpats man įsakė: "Eik, pastatyk sargą, ką jis matys, tepraneša! 7 Jei jis matys raitelius arba vežimus, traukiamus arklių, asilų ar kupranugarių, teseka labai atidžiai". 8 Sargas šaukė: "Viešpatie, aš stoviu sargyboje dieną ir budžiu naktimis. (Ab 2, 1) 9 Štai, artėja raitelių būrys ir asilų traukiamas vežimas". Jis toliau šaukė: "Krito, krito Babelė, visi jos stabai sutrupinti guli ant žemės!" (Apr 18, 2) 10 Mano tauta kuliama kaip javai, sijojama kaip grūdai. Ką girdžiu iš pulkų Viešpaties, Izraelio Dievo, tą pranešu jums.

11 Pranašavimas apie Edomą. Manęs klausė iš Edomo krašto - Seiro: "Sarge, kiek dar naktis tęsis? Sarge, kiek dar yra nakties?" (Jer 49, 7; 5 M 2, 5) 12 Sargas atsakė: "Rytas artėja, bet dar naktis. Jei norite tiksliau žinoti, klauskite vėl; sugrįžkite ir klauskite!"

13 Pranašavimas apie Arabiją. Jūs nakvosite Arabijos stepėse, jūs Dedano karavane! 14 Trokštančiam duokite vandens, bėgančius pasitikite su duona, jūs Temos krašto gyventojai. 15 Jie bėga nuo kardo, nuo iškelto kardo rankoje, nuo įtempto lanko, iš siaučiančios kovos lauko. 16 Viešpats man sako: "Dar vieneri metai, ir visa Kedaro didybė bus parblokšta. (Iz 16, 14) 17 Kedaro sūnų, drąsiųjų šaulių, išliks tik mažas likutis," nes Viešpats, Izraelio Dievas, taip kalbėjo .

22 skyrius

Pranašavimas apie Jeruzalės apgulimą 1 - 25 .

1 Pranašavimas apie vizijos slėnį. Kas gi atsitiko, kad visi sulipote ant stogų? (Iz 15, 3) 2 Tu pilnas triukšmo ir neramumo linksmasis mieste! Tavo kritusieji nekrito nuo kardo ir nemirė kovoje. 3 Visi tavo valdovai, nepakėlę ginklo, bėgo. Jie visi bėgo toli, bet pateko nelaisvėn. 4 Aš sakiau: "Atsitraukite nuo manęs, aš graudžiai verksiu. Neguoskite manęs dėl mano tautos sunaikinimo". 5 Tai buvo paniekos ir sąmyšio diena vizijos slėnyje, ją mums siuntė pulkų Viešpats. 6 Elamas atėjo su saidokais, kovos vežimais ir raiteliais, o Kiras su skydais. 7 Tavo mėgiamieji slėniai buvo pilni kovos vežimų, raiteliai išsirikiavo prie vartų. 8 Judėjos apsauga sugriuvo. Tą dieną jūs dar ramintės ginklais sandėliuose. (1 Kar 7, 2) 9 Jūs matėte Dovydo miesto sienų plyšius,

jų buvo daug. Jūs sėmėte vandenį iš žemutinio tvenkinio. (Iz 7, 8) 10 Jūs apžiūrėjote Jeruzalės namus, juos griovėte ir jais tvirtinote miesto sieną. (Jer 33, 4) 11 Jūs padarėte reservą (duobę) tarp abiejų sienų surinkti vandenį senojo tvenkinio. Bet jūs pamiršote Tą, kuris visa tai daro, ir nekreipėte dėmesio į Jį. 12 Pulkų Viešpats ragino tą dieną verkti ir raudoti, galvų plaukus skustis ir maišu apsirengti. 13 Bet štai džiaugsmas ir linksmybė, pjovimas veršių ir avių, valgymas mėsos ir gėrimas vyno. "Valgykime ir gerkime, nes juk rytoj mirsime". (1 Kor 15, 32) 14 Pulkų Viešpats apsireiškė man, sakydamas: "Šitas nusikaltimas jums nebus atleistas", taip sako pulkų Viešpats.

15 Pulkų Viešpats sakė: "Eik pas rūmų ūkvedį Sebną ir jam sakyk: (Iz 36, 3) 16 "Ką tu čia veiki? Kodėl išsikaldinai sau kapą; rūpestingai aukštoje vietoje išsikaldinai sau buveinę uoloje? 17 Štai pulkų Viešpats tvirtai nutvers tave, tu tvirtuoli, ir pašalins iš čia. 18 Jis sukte pasuks tave ir mes kaip sviedinį į plačią šalį (ištrems), ten tu mirsi ir ten bus tavo garbės vežimas, tu gėda savo valdovo namams! 19 Jis pašalins tave iš tavo vietos ir tarnybos.

20 Skirtą dieną Aš pašauksiu savo tarną Eljakimą, Milkijo sūnų, (Iz 36, 3) 21 apvilksiu jį tavo rūbu, apjuosiu tavo diržu ir perduosiu jam tavo valdžią. Jis bus kaip tėvas Jeruzalės gyventojams ir Judėjos namams. 22 Aš uždėsiu jam ant peties Dovydo namų raktą. Jis atidarys ir niekas nebeuždarys, jis užrakins ir niekas nebeatrakins. (Apr 3, 7) 23 Aš įkalsiu jį kaip vinį tikroje vietoje, ir jis taps savo tėvo namuose garbės sostu. 24 Ant jo kabės visas tėvo namų svoris: visos atžalos ir ataugos; maži ir dideli indai, pradedant puodukais iki puodų. 25 Ateis diena, kad įkalta vinis tikroje vietoje nuluš, visa, kas ant jos kabojo, nukris ir suduš," nes taip Viešpats pasakė.

23 skyrius

Pranašavimas apie Tyro miestą 1 - 18.

1 Pranašavimas apie Tyrą. Vargas Tarsio laivams (Ispanijoje)! Tyras sunaikintas nebėra tėvynės, kur išplaukti ir grįžti? Tą žinią gavome iš Kipro. (Ez 26, 27) 2 Dabar, jūros pakraščių gyventojai ir Sidono prekybininkai tylūs. Jie savo laivais plaukė jūra

ir raižė tolimus vandenis. 3 Jų prekyba buvo grūdai iš Sichoro, prie Nilo auginti. Tai buvo tarptautinė prekyba. 4 Laikykis ramiai Sidone, nes jūra kalba; jūros tvirtovė sako: "Aš nebuvau nėščia ir negimdžiau, neauginau nei jaunikaičių, nei mergaičių". 5 Kai žinia pasieks Egiptą apie Tyrą, jie išsigandę drebės. 6 Jūros pakraščių gyventojai, plaukite į Tarsį ir raudokite! 7 Ar tai ne linksmasis senų senovės miestas (Tyras), kurio gyventojai toli keliavo ir kolonijas steigė? 8 Kas tą padarė Tyrui? Jis juk karaliams vainikus dalino, jo prekybininkai buvo kunigaikščiai, visoje žemėje gerbiami. (Apr 18, 23) 9 Pulkų Viešpats tai nulėmė. Jis sunaikino išdidų Tyrą, pažemino jo garbę, ją aukštino visas pasaulis. 10 Tarsio dukte, vaikščiok savo žemėje, lyg Nilas, užliejantis kraštą; niekas tavęs nebevaržo. (Job 12, 18-21) 11 Viešpats ištiesė savo ranką virš jūros, Jis drebino karalystes. Viešpats davė įsakymą sunaikinti Kanaano tvirtoves. 12 Jis įsakė: "Nebesididžiuok, tu nuvainikuota mergaitė, Sidono dukte! Pakilk ir plauk į Kiprą! Ir ten neberasi ramybės." (Ez 28, 21) 13 Štai Kipro (kaldėnų) šalis, jūsų bokštai ir rūmai sunaikinti, paversti griuvėsiais. 14 Vaitokite Tarsio laivai, nes jūsų tvirtovė sunaikinta. 15 Tyras bus užmirštas septyniasdešimt metų, toks yra žmogaus amžius. Po septyniasdešimt metų atsitiks Tyrui, kaip paleistuvės dainoje: 16 "Pasiimk kankles, vaikščiok po miestą, tu užmiršta paleistuve, dainuok meiliai ir gražiai, kad tave atsimintų". 17 Po septyniasdešimt metų Viešpats atsimins Tyrą. Miestas vėl grįš prie savo pelno, prekiaus su visomis pasaulio karalystėmis visoje žemėje. 18 Jo prekyba ir pelnas bus pašvęsta Viešpačiui. Jie nekraus atsargų sandėliuose, bet jas panaudos tarnaujantiems Viešpačiui, maistui ir aprangai.

24 skyrius

Pranašavimas apie pasaulio nelaimes 1 - 23.

1 Štai Viešpats padarys žemę tuščią, lyg dykumą; jos paviršius bus pakeistas, gyventojai išsklaidyti. 2 Tas palies visą tautą: kunigą, vergą ir šeimininką; tarnaitę ir jos šeimininkę, perkantį ir parduodantį, skolininką ir skolintoją. 3 Žemės paviršius bus nušluotas ir nualintas, nes taip Viešpats patvarkė. 4 Kraštas liūdės ir sunyks, pasaulis visiškai menkės ir merdės; šalies didžiūnai praras įtaką ir silpnės.

5 Žemė jos gyventojų bus išniekinta, nes jie nesilaikys įstatymų, iškreips teisę ir sulaužys amžinąją Sandorą. 6 Prakeikimas palies ir jos gyventojus, jie kentės dėl pačių kaltės, todėl gyventojai nyks ir žmonių skaičius mažės. 7 Vynas išseks, vynuogės sumenkės, linksmosios širdys vaitos. (Joel 1, 12) 8 Tuščias lėbavimas pasiliaus, linksmųjų ūžimas pasibaigs, švelnūs arfos garsai nutils. (Jer 7, 34; 16, 9) 9 Dainos vyną geriančiųjų nebeskambės - gėrimai bus kartūs. 10 Tuštybės miestas bus sugriautas, namai užrakinti, niekas durų nebevarstys. 11 Vyno negavę, žmonės liūdės; išnyks įvairios linksmybės, džiaugsmas žemėje dings. 12 Miestai ištuštės, vartai griuvėsiuose gulės. 13 Visas kraštas bus kaip alyvmedis nuskynus vaisius, kaip vynuogynas po vynuogių nurinkimo. (Iz 17, 6)

14 Išlikę (tikintieji) linksmai giedos; kels Viešpaties didybę vakaruose, 15 garbins Viešpatį rytuose ir jūros pakraščiuose Izraelio Dievą šlovins. 16 Nuo žemės pakraščių skambės garbės giesmė Viešpaties didybei. Bet aš sakau: "Vargas man, aš nebepakenčiu! Išdavikai be sąžinės - apgaudinėja, suvedžioja". 17 Siaubas, žabangai ir pražūtis tau, tu žemės gyventojau! 18 Kas bėgs nuo siaubo garso, įkris į duobę; išlipęs iš duobės, pateks į žabangus debesys atsivėrę, žemės pamatai dreba. (Jer 48, 43; Am 5, 19) 19 Žemė bus draskyte draskoma, trinte trinama, kratyte kratoma. (2 Pt 3, 10) 20 Žemė svyruote svyruos kaip girtas, siūbuos kaip palapinė. Ją slėgs jos nusikaltimas, ji grius ir nebeatsikels. (Iz 19, 14) 21 Tą dieną Viešpats baus aukštybės pulkus aukštybėje ir žemės karalius žemėje. (Apr 19, 18-21) 22 Jie bus rinkte surinkti, kaip belaisviai į duobę (kalėjimą) ir užrakinti, po daugelio dienų jie bus traukiami atsakomybėn. 23 Mėnulis aptems ir saulė nebešvies, nes pulkų Viešpats viešpataus Siono kalne ir Jeruzalėje; Jo garbė spindės visiems tikintiesiems. (Iz 60, 19-23; Apr 21, 23)

25 skyrius

Pranašauti pažadai įvykdomi 1 - 12.

1 Viešpatie, Tu esi mano Dievas, aš aukštinu Tave ir šlovinu Tavo vardą, nes Tu padarei nuostabių dalykų, tikrai įvykdei senus pažadus. 2 Tu pavertei miestą akmenų krūva, tvirtoves - griuvėsiais; svetimųjų rūmų nebėra ir niekad nebebus atstatyti. 3

Stipri tauta gerbs Tave; galingų tautų miestai bijos Tavęs. 4 Tu esi stiprybė beturčiui, apsauga vargšui bėdoje, prieglauda audroje, ūksmė karštyje, ir siaubas tironų atsimuš kaip audra į sieną. (Iz 4, 6) 5 Kaip karštį sausmetyje, Tu sudraudei svetimųjų siautimą; kaip tvanka nuslopinama debesų šešėliu, taip tironų pergalės giesmė nutildoma. 6 Pulkų Viešpats prirengs pokylį visoms tautoms šitame kalne; pokylį geriausiu maistu ir senu, susistovėjusiu vynu. (Ps 22, 27-30; Mt 22, 2) 7 Jis pašalins šitame kalne šydą, kuris gaubia visas tautas ir gimines. 8 Jis sunaikins mirtį amžinai. Viešpats Dievas nušluostys ašaras visiems ir pašalins panieką savo tautos visoje žemėje. Taip kalbėjo Viešpats. (1 Kor 15, 55; Apr 7, 17) 9 Tuomet jie sakys: "Štai Jis, mūsų Dievas, mes laukėme Jo išgelbėjimo. Jis yra Viešpats, kurio laukėme; džiaukimės ir džiūgaukime Jo išgelbėjimu!" (Ps 48, 15) 10 Viešpaties ranka ilsėsis šitame kalne, o Moabas bus sutrintas, kaip sutrinami ir suminami šiaudai duobėje. 11 Jie išties savo rankas, kaip plaukikas ištiesia plaukti, bet Viešpats pažemins Moabo išdidumą ir rankų įgudimą. 12 Aukštas tvirtovių sienas Jis pažemins, sugriaus ir dulkėmis pavers.

26 skyrius

Padėkos giesmė ir viltis 1 - 21.

1 Tuomet Judėjos šalyje giedos šią giesmę: "Mūsų miestas yra tvirtas; jis teikia pagalbą ir apgynimo. (Iz 60, 18) 2 Atkelkite vartus ir teįeina ištikima Dievui tauta, kuri laikosi ištikimybės. (Ps 118, 19) 3 Tu teiki tikrą ramybę tiems, kurie pasitiki Tavimi 4 Pasitikėkite Viešpačiu visados, nes Viešpats yra amžina Uola. (5 M 32, 4) 5 Jis pažemino išpuikusius gyventojus išdidaus miesto. Jis pažemino juos iki žemės, dulkėmis pavertė miestą. 6 Mindžioja jį, mindžioja kojos beturčių, žingsniai vargšų." 7 Teisiojo kelias yra tiesus, Tu jo taką išlygini. 8 Tavo teismų, o Viešpatie, mes laukiame; mūsų siela atsimena Tavo vardą ir ilgisi Tavęs. (Ps 37, 4) 9 Mano siela naktį ilgisi Tavęs, mano dvasia ieško Tavęs. Kai Tavo teismai pasireiškia žemėje, pasaulio gyventojai mokosi teisybės. 10 Jei gailėsimės niekšo, jis neišmoks teisybės; šalyje teisiųjų jis daro pikta ir nekreipia dėmesio į Viešpaties didybę. 11 Viešpatie, Tavo

ranka yra pakelta, bet jie nemato jos. Tavo uolumą jie dėl tautos tepamato ir susigėsta. Ugnis tesunaikina Tavo priešus. 12 Viešpatie, Tu suteiksi mums ramybės, nes Tu juk viską sukūrei mums. 13 Viešpatie, mūsų Dieve, kiti valdovai viešpatavo mums, bet mes tik Tavo vardą pripažįstame ir Jį garbiname. 14 Jie mirė ir nebeatgis, jie yra šešėliai ir nebeatsikels; Tu užleidai jiems bausmę ir juos sunaikinai, jų atminimą išdildei. 15 Viešpatie, Tu padidinai tautą; šlovė Tau už tai; Tu išplėtei krašto sienas. 16 Viešpatie, jie ieškojo Tavęs nelaimės metu; jie meldėsi, kai juos baudei. (Iz 28,19; Oz 5,15) 17 Kai gimdyvės laikas priartėja, ji raitosi ir šaukia. Viešpatie, tokie mes esame Tavo akivaizdoje. (Jn 16,21; Apr 12,2) 18 Mes lyg gimdančios raitėmės, bet pagimdėme tik vėją. Mes neatnešėme kraštui išlaisvinimo ir neatgimdėme pasaulio gyventojų. (Mik 4,10) 19 Tavo mirusieji bus gyvi, jų kūnai kelsis. Dulkėse esantieji pabus ir linksmai giedos. Kaip rasa gaivina augalus, taip Viešpats prikels mirusius. (Ez 37,1-14; Apr 20,12) 20 Mano tauta, eik, įeik į savo patalpas; pasislėpk valandėlę, kol praeis Jo rūstybė. (Ps 57,2) 21 Viešpats ateina iš savo vietos bausti žemės gyventojų už jų nusikaltimus. Žemė atidengs jos pralietą kraują ir nebeslėps nužudytųjų.

27 skyrius

Pasaulio valstybės pažeminamos, izraelitai surenkami 1 - 13.

1 Tą dieną Viešpats nubaus kietu, dideliu ir stipriu kardu leviataną, šliaužiančią lanksčią gyvatę, ir nukaus jūros slibiną. (Apr 12,9; 20,10; Job 26,13) 2 Tą dieną Viešpats kalbės apie vynuogyną: (Iz 5,1) 3 "Aš, Viešpats, esu jo sargas. Aš nuolatos laistau jį, kad jam kas nepakenktų, saugau jį dieną ir naktį. 4 Aš nerūstauju. Jei kas jame pasėtų erškėčių ir usnių, Aš įeičiau ir kovočiau, sudeginčiau juos, 5 arba sudaryčiau taiką ir suteikčiau jiems prieglaudą". 6 Ateityje Jokūbas vėl įsišaknys, o Izraelis žaliuos ir žydės; jie pripildys visą pasaulį vaisiais. (Iz 37,31) 7 Ar Jis baudė juos (izraelitus), kaip jų priešai buvo baudžiami? Ar jų krito tiek, kiek jų priešų? 8 Jis tik trumpą laiką juos atmetė ir ištrėmė rytų kryptimi. (Jer 30,11; 18,17) 9 Jokūbo kaltė bus atleista ir nuodėmė pašalinta, kai jis aukurų akmenis sutrupins kaip kalkakmenius,

Ašerų bei smilkalų aukurų nebeliks. (Iz 31, 7; 3 M 26, 30) 10 Sustiprintasis miestas (Jeruzalė) bus tuščias, be gyventojų, kaip stepė, kaip ganykla. Ten ganysis raguočiai. 11 Kai jo šakos nudžius, atėjusios moterys jas nulauš ir sudegins. Tai tauta neturinti supratimo. Dievas, jos Tvėrėjas, nepasigailės ir nesuteiks jai malonės. 12 Tomis dienomis Viešpats kuls nuo Eufrato upės iki Egipto upelio, o jūs izraelitai būsite surinkti kaip grūdai. 13 Tą dieną trimitas trimituos garsiai. Izraelitai, paliktieji Asirijos krašte ir išsklaidytieji Egipto šalyje, sugrįš, jie šlovins Viešpatį šventajame Jeruzalės kalne. (Iz 11, 10-16)

28 skyrius

Pranašavimas apie Jeruzalę ir Samariją 1 - 29 .

1 Vargas Efraimo puikybės vainikui, jo girtuokliams, vystančiai gėlei, jo garbei ir nusigėrusiems vadams derlingame slėnyje. 2 Štai Viešpats, Stiprusis ir Galingasis: kaip smarki kruša, kaip laužantis viesulas, kaip baisus lietus, plūstantis vanduo, aptvindantis žemę. 3 Jis sunaikins Efraimo girtuoklių puikybę, 4 kaip vystančią gražią gėlę viduryje derlingojo slėnio. Bus kaip ankstyvam, neprinokusiam figų vaisiui: kas jį pamato, nuskina ir suvalgo. 5 Tą dieną pulkų Viešpats bus garbės karūna ir deimantinis vainikas savo tautos likučiui; 6 teisės dvasia teisėjui ir stiprybė kariams nugalėti priešą. 7 Tačiau šie, apsvaigę nuo vyno, svyruoja nuo girtuokliavimo. Kunigas ir pranašas, apsvaigę nuo girtuokliavimo, nežino ką darą. Teisėjai, būdami girti, apsvaigę sprendimą daro. 8 Visi jų stalai apvemti. 9 Teisėjai klausia: "Ką pranašas pamokys ir kaip paaiškins girdėtą pranešimą, ar vaikus, ar kūdikius?" 10 Jis plepa: "Tą daryk, tą daryk; lauk čia, lauk čia; truputį čia, truputį ten". 11 Tikrai Viešpats kalbės šitai tautai svetimomis lūpomis ir nesuprantama jiems kalba. (1 Kor 14, 21) 12 Jis sakys jiems: "Aš duodu jums ramybę, atgaivinimą". Bet jie neklausys. (Mt 11, 28-29) 13 Tad ir jiems bus Viešpaties Žodis: tą daryk, tą daryk; lauk čia, lauk čia; truputį ten, truputį čia, kad jie eitų, svyrinėtų, sukluptų, įsipainiotų ir patektų į nelaisvę. 14 Išgirskite Viešpaties Žodį, jūs pasityčiotojai, kurie viešpataujate mano

tautai Izraeliui. 15 Jūs sakote: "Mes padarėme sutartį su mirtimi ir susitarimą su mirusių buveine. Atūžiantis tvanas nelies mūsų, nes melas yra mūssų viltis, ir apgaulė mus dengia". 16 Todėl taip sako Viešpats Dievas: "Štai Aš dedu pamatui ištirtą akmenį, brangų pamato kampinį akmenį, - tikintis kantrus! (Ps 118, 22; Rom 9, 33; 10, 11; 1 Pt 2, 6) 17 Aš teisiu pagal teisės ir teisingumo įstatymą. Kruša sunaikins melagingą pasitikėjimą, ir vanduo nuneš apsaugą". 19 Tada jūsų sutartis su mirtimi bus panaikinta ir susitarimas su mirusių buveine nustos galios. Atūžianti bausmė parblokš jus. 19 Atūžiantis tvanas palies ir nuneš jus. Jis užeis kas rytą, ir kas dieną, ir kas naktį. Tai bus siaubinga žinia. (Iz 26, 16; Ps 119, 67) 20 Jūs jausitės, kaip žmogus patarlėje: "Guolis bus pertrumpas išsitiesti, ir antklodė persiaura įsivynioti". 21 Viešpats pasireikš kaip Perazimo kalne, kaip Gibeono slėnyje. Jis vykdys, ką buvo nusprendęs. Jis vykdys savo planą. (2 Sam 5, 20; 1 Ch 14, 16) 22 Nebesityčiokite daugiau, kad jūsų varžtai nebūtų stipriau suveržti! Iš Viešpaties, pulkų Dievo, aš girdėjau apie nuspręstą sunaikinimą visoje žemėje, (Iz 10, 22-23) 23 Išgirskite mano balsą; klausykite ir supraskite mano kalbą. 24 Argi artojas kas dieną aria ir akėja dirvą sėjai? 25 Argi, sulyginęs žemės paviršių, jis nesėja: krapų, kmynų, miežių ir rugių? 26 Viešpats Dievas pamokė jį. 27 Juk krapų ir kmynų niekas nekulia velenais. Krapus iškulia lazda ir kmynus lazdele. 28 Argi duoninius javus sutrina? Ne, jų nuolatos nevažinėja velenais ir nemindo gyvulių kanopomis. 29 Taip patvarkė pulkų Viešpats; Jo patarimas yra nuostabus ir išmintis didinga.

29 skyrius

Jeruzalės apgulimas ir išgelbėjimas 1 - 24.

1 Vargas Arielio (Jeruzalės) miestui, kuriame Dovydas laikė įgulą. Kasmet švęskite šventes, tenesibaigia švenčių eilė! 2 Aš užleisiu priespaudą Arieliui, priešas apguls jį. Jame verks ir vaitos; jis bus tikras Arielis (Dievo ugniakuras) 3 Apgulsiu tave, apkasiu apkasais, apstatysiu apgulimo bokštais. (Lk 19, 43) 4 Tu labai pažemintas būsi ir iš dulkių prislopintu balsu kalbėsi. Tavo kalbos balsas bus girdimas kaip kokios dvasios, kaip šnabždesys iš po žemių. 5 Tavo priešų daugybė bus kaip dulkių, ir tavo

prispaudėjų spiečius kaip vėjo nešamų pelų. Tas įvyks visai nelauktai ir ūmai. 6 Pulkų Viešpats išgelbės tave griausmu, žemės drebėjimu, audros viesulu ir ugnies ryjančia liepsna. (Iz 30, 30) 7 Kaip sapnas, kaip nakties regėjimas bus tautų spiečius, kariaujančių prieš Arielį, jį apgulusių apkasais ir bokštais. 8 Alkanas sapnuoja valgąs, bet pabudęs tebėra alkanas; arba ištroškęs sapnuoja geriąs, o pabudęs tebėra ištroškęs. Taip bus tautoms, kurios kariaus prieš Siono kalną. 9 Nusistebėkite, pasibaisėkite ir apakinkite save! Būkite girti, bet ne nuo vyno; svyruokite, bet ne nuo girtumo. 10 Viešpats užtemdė jūsų akis, užmigdė jūsų protą. (Iz 6, 10; 10, 14; Rom 11, 8) 11 Visi regėjimai bus jums kaip užantspauduota knyga. Jei kas paduotų ją mokančiam skaityti ir sakytų: "Paskaityk!" Tas atsakytų: "Negaliu, nes ji užantspauduota". 12 Jei knygą paduotų nemokančiam skaityti ir jam sakytų: "Skaityk!" Jis atsakytų: "Aš nemoku skaityti".

13 Viešpats tarė: "Ši tauta garbina mane tik lūpomis, bet jų širdis yra toli. Jų pagarba man yra tuščia, tik žmonių įsakymai ir pamokymai jai suprantami. (Iz 1, 15; 58, 2-3; Mt 15, 8-9) 14 Aš nustebinsiu šią tautą savo nuostabiu veiksmu. Jų išminčių išmintis pranyks, gudriųjų gudrumas pražus." (Iz 44, 25; 1 Kor 1, 19) 15 Vargas tiems, kurie savo planus slepia nuo Viešpaties, ir darbus daro tamsoje, galvodami: "Kas mus mato, ir kas mus žino?" (Ps 10, 11) 16 Jūs iškreipiate dalykus! Argi puodžius gali būti laikomas moliu? Ar kūrinys sako apie savo kūrėją: "Jis nesukūrė manęs". Ar daiktas kalba apie savo meistrą: "Jis nieko nesupranta?". (Iz 45, 9)

17 Neužilgo ir Libanas taps ariama dirva, o dirva mišku. (Iz 32, 15) 18 Tą dieną kurčiai supras Viešpaties Žodį, ir aklųjų akys praregės. (Iz 35, 5) 19 Vargingieji džiaugsis Viešpačiu, ir beturčiai Izraelio Šventuoju. 20 Prispaudėjai dings ir pasityčiotojai žus; kurie elgiasi neteisingai, bus sunaikinti. 21 Šmeižikai, kurie prie teismo vartų teisėjui spendžia spąstus, teisę keičia apgaule - žus. (Am 5, 10) 22 Todėl Viešpats taip sako Jokūbo namams, kuris išgelbėjo Abraomą: "Jokūbas nebebus pažemintas, nerodys sugėdinto veido. 23 Jis matys savo vaikus, mano dovaną, savo tarpe; jie garbins mane ir laikys šventu Jokūbo Šventąjį ir gerbs Izraelio Dievą. 24 Ku-

rie klydo dvasia - susipras, ir kurie nepatenkinti, priims pamokymą".

30 skyrius

Nepasitikėkite Egiptu 1-17, pasitikėkite Viešpačiu 18-26, įspėjimas Asirijai 27-33.

1 Viešpats sako: "Vargas maištaujantiems vaikams, kurie vykdote planą, bet ne mano duotą, sudarote sąjungą, bet be mano Dvasios, taip kraunate nuodėmes. (Iz 1, 2) 2 Kreipiatės į Egiptą manęs nepasiklausę, siekiate faraono pagalbos ir ieškote ūksmės Egipto šešėlyje. 3 Faraono pagalba taps jums gėda ir Egipto ūksmės šešėlis išniekinimu. 4 Nors tavo kunigaikščiai yra Zoane ir jų pasiuntiniai pasiekė Hanę, 5 sulauksite gėdą ir pajuoką iš tautos, kuri jūsų negali nei išgelbėti, nei suteikti pagalbos, nei naudos."

6 Regėjimas apie pietų kraštо "gyvulius" (žmones), kuriame yra vargas ir priespauda; kur liūtai, gyvatės ir skrendanti angis gyvena. Žmonės gabena savo turtus ant asilų ir savo lobius ant kupranugarių pas tautą, kuri negali padėti. 7 Egipto pagalba yra bevertė ir niekinga. Todėl vadinu ją: "Bevertis pagyrūnas." (Ps 87, 4; 89, 11) 8 Tad eik, užrašyk lentoje ir įrašyk knygoje, kad išliktų vėlesniam laikui įspėjimas. 9 Izraelio tauta yra maištinga, melagiai vaikai, kurie neklauso Viešpaties pamokymo. 10 Jie sako regėtojams: "Neregėkite!", ir pranašams: "Nepranašaukite kas tiesa; kalbėkite kas mums patinka, pranašaukite mums iliuzijas. 11 Palikite mums mūsų kelią, pasitraukite nuo mūsų tako, nekalbėkite mums apie Izraelio Šventąjį". 12 Štai ką sako Izraelio Šventasis: "Kadangi jūs niekinate Žodį, viliatės priespauda ir remiatės skriauda, 13 jums šis nusikaltimas bus pavojingas, kaip aukštoje sienoje didėjantis plyšys; siena ūmai, nelaukiai sugrius; 14 ji subyrės, kaip puodžiaus indas visai sutrupinamas, kad nebelieka šukės ugniai paimti iš židinio, ar pasisemti truputį vandens iš duobės." 15 Taip sako Viešpats, Izraelio Šventasis: "Jei jūs atsigręšite ir būsite ramūs, būsite išgelbėti. Ramume ir pasitikėjime yra jūsų stiprybė". Bet jūs nenorite. (Ps 37, 7; 62, 2; 2 M 14, 14) 16 Jūs sakote: "Ne, mes bėgsime arkliais." Jūs ir privalėsite bėgti. "Mes josime ant eiklių žirgų". Ir jūsų persekiotojai bus eiklūs. 17 Tūkstantis bėgsite vienam grasinant, o grasinant penkiems, bėgsite iki beliks vienas, kaip pušies stuobrys

kalno viršūnėje, kaip vėliava kalvoje. (3M 26, 36)

18 Viešpats nori jūsų pasigailėti ir suteikti jums malonę. Dievas yra teisės Viešpats; palaiminti, kurie Jo laukia. 19 Siono tauta, gyvenanti Jeruzalėje, tu daugiau nebeverksi. Jis tikrai pasigailės tavęs. Tavo šauksmą Jis išgirs ir į jį atsakys. (Iz 65, 24) 20 Viešpats maitino jus vargo duona ir girdė priespaudos vandeniu. Dabar tavo Mokytojas nebepasislėps, tavo akys matys Jį visada. 21 Tavo ausys girdės Jo pamokymą: "Tas yra kelias, eikite juo", jei būsite nukrypę į dešinę ar į kairę. (5 M 5, 29; 28, 14) 22 Tu pašalinsi sidabrinius ir auksinius dievaičių stabus, kaip šiukšles juos išmesi, sakydamas: "Lauk iš čia!"(Iz 2, 20; 27, 9; 1 M 35, 2-4) 23 Jis duos tavo sėklai lietaus, kuria apsėsi dirvą. Javai gausiai užderės derlingoje žemėje. Tada tavo banda ganysis plačioje ganykloje. 24 Tavo jaučiai ir asilai, kuriais įdirbama žemė, ės pašaro kratinį, šakėmis sukratytą. 25 Nuo kiekvieno aukštesnio kalno ir pakilios kalvos tekės vandens upeliai žudymo dienoje, kai bokštai griūs. 26 Mėnulis švies kaip saulė; saulės šviesa bus septyniariopai šviesesnė, kaip septynių dienų šviesa, kai Viešpats perriš savo tautos žaizdą ir pagydys kirčių padarytas žaizdas. (Iz 60, 19; 61, 1)

27 Viešpats ateina iš tolo. Jo rūstybė deganti ir sunki, Jo lūpos rodo įtūžimą, liežuvis, lyg ryjanti ugnis. 28 Jo kvapas, kaip patvinusios upės srovė, kuri siekia iki kaklo ir naikina tautas. Jis pažaboja tautas ir leidžia joms klaidžioti.

29 Tada jūs giedosite, kaip šventų iškilmių naktį, ir nuoširdžiai džiagsitės, lyg eidami į Viešpaties kalną, pas Izraelio Uolą, palydint fleitai. 30 Viešpats leis išgirsti savo didybės balsą ir pajusti nusileidžiančios rankos smūgį, užsidegusios rūstybės liepsnojančią ir ryjančią ugnį, pilantį lietų ir krušą. (Iz 29, 6) 31 Viešpaties balsas išgąsdins asiriečius, kai Jis juos smogs lazda. 32 Kiekvienas lazdos smūgis, kuriuo Viešpats smogs juos, bus palydimas būgneliais ir arfomis. Jis kovos su jais grasindamas. 33 Jau seniai yra paruošta ugnies vieta; taip, karaliui ji paruošta, gili ir plati, ugnies ir malkų gausu; Viešpaties kvapas, kaip sieros srovė uždegs ją. (Apr 19, 20)

31 skyrius

Dievo pagalbos pažadėjimas 1 - 9.

1 Vargas vykstantiems į Egiptą pagalbos, kurie pasitiki arkliais ir kovos vežimais. Nors ir jų tiek daug, raiteliai tokie gausūs ir stiprūs, jie nesikreipia į Izraelio Šventąjį ir neklausia Viešpaties valios! 2 Jis yra išmintingas, užleidžia nelaimę ir neatsiima žodžių. Jis veikia prieš niekšų namus ir nusikaltėlių padėjėjus. (Am 3, 6; 4 M 23, 19) 3 Egiptiečiai yra žmonės, ne Dievas. Jų žirgai yra kūnas, ne dvasia. Kai Viešpats ištiesranką, padėjėjas suklups, ir kuriam teikiama pagalba - kris; taip jie abu drauge žus. 4 Taip Viešpats pasakė man: "Liūtas ar jaunas liūtukas urzgia prie savo grobio". Jei prie jo artėja piemenų būrys šūkaudamas, jis jų neišsigąsta ir nebijo. Pulkų Viešpats nusileis Siono kalne ir kovos aukštumoje. 5 Kaip paukščiai plasnoja, taip pulkų Viešpats gins Jeruzalę; gins, išlaisvins ir išgelbės. (5 M 32, 11; Mt 23, 37) 6 Izraelio vaikai, grįžkite prie To, nuo kurio buvote visai atitolę. 7 Tą dieną kiekvienas pašalins sidabro ir aukso stabus, kuriuos savo rankomis pasigamino ir jais nusidėjo. (Iz 2, 20; 30, 22) 8 Asirija kris ir žus ne nuo žmogaus kardo. Jie bėgs nuo kardo ir jų jaunuoliai taps baudžiauninkais. (Iz 37, 36) 9 Asirijos galia sunyks. Jos karžygiai panikoje pabėgs. Taip sako Viešpats, kuris garbinamas Sione ir Jam aukojama Jeruzalėje. (5 M 32, 31)

32 skyrius

Mesijo valdžia 1 - 20 .

1 Tuomet karalius karaliaus teisingumu, ir kunigaikščiai valdys teise. (Jer 23, 5) 2 Kiekvienas jų bus prieglauda nuo vėjo, apsauga audroje; kaip vandens upeliai dykumoje ir kaip didelės uolos ūksmė tyruose. 3 Reginčiųjų akys matys ir girdinčiųjų ausys atidžiai klausysis. 4 Negalvojančiųjų mintys bus aiškios ir mikčiojančiųjų kalba bus ryški. (Iz 35, 6) 5 Sukčiaus nebevadins kilmingu, apgaviko - kilniu. 6 Apgavikas apgaudinėja, jo širdis siekia neteisybės. Jis veidmainiauja ir kalba neteisingai apie Viešpatį. Jis nepavalgydina alkano ir nepagirdo ištroškusio. 7 Klastingo priemonės yra apgaulė; jis galvoja pakenkti vargšui ir teisme melais paveikti teisiojo bylą. (Pat 29, 4) 8 Kilnus galvoja kilniai ir gina teisingumą.

9 Jūs, nerūpestingos moterys, klausykite mano balso; jūs, geraširdės mergaitės, išgirskite mano kalbą. (Iz 3, 16-41) 10 Metams praėjus, jūs saugiosios, išsigąsite, nes niekas vynuogių neberinks ir sodų vaisių nebeskins. 11 Išsigąskite ir drebėkite! Nusirenkite ir apsisiauskite maišais. 12 Muškitės į krūtinę ir dejuokite, apgailėdamos gražiųjų laukų ir derlingųjų vynuogynų. 13 Mano tautos derlingoje dirvoje ir gyvybės pilno miesto namų vietoje žels erškėčiai ir augs usnys! 14 Rūmai ištuštės, miesto triukšmas nutils, kalva ir stebėjimo bokštas virs lauku; ten džiaugsis laukiniai asilai ir ganysis bandos. 15 Taip pasiliks iki Dvasia iš aukšto bus išlieta. Tada tyrumos taps derlingais laukais ir miškais; (Iz 44, 3; Joel 3, 1; Iz 29, 17) 16 teisė gyvens tyruose ir teisybė laikysis derlinguose laukuose. 17 Tiesos pasekos bus ramybė, o teisės išdava - amžinas saugumas. 18 Mano tauta gyvens ramioje vietoje ir saugiuose namuose. 19 Bet miškas visai sunyks, ir miestas visai sugrius. 20 Palaiminti, jūs sėsite prie vandenų, laisvai ten ganysis asilai ir jaučiai.

33 skyrius

Priešai sunyks, Jeruzalė džiaugsis 1-24.

1 Vargas tau, naikintojau, kurio niekas nenaikina. Tu apgaulingai elgiesi, o tavęs niekas neapgaudinėja. Kai baigsi naikinimo darbą, pats būsi sunaikintas, ir kai baigsi apgaulės darbą, tave apgaus. 2 Viešpatie, pasigailėk mūsų, mes laukiame Tavęs. Apgink mus savo ranka kas rytą, išgelbėk nelaimės metu. 3 Tautos bėga nuo Tavo griaustinio triukšmo; kai Tu pasireiški - išsisklaido giminės. (Ps 69, 2) 4 Jų grobis sunyks, lyg skėrių sunaikintas derlius! 5 Viešpats yra išaukštintas, nes Jis gyvena aukštybėje, Jis Sioną laimins teise ir teisumu. 6 Jis duos saugius laikus: pilną išgelbėjimą, išminti, pažinimą; pasitikėjimas ir baimė Viešpačiu bus jų turtas. 7 Štai karžygiai rauda lauke, taikos pasiuntiniai graudžiai verkia. 8 Keliai ištuštėjo, keleiviai išnyko. Dievas sulaužė Sandorą, miestus sunaikino, žmonėmis nesirūpina. 9 Kraštas liūdi ir nyksta: Libanas apleistas ir sunykęs, Saronas pavirto tyrlaukiais, Basano ir Karmelio lapai nukrito. 10 Viešpats sako: "Dabar Aš kelsiuos ir būsiu išaukštintas. 11 Jūs esate šiaudai ir pagimdysite ražienas. Mano kvapas sunaikins jus kaip ugnis. 12 Tautos bus

kaip išdegtos kalkės, kaip nupjauti erškėčiai sudeginami. (Ps 118, 12) 13 Išgirskite toli esantys, ką Aš padariau, arti esantys supraskite mano galią. 14 Siono nusidėjėliai išsigandę, niekšai dreba. Kas gali gyventi prie viską ryjančios ugnies? Kas gali gyventi prie amžino karščio?" 15 Kas ilgisi teisingumo ir kalba tiesą, kas nesipelno priespauda, kas neima kyšių, kas užsikemša ausis ir nesiklauso kraują praliejančių veiksmų, kas užmerkia akis ir nesigėri piktybėmis, (Ps 15, 2-5; 24, 3-4) 16 tas gyvens aukštumose; jo apsaugos pilis bus aukštose uolose, jis turės duonos ir jo vandens neišseks.

17 Tavo akys matys Karalių jo grožybėje, plačią šalį. (Iz 32, 1) 18 Tu prisiminsi siaubo laikus: "Kur dingo mokesčių skaičiuotojas ir svėrėjas? Kur yra valdininkas ir sargas?" 19 Tu nebematysi užgauliojančios tautos, tautos, kurios kalbos nesupranti, kurios šneka tau svetima. (5 M 28, 49) 20 Žvelk į Sioną, mūsų iškilmių miestą! Tavo akys tesidžiaugia Jeruzale: tvirtais pastatais, nesugriaunama palapine, kurios stulpai nepašalinami ir virvės nesutraukomos. 21 Viešpaties didybė yra mūsų gyrius ir versmė plačių srovių. Čia nepasirodys irkluotojų valtis ir neplauks išdidus laivas. 22 Viešpats yra mūsų teisėjas, Viešpats mūsų Valdovas, Viešpats mūsų Karalius, Jis išgelbės mus. 23 Virvės atsileidusios; jos tvirtai nebelaiko stiebo savo vietoje nei išplėstų burių. Aklieji ir raišieji tada dalins grobį. 24 Nė vienas gyventojų nesakys: "Aš sergu". Siono bus atleista kaltė. (Zach 12, 8)

34 skyrius

Dievo bausmė Jo tautos priešams 1 - 17.

1 Priartėkite tautos, klausykitės pagonys, dėmėkis žeme; klausyk pasauli, kas tavyje yra ir kas iš tavęs kyla! 2 Viešpats rūstauja tautoms, grasina jų pulkams. Jis pasmerkė jas, paskyrė jas skerdynėms. 3 Kritusieji guli, jų lavonai dvokia; kraujo upeliai teka. (Iz 14, 19) 4 Dangaus vaizdai keičiasi, lyg vyniojamas raštų ritinys. Lyg vynmedžio ir figmedžio suvytę lapai, krinta jų pulkai. (Apr 6, 13-14) 5 Viešpaties rūstybė kabo, lyg iškeltas kardas ore. Jis nuleidžiamas Edomo teismui, - šią tautą sunaikinti. (Jer 49, 7-22) 6 Viešpaties kardas suteptas krauju, aptekęs taukais. Jis sutep-

tas avinėlių ir ožių krauju, aptekęs avinų inkstų taukais. Viešpats vykdo skerdynes Bozroje - Edome. 7 Čia krinta taurai drauge su jaučiais ir buliais (kariai). Žemė yra permirkus krauju, dirva trėšiama taukais. 8 Tai Viešpaties atkeršijimo diena; atlyginimo metai už Siono skriaudą. (Iz 13, 6-9; 63, 4) 9 Upeliai pavirs derva, žemė siera, kraštas degs kaip derva. (1 M 19, 24) 10 Dieną ir naktį degs, dūmai rūks amžinai. Kartų kartoms kraštas liks tyrlaukiu, niekas juo nekeliaus. (Apr 14, 11; 19, 3) 11 Ten laikysis vanagas ir ežys; apsigyvens pelėda ir varnas. Viešpats matavimo matu ir svambalu priskirs kraštą dykumoms ir tyrlaukiams. 12 Laukų dvasios ten gyvens; kilmingųjų nebus. Ten nebebus karaliaus nei kunigaikščių. 13 Rūmuose augs erškėčiai, tvirtovėse - dilgės ir usnys. Čia gyvens šakalai ir laikysis striučiai. (Iz 13, 21-22) 14 Ten susitiks vilkai su hienomis, ir laukų dvasios šūkaus. Nakties šmėklos ten viešpataus. (Apr 18, 2) 15 Gyvatės turės ten lizdus ir saugos savo vaikus; ten rinksis ir būriuosis maitvanagiai. 16 Skaitykite ir tyrinėkite Viešpaties Raštus, - viskas įvyks kaip pasakyta. Viešpats taip pasakė ir Jo Dvasia tai įvykdys. 17 Jis metė jiems burtą, matavimo matu, padalino kraštą. Jie paveldės jį amžiams, ir kartų kartos gyvens tame krašte.

35 skyrius

Viešpaties tautos palaima po vargų 1 - 10.

1 Tyrai ir dykumos džiūgaus, stepės pražydės pievų gėlėmis; (Iz 32, 15) 2 tauta žydės, bus linksma, džiaugsis ir giedos. Jai teks Libano garbė, Karmelio ir Sarono grožis. Taip, jie matys Viešpaties didybę ir Dievo šlovę. 3 Sukaupkite jėgas suglebusių rankų ir klumpančių kelių. (Žyd 12, 12) 4 Sakykite nusiminusioms širdims: "Būkite drąsios ir nebijokite! Štai jūsų Dievas! Kerštas ir atpildas artėja. Dievo atlyginimas ateina, kuris išgelbės jus". (Ps 94, 1) 5 Tada aklųjų akys atsimerks, ir kurčiųjų ausys atsivers. (Iz 29, 18; 32, 3-4; Mt 11, 5) 6 Tada raišas šokinės kaip briedis ir nebylys giedos iš džiaugsmo. Vanduo trykš tyruose ir upeliai tekės stepėse. 7 Dykumose atsiras ežerai, o sausros išdžiovintoje žemėje - vandens šaltiniai. Kur šakalai gyveno, žels ir žaliuos nendrės ir meldai. (Iz 41, 18) 8 Ten eis kelias, vadinamas "Šventas ke-

lias", kuriuo nevaikščios joks suteptas, neklydinės paikas. Mano tauta keliaus tuo keliu. (Iz 62, 10) 9 Čia nesimaišys liūtas, ir joks plėšrus žvėris nevaikštinės juo; išlaisvintieji keliaus juo. 10 Viešpaties išpirktieji sugrįš ir eis į Sioną giedodami; amžina linksmybė jų galvas vainikuos. Jie džiaugsis ir linksminsis, vaitojimo ir dūsavimo nebebus. (Iz 51, 11; Ps 126, 6; Apr 21, 4)

36 skyrius

Sanheribas apgula Jeruzalę 1 - 22.

1 Karaliaus Ezechijo viešpatavimo keturioliktaisiais metais, Asirijos karalius Sanheribas atžygiavo ir paėmė visus Judėjos sustiprintus miestus. 2 Asirijos karalius siuntė Rabsaką iš Lakio į Jeruzalę pas karalių Ezechiją su skaitlinga kariuomene. Jis apsistojo prie aukštutinio vandentiekio tvenkinio, velėjo pakelėje. 3 Pas jį išėjo Elkijo sūnus Eliakimas, rūmų viršininkas, sekretorius Sebna ir ministerių pirmininkas Joachas Asafo sūnus. (Iz 22, 15-20)

4 Rabsakas sakė jiems: "Taip sakykite Ezechijui: štai ką sako didysis Asirijos karalius: 'Kuo remi savo pasitikėjimą? 5 Ar tu manai, kad kovoti užtenka tuščių žodžių? Kuo remiantis pasitiki, kad maištauji prieš mane? 6 Tu pasitiki ta sulūžusia nendrine lazda - Egiptu! Kas ja pasiremia, tam ji įsminga į ranką ir perduria ją'. Toks yra Egipto karalius, faraonas visiems, kurie juo pasitiki. 7 Jei tu sakysi: 'Mes pasitikime Viešpačiu, mūsų Dievu'; tai ar ne Jo aukštumas ir aukurus Ezechijas pašalino ir įsakė Judėjai bei Jeruzalei: "Jūs melsitės tik prie šito aukuro'. 8 Na, eikš, susilažink su mano viešpačiu, Asirijos karaliumi; aš tau duosiu du tūkstančius žirgų, o tu iš savo pusės ar surinksi tiek raitelių ant jų joti? 9 Tu negali pasirodyti prieš mažiausią mano viešpaties tarną, jei pasitiki tik Egipto kovos vežimais ir raiteliais. 10 Argi aš atžygiavau be Viešpaties žinios į šį kraštą jo sunaikinti? Viešpats man įsakė: 'Žygiuok ir sunaikink tą kraštą'".

11 Tada Eljakimas, Sebna ir Joachas sakė Rabsakui: "Kalbėk su savo tarnais aramėjiškai, mes suprantame, nekalbėk žydiškai girdint kariams ant sienos!" 12 Rabsakas atsakė: "Ar mano valdovas siuntė mane tik jūsų valdovui ir jums kalbėti šiuos žodžius?

Ar ne labiau vyrams, sėdintiems ant sienos ir valgantiems savo pačių mėšlą ir geriantiems savo šlapumą?" 13 Tada Rabsakas atsistojo ir garsiai šaukė žydiškai: "Klausykite didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus žodžių. 14 Taip sako karalius: 'Nesiduokite Ezekijui suvedžioti, jis neišgelbės jūsų.' 15 Nesileiskite Ezekijui įtikinti jus pasitikėti savo Viešpačiu: 'Viešpats tikrai išgelbės mus ir šito miesto neatiduos į Asirijos karaliaus rankas.' 16 Neklausykite Ezekijo! Štai ką sako Asirijos karalius: 'Padarykite su manimi taiką ir pasiduokite man, tuomet kiekvienas valgysite savo vynmedžio ir figmedžio vaisius bei gersite vandenį iš savo šulinio, (1 Kar 5, 5; Mik 4, 4) 17 iki aš ateisiu ir paimsiu jus į kraštą, panašų į jūsų, pilną javų ir vyno, duonos ir vynuogių. 18 Nesiduokite Ezekijo suklaidinami, jam sakant: 'Viešpats išgelbės mus'. Argi kokios tautos dievai išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankų ? (Iz 10, 10; 37, 12) 19 Kur yra Emato ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimo dievas? Ar jie išgelbėjo Samariją iš mano rankų ? 20 Kuris dievas visų šitų kraštų išgelbėjo savo kraštą iš mano rankų . Tad ar Viešpats išgelbėtų Jeruzalę?'"

21 Jie visi tylėjo ir neatsakė nė žodžio, nes karaliaus Ezekijo įsakymas buvo: "Neatsakykite jam". 22 Eljakimas, sūnus Elkijo, rūmų viršininkas, Sebna, sekretorius, ir Joachas, sūnus Asafo, ministerių pirmininkas, atėjo pas Ezekiją su suplėšytais rūbais ir pranešė jam Rabsako žodžius.

37 skyrius

Ezekijo malda ir Jeruzalės išgelbėjimas 1 - 38 .

1 Karalius Ezekijas, tai išgirdęs, suplėšė savo rūbus, apsisiautė maišu ir nuėjo į Viešpaties namus. (1 M 37, 29) 2 Jis siuntė Eljakimą, rūmų viršininką, sekretorių Sebną ir vyresnius kunigus, apsisiautusius maišais, pas pranašą Izaiją, Amoso sūnų. 3 Jie kalbėjo jam: "Taip sako Ezekijas: 'Šita diena yra sielvarto, bausmės ir nelaimės diena. Atėjo laikas gimdyti, bet nėra jėgų. 4 Rabsaką

Asirijos karalius, siuntė piktžodžiauti gyvąjį Dievą ir niekinti Jį žodžiais, kuriuos Viešpats, tavo Dievas girdėjo; gal Jis jį sudraus. Tad melskis už liku-

sius'". 5 Kai karaliaus Iskijo tarnai atėjo pas Izaiją, 6 Izaijas kalbėjo jiems: "Sakykite savo valdovui, taip sako Viešpats: 'Neišsigąsk žodžių, kuriuos girdėjai, kuriais Asirijos karaliaus tarnai mane plūdo. 7 Jis išgirs mano balsą ir sugrįš į savo kraštą. Tada Aš leisiu jam žūti nuo kardo savame krašte'".

8 Rabsakas sugrįžo ir rado Asirijos karalių kariaujantį prieš Libną. Jis girdėjo, kad tas pasitraukė nuo Lakio. 9 Karalius gavo žinią apie Etiopijos karalių Tirhaką: "Jis atžygiuoja kovoti prieš tave". Tai išgirdęs, jis siuntė pasiuntinius pas Iskiją ir įsakė: 10 "Taip sakykite Iskijui, Judėjos karaliui: 'Tenesuvedžioja tavęs tavo Dievas, kuriuo pasitiki ir manai, kad Jeruzalė nebus atiduota į Asirijos karaliaus rankas. 11 Tu girdėjai, ką Asirijos karaliai padarė kitiems kraštams, jie juos visai sunaikino; manai, tu būsi išgelbėtas? 12 Argi tautų dievai išgelbėjo Goseną, Haraną, Resefą ir edomitus, gyvenusius Telasare, (Iz 36, 18) kuriuos mano protėviai sunaikino? 13 Kur yra karaliai Emato, Arpado ir karalius Sefarvaijimo miesto, Henos ir Ivos?'"

14 Iskijas paėmė raštą iš pasiuntinių, perskaitė jį ir, įėjęs į šventovę, išskleidė jį Viešpaties akivaizdoje. 15 Iskijas meldėsi, sakydamas: 16 "Pulkų Viešpatie, Izraelio Dieve, kuris viešpatauji cherubams, Tu esi vienintelis tikrasis Dievas visų žemės karalysčių, Tu sukūrei dangų ir žemę. 17 Viešpatie, išgirsk mus. Viešpatie, pažvelk ir į juos ir išgirsk visus Sanheribo žodžius, kuriais jis niekina gyvąjį Dievą. 18 Viešpatie, tikrai Asirijos karaliai sunaikino daug tautų ir jų kraštus, 19 sudegino jų dievus. Jie nebuvo dievai, tik žmonių rankų padarai, - medis ir akmuo, - todėl jie galėjo juos sunaikinti. 20 Dabar, Viešpatie, mūsų Dieve, išgelbėk mus iš jo rankų, tebežino visos žemės karalystės, jog Tu vienas Viešpats esi". (Iz 40, 5)

21 Tada Izaijas, Amoso sūnus, pasiuntė Iskijui pranešimą, ką sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie Sanheribą, Asirijos karalių. 22 Štai Viešpaties Žodis ištartas apie jį: "Mergaitė, Siono duktė, niekina tave ir juokiasi iš tavęs. Jeruzalės duktė kraipo galvą ir stebisi. 23 Ką tu niekinai ir kodėl piktžodžiavai? Prieš ką pakėlei balsą ir niekingas akis? Prieš Izraelio Šventąjį! 24 Per savo tarnus tu tyčiojais iš Viešpaties ir sakei: 'Su daugybe kovos vežimų aš pasiekiau kalnų aukštumas,

Libano viršūnę. Aš nukirsdinau aukštuosius kedrus, rinktinius kiparisus. Aš pasiekiau pačią aukštumą, pačią miško tankynę. (Iz 14, 8) 25 Aš kasiau šulinius ir gėriau vandenį; aš savo kojomis pereisiu Egipto upes'. 26 'Argi tu negirdėjai, ką Aš nusprendžiau seniai? Ką nutariau jau praeityje, o dabar įvykdau? Sustiprintus miestus tu pavertei griuvėsiais. 27 Jų gyventojai išsigando ir, netekę jėgos, nuliūdo ir sunyko, kaip lauko žolė, kaip trapi žolelė ant stogo, kuri neužaugusi nudžiūsta. 28 Aš žinau tavo pakilimą ir nusileidimą, išėjimą ir sugrįžimą ir tavo dūkimą prieš mane. 29 Kai tu siutai prieš mane, tavo išdidumas pasiekė mano ausis. Todėl Aš įversiu grandį į tavo nosį, įdėsiu brizgilą į lūpas, sugrąžinsiu tave keliu, kuriuo atėjai'". (5 M 32, 27)

30 Izaijas tarė Ezekijui: "Tau bus toks ženklas: šiais metais valgyk, kas savaime auga, kitais metais maitinkis, kas užaugs laukuose; o trečiais metais sėkite ir pjaukite, sodinkite vynuogynus ir valgykite jų vaisius. 31 Judo namų likutis vėl leis šaknis ir neš vaisių. (Iz 27, 6) 32 Iš Jeruzalės ir Siono kalno likusieji vėl iškils. Tai darys pulkų Viešpats."

33 Štai, ką sako Viešpats apie Asirijos karalių: "Jis neįeis į šį miestą ir nepaleis į jį nė vienos strėlės; neateis su skydu ir nesupils pylimo aplink jį. 34 Kuriuo keliu jis atėjo, tuo ir sugrįš, bet į miestą neįsiveržs. 35 Aš apginsiu šitą miestą ir išgelbėsiu jį dėl savęs ir dėl mano tarno Dovydo".

36 Viešpaties angelas išėjo ir nukovė asiriečių stovykloje šimtą aštuoniasdešimt penkis tūkstančius. Rytą visur gulėjo lavonai. (Iz 17, 14; 31, 8) 37 Asirijos karalius Sanheribas- grįžo ir gyveno Ninevėje. 38 Kai jis kartą savo dievo Nisroko šventovėje meldėsi, jo sūnūs Adramelekas ir Sareseris nužudė jį kardu. Juodu pabėgo į Araratą kraštą. Jo sūnus Asarhadonas paėmė jo sostą.

38 skyrius

Ezekijo liga 1 - 22.

1 Ezekijas mirtinai susirgo. Pas jį atėjo pranašas Izaijas, Amoso sūnus, ir jam kalbėjo: "Taip sako Viešpats: sutvarkyk savo namus, nes tu nebepasveiksi, tu mirsi".
2 Ezekijas nusigręžė į sieną ir meldėsi: 3 "Viešpatie, meldžiu Tavęs, atsimink, kaip

aš ištikimai ir nuoširdžiai vaikščiojau Tavo akivaizdoje ir dariau, kas Tau patinka."
4. Iskijas graudžiai verkė. (2 Kar 18, 3-6) 4 Viešpaties Žodis buvo suteiktas Izaijui: 5
"Eik ir sakyk Iskijui: taip sako Viešpats, tavo protėvio Dovydo Dievas: Aš girdėjau ta-
vo maldą ir mačiau tavo ašaras, Aš pridėsiu tau dar penkiolika metų 6 ir išgelbėsiu
tave ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus rankų". 7 Tau bus šis Viešpaties ženklas,
kad Viešpats įvykdys ką pažadėjo. 8 " Aš pastumsiu saulės laikrodžio šešėlį atgal
dešimčia laiptų". Saulė sugrįžo dešimtį laiptų atgal, kuriais buvo nusileidusi.
4.
9 Iskijas, Judėjos karalius, pagijęs iš savo ligos, parašė: 10 "Aš ma-
niau: įpusėjus mano amžiui, turiu eiti į mirusių buveinę. Aš nenorėjau toks jaunas mir-
ti. 11 Nebematysiu Viešpaties gyvųjų žemėje, nebepamatysiu daugiau pasaulio gyven-
tojų. (Ps 27, 13) 12 Mano gyvenimas yra suardytas ir sugriautas, kaip piemenų palapi-
nė; mano gyvenimas kaip audėjo rietimas suriestas ir iš staklių išimtas. Tu mano gy-
venimą baigi anksčiau, negu diena baigiasi naktimi. (Job 7, 6) 13 Rytą aš šaukiausi pa-
galbos. Tu kaip liūtas sutrupinai mano gyvybės kaulus, pirma negu diena pasibaigė ir
naktis atėjo. (Job 10, 16) 14 Aš čiulbu kaip kregždė, burkuoju kaip karvelis. Mano akys
nusilpo, bežiūrėdamos aukštyn. Viešpatie, aš kenčiu, padėk man. 15 Ką aš galiu
bekalbėti ir besakyti? Jis davė man pažadus ir juos įvykdė. Aš nebegaliu sumerkti akių
mano siela vargsta. 16 Viešpatie, mano širdis ilgisi Tavęs, atgaivink mano dvasią,
grąžink man sveikatą ir gyvenimą. 17 Štai, kentėjimas man tapo palaima. Tu išgelbė-
jai mano gyvybę nuo duobės ir sunaikinimo, Tu visus mano nusikaltimus atleidai ir už-
miršai. (Ps 32, 1-2; Mik 7, 18-19) 18 Mirusiųjų pasaulyje Tau nedėkoja, ir mirusieji
nešlovina Tavęs. Kurie žengia į duobę, nebelaukia Tavo ištikimybės. 19 Visi, kas gy-
vas, šlovina Tave, kaip ir aš šiandien! Tėvas praneša vaikams apie Tavo ištikimybę.
20 Viešpatie, gelbėk mane, tuomet aš visą savo gyvenimą Viešpaties šven-
tovėje giedosiu ir skambinsiu." 21 Izaijas įsakė uždėti ant voties iškeptą figą (trauklą-
pį), kad karalius pasveiktų. 22 Iskijas klausė: "Koks yra ženklas, kad eisiu į Viešpa-
4.
ties šventovę?"

39 skyrius

Ezekijo išdidumas ir pranašo įspėjimas 1 - 8.

1 Tuo metu Merodachbaladanas, Baladano sūnus, Babilonijos karalius, atsiuntė pasiuntinius su laišku ir dovana Ezekijui, nes jis girdėjo, kad tas sirgo ir pasveiko. 2 Ezekijas džiaugėsi ir parodė jiems visus savo namų turtus: sidabrą, auksą, smilkalus, brangius aliejus, ginklus ir visa, kas buvo sandėliuose. Ezekijas parodė jiems visus savo ir valstybės turtus. 3 Pranašas Izaijas atėjo pas karalių Ezekiją ir klausė: "Ko klausė tie vyrai? Iš kur jie atėjo?" Ezekijas atsakė: "Jie atėjo iš tolimo krašto, iš Babilonijos". 4 Jis klausė: "Ką jie matė tavo rūmuose?" Ezekijas atsakė: "Jie matė viską, kas yra mano rūmuose, aš jiems parodžiau visa, kas yra sandėliuose". 5 Pranašas Izaijas kalbėjo: 6 "Klausykis pulkų Viešpaties Žodžio: ateis dienos, kai visa, kas yra tavo namuose, ką protėviai sukrovė iki šiai dienai, bus išgabenta į Babiloniją; viskas bus išgabenta, sako Viešpats. 7 Net kai kuriuos tavo sūnų paims, nusigabens ir jie bus valdininkais Babilonijos karaliaus rūmuose." 8 Ezekijas atsakė Izaijui: "Viešpaties Žodis yra teisingas." Karalius galvojo, kad tik jo laikais būtų taika ir saugumas.

40 skyrius

Paguodos Žodis 1 - 31.

1 Paguoskite, paguoskite mano tautą, sako jūsų Dievas. (Oz 2,16; Jer 16,18) 2 Kalbėkite nuoširdžiai Jeruzalei, praneškite jai, kad jos lažas pasibaigė, nusikaltimas atleistas. Ji gavo iš Viešpaties dvigubai už jos nuodėmes. 3 Balsas šaukia: "Nutieskite kelią tyruose Viešpačiui, dykumoje ištiesinkite vieškelį mūsų Dievui. (Lk 3,4-6; Jn 1,23) 4 Slėnius užpilkite, kalnus ir kalvas pažeminkite; kas nelygu - išlyginkite, kas grubu - pašalinkite. 5 Viešpaties šlovė bus apreikšta, visi tai matys, nes Viešpats taip kalbėjo." 6 Balsas tarė: "Skelbk!" Aš klausiau: "Ką skelbti?" Žmogus yra lyg žolė, visas jo grožis yra, lyg lauko gėlės žiedas. (1 Pt 1,23-25; Jok 1,10-11; Ps 90, 5-6) 7 Kai Viešpats kvapu padvelkia, žolė nuvysta ir žiedas nukrinta. Tauta yra žolė. 8 Žolė nudžiūsta, gėlė nuvysta, bet Žodis mūsų Dievo pasilieka per amžius. (Ps 119,

89; Lk 21, 33) 9 Pakilk į aukštą kalną, geros žinios pranešėja Sionui! Pakelk galingai balsą, geros žinios pranešėja Jeruzale! Pakelk balsą, nebijok! Sakyk Judėjos miestams: Štai, jūsų Dievas!" 10 Viešpats Dievas ateina su galia, Jo ranka valdo visa. Štai Jo atpildas! 11 Kaip piemuo Jis ganys savo bandą, surankios avinėlius, juos nešios prie krūtinės, o avis (jų motinas) vedžios švelniai. (Jn 10, 11-12) 12 Kas seikėjo vandenynus saujomis ir matavo erdves sprindžiais? Kas ėmė žemės dulkes žiupsniais, pasvėrė kalnus svarstyklėmis ir kalvas svoriais? 13 Kas padėjo Viešpaties Dvasiai ir buvo Jam patarėjas? (1 Kor 2, 16; Rom 11, 34) 14 Kas davė Jam patarimą, kas mokė Jį teisės ir pažinimo, įžvalgos ir supratimo? 15 Tautos yra kaip kibire lašas, kaip svarstyklėse grūdelis. Jam salos lyg dulkės! 16 Libano kedrų neužtektų ugniai kūrenti, gyvulių nepakaktų Jo deginimo aukai. 17 Visos tautos Jo akivaizdoje bevertės, jos neturi reikšmės. 18 Kuo tad laikysite Dievą ir kokį darysite Jo atvaizdą? (Iz 44, 9-20; Apd 17, 29) 19 Amatininkas nulieja stabą, auksakalis aptraukia jį auksu ir prilituoja sidabrines grandinėles. 20 Kas neturtingas, pasirenka nepūvantį medį, susiranda išmanų amatininką, tas padaro stabą ir pastato jį, kad nejudėtų. 21 Argi jūs nežinote? Argi negirdėjote? Ar nebuvo pranešta seniau? Ar nesupraņtate iš pasaulio sutvėrimo? 22 Jis viešpatauja virš žemės, jos gyventojai atrodo lyg skėriai. Jis ištiesia dangus lyg užuolaidas, įtempia juos, lyg palapinę gyventi. (Ps 104, 2) 23 Jis laiko kunigaikščius niekingais ir žemės valdovus neišmanančiais. 24 Jie yra, lyg jaunučiai augalai, vos pasodinti ar pasėti. Kai tik kamienas paauga ir įleidžia šaknis į žemę, Jis papučia į juos, jie nudžiūsta ir viesulas nuneša juos kaip šapelį. 25 "Kam prilygstu Aš , kam Aš panašus"? Klausia Šventasis. 26 Pakelkite akis ir pažiūrėkite aukštyn, kas visa tai sutvėrė? Jis suskaitęs veda jų pulkus ir kiekvieną vadina vardu. Jo galia ir jėga yra tokia didelė, kad nė vieno netrūksta. (Ps 147, 4) 27 Kodėl sakai, Jokūbe ir Izraeli: "Viešpačiui mano keliai nežinomi ir mano teisės Dievas nemato". 28 Ar nežinai? Ar negirdėjai? Viešpats yra amžinas Dievas, Jis sutvėrė žemę. Jis niekad nepilsta ir Jo išmintis neištiriama. (Iz 45, 12) 29 Jis duoda pavargusiam jėgų ir silpną atgaivina. 30 Net jaunuoliai pavargsta ir svyrinėdami krinta.

31 Kurie pasitiki Viešpačiu, gauna naują jėgų; jie pakils erelių sparnais, bėgios, vaikščios ir nepavargs. (Ps 103, 5)

41 skyrius

Dievas šaukia savo tarną 1 - 29 .

1 Salos, klausykitės manęs tylėdamos. Tautos sustiprėkite, priartėkite ir kalbėkite, eikime prie sprendimo. 2 Kas tam asmeniui iš rytų davė pergalę visur? Dievas atidavė tautas jam; jis sumina karalius kojomis, svaido juos kardu kaip dulkes, lanku- kaip šapus. (Iz 44, 28; 45, 1, 13; 46, 11; 48, 15-16) 3 Jis vejasi juos, niekas neišdrįsta pasipriešinti jam; jis žengia nauju keliu. 4 Kas tai nuveikė ir padarė? Kas pašaukė kartas pradžioje? Aš, Viešpats, Pirmasis ir Paskutinysis. (Iz 44, 6; 48, 12; Apr 1, 8-17) 5 Salų gyventojai tai matė, išsigando ir, drebėdami iš baimės, atėjo. 6 Jie vienas kitam padėjo ir vienas kitą padrąsino. 7 Amatininkas padrąsina auksakalį, kuris su plaktuku dirba - drąsina ant priekalo kalantį: "Taip gerai!" Jie prikala vinimis stabą, kad nejudėtų. (Iz 43, 10; 42, 19; 44, 1; 45, 4; Jok 2, 23) 8 "Bet tu, Izraeli, mano tarne, Jokūbe, kurį išsirinkau, palikuoni mano draugo Abraomo. 9 Aš pašaukiau tave iš žemės pakraščių, pavadinau iš tolimo kampo ir tau sakiau: 'Tu esi mano tarnas, Aš tave išsirinkau ir neatmesiu'. 10 Nebijok, Aš esu su tavimi; nesidairyk bailiai, Aš esu tavo Dievas. Aš sustiprinsiu tave ir padėsiu tau savo galinga ranka. (Iz 43, 1) 11 Visi, kurie tau priešinasi, bus sugėdinti ir raudonuos; kurie kovoja prieš tave, - sunyks ir žus. 12 Tu ieškosi ir nerasi tų, kurie sukyla prieš tave; kurie kovoja prieš tave, - visi žus. 13 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, laikau tavo dešinę ranką ir sakau: Nebijok, Aš tau padėsiu!

14 Nebijok, tu kirmėlaitė, Jokūbe, Izraelio būreli! Aš padėsiu tau, sako Viešpats, tavo Atpirkėjas, Izraelio Šventasis. (Iz 43, 3) 15 Aš padarysiu tave, lyg naują kuliamąją veleną su aštriais krumpliais. Tu kulsi ir sutriuškinsi kalnus, kalvas sutrinsi, kaip pelus. 16 Tu vėtysi juos, vėjas nuneš ir viesulas išblaškys juos, o tu džiaugsies Viešpačiu ir didžiuosies Izraelio Šventuoju. 17 Vargšai ir beturčiai ieškos vandens, bet jo neras; jų liežuvis sudžiūvo iš troškulio. Aš, Viešpats, Izraelio Dievas, išklausysiu

juos, nepaliksiu jų. 18 Aš atidarysiu upelius ant kalvų ir šaltinius slėniuose; tyruose bus ežerai ir išdžiūvusioje žemėje - vandens versmės. (Iz 35, 1; 43, 20) 19 Tyruose augs kedrai ir akacijos, mirtų ir alyvų medžiai, vinkšnos, pušys ir kiparisai; 20 kad visi matytų ir suprastų, apsvarstytų ir žinotų, jog Viešpaties ranka tai padarė, Izraelio Šventasis sukūrė.

21 Ateikite, ginkite savo bylą, išdėstykite faktus;-sako Viešpats, Jokūbo karalius. 22 Priartėkite ir praneškite, kas įvyks. Pasakykite, kas seniau buvo, kad apsvarstytume ir darytume išvadas, kas įvyks toliau. (Iz 43, 8-9; 44, 7) 23 Praneškite, kas ateityje įvyks, kad žinotume, kokie dievai jūs esate. Darykite gera ir bloga, nustebinkite ar išgąsdinkite. 24 Jūs esate niekas ir jūsų darbas yra niekas. Stabas - pasibjaurėjimas, kas jį pasirenka, taip pat stabas. 25 Aš pažadinau jį iš šiaurės, ir jis atėjo. Iš rytų ateis tas, kuris šauksis manęs. Jis valdovus sumins kaip kalkių skiedinį, kaip puodžius mina molį. 26 Kas paskelbė nuo pat pradžios, kad žinotume, ir iš senovės, kad sakytume: ' Jis tiesa'. Nė vienas nepranešė ir nepaskelbė jūsų žodžių. 27 Aš pirmasis (Dievas) pranešiau Sionui ir Jeruzalei paskelbiau gerą žinią. (Mt 23, 34) 28 Aš apsidairiau, čia nebuvo nė vieno, kuris patartų ar paklaustas atsakytų. 29 Visa yra apgaulė, jų darbai tuštybė, jų stabai vėjas ir niekai." (Ps 96, 5)

42 skyrius

Viešpaties tarnas - Mesijas 1 - 25.

1 "Štai mano tarnas, kuriam teikiu jėgų , mano išrinktasis, kurį pamėgau. Mano Dvasia yra Jame. Jis neš tautoms tiesą. (Iz 49, 1-6; 52, 13; 41, 8; Mt 3, 17; 12, 18-21) 2 Jis nešūkaus pakeltu balsu, Jo balsas nebus girdimas gatvėse. 3 Jis nesulaužys įlūžusios nendrės ir neužgesins gruzdančios dagties; Jis ištikimai vykdys teisę. (Ps 34, 19) 4 Jis nepails ir nenusilps, įgyvendins žemėje teisę, ir visi kraštai lauks Jo įstatymo. 5 Taip sako Viešpats Dievas, kuris sutvėrė dangus ir juos ištiesė, sutvirtino žemę ir kas ant jos auga, duoda gyvybę ir jėgų tautoms, ant žemės gyvenančioms.

6 "Aš, Viešpats, pašaukiau tave teisybei, laikau už rankos, padariau tave Sandoros tauta šviesti pagonims, (Iz 49, 6-8) 7 atverti akis akliems, išvesti

iš kalėjimo belaisvius, sėdinčius tamsiuose kalėjimuose. (Iz 35, 5) 8 Aš esu Viešpats - Javė, tai mano vardas. Aš neduosiu savo garbės kitam ir savo šlovės stabams, (2 M 3, 15; Iz 48, 11) 9 Pirmesnieji dalykai įvyko, ateinančius skelbiu jums dabar, pranešu anksčiau negu įvyks."(Iz 41, 2, 27) 10 Giedokite Viešpačiui naują giesmę, Jo garbė teskamba iki žemės pakraščių! Girkite Jį plaukiantys jūra ir visa jos gyvūnija, salos ir jų gyventojai! 11 Tedžiūgauja dykuma ir jos miestai, kaimai kedariečių apgyventi;kalnų gyventojai linksmai šūkaukite nuo kalnų viršūnių. 12 Iškelkite Viešpaties šlovę ir skelbkite Jo garbę salose! 13 Viešpats eina kaip karžygys, kaip uolus karys; Jis garsiai šaukia į kovą, rodo priešams savo galią."[14] Aš ilgai tylėjau, buvau tylus ir kantrus. Dabar šauksiu kaip gimdanti. 15 Aš padarysiu kalnus ir kalvas tuščias, upes seklias, išdžiovinsiu tvenkinius ir žolę. 16 Aš vesiu savo akluosius jiems nežinomais keliais, nepažįstamais takais; pakeisiu jiems tamsą šviesa, grubius takus-lygiais. Aš tai įvykdysiu ir jų nepaliksiu. (Iz 35, 5-8) 17 Jie trauksis atgal ir bus visai sugėdinti, kurie pasitiki dročtais stabais ir sako nulietoms statuloms: 'Jūs esate mūsų dievai'. (Iz 44, 9-20)

18 Kurtieji, klausykite, aklieji, žiūrėkite ir matykite. (Iz 43, 8) 19 Kas taip aklas, kaip mano tarnas, ir kurčias, kaip mano pasiuntinys, kurį siunčiu? Kas taip aklas kaip ištikimasis, taip aklas, kaip Viešpaties tarnas? (Iz 41, 8) 20 Jis žiūri, bet daug ko nepastebi, jo ausys atdaros, bet negirdi." (Iz 53, 1) 21 Viešpats pamėgo išaukštinti ir išgarsinti įstatymą. 22 Tauta yra apiplėšta ir apvogta, visi klasta suimti ir sugrūsti kalėjimuose. Jie tapo grobiu ir nėra gelbėtojo, - auka ir niekas nereikalauja paleisti jos. 23 Kas iš jūsų kreipia dėmesį į tai ir, kas rūpinasi, kas bus ateityje? 24 Kas leido Jokūbą apiplėšti ir Izraelį apvogti? Ar tai nebuvo Viešpats, kuriam jie nusikalto kurio keliais jie nenorėjo vaikščioti ir įstatymui paklusti? 25 Jis išpylė ant Izraelio savo degančią rūstybę ir užleido baisų karą. Visur siautė ugnis, bet jie nesuprato, visur degė, bet jie neėmė to į širdį.

43 skyrius

Dievas rūpinasi Izraeliu 1 - 28.

1 "Taip sako Viešpats, kuris sutvėrė tave, Jokūbe, ir padarė tave, Izraeli: Nebijok! Aš atpirkau tave, ir pašaukiau tave vardu, tu esi mano. 2 Kai eisi per vandenį, Aš būsiu su tavimi, ir upės nepaskandins tavęs. Kai vaikščiosi ugnyje, nesudegsi, ir liepsna nesunaikins tavęs. (Ps 66, 12) 3 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, Izraelio Šventasis, tavo Išganytojas. Tave išvaduoti atidaviau Egiptą, Etiopiją ir Sabą. (Pat 11, 8) 4 Tu esi brangus mano akyse, Aš vertinu ir myliu tave. Aš aukojau žmones ir tautas už tavo gyvybę. 5 Nebijok, nes Aš esu su tavimi, Aš atvesiu tavo palikuonis iš rytų ir surinksiu tavuosius iš vakarų. (Iz 11, 11-16) 6 Aš įsakysiu šiaurei: 'Atiduok', ir pietums: 'Nesulaikyk!' Atvesk mano sūnus iš tolimų šalių ir mano dukteris nuo žemės pakraščių. 7 Kiekvieną, kuris vadinasi mano vardu, Aš sukūriau savo garbei, Aš sutvėriau ir padariau jį". (Jer 14, 9) 8 Išgelbėk aklą tautą, turinčią akis, ir kurčią, turinčią ausis. (Iz 42, 18) 9 Tesusirenka visos tautos ir giminės. Kas iš jų gali pranešti ir paskelbti ateities įvykius? Tepastato liudytojus ir teįrodo, kad visi matytų ir girdėtų, jog tai tiesa. (Iz 41, 22, 26) 10 Viešpats sako: "Jūs esate mano liudytojai ir mano tarnas, kurį pasirinkau, kad žinotumėte, tikėtumėte ir suprastumėte, kad 'Aš esu'. Prieš manęs nebuvo jokio dievo ir po manęs nebus. (Iz 41, 8) 11 Aš esu Viešpats, ir šalia manęs nėra kito Išganytojo. (Iz 44, 6; 5 M 32, 39) 12 Aš paskelbiau, išgelbėjau ir pranešiau, kad jūsų tarpe nėra ir nebuvo kito dievo. Jūs esate mano liudytojai . .

13 Aš esu Dievas ir lieku; nėra nė vieno, kuris jus iš mano rankos išplėštų. Aš veikiu ir kas tai sulaikys?" 14 Taip sako Viešpats, jūsų Atpirkėjas, Izraelio Šventasis: "Dėl jūsų sulaužysiu Babilonijos skląstis, kaldėnų džiaugsmą paversiu vaitojimu. 15 Aš esu Viešpats, jūsų Šventasis, Izraelio Sutvėrėjas, jūsų Karalius." 16 Taip sako Viešpats, kuris padarė kelią jūroje ir taką giliuose vandenyse. (2 M 14, 22; Joz 3, 16) 17 Jis išvedė kovos vežimą ir žirgą, kariuomenę ir karžygį. Jie nebeatsikėlė, užgeso, kaip gruzdanti dagtis. 18 "Nebegalvokite apie buvusius dalykus, nekreipkite dėmesio į praeitį. 19 Štai, Aš darau naują; jau sprogsta, ar nepastebite? Aš padariau kelią tyruose, upės tekės dykumose. (Iz 41, 18) 20 Laukiniai žvėrys, šakalai ir stručiai, gerbs mane. Aš duosiu vandens tyruose ir dykumose, - gerti mano išrinktajai tautai. 21

Tauta, kurią sutvėriau, skelbs mano šlovę. (1 Pt 2, 9) 22 Jokūbe, tu nesišaukei manęs, Izraeli, tu nedėjai pastangų pažinti mane. 23 Tu neaukojai man avių, - deginamosios aukos, nei garbinai mane aukomis. Aš nereikalavau iš tavęs augalinių aukų nei smilkalų. (Iz 1, 11-15) 24 Tu nepirkai man už sidabrą kvepiančių sakų ir nedžiuginai manęs aukų taukais. Bet tu varginai mane savo nuodėmėmis ir nusikaltimais. 25 Aš panaikinau tavo neteisybes ir neatsiminsiu tavo nusikaltimų. (Iz 44, 22; Jer 31, 34) 26 Prisimink, tarkimės; suskaičiuok visa, kuo gali pasiteisinti. (Iz 58, 2; Jer 2, 35) 27 Tavo pirmasis protėvis nusidėjo, tavo valdovai nusikalto, (Dan 9, 6-8) 28 todėl turėjau tavo šventovės kunigaikščius sutepti; Jokūbą atstumti ir Izraelį suniekinti."

44 skyrius

Atnaujinimas–Dvasia 1 - 28.

1 "Klausyk, Jokūbe, mano tarne, ir Izraeli, kurį išsirinkau. (Iz 41, 8) 2 Taip sako Viešpats, tavo Išgelbėtojas, kuris tave padarė ir tavo giminę suformavo. Nebijok, mano tarne, Jokūbe, ir tu Jesure (Izraelio garbės vardas), kurį išsirinkau. (5 M 32, 15; 33, 5, 26) 3 Aš išpilsiu vandens sroves ant išdžiūvusios žemės ir ant dykumų; išliesiu Dvasios ant tavo palikuonių ir laiminsiu tavo ainius, (Iz 32, 15; Joel 3, 1) 4 Jie žels kaip žolė prie vandens, kaip gluosniai prie tekančio upelio". 5 Vienas sakys: "Aš esu Viešpaties", kitas vadinsis Jokūbo vardu, trečiasis rašys savo delne: "Viešpaties", ir "Izraelis". 6 Bet Viešpats, Izraelio Karalius, jo Atpirkėjas, pulkų Viešpats sako: "Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis, šalia manęs nėra kito dievo. (Iz 41, 4; 43, 11) 7 Kas yra kaip Aš? Tegul jis pasirodo, praneša, paskelbia ir išdėsto, kas buvo praeityje ir kas ateis! (Iz 41, 22) 8 Nebijokite ir nenusigąskite! Aš jums jau seniai sakiau ir pranešiau; jūs esate mano liudytojai. Šalia manęs nėra kito dievo. Čia nėra uolos, Aš nežinau jokios."

9 Visi stabų dirbėjai klysta, jų darbas jiems nenaudingas. Jų stabų garbintojai yra tie liudytojai, kad jų stabai nieko nesupranta, nemato ir todėl jie beverčiai. 10 Padarytas dievas ir nulietas stabas nieko nepadeda. (Iz 45, 16; Jer 10, 3-16; Ps 115, 4-8) 11 Visiems bus gėda. Visi stabų dirbėjai yra žmonės. Jie visi susirinkę iš

sigąs ir gėdysis savo darbo. (Iz 42, 17) 12 Kalvis savo stipriomis rankomis dirba stabą: anglių karštyje, įkaitinęs geleži, jį formuoja, kūjais lygina. Jis dirbdamas alksta, trokšta ir pavargsta. (Iz 40, 18-20) 13 Dailidė dirbdamas naudoja: šniūrą, pieštuką, kampainį, oblių; jais matuoja, nustato formas ir padaro gražaus žmogaus pavidalo stabą, tinkantį gyventi namuose. 14 Jį pagaminti jis nusikerta kedrą, uosį, ąžuolą ar pušį, užaugusius miške tarp medžių. 15 Jie tinka žmonėms kurui: jais šildo butą ir gamina maistą. Iš likusios medžiagos padirbęs dievą, parpuolęs prieš jį, savo drožinį garbina. 16 Pusę tų medžių jis sudegino; išsikepė mėsos, išsivirė viralo. Pasisotinęs ir sušilęs džiaugiasi: "Man šilta!" 17 Iš likusio medžio dalies pasidirbo stabą ir, atsiklaupęs prieš jį, garbino jį ir maldavo: "Išlaisvink mane, nes tu esi mano dievas". 18 Dievdirbiai nežino ir nesupranta, nes jie apakę, o širdimi nesuvokia. 19 Jie nesvarsto ir negalvoja, kad pusę sudegino, ant anglių išsikepė duonos, išsivirė mėsos, pavalgė, o iš likusio medžio pasidirbę stabą, parpuolę garbina jį. 20 Jis pasitenkina tuo, ką mato, jo protas aptemęs, o širdis klaidina. Negalėdamas suprasti, jis nepajėgia išsigelbėti ir sako: "Ar aš neapgaudinėju pats savęs?"

21 Atsimink tai Jokūbe, Izraeli; tu esi mano tarnas! Aš tave padariau. Izraeli, Aš neužmiršiu tavęs! (Iz 41, 8) 22 Aš pašalinau tavo nusikaltimus kaip debesį ir tavo nuodėmes kaip miglą. Grįžk pas mane, nes Aš atpirkau tave." (Iz 1, 18) 23 Džiaukitės, dangūs, nes Viešpats tai įvykdė! Šūkaukite, žemės gelmės, linksmai giedokite, miškas ir visi medžiai! Viešpats atpirko Jokūbą ir Izraelyje apsireikš Jo garbė. (Iz 49, 13; 55, 12; Ps 96, 11) 24 Taip sako Viešpats, tavo Atpirkėjas, kuris sukūrė tave: "Aš esu Viešpats visa darau, ištiesiau dangus ir sutvirtinau žemę savo jėga". 25 Jis išniekina žynių ženklus ir burtininkus padaro kvailais; Jis pašalina išminčius, o jų išmintį padaro beverte. (Iz 29, 14) 26 Jis patvirtina savo tarno žodį ir įvykdo savo pasiuntinio pranešimą. Jis sako Jeruzalei: "Ji bus apgyventa", ir Judėjos miestams: "Jie bus atstatyti". 27 Jis sako gilybei: "Išsek; Aš išdžiovinsiu tavo upes!" (2 M 14, 21; Joz 3, 9-17)

28 Viešpats kalba apie Kirą: "Jis yra mano tarnas ir įvykdys mano valią!" Apie Je-

ruzalę: "Ji bus atstatyta", o apie šventovę: "Ji bus atkurta". (Iz 45, 1; Ez 1, 1-3)

45 skyrius

Kiras-Dievo tarnas 1 - 25.

1 Taip kalbėjo Viešpats savo pateptajam, Kirui, kurį Jis pasirinko, kad paduotų jam tautas ir karalius nuginkluotų, atidarytų duris, ir vartų niekas jam neuždarytų. (Iz 41, 2; 44, 28) 2 "Aš eisiu pirma tavęs, sulyginsiu kalnus, sutrupinsiu žalvarines duris ir sulaužysiu geležinius užkaiščius. 3 Aš duosiu tau sukrautas atsargas ir paslėptus turtus, kad žinotum, jog Aš esu Viešpats, Izraelio Dievas, kuris šaukiu tave vardu. 4 Dėl mano tarno Jokūbo ir mano išrinktojo Izraelio, pašaukiau tave vardu ir suteikiau tau garbės vardą, nors manęs nepažinai. (Iz 41, 8) 5 Aš esu Viešpats ir kito nėra; nėra kito dievo šalia manęs. Aš suteikiau tau jėgų, nors nepažinai manęs, (Iz 44, 6) 6 kad žmonės visame pasaulyje žinotų, jog kito nėra šalia manęs. Aš esu Viešpats. 7 Aš darau šviesą ir sukuriu tamsą, duodu gerovę ir užleidžiu nelaimę. Aš, Viešpats, visa tai darau. (Am 3, 6) 8 Terasoja dangūs iš aukštybių, telyja debesys tiesa! Žemė tegelbėjimą ir teišsprogsta palaima! Aš, Viešpats, tai darau. (Ps 72, 3) 9 Vargas tam, kuris vaidijasi su savo Kūrėju, - molio šukė su puodžiu. Ar sako molis puodžiui: 'Ką darai?' Arba daiktas savo meistrui: 'Tu neišmanėlis!' (Iz 29, 16; Jer 18, 6; Rom 9, 20-21) 10 Vargas tam, kuris sako savo tėvui: 'Kodėl mane pagimdei?', arba moteriai: 'Kodėl gimdai?'" 11 Taip sako Viešpats, Izraelio Šventasis, jo Kūrėjas: 12 "Ar norite klausti apie ateitį, apie mano vaikus ir mano darbą? Aš sukūriau žemę ir ant jos sutvėriau žmogų; mano rankos ištiesė dangus ir Aš tvarkau visus pulkus. 13 Aš pašaukiau Kirą teisybei, išlyginau jam kelius. Jis atstatys mano miestą ir paleis belaisvius ne už pinigus ir ne už dovanas. (Iz 41, 2) 14 Egipto ir Etiopijos turtai tau priklausys, o Sabos aukšto ūgio vyrai bus tau pasidavę. Jie seks tave grandinėse, parpuolę melsis, sakydami: 'Tik pas tave yra Dievas - niekur kitur, kito dievo nėra'". 15 Tikrai Tu esi paslėptas Dievas, Izraelio Dievas - Išganytojas. (Rom 11, 33) 16 Jie visi yra sugėdinti, visi stabų garbintojai yra sumišę. (Iz 44, 9-11) 17 Izraelį išgelbėjo Viešpats. Jūs nerasite amžių amžiais ir

nesigėdysite . 18 Štai kas yra Viešpats, dangaus Kūrėjas - Dievas. Jis sukūrė žemę ir nepaliko jos tuščios, bet sutvarkė ją gyventi. "Aš esu Viešpats, nėra kito šalia manęs. 19 Aš nekalbėjau slaptai nei tamsoje. Nesakiau Jokūbo palikuonims, kad veltui mane ieškotų. Aš, Viešpats, kalbu tiesą ir pranešu kas tiesa. 20 Susirinkite, ateikite ir priartėkite jūs tautų išlikusieji! Neišmanėliai nešiojasi medinius stabus ir meldžiasi dievui, kuris negali išgelbėti. (Iz 43, 9) 21 Skubėkite, ateikite ir tarkitės! Kas apie tai pranešė pirmiau ir paskelbė seniai? Ar ne Aš, Viešpats? Šalia manęs nėra kito, teisaus ir gelbėjančio dievo. 22 Ateikite prie manęs ir būkite išgelbėti visi žemės kraštai, - Aš esu Dievas. 23 Aš savimi prisiekiau, mano Žodis yra tiesa, ir tas Žodis pasiliks. Man lenksis visi keliai, ir kiekvienas liežuvis prisieks . (Rom 14, 11; Fil 2, 10-11) 24 Bus sakoma: 'Tik pas Viešpatį yra tiesa ir jėga.' Visi, kurie Jam priešinasi, ateis pas Jį susigėdę . (Jer 23, 6) 25 Visi Izraelio palikuonys bus nuteisinti Viešpatyje ir džiūgaus". (1 Kor 1, 31)

46 skyrius

Viešpats apsireiškia, dievaičiai krinta 1 - 13 .

1 Belis sulaužytas. Nebas guli sutrupintas. Stabai išgabenami pakrauti ant gyvulių. Jie sunki našta juos nešantiems; 2 sulaužyti ir sutrupinti. Stabai negali išsigelbėti, jie patys nešami į nelaisvę. 3 "Klausykite manęs, Jokūbo namai ir Izraelio likusieji. Aš jus nešioju ir globoju nuo užgimimo. 4 Aš Tas pats, jus nešioju ir jūsų senatvėje. Aš tai dariau ir toliau darysiu; nešiosiu ir globosiu. (Ps 71, 18) 5 Su kuo mane palyginsite? (Iz 44, 9-20) 6 Tie, kurie auksą iškrato iš maišelių, sidabrą atsveria svarstyklėmis, pasamdo auksakalį, kad padarytų dievą, parpuolę prieš jį meldžiasi, 7 užsideda stabą ant pečių, nuneša į prirengtą jam vietą ir pastato. Jis stovi ir nejuda. Kai jie šaukiasi jį, jis negirdi ir neišgelbsti jų iš nelaimės. 8 Apmąstykite ir susipras kite! Imkite tai į širdį, jūs atpuolėliai! 9 Atsiminkite praeitį, kad Aš esu Dievas ir kito dievo panašaus į mane nėra. (Iz 44, 6) 10 Aš skelbiu dalykus nuo pat pradžios, ir kas dar nėra įvykę. Mano nutarimas pasiliks ir planas bus įvykdytas! (Iz 42, 9) 11 Aš

šaukiu iš rytų plėšrų paukštį, tolimo krašto vyrą, mano paskirtą. Aš tai paskelbiau ir padarysiu, patvarkiau ir įvykdysiu. (Iz 41, 2) 12 Klausykite manęs sukietėjusios širdies žmonės, toli esantys nuo išgelbėjimo. 13 Mano išlaisvinimas yra arti. Aš išgelbėsiu Sioną ir Izraeliui suteiksiu savo garbę".

47 skyrius
Babelės pražūtis 1 - 15,

1"Nuženk ir sėskis dulkėse, mergele, Babelės dukra! Sėskis ne į sostą, bet ant žemės, kaldėnų dukra! Tavęs nebevadins 'švelnute', ar 'gražuole'. (5 M 28, 56) 2 Stok prie girnų ir malk! Nusiimk šydą, nusisiausk apsiaustą, pasikėlus sijoną, brisk per upę! 3 Tu būsi apnuoginta. Aš išliesiu savo kerštą ir niekas jo nesustabdys, (Neh 3, 5) 4 sako mūsų Atpirkėjas. Pulkų Viešpats - Izraelio Šventasis - yra Jo vardas. 5 Kaldėnų dukte, sėdėk tylėdama ir eik į tamsybę, nes tu nebebūsi vadinama karalysčių valdovė. 6 Aš buvau įpykęs ant savo tautos, nebelaikiau jų savaisiais, padaviau juos į tavo ranką. Tu neparodei jiems gailestingumo, net žilų galvius apkrovei labai sunkiu jungu. (Iz 10, 5-7; Zach 1, 15) 7 Tu sakei: 'Aš išliksiu per amžius, būsiu valdovė visados'. Tu neėmei tai į širdį ir nepagalvojai apie savo galą. 8 Dabar išgirsk, tu mėgstanti prabangą ir gyventi saugiai. Tu galvoji: 'Aš valdovė ir šalia manęs nėra kitos. Aš nesėdėsiu kaip našlė ir mano vaikai nebus man atimti'. (Apr 18, 7; Sof 2, 15) 9 Ūmai, vieną dieną, tau du dalykai atsitiks: tapsi našlė ir bevaikė. Taip įvyks, nežiūrint tavo burtų ir daugybės kerų. 10 Tu pasitikėjai savo piktybe ir sakei: 'Manęs niekas nemato'. Tavo išmintis ir supratimas tave suvedžiojo. Tu galvojai: 'Aš esu ir kitos nėra šalia manęs'. 11 Tave užklups nelaimė, kurios negalėsi pašalinti; užguls priespauda, iš kurios neišsipirksi; ūmai ateis sunaikinimas, kurio nenujauti. 12 Gyvenk ir naudokis savo burtais bei daugybe kerų, kuriais vadovavaisi nuo pat savo jaunystės, gal ką nors jais išgąsdinsi ir išsigelbėsi! (Dan 2, 2) 13 Tu esi bejėgė savo patarėjų įtakoje. Jie neišgelbės tavęs. Jie juk stebėjo dangų, žvaigždes, jaunąmėnesį, spėjo ir pranešė, kas tave ištiks. 14 Jie yra kaip ražienos, ugnis sudegins juos. Jie negali išgelbėti savo gyvybės iš liepsnos galios. Tai nėra pasišildymas prie žari-

jų ar prie šilto židinio. 15 Tokie yra tavo burtininkai, su kuriais dirbai nuo pat jaunystės, nė vienas nebegelbėjo tavęs."

48 skyrius

Dievo malonė savo tautai 1 - 22.

1 Klausykite, Jokūbo namai, kurie vadinami Izraelio vardu; kilę iš Jokūbo, kurie prisiekiate Viešpaties vardu ir laikotės Izraelio Dievo, bet be tiesos ir teisybės. (Iz 51,1) 2 Jie vadinasi šventojo miesto vardu ir remiasi Izraelio Dievu. Jo vardas yra pulkų Viešpats. 3 "Aš praeities įvykius paskelbiau seniai. Jie buvo išgirsti. Aš veikiau ūmai, ir jie įvyko. 4 Aš žinojau, kad tu kietasprandis, tavo sprandas geležinis ir tavo kakta žalvarinė. (Jer 5, 3) 5 Aš pranešiau tai jums seniai, pirma negu įvyko, kad nesakytumėt: 'Mano stabas tai įvykdė, mano drožtos ir lietos statulos taip įsakė'. 6 Dabar tai girdite ir matote, ar nenorite pripažinti? Šiuo metu skelbiu tai, ko dar nežinote. 7 Tai padaryta dabar, ne anksčiau. Pirmiau apie tai negirdėjai ir negali sakyti: 'Aš žinojau'. 8 Tu to negirdėjai ir nežinojai, tai nepasiekė tavo ausų. Bet Aš žinojau, kad būsi neištikimas ir nusikalsi, ir vadinau tave neklaužada nuo pat gimimo dienos. 9 Dėl savo vardo Aš sulaikau savo rūstybę ir dėl savo šlovės suvaldau tave, kad nežūtum, 10 Aš apvaliau tave ugnimi, bet ne kaip sidabrą, - Aš išbandžiau tave vargų krosnyje. (Ps 66,10) 11 Dėl savęs, dėl savęs Aš tai dariau, kad mano vardas nebūtų piktžodžiaujamas. Savo šlovės Aš neduosiu kitam. (Iz 42, 8) 12 Klausyk manęs, Jokūbe ir Izraeli, kurį pašaukiau. Aš, Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis. (Iz 41,4) 13 Aš sukūriau žemę ir ištiesiau dangus. Aš juos pašaukiau, ir jie stovi čia. (Ps 33,9) 14 Susirinkite visi ir pasiklausykite. Kas iš jūsų tai paskelbė? Tas (Kiras), kurį Viešpats myli, įvykdys Jo sprendimą Babelei ir kaldėnams. (Iz 41,2) 15 Aš, Aš tai kalbėjau, pašaukiau jį, atvedžiau ir jam seksis. 16 Priartėkite prie manęs ir išgirskite; nuo pat pradžios Aš nekalbėjau slaptai, Aš buvau anksčiau negu tai įvyko". (Dabar Viešpats Dievas siuntė mane ir savo Dvasią). (Iz 45, 19) 17 Taip sako Viešpats, tavo Atpirkėjas, Izraelio Šventasis: "Aš Viešpats, tavo Dievas, mokau tave kas naudin-

ga ir vedu keliu, kuriuo turėtum eiti. 18 Jei būtum klausęs mano įsakymų, tai krašte tekėtų tavo ramybė kaip upė, ir tavo laimėjimai apibertų tave, kaip jūros bangos krantą. (5 M 5,26) 19 Tavo palikuonys būtų buvę kaip smiltys, ir tavo ainiai kaip smilčių grūdeliai. Tavo vardas nebūtų išnykęs ir nebūtų žuvęs mano akyse". 20 Išeikite iš Babelės, bėkite iš Kaldėjos! Džiūgaudami skelbkite tą žinią! Teskamba tai iki žemės pakraščių! Sakykite: "Viešpats išlaisvino savo tarną Jokūbą". (Iz 52,11; Jer 51,6; 2 Kor 6,17; Apr 18,4) 21 Jie netroško tyruose, kai Jis juos vedė; Jis perskėlė uolą, ir vanduo išsiveržė. (2 M 17,6) 22 Viešpats sako: "Niekšai neturi ramybės". (Iz 57,21; 66,24)

49 skyrius

Viešpaties tarnas 1 - 26.

1 Klausykitės salos, stebėkite toli esančios tautos! Viešpats pašaukė mane dar man negimus, Jis minėjo mano vardą. (Jer 1,5) 2 Jis padarė mano žodžius lyg aštrų kardą, ir pridengė mane savo rankos šešėliu; Jis padarė mane tinkama strėle ir paslėpė savo makštyje. (Apr 1,16; Žyd 4,12; Iz 51,16) 3 Jis sakė: "Tu, Izraeli, esi mano tarnas, per tave būsiu išaukštintas". (Iz 41,6-8; 42,1) 4 Aš sakiau: "Veltui dirbau, be reikalo eikvojau savo jėgą; bet Viešpats yra mano teisumas, ir Dievas mano darbo atpildas". (1 Kar 19,10) 5 Dabar sako Viešpats, kuris nuo mano gimimo padarė mane savo tarnu, kad sugrąžinčiau Jam Jokūbą ir surinkčiau Izraelį. Aš įvertintas Viešpaties akyse, Dievas yra mano stiprybė. 6 Jis sako: "Negana tau būti mano tarnu, tik Jokūbo padermes sugrąžinti ir Izraelio likusiuosius surinkti. Aš tave padarysiu pagonių tautų šviesa, kad išganymas pasiektų žemės pakraščius". (Iz 42,6; 60,3; Lk 2,32; Apr 13,47) 7 Taip sako Viešpats, Izraelio Atpirkėjas, jo Šventasis, suvargintam ir visų tautų paniekintam valdovų vergui. "Karaliai supras ir pažins Viešpatį, kunigaikščiai žeminsis prieš Jį, ištikimąjį ir Izraelio Šventąjį, kuris tave išsirinko". 8 Taip sako Viešpats: "Malonės metu išklausysiu tave ir išgelbėjimo dieną padėsiu tau; padarysiu tave tarpininku tautų Sandorai, įrleisiu tau apgyvendinti sunaikintą tėvonystės kraštą. 9 Aš iškviesiu belaisvius ir tamsoje esantiems sakysiu: (Ps 69,14; 2 Kor 6,2; Iz 42,6)

'Išeikite!' Jie kaip avys ganysis pakelėse, aukštumos bus jų ganykla. 10 Jie nealks ir netrokš, jų nepalies vėjas nė saulės karštis; jų Išgelbėtojas pasigailėjo jų. Jis ves juos prie tyraus vandens šaltinių. (Apr 7, 16) 11 Aš pravesiu kelius kalnuose ir vieškelius aukštumose. 12 Štai šitie ateis iš toli, tie iš šiaurės ir vakarų, o anie-iš Sinimo krašto". (Lk 13, 29) 13 Džiaukitės, dangūs! Džiūgauk žeme! Kalnai linksmai giedokite! Nes Viešpats paguodė savo tautą, pasigailėjo savo prispaustųjų!

14 Bet Sionas sako: "Viešpats paliko mane, Viešpats užmiršo mane". 15 "Ar gali moteris užmiršti savo kūdikį, nepasigailėti savo sūnaus? Jei ji ir užmirštų, tačiau Aš neužmiršiu tavęs. (1 Kar 3, 26; Jer 31, 20) 16 Aš įrašiau tave į savo rankos delną, tavo sienos (kraštas) visada yra mano akyse. 17 Tavo statytojai atskuba, o tavo ardytojai ir naikintojai pasitraukia. 18 Pakelk akis ir pažvelk aplinkui: jie visi renkasi prie tavęs. Kaip Aš gyvas,—sako Viešpats,—tu juos priimsi kaip papuošalus ir jais pasidabinsi lyg sužadėtinė. (Iz 60, 4) 19 Tavo griuvėsiai, ištuštėjusios vietos ir sunaikinta šalis bus ankšta gyventojams, o kurie tave sunaikino, bus toli. 20 Tavo vaikai, gimę priespaudoje, sakys: 'Mums ankšta, padaryk daugiau vietos gyventi', (Iz 54, 1) 21 Tu galvosi: 'Kada man gimė šitie? Juk aš buvau nevaisinga ir bevaikė, tremtinė ir belaisvė. Kas juos užaugino? Aš buvau viena palikta. Iš kur šitie?'" 22 Taip sako Viešpats Dievas: "Aš ištiesiu savo ranką į tautas ir duosiu ženklą pagonims, jie atneš tavo sūnus glėbyje ir tavo dukteris ant pečių. (Iz 60, 4) 23 Karaliai bus tavo sargai ir karalienės - auklės. Jie puls veidu prieš tave ant žemės ir laižys dulkes tavo kojų. Tuomet suprasi, kad Aš Viešpats esu; nebus paniekinti manęs laukę." (Iz 60, 16; Ps 72, 9; Mik 7, 17) 24 Argi iš galingojo bus atimtas grobis? Ar belaisviai bus išgelbėti iš galiūno? 25 Tikrai, taip sako Viešpats: "Belaisviai bus atimti iš galiūno, ir grobis išplėštas iš galingojo. Aš kovosiu su tais, kurie kovojo prieš tave, ir tavo vaikus išgelbėsiu. (Mt 12, 29) 26 Aš maitinsiu tavo prispaudėjus jų pačių kūnu, ir jie gers savo kraują kaip vyną. Tada visi išpažins, kad Aš esu Viešpats, tavo Išganytojas ir Atpirkėjas, Jokūbo Galingasis".

50 skyrius

Dievas išgelbės savo tautą 1 - 11.

1 Taip sako Viešpats: "Kur yra jūsų motinos skyrybų raštas, kuriuo Aš ją atskyriau Kur yra skolintojas, kuriam už skolą jus atidaviau? Dėl jūsų nusikaltimų jus pardaviau dėl ištikimybės sulaužymo jūsų motiną išstūmiau. (5 M 24, 1; Iz 54, 6; 52, 3) 2 Kodėl atėjęs Aš neradau žmogaus? Aš šaukiau ir niekas neatsiliepė. Argi mano ranka per trumpa išgelbėti? Argi neturiu jėgos išlaisvinti? Savo potvarkiu išdžiovinau jūrą, upes dykuma paverčiau. Žuvys trokšta ir gaišta, nes nebėra vandens. (Iz 59, 1; 2 M 14, 21; 4 M 11, 23) 3 Aš aptemdau dangų, apsupu jį gedulo šydu" 4 Viešpats Dievas davė man lankstų liežuvį paguosti nuvargusį. Kiekvieną rytą Jis pažadino mane, kad klausyčiau Jo mokymo; (Mt 7, 28-29; 11, 28) 5 Viešpats Dievas davė man klausą, aš nesipriešinau ir nesitraukiau. (Ps 40, 7) 6 Aš leidausi mušamas ir tąsomas; neslėpiau veido nuo mane koliojančių ir spjaudančių. (Mt 26, 67-68; Jn 19, 1) 7Viešpats Dievas padeda, todėl jie man nekenkia. Aš esu užkietėjęs kaip titnagas ir žinau, kad nebūsiu pažemintas. 8 Mano Gynėjas yra arti, kas dabar mane bepasmerks? Stokite čia; kas nori su manimi bylinėtis, teateina. (Rom 8, 33) 9 Viešpats Dievas padeda man. Kas drįs pasmerkti mane? Jie visi pasens kaip drabužis; kandys juos suės. 10 Kas iš jūsų bijo Viešpaties, teklauso Jo tarno balso. Kas vaikščioja tamsoje, tepasitiki Viešpačiu, savo Dievu. 11 Jūs visi, kurie įžiebiate ugnį ir uždegate nuodėgulius, pateksite į ugnies liepsną, ugniakurą, kurį patys pakūrėte. Tai padarys mano ranka. Jūs raitysitės skausnuose,

51 skyrius

Siono išgelbėtieji 1 - 23.

1 Klausykite manęs, kurie siekiate nuteisinimo ir ieškote Viešpaties. Pažvelkite į uolą, iš kurios jūs iškirsti, ir į laužyklą, iš kurios jūs išlaužti. (Iz 48, 1) 2 Pažvelkite į savo tėvą Abraomą ir į Sarą, iš kurių jūs esate kilę. Aš pašaukiau jį vieną, laiminau ir dauginau. (Ez 33, 24) 3 Viešpats guodžia Sioną, Jis atgaivina ir atstato griuvėsius

Jis padaro Siono tyrlaukius rojumi, dykumas - Dievo sodu. Linksmybė ir džiaugsmas bus ten, padėkos giesmės skambės. 4 Tautos, klausykite manęs, padermės, išgirskite mane. Pamokymas ir įstatymas išeina iš manęs; mano teisingumas yra šviesa tautoms. 5 Išgelbėjimas artėja ir išganymas greit ateis. Aš valdysiu tautas. Salos laukia manęs, jos pasitiki manimi. 6 Pakelkite savo akis į dangų, pažvelkite į žemę! Dangus praeis kaip dūmai, žemė susidėvės kaip drabužis, jos gyventojai išmirs kaip uodai. Bet mano išgelbėjimas ir išganymas niekada nesibaigs, liks amžinai. (Ps 102,27) 7 Klausykite manęs, kurie pažįstate nuteisinimą, tauta, kurios širdyje yra mano įstatymas. Nebijokite žmonių pajuokos, neišsigąskite jų plūdimo. (Mt 5,11) 8 Kaip vilnonį drabužį, taip juos sugrauš kandis; bet mano išganymas liks amžinai, mano išgelbėjimas - kartų kartoms. 9 Gelbėk, Viešpatie, prašau padėk, kaip anose dienose senosioms kartoms! Ar ne Tu sukapojai pabaisą ir perdūrei slibiną? (2 M 14,14; 15,7; Iz 30,7-) 10 Ar ne Tu išdžiovinai jūrą ir jos gelmėse padarei kelią pereiti išlaisvintiems? (2 M 14,21-22) 11 Viešpaties išpirktieji sugrįš, ateis į Sioną džiūgaudami; amžinas džiaugsmas lydės juos. Džiaugsmas ir linksmybė sugrįš, o skausmai ir vaitojimai išnyks. (Iz 35,10) 12 "Aš, Aš guodžiu tave. Kas gi tu, kad bijai mirtingo žmogaus, žmogaus vaiko, kuris yra lyg žolė? (Ps 56,5; Iz 40,6) 13 Tu užmiršai Viešpatį, savo Sutvėrėją, kuris ištiesė dangus ir įkūrė žemę. Tu drebėjai nuolatos, prispaudėjo grasinamas, kuris siekė tave sunaikinti! Kur dingo prispaudėjo siautimas? 14 Prispaustasis bus greit išlaisvintas ; jis nemirs, nežengs į duobę ir nebadaus. 15 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris sukeliu šėlstančias jūros bangas. Pulkų Viešpats yra mano vardas. 16 Aš įkūriau dangų ir žemę, slėpiau tave savo ranka, mokiau tave ir sakiau Sionui: tu mano tauta". (Iz 49,2) 17 Pabusk, pabusk, kelkis Jeruzale! Tu gėrei iš Viešpaties rankos Jo rūstybės taurę; svaiginančią rūstybę išgėrei iki pat dugno. (Ps 60,5; 75,9; Jer 25,15-18) 18 Nė vienas Jeruzalės sūnų nepakėlė jos ir nepadėjo jai. 19 Tave ištiko sunaikinimas ir sugriovimas, badas ir kardas, bet kas liūdi tavęs, kas paguos tave? (Iz 47,9) 20 Tavo vaikai visur apalpę gulėjo pakelėse, kaip pagautas gyvulys tinkle.

Jie kentėjo Viešpaties rūstybę, tai Dievo įspėjimas. / Jer Rd 2,11,19/ 21 Tad išgirskite tai, jūs suvargusieji ir girti, bet ne nuo vyno. 22 Taip sako tavo valdovas Viešpats, tavo Dievas, kovotojas už savo tautą: "Aš paimu iš tavo rankos pilną svaigalų taurę; tu nebegersi daugiau mano rūstybės. 23 Aš ją perduosiu į rankas tavo kankintojų, kurie buvo sakę tau: 'Pasilenk, kad liptume per tave!' Taip, tavo nugara buvo padaryta lyg žemė, lyg kelias, kuriuo jie ėjo". /Ps 129,3/

52 skyrius

Pažadas Sionui, 1 - 15.

1 Pabusk, pabusk Sione! Jeruzale, šventasis mieste, būk pajėgus ir galingas! Pasipuošk didybe. Tavyje nebevaikščios nei neapipjaustytas, nei nešvarus suteptas. 2 Jeruzale, kelkis, nusikratyk dulkes ir nelaisvės pančius, Siono dukra! 3 Taip sako Viešpats: "Jūs buvote dykai parduoti, ir taip pat dykai būsite išlaisvinti". /Iz 50, 1/ 4 Štai ką sako Viešpats Dievas: "Pradžioje mano tauta nuvyko į Egiptą gyventi, Asirija ją pavergė be priežasties". 5 Viešpats klausia: "Ką daryti? Mano tauta yra pavergta be priežasties. Jos pavergėjai didžiuojasi, - sako Viešpats,- ir nuolatos piktžodžiauja mano vardą. /Ez 36,20/ 6 Ateis diena, kad mano tauta žinos mano vardą, kad Aš, kuris sako: 'Aš Esu'". 7 Kaip malonu pamatyti kalnuose pranešėją su džiaugsminga žinia, skelbiantį ramybę ir išganymą Sionui: "Tavo Dievas viešpatauja". /Neh 2,1; Rom 10,15; Zach 9,9/ 8 Klausyk, sargyba šaukia ir visi drauge džiūgauja, nes aiškiai mato savo akimis sugrįžtantį Viešpatį į Sioną. /Iz 56,10; 62,6; Ez 3,17/ 9 Džiaukitės, Jeruzalės griuvėsiai! Viešpats paguodė savo tautą ir išlaisvino Jeruzalę. 10 Viešpats jai ištiesė savo šventą ranką visų tautų akivaizdoje. Visi žemės pakraščiai matys mums Dievo siųstą išganymą. /Iz 53,1/ 11 Traukitės, traukitės! Išeikite iš ten! /Babilonijos/ Nelieskite sutepto. Išeikite iš jų tarpo, apsivalykite, jūs Viešpaties šventovės reikmenų nešėjai! /Iz 48,20; 2 Kor 6,17/ 12 Jūs išeisite neskubėdami ir nebėgsite. Viešpats lydės jus, Izraelio Dievas bus jūsų apsauga. / 2 M 12,11/ 13 Mano Tarnas laimės: Jis /Mesijas/ bus išaukštintas ir kilnus. /Iz 42,1/ 14 Dau-

gelis baisėjosi Juo, nes Jo išvaizda buvo nežmoniškai sudarkyta. Jis buvo padarytas nepanašus į žmogų. 15 Jis daugelį tautų nustebins. Karaliai Jo akivaizdoje užsičiaups: ko jie niekad negirdėjo, jie mato, ir ko jie niekad nežinojo, dabar supranta," (Iz 65, 1; Rom 15, 21) sako Viešpats Dievas.

53 skyrius

Viešpaties tarno kančia 1 - 12.

1 Kas tikėjo tuo, kas mums buvo pranešta? Ir kam buvo apreikšta Viešpaties galia? (Jn 12, 38; Rom 10, 16; Iz 52, 10) 2 Jis (Jėzus) iškilo Dievo akivaizdoje kaip augalas, kaip atžala iš sausos žemės. Jo išvaizda neturėjo ypatingo, mūsų akis patenkinančio, grožio. (Iz 11, 1) 3 Jis buvo paniekintas, žmonių atmestas, - skausmo žmogus, ligas pažinęs, nelaukiamas ir nenorimas. Jis buvo nieku laikomas. (Ps 22, 7-8; Mk 9, 12) 4 Tikrai Jis nešė mūsų ligas ir skausmus. Mes laikėme Jį suvargintą, Dievo nubaustą ir kankintą. (Mt 8, 17) 5 Jis buvo sužeistas dėl mūsų kalčių ir sumuštas dėl mūsų nuodėmių. Bausmė, skirta mums, krito ant Jo; per Jo žaizdas esame išgydyti. (1 Pt 2, 24) 6 Mes visi buvome paklydę kaip avys, kiekvienas ėjome savo keliu. Bet Viešpats uždėjo ant Jo pečių visus mūsų nusikaltimus. (1 Pt 2, 25; 2 Kor 5, 21) 7 Jis buvo kankintas bet nesipriešino, neatvėrė savo burnos, kaip avinėlis vedamas pjauti, kaip kerpama avis; Jis neatvėrė burnos. (Jn 1, 29; Apd 8, 32) 8 Prievarta ir teismu Jis buvo paimtas. Kas Juo rūpinosi, kai Jis buvo išplėštas iš gyvųjų tarpo, mirė dėl savo tautos nuodėmių? 9 Jis turėjo būti palaidotas su nusikaltėliais, bet Jo kūnas buvo paguldytas į turtuolio kapą. Jis niekam nepadarė pikto, buvo be nuodėmės. (1 Pt 2, 22; 1 Jn 3, 5) 10 Viešpaties valia buvo, kad Jis kentėtų, būtų paniekintas, taptų auka už kitų nusikaltimus. Jis matys savo kančių vaisius per amžius. Viešpats įvykdys savo tikslą. (Ps 22, 31) 11"Kadangi Jis kentėjo, džiaugsis pasekomis. Jis, mano tarnas, daugelį nuteisins ir neš jų nusikaltimus. (Rom 10, 4; 2 Kor 5, 21; Jn 1, 29) 12 Aš duosiu Jam daugelį, ir galingieji bus Jo grobis, kadangi Jis atidavė savo gyvybę ir buvo priskirtas prie nusikaltėlių, nors nešė jų nuodėmes ir meldėsi už nusidėjėlius, kad jiems

būtų atleista." (Mt 15, 28; 20, 28; 26, 28; Lk 22, 37; 23, 34)

54 skyrius

Džiaugsmo giesmė 1 - 17.

1 "Džiūgauk, nevaisingoji! (Jeruzale) Džiūgauk linksmai, kuri nepažinai gimdymo skausmų! 'Nes viena būdama turi daugiau vaikų, nega vyrą turinti'," sako Viešpats. (Iz 49, 20; Gal 4, 27) 2 "Išplėsk savo palapinės vietą, netaupyk! Pailgink virves ir sustiprink kuolelius! 3 Tu išsiplėsi į dešinę ir į kairę, tavo palikuonys valdys tautas ir apgyvendins tuščius miestus. 4 Nesibijok, gėda tavęs nepalies! Nesigėdyk, nebūsi apvilta! Jaunystės gėdą tu užmirši ir našlystės pajuokos neatsiminsi. (Jer 51, 5) 5 Sutvėrėjas yra tavo vyras, pulkų Viešpats yra Jo vardas. Tavo Išgelbėtojas yra Izraelio Šventasis, Jis vadinamas pasaulio Dievas. (Oz 2, 21) 6 Viešpats pašaukė tave (Jeruzale) kaip atskirtą, dvasiniai suvargusią moterį, kaip jauną atstumtą žmoną," sako Dievas. (Iz 51, 1) 7 "Trumpai valandėlei palikau tave, bet rūpestingai surinksiu tavuosius. (Ps 30, 6) 8 Rūstybės valandą paslėpiau savo veidą akimirkai, bet amžina malone pasigailėsiu tavęs," sako Viešpats, tavo Išgelbėtojas. (Iz 60, 10) 9 "Dabar yra kaip Nojaus dienose. Aš prisiekiau Nojaus dienomis, kad nebeskandinsiu žemės tvanu, taip ir dabar prisiekiu, kad nebekeršysiu ir nebausiu. (I M 9, 11-17) 10 Kalnai gali griūti ir kalneliai drebėti, bet mano malonė nuo tavęs nepasitrauks, ir mano ramybės Sandora tavęs nepaliks," sako Viešpats. (Ez 37, 26) 11 "Tu vargšė, audrų mėtyta, nepaguosta; Aš tavo akmenis klosiu eilėmis ir pamatą dėsiu safirų. 12 Aš tavo bokšto stogą dengsiu jaspiu, vartus statysiu iš rubinų ir sienas iš brangakmenių. (Apr 21, 18-21) 13 Visi tavo vaikai bus Viešpaties pamokyti ir gyvens ramybėje ir gerbūvyje. (Jn 6, 45) 14 Tu remsies teisybe, priespaudos nebepatirsi. Nebijok, nes baimė tavęs nebepasieks. 15 Jei kas tave užpultų, ne mano kaltė, tu jį nugalėsi. (Rom 8, 31) 16 Aš sutvėriau kalvį, kuris įkaitusiomis anglimis padaro reikiamą įrankį. Aš taipgi sutvėriau žudiką, naikintoją. 17 Visi nukalti ginklai neturės galios prieš tave. Kiekvienas, kuris priešinsis tau teisme, bus pasmerktas. Tai yra Viešpaties tarnų paveldėjimas

ir jų teisė, kurią jiems paskyriau," sako Viešpats.

55 skyrius

Dievo kvietimas 1 - 13.

1 "Visi, kurie trokštate, ateikite prie vandens. Kas neturite pinigų, skubėkite! Imkite ir valgykite be pinigų, veltui, vyno ir pieno. (Jn 7, 37; Apr 22, 17) 2 Kodėl jūs išleidžiate pinigus ne už maistą ir dirbate, nors esate nepatenkinti? Klausykite manęs atidžiai: valgykite tai, kas jūsų sielą atgaivins ir sustiprins. 3 Klausykite ir ateikite pas mane, ir jūsų siela bus gyva! Aš padarysiu amžiną Sandorą su jumis, kaip suteikiau amžiną malonę Dovydui. (Jer 31, 31-34; Ps 89, 3-5; Apd 13, 34) 4 Aš jį įstačiau liudytoju tautoms, kunigaikščiu ir vadu padermėms. 5 Tu pašauksi tautas, kurių nepažįsti; tautos, kurios tavęs nepažįsta, bėgs pas tave, dėl Viešpaties, tavo Dievo, Izraelio Šventojo, nes Jis padarė tave garbingu. 6 Ieškokite Viešpaties, kol galima Jį rasti, šaukitės Jo, kol Jis arti. (Jer 29, 13) 7 Niekšas tepalieka savo kelią, o neteisusis savo mintis; tesikreipia į Viešpatį, mūsų Dievą, Jis pasigailės jo, nes Jis gailestingas. (Ez 33, 11; Ps 130, 4) 8 Mano mintys yra ne jūsų mintys, ir mano keliai ne jūsų keliai, sako Viešpats. 9 Nes kiek dangus yra aukščiau už žemę, tiek mano keliai aukštesni už jūsų kelius, ir mano mintys už jūsų mintis. (Ps 92, 6) 10 Kaip lietus ir sniegas krinta iš dangaus ir sugrįžta pavilgęs ir pagirdęs žemę, padaręs ją derlinga, ir sėjėjui augina sėklą ir duoną, 11 taip ir mano Žodis: išėjęs iš burnos, nebegrįš tuščias, bet pasieks tikslą, kuriam jis siųstas. (Mt 13, 8) 12 Jūs išeisite (iš Babilonijos) linksmi, ir ramybė lydės jus. Kalnai ir kalneliai džiūgaus jūsų akivaizdoje, ir laukų medžiai jiems pritars. (Iz 44, 23) 13 Erškėčių vietoje augs kiparisai, ir usnių vietoje - mirtos. Tai bus atminimas, amžinas ženklas, ką Aš, Viešpats padariau".

56 skyrius

Įspėjimas tautai 1 - 12.

1 Taip sako Viešpats: "Laikykite teisę ir vykdykite teisybę, nes mano pagalba, išgelbėjimas arti. 2 Palaiminti žmonės ir jų vaikai, kurie tai vykdo: laiko sabatą, jos nesutepę, ir nepadarė jokio nusikaltimo. (Iz 58, 13) 3 Svetimtautis, kuris pri-

siglaudė prie Viešpaties, tenesako: 'Viešpats atskirs mane nuo savo tautos'. ir eunuchas: 'Aš kaip padžiūvęs medis'". (Iz 14, 1; 5 M 23, 2) 4 Viešpats sako: "Eunuchams, kurie švenčia mano sabatą, vykdo kas man patinka ir laiko mano Sandorą, 5 duosiu savo namuose vietos, padarysiu jų vardą garsesnį už turinčius sūnų bei dukterų; duosiu jiems amžiais nežūstantį vardą. 6 Svetimtaučius, kurie glausis prie Viešpaties, Jam tarnaus, Jo vardą mylės, Jį garbins, švęs sabatą, ir jos nesuteps, laikys mano Sandorą, 7 atvesiu į savo šventąjį kalną ir linksminsiu savo maldos namuose; jų aukos ir deginamosios aukos bus mėgiamos ant mano aukuro, nes mano namai bus maldos namais visoms tautoms". (Mk 11, 17) 8 Taip sako Viešpats Dievas: "Izraelio išsklaidytuosius surinksiu ir prie surinktųjų dar pridėsiu."

9 Visi laukiniai ir miško žvėrys ateikite ėsti! 10 Visi tautos vadai yra akli, neturi supratimo; jie yra lyg šunys, kurie neloja. Jie mėgsta gulėti, snausti ir sapnuoti. (Iz 52, 8; Ez 3, 17; 32, 2-9) 11 Jie yra išalkę šunys, niekada nepasisotiną. Jie yra blogi ganytojai, neturintys supratimo, kiekvienas nuo didžiausio iki mažiausio eina savo keliu ir ieško asmeniškos naudos. (Jer 6, 13) 12 Jie sako: "Ateikite, duosime jums vyno, girtuokliaukime! Taip darykime šiandien, o ryt bus dar geriau!" (Pat 23, 35)

57 skyrius

Teisieji yra ramūs, o stabų garbintojai - neturi ramybės 1 - 21.

1 Teisusis žūva ir nė vienas į tai nekreipia dėmesio; pamaldusis miršta ir niekas nepastebi to. Teisusis paimamas iš vargo; (2 Kar 22, 20) 2 jis eina ramybėn. Kas elgiasi teisingai, ilsėsis kapuose. (Iz 26, 20; Dan 12, 13) 3 Jūs kerėtojos sūnūs, svetimautojo ir paleistuvės palikuonys, ateikite ir klausykite! (Mt 12, 39) 4 Iš ko jūs tyčiojatės? Kam rodote liežuvį? Argi jūs ne nusikaltėlių vaikai, melagių išperos? 5 Jūs degate aistra po ąžuolais, po lapuotais medžiais; žudote kūdikius paupiuose, uolų plyšiuose. (Jer 2, 20-24) 6 Jūsų dalis prilygsta slidiems upelio akmenėliams; toks jūsų likimas; stabams jūs aukojate gėrimus ir augalinę auką. Argi Aš turėčiau tai pakęsti? 7 Kalnuose tu, patiesęs savo guolį, eini aukoti aukų. 8 Tarp durų staktų tu (tauta) pa-

sidarei sau simbolinį ženklą. Nudengusi ir paplatinusi lovą tu palikai mane; susitarus su jais pamėgai jų lovą. 9 Tu pasipuošus tepalais išėjai pas karalių (Molocho stabą); savo pasiuntinius, pasiuntei toli, iki pragaro buveinės. 10 Tu pavargai besiblaškydama, bet nesakei: "Nebedarysiu". Tu pamėgai tokį gyvenimą ir taip toliau darei. 11 Kodėl tu rūpinais, bijojai ir melavai? Tu mane užmiršai, visai neprisiminei. Aš tylėjau ilgai. Tu nebijojai manęs. (Ps 50,21) 12 Aš paskelbsiu tavo "teisybę" ir tavo darbus; jie tau nebus naudingi. 13 Kai tu šauksi, tegelbsti tave tavo garbinamieji stabai. Vėjo dvelkimas juos visus nuneš ir pašalins. O kas pasitiki manimi, tas gaus žemę ir paveldės mano šventąjį kalną.

14 Viešpats sako: "Nutieskite kelią, nutiekite kelią mano tautai ir pašalinkite kliūtis". (Iz 40,3; 62,19) 15 Taip sako Aukščiausias ir Kilnusis, kuris gyvena amžinybėje, kurio vardas šventas: "Aš gyvenu aukštybėje ir šventoje vietoje, prie kilniųjų bei nužemintųjų, atgaivinu kukliųjų dvasią ir nužemintųjų širdį. (Ps 113, 5-9; 51,19; Iz 66,1-2) 16 Aš ne amžinai bylinėsiuos ir ne visada rūstausiu, nes tada gyvybės dvasia, kurią Aš įkvėpiau, sunyktų. (Ps 103,9) 17 Aš užsirūstinau dėl tautos nuodėmingo godumo, smogiau ją ir savo veidą paslėpiau, bet ji ėjo toliau savo širdies klaidingu keliu. 18 Aš mačiau jos kelius, ir Aš gydysiu bei vedžiosiu ją, suteiksiu jai ramybės ir paguodos. Liūdintiems teiksiu ramybės ir vilties. 19 Ramybė ir taika, sako Viešpats, yra arti ir toli esantiems; Aš ją pagydysiu. (Ef 2,17) 20 Niekšai yra lyg sujudinta jūra; ji negali nurimti, jos vanduo išmeta maurus ir dumblą. (Jud 13) 21 Niekšai neturi ramybės", sako mano Dievas. (Iz 48,22)

58 skyrius

Apeiginis ir tikras Dievo garbinimas 1 - 14.

1 "Šauk balsiai, visa jėga! Pakelk savo balsą kaip trimitą; pranešk mano tautai jos kaltę ir Jokūbo namams jų nuodėmes. (Mik 3,8) 2 Jie ieško manęs kas dieną ir mėgsta mano kelius, lyg jie būtų tauta, nenutolusi nuo savo Dievo, ir gyvenanti teisingai. Jie prašo manęs tikro sprendimo, neva siekdami Dievo artybės. (Iz 43,26) 3'Kai mes pasninkaujame, Tu nematai, kai mes žeminamės, Tu nepaisai'. Pasninko dieną jūs

atliekate savo reikalus ir išnaudojate savo darbininkus. 4 Jūs pasninkaudami baratės ir bylinėjatės bei kumščiais daužotės. Toks jūsų pasninkavimas kaip šiandien, nebus išgirstas aukštybėje. 5 Ar tai pasninkas, kokį Aš mėgstu, kad žmogus vargintųsi per dieną, nulenktų galvą kaip nendrę, klotų po savimi maišą ir pasibarstytų pelenų? Ir jūs tai vadinate pasninku, Viešpačiui patinkančia diena! (Zach 7, 5; Mt 6, 16-18) 6 Mane patenkinsite tokiu pasninku: pašalindami priespaudos pančius, išlaisvindami pavergtuosius, suteikdami laisvę prislėgtiems, panaikindami kiekvieno jungą. 7 Dalinkis maistą su alkanu: benamius ir vargšus atvesk į namus, pamatęs nuogą, aprėdyk jį, savo tautiečio neniekink. (Mt 25, 35) 8 Tada tavo gyvenimas nušvis kaip aušra, tavo sveikata greit pagerės, tiesa eis pirma tavęs ir Viešpaties garbė lydės tave. (Ps 37, 6) 9 Kai Jo šauksies, Viešpats atsakys, prašysi pagalbos, Jis išgirs ir tars: 'Aš čia!' Jei pašalinsi iš savo tarpo priespaudą, negrasinsi ir nekalbėsi pikto, (Iz 30, 19) 10 jei alkstantį pasotinsi, kaip pats save, ir prispaustajam padėsi, tada tavo šviesa spindės tamsoje ir tavo tamsybė taps šviesa. 11 Tada Viešpats vedžios tave, pasotins tave sausros metu ir sustiprins tavo kūną; tu būsi kaip palaistytas sodas, kaip neišsenkantis vandens šaltinis. (Jer 31, 12) 12 Tautos senieji griuvėsiai bus atstatyti. Tu dėsi pamatus kartų kartoms. Tave vadins: 'Mūsų spragų atstatytoju' ir 'gatvių tiesėju'. (Iz 61, 4) 13 Jei tu savo kojomis vaikščiodamas sabatos nesutepsi, nepramogausi mano šventoje dienoje, vadinsi sabatą atgaivinimo švente ir garbinga Viešpaties diena, pagarboje laikysi ją, nevaikščiosi savo keliais, neieškosi pramogų ir nekalbėsi tuščių kalbų, (Iz 56, 2-4) 14 tada tu gėrėsies Viešpačiu, o Aš tave vesiu ir laiminsiu tavo darbus, leisiu naudotis tavo tėvo Jokūbo tėvonyste;" taip kalbėjo Viešpats.

59 skyrius

Tautos nusikaltimas, Išganytojo pažadėjimas 1 - 21.

1 Viešpaties ranka nesutrumpėjo gelbėti, ir Jo ausis neapkurto išgirsti, (Iz 50, 2) 2 bet jūsų nusikaltimai atskyrė jus nuo jūsų Dievo, ir jūsų nuodėmės paslėpė Jo veidą, Jis nebeišklauso jūsų. 3 Jūsų rankos suteptos krauju ir pirštai - nusikaltimu; jūsų lū-

pos ir liežuvis murma ir meluoja. (Iz 1, 15) 4 Nė vienas teisme nesiekia teisingumo ir garbingai neieško tiesos. Jie pasitiki tuštybe ir kalba melus, pradeda vargą ir pagimdo nusikaltimą. 5 Jie peri gyvačių kiaušinius ir audžia voratinklius. Kas valgo jų "kiaušinių", tas miršta. Jei kas tokį kiaušinį sumuša, išsoka iš jo angis.[6] Voratinklių audiniai netinka drabužiams, jais neįmanoma apsidengti. Jų darbai yra pikti, ir jų rankų veiksmai pilni smurto. 7 Jie žengia į piktą ir skuba nekaltą kraują pralieti; jų minčių yra pilnos piktybės, jų keliuose - sunaikinimas ir griuvėsiai. (Rom 3, 15-17) 8 Jie nepažįsta ramybės kelio, nesiremia teisingumu; jų keliai klaidingi, kas jais eina, nepasiekia taikos. 9 Todėl teisė yra toli nuo mūsų, ir teisybė nepasiekia mūsų; mes laukiame šviesos, o čia - tamsa; laukiame aušros, o vaikščiojame sutemose. 10 Mes ieškome kaip akli sienos, klupčiojame vidudienį, kaip prieblandoje, sėdime sustirę, lyg mirę. 11 Mes visi niurzgiame kaip lokiai, vaitojame kaip burkuojantys karveliai; mes laukiame tiesos, bet jos nėra; išgelbėjimo, bet jis toli nuo mūsų. 12 Mūsų neteisybės padaugėjo Tavo akivaizdoje, ir mūsų nuodėmės liudija prieš mus; mes žinome savo neteisybes ir mūsų nusikaltimai yra su mumis. 13 Mes nusidedame ir išsigininame Viešpaties, nusigręžiame ir nesekame savo Dievo; kalbame apie priespaudą ir maištaujame, priimame melus ir jais nuoširdžiai džiaugiamės. 14 Teisė yra atmesta, ir teisybė pašalinta; ji nebepasireiškia miesto aikštėse, sąžiningumas nebepasirodo. 15 Tiesos nėra, kas jos laikosi, tas yra pats apiplėšiamas. Viešpats tai mato, ir Jam nepatinka, kad nesilaikome teisės. 16 Viešpats matė ir stebėjosi, kad nebebuvo žmogaus, kuris sugebėtų sulaikyti pikta; Jo paties ranka tai padarė, nes Viešpats yra teisingumas. (Iz 63, 5) 17 Jo šarvas - teisybė, šalmas - apsauga; Jo šarvai - keršto sunaikinti blogį, kenkiantį žmonėms. 18 Jis atlygins savo priešams, pagal jų darbus, rūstybe ir kerštu. Jis tokiu pat būdu atlygins ir priešams. 19 Tada vakaruose esantys bijos Viešpaties vardo, o rytuose - matys Jo garbę; nes Jis ateis kaip srauni srovė, kaip vėjas Viešpaties varomas. 20 Jis ateis kaip Išgelbėtojas Sionui ir, atsitraukiantiems nuo nusikaltimų, kaip Jokūbui. (Iz 1, 27; Rom 11, 26) 21 Taip sako Vieš-

pats: "Tai mano jums duota Sandora, mano Dvasia, kuri yra tavyje; ir mano Žodžiai, kuriuos tau daviau, nepaliks tavęs nei tavo vaikų bei vaikų vaikų, nuo dabar ir per amžius", (Jer 1, 9)

60 skyrius

Siono didybė, pagonių atsivertimas 1 - 22.

1 Kelkis, prašvisk, Jeruzale, nes tavo šviesa ateina, ir Viešpaties garbė tau šviečia. 2 Štai, tamsa dengia žemę ir tautas; bet tau Viešpats ir Jo garbė švies. 3 Tautos ir karaliai ateis prie tavo šviesos spindėsio. (Apr 21, 24) 4 Pakelk savo akis ir žvelk aplinkui! Jie visi renkasi pas tave; tavo sūnūs ateina iš toli, tavo dukterys atnešamos ant rankų. (Iz 49, 18; 66, 12) 5 Tu, tai matydamas, spindėsi džiaugsmu; tavo širdis plaks džiaugsmingai, kai tautų lobiai plauks pas tave jūromis. (1 M 25, 4; 1 Kar 10, 10) 6 Daugybė kupranugarių ateis pas tave iš Midiano, Efos ir iš Sabos, atnešdami aukso bei smilkalų, ir skelbs Viešpaties didingus darbus. (Ps 72, 10; Mt 2, 1-11) 7 Visos Kedaro bandos bus surinktos pas tave, taip pat ir Nebajoto avinai. Jie bus aukojami ant Viešpaties mėgiamo aukuro. Jo garbingieji namai bus išaukštinti. 8 Kas tie, kurie kaip debesys plaukia, kaip balandžiai skrenda į savo lizdus? 9 Salos laukia manęs. Tarsio laivai buriuoja pirmi. Izraelio vaikus atgabena iš toli; sidabrą ir auksą drauge su jais, Viešpaties, tavo Dievo, vardui ir Izraelio Šventajam, nes Jis padarė tave garbingą. 10 Svetimtaučiai statys tavo sienas, ir jų karaliai tarnaus tau. Savo rūstybės metu smogiau tave, bet iš malonės gailiuosi tavęs. (Iz 54, 7-8) 11 Tavo vartai bus nuolatos atdari, dieną ir naktį nebus užrakinti, kad tautų lobius tau atgabentų ir jų karalius atvestų. (Apr 21, 25-26) 12 Tauta ir karalystė, kuri tau netarnaus, žus; tokios tautos bus visai sunaikintos. 13 Libano garbės medžiai teks tau, kiparisai, platanai ir pušys puoš tavo šventąją vietą, Aš padarysiu tą savo vietą garbingą. 14 Tavo prispaudėjų ir niekintojų sūnūs ateis nuolankiai pasižeminę pas tave ir puls prie tavo kojų; jie vadins tave Sionu, Viešpaties Izraelio Šventojo miestu. (Iz 14, 2; 49, 23) 15 Kadangi tu buvai palikta ir nekenčiama, nė vienas nenorėjo pas tave ateiti. Aš padarysiu tave garbinga

tauta ir džiaugsmu kartų kartoms. 16 Tu gersi tautų pieną, ir karaliai maitins tave, kaip motina maitina kūdikį. Tuomet tu suprasi, kad Aš esu Viešpats, tavo Išganytojas ir Gelbėtojas, Jokūbo Galingasis. (Iz 49,23) 17 Vietoj žalvario Aš atgabensiu aukso, vietoj geležies - sidabro, vietoj medžių - žalvario ir vietoj akmenų - geležies. Aš suteiksiu tavo vyriausybei taikos ir tavo valdovams teisingumo. (Iz 52,7) 18 Tavo šalyje nebebus smurto, ir tavo krašte priespaudos ir neteisybės. Tu vadinsi savo miesto sienas išganymu ir vartus-garbe. (Iz 26,1) 19 Tau nebereikės saulės dienų ir mėnulio šviesos nakti; Viešpats Dievas bus tavo amžina šviesa ir garbė. (Iz 24, 23; 30,26; Apr 21,23) 20 Tavo saulė nebenusileis ir mėnulis nebeturės atmainų, nes Viešpats bus tavo amžina šviesa, - tavo gedulo dienos pasibaigs. 21 Tavo žmonės elgsis teisingai; jie amžinai paveldės šalį. Jie bus mano pasėlio atžala, mano rankų darbas, mano garbė. 22 Mažiausias taps tūkstančiu, ir menkas - galinga tauta. Aš, Viešpats, skubiai tai įvykdysiu."

61 skyrius

Dievo tarnas - pažadėtasis Mesijas 1 - 11.

1 Viešpaties Dievo Dvasia yra manyje, nes Viešpats patepė mane ir siuntė pranešti Gerą Žinią vargšams, gydyti palaužtas širdis, skelbti belaisviams išlaisvinimą ir kaliniams atidaryti kalėjimą; (Mt 11,5; Lk 4,18-19) 2 skelbti Viešpaties keršto dieną ir mūsų Dievo malonės metą: paguosti visus liūdinčius, (3 M 25,10; Iz 33,4) 3 įteikti jiems papuošalą vietoj pelenų, džiaugsmo aliejaus vietoj gedulo, liaupsės giesmę vietoj liūdesio. Juos vadins teisybės ąžuolais, Jo garbės daigais. 4 Jie sutvarkys griuvėsius, kurie seniai buvo paversti tyrais, atnaujins sunaikintus miestus, kurie kartų kartas gulėjo griuvėsiuose. (Iz 58,12) 5 Užsieniečiai ganys jų bandas, svetimtaučių sūnūs ars laukus ir apdirbs vynuogynus. (Iz 60,10-16) 6 Jūs būsite Viešpaties kunigais, jus vadins mūsų Dievo tarnais. Jūs naudositės tautų turtais ir didžiuositės jų garbe. (Iz 66,21) 7 Vietoj gėdos, jūs gausite dvigubą dalį, vietoj paniekos, džiaugsitės ir paveldėsite savo šalyje dvigubai; jums bus amžinas džiaugsmas. 8 Aš, Viešpats, mėgs-

tu teisę, nekenčiu plėšimo ir blogio; Aš tikrai jiems atlyginsiu ir sudarysiu amžiną Sandorą su jais." (Iz 54, 10; 55, 3) 9 Kitos tautos pažins jų palikonis, jų atžala bus žinoma tautų tarpe. Visi, kurie matys juos, pripažins, kad jie yra tauta, kurią Viešpats laimino.

10 Aš labai džiaugsiuos Viešpačiu, mano siela bus išaukštinta Dievu! Nes Jis apvilko mane išganymo rūbais, apsiautė teisybės apsiaustu, kaip sužadėtinį, kuris užsideda papuošalą ant galvos; kaip sužadėtinę, pasipuošusią papuošalais. (Mt 22, 11-12) 11 Kaip žemė želdina želmenis, ir kaip darže dygsta kas pasėta, taip Viešpats Dievas įgyvendins teisybę ir pagarbą visose tautose.

62 skyrius

Siono garbė pasireikš 1 - 12.

1 "Aš netylėsiu dėl Siono ir nenurimsiu dėl Jeruzalės, iki pasirodys jos išgelbėjimas lyg ryto aušra, ir laimėjimas, lyg degantis fakilas. 2 Tautos matys tavo išganymą ir karaliai tavo garbę. Tave vadins nauju vardu, kurį Viešpats tau duos. (Iz 65, 15; Apr 2, 17) 3 Tu būsi garbės vėliava ir karališkas vainikas tavo Viešpaties Dievo rankoje. 4 Tavęs nebevadins 'Paliktoji', ir tavo žemės - 'Sunaikintoji'. Tave vadins: 'Mano pasimėgimas', o tavo šalį - 'Sutuoktoji', nes Viešpats pamėgo tave ir šalis bus sutuokta (su Dievu). (Iz 60, 15; Oz 2, 21) 5 Kaip jaunuolis veda mergaitę, taip tavo Atstatytojas ves tave. Kaip jaunikis džiaugiasi jaunąja, taip tavo Dievas džiaugsis tavimi. (Sof 3, 17) 6 Jeruzale, ant tavo sienų Aš pastatysiu sargus; jie ištisai - dieną ir naktį nenurims." Jūs, kurie atsimenate Viešpatį, netylėkite, (Iz 52, 8) 7 melskite Jį, iki Jis atstatys Jeruzalę ir jos garbę pasaulyje. 8 Viešpats prisiekė savo tvirta ranka: "Aš nebeduosiu tavo grūdų tavo priešams maistui, ir svetimi nebegers tavo vyno, kurį pagaminai. (Iz 65, 21-22) 9 Kas dagoja, valgys ir girs Viešpatį; kas surenka vynuoges, gers vyną mano šventuose prieangiuose." 10 Įeikite, įeikite pro vartus, nutieskite kelią tautai; nutieskite, nutieskite kelią, pašalinkite akmenis, pakelkite pergalės ženklą. (Iz 57, 14) 11 Viešpats paskelbė iki žemės pakraščių: "Sakykite Siono dukrai: tavo išgelbėjimas, užmokestis ir atlyginimas artėja. (Zach 9, 9; Iz 40, 10; Apr 22, 12)

12 Jus vadins: 'Šventa tauta', 'Viešpaties atpirktieji'; tave gi, Jeruzale, - 'Ieškomasis, nepamirštas miestas'". (Jz 35, 10)

63 skyrius

Viešpats pašalina priešus, primena praeitį, 1 - 19.

1 Kas tas, kuris ateina raudonais drabužiais iš Edomo miesto Bosros? Jis apsirengęs rūbais, eina pilna jėga. "Tai Aš, skelbiu išganymą ir turiu galią išgelbėti". (Iz 42, 1-3; Jer 49, 7-) 2 Kodėl Tavo apsiaustas raudonas, ir Tavo drabužiai tarsi minančių vyno spaustuvą. (Apr 19, 13) 3 "Aš vienas myniau spaustuvą, nė vieno iš tautų nebuvo su manimi. Aš mindžiojau juos įtūžęs ir sumindžiojau. Jų kraujas aptaškė mano drabužius ir sutepė juos. (Apr 14, 20; Joel 4, 13) 4 Aš galvojau apie kerštо dieną, ir išgelbėjimo metas atėjo. (Iz 13, 9; 34, 8; 61, 2) 5 Aš žvalgiausi aplinkui, ieškojau, bet čia nebuvo padėjėjo, nė vienas nepadėjo man. Tik mano ranka ir rūstybė padėjo man. (Iz 59, 16) 6 Aš įnirtęs sumindžiojau tautas, daviau joms paragauti savo rūstybės ir praliejau jų kraują". (Iz 51, 17)

7 Atsimenu Viešpaties mums parodytą malonę ir garbinu Jį už visa, ką Jis mums suteikė; Viešpats labai gailestingas Izraelio namams. Jis visa tai darė iš savo malonės, pasigailėdamas mūsų. 8 Viešpats tarė: "Jie yra mano tauta, mano vaikai ne veidmainiai". Jis tapo jiems gelbėtoju priespaudoje. (5 M 32, 5, 20) 9 Iš visų sielvartų jų neišgelbėjo nei pasiuntinys, nei angelas, bet Jis pats tai įvykdė; iš meilės ir pasigailėjimo jiems; Jis išlaisvino juos, pakėlė juos, vedė bei lydėjo praeityje. (2 M 33, 14-15) 10 Jie maištavo ir vargino Jo Šventąją Dvasią, todėl Jis nusigręžė nuo jų, tapo jų priešu ir kovojo prieš juos. 11 Jie atsiminė senas praeities dienas, Jo tarno Mozės laikus, kai Jis vedė savo tautą. Kas tas, kuris išvedė per jūrą ganytojus savo bandos? Kas siuntė jiems savo Šventąją Dvasią? (2 M 14, 30) 12 Kas savo galinga dešine vedė Mozę, perskyrė vandenį pirma jų ir įsigijo amžiną vardą? 13 Jis vedė juos per gelmes, lyg žirgą dykumose; kaip bandą slėnyje. Viešpaties Dvasia davė jiems ramybę. 14 Taip vedei Tu savo tautą ir įsigijai garbingą vardą. 15 Pažvelk iš dangaus

iš savo šventos ir garbingos buveinės. Kur Tavo uolumas ir galia? Tavo nuoširdumas ir gailestingumas man nepasiekiamas. 16 Nesislėpk nuo mūsų, nes Tu esi mūsų Tėvas. Abraomas nepažįsta mūsų, o Izraelis nieko nežino apie mus. Tu, Viešpatie, esi mūsų Tėvas, mūsų Išgelbėtojas, garbė Tavo vardui per amžius. (2 M 4, 22; 5 M 32, 6) 17 Viešpatie, kodėl leidi mums nuklysti nuo Tavo kelių, sukietini mūsų širdį, Tavęs neklausome? Žvelk į mus, savo tarnus, dėl savo tėvonystės ir padermių. 18 Tavo tauta tik trumpai valdė šventovę; mūsų priešai mindžioja ją. 19 Mes esame tokie, lyg Tau niekad nebūtume priklausę, ir Tavo vardu nesivadinę.

64 skyrius

Malda išgelbėjo. 1 - 12.

1 O, kad Tu praplėštum dangų ir nužengtum, kad Tavo akivaizdoje kalnai drebėtų! (Ps 14, 7) 2 Kaip ugnis sudegina kurą ir įkaitina vandenį, taip Tavo vardas tetampa žinomas priešams, ir tautos tegul dreba Tavo akivaizdoje. 3 Tu padarei, ko mes nelaukėme. Tu nužengei, ir kalnai tirpo bei drebėjo. 4 Nuo amžių ausis negirdėjo ir akis neregėjo kito dievo, kuris taip pasireikštų Jo laukiantiems. (1 Kor 2, 9) 5 Tu linksmai sutinki teisingai besielgiantį, atsimenantį Tave ir Tavo kelius. Tu buvai sulinksmai sutinki teisingai besielgiantį, atsimenantį Tave ir Tavo kelius. Tu buvai susirūstinęs, nes mes nusidėjome. Mes ilgai buvome Tau neištikimi ir klydome. Ar išgelbėsi mus? 6 Mes visi esame sutepti. Visi mūsų "gerieji darbai" yra kaip suteptas drabužis. Mes visi vystame kaip lapai, mūsų neteisybės blaško mus kaip vėjas. 7 Nė vienas nesišaukia Tavo vardo, nesikreipia į Tave. Tu paslėpei savo veidą nuo mūsų, palikai mus dėl mūsų nusikaltimų. 8 Viešpatie, Tu esi mūsų Tėvas; mes molis, o Tu puodžius; mes visi Tavo rankų tvariniai. (Iz 45, 9; 63, 16) 9 Viešpatie, nerūstauk, neminėk amžinai mūsų kalčių. Ak, pažvelk į mus, vis gi mes esame Tavo tauta. 10 Tavo šventasis miestas sunaikintas. Sionas paverstas tyrais, Jeruzalė sugriauta. (Ps 74, 7; 79, 1) 11 Mūsų garbingoji šventovė, kurioje mūsų tėvai garbino Tave, sudeginta; mūsų brangiosios vietovės paverstos griuvėsiais. 12 Viešpatie, argi tokiai padėčiai esant nepadėsi, tylėsi ir mus varginsi be galo?

65 skyrius

Dievo atsakymas maldai. 1 - 25

1 "Aš leidžiuosi ieškomas tų, kurie manęs neklausė, ir atrandamas tų, kurie manęs neieškojo. Aš atsiliepiu: 'Aš čia, Aš čia!" tautai, kuri nešaukė manęs vardu. (Rom 10,20) 2 Aš visuomet ištiesiu rankas maištaujančiai tautai, kuri eina neteisingu keliu, sekdama savo mintis. (Pat 1,24; Jer 3,17) 3 Tai tauta, kuri mane visada rūstina. Ji aukoja aukas soduose ir degina smilkalus ant plytų. 4 Jie sėdi kapinėse ir miega stabų šventovėse; jie valgo kiaulieną, ir suteptas viralas yra jų puoduose. (Iz 66,17; 3 M 11,7) 5 Jie sako: 'Neartėk prie manęs, aš esu šventas'. Tokie žmonės erzina mane, lyg smilkstančios ugnies dūmai nosį. 6 Štai, apie mane parašyta: 'Aš netylėsiu iki jiems atlyginsiu, jiems pilnai užmokėsiu 7 už jų ir jų tėvų kaltes, - sako Viešpats, - kurie aukojo kalnuose ir mane niekino aukštumose; pilnai jiems atseikėsiu už jų darbus". 8 Taip sako Viešpats: "Apie vynuogių kekę taip sakoma: 'Nesunaikink jos, nes joje yra palaima', taip Aš darysiu su savo tarnais, jų visai nesunaikinsiu. (1 M 18,26; Iz 6,13) 9 Jokūbo ir Judo palikuonys paveldės mano kalnus; mano išrinktieji ir mano tarnai apgyvendins juos. 10 Sarono lyguma bus ganykla avims ir Achoro slėnys - gardas bandai, mano tautai, kuri ieškos manęs. (Joz 7,26) 11 Bet jūs, kurie paliekate Viešpatį, užmirštate mano šventąjį kalną, dengiate stalą laimės deivei ir pripilate maišyto vyno taurę likimo dievui. 12 Aš siųsiu jums kardą, jūs privalėsite klauptis, būsite nužudyti, nes kai Aš šaukiau, jūs neatsiliepėte, kai kalbėjau, neklausėte; jūs darėte pikta mano akivaizdoje ir pasirinkote, kas man nepatiko". (Iz 66,4) 13 Todėl Viešpats Dievas taip sako: "Štai, mano tarnai valgys, o jūs alksite; mano tarnai gers, o jūs trokšite; mano tarnai džiūgaus, o jūs gedėsite; (Iz 55,1) 14 mano tarnai nuoširdžiai džiaugsis, o jūs verksite ir dejuosite iš širdies skausmo. 15 Mano išrinktieji naudos jūsų vardą kaip keiksmažodį; (Viešpats Dievas tenužudo tave). O mano tarnus vadins kitu vardu. (Iz 62,2) 16 Kas palaimos linkės krašte, linkės Dievo vardu, ir kas prisieks šalyje, prisieks Dievo vardu, nes senoji priespauda bus užmiršta ir nebemini-

ma mano akivaizdoje. (Iz 19, 18; Jer 4, 2; 12, 16) 17 Aš sukursiu naują dangų ir naują žemę, senųjų nebeatsimins ir apie juos nebegalvos. (Iz 66, 22; 2 Pt 3, 13; Apr 21, 1) 18 Jūs džiaugsitės ir džiūgausite amžinai nauja kūryba, nes Jeruzalę sukursiu tautos palaimai. (Iz 35, 10) 19 Aš gėrėsiuos Jeruzale ir savo tauta; nebesigirdės jos verksmų nei dejonių. (Iz 25, 8) 20 Nebus kūdikių, kurie, tik gimę, mirtų, nei tokio, kuris nesulauktų pilno amžiaus. Žmogus šimto metų bus skaitomas jaunuoliu; miręs šimto metų amžiaus, - bus laikomas nusidėjėliu. (Zach 8, 4) 21 Jie statys namus ir gyvens juose, įsiveis vynuogynus ir valgys jų vaisius. (Iz 62, 8) 22 Jie nieko nekurs nei augins kitiems. Mano tautos žmonių gyvenimas prilygs medžio amžiui; gyvendami jie ilgai džiaugsis savo rankų darbais. (5 M 28, 30) 23 Jie nedirbs veltui ir negimdys vargui; jie ir jų vaikai bus Viešpaties palaimintųjų palikuonys. 24 Pirma negu jie prašys, Aš duosiu; jiems dar tebekalbant, Aš išgirsiu. (Iz 30, 19; 58, 9) 25 Vilkas ir avinėlis ganysis drauge, liūtas ės šiaudus kaip jautis, ir gyvatė nebebus kenksminga. Jie nekenks ir nenaikins mano šventajame kalne," sako Viešpats . (Iz 11, 6-9)

66 skyrius

Bausmė veidmainiams, palaima tikintiesiems 1 - 24.

1 Taip sako Viešpats: "Dangus yra mano sostas, ir žemė mano pakojis. Kokie yra namai, kuriuos jūs man norite statyti, ir kur mano poilsio vieta? (1 Kar 8, 27; Apd 7, 49; 17, 24) 2 Visa tai yra mano, nes mano ranka tai sukūrė, - sako Viešpats. Aš esu patenkintas kukliu ir pasižeminančios dvasios žmogumi, kuris bijosi manęs ir klauso. (Iz 57, 15) 3 Žmonės daro, kaip jiems patinka: pjauna jautį, ar žudo žmogų, aukoja avį, ar nusuka sprandą šuniui, aukoja augalinę auką ar naudoja kiaulės kraują, degina smilkalus ar garbina stabą. Taip jie pasirenka savo kelius; jų siela mėgsta piktybę. (3 M 17, 4) 4 Tad ir Aš parinksiu ir užleisiu ant jų vargą, kurio jie bijo. Nes Aš šaukiau, ir nė vienas neatsiliepė, Aš kalbėjau, bet jie nesiklausė. Jie darė mano akivaizdoje pikta ir pasirinko, kas man nepatinka." (Iz 65, 12)

5 Išgirskite Viešpaties Žodį, kurie bijote Jį. "Jūsų broliai, kurie neapkenčia jūsų

ruzalės vartų (užimtų), prieš visas jos sienas aplink ir prieš visus Judėjos miestus. 16 Tada įvykdysiu teismo sprendimą dėl visų jų nusikaltimų: jie paliko mane, aukojo svetimiems dievams ir garbino savo rankų darbus (-stabus.) 17 O tu pasiruošk, susikaupk ir jiems kalbėk, ką tau liepsiu! Nenusigąsk jų! Jei bijosi, išgąsdinsiu tave jų akivaizdoje. 18 Aš šiandien darau tave sustiprintu miestu, geležies šulu ir žalvario siena prieš visą šalį: Judėjos karalius, kunigaikščius, kunigus ir visą tautą. (Jer 15, 20; Ez 3, 8-9) 19 Jie kovos prieš tave, bet nenugalės, nes Aš esu su tavimi ir tave išgelbėsiu", sako Viešpats.

2 skyrius

Izraelio nedėkingumas ir bausmė 1 - 37.

1 Viešpats kalbėjo: 2 "Eik ir šauk Jeruzalei. Aš atsimenu tavo jaunystės ištikimybę, tavo sužadėtuvių meilę, kaip tu mane sekei dykumoje, nesėjamoje šalyje; 3 šventas buvo Izraelis Viešpačiui, Jo derliaus pirmasis vaisius. Kas jį skriaudė, nusikalto, nelaimė juos ištiko. 4 Klausykite Viešpaties žodžio, Jokūbo namai, ir visos Izraelio padermės! 5 Ką bloga rado manyje jūsų tėvai, kad jie atitolo nuo manęs, sekė beverčius stabus ir nusikalto. (Mik 6, 3-5) 6 Jie neklausė: 'Kur yra Viešpats, kuris mus išvedė iš Egipto šalies; vedė dykumoje, stepių ir daubų šalyje, sausoje ir tamsioje žemėje; krašte, per kurį niekas nekeliauja ir kuriame joks žmogus negyvena?' 7 Juk Aš jus atvedžiau į derlingą šalį, ir leidau jos vaisiais ir viskuo naudotis. Bet jūs, vos atvykę, savo elgesiu padarėte kraštą, mano nuosavybę, pabaisa. 8 Kunigai neklausė: 'Kur yra Viešpats?', įstatymo sargai nepažino manęs, ganytojai sukilo prieš mane, pranašai pranašavo Baalo vardu ir sekė beverčius stabus. 9 Todėl kaltinu jus ir jūsų vaikų vaikus. 10 Eikite į Kipro pajūrius ir pažiūrėkite, arba pasiųskite į Kedarą, pasitikrinkite ir pamatykite, ar ten yra kas nors panašaus? 11 Ar yra kada tauta pakeitusi savo dievus, nors jie stabai? Bet mano tauta pakeitė garbingą Dievą stabais. (Rom 1, 23) 12 Stebėkitės dėl to, dangūs, išsigąskite ir būkite sukrėsti! 13 Dvi piktybes padarė mano tauta: ji paliko mane, gyvojo vandens šaltinį, ir išsikasė skylėtų šulinių, kurie nesulaiko vandens. (Jer 17, 13; Ps 36, 10) 14 Argi Izraelis ver-

gas? Ar jis gimęs baudžiauninkas? Kodėl jis tapo grobiu? 15 Jie riaumojo kaip liūtai, paleidę savo gerkles. Jie pavertė šalį tyruma; miestai yra sugriauti, be gyventojų. 16 Memfio ir Tachpanės miestų vyrai plikai nuganys tavo viršugalvį, nualins kraštą. (Jer 44, 1) 17 Argi ne todėl tau taip atsitiko, kad palikai Viešpatį, savo Dievą? (Oz 13, 9) 18 O dabar kodėl bėgi į Egiptą Nilo vandens gerti, ir į Asiriją Eufrato vandens gerti (ieškai globos)? 19 Tavo piktybė tave baudžia, o tavo atpuolimas - plaka. Žinok ir suprask, kaip baisu ir klaidinga palikti Viešpatį, savo Dievą. Jūs nebijojote manęs", sako pulkų Viešpats.

20 "Tu jau seniai sulaužei savo jungą, sutraukei ryšius ir sakei: 'Netarnausiu!' O tačiau kiekvienoje aukštoje kalvoje ir po kiekvienu žaliu medžiu garbinai stabus. (Jer 3, 6; Iz 57, 5; Ez 6, 13) 21 Aš juk tave pasodinau kaip taurų vynmedį, tikrą želmenį, bet tu išsigimei į laukinį vynmedį. (Iz 5, 1-4) 22 Nors ir nusipraustum šarmu ir muilu, tačiau liksi savo kalte suteptas mano akivaizdoje. 23 Kaip tu gali sakyti: 'Aš nesusitepiau, Baalo nesekiojau'? Pažvelk į savo elgesį Hinono slėnyje, pagalvok, ką darei. 24 Tu bėgi kaip laukinė kupranugarė, painiodama savo žingsnius, į dykumą. Kas poravimosi metu ją sulaikys? Kupranugariai, kurie jos ieško, neturės vargo poravimosi metu ją surasti.

25 Saugok savo koją, kad nebūtų basa, ir savo gerklę nuo troškulio. Bet tu sakai: 'Visai ne! Aš myliu svetimuosius ir juos seksiu!' 26 Kaip gėdisi vagis, kai jį pagauna, taip bus sugėdintas Izraelis: karaliai, kunigaikščiai, kunigai ir pranašai, 27 kurie sako medžiui: 'Tu mano tėvas', ir akmeniui: 'Tu mane pagimdei'. Jie atgręžė man nugarą. Bet savo nelaimės metu jie sako: 'Kelkis ir gelbėk mus!' 28 Kur gi tavo dievai, kuriuos pasidarei? Jie teatsikelia, ir, jei gali, tepadeda tau nelaimės metu! Judėja, kiek tavo miestų, tiek tavo dievų, ir kiek Jeruzalės gatvių, tiek Baalo aukurų! (Teis 10, 14; Jer 11, 13) 29 Kodėl jūs vaidijatės su manim? Jūs visi sukilote prieš mane! 30 Veltui aš baudžiau jūsų vaikus; jie nepriėmė pamokymo. Jūsų pačių kardas žudė pranašus, kaip draskąs liūtas. (Iz 1, 5; Mt 23, 37; 1 Kar 18, 4, 13; 19, 10; 2 Kar 21,

16; 24, 4) 31 Kokia jūs karta! Stebėkite Viešpaties Žodį! Argi Aš buvau dykuma Izraeliui, ar tamsi šalis? Kodėl mano tauta sako: 'Mes esame laisvi, nebegrįšime pas Tave'? 32 Ar mergaitė pamiršta savo papuošalus, jaunoji savo apdarą? Bet mano tauta jau seniai pamiršo mane. 33 Kaip puikiai tu, Izraeli, moki ieškoti meilės! Todėl ir piktadariauti įgudai. 34 Netgi ant tavo siūlių randamas nekaltai nužudytųjų kraujas; tu jų nenutvėrei nusikalstant! 35 Tačiau tu sakai: 'Aš nekalta; Jo rūstybė nusigręžė nuo manęs!' Aš apkaltinsiu tave, nes sakei: 'Nenusidėjau'. (Iz 43, 26) 36 Kaip lengvai tu keiti savo nuomonę! Ir Egiptas apvils tave, kaip Asirija apvylė. 37 Iš ten tu irgi išeisi, užsidėjus rankas ant galvos, nes Viešpats atmetė tuos, kuriais pasitikėjai, ir nieko iš jų nelaimėsi!"

3 skyrius

Atgaila, pažadėjimas malonės 1 - 25.

1 Viešpats kalbėjo: "Jei vyras paleidžia žmoną ir ji, atsiskyrusi nuo jo, išteka už kito vyro, ar ji gali sugrįžti pas jį? Argi toks elgesys nepakenktų šaliai? O tu, paleistuvavusi su daugeliu meilužių, argi drįstum sugrįžti pas mane? (5 M 24, 1-4) 2 Pakelk savo akis į aukštumas ir žiūrėk, kur tu stabų negarbinai? Pakelėse tu sėdėjai, kaip arabas dykumoje. Tu sutepei šalį stabų garbinimu. 3 Nelijo pavasarį nei rudenį. Bet tu garbinai stabus ir nesigėdijai. 4 Dabar staiga tu šauki: 'Mano tėve! Mano jaunystės drauge! 5 Ar Tu pyksi amžinai ir visados rūstausi?' Taip tu kalbi, o nuodėmiauji toliau".

6 Viešpats man tarė karaliaus Josijo dienomis: "Ar matei, ką darė atpuolusi Izraelio tauta? Ji ant kiekvieno aukšto kalno ir po kiekvienu žaliuojančiu medžiu garbino stabus. (Jer 2, 20) 7 Aš galvojau, kad po viso to ji sugrįš pas mane, bet ji nesugrįžo. Tą matė neištikimoji jos sesuo Judėja, 8 jog Aš kaip tik dėl to, atpuolusią Izraelio tautą, garbinančią stabus, atstūmiau ir jai įteikiau skyrybų raštą, tačiau neištikimoji jos sesuo Judėja nepabūgo, (2 Kar 17, 18-19; Ez 23, 2-11) 9 lengvabūdiškai garbindama stabus, sutepė šalį. 10 Tačiau, nors visa tai įvyko, neištikimoji jos sesuo Judė-

ja taip pat nesugrįžo pas mane visa širdimi, bet tik veidmainiavo. 11 Atpuolusi Izraelio tauta buvo teisesnė už neištikimąją Judėją. 12 Eik šiaurės link, skelbdamas: 'Sugrįžk, atpuolėle Izraelio tauta!' Aš neberūstausiu, nes esu gailestingas, nepyksiu ant jūsų amžinai. 13 Prisipažink, kad Viešpačiui, savo Dievui, buvai neištikima, svetimus sekei, su jais garbinai stabus po žaliuojančiais medžiais ir mano balso neklausei. 14 Sugrįžkite, atpuolę vaikai, nes Aš esu jūsų valdovas, paimsiu jus po vieną iš miesto ir po du iš giminės ir atvesiu į Sioną. (Oz 2, 21; Iz 6, 13) 15 Aš jums duosiu ganytojų, kokius Aš noriu; jie jus ganys išmintingai ir sumaniai. (Jer 23, 4) 16 Tuomet jūs tapsite skaitlinga tauta ir niekas nebeklaus, kur yra Viešpaties Sandoros skrynia. Ji niekam neberūpės; jos nei prisimins, nei pasiges, nei naujos nebedarys. 17 Tuomet Jeruzalę vadins 'Viešpaties sostu', ir į ją susirinks visos tautos; jie nebeklausys savo užsispyrusios, piktos širdies balso. (Iz 2, 2-4; 65, 2) 18 Judėja su Izraeliu ateis iš šiaurės krašto į šalį, kurią daviau jūsų tėvams paveldėti. (Iz 11, 11-13)

19 Galvojau priimti tave sūnumi ir duoti tau mielą šalį, gražiausią tėviškę tautų tarpe! Tikėjausi mane vadinsite 'savo Tėvu' ir seksite mane visados. 20 Tačiau, kaip moteris ištikimybę sulaužo dėl meilužio, taip jūs, izraelitai, sulaužėte ištikimybę man." 21 Klausykitės! Aukštumose girdimas Izraelio vaikų maldaujantis verksmas; jie elgėsi neištikimai, pamiršo Viešpatį, savo Dievą. 22 "Sugrįžkite, atpuolusieji vaikai! Aš atleisiu jums." Izraelitai atsiliepė: "Mes ateiname pas tave, nes tu esi Viešpats, mūsų Dievas. (Oz 6, 1) 23 Iš tiesų, apgaulė yra aukštumose ir kalnuose. Viešpatyje yra Izraelio išganymas. 24 Stabai rijo mūsų tėvų jaunystėje įgytą turtą: avis, raguočius, sūnus ir dukteris. 25 Gėdykimės ir prisipažinkime nusidėję Viešpačiui, savo Dievui; mes ir mūsų tėvai, nuo jaunystės iki šios dienos, neklausėme Viešpaties, savo Dievo."

4 skyrius

Įspėjimas apie krašto sunaikinimą 1 - 31.

1 "Izraeli, jei tu atsiversi", sako Viešpats, "galėsi sugrįžti pas mane; jei pašalinsi savo piktybes, tau nereikės bėgti nuo manęs. 2 Jei prisieksi: 'Kaip gyvas Viešą-

pats!', teisiai, teisingai ir tikrai, tai būsi tautoms palaima ir plačiai sklis tavo garbė." (Jer 12,16; Iz 65,16) 3 Taip sako Viešpats Judėjos žmonėms ir Jeruzalės gyventojams: "Plėškite dirvonus ir nesėkite erškėtynuose. (Oz 10,12) 4 Apsipjaustykite ir pasišvęskite man, Judėjos žmonės ir Jeruzalės gyventojai, kad neišsiveržtų kaip ugnis mano rūstybė ir degtų neužgesinama dėl jūsų piktų darbų. (Jer 9,25; 5 M 10,16)

5 Skelbkite Judėjoje ir praneškite Jeruzalėje, pūskite ragą krašte, garsiai šaukite ir sakykite: 'Susirinkite ir eikime į sutvirtintus miestus! 6 Iškelkite vėliavą Siono link! Bėkite! Nestovėkite!' Nelaimę ir sunaikinimą Aš užleisiu iš šiaurės. (Jer 1,14) 7 Liūtas pakilo iš tankumyno, tautų naikintojas pajudėjo, pakilo iš savo vietos paversti tavo šalį tyruma; Tavo miestai pavirs griuvėsiais ir ištuštės. 8 Todėl apsivilkite ašutinėmis, raudokite ir dejuokite: 'Nenusigręžė nuo mūsų Viešpaties rūstybė'.

9 Viešpats sako: "Ateis diena, kada pradings karaliaus drąsa ir kunigaikščių narsumas; kunigai išsigąs, ir pranašai apstulbs iš baimės. 10 Jie sakys: 'Ak, Viešpatie Dieve, iš tikrųjų tu labai apvylei tautą ir Jeruzalę, sakydams: 'Jūs turėsite taiką', o dabar kardas siekia mūsų gyvybės!' (Jer 6,14) 11 Tuomet sakys tautai ir Jeruzalei: 'Karštas vėjas pučia nuo plikų aukštumų iš dykumos mano tautos link, bet ne vėtyti ir ne valyti jos. 12 Smarkus vėjas pakyla man liepiant: dabar Aš pats pranešiu jiems teismo sprendimą!' " 13 Kaip debesis Jis pakyla, kaip audra Jo kovos vežimai; greitesni už erelius Jo žirgai! Vargas mums, mes žuvę! 14 Jeruzale, apvalyk nuo pikto savo širdį, kad būtum išgelbėta! Ar ilgai piktai galvosi? (Iz 1,16) 15 Klausykis, iš Dano ir iš Efraimo kalnyno siunčia blogą žinią: 16 "Įspėkite tautą, praneškite Jeruzalei: priešai atžygiuoja iš tolimos šalies ir puls Judėjos miestus! 17 Jie jau supa ją, nes ji įpykino mane. (Jer 1,15; 6,3) 18 Tavo elgesys ir darbai tau tai padarė! Tai tavo piktybė, taip karčiai palietė tavo širdį", sako Viešpats.

19 "Ak, mano krūtine, mano krūtine! Aš raitaus iš skausmo. O mano širdies mušimas! Mano širdis nerimsta, negaliu tylėti; girdžiu rago garsą, kovos šauksmą. (Iz 16,9) 20 Sunaikinimas po sunaikinimo! Visa šalis nuteriota! Staiga sunaikinamos mano pala-

pinės, bematant - ir mano palapinė! 21 Kaip ilgai matysiu vėliavas, girdėsiu ragо garsą? 22 Mano tauta paika, ji manęs nepažįsta. Jie kvaili vaikai, neturi supratimo. Jie gudrūs pikta daryti, bet daryti gera, jie nesugeba". 23 Aš pažvelgiau į žemę; ji buvo tuščia dykuma; pažvelgiau į dangų, jo šviesos nešvietė. 24 Pažvelgiau į kalnus, jie drebėjo; visos aukštumos siūbavo. 25 Aš žvalgiaus ir niekur nebuvo nė vieno žmogaus, visi padangių paukščiai buvo nuskridę. 26 Pažvelgiau į derlingą žemę, - ji buvo dykuma; visi miestai buvo sunaikinti Viešpaties akivaizdoje. Tokia didelė buvo Jo rūstybė!

27 Viešpats tarė: "Visa šalis pavirs tyruma, tačiau visai jos nesunaikinsiu. (Jer 5, 10, 18) 28 Dėl to gedės žemė ir aptems aukštai dangūs. Aš tai pasakiau ir nesigailėsiu, nutariau ir įvykdysiu!" 29 Nuo raitelių ir šaulių šauksmo pabėgo visa šalis; jie sulindo į olas, pasislėpė tankynėse ir lipo ant uolų; visi miestai ištuštėjo. 30 Ką dabar darysi, tu nugalėtoji tauta? Nors apsivilktum purpuru, puoštumeis auksiniais papuošalais, pasidažytum akis juodais dažais; visas pasipuošimas nieko nepadėtų! Tavo meilužiai paniekina tave; jie siekia tavo gyvybės. 31 Girdžiu, tarsi, gimdančios riksmą, kaip pirmagimį gimdančios šauksmą: balsą Siono dukters, gaudančios kvapą, gniaužančios rankas ir sakančios: "Vargas man, mano gyvybė priklauso nuo žudikų!"

5 skyrius

Tautos nusikaltimas ir bausmė 1 - 31.

1 "Pereikite Jeruzalės gatves, žiūrėkite ir stebėkite, ieškokite aikštėse; jei rasite nors vieną, kuris elgiasi teisingai ir siekia tiesos, tada Aš jai atleisiu. 2 Jei jie sako: ' Kaip gyvas Viešpats', iš tikrųjų jie kreivai prisiekia", sako Viešpats.

3 Viešpatie, argi tavo akys nenukreiptos į tiesą? Tu baudei juos, bet jie nejautė to; prispaudei juos, bet jie nepriėmė drausmės. Jie pasidarė kietesni už uolą, atsisakė atsiversti. (Jer 2, 30; Iz 48, 4) 4 Aš galvojau: "Tik vargšai žmonės nesupranta, nes nežino ko Viešpats reikalauja, nepažįsta Dievo įstatymo. 5 Tad aš eisiu pas didžiuosius ir su jais kalbėsiu, nes jie žino Viešpaties kelius ir Jo įstatymą. Tačiau jie taip pat

sulaužė jungą, sutraukė ryšius!" (Jer 2, 20) 6 Todėl sudraskys juos liūtas, stepių vilkas suplėšys. Leopardas tykos prie jų miestų; kas tik išeis, bus sudraskytas, nes nusikaltimai jų gausūs, atpuolimas didelis. (3 M 26, 22)

7 "Kodėl turėčiau tau atleisti?" sako Viešpats Dievas. "Tavo vaikai paliko mane ir prisiekė stabais. Aš juos pasotinau, o jie svetimavo ir lankė paleistuvių namus. 8 Jie nutuko, kaip gašlūs eržilai; kiekvienas geidė savo artimo žmonos. 9 Ar neturėčiau tokių nubausti", klausia Viešpats, "ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti? 10 Eikite į vynuogynus ir naikinkite, bet nesunaikinkite. Pašalinkite atžalas, nes jos nepriklauso Viešpačiui! (Jer 4, 27) 11 Visai neištikimai pasielgė su manimi Izraelis ir Judėja." 12 Jie išsigynė Viešpaties ir pažadėjo to nedarysią: 'Nesulauksime nelaimės, nei kardo, nei bado nepatirsime. 13 Pranašai kalba tik vėjus, jie nesilaiko Viešpaties Žodžio'." 14 Todėl Viešpats, pulkų Dievas, sako: "Kaip jie kalbėjo, taip jiems įvyks: Aš padarysiu savo Žodžius, Jeremijau, tavo burnoje ugnimi ir šitą tautą malkomis, kurias ugnis sudegins. 15 Izraeli, Aš atvesiu prieš jus tautą iš toli," sako Viešpats. "Ji galinga tauta, labai sena tauta, kurios kalbos tu nemoki ir, ką ji kalba, nesupranti. (Jer 6, 22) 16 Jos saidokas yra kaip atviras kapas; jie visi yra karžygiai! (Ps 5, 10) 17 Ji suvalgys tavo derlių ir duoną, tavo sūnus ir dukteris, avis ir raguočius, vynmedžius ir figmedžius ir sunaikins sustiprintus miestus, kuriais pasitikėjai. 18 Tačiau tada nesunaikinsiu jūsų visų. 19 Kai jie klaus: 'Už ką Viešpats, mūsų Dievas, mums taip padarė?' Tu jiems atsakysi, kad Viešpats sako: "Kaip jūs palikote mane ir tarnavote svetimiems dievams savo krašte, taip tarnausite svetimiesiems ne savo šalyje."

20 Skelbkite Jokūbo namams ir praneškite Judėjai: 21 Klausykitės, paiki ir neprotingi žmonės, kurie turite akis, bet nematote, turite ausis, bet negirdite! (Iz 6, 9-10) 22 "Argi nebijosite manęs?" klausia Viešpats, "ar nedrebėsite prieš mane? Aš sulaikiau jūrą smėlio riba, kaip amžiną užtvarą, kurios ji neperžengs, nors ji ir siaus. Nors bangos ir daužytų ją, nepalauš jos. (Job 38, 9-11) 23 Bet šita tauta yra užsispyrusi ir kietos širdies; ji pasitraukė ir nuėjo. 24 Ji nepagalvojo, kad reikia bijotis Viešpaties,

savo Dievo, kuris tinkamu laiku duoda ankstyvą ir vėlyvą lietų ir užtikrina metų derlių! (Apd 14, 17) 25 Jūsų kaltės suardė šitą tvarką, ir nuodėmės atitraukė jus nuo gero. (Iz 59, 2) 26 Mano tautoje yra niekšų, kurie susilenkę tyko kaip paukštvanagiai, spendžia žabangus žmonėms pagauti. 27 Kaip krepšys pilnas paukščių, taip jų namai pilni įgyto turto; tokiu būdu jie tapo dideli ir pralobo, pariebėjo ir pastorėjo. 28 Jie nesilaiko teisės, negina našlaičių bylos, nepadeda vargšams pasiekti teisės. (2 M 22, 21; Iz 1, 23) 29 Ar neturėčiau tokių bausti? Ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti? 30 Siaubingų ir biaurių dalykų vyksta šalyje: 31 pranašai pranašauja melus, kunigai moko kaip jiems naudinga, o mano tauta tai mėgsta! Bet ką darysite, kai ateis galas?" klausia Viešpats.

6 skyrius

Tautą ir jos suvedžiotojus užpuls žiaurūs priešai 1 - 30.

1 Bėkite, benjaminiečiai, iš Jeruzalės; Tekoje pūskite ragą ir B^{e}thakereme iškelkite vėliavą, nes nelaimė ir sunaikinimas gresia iš šiaurės. 2 Ar Siono duktė nepanaši į gražią pievą, 3 kad pas ją ateina piemenys su savo bandomis? Jie statosi aplink ją palapines; kiekvienas nugano savo dalį. (Jer 4, 17) 4 "Pradėkite prieš ją kovą!" Sako priešai. "Kelkitės ir pradėkite kovą vidudienį!" "Vargas mums," sako izraelitai, "nes baigiasi diena, ir ilgėja vakaro šešėliai!" 5 "Kelkitės ir pulkime nakčia, sunaikinkime jos rūmus!" 6 Taip sako pulkų Viešpats: "Kirskite medžius ir supilkite prieš Jeruzalę pylimą! Ji yra baudžiamas miestas, vien tik priespauda jame. (Jer 5, 1) 7 Kaip šaltinis trykšta šviežiu vandeniu, taip jame atsiranda naujų piktybių. Smurtas ir sunaikinimas vyksta jame; skriaudą ir kankinimus jie daro mano akivaizdoje. 8 Leiskis įspėti, Jeruzale, kad kartais Aš neatsitraukčiau nuo tavęs ir nepaversčiau tavęs tyruma, negyvenama šalimi!

9 Nuskink Izraelio likutį kaip vynmedį, dar kartą ranka perbrauk šakeles, kaip vynuogių skynėjas!" 10 Kam turiu kalbėti ir ką įspėti, kad jie klausytų? Jų ausys apkurto, jos negali išgirsti. Viešpaties Žodis jiems tapo pajuoka; jie Jo nemėgsta. 11 Vieš-

paties rūstybė taip paveikė mane, kad nebeįstengiu susilaikyti . Išliek ją ant vaikų gatvėje ir ant susirinkusių jaunuolių! "Vyras ir žmona ir senelis bus sugauti, 12 jų namai, laukai ir žmonos atiteks kitiems, nes Aš ištiesiu savo ranką prieš šalies gyventojus", sako Viešpats, 13 "nes nuo mažiausio iki didžiausio jie visi godžiai siekia pelno; pranašas ir kunigas, jie visi, elgiasi klastingai. (Jer 8, 10-12) 14 Jie gydo mano tautos žaizdas visai paviršutiniškai, sakydami: 'Taika! Taika!' O tačiau taikos nėra. (Ez 13, 10, 16; 1 Tes 5, 3) 15 Jie turėtų gėdytis, nes elgėsi blogai; tačiau nei jie gėdijasi, nei parausta. Todėl jie kris tarp krintančių, sukniubs, kai juos bausiu", sako Viešpats,

16 "Stokite ant kelių ir ieškokite senovinių takų, suradę kelią į gera, juo eikite. Taip rasite atilsį savo sielai", sako Viešpats. Bet jie atsakė: "Neisime!" (Mt 11, 29; Jer 44, 16) 17 "Aš tad pastačiau jiems sargų, kurie liepė klausytis rago garso. Bet jie atsakė: 'Nesiklausysime!' (Iz 52, 8; Ez 3, 17) 18 Todėl klausykite, tautos, ir supraskite, ką jums noriu daryti. 19 Klausyk, žeme! Aš užleidžiu nelaimę šitai tautai, kaip bausmę už jos nupuolimą; nes jie mano Žodžiais nesidomėjo ir mano pamokymą atmetė. (5 M 32, 1; Iz 1, 2) 20 Kam man smilkalai, nešami iš Sebos, ir brangi kvepianti nendrė iš tolimos šalies? Jūsų deginamosios aukos man nepatinka, ir jūsų kraujo aukos man nemielos. (Iz 1, 11) 21 Todėl Aš dedu šitai tautai ant kelio atsitrenkimo akmenų, ant jų ji suklups; tėvai ir vaikai, kaimynas ir draugas kartu žus. 22 Ateina tauta iš šiaurės, didelė tauta pajuda iš žemės pakraščių. (Jer 5, 15; 5 M 28, 49) 23 Jie lankais ir ietimis ginkluoti; žiaurūs ir negailestingi. Jų triukšmas, kaip ūžianti jūra. Jie joja ant žirgų, kiekvienas pasirengęs kovai prieš tave, Sione! "Taip sako Viešpats Dievas. (Jer 50, 42) 24 "Kai tik isgirdome pranešimą, suglebo mūsų rankos, baimė ir skausmai apėmė mus. 25 Neikite į laukus keliu, nes siaučia priešo kardas - siaubas aplinkui! 26 Mano tautos duktė, apsivilk ašutine ir voliokis dulkėse. Gedėk kaip vienintelio sūnaus, graudžiai raudok; staiga ateina naikintojas ant mūsų!" (Am 8, 10) skundžiasi tauta.

27 "Jeremijau, tave paskiriu savo tautai išbandyti, kad pažintum ir ištirtum jos elgiasi. 28 Jie visi kietasprandžiai ir šmeižikai; jie visi kaip varis ir geležis, elgiasi žiauriai. (Ez 22,18) 29 Dumplės šniokštė, ugnis ėdė šviną, bet darbas veltui - blogis nesidavė išskiriamas. 30 Jie vadinami 'Atmestu sidabru', nes Viešpats atmetė juos". (Iz 1,22)

7 skyrius

Apeigos be atsivertimo - bereikšmės 1 - 34.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui: 2 "Atsistok Viešpaties šventovės vartuose ir skelbk šitą Žodį: Klausykitės Viešpaties Žodžio, visi Judėjos gyventojai, kurie įeinate pro vartus Viešpatį garbinti. 3 Pagerinkite savo elgesį ir darbus, tada Aš gyvensiu su jumis šitoje vietoje. (Jer 26,13; Iz 1,16) 4 Nepasitikėkite melagingais žodžiais: 'Tai Viešpaties šventovė, Viešpaties šventovė!' 5 Jei rimtai pagerinsite savo elgesį ir darbus, jei savo tarpe tikrai vykdysite teisę: 6 svetimtaučio, našlaičio ir našlės neskriausite, nekalto kraujo nepraliesite šitoje vietoje ir svetimų dievų nesekiosite savo pačių nelaimei, (2 M 22,20-21) 7 tada Aš gyvensiu su jumis krašte, kurį daviau jūsų tėvams, amžinai. 8 Jūs pasitikite melagingais žodžiais, kurie nieko nepadeda. 9 Ar manote, kad galite vogti, žudyti, svetimauti, kreivai prisiekti, aukoti Baalui ir sekioti svetimus dievus, 10 o po to ateiti ir atsistoti mano akivaizdoje šituose namuose, kurie pavadinti mano vardu, ir sakyti: 'Mums saugu!' (Jer 4,10) 11 Argi mano vardu pavadintieji namai jūsų akyse tapo plėšikų lindynė? Jei taip, ir Aš juos tokiais laikysiu! (Mt 21,13) 12 Eikite į mano buvusią vietą Sile, kur Aš buvau garbinamas, ir pažiūrėkite, ką aš ten padariau dėl mano tautos Izraelio nusikaltimo. (Joz 18,1; 1 Sam 4,12; Ps 78,60) 13 Ir dabar jūs tebevykdote tuos pačius nusikaltimus; Aš jums pakartotinai kalbėjau, jūs nesiklausėte; jus šaukiau,—neatsiliepėte. (Pat 1,24; Iz 65,12) 14 Namams, kurie vadinami mano vardu ir kuriais jūs pasitikite, ir vietai, kurią daviau jums ir jūsų tėvams, Aš padarysiu kaip padariau Silui. (Jer 26,6) 15 Aš pašalinsiu jus iš savo akivaizdos, kaip pašalinau visus izraelitus", sako Viešpats. (2 Kar

17, 18-23)

16 "O tu, Jeremijau, nesimelsk už šitą tautą, ir nemaldauk manęs, nes Aš tavęs neišklausysiu. (Jer 11, 14; 14, 11) 17 Ar nematai, ką jie daro Judėjos miestuose ir Jeruzalės gatvėse? 18 Vaikai prirenka malkų, tėvai sukuria ugnį; moterys minko tešlą, kepa pyragaičius ir aukoja juos dangaus karalienei. Jie aukoja liejamųjų aukų svetimiems dievams mane įžeisti. (Jer 44, 17) 19 Ar jie tuo mane įžeidžia? O ne, jie įžeidžia patys save ir parodo savo sugedimą. 20 Todėl Aš išliesiu savo rūstybę ant šitos vietos; ant žmonių, gyvulių, lauko medžių ir žemės vaisių; mano įnirtis bus lyg negęstanti ugnis."

21 Taip sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas: "Pridėkite savo deginamąsias aukas prie padėkos aukų ir valgykite jų mėsą. (Ps 50, 8-15) 22 Aš nekalbėjau jūsų protėviams ir jiems nedaviau jokių įsakymų apie deginamąsias ir padėkos aukas, kai juos išvedžiau iš Egipto šalies, (Mik 6, 6 -8; 1 Sam 15, 22) 23 o tik jiems įsakiau klausyti mano įsakymų; Aš būsiu jūsų Dievas ir Jūs būsite mano tauta ir vaikščiosite keliu, kurį jums įsakau, kad jums gerai sektųsi. (2 M 19, 5) 24 Tačiau jie neklausė manęs ir nekreipė dėmesio, bet sekė savo užsispyrusios širdies norus; jie žengė ne pirmyn, bet atgal. (Jer 11, 8; Iz 65, 2) 25 Nuo tos dienos, kai jūsų tėvai išėjo iš Egipto krašto, iki šios dienos, Aš nuolat siunčiau pas jus savo tarnus, pranašus. 26 Tačiau jie neklausė manęs ir nekreipė dėmesio, bet buvo užsispyrę; jie elgėsi blogiau už savo tėvus. (Jer 16, 12) 27 Kai tu, Jeremijau, kalbėsi jiems šituos žodžius, jie tavęs nesiklausys ir, kai juos šauksi, jie tau neatsilieps. 28 Turėsi jiems sakyti, kad tai tauta, kuri neklausė Viešpaties, savo Dievo, ir nepriėmė pamokymo; žuvo ištikimybė ir niekas apie ją nebekalbėjo". (Jer 5, 1)

29 Nusikirpk galvos plaukus ir numesk, užgiedok raudą aukštumose, nes Viešpats atmetė ir paliko Jį užrūstinusią kartą. 30 "Judėjos vaikai darė pikta", sako Viešpats. "Jie įvedė stabų garbinimą mano namuose, kurie pavadinti mano vardu, ir juos sutepė. (Jer 32, 34) 31 Jie pastatė Tofeto aukurą Benhinomo slėnyje savo sūnums ir dukterims

deginti, ko Aš neįsakiau ir kas man niekad neatėjo į galvą. (2 Kar 23, 10 ; 3 M 18, 21) 32 Ateis diena, kad Tofeto ir Benhinimo slėnis bus vadinamas žudynių slėniu; Tofete laidos, nes kitos vietos nebebus. (Jer 19, 6) 33 Šitos tautos lavonai bus ėdesiu padangių paukščiams ir žemės žvėrims, ir niekas jų nenubaidys. (Jer 19, 7; 9, 21) 34 Iš Judėjos miestų ir iš Jeruzalės gatvių dings džiūgesio ir linksmybės balsai, jaunojo ir jaunosios džiaugsmas, nes šalis pavirs tyruma." (Jer 16, 9)

8 skyrius

Panieka, sunaikinimas ir tremtis 1 - 22.

1 "Tuo metu", sako Viešpats, "iškas iš kapų Judėjos karalių, kunigaikščių, kunigų, pranašų ir Jeruzalės gyventojų kaulus. 2 Juos išbarstys saulės, mėnulio ir visų dangaus pulkų šviesoje, kuriuos jie mylėjo, sekė, jiems tarnavo, jų ieškojo ir juos garbino. Jie nebus surinkti ir palaidoti; jie bus trąša dirvai tręšti. (5 M 4, 19; Jer 14, 16) 3 Visi gyvieji šitos piktos kartos, kurie yra mano išsklaidyti, labiau norės mirti, negu gyventi".

4 "Tu privalai jiems sakyti, kad Aš sakau: jei kas krinta, ar jis nebeatsikelia? Jei kas nusigręžia, ar jis nebeatsigręš? 5 Kodėl šita tauta užsispyrusiai laikosi savo klaidų, garbindama stabus, nesutinka atsiversti? 6 Aš klausiausi ir supratau, kad jie kalba netiesą; neatsisako savo piktybės, ir dar klausia: 'Ką padariau!' Jie visi eina savais keliais, kaip žirgas, puoląs į kovą. 7 Net gandras, purplelis, kregždė ir strazdas tiksliai laikosi sugrįžimo laiko, bet mano tauta nežino Viešpaties nuostatų. (Iz 1, 3) 8 Kaip jūs galite sakyti: 'Mes išmintingi ir laikomės Viešpaties įstatymo'? Iš tikrųjų mano įstatymą pakeitė melagingi raštai. 9 'Išmintingieji' bus sugėdinti, nugąsdinti ir pagauti. Jie atmetė Viešpaties Žodį, tai kokia jų išmintis? 10 Todėl Aš atiduosiu jų žmonas kitiems, jų laukus nugalėtojams, nes jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, godūs pelnui. Pranašai ir kunigai elgiasi klastingai. (Jer 6, 13-15; Iz 56, 11) 11 Jie gydo mano tautos žaizdas tik paviršutiniškai, sakydami: 'Taika! Taika!', o tačiau nėra taikos. (Jer 6, 11) 12 Jie turėtų susigėsti, nes darė bloga; tačiau jie nei gėdijasi, nei

parausta. Todėl jie bus nugalėti kaip kiti, kai juos bausiu", sako Viešpats.

13 "Kai aš tikrinau jų darbus, jie buvo lyg vynmedis be vynuogių, lyg figmedis be figų, net jų lapai nuvytę. Aš atlyginsiu jiems pagal jų darbus." 14 Izraelitai kalba: "Kodėl mes čia sėdime? Susirinkime ir skubėkime į sustiprintus miestus ir ten žūkime, nes Viešpats, mūsų Dievas, mus žudo, girdo užnuodytu vandeniu, nes nusidėjome Jam. (Jer 9, 14) 15 Mes laukėme taikos, bet nieko gero nesulaukėme. Laukėme pagyrimo, o štai - sunaikinimas! (Jer 14, 19) 16 Nuo Dano girdisi žirgų prunkštimas, nuo jų žvengimo dreba visas kraštas. Priešas užima šalį ir ryja visa kas joje: jos turtus, miestus ir gyventojus". 17 "Aš siunčiu į jūsų tarpą 'nuodingų gyvačių', kurių negalima užkerėti, jos jus įgels nepagydomai", sako Viešpats. (Pam 10, 11)

13 Mano vargas didelis; širdis sužeista! (Jer 4, 19) 19 Mano tautos pagalbos šauksmas girdisi visame krašte. Argi nebėra Viešpaties Sione? Ar jis nebekaraliauja? Kodėl jie erzino mane savo drožiniais ir svetimais stabais? (Jz 33, 22) 20 Praėjo pjūtis, pasibaigė vasara, o mes nesame išgelbėti. 21 Dėl savo tautos nelaimės aš kenčiu ir gedžiu; siaubas apėmė mane. 22 Argi nėra balzamo Gileade, ar nėra ten gydytojo? Kodėl neužgyja mano tautos žaizda? (Jer 46, 11)

9 skyrius

Pranašo širdgėla dėl savo tautos 1 - 26.

1 Norėčiau, kad mano galva būtų vandens šaltinis, o akys ašarų versmė, kad dieną ir naktį galėčiau apraudoti savo tautos užmuštuosius! (Jer 13, 17; Raud 1, 16) 2 Jei dykumoje turėčiau pastogę, palikčiau savo tautą ir eičiau ten! Nes jie visi svetimauja,- neištikimųjų gauja. 3 "Jie įtempia savo liežuvį kaip lanką; melas ir apgaulė įsigalėjo krašte. Jie eina iš pikto į pikta, o manęs nepažįsta", sako Viešpats. 4 "Saugokitės draugo, nepasitikėkite broliu, nes brolis elgiasi klastingai, o draugas skleidžia šmeižtus. (Mik 7, 5-6) 5 Vienas apgauna kitą, jie nekalba tiesos. Jie moko kalbėti melą; jie elgiasi suktai, nebeįstengia atsiversti. 6 Priespauda seka priespaudą, klasta seka klastą. Jie atsisako pažinti mane, 7 todėl Aš juos tirpinsiu ir mėginsiu, nes

kaip kitaip galėčiau pasielgti su tokia tauta? 8 Jų liežuvis yra mirtina strėlė, jų žodžiai - klasta. Kalbėdami jie linki gera draugui, bet savo širdyje spendžia jam žabangas. 9 Ar dėl to neturėčiau jų bausti?" klausia Viešpats. "Ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti? (Jer 5, 9) 10 Dėl kalnų verkite ir dejuokite ir dėl lankų, ganyklų raudokite, nes jos sunaikintos; joks žmogus ten nematomas, nebesigirdi ir galvijų mykimo. Net padangių paukščiai ir žvėrys išnyko arba pasišalino. (Jer 4, 25; 12, 4) 11 Aš padarysiu Jeruzalę akmenų krūva, šakalų lindyne, ir Judėjos miestus paversiu negyvenamais tyrais". (Jer 26, 18)

12 Kas yra toks išmintingas, kad tai suprastų ką Viešpats kalbėjo, ir išaiškintų, kodėl šalis sunaikinta, lyg dykuma, kad niekas nebekeliauja ja? (5 M 32, 29) 13 Viešpats atsakė: "Dėl to, kad jie atmetė mano įstatymą, kurį jiems daviau, neklausė manęs ir nesilaikė jo, 14 bet sekė savo širdies užsispyrimą ir Baalą, kaip jų tėvai juos mokė. (Jer 7, 24) 15 Todėl Aš juos valgydinsiu metėlėmis, girdysiu nuodingu vandeniu (Jer 23, 15) 16 ir išsklaidysiu tarp tautų, kurių nepažino nei jie, nei jų tėvai; ir kardas seks, kol juos visai sunaikinsiu". (3 M 26, 33)

17 Taip sako pulkų Viešpats: "Pašaukite raudotojų, kad jos ateitų, 18 kad jos atskubėtų ir giedotų raudą apie mus, ir mes susigraudinę verktume. 19 Klausykitės! Rauda girdėti iš Siono. Mes sunaikinti, visai sugėdinti! Mes turime palikti gimtinę, mūsų gyvenvietės sunaikintos. 20 Klausykitės jūs, moterys, Viešpaties Žodžio ir priimkite Jo pamokymą. Mokykite savo dukteris raudoti ir kaimynes dejuoti. 21 Mirtis įėjo pro langus, įsilaužė į mūsų namus. Ji žudo vaikus gatvėse, jaunuolius aikštėse. 22 Žmonių lavonai guli išmėtyti, kaip mėšlas laukuose, kaip pėdai užpakalyje pjovėjo, jų niekas nesurenka. (Jer 7, 33) 23 Išmintingasis tenesigiria savo išmintimi, ir stiprusis stiprybe; turtingasis tenesigiria savo turtais. 24 Kas nori girtis, tegul giriasi, kad supranta ir pažįsta mane, kad Aš Viešpats, esu Tas, kuris vykdo malonę, teisę ir teisingumą žemėje, nes tokie man patinka. (1 Kor 1, 31; 2 Kor 10, 17; Jer 17, 5-7; Pat 9, 10)
25 Ateis diena, kai Aš bausiu visus neapipjaustytuosius: 26 Egiptą, Judėją, Edomą, Amo

ną, Moabą ir visus gyvenančius dykumoje, kurių plaukai apkarpyti, nes visos šitos tautos ir Izraelis yra 'neapipjaustytos širdies"', sako Viešpats. (3 M 19, 27; 5 M 30, 8; Jer 4, 4)

10 skyrius

Viešpats sunaikins stabus ir jų garbintojus, išrinktąją tautą baus 1-25.

1 Izraeli , klausykis Viešpaties Žodžio! 2 "Nesimokykite pagonių papročių ir nebijokite dangaus ženklų, nors pagonys jų bijo. 3 Pagonių stabai yra tuštybė; jie juk yra medis, nukirstas miške, amatininko kirviu padarytas dirbinys, (Iz 44, 10-20) 4 sidabru ir auksu pagražintas, plaktuku vinimis sukaltas. 5 Jie yra kaip baidyklė darže. Jie negali kalbėti nei vaikščioti, juos reikia nešti. Nebijokite jų, nes jie negali nei pakenkti, nei gera daryti." 6 Viešpatie, Tau nėra lygaus, Tu esi didis ir Tavo vardas galingas! 7 Kas Tavęs nebijotų, Tu tautų Karaliau? Tau priklauso ta didybė, nes tarp visų tautų išminčių ir visų jų valdovų, nėra nė vieno tau lygaus. 8 Jie visi yra kvaili ir paiki; stabas yra tik medžio gabalas, 9 padengtas sidabrine skarda, atgabenta iš Tarsio, ir auksu iš Ofiro. Jis yra amatininko ir auksakalio dirbinys, apvilktas violetiniu ir raudonu purpuru. Jie visi yra menininkų dirbiniai. 10 Tačiau Viešpats yra tikras Dievas, gyvas Dievas ir amžinas Karalius. Nuo jo rūstybės dreba žemė, ir jo grūmojimo nepakelia tautos. 11 Taip turite jiems sakyti: "Dievai, kurie nepadarė nei dangaus, nei žemės, turi pradingti nuo žemės ir iš šios padangės". (Jer 51, 15-19) 12 Viešpats sukūrė žemę savo jėga, išmintingai padėjo pasaulio pamatą ir savo išmintimi ištiesė dangų. 13 Jam paliepus lyja, debesys susidaro iš žemės vandens garų. Lietui lyjant, žaibuoja, vėjas pučia. (Ps 135, 7; Job 38, 24-30) 14 Žmogus nesuvokia iš kur visa tai. Auksakalio darbas yra beprasmis, nes stabai yra apgaulė, juose nėra dvasios. 15 Jie yra beverčiai, verti pasityčiojimo. Bausmės metu jie pranyks. 16 Visai kitaip yra su Jokūbo Dievu. Jis yra visatos Kūrėjas, Izraelis yra Jo nuosavybė. Pulkų Viešpats yra Jo vardas! (Ps 16, 5; 5 M 32, 9)

17 Viešpats sako: "Surišk savo ryšulį ir pakelk jį nuo žemės, kuri yra priešo apgulta! 18 Šį kartą aš išmesiu krašto gyventojus, pastatysiu juos į tokią padėtį, kad juos pagautų". 19 "Vargas man (Izraelis), esu sužeistas! Mano žaizda nepagydoma! o aš galvojau; tai tik liga, kurią galiu pakelti! (Ps 77, 11) 20 Mano palapinė sunaikinta, visos palapinės virvės sutraukytos. Mano vaikai paliko mane, jų nebėra. Nėra, kas ištiestų ir pakeltų palapines". 21 Ganytojai elgėsi kvailai. Jie neieškojo Viešpaties. Todėl jiems nesisekė; visa jų kaimenė yra išsklaidyta.

22 Klausykis, pranešimas! Artėja didelis pavojus iš šiaurės paversti Judėjos miestus griuvėsiais, šakalų buveinėmis. 23 Viešpatie, aš žinau, kad ne žmogaus rankose yra jo likimas. Nė vienas negali pakreipti savo žingsnių kaip jis nori. (Pat 16, 9; Pam 9, 11) 24 Bausk mus, Viešpatie, tik santūriai, nerūstaudamas, nesunaikink mūsų visai! (Jer 46, 28; Ps 6, 2; Ab 1, 12) 25 Išliek savo rūstybę ant pagonių, kurie Tavęs nepažįsta, ir ant giminių, kurios nesišaukia Tavęs, nes jos ėdė ir prarijo Jokūbą, tyrais pavertė jo gyvenvietes. (Ps 79, 6)

11 skyrius

Sandoros sulaužymas, Jeremijo gyvybei pavojus 1 - 23.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui: 2 "Klausyk Sandoros žodžių, kalbėk Judėjos žmonėms ir Jeruzalės gyventojams. 3 Prakeiktas žmogus, kuris neklauso šitos Sandoros žodžių, (5 M 27, 26) 4 kurių laikytis Aš įsakiau jūsų tėvams, kai juos išvedžiau iš Egipto šalies, iš geležį lydančios krosnies. Klausykite manęs ir elkitės taip, kaip jums įsakiau, tai būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas, 5 kad ištesėčiau priesaiką, kurią daviau jūsų tėvams, jiems duoti šalį, tekančią pienu ir medumi." Tada aš atsiliepiau: "Tebūnie taip, Viešpatie!" (2 M 3, 8)

6 Paskui Viešpats man tarė: "Skelbk visus šiuos žodžius Judėjos miestuose ir Jeruzalės gatvėse: Klausykite šitos Sandoros žodžių ir juos vykdykite! 7 Aš įsakmiai pakartodamas įspėjau jūsų tėvus, kai juos vedžiau iš Egipto ir iki šios dienos. 'Klausykite manęs!' 8 Tačiau jie neklausė, bet sekė savo užsispyrimą. Tuomet Aš buvau pri

verstas įvykdyti paskelbtus Sandoros žodžius, kurios laikytis buvau jiems įsakęs, bet jie nesilaikė". (Jer 7, 24-26)

9 Viešpats vėl man kalbėjo: "Judėjos žmonės ir Jeruzalės gyventojai daro sąmokslą; 10 jie nusikalsta kaip jų protėviai, kurie atsisakė klausyti mano žodžių: jie irgi seka svetimus dievus ir tarnauja jiems. Izraelis ir Judėja sulaužė mano Sandorą, kurią padariau su jų tėvais. 11 Todėl Aš užleisiu jiems nelaimę, iš kurios jie negalės ištrūkti; ir kai jie šauksis manęs, Aš jų neišklausysiu. (Pat 1, 28; Iz 1, 15) 12 Tada Judėjos miestai ir Jeruzalės gyventojai šauksis dievų, kuriems jie smilkė, bet tie jiems niekuo nepadės nelaimės metu. (Jer 2, 28; 5 M 32, 37-38) 13 Judėja, kiek tavo miestų, tiek turi dievų; kiek Jeruzalės gatvių, tiek pasistatėte gėdingų aukurų smilkyti Baalui! 14 Jeremijau, nesimelsk už šitą tautą. Aš jų neišklausysiu, kai jie šauksis manęs prispaudimo metu. (Jer 7, 16; 14, 11) 15 Ko nori, mano mylimasis, mano namuose, darydamas pikta? Ar įžadai ir šventa mėsa nukreips nuo tavęs nelaimę?" 16 Žaliu, gražiu alyvmedžiu Viešpats vadino tave; dabar Jis užiančia ugnimi sudegina jo lapus ir šakas! 17 Pulkų Viešpats, kuris pasodino tave, nusprendė tau nelaimę užleisti dėl tavo (Izraelio ir Judėjos) nusikaltimų, kuriuos jie darė įžeisdani Viešpatį, smilkydami Baalui.

18 Viešpats man pranešė, aš sužinojau ir supratau jų piktus darbus. 19 Aš buvau kaip ramus avinėlis, vedamas pjauti, nepastebėjau, kad jie ruošė planus prieš mane: "Sunaikinkime medį ir jo vaisius! Išraukime jį iš gyvųjų žemės, kad užmirštų jo vardą!" (Iz 53, 7) 20 Pulkų Viešpatie, kuris teisi teisingai, pažįsti žmogaus širdį ir žinai jo visas mintis, leisk man matyti Tavo kerštą jiems, nes aš Tau pavedžiau savo reikalus. (Ps 7, 10) 21 Taip sako Viešpats apie Anatoto vyrus, kurie siekia atimti man gyvybę: "Nebepranašauk Viešpaties vardu, arba mes tave nužudysime!" (Jer 1, 1) 22 Todėl pulkų Viešpats sako: "Aš juos nubausiu; jų jaunuoliai kris nuo kardo, o jų sūnūs ir dukterys mirs badu. 23 Iš jų niekas neišliks, kai užleisiu nelaimę ant Anatoto žmonių."

12 skyrius

Jeremijo skundas 1 - 17.

1 Viešpatie, Tu liksi teisus, jei bylinėčiaus su Tavimi! Tik vieno dalyko norėčiau paklausti Tavęs: kodėl niekšams sekasi, ir visi be rūpesčio gyvena, kurie elgiasi neteisingai? (Job 12, 6; 21, 7; Ps 73, 3) 2 Tu juos įsodinai, jie įleido šaknis, užaugo, nešė vaisių. Jie mini Tave žodžiais, bet Tu esi toli nuo jų širdies. 3 Viešpatie, Tu pažįsti mane, ištiri mano širdį, žinai mano santykį su Tavimi. Atrink juos kaip avis papjovimui, paskirk juos žudymo dienai! 4 Ar ilgai liūdės šalis ir džius lauko augalai? Dėl jos gyventojų kalčių išnyko gyvuliai ir paukščiai. Jie sakė: "Viešpats nemato mūsų kelių". (Jer 9, 9) 5 "Jei tu, Jeremijau, su pėsčiaisiais eidamas pavargsti, tai kaip lenktyniausi su žirgais? Ir jei ramioje šalyje nesi saugus, tai ką darysi Jordano tankynėje? 6 Net tavo broliai, tavo tėvo namai tau yra neištikimi. Jie visi tavo užnugaryje daro sąmokslą prieš tave. Nepasitikėk jais, nors jie kalba draugiškai."

7 "Aš palikau savo namus, atsisakiau nuosavybės, kas mano sielai miela, atidaviau į priešo rankas. 8 Mano paveldėjimas pasidarė man kaip liūtas miške, pakėlė savo balsą prieš mane, todėl nekenčiau jo. 9 Argi mano paveldėjimas margas paukštis, kad plėšrieji paukščiai apspitę puola jį? Eikite, susirinkite, visi laukiniai žvėrys, ateikite ėsti! 10 Daugelis svetimųjų naikino mano vynuogyną, mindžiojo mano paveldėjimą, pavertė mano puikųjį lauką dykuma. 11 Jie padarė jį liūdna tyruma, jis guli apleistas; visa šalis virto dykuma ir niekas nesisieloja dėl to. 12 Visomis dykumos kalvomis atėjo naikintojai. Viešpaties kardas siaučia nuo vieno šalies krašto iki kito, joks žmogus neturi ramybės. 13 Jie sėjo kviečių ir pjovė erškėčių, vargo be naudos. Jie nusivylė nesėkme dėl Viešpaties rūstybės". "(5 M 28, 38; OS 8, 7) 14 Taip sako Viešpats: "Visus piktus kaimynus, besikėsinančius į mano tautos, Izraelio, paveldėjimą, aš pašalinsiu iš jų žemės, kaip Judėją. 15 Tačiau, kai juos išrausiu iš jų tarpo, vėl jų pasigailėsiu ir juos sugrąžinsiu į jų paveldėjimą ir į jų kraštą. 16 Jei jie rūpestingai sieks mano tautos kelių ir prisieks mano vardu 'Kaip Viešpats

gyvas!', kaip jie buvo išmokę mano tautą prisiekti Baalu, tai jiems leisiu įsikurti mano tautoje. (Jer 4, 2; 5 M 6, 13; Jer 48, 47) 17 Bet jei jie neklausys, tai tokią tautą visiškai ir galutinai sunaikinsiu", sako Viešpats.

13 skyrius

Judėjai bausmė ateis, diržas ir ąsotis 1 - 27.

1 Viešpats tarė man: "Eik, nusipirk drobinį diržą ir juo susijuosk strėnas, bet diržo nesušlapink vandeniu." 2 Aš nusipirkau diržą, kaip Viešpats liepė, ir susijuosiau. 3 Viešpats man antrą kartą sakė: 4 "Imk diržą, kurį nusipirkai ir strėnas susijuosei, nueik prie Eufrato (upė) ir ten jį paslėpk uolos plyšyje". 5 Aš nuėjau ir paslėpiau jį prie Eufrato, kaip Viešpats man liepė. 6 Po kurio laiko Viešpats man tarė: "Nueik prie Eufrato ir iš ten atsinešk diržą, kurį tau įsakiau paslėpti." 7 Aš nuėjau prie Eufrato, iškasiau diržą iš tos vietos, kur jį buvau paslėpęs ir radau diržą supuvusį, niekam nebetinkamą. 8 Tada Viešpats man kalbėjo: 9 "Taip Aš supūdysiu išdidžią Judėjos ir Jeruzalės puikybę. 10 Šita pikta tauta, kuri atsisako klausyti mano Žodžių, užsispyrusiai seka svetimus dievus, jiems tarnauja ir juos garbina, taps kaip šitas diržas, kuris niekam nebetinka. (Jer 11, 8) 11 Kaip diržas prisiglaudžia prie vyro strėnų, taip Aš norėjau, kad Izraelis ir Judėja prisiglaustų prie manęs", sako Viešpats; "kad ji būtų mano tauta, mano garbė ir pasididžiavimas ir mano vardu vadintųsi, bet jie neklausė".

12 "Sakyk jiems, kad Aš, Izraelio Dievas, taip sakau. Kiekvienas ąsotis pripilamas vyno. Jei jie tau sakys, 'Argi mes nežinome, kad ąsotis skirtas pripilti vynui', 13 tai jiems atsakyk, kad taip sako Viešpats. "Aš nugirdysiu visus šitos šalies gyventojus: karalius, kurie sėdi Dovydo soste, kunigus, pranašus ir visus Jeruzalės gyventojus. (Jer 25, 15-18; Iz 51, 17) 14 Aš juos išblaškysiu, atskirdamas tėvus nuo vaikų", sako Viešpats. "Aš jų nepasigailėsiu, neužjausiu, bet sunaikinsiu".

15 Klausykitės ir supraskite, nebūkite išdidūs, nes Viešpats kalba! 16 Duokite Viešpačiui, savo Dievui, garbę kol nevėlu, prieš atsitrenkiant jūsų kojoms į tamsoje esančius kalnus! Jūs laukiate šviesos, bet Jis užleis tamsą, visišką tamsybę. 17 Jei jūs

neklausysite, mano siela graudžiai verks dėl jūsų išdidumo, ir mano akys ašaros, nes Viešpaties kaimenė vedama į nelaisvę. (Jer 8, 23) 18 Sakykite karaliui ir jo motinai, kad jie sėstųsi žemai, nes nuo jų galvos nukrito puošnioji karūna. (Raud 5, 16) 19 Pietų krašto miestai užrakinti, ir nėra kas juos atidarytų. Ištremiama visa Judėja. 20 Jeruzale, pakelk savo akis ir žiūrėk, kaip jie ateina iš šiaurės! Kur yra tau patikėta kaimenė, tavo gražiosios avys? 21 Ką darysi, kai priešai taps tau valdovais, kuriuos pati pripratinai kaip artimus draugus? Argi nesuims tavęs skausmai, kaip gimdančią? 22 Jei galvosi, kodėl man taip atsitiko? Dėl tavo didžio nusikaltimo tave išprievartaus. (Iz 47, 2-3; Ez 16, 37) 23 Jei etiopas galėtų pakeisti savo odos spalvą ir leopardas savo kailio dėmes, tai ir jūs galėtumėte daryti gera, kurie įpratę daryti pikta. (Ps 55, 20; Pat 27, 22) 24 "Aš išsklaidysiu jus kaip pelus, kuriuos dykumos vėjas išnešioja. 25 Tai yra tavo likimas ir tavo dalia, kurią tau skirsiu, "sako Viešpats. "Kadangi pamiršai mane ir pasitikėjai melu, 26 tai ir Aš atidengsiu tavo tikrąjį veidą. 27 Aš mačiau tavo svetimavimus, gašlumą ir paleistuvystę. Vargas tau, Jeruzale, kad neapsivalai! Kaip ilgai delsi?"

14 skyrius

Sausra ir badas 1 - 22.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui apie didžiąją sausrą. 2 "Judėja liūdi, jos miestų gyventojai trokšta ir dejuoja, gulėdami ant žemės, o Jeruzalės šauksmas kyla aukštyn. 3 Didikai siunčia tarnus vandens; tie nueina prie šulinių, bet, neradę vandens, sugrįžta tuščiais ąsočiais. Jie gedi nusiminę, apdengtomis galvomis. 4 Nėra lietaus, žemė išdžiūvo. Ūkininkai stovi nusiminę, galvas apsidengę. (Joel 1, 11) 5 Net elnė palieka savo jaunikli, nes nėra žolės. 6 Laukiniai asilai, stovėdami ant nuplikusių aukštumų, gaudo vėją kaip šakalai; jų akys raibsta nuo bado."

7 "Viešpatie, kenčiame dėl savo nusikaltimų, gelbėk mus dėl savo vardo. Savo nuopuolimais Tau nusidėjome. (Dan 9, 4-14) 8 Izraelio viltie, Gelbėtojau priespaudos metu! Kodėl Tu esi kaip svetimšalis, kaip keleivis, kuris užsuka tik nakvoti? 9 Ko-

dėl Tu esi kaip bejėgis žmogus, kaip karžygys, kuris negali išgelbėti? Tačiau Tu, Viešpatie, esi tarp mūsų, mes esame Tavo vaikai! Nepalik mūsų!" (Jer 15, 16; Iz 43, 7) 10 Taip skundžiasi Izraelis, o Viešpats sako: "Jie mėgsta bastytis, jiems nėra joks kelias per toli, bet man jie nepatinka." Dabar Jis atsimena jų kaltę ir baudžia juos už jų nuodėmes.

11 Viešpats man tarė: "Nesimelsk už šitą tautą, kad jai gerai sektųsi. (Jer 7, 16; 11, 14) 12 Nors jie pasninkaus, Aš neišklausysiu jų maldavimo; nors jie aukos deginamąsias ir augalines aukas, man jos nepatiks; priešingai, kardu, badu ir maru Aš juos sunaikinsiu". (5 M 32, 23-; Iz 58, 3; Jer 6, 20) 13 Aš atsakiau: "Ak, Viešpatie Dieve, pranašai jiems skelbia: 'Nematysite kardo ir nepajusite bado, bet turėsite tikrą ramybę, Aš jums ją duosiu'." 14 Viešpats man tarė: "Pranašai melagingai pranašauja mano vardu. Aš jų nesiunčiau, nedaviau jiems įsakymų kalbėti. Jie jums pranašauja išgalvotus regėjimus, žyniavimus ir prasimanytą apgaulę. (Jer 23, 21; 27, 14-15; 29, 8-9) 15 Nesiųsti pranašai, kurie mano vardu pranašauja, kad nebus nei karo, nei bado šitoje šalyje; patys žus nuo kardo ir bado. (5 M 18, 20) 16 O žmonės, kuriems jie pranašauja, žus nuo karo, bado ir maro ir gulės Jeruzalės gatvėse, - jie ir jų žmonos, sūnūs ir dukterys, niekas jų nepalaidos. Taip Aš juos nubausiu pelnytai." (Jer 8, 2) 17 Viešpats įsakė man kalbėti: "Mano akys plūsta ašaromis dieną ir naktį, negaliu nurimti, nes mano tauta nepagydomai sužeista. (Jer 8, 23) 18 Laukuose guli žuvusieji, mieste badas ir kančios. Pranašai ir kunigai pakvaišę vaikščioja po šalį."

19 Ar Tu visai išsižadėjai Judėjos, ar Sionas nusibodo Tavo sielai? Kodėl mus nepagydomai sumušei? Mes tikėjomės ramybės, tačiau nesulaukėme išgydymo, o štai - sunaikinimas! (Jer 8, 15) 20 Viešpatie, mes prisipažįstame, kad mes ir mūsų tėvai kalti, Tau nusidėjome. 21 Neatstumk mūsų, nepaniekink mus dėl savo garbės; atsimink Sandorą su mumis ir nesulaužyk jos! 22 Ar pagonių tautų stabai duoda lietaus, ar dangus pats iš savęs gali siųsti lietų? Ar ne Tu esi Viešpats, mūsų Dievas? Mes priklausome tik nuo Tavęs, nes Tu visa darai! Dejuoja Izraelis.

15 skyrius

Tauta žus, dalis išliks 1 - 21.

1 "Net jei Mozė ir Samuelis stotų mano akivaizdoje", tarė Viešpats, "mano širdies nepalenktų, nepagailėčiau šitos tautos. Pašalink juos iš mano akių! (Ps 99, 6; Ez 14, 14) 2 Jei tauta klaus tavęs: 'Kur mums eiti?' Atsakyk jiems, kad Viešpats sako: "Kas paskirtas mirčiai, teeina į mirtį; kas kardui - težūsta; kas badui - į badą ir kas nelaisvei - į nelaisvę. (Jer 43, 11; Zach 11, 9) 3 Aš juos naikinsiu keturiais būdais:

kardas žudys, šunys valkios jų lavonus, padangių paukščiai ir laukiniai žvėrys ės jų kūnus. (Ez 14, 21) 4 Už Judėjaus karaliaus Manasės, Hiskijo sūnaus, padarytus nusikaltimus Jeruzalėje, Aš juos bausiu ir padarysiu siaubu visoms žemės karalystėms. (2 Kar 21, 11-16; 23, 26) 5 Kas gailisi tavęs, Jeruzale, kas tau reiškia užuojautą? Ir kas teiraujasi apie tavo gerbūvį? 6 Tu mane palikai ir atsukai man nugarą. Todėl Aš ištiesiu prieš tave savo ranką ir tave sunaikinsiu, Aš pavargau gailėtis. 7 Aš juos vėčiau ir mėčiau visoje šalyje. Aš padariau savo tautą nevaisinga ir naikinau ją, tačiau ji neatsisakė savo kelių. (Mt 3, 12) 8 Jų našlių yra daugiau negu jūros smilčių. Aš leidau jaunuoliams žūti pačioje jaunystėje ir tuo sudariau motinoms daug skausmo. 9 Septynių žuvusių sūnų motina pavargo, jos siela alpo; jai nusileido saulė dienos metu; ji paliko apvilta. O likusius vyrus atiduosiu priešų kardui", sako Viešpats. (Am 8, 9)

10 Motina, vargas man, kam tu mane pagimdei? Aš turiu nesusipratimų ir vaidų visame krašte. Nei aš paskolinau, nei man paskolino, o tačiau jie visi keikia mane. (Jer 20, 14) 11 Viešpats sako: "Tikrai tavęs niekas nenugalės, Aš išgelbėsiu tave iš priešų nelaimės ir pavojaus metu. 12 Ar kas gali sulaužyti geležį iš šiaurės ir žalvarį? 13 Tautos turtą ir lobius leidžiu grobti už jos nuodėmes visame krašte. 14 Aš padarau tautą vergu svetimame priešų krašte. Mano rūstybės ugnis dega, ji amžinai neužges."

15 Viešpatie, atsimink mane ir išlaikyk mane. Atkeršyk už mane mano persekioto-

jams, negailėk jų! Tu žinai, kad aš dėl Tavęs kenčiu pajuoką! 16 Tavo žodžiais maitinuos. Tavo Žodis džiugina mane, Jis yra mano širdies linksmybė; aš vadinuosi Tavo vardu, Viešpatie, pulkų Dieve! (Ez 3, 1-3) 17 Aš niekad nesėdėjau linksmųjų ratelyje ir nesidžiaugiau. Aš sėdėjau vienišas, Tavo rankos spaudžiamas, ir degiau pykčiu. (Iz 21, 4) 18 Kodėl mano skausmas nepraeina, žaizda nepagydoma? Tu esi man kaip apgaulingas upelis, kaip nepatikimas vanduo! (Jer 30, 12) 19 Viešpats atsakė: "Jei grįši, Aš vėl mielai priimsiu tave, tu būsi mano ištikimas tarnas, kalbėsi kas tauru, o ne kas menka ir praneši mano valią. Jie kreipsis į tave, o ne tu į juos. 20 Aš padarysiu tave tvirta žalvarine siena; nors jie kovos prieš tave, tačiau nenugalės, Aš būsiu su tavimi, tau padėsiu ir išgelbėsiu tave. (Jer 1, 18) 21 Aš išgelbėsiu tave iš priešų rankų ir iš tirono kumščio", sako Viešpats.

16 skyrius

Judėja bus sunaikinta, Izraelis sugrįš iš nelaisvės 1 - 21.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Tau nevalia vesti žmonos, turėti sūnų nei dukterų. 3 nes Viešpats taip sako apie sūnus ir dukteris, gimstančius šitoje vietoje, ir apie jų motinas ir tėvus: 4 'Skausminga mirtimi jie mirs! Jų niekas neapraudos ir nepalaidos; jie bus mėšlas laukams tręšti! Nuo kardo ir bado jie žus, jų lavonai bus ėdesiu padangių paukščiams ir laukiniams žvėrims'. 5 Neik į namus, kur vyksta šermenys, raudoti ir išreikšti jiems užuojautą, nes aš atėmiau šitai tautai ramybę, malonę ir pasigailėjimą. 6 Didi ir maži mirs šitoje šalyje; jų nepalaidos ir neapraudos, nesusiraižys odos ir plikai nenusiskus. 7 Nelauš duonos gedinčiam, nepaguos dėl mirusio ir neduos gerti paguodos taurės, nors būtų miręs jo tėvas ar motina. 8 Tau neleidžiama eiti į namus, kur pokyliauja, ir ten sėdėti, valgyti ir gerti su jais. 9 Aš pašalinsiu tada šitoje vietoje, jums matant, džiaugsmą ir linksmybę, jaunikio ir jaunosios balsą", (Jer 7, 34) sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas.

10 "Kai tu praneši šitai tautai visus tuos žodžius ir jie klaus: 'Kodėl Viešpats siuntė mums šitą didelę nelaimę? Kokia yra mūsų nuodėmė, kuo nusikaltome Viešpačiui,

mūsų Dievui?' 11 Tada jiems atsakyk: dėl to, kad jūsų tėvai paliko mane, sekė svetimus dievus jiems tarnavo ir juos garbino, o mano įstatymo nesilaikė. 12 Jūs elgiatės dar blogiau negu jūsų tėvai. jūs sekate savo piktos širdies užsispyrimą, o manęs neklausote. (Jer 7, 24-26) 13 Aš išmesiu jus iš šitos šalies į šalį, kurios nežinote nei jūs, nei jūsų tėvai, ir ten dieną bei naktį tarnausite svetimiems dievams, nes Aš nebe-rodysiu jums savo malonės. 14 Ateina dienos, kai nebesakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė Izraelio tautą iš Egipto žemės!' (Jer 23, 7-8) 15 Bet sakys: 'Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė izraelitus iš šiaurės ir iš visų šalių, kuriose jie buvo išsklaidyti'. Aš juos sugrąžinsiu į jų žemę, kurią daviau jų tėvams. 16 Aš siunčiu daug žvejų, kurie žvejos; po to, siųsiu daug medžiotojų, kurie juos medžios kalnuose ir kalvose bei uolų plyšiuose. 17 Mano akys seka juos visais keliais, jie negali pasislėpti nuo manęs; mano akys mato jų kaltę. 18 Aš dvigubai atlyginsiu jiems už jų nusikaltimus, nes jie suteršė mano šalį savo stabų garbinimu ir mano tėvonystę pripildė stabais," sako Viešpats. 19 Viešpatie, Tu esi mano stiprybė ir mano pilis, mano prieglauda nelaimės metu! Pas tave ateis tautos nuo žemės pakraščių ir sakys, kad mūsų tėvai turėjo tik apgaulę, melą ir stabus, kurie jiems nieko nepadėjo. 20 Ar gali žmogus pasidaryti dievų? Stabai juk ne dievai! 21 "Aš leisu jiems patirti savo galią ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats."

17 skyrius

Stabai - pražūtis, atsivertimas - išgelbėjimas 1 - 27.

1 "Judėjos nuodėmė užrašyta geležiniu pieštuku, deimanto rėžtuku įrėžta į jų širdį ir ant aukurų ragų. 2 Jų ainiai atsimena Ašėros aukurus po žaliuojančiais medžiais, ant aukštų kalvų . 3 Ant kalnų ir laukuose, tavo turtą ir visus lobius leisiu visame krašte išplėšti kaip atlyginimą už tavo nuodėmes. 4 Tu turėsi palikti savo paveldėjimą, kurį tau daviau; tave padarysiu vergu priešų šalyje, kurios nepažįsti, nes mano rūstybės ugnis degs amžinai. (Jer 15, 14) 5 Prakeiktas žmogus, kuris pasitiki žmogumi ir laiko mirtingą kūną savo stiprybe, ir kurio širdis nutolsta nuo Viešpaties.

(Ps 118, 8; 146, 3) 6 Jis yra kaip nususęs krūmokšnis stepėse ir nieko gero nematys. Jis gyvena sausoje, druskingoje ir negyvenamoje šalyje. (Jer 48, 6) 7 Palaimintas žmogus, kuris pasitiki Viešpačiu, kurio viltis yra Viešpats! (Ps 146, 5) 8 Jis yra kaip medis, pasodintas prie vandens, leidžiantis šaknis upelio link. Jis nebijo ateinančios kaitros, jo lapai visada žaliuoja. Jis nebijo sausros metų, nuolat neša vaisių. (Ps 1, 3) 9 Širdis yra labai vylinga ir sugadinta, kas ją supras! 10 Aš, Viešpats, ištiriu širdį, išbandau inkstus ir atlyginu kiekvienam, pagal jo elgesį, jo darbus." (Ps 7, 10; Rom 2, 6)

11 Kaip kurapka, kuri surenka, ko neišperėjo, yra tas, kuris neteisingai įsigyja turtų. Pačiame gyvenime jis juneteks ir savo amžiaus gale stovės kaip kvailys. (Ps 39, 7) 12 Mūsų šventovė yra garbingas sostas, prakilnus nuo pradžios. 13 Viešpatie, Izraelio viltie! Visi, kurie palieka Tave, bus sugėdinti. Kurie nutolsta nuo Tavęs, bus įrašyti į žemės dulkes, nes jie paliko gyvojo vandens versmę. (Jer 2, 13) 14 Viešpatie, pagydyk mane, tai būsiu sveikas; gelbėk mane, tai būsiu išgelbėtas, nes Tu esi mano gyrius! 15 Jie man sako: "Kur Viešpaties Žodis? Teįvyksta!" 16 Aš niekados neprašiau siųsti pikta ir nelaukiau nelaimės. Tu žinai, ką kalbėjau. 17 Negąsdink manęs, Tu esi mano apsauga nelaimėje! 18 Padaryk gėdą mano persekiotojams, išgąsdink juos, bet ne mane! Siųsk jiems bausmę ir sunaikink juos!

19 Viešpats įsakė Jeremijui eiti ir skelbti šventovės vartuose, pro kuriuos įeina ir išeina Judėjos karaliai, ir kituose Jeruzalės vartuos: 20 "Klausykitės Viešpaties Žodžio, Judėjos karaliai ir visi Judėjos ir Jeruzalės gyventojai, kurie įeinate pro šiuos vartus! 21 Saugokite savo gyvybę; neneškite nieko sabatos dieną pro Jeruzalės vartus. 22 Neišneškite jokios naštos iš savo namų sabatos dieną ir nedirbkite jokio darbo, bet švęskite sabatą, kaip įsakiau jūsų tėvams. (Iz 56, 2; 58, 13) 23 Jie tačiau neklausė ir nekreipė dėmesio, bet užsispyrusiai neklausė ir nepriėmė pamokymo. 24 Klausykite manęs, neneškite jokios naštos į šitą miestą pro vartus sabatos dieną, bet švęskite sabatą, nedirbkite jokio darbo, 25 tai pro šito miesto vartus įeis karaliai, sėdintieji

Dovydo soste; važiuos vežimais ir jos arkliais jie ir jų kunigaikščiai, Judėjos ir Jeruzalės gyventojai; šitas miestas bus apgyventas visados. 26 Jie ateis iš Judėjos miestų, Jeruzalės apylinkių, Benjamino krašto lygumos, iš kalnyno ir pietų šalies; aukos deginamąsias, padėkos ir augalines aukas bei smilkalus, kaip padėkos auką Viešpačiui. 27 Bet jei manęs neklausysite, nešvęsite sabatos, nešite naštas pro Jeruzalės vartus sabatos dieną, tai Aš uždegsiu jos vartus ir sunaikins Jeruzalės rūmus".

18 skyrius

Atsivertimas padeda, neklausymas kenkia 1 - 23.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui: 2 "Eik į puodžiaus namus, ten tu išgirsi mano Žodžius!" 3 Aš, nuėjęs į puodžiaus namus, radau jį bedirbantį prie žiestuvo. 4 Kai indas, kurį jis žiedė, nepavykdavo, taip atsitinka bedirbant su moliu, jis vėl nužiesdavo kitą indą. 5 Tada Viešpats tarė man: 6 "Izraelitai, ar Aš negaliu su jumis taip daryti, kaip puodžius daro su indais? Kaip molis puodžiaus rankoje, taip jūs, izraelitai, mano rankoje. (Iz 45, 9; Rom 9, 21) 7 Jei Aš grasinu tautai ar karalystei ją sužlugdyti, ir sunaikinti, (Jer 1, 10) 8 ir jei tauta, kuriai grasinu, atsiverčia nuo savo piktybių, tai Aš jai nebeužleisiu nelaimės, kurią buvau numatęs. (Jer 26, 3, 19; Jon 3, 10) 9 Arba Aš pažadu tautą ar karalystę atstatyti ir ją laiminti, 10 bet ji daro pikta ir neklauso manęs, tai Aš nebedarysiu, ką buvau pažadėjęs padaryti. 11 Taigi, dabar sakyk Judėjos ir Jeruzalės gyventojams, kad Aš rengiuos juos bausti, kad jie atsisakytų savo pikto elgesio ir darytų gerus darbus. (Jer 25, 5; 7, 3) 12 Bet jie sakys, kad nenori ir vykdys savo pačių sumanymus, elksis kaip jiems patinka." (Jer 6, 16; 3, 17)

13 Viešpats sako: "Klauskite pagonių, ar kas praeityje girdėjo apie tokius dalykus, kokius padarė Izraelis! 14 Ar pradingsta nuo Sirjono uolų baltas sniegas? Ar išsenka šaltinio šaltas tekantis vanduo? 15 Tačiau mano tauta pamiršo mane; stabams jie smilko aukas! Jie eina senais keliais, šunkeliais, neteisybės takais. 16 Tuo jie padaro savo šalį tyrais, amžina pajuoka. Kiekvienas praeivis jos baisėsis ir kratys galvą. 17 Kaip rytų vėjas Aš juos išsklaidysiu priešo akivaizdoje, nugarą atsuksiu jiems jų

nelaimės dieną!"(Jer 2, 27)

18 Izraelitai tarėsi: "Susirinkime ir sugalvokime prieš Jeremiją sąmokslą! Kunigas laikosi įstatymo, išmintingasis išminties, pranašas apreiškimo! Sekime kiekvieną jo žodį ir sugaukime jį jo paties kalboje." 19 Viešpatie, saugok mane ir išgirsk, ką mano priešininkai kalba. 20 Argi atmokama už gera piktu? Jie kasa duobę mano gyvybei. Atsimink, kaip aš stovėjau Tavo akivaizdoje ir kalbėjau už juos, kad nukreipčiau nuo jų Tavo rūstybę!(Ps 35, 7) 21 Jų vaikai tebadauja, tepatiria kardo galią. Jų žmonos tenetenka vaikų ir tetampa našlėmis, jų vyrai-maro aukomis, o jaunuoliai-tekrinta kovoje. 22 Tegul pasigirsta šauksmas iš jų namų, kai juos staiga užpuls priešai! Jie kasė duobę man pagauti ir slapta dėjo man spąstus. 23 Viešpatie, tu žinai visą jų sąmokslą nužudyti mane. Neatleisk jų kalčių ir nuodėmių nepašalink! Tebūnie jie nugalėti Tavo akivaizdoje! Nubausk juos savo rūstybės metu! (Ps 109, 14-15)

19 skyrius

Jeruzalė bus sunaikinta, kaip sudaužomas ąsotis 1 - 15.

1 Viešpats sako: "Eik, nusipirk iš puodžiaus molinį ąsotį, ir paimk su savimi kelis kunigus ir tautos vyresniųjų. 2 Nuėjęs į Benhinomo slėnį, kuris prieina prie Šukių vartų, skelbk žodžius, kuriuos tau kalbėsiu: (Jer 7, 31) 3 Klausykitės Viešpaties Žodžio, Judėjos karaliai ir Jeruzalės gyventojai! Aš užleisiu ant šitos vietos tokią nelaimę, kad kiekvienas, kuris išgirs apie ją, nustebs. (1 Sam 3, 11; 2 Kar 21, 12) 4 Jie paliko mane ir sutepė šitą vietą, smilkė joje aukas stabams, kurių nežinojo nei jie, nei jų tėvai, nei Judėjos karaliai. Jie pripildė šitą vietą nekaltu krauju; 5 statė Baalui aukurus, ant kurių degino savo vaikus kaip aukas Baalui; to Aš neįsakiau, ir tas man niekad neatėjo į mintį. (Jer 7, 31-32) 6 Todėl ateis diena, kai šita vieta nesivadins Tofetu ar Benhinomo slėniu, bet 'Žudynių slėniu'. 7 Aš nieku paversiu Judėjos ir Jeruzalės išmintį, jie kris nuo kardo priešų akivaizdoje ir nuo rankos tų, kurie siekia jų gyvybės. Aš atiduosiu jų lavonus padangių paukščiams ir laukiniams žvėrims. (Jer 7, 33) 8 Aš padarysiu šitą miestą pabaisa: kiekvienas, praeinantis pro jį, baisėsis jo sunaikinimu. (Jer 18, 16) 9 Jie valgys savo vaikų ir vienas kito kūnus, kai priešai juos apguls.

(5 M 28, 53) 10 Sudaužyk ąsotį su tavimi atėjusių vyrų akivaizdoje, 11 ir jiems pasakyk, ką sako pulkų Viešpats: 'Aš sudaužysiu šitą tautą ir miestą lygiai taip, kaip sudaužo puodžiaus indą, kurio nebegalima pataisyti.' Nesant vietos kur laidoti, laidos juos Tofete. (Iz 30, 14; Jer 7, 32) 12 Aš padarysiu su šita vieta ir su jos gyventojais taip, kad šitas miestas bus panašus į Tofetą. 13 Jeruzalės ir Judėjos karalių namai bus suteršti kaip Tofeto vieta; visi namai, ant kurių stogų jie smilkė aukas dangaus pulkams ir aukojo liejamąsias aukas svetimiems dievams, bus sunaikinti." (Jer 32, 29; Sof 1, 6)

14 Jeremijas, sugrįžęs iš Tofeto, kur Viešpats jį buvo siuntęs pranašauti, atsistojo Viešpaties namų šventoriuje ir kalbėjo visai tautai: 15 "Aš užleisiu ant šito miesto ir ant visų jo miestų nelaimę, kurią paskelbiau, nes jie yra kietasprandžiai ir neklauso mano Žodžio", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas.

20 skyrius

Jeremijo kalba šventoriuje ir jo vargas 1 - 18.

1 Pašiuras, Imero sūnus, vyriausias prievaizdas Viešpaties namuose, girdėjo Jeremiją pranašaujant. 2 Tada jis, nuplakdinęs pranašą Jeremiją, jį įrakino į šiekštą viršutiniuose Benjamino vartuose prie Viešpaties namų. 3 Kai sekantį rytą Pašiuras išlaisvino Jeremiją iš šiekšto, Jeremijas jam tarė: "Ne Pašiuru tave Viešpats vadins, bet siaubu." 4 Taip sako Viešpats: "Aš atiduosiu tave siaubui ir visus tavo draugus; jie kris nuo priešų kardo tau matant, o visą Judėją atiduosiu į Babilonijos karaliaus rankas; tas juos ištrems ir žudys. 5 Aš atiduosiu visus šito miesto turtus, visas jo įgytas atsargas, brangenybes ir visus Judėjos karalių lobius į jų priešų rankas. Tie juos pasiims ir nugabens į Babiloną. (Jer 39, 6) 6 O tu, Pašiure, ir visi tavo namiškiai eisite į tremtį. Į Babiloną tave nuvarys; tu ir tavo draugai, kuriems melagingai pranašavai, mirsite ir būsite palaidoti."

7 Viešpatie, Tu perkalbėjai mane, Tu pagavai mane ir nugalėjai. Aš esu pajuoka; kiekvienas tyčiojasi iš manęs. 8 Kiekvieną kartą, kai kalbu, turiu šaukti: "Netiesa, smur-

tas!" Viešpaties Žodis man tapo plūdimu ir pašaipa visam gyvenimui. (Iz 49, 4) 9 Aš galvojau: "Nebeminėsiu ir nebekalbėsiu Jo vardu ." Tada mano širdyje degė tarsi ugnis ir palietė mano kaulus; aš stengiaus susilaikyti, bet negalėjau. 10 Aš girdėjau daugelį šnibždant: "Įskųskime jį!" Visi mano artimi draugai laukia mano mirties: "Gal jis duosis suviliojamas, tada jį nugalėsime ir jam atkeršysime!" 11 Bet Viešpats yra su manimi kaip galingas karžygys! Todėl mano persekiotojai suklups ir nieko nelaimės. Jie bus sugėdinti ir jiems nepavyks, jie neteks garbės amžinai. (Jer 1, 8, 19; 15, 20) 12 Pulkų Viešpatie, kuris mėgini teisųjų, matai jo inkstus ir širdį, leisk man matyti Tavo kerštą jiems, nes aš Tau patikėjau savo reikalus! (Jer 11, 20) 13 Giedokite Viešpačiui, girkite Viešpatį, nes Jis išgelbėjo vargšo gyvybę iš piktadarių rankų! 14 Prakeikta diena, kurią gimiau. Diena, kurią mane pagimdė motina, nėra palaiminta ! (Jer 15, 10; Job 3, 1-10; 10, 18) 15 Prakeiktas vyras, kuris pranešė mano tėvui žinią: "Tau gimė sūnus!" Jis labai pradžiugino. 16 Tebūnie anai dienai taip, kaip miestams, kuriuos Viešpats nesigailėdamas sunaikino. Pagalbos šauksmas ir kovos triukšmas ten girdėsis vidudienį. (1 M 19, 24-25) 17 O, kad būčiau miręs negimęs, kad mano motina man būtų tapusi kapu ir likusi nėščia amžinai! 18 Kodėl turėjau gimti, patirti vargą bei sielvartą ir baigti savo dienas gėdoje?

21 skyrius

Jeremijas praneša Sedekijui Jeruzalės sunaikinimą 1 - 14.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai karalius Sedekijas siuntė pas patarimo Malkijo sūnų Pašiurą ir kunigą Sefanją, Masejo sūnų: (Jer 29, 25) 2 "Babilonijos karalius Nebukadnezaras kariauja prieš mus; paklausk už mus Viešpatį, gal Jis padarys stebuklą kaip seniau ir priešas turės atsitraukti nuo mūsų?" 3 Jeremijas jiems atsakė, 4 kad Viešpats, Izraelio Dievas sako: "Aš apgręšiu kovos ginklus jūsų rankose, kuriais kariaujate už miesto sienų prieš Babilonijos karalių ir kaldėnus, jus apgulusius ir jus sugrąžinsiu į miestą. 5 Aš pats kariausiu prieš jus ištiesta ranka, įpykęs, užsirūstinęs ir įsiutęs, 6 ir naikinsiu šito miesto žmones bei gyvulius maru, mirtimi. 7 Aš

atiduosiu Sedekiją, Judėjos karalių, jo karius ir išlikusius miesto gyventojus nuo maro, kardo ir bado, į Babilonijos karaliaus Nebukadnesaro rankas, kuris siekia jų gyvybės. Jis juos mukaus kardu nieko nesigailėdamas ir neužjausdamas."

8 "Šitai tautai —Viešpats sako: "Aš leidžiu jums pasirinkti gyventi ar mirti. (5 M 11,26) 9 Kas pasiliks šitame mieste, mirs nuo kardo, bado ir maro; o kas išeis ir pasiduos kaldėnams, jus apgulantiems, išliks gyvas ir išgelbės savo gyvybę. (Jer 38,2) 10 Aš nusprendžiau ne padėti tam miestui, bet jį sunaikinti. Į Babilonijos karaliaus rankas jis bus atiduotas, o tas jį sudegins," sako Viešpats.

11 Viešpaties Žodžis Judėjos karaliaus Dovydo palikuonims: -

12 "Elkitės kasdieną teisingai, saugokite skriaudžiamuosius, kad mano rūstybė neužsidegtų ugnimi, nes jos niekas neužgesins. (Jer 22,3; 7,20) 13 "Aš esu prieš tave, Jeruzale, aukštai pakilusi, lygumos uola. Jūs sakote: 'Kas galėtų mus užpulti ir įsibrauti į mūsų butus?' 14 Aš nubausiu jus, pagal jūsų darbus, įžiebsiu ugnį jūsų miške, kad sudegintų visą kę apylin", sako Viešpats.

22 skyrius

Trys Judėjos karaliai 1 - 30.

1 Viešpats sako: "Eik į Judėjos karaliaus rūmus ir ten pranešk mano Žodį. 2 Judėjos karaliau, kuris sėdi Dovydo soste, tavo tarnai ir žmonės, kurie įeinate pro šituos vartus, 3 vykdykite teisę bei teisingumą ir išvaduokite skriaudžiamuosius, o svetimšalio, našlaičio ir našlės neskriauskite ir nevartokite prievartos; nepraliekite nekalto kraujo šitoje vietoje. (Jer 21,12) 4 Jei jūs tikrai vykdysite mano Žodį, pro šitų namų vartus eis karaliai, kurie sėdės Dovydo soste. Jų tarnai ir tauta įvažiuos vežimais ir jojos žirgais. 5 Bet jei neklausysite šitų Žodžių, tai Aš prisiekiu, kad šitie rūmai pavirs griuvėsiais." 6 Apie Judėjos karaliaus rūmus Viešpats sako: "Nors jūs esate gražūs kaip Gileado kraštas, išdidūs kaip Libano kalnai, Aš padarysiu jus tyrais, panašiais į negyvenamus miestus. 7 Aš atsiųsiu naikintojų prieš jus, kurie savo įrankiais nukirs rinktinius kedrus ir sudegins juos". 8 Daugelis tautų eis pro šitą miestą, klaus-

dami vienas kito: "Kodėl Viešpats taip pasielgė su šituo dideliu miestu?" 9 Atsakymas jiems bus: "Dėl to, kad jie atmetė Viešpaties, savo Dievo, Sandorą, garbino svetimus dievus ir jiems tarnavo".

10 "Neverkite mirusio ir neraudokite dėl jo. Verkite to, kuris išėjo, nes jis nebesugrįš ir nebematys savo gimtojo krašto." 11 Taip sako Viešpats apie Josijo sūnų Salumą Judėjos karalių, karaliavusį savo tėvo Josijo vietoje, kuris buvo ištremtas iš šitos vietos ir nebesugrįš; (2 Ch 36, 3-4) 12 ten jis ir mirs, neišvydęs savo šalies.

13 "Vargas statančiam namus melu, apgaule ir suktybėmis. Jis verčia tautietį dirbti jam ir nemoka algos, sakydamas: (Mik 3, 10; Ab 2, 12; 3 M 19, 13) 14 'Aš pasistačiau didelius namus erdviais kambariais, su langais, apkaliau juos kedro lentomis ir nudažiau raudonai.' 15 Ar tu būsi geresnis karalius, pasistatęs kedro pastatus? Ar tavo tėvas nevalgė ir negėrė ir ar jam nebuvo gerai? Bet jis vykdė teisę ir teisingumą. 16 Jis gynė vargšo ir beturčio teises. Štai, kas reiškia pažinti mane!" sako Viešpats. 17 "Tavo akys ir širdis siekia tik turto, pralieti nekaltą kraują ir vykdyti priespaudą bei prievartą". 18 Todėl apie Josijo sūnų Joakimą, Judėjos karalių, Viešpats sako: "Jo neraudos aimanuodami - o, mano broli! O, sesuo! Arba - o, valdove! o, jo didenybe! (Jer 34, 5) 19 Jis bus palaidotas kaip gyvulys, nuvilktas ir numestas už Jeruzalės vartų."

20 Jeruzale, eik į Libaną ir šauk ; Basane, garsiai dejuok, verk Abarimo kalnyne, nes sutriuškinti guli visi tavo sąjungininkai. 21 Aš tau kalbėjau, dar pavojui negręsiant, bet tu neklausei. Toks buvo tavo būdas nuo pat jaunystės. 22 Visus tavo ganytojus nuneš vėjas, visi tavo talkininkai bus ištremti. Tada tu gėdysies ir rausi dėl savo blogybių. (Jer 25, 9, 18) 23 Tu susikrovei lizdą Libano kedruose. Kaip tu vaitosi, kai tave suims gimdymo skausmai! (Jer 13, 21) 24 "Kaip aš gyvas", sako Viešpats, "jei net Joakimo sūnus Konjas, Judėjos karalius, būtų antspaudos žiedas ant mano dešinės, Aš jį nutraukčiau. (Jer 24, 1) 25 Aš atiduosiu tave į rankas tų, kurie siekia tavo gyvybės, kurių tu bijai, į Babilonijos karaliaus Nebukadnezaro ir į kaldėnų

rankas. 26 Aš išvysiu tave ir tavo motiną, kuri tave pagimdė, į šalį, kuri nėra jūsų gimtinė, ten jūs mirsite. (2 Kar 24, 12-15) 27 Bet į savo šalį, kurios jūs ilgėsitės, nebesugrįšite". 28 Argi karalius Joakimas (Konja) yra lyg bevertis indas, kuris niekam nepatinka? Kodėl jis ir jo vaikai ištremti į šalį, apie kurią jie nieko nežinojo? 29 O žeme, žeme! Klausykis Viešpaties Žodžio! 30 Viešpats sako: "Nurašykite šitą vyrą kaip bevaikį, kuriam nesiseka gyvenime, nes iš jo palikuonių nė vienas nesėdės Dovydo soste ir nevaldys Judėjos".

23 skyrius

Mesijas, netikri pranašai 1 - 40.

1 "Vargas ganytojams, kurie mano ganyklos avis naikina ir išsklaido!" sako Viešpats (Ez 34; 13, 2-16; Zach 11, 5) 2 "Aš, Izraelio Dievas, apie ganytojus savo tautos sakau: 'Jūs išsklaidėte mano avis ir nesirūpinote jomis. Todėl Aš jus nubausiu dėl jūsų piktų darbų. 3 Aš pats surinksiu savo avių likutį iš visų šalių, į kurias Aš jas išsklaidžiau, ir sugrąžinsiu į ganyklą; ten jos bus vaisingos ir dauginsis. 4 Aš paskirsiu jiems ganytojų, kurie tikrai juos ganys. Tauta nebus gąsdinama, jos niekas neištrems. (Jer 3, 15) 5 Ateis diena, kai Aš išauginsiu tikrą atžalą iš Dovydo giminės. Jis viešpataus kaip karalius, elgsis išmintingai, vykdys teisę bei teisingumą krašte. (Zach 3, 8; 6, 12; Iz 32, 1) 6 Jo laikais Judėja bus išgelbėta ir Izraelis saugiai gyvens. Jo vardas bus: 'Viešpats mūsų teisybė', (Jer 33, 16) 7 Tuomet nebesakys: 'Kaip gyvas Viešpats', kuris išvedė izraelitus iš Egipto krašto, 8 bet 'Kaip gyvas Viešpats', kuris išvedė ir parvedė Izraelio palikuonis iš šiaurės ir iš visų kraštų, į kuriuos Aš juos buvau išsklaidęs ir jie gyvens savo žemėje". (Jer 16, 14-15)

9 Kalbant apie pranašus, mano širdis nerimsta krūtinėje, visi mano sąnariai dreba. Aš esu girtas kaip nuo vyno nuo Viešpaties šventų Žodžių. 10 Viešpats sako: "Šalis pilna svetimautojų; dėl jų prakeikimo gedi kraštas, išdžiūvusios stepių ganyklos. Jų siekiai - piktybė, jų jėga - apgavystė. 11 Net pranašai ir kunigai yra niekšai! Net savo šventovėje aptinku jų piktybių. 12 Jų darbai bus lyg slidus kelias tamsoje, ku-

riuo eidami jie paslys ir grius. Aš siųsiu sunaikinimą ir bausiu juos. (Jer 13, 16; Ps 35, 6) 13 Samarijos pranašų tarpe mačiau papiktinimų. Jie pranašavo Baalo vardu ir klaidino mano tautą, Izraelį. 14 Net Jeruzalės pranašų tarpe mačiau, šiurpą sukeliantį elgesį: svetimavimą ir melagystę. Jie taip palaiko piktadarių elgesį, kad nė vienas neatsisako savo blogybių. Jie visi yra kaip Sodomos ir Gomoros gyventojai. (Ez 13, 22; Iz 1, 10) 15 Todėl Aš, pulkų Viešpats, apie Jeruzalės pranašus taip sakau: Aš juos valgydinsiu metėlėmis ir girdysiu nuodingu vandeniu, nes Jeruzalės pranašų niekšybė pasklido visoje šalyje. (Jer 9, 14) 16 Neklausykite pranašų jums pranašaujančių. Jie tik mulkina jus, kalbėdami apie prasimanytus regėjimus, neapreikštus Viešpaties. (Jer 6, 14) 17 Jie žada tiems, kurie niekina Viešpaties Žodį, taikos ir ramybės, ir atkakliai tenkina savo širdies norus." (Jer 7, 24)

18 Kas buvo Viešpaties pasitarime, kas Jį matė ir girdėjo Jo Žodį? Kas domėjosi Jo Žodžiu ir pakluso Jam? 19 Ateina Viešpaties pykčio audra, viesulas kyla ant niekšų galvos. 20 Nenusigręš Viešpaties rūstybė. Jis vykdys visa, ką Jis savo širdyje sumanė. Paskutinėse dienose jūs tai aiškiai suprasite. 21 "Aš nesiunčiau pranašų, tačiau jų visur yra! Nekalbėjau jiems, tačiau jie pranašauja! (Jer 14, 14) 22 Jei jie būtų paklausę mano patarimo, jie skelbtų mano Žodžius tautai ir nukreiptų juos nuo jų pikto kelio ir nuo jų piktų darbų. 23 Argi Aš nesu Dievas arti ir toli? 24 Ar gali kas taip pasislėpti, kad Aš jo nematyčiau?" klausia Viešpats. "Argi Aš nesu danguje ir žemėje? 25 Aš girdėjau, ką kalbėjo pranašai, pranašaudami mano vardu melą, sakydami: 'Sapnavau, sapnavau!' 26 Kaip ilgai pranašai minės mano vardą, pranašaudami melą ir apgaulę? 27 Jie siekia, kad mano tauta pamirštų mane, kaip jų tėvai pamiršo mane dėl Baalo, pasakodami jiems sapnus. 28 Pranašas, remdamasis sapnu, pasakoja sapną, o kas turi mano Žodį, sąžiningai skelbs Jį. Ką šiaudai turi bendro su kviečių grūdais?" klausia Viešpats. 29 "Argi mano Žodis nėra kaip ugnis? Ar Jis nėra kaip kūjis, sutrupinantis uolą? (Žyd 4, 12) 30 Aš esu prieš pranašus, kurie vagia mano Žodžius vienas nuo kito! 31 Aš esu prieš pranašus, kurie sauvaliaudami sako:

'Taip sako Viešpats'. 32 Aš esu prieš pranašus, pranašaujančius melagingus sapnus. Jie pasakoja ir klaidina mano tautą savo beatodairiškais melais. Aš nesiunčiau jų ir jiems neįsakiau; jie yra visai nenaudingi šitai tautai", sako Viešpats.

33 "Jei tave klaus šita tauta ar pranašas, ar kunigas, 'Ką sako Viešpats?' jiems atsakyk, kad jie yra man našta, Aš juos atmesiu. 34 Bet jei pranašas, kunigas, ar kitas asmuo sakytų 'Viešpaties našta', tai Aš nubausiu jį ir jo namus. 35 Taip jūs, broliai, privalote sakyti vienas kitam, 'Ką atsakė? arba, ką kalbėjo Viešpats'. 36 Jūs neprivalote sakyti 'Viešpaties našta', nes jūsų kiekvienas žodis jau yra našta. Jūs taip iškreipiate gyvojo Dievo, pulkų Viešpaties, Žodžius. 37 Jūs privalote klausti pranašo, 'Ką tau sakė Viešpats?' Arba: 'Ką kalbėjo Viešpats?' 38 Bet jei sakote, 'Viešpaties našta', nors Aš įsakiau nesakyti 'Viešpaties našta', 39 laikysiu jus kaip naštą ir pašalinsiu iš savo akivaizdos jus ir miestą, kurį daviau jums ir jūsų tėvams. 40 Jus padarysiu amžina pajuoka ir nepamirštama gėda". (Jer 20, 11)

24 skyrius

Izraelio tauta - geros ir blogos figos 1 - 10.

1 Viešpats man parodė dvi figų pintines, padėtas prie Viešpaties šventovės. Tai buvo po to, kai Babilonijos karalius Nebukadnezaras ištrėmė iš Jeruzalės į Babiloniją Joakimo sūnų Jekonją, Judėjos karalių bei Judėjos kunigaikščius, kalvius ir amatininkus. (Jer 29, 2; 2 Kar 24, 14-15) 2 Vienoje pintinėje buvo labai geros, ankstyvosios, prinokusios figos, o kitoje pintinėje - labai blogos figos, jų negalėjo valgyti. 3 Viešpats klausė manę: "Ką matai, Jeremijau?" Aš atsakiau: "Figas. Gerosios figos labai gražios, o blogosios taip atrodo, kad jų negalima valgyti." (Jer 1, 11, 13) 4 Tada Viešpats, Izraelio Dievas, man kalbėjo: 5 "Kokios šitos gerosios figos, tokie man bus Judėjos tremtiniai, kuriuos pasiunčiau iš šitos vietos į kaldėnų šalį. 6 Aš palankiai žiūrėsiu į juos, parvesiu juos atgal į šitą šalį, kurią atstatysiu ir nebegriausiu, juos įsodinsiu ir neišrausiu. (Jer 31, 28) 7 Aš pakeisiu jų širdis, jie žinos, kad Aš esu Viešpats. Jie man bus tauta, o Aš jiems būsiu Dievas, nes jie grįš prie manęs visa

širdimi. (Jer 31, 33-34) 8 Aš padarysiu su Judėjos karaliumi Sedekiju ir Jeruzalės gyventojais, pasilikusiais šitoje šalyje ir apsigyvenusiais Egipto krašte, kaip su blogosiomis figomis, kurių negalima valgyti. (Jer 29, 17) 9 Aš juos padarysiu pabaisa visoms žemės karalystėms, gėda ir patarle, pašaipa ir keiksmažodžiu visose vietose, kur juos ištremsiu. (Jer 29, 18) 10 Aš siųsiu jiems karą, badą ir marą, kol jie bus išnaikinti krašte, kurį daviau jiems ir jų tėvams", sako Viešpats.

25 skyrius

Septyniasdešimt metų tremtis 1 - 38.

1 Žodis Jeremijui apie visą Judėjos tautą ketvirtaisiais Josijo sūnaus Joakimo, Judėjos karaliaus, viešpatavimo metais. Tai buvo pirmieji Babilonijos karaliaus Nebukadnezaro viešpatavimo metai. 2 Pranašas Jeremijas kalbėjo visai Judėjos tautai ir visiems Jeruzalės gyventojams. 3 "Nuo tryliktųjų Amono sūnaus Josijo, Judėjos karaliaus, metų iki šios dienos, per dvidešimt trejus metus, Viešpats kalbėjo, o aš nuolatos jums aiškinau, bet jūs neklausėte. 4 Viešpats siuntė pas jus savo tarnus, pranašus, bet jūs neklausėte ir visai nekreipėte dėmesio. 5 Aš sakiau, atsisakykite kiekvienas savo blogo elgesio ir piktų darbų, tai liksite gyventi žemėje, kurią Viešpats davė jums ir jūsų tėvams amžinai". (Jer 18, 11) 6 "Nesekiokite svetimų dievų, netarnaukite jiems ir negarbinkite jų, neįžeiskite manęs savo rankų darbais ir Aš jūsų nebausiu", sako Viešpats. 7 "Bet jūs neklausėte manęs, savo rankų darbais užrūstinote mane savo nenaudai. 8 Kadangi jūs neklausėte mano Žodžių, 9 tai Aš surinksiu visas šiaurės tautas pas Babilonijos karalių Nebukadnezarą, mano tarną, ir jas atvesiu į šitą šalį prieš jus ir visų šitų aplinkinių tautų gyventojus; Aš jas sunaikinsiu ir padarysiu pasibaisėjimu, pašaipa ir amžina gėda. (Jer 27, 6) 10 Aš nutildysiu jų tarpe džiaugsmo ir linksmybės balsus, jaunikio ir jaunosios džiaugsmą; girnos nemals, lempos nešvies. (Jer 16, 9) 11 Visa šalis pavirs klaikia dykuma, jie tarnaus Babilonijos karaliui septyniasdešimt metų. (Jer 29, 10; 2 Ch 36, 21; Ezr 1, 1; Dan 9, 2) 12 Po septyniasdešimt metų, Aš nubausiu Babilonijos karalių, jo tautą ir kaldėnų šalį už

jų nedorybes ir ją paversiu tyrlaukiais;[13] Aš įvykdysiu viską, ką kalbėjau, kas parašyta šitoje knygoje, ką Jeremijas pranašavo apie tautas. 14 Jie tarnaus galingoms tautoms ir jų karaliams. Aš jiems atlyginsiu pagal jų nusikaltimus."

15 Viešpats, Izraelio Dievas, man įsakė: "Imk šitą rūstybės vyno taurę iš mano rankos ir vynu girdyk visas tautas, pas kurias Aš tave siunčiu. (Jer 51, 7; Iz 51, 17; Apr 14, 10) 16 Jos gers, svyrinės ir dūks dėl kardo, kurį siųsiu jiems!" 17 Aš ėmiau taurę iš Viešpaties rankos ir girdžiau visas tautas, pas kurias Viešpats mane siuntė: 18 Jeruzalę, Judėjos miestus, jos karalius ir kunigaikščius, kad jie taptų be garbės, pašaipa ir keiksmu iki šios dienos. 19 Egipto karalių faraoną, jo tarnus, kunigaikščius, visą tautą 20 ir visus ten gyvenančius svetimtaučius; visus Uro šalies ir filistėnų šalies karalius: Askeloną, Gazą, Ekroną ir Asdodo likutį; 21 Edomą, Moabą ir amonitus; 22 Visus Tyro ir Sidono karalius, taip pat salų ir pajūrio karalius; 23 Dedaną, Temą, Buzą ir visus su apkarpytais plaukais; (Jer 9, 25) 24 visus Arabijos karalius, kurie gyvena dykumoje; 25 visus Zimrio, Elamo ir medų karalius; 26 visus šiaurės karalius, artimuosius ir tolimuosius, vieną po kito, ir visas karalystes, kurios yra visoje žemėje. O Babilonijos (šešako) karalius gers paskutinis. (Jer 51, 41) 27 Tu jiems sakyk, kad taip sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas: "Gerkite, pasigerkite ir vemkite! Kriskite nuo kardo, kurį siunčiu į jūsų tarpą ir nebeatsikelkite! 28 Jei jie nesutiks imti taurės iš tavo rankos ir gerti, tai jiems sakyk, kad pulkų Viešpats sako: 'Jūs privalote gerti!' 29 Mieste, kuris vadinamas mano vardu, Aš pradedu vykdyti bausmę, o jūs tikitės likti nenubausti? Jūs neliksite nenubausti, nes Aš pradedu sunaikinimą visų žemės gyventojų. (Jer 49, 12; 1 Pt 4, 17) 30 Tu privalai pranašauti visus šiuos Žodžius: 'Viešpats grūmoja iš aukštybės, iš šventos buveinės skamba Jo balsas. Jis grūmoja savo kaimenei, šūkauja, kaip vynuogių mynėjai. (Joel 4, 16; Am 1, 2; Oz 11, 10) 31 Visus gyventojus ligi žemės pakraščių pasiekia griausmas. Viešpats teisia visas tautas, visą žmoniją; niekšus jis atiduoda kardui.'" 32 Nelaimė eina iš tautos į tautą, didelė audra kyla nuo žemės pakraščių. 33 Viešpaties nukau-

tųjų tą dieną bus pilna žemė. Jų neapraudos, nesurinks ir nepalaidos; jie bus mėšlas dirvai trąšti. (Jer 7, 33)

34 Kaimenės vadai ir ganytojai šaukite ir voliokitės pelenuose! Atėjo metas pjauti; jūs krisite, kaip rinktiniai avinai(Jer 23, 1) 35 Kaimenės ganytojai ir vadai neturi galimybės pabėgti nei išsigelbėti. 36 Klausykis! Ganytojų šauksmas ir kaimenės vadų verksmas! Viešpats sunaikina jų ganyklą. 37 Be gyvybės ženklo yra ramios lankos dėl Viešpaties rūstybės įkarščio. 38 Liūtas paliko savo tankumyną; jų šalis virto klaikuma dėl žudančio kardo, dėl Jo rūstybės įkarščio. (Jer 4, 7)

26 skyrius

Jeremijas apskundžiamas, kunigaikščiai jį gina 1 - 24.

1 Josijo sūnaus Joakimo, Judėjaus karaliaus, karaliavimo pradžioje Viešpats kalbėjo Jeremijui: 2 "Atsistok mano namų šventoriuje ir kalbėk visiems Judėjos miestelėnams, atėjusiems į mano namus melstis. Visa, ką tau įsakiau, pasakyk jiems, neišleisk nė žodžio! 3 Gal jie klausysis, atsisakys savo piktų kelių, tada atsisakyčiau bausmės, kurią buvau jiems numatęs. (Jer 36, 3) 4 Jiems sakyk, taip sako Viešpats: 'Jei manęs neklausysite, nesilaikysite mano įstatymo, kurį jums daviau, 5 neklausysite mano tarnų, pranašų, kuriuos nuolatos jums siunčiu, nors neklausote jų, (Jer 25, 4) 6 tai Aš padarysiu šituos namus kaip Silą ir šitą miestą keiksmažodžiu visoms tautoms " (Jer 7, 12-14; 1 Sam 4, 4, 12) 7 Kunigai, pranašai ir visa tauta girdėjo Jeremiją kalbant šiuos žodžius Viešpaties namuose. 8 Kai Jeremijas baigė kalbėti, ką Viešpats jam buvo įsakęs pranešti visai tautai, jį nutvėrė kunigai, pranašai ir visa tauta, šaukdami: "Tu turi mirti! 9 Kodėl pranašavai Viešpaties vardu, kad šitie namai ir miestas bus sunaikinti ir nebegyvenami kaip Silas?" Visa tauta susibūrė prieš Jeremiją prie Viešpaties namų. 10 Kai Judėjos kunigaikščiai išgirdo apie tai, jie nuėjo iš karaliaus namų į Viešpaties namus ir atsisėdo Viešpaties namų tarpvartėje. 11 Kunigai ir pranašai kalbėjo kunigaikščiams ir visai tautai: "Šitas vyras privalo mirti, nes jis pranašavo prieš šitą miestą, kaip jūs girdėjote savo ausimis". (Apd 6, 13) 12 Jeremijas atsakė kunigaikščiams ir visai tautai: "Viešpats siuntė mane pranašauti

tais žodžiais, kuriuos jūs girdėjote, apie šituos namus ir šitą miestą. 13 Taigi, dabar pasitaisykite savo elgesiu bei darbais ir klausykite Viešpaties, savo Dievo, tai Jis pasigailės jūsų ir nesiųs sunaikinimo. (Jer 7, 3) 14 O aš esu jūsų rankose ; darykite su manimi, kaip jums atrodo. 15 Bet žinokite, jei jūs mane nužudysite, nekaltą kraują užsitrauksite ant savęs, ant šito miesto ir jo gyventojų, nes tikrai Viešpats siuntė mane kalbėti jums visus šituos žodžius." 16 Kunigaikščiai ir visa tauta atsakė kunigams ir pranašams: "Šitas vyras neužsipelnė mirties, nes jis mums kalbėjo Viešpaties, mūsų Dievo, vardu". 17 Kai kurie krašto vyresnieji kalbėjo tautos susirinkimui: 18 "Mikas moriškėnas pranašavo Judėjos karaliaus Ezechijo dienomis ir visai Judėjos tautai Viešpaties vardu, kad Sionas bus ariamas kaip laukas, Jeruzalė pavirs griuvėsiais, o šventovės kalnas apaugs mišku. (Mik 3, 12) 19 Argi karalius Ezechijas ir visa Judėja jį nužudė? Jis pabūgo Viešpaties ir permaldavo Jį taip, kad Viešpats pasigailėjo jo ir nebaudė, nors Jis jiems grasino. O mes siekiame užsitraukti didelę nelaimę!" (Jer 18, 8) 20 Tuo laiku dar vienas vyras, Semajo sūnus Urijas iš Kirjatjearimo, pasirodė Viešpaties vardu kaip pranašas ir pranašavo prieš šitą miestą ir kraštą visai taip, kaip Jeremijas. 21 O kai karalius Joakimas, visi jo kariai ir kunigaikščiai išgirdo jo žodžius, karalius užsimojo jį nužudyti. Tai išgirdęs, Urijas nusigando ir pabėgo į Egiptą. 22 Karalius Joakimas siuntė Achboro sūnų Elnataną su palyda į Egiptą. 23 Tie atvedė Uriją iš Egipto pas karalių Joakimą, o tas, jį nužudęs kardu, išmetė jo lavoną į bendras kapines. 24 Tačiau Safano sūnaus Aikamo dėka Jeremijas buvo apgintas ir neatiduotas miniai nužudyti. (2 Kar 22, 12)

27 skyrius

Jeremijas įspėja Judėjos karalių ir kitus karalius pasiduoti Babilonijai 1 - 22.

1 Josijo sūnaus Jehojakimo, Judėjos karaliaus, karaliavimo pradžioje, Viešpats įsakė Jeremijui: 2 "Įsigyk virvių bei jungo lazdų, uždėk juos sau ant sprando (Jer 13, 1) 3 ir pasiųsk žinią Edomo, Moabo, Amono, Tyro ir Sidono karaliams per jų pasiuntinius, atvykusius į Jeruzalę pas Judėjos karalių Sedekiją. (Jer 25, 21-22) 4 Jiems įsakyk pranešti savo valdovams pulkų Viešpaties, Izraelio Dievo Žodžius: 5 Aš sukūriau žemę su

žmonėmis ir gyvuliais, esančiais ant žemės, savo didžia galia ir ištiesta ranka Aš duodu ją tam, kuriam Aš noriu. 6 Dabar Aš atidaviau visas šalis mano tarnui, Babilonijos karaliui Nebukadnezarui; net laukinius gyvulius jam pavedžiau, kad jam tarnautų.' (Jer 25, 9) 7 Jam tarnaus visos tautos, jo sūnui ir jo sūnaus sūnui, kol jo paties šalis bus sunaikinta, pavergta galingų tautų. (Jer 25, 12) 8 Tautą ir karalystę, kuri jam, Babilonijos karaliui, netarnaus ir nevergaus, Aš bausiu karu, badu ir maru", sako Viešpats, "ir pagaliau ją atiduosiu į jo rankas. 9 Jūs neklausykite savo pranašų, žynių, sapnų aiškintojų, burtininkų ir kerėtojų, kurie jums sako: 'Jūs netarnausite Babilonijos karaliui'. (Jer 14, 13-14) 10 Jie jus apgaudinėja, kad jus pašalintų iš jūsų gimtosios žemės, Aš jus ištremčiau ir jūs žūtumėte. 11 O tauta, kuri vergaus ir tarnaus Babilonijos karaliui, tą Aš paliksiu jos gimtoje žemėje, kad ji ją dirbtų ir joje gyventų", sako Viešpats.

12 Judėjos karaliui Sedekijui aš kalbėjau lygiai tais pačiais žodžiais: "Vergaukite Babilonijos karaliui ir tarnaukite jam bei jo tautai, tai išliksite gyvi! 13 Kodėl tu, karaliau, ir tavo tauta, kuri netarnaus Babilonijos karaliui, norite mirti karu, badu ir maru, kaip Viešpats grasino? 14 Neklausykite pranašų, kurie jums sako: 'Jūs netarnausite Babilonijos karaliui'. Jie jums meluoja. 15 Aš jų nesiunčiau", sako Viešpats, "jie melus pranašauja mano vardu. Aš jus ištremsiu ir jūs žūsite, jūs ir pranašai, kurie jums pranašauja".

16 Kunigams ir visai tautai aš kalbėjau, kad Viešpats sako: "Neklauskite savo pranašų, kurie jums pranašauja, kad Viešpaties namų indai bus netrukus pargabenti iš Babilonijos. Jie jums melą pranašauja. (Jer 28, 3; 2 Ch 36, 10) 17 Neklausykite jų! Tarnaukite Babilonijos karaliui, tai išliksite gyvi. Kodėl šitas miestas turėtų pavirsti griuvėsiais? 18 Jei jie būtų pranašai ir žinotų Viešpaties Žodį, tai jie maldautų pulkų Viešpatį, kad indai, užsilikę Viešpaties namuose, Judėjos karaliaus rūmuose ir Jeruzalėje, nepatektų į Babiloniją. 19 Pulkų Viešpats taip sako apie stulpus, jūrą (baseiną), pastolius ir indus, užsilikusius šitame mieste, (Jer 52, 17) 20 kuriuos Ba-

bilonijos karalius Nebukadnezaras, ištremdamas Joakimo sūnų Jekonją, Judėjos karalių, ir visus Judėjos bei Jeruzalės kilmingiuosius, nepaėmė iš Jeruzalės į Babiloniją." (2 Kar 24, 14-15) 21 Taip sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, apie indus, užsilikusius Viešpaties namuose, Judėjos karaliaus rūmuose ir Jeruzalėje: 22 "Į Babiloniją jie bus nugabenti ir ten liks, kol jų man prireiks", sako Viešpats, "ir Aš juos atgabensiu ir sugrąžinsiu į šitą vietą". (2 Ch 36, 22; Ezr 1, 7-11)

28 skyrius

Jeremijas pranašauja Ananijui mirtį 1 - 17.

1 Ketvirtaisiais Judėjos karaliaus Sedekijo karaliavimo metais, penktąjį mėnesį, Azuro sūnus Ananijas, pranašas, kilęs iš Gibeono, kalbėjo man Viešpaties namuose, kunigų ir visos tautos akivaizdoje: 2 "Aš sulaužau Babilonijos karaliaus jungą. 3 Dvejų metų laikotarpyj Aš sugrąžinsiu į šitą vietą visus Viešpaties namų indus, kuriuos Babilonijos karalius Nebukadnezaras paėmė iš šitos vietos ir nugabeno į Babiloniją. (Jer 27, 16) 4 Taipgi Joakimo sūnų Jekonją, Judėjos karalių , ir visus Judėjos tremtinius iš Babilonijos Aš sugrąžinsiu į šitą vietą, Aš sulaužysiu Babilonijos karaliaus jungą", sako Viešpats. (Jer 27, 20) 5 Pranašas Jeremijas atsakė pranašui Ananijui, kunigams ir visiems žmonėms stovėjusiems Viešpaties namuose; 6 "Amen, tegul taip padaro Viešpats! Teįvykdo Viešpats tavo žodžius, kuriuos pranašavai; tesugrąžina Viešpaties namų indus ir visus tremtinius iš Babilonijos į šitą vietą. 7 Dabar klausykis mano žodžio, kurį turiu tau pranešti visai tautai girdint. 8 Pranašai, kurie buvo pirma manęs ir pirma tavęs, pranašavo galingoms šalims ir didelėms karalystėms apie karą, nelaimę ir marą. 9 Pranašas, kuris pranašauja apie taiką, jo žodžiui įvykus, pripažįstamas: kaip tikrai Viešpaties siųstas". 10 Tada pranašas Ananijas nuėmė jungą nuo pranašo Jeremijo sprando, sulaužė, (Jer 27, 2) 11 ir visos tautos akivaizdoje, tarė: "Viešpats sako: 'Dvejų metų laikotarpy Aš sulaužysiu Babilonijos karaliaus Nebukadnezaro jungą ir jį nuimsiu nuo visų tautų sprando'". Pranašas Jeremijas nuėjo savo keliu. 12 Kai pranašas Ananijas sulaužė jungą, nuėmęs jį,

nuo pranašo Jeremijo sprando, Viešpats kalbėjo Jeremijui: 13 "Eik ir sakyk Ananijui, kad Aš sakau: medinį jungą tu sulaužei, bet jo vietoje Aš padarysiu geležinį jungą. 14 kurį Aš dedu ant visų šitų tautų sprando; tarnaus Babilonijos karaliui Nebukadnezarui; taip pat ir laukinius gyvulius jam atidaviau". (Jer 27, 6) 15 Pranašas Jeremijas tarė pranašui Ananijui: "Klausyk, Ananijau! Viešpats tavęs nesiuntė, tu suvedžiojai šitą tautą. 16 Todėl Viešpats sako: 'Aš tave pašalinsiu nuo žemės paviršiaus; dar šiais metais tu mirsi, nes tu kalbėjai prieš Viešpaties valią'" (Jer 23, 14; 29, 32) 17 Pranašas Ananijas mirė tais pačiais metais septintą mėnesį.

29 skyrius

Jeremijo laiškas tautiečiams tremtyje 1 - 32.

1 Šitie yra laiško žodžiai, kurį pranašas Jeremijas pasiuntė iš Jeruzalės tremtinių vyresniesiems, kunigams ir visai tautai, kuriuos Nebukadnezaras ištrėmė iš Jeruzalės į Babiloniją. 2 Jį parašiau, kai karalius Jekonjas, karaliaus motina, rūmų valdininkai, Judėjos ir Jeruzalės kunigaikščiai, kalviai ir amatininkai paliko Jeruzalę. (2 Kar 24, 14-15) 3 Jis laišką pasiuntė per Safano sūnų Eleasą ir Hilkijo sūnų Gemarją, kuriuos Judėjos karalius Sedekijas siuntė pas Babilonijos karalių Nebukadnezarą. 4 Laiško turinys. "Pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, visiems tremtiniams, ištremtiems iš Jeruzalės į Babiloniją, sako: 5 'Statykite namus ir gyvenkite juose; sodinkite sodus ir valgykite jų vaisius. 6 Veskite žmonas ir gimdykite sūnus bei dukteris; imkite savo sūnums žmonas ir savo dukteris išleiskite už vyrų; jos tegimdo sūnus ir dukteris, kad ten jūs daugėtumėte o nemažėtumėte. 7 Siekite gerovės kraštui, į kurį jus ištrėmiau, melskitės už jį, nes krašto gerovėje glūdi jūsų gerovė. 8 Nesiduokite suvedžioti savo pranašams, esantiems jūsų tarpe, nė žyniams; neklausykite jų sapnų, kuriuos jie sapnuoja. (Jer 14, 14) 9 Jie melluoja, pranašaudami mano vardu! Aš jų nesiunčiau. 10 Tik išbuvus jums Babilonijoje septyniasdešimt metų, Aš rūpinsiuos jumis ir ištesėsiu savo pažadą, parvesiu jus atgal į šitą vietą. (Jer 25, 11-13) 11 Aš žinau, kokius planus jums turiu: duosiu jums palaimos, o nesunaikinimo, ir ateitį su viltimi. (Iz 55, 8-11)

12 Jei šauksitės manęs ir melsitės, Aš jus išklausysiu. 13 Jei manęs ieškosite visa
širdimi, - rasite, (5 M 4, 29; Iz 55, 6; Mt 7, 7) 14 Aš jums pasirodysiu. Aš pakeisiu
jūsų likimą; surinksiu jus iš visų tautų ir visų vietų, kuriose jūs buvote ištremti, ir
jus parvesiu į vietą, iš kurios jus ištrėmiau'", sako Viešpats. (Ps 126, 4)

15 Jei jūs sakote: "Viešpats mums davė pranašą Babilonijoje", 16 tai paklausykite,
ką Viešpats sako apie karalių, sėdintį Dovydo soste, apie tautą, gyvenančią šitame
mieste, ir apie jūsų brolius, kurie nebuvo ištremti su jumis. 17 "Aš siunčiu jiems
karą, badą ir marą ir juos darau panašius į blogąsias figas, kurių negalima valgyti.
(Jer 24, 8) 18 Aš juos persekiosiu kardu, badu ir maru, ir juos padarysiu siaubu vi-
soms žemės karalystėms, prakeikimu, pasibaisėjimu, pašaipa ir pajuoka visose tau-
tose, į kurias juos ištrėmiau, (Jer 24, 9-10) 19 nes jie neklausė mano Žodžių. Nors
jūs neklausėte manęs, Aš nuolat siunčiau jums savo tarnų, pranašų. (Jer 25, 4) 20 Vi-
si tremtiniai, kuriuos aš pasiunčiau iš Jeruzalės į Babiloniją, klausykite mano Žodžio"
sako Viešpats.

21 Apie Kolają, Achabo sūnų ir apie Masejo sūnų Zedekiją, pranašaujančius jums me-
lą Viešpaties vardu, pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, sako: "Aš juos atiduosiu į Babi-
lonijos karaliaus Nebukadnezaro rankas, jis juos nužudys jums matant. 22 Judėjos
tremtiniams Babilonijoje jie bus keiksmažodžiu: 'Viešpats tepadaro tave panašų į Ze-
dekiją ir Achabą, kuriuos Babilonijos karalius kepė ugnyje'. 23 Jie blogai elgėsi Iz-
raelyje: svetimavo su savo draugų žmonomis ir kalbėjo melus mano vardu, ko jiems
neliepiau. Aš teisėjas ir liudytojas", sako Viešpats.

24 Nehelamitui Semajui sakyk, ką sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas: 25 "Kadangi
tu siuntei savo vardu visai tautai Jeruzalėn, Masejo sūnui kunigui Sefanjui ir visiems
kunigams tokio turinio raštus: (Jer 21, 1; 2 Kar 25, 18) 26 'Viešpats tave paskyrė ku-
nigu Jojado vietoje, kad būtum užvaizdas Viešpaties namuose ir kiekvieną pa-
mišėlį, kuris dedasi pranašu, įdėtum į šiekštą su geležiniu antkakliu. (Oz 9, 7) 27 Ko-
dėl nesudraudei anatotiečio Jeremijo, kuris jums pranašavo? 28 Jis juk pasiuntė

mums į Babiloniją tokią žinią: 'Ilgai užtruks tremtis! Statykite namus ir gyvenkite juose; sodinkite sodus ir valgykite jų vaisius'". 29 Kunigas Sefanjas perskaitė šitą laišką pranašui Jeremijui. 30 Tuomet Viešpats tarė Jeremijui: 31 "Pasiųsk tokią žinią visiems tremtiniams, kad Viešpats apie nehelamitą Semają sako: 'Kadangi Semajas jums pranašavo, nors Aš jo nesiunčiau, ir įtikino jus savo melais, 32 tai Aš bausiu nehelamitą Semają ir jo palikuonis; jis neturės nė vieno, kuris gyventų šitoje tautoje ir matytų jos gerbūvį, kurį duosiu savo tautai, nes jis skelbė melą'". (Jer 28, 16)

30 skyrius

Izraelis sugrįžta, Mesijas ateis 1 - 24.

1 Viešpats, Izraelio Dievas, kalbėjo Jeremijui: 2 "Užrašyk į knygą visus žodžius, kuriuos tau kalbėjau. 3 Ateina laikas pasukti mano tautos, Izraelio ir Judėjos, likimą kita linkme. Aš juos parvesiu į šalį, kurią daviau jų tėvams, ir jie ją paveldės". (Jer 29, 14) 4 Štie yra Viešpaties Žodžiai apie Izraelį ir Judėją. 5 Viešpats sako: 5 "Girdisi išgąsčio šauksmai - baimė, nėra taikos! 6 Klausykite ir žiūrėkite: ar vyras gali gimdyti? Kodėl matau vyrus, kurių rankos ant strėnų, kaip gimdant? Kodėl kiekvieno veidas pabalęs? (Iz 13, 8) 7 Ateina didinga ir baisi diena Jokūbo palikuonims, jai nėra lygios, tačiau jie bus išgelbėti. 8 Tuomet Aš nuimsiu jungą nuo jų sprando, sulaužysiu jį bei virves sutraukysiu, jie nebevergaus svetimiems. (Jer 27, 12) 9 Jie tarnaus Viešpačiui, savo Dievui, ir Karaliui, Dovydo kilmės, kurį Aš jiems paskirsiu. (Jer 23, 5; Ez 34, 23) 10 Nebijok, mano tarne Jokūbe, ir neišsigąsk, Izraeli! Aš išgelbėsiu tave ir tavo palikuonis iš tolimo krašto. Izraelitai sugįš ir ramiai gyvens, bus saugūs ir nė vienas negąsdins jų. (Jer 46, 27; Iz 44, 2) 11 Nebijok, mano tarne Jokūbai, Aš esu su tavimi. Aš padarysiu galą visoms tautoms, į kurias tave ištrėmiau, bet tavęs nežudysiu. Tave nuplaksiu, nes negaliu palikti tavęs nenubausto", sako Viešpats. (Jer 10, 24)

12 "Tu esi baisiai sužeistas", sako Viešpats, tavo žaizda nepagydoma. (Jer 15, 18) 13 Nėra kas švelnintų tavo padėtį, nėra galimybės tau pagyti. 14 Tavo meilužiai pamiršo tave, apie tave nesiteirauja. Aš baudžiau tave kaip priešą. 15 Tavo nusikalti-

mas didelis, daugybė nuodėmių! Ko šauki dėl skausmo, dėl nepagydomų žaizdų? Už juos Aš tave nubaudžiau. 16 Visi, kurie ėdė tave, bus ėdami, visi tavo prispaudėjai eis į nelaisvę. Kas tave apiplėšė, bus apiplėštas, kurie grobė iš tavęs, atlyginsiu tuo pačiu. (Iz 33, 1) 17 Aš leisiu tau pasveikti, išgydysiu tavo žaizdas, 'Atstumtąja' vadino tave; tai Sionas, apie kurį niekas nesirūpina. (Jer 33, 6) 18 Aš atstatysiu izraelitų palapines ir pasigailėsiu jų gyvenviečių: miestas bus atstatytas ant kalvų ir rūmai stovės įprastoje vietoje. 19 Iš jų skambės padėkos giesmės ir linksmas klegesys. Aš juos dauginsiu - jų nesumažės; iškelsiu jų garbę, jie nebebus niekinami. 20 Aš grąžinsiu jiems senovės vardą, jie bus stiprūs mano globoje, o visus jų prispaudėjus nubausiu. 21 Jų Valdovas iškils iš jų tarpo ir kunigaikštis bus iš jų pačių. Pakviestas jis ateis pas mane. Kas gi nekviestas išdrįstų ateiti prie manęs?" klausia Viešpats. 22 "Tada jūs būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas". (Jer 24, 7) 23 Štai Viešpaties audra kyla, rūstybės sūkurys atūžia ant niekšų galvos! (Jer 23, 19) 24 Viešpaties rūstybė nenusigręš; jis įvykdys, ką savo širdyje sumanė. Vėliau jūs tai suprasite.

31 skyrius

Tauta bus surinkta, Sandora atnaujinta 1 - 40.

1 "Anuo metu", sako Viešpats, "aš būsiu Dievas visoms Izraelio giminėms, ir jos bus mano tauta. (Jer 24, 7) 2 Izraelitai, pabėgę nuo karo, rado malonę dykumoje. Izraelis grįžta į savo kraštą. 3 Aš amžina meile tave mylėjau, todėl buvau tau ištikimas. 4 Aš tave, Izraeli, atstatysiu. Tu vėl pasipuoši su būgneliais linksmai šoksi. 5 Tu vėl sodinsi vynuogynus Samarijos kalnuose. Kas juos sodins, tie ir naudosis jais. 6 Ateina diena, kai sargai šauks Efraimo kalnyne: 'Kelkitės ir traukime į Sioną pas Viešpatį, mūsų Dievą!' 7 Linksmai džiūgaukite izraelitai, rykaukite tautos garbei! Skelbkite, girkite ir sakykite: 'Viešpats išgelbėjo savo tautos, Izraelio likutį!' 8 Aš juos parvesiu iš šiaurės šalies ir surinksiu iš tolimiausių kraštų. Jų tarpe yra aklų ir raišų, nėščių ir gimdančių; didžiulė minia jų sugrįš! (Iz 35, 8-10) 9 Verkdami jie pareis. Aš paguosiu juos ir vesiu prie vandens upelių tiesiu keliu, kad jie neklaidžiotų. Aš esu Izraelio tėvas, o Efraimas yra mano pirmagimis", sako Viešpats. (2 Kor 6, 18)

10 Tautos, klausykite Viešpaties Žodžio ir skelbkite jį tolimiausiuose pajūriuose: "Kas išsklaidė Izraelį, jį surinks ir saugos, kaip ganytojas bandą". 11 Viešpats atpirko Izraelį, išgelbėjo jį iš stiprenių rankų. 12 Jie ateis džiūgaudami į Siono kalną, spinduliuos džiaugsmu dėl Viešpaties gėrybių; javai, vynas, aliejus, jaunos avys ir galvijų bandos džiugins juos. Jie gyvens kaip drėkinamas sodas, ir nebetrokš. (Iz 58, 11) 13 Mergaitės iš džiaugsmo šoks, o jaunimas bei seneliai bus laimingi. Aš pakeisiu jų liūdesį džiaugsmu, paguosiu juos ir palinksminsiu po jų sielvarto. 14 Aš apdovanosiu kunigus pertekliumi, o mano palaima sotins tautą", sako Viešpats.

15 "Klausykis! Ramoje girdisi dejavimai, graudūs verksmai", sako Viešpats: "Rachelė verkia savo vaikų, nesiduos paguodžiama, nes jų nebėra. (Mt 2, 18) 16 Nešauk balsu ir neliek ašarų, nes tavo vargas bus atlygintas. Jie sugrįš iš priešo šalies. 17 Tavo palikuonims yra vilties. Tavo vaikai sugrįš į savo kraštą. 18 Aš girdžiu kaip Efraimas dejuoja: 'Nuplakei mane, kaip nesuvaldomą verši. Sugrąžink mane, leisk man sugrįžti, nes tu esi Viešpats, mano Dievas! 19 Kai aš atsitraukiau nuo Tavęs- gailėjausi, kai supratau, mušiausi į krūtinę. Aš gėdijausi ir raustu dėl savo jaunystės darbų'. 20 Argi Efraimas ne mano mielas sūnus, ar jis ne mano mylimas vaikas? Nors esu priešingas jo darbams, myliu jį. Mano širdis ilgisi ir gailisi jo", sako Viešpats. (Iz 49, 15; Oz 11, 8)

21 "Pasistatyk kelrodžių, paženklink kelius! Įsidėmėk kelią, taką, kuriuo ėjai! Sugrįšk, Izraeli, į savo miestus! 22 Kaip ilgai delsi, neištikima dukra? Aš sukūriau naują dalyką krašte: taip skirtingą, lyg moteris globotų vyrą." 23 Taip sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas. "Kai aš pakeisiu jų likimą Judėjos šalyje ir jos miestuose, jie kartos: 'Viešpats telaimina tave, teisybės lanka, šventasis kalne!' 24 Judėjoje gyvens miestiečiai, ūkininkai ir gyvulių augintojai. 25 Aš atgaivinsiu pailsusią sielą, o suvargusį - pastiprinsiu." 26 Aš pabudau lyg iš miego, kuris man buvo saldus.

27 "Ateis laikas", sako Viešpats, "kai Izraelio ir Judėjos namai bus pilni žmonių ir tvartai gyvulių. 28 Kaip Aš siekiau išrauti ir sugriauti, sunaikinti bei bausti, taip da-

ar stengsiuos viską atstatyti ir atkurti. 29 Tada nebesakys: 'Tėvai valgė rūgščių vy-
nuogių, o vaikams atšipo dantys'. (Raud 5, 7; Ez 18, 2) 30 Kiekvienas atsakys už savo
aties kaltes; kas valgys rūgščių vynuogių, to dantys atšips", sako Viešpats.

31 "Ateis dienos, kai Aš padarysiu su Izraeliu ir Judėja naują Sandorą", sako Vieš-
pats, (Žyd 8, 8, 12) 32 ne tokią Sandorą, kokią padariau su jų tėvais, kai juos, paėmęs
už rankos, išvedžiau iš Egipto krašto. Jie sulaužė mano Sandorą, nors Aš buvau jų Val-
dovas. 33 Naujoji Sandora su Izraeliu bus: Aš įrašysiu savo įstatymą - Sandorą į jų
širdį; Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta. (Rom 11, 27; Iz 54, 13; Žyd 10, 16-17)
34 Tada nė vienas nebemokys savo artimo ir nebesakys savo broliui: 'Pažink Viešpatį!'
Jie visi nuo mažiausiojo iki didžiausiojo mane pažins. Aš atleisiu jų kaltę ir jų nuodė-
mės nebeminėsiu", (Jer 33, 8; Iz 43, 25)

35 Taip sako Viešpats, kuris davė saulę šviesti dieną ir paskyrė mėnulį bei žvaigž-
des spindėti naktį; kuris sukelia jūroje šėlstančias bangas; pulkų Viešpats yra Jovar-
das. 36 Kaip šitie dėsniai nepakinta, taip ir Izraelio palikuonys nepaliaus būti mano
tauta. (Jer 33, 25; Rom 11, 1) 37 Kaip negalima išmatuoti dangaus aukštybių ir ištirti
žemės gelmių, taip ir Aš neatmesiu Izraelio giminių, neatsižvelgdamas, ką jie pada-
rė. 38 Ateis laikas, kai Viešpaties miestas bus atstatytas nuo Hananelio bokšto iki
Kertinių vartų, (Zach 14, 10) 39 ir toliau eis tiesiai į Garebo kalvą, paskui pasuks į
Goą. 40 Visas lavonų ir aukų pelenų slėnys bei visa terasa iki Kidrono upelio, ir Žir-
gų vartų kertės rytuose, bus šventa vieta Viešpačiui. Ji nebus griaunama ir ardoma
per amžius", sako Viešpats.

32 skyrius

Jeremijas perka žemę 1 - 44.

1 Dešimtaisiais Judėjos karaliaus Sedekijo metais Viešpats kalbėjo Jeremijui. Tai
buvo aštuonioliktieji Nebukadnezaro metai. 2 Tuomet Babilonijos karaliaus kariuome-
nė buvo apgulusi Jeruzalę, o pranašas Jeremijas buvo laikomas suimtas sargybos kie-
me prie Judėjos karaliaus rūmų. (2 Kar 25, 1-2) 3 Judėjos karalius Sedekijas jį laikė

suėmęs, kaltindamas, kodėl jis pranašauja, kad Viešpats sako: "Aš atiduodu šitą miestą į Babilonijos karaliaus rankas, jis jį paims, (Jer 21, 7; 27, 6) 4 o Judėjos karalius Zedekijas neištrūks iš kaldėnų rankų, jis tikrai pateks į Babilonijos karaliaus rankas ir kalbės su juo asmeniškai. 5 Nebukadnezaras nuves į Babiloniją Zedekiją ir ten jis pasiliks, kol jį aplankysiu. Jei kovosite prieš kaldėnus, neturėsite pasisekimo". (Jer 52, 11)

6 Jeremijas sakė, kad Viešpats pranešė jam: 7 "Hanamelis, tavo dėdės Salumo sūnus, ateis pas tave ir sakys: 'Pirk mano žemę Anatotėje, nes tu turi teisę pirmas ją įsigyti'"(3 M 25, 25; Rūt 4, 3-4) 8 Hanamelis, mano dėdės sūnus, atėjo pas mane, kaip Viešpats buvo sakęs, į sargybos kiemą ir man tarė: "Pirk mano žemę Anatotėje, nes tu turi teisę ją pirkti." Aš supratau, kad tai buvo Viešpaties Žodis. 9 Taip aš nupirkau iš savo dėdės sūnaus Hanamelio žemę Anatotėje, ir jam atsvėriau sidabro septyniolika šekelių. 10 Aš parašiau raštą, jį užantspaudavau, pakviečiau liudytojus ir atsvėriau sidabrą svarstyklėmis. 11 Aš paėmiau pirkimo raštą, kaip nuostatai reikalauja, užantspauduotąjį ir atvirąjį, 12 padaviau pirkimo raštą Masejo sūnaus Nerijo sūnui Baruchui, matant mano pusbroliui Hanameliui ir liudytojams, pasirašiusiems pirkimo raštą, ir matant visiems žmonėms, buvusiems sargybos kieme. 13 Jų akivaizdoje pasakiau Baruchui, 14 kad pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, sako: "Imk šituos dokumentus, pirkimo raštą, užantspauduotąjį ir atvirąjį ir juos įdėk į molinį indą, kad jie ilgai išliktų, 15 nes pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, sako kad ateity namai, žemė ir vynuogynai bus perkami šiame krašte."

16 Padavęs pirkimo raštą Nerijo sūnui Baruchui, aš meldžiau Viešpatį: 17 "Viešpatie Dieve, Tu sukūrei dangų ir žemę savo didele galia ir ištiesta ranka. Nieko Tau nėra negalimo. (Jer 27, 5; Lk 1, 37) 18 Tu rodai malonę tūkstančiams ir baudi vaikus už tėvų nusikaltimus; Tu didis ir galingas Dieve, kurio vardas - pulkų Viešpats, (2 M 20, 5-6) 19 didis patarimu ir galingas veiksmu; Tavo akys mato visus žmonių kelius, Tu atlygini kiekvienam pagal jo elgesį ir darbus. (Rom 2, 6) 20 Tu darei ženklų ir

stebuklų Egipto šalyje ir darai iki šios dienos, Izraelyje ir žmonių tarpe įsigijai vardą, žinomą iki šios dienos. 21 Tu išvedei Izraelio tautą iš Egipto šalies ženklais ir stebuklais, savo galia ir ištiesta ranka ir išgąsdinai priešą. 22 Jiems davei šią šalį, plūstančią pienu ir medumi, kurią jiems duoti buvai prisiekęs jų tėvams. 23 Įėję ir apsigyvenę šalyje, jie neklausė Tavęs, nesilaikė įstatymo ir nedarė, ką jiems buvai įsakęs. Todėl baudei juos, užleisdamas šitą nelaimę. 24 Babiloniečių įsitvirtinimai jau prie miesto sienų, puolimas vyksta; karo, bado ir maro miestas yra atiduodamas į kaldėnų rankas. Tavo Žodis išsipildė. Tu pats tai matai! 25 Viešpatie Dieve, tačiau Tu man liepei pirkti žemę už pinigus ir kad liudytojai paliudytų, kai miestas jau atiduodamas į kaldėnų rankas."

26 Viešpats tarė Jeremijui: 27 "Aš Viešpats, Dievas visos žmonijos; ar man kas nors negalima? (4 M 16, 22) 28 Aš atiduodu šitą miestą į kaldėnų ir Babilonijos karaliaus Nebukadnezaro rankas. 29 Kaldėnai, kariaudami prieš šitą miestą, įsiverš į jį, užims, padegs ir jį sudegins su visais namais, ant kurių stogų jie smilkė aukas Baalui ir aukojo geriamąsias aukas svetimiems dievams, kad mane įžeistų. (Jer 19, 13) 30 Izraelitai ir Judėjos gyventojai nuo pat įsikūrimo savo elgesiu pykino mane; jie įžeidinėjo mane savo stabais. 31 Šitas miestas sukelia mano rūstybę nuo pat jo įkūrimo iki šios dienos. Aš nusistačiau jį sunaikinti 32 dėl izraelitų piktybių, kurias jie darė mane įžeisti kartu su karaliais , kunigaikščiais, kunigais, pranašais ir Jeruzalės gyventojais. 33 Jie atgręžė man nugarą, nors Aš nenuilsdamas juos mokiau; jie nesiklausė ir nepriėmė mano pamokymo. 34 Jie pastatė savo dievaičius namuose, kurie vadinami mano vardu, kad juos suteptų. (Jer 7, 30; 2 Kar 21, 4-5) 35 Jie įrengė Baalui alką Benhinomo slėnyje aukoti savo sūnus ir dukteris Molekui. To Aš jiems neįsakiau ir visai negalvojau, kad jie darytų tokį nusikaltimą, - įvestų Judėją į nuodėmę". (Jer 7, 31; 19, 5)

36 "Dabar šitas miestas, apie kurį žmonės kalba, atiduodamas į Babilonijos karaliaus rankas karu, badu ir maru. 37 Aš juos surinksiu iš visų šalių, po kurias užsi-

rūstinęs ir labai įžeistas išsklaidžiau; juos sugrąžinsiu į šitą vietą ir leisiu jiems saugiai gyventi; 38 jie bus mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas. (Jer 24, 7; 30, 22; 31, 1, 33) 39 Aš pakeisiu jų galvoseną; jie kitaip elgsis, bijos manęs, savo pačių ir jų įpėdinių labui. (Ez 36, 27) 40 Aš sudarysiu su jais amžiną Sandorą, nesiliausiu jiems gera daręs, ir įdiegsiu jų širdin baimės jausmą, kad jie neatitoltų nuo manęs. 41 Aš džiaugsiuos jais, darysiu jiems gera visa savo širdimi ir siela, ir tikrai juos įkurdinsiu šitoje šalyje visiems amžiams. 42 Kaip Aš juos baudžiau, taip Aš duosiu jiems visko, ką esu pažadėjęs. 43 Jie vėl pirks žemę šitoje šalyje, apie kurią sakoma: 'Ji dykuma, be žmonių ir gyvulių; ji atiduota į kaldėnų rankas'. 44 Pirks žemę už pinigus, rašys pirkimo raštus ir juos užantspauduos, liudytojai pasirašys; tas įvyks Benjamino krašte, Jeruzalės apylinkės, Judėjos miestuose, kalnynuose, lygumose ir pietų krašto miestuose, nes Aš atstatysiu jų gerbūvį", sako Viešpats. (Jer 29, 14; 30, 3)

33 skyrius

Babilonijos tremtis, Dovydo Atžala 1 - 26.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui antrą kartą, kai jis tebebuvo suimtas sargybos kieme. (Jer 32, 2) 2 Tas, kuris sukūrė žemę, padarė ją ir pamatus padėjo, Jo vardas Viešpats, sako: 3 "Šaukis manęs, tai išklausysiu tave ir pranešiu tau didelių bei nesuvokiamų dalykų, apie kuriuos nieko nežinai. 4 Aš Viešpats, Izraelio Dievas, įsakau: apšį miestą ir Judėjos karaliaus rūmus, kurie buvo sugriauti, pastatytą apsigynimo pylimą nuo puolimo. (Iz 22, 10) 5 Kaldėnai įsiverš, kovos ir pripildys gatves lavonais. Aš savo rūstybėje juos iššudysiu ir nusigręšiu nuo šito miesto dėl jo piktybių. 6 Bet Aš juos vėl išgelbėsiu ir išgydysiu, duosiu jiems gerbūvį ir pastovią taiką. 7 Aš atstatysiu Judėją ir Izraelį, kaip jie buvo senovėje; (Jer 29, 14; 30, 3) 8 nuplausiu jų nuodėmes ir atleisiu nusikaltimus, kuo jie nusikalto man. (Jer 31, 34) 9 Šis miestas bus man džiaugsmas, pasigyrimas ir garbė visose žemės tautose. Kai jos išgirs apie gerbūvį ir perteklių, kurį jiems duosiu, jos išsigandusios drebės. 10 Jūs sakote, kad ši vieta yra tuščia, be žmonių ir gyvulių. Taip, Judėjos miestai ir Jeruzalės gatvės

yra tuščios, be gyventojų, be žmonių ir gyvulių. 11 Juose vėl skambės linksmi džiaugsmo balsai; džiaugsmo giesmės skambės vedybų puotose ir kai jie padėkos aukas aukos Viešpačiui: 'Garbinkite pulkų Viešpatį, nes Viešpats yra geras ir Jo malonė amžina!' Aš atstatysiu kraštą, koks jis buvo", sako pulkų Viešpats. (Jer 7, 34; Ps 106; Ezr 3, 11) 12 "Šioje tuščioje vietoje, kuri yra be žmonių ir gyvulių, ir kitose vietovėse vėl bus gyvuliams ganyklų, o kerdžiams ir jų bandoms poilsio vietų. 13 Kalnų, lygumų ir pietų krašto miestuose, Benjamino šalyje, apie Jeruzalę ir Judėjos vietovėse 'bandos' ganysis, vadovaujant vienam Ganytojui, kuris juos skaičiuos. (Jer 32, 44) 14 Aš įvykdysiu duotą pažadą Izraeliui ir Judėjai. 15 Tuomet Aš išauginsiu teisingumo Atžalą iš Dovydo palikuonių. Tas įvykdys krašte teisę ir teisingumą. (Jer 23, 5; Iz 4, 2) 16 Tuo laiku Judėja bus išgelbėta ir Jeruzalė saugiai gyvens. Ji bus vadinama: 'Viešpats - mūsų teisingumas. (Jer 23, 6; 5 M 33, 28) 17 Izraelio sostui nestigs Dovydo palikuonių, (2Sam 7, 12; 1 Kar 9, 5) 18 ir kunigų, levitų giminės, aukojančių deginamąsias, augalines ir aukas už nuodėmes", sako pulkų Viešpats.

19 Viešpats kalbėjo Jeremijui: 20 "Kaip jūs negalite pakeisti mano dėsnių, kurie tvarko dienos ir nakties laiką, (Jer 31, 35-36) 21 taip ir mano Sandora su mano tarnu Dovydu nebus pakeista, kad vienas jo sūnų viešpatautų jo soste. Taip pat nepakeičiama mano Sandora su kunigais levitų kilmės, mano tarnais. 22 Kaip dangaus žvaigždės ir jūrų smiltys nesuskaitomos, taip Aš dauginsiu Dovydo palikuonis ir kunigus levitų giminės, man tarnaujančius", (1 M 15, 5; 22, 17)

23 Viešpats kalbėjo Jeremijui: 24 "Ar nepastebėjai, kaip žmonės kalba? 'Viešpats atmetė abi gimines, kurias buvo išsirinkęs'. Taip jie niekina mano tautą. Ji jų akyse nebėra tauta. 25 Kaip Aš sukūriau dieną ir naktį, dangui ir žemei nustačiau dėsnius, 26 taip Aš neatmesiu Jokūbo giminės ir mano tarno Dovydo palikuonių. Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonims Aš paskirsiu valdovus iš Dovydo giminės; pakeisiu jų likimą ir būsiu jiems malonus". (Jer 32, 44)

34 skyrius

Karaliaus Sedekijo likimas 1 - 22.

1 Kai Nebukadnezaras. Babilonijos karalius su visa kariuomene, visomis jo valdžioje esančiomis karalystėmis ir tautomis kariavo prieš Jeruzalę ir Judėjos vietoves, 2 Viešpats kalbėjo Jeremijui: "Eik ir pranešk Sedekijui, Judėjos karaliui, kad taip sako Viešpats. Aš atiduosiu šį miestą į Babilonijos karaliaus rankas ir jis jį sudegins. 3 Sedekijau, tu neištrūksi iš jo rankų, būsi sugautas ir jam atiduotas. Tu matysi Babilonijos karalių ir kalbėsi su juo asmeniškai. Tave nugabens į Babiloną. (Jer 32, 4) 4 Klausykis Viešpaties Žodžio, Sedekijau, Judėjos karaliau! Tu nežūsi nuo kardo, (Jer 52, 11) 5 tu mirsi ramybėje. Kaip tavo protėviams, buvusiems karaliams pirma tavęs, sukurdavo laidotuvių ugnį, taip tau padarys ir tave apraudos: 'Mūsų karalius mirė...' Taip Aš pranešiau tau", sako Viešpats. (2 Ch 16, 14; Jer 22, 18)

6 Pranašas Jeremijas pranešė šituos žodžius karaliui Sedekijui Jeruzalėje. 7 Babilonijos karaliaus kariuomenė kariavo prieš Jeruzalę ir Judėjos miestus - Lachį ir Aseką, nes tik tie sutvirtinti Judėjos miestai dar buvo nepaimti, (2 Kar 25, 1) 8 Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai karalius Sedekijas padarė sutartį su Jeruzalės gyventojais ir paskelbė, 9 kad kiekvienas suteiktų laisvę hebrajų vergams, kad hebrajų nelaikytų vergais. 10 Kunigaikščiai ir visi tautiečiai laikėsi sutarties, suteikė laisvę vergams, vergėms ir pasižadėjo toliau jų nebepavergti. Jie pakluso pranašo žodžiams. 11 Bet po to, jie atsimetė nuo sutarties, susigrąžino vergus ir verges ir privertė juos toliau vergauti.

12 Tuo laiku Viešpats kalbėjo Jeremijui: 13 "Aš sudariau Sandorą su jūsų protėviais kai juos išvedžiau iš Egipto vergijos ir įsakiau: 14 'Praėjus septyneriems metams, kiekvienas privalo savo brolį hebrają, kuris jam vergavo, paleisti; po šešerių metų vergijos suteikti jam laisvę'. Bet jūsų protėviai neklausė manęs ir nevykdė mano nuostatų. (2 M 21, 2; 5 M 15, 12) 15 Šiandien jūs pasielgėte kitaip, padarėte kas mano akyse teisinga, paskelbėte laisvę savo broliams, sudarę sutertį mano namuose - šventovėje. 16 Bet jūs atsimetėte nuo tos sutarties ir sutepėte mano vardą, susigrąžindami vergus

ir verges. Jie buvo laisvi, galėjo gyventi, kaip norėjo, o jūs juos vėl pavergėte. 17 Todėl, kad jūs neklausėte manęs, nesuteikėte laisvės broliui ir artimui, Aš skelbiu, kad mirsite nuo karo, maro ir bado. Aš padarysiu jus pasibaisėjimu visoms žemės karalystėms. 18 Žmonėms, nesilaikiusiems sutarties, padarytos mano akivaizdoje, Aš padarysiu kaip veršiui, kurį jūs supjaustėte, ir tarp supjaustytų dalių praėjote. (1 M 15, 10, 17) 19 Judėjos ir Jeruzalės kunigaikščius, valdininkus, kunigus ir visus žmones, kurie praėjo pro veršio supjaustytas dalis, 20 Aš atiduosiu į jų priešų rankas, kurie siekia jų gyvybės. Jų lavonai bus maistu padangių paukščiams ir laukiniams gyvuliams. (Jer 7, 33) 21 Taip pat Sedekijas, Judėjos karalius ir jo kunigaikščiai pateks į priešų rankas, siekiančių jų gyvybės, Babilonijos karaliaus kariuomenei, kuri šiuo metu yra pasitraukusi. 22 Aš įsakysiu ir sugrąžinsiu ją prieš šitą miestą; ji kariaus, paims ir sudegins jį. Judėjos miestus Aš padarysiu tyrais; niekas juose negyvens", sako Viešpats. (Jer 37, 8)

35 skyrius

Rechabitai klauso protėvių, izraelitai prieštarauja Dievui, 1 - 19.

1 Joakimo, Josijo sūnaus, Judėjos karaliaus, viešpatavimo metu, Viešpats kalbėjo Jeremijui: 2 "Eik į rechabitų namus ir kalbėk su jais; nuvesk juos į vieną Viešpaties namų salę ir pasiūlyk jiems gerti vyno". (1 Ch 2, 55; 2 Kar 10, 15, 23) 3 Aš atvedžiau Hebazinjo sūnaus, Jeremijo sūnų Jasanją, jo brolius, vaikus ir visą rechabitų šeimą, 4 įvedžiau į Viešpaties namus, į Jigdaljo sūnaus Hanano salę. Šita patalpa buvo prie kunigaikščių salės, virš Salumo sūnaus Masejo patalpos. 5 Aš pastačiau rechabitams pilnus ąsočius vyno bei taures ir pakviečiau gerti. 6 Jie atsakė: "Mes negeriame vyno, nes mūsų protėvis Jonadabas, Rachabo sūnus, mums įsakė: 'Niekados negerkite vyno nei jūs, nei jūsų vaikai. (2 Kar 10, 15-23) 7 Nesistatykite namų, nesėkite sėklos, nesodinkite ir neturėkite vynuogynų, gyvenkite palapinėse visą gyvenimą, kad ilgai gyventumėte krašte, kuriame svečiuojatės'. 8 Mes laikomės Rechabo sūnaus, mūsų protė-

vio Jonadabo įsakymo; visą gyvenimą nei mes, nei mūsų žmonos, sūnūs, ir dukterys negeriame vyno. 9 Mes neįsitatome namų, neturime vynuogynų nei laukų sėjame; 10 gyvename palapinėse ir laikomės viso, ką mūsų protėvis Jonadabas įsakė. 11 Bet kai Babilonijos karalius Nebukadnezaras puolė šitą kraštą, mes nutarėme pasitraukti nuo kaldėnų ir sirijiečių karinuomenės į Jeruzalę. Taip ir gyvename Jeruzalėje".

12 Tada Viešpats tarė Jeremijui: 13 "Eik ir sakyk Judėjos žmonėms ir Jeruzalės gyventojams, ką Aš sakiau. Ar neklausysite ir nepasimokysite iš mano žodžių? 14 Jonadabas, Rechabo sūnus, įsakė savo palikuoniams negerti vyno; jie laikosi to iki šios dienos, negeria vyno, pildo savo protėvio įsakymą. Aš nuolat kalbėjau jums, bet jūs neklausėte manęs. 15 Aš siunčiau savo pranašus ir raginau atsisakyti blogo elgesio, pagerinti savo darbus, nesekti svetimų dievaičių ir netarnauti jiems, tai jūs ilgai gyvensite krašte, kurį daviau jums ir jūsų tėvams. Bet jūs nekreipėte dėmesio ir neklausėte manęs. (Jer 25, 4-7) 16 Rechabo sūnaus Jonadabo sūnūs laiko savo protėvio įsakymą, bet mano tauta neklauso manęs. 17 Todėl Aš užleisiu ant Judėjos ir Jeruzalės gyventojų paskelbtą nelaimę; nes Aš kalbėjau jiems, bet jie neklausė, Aš šaukiau, bet jie neatsakė", sako Viešpats. (Jer 7, 13) 18 Jeremijas sakė rechabitams ką sakė pulkų Viešpats: "Kadangi jūs, Jonadabo, savo protėvio, įsakymą vykdote, 19 tai Jonadabui, Rechabo sūnui, niekada nepristigs palikuonio, kuris man tarnaus", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas.

36 skyrius

Karalius sudegina Jeremijo knygą. 1 - 32.

1 Joakimo, Josijo sūnaus, Judėjos karaliaus ketvirtaisiais viešpatavimo metais, Viešpats tarė Jeremijui: (Jer 25, 1) 2 "Imk ritinį ir užrašyk visus mano tau kalbėtus Žodžius apie Izraelį, Judėją ir visas tautas, apie kurias tau kalbėjau, pradedant Josijo dienomis iki šiandien. 3 Gal Judėja, girdėdama kuo ketinu ją bausti, atsisakys pikto kelio, ir Aš jiems jų nusikaltimus atleisiu". (Jer 26, 3) 4 Jeremijas pasišaukė Baruchą, Nerio sūnų, kuris, Jeremijui diktuojant, į ritinį užrašė visus Viešpaties kalbėtus Žodžius. (Jer 32, 12) 5 Jeremijas tarė Baruchui: "Aš neturiu teisės eiti į Viešpa-

ties namus, nes esu suimtas. 6 Tai tu eik į Viešpaties namus pasninko dieną ir paskaityk mano padiktuotus ir tavo užrašytus į ritinį Viešpaties Žodžius visų žmonių akivaizdoje. Skaityk, tegul girdi ir visi Judėjos gyventojai, atėję į Jeruzalę. 7 Gal jie nusižeminę maldaus Viešpatį, atsisakys savo piktų kelių, nes Viešpaties rūstybė ir bausmė grįsia šitam miestui". 8 Baruchas, Nerio sūnus, įvykdė, kaip pranašas Jeremijas jam įsakė, perskaitė Viešpaties Žodžius Viešpaties namuose.

9 Penktaisiais metais devintą mėnesį, viešpataujant Judėjos karaliui Joakimui, Josijo sūnui, Jeruzalėje buvo pasninkas visai tautai ir visiems žmonėms, kurie buvo atėję iš Judėjos miestų į Jeruzalę. 10 Baruchas perskaitė iš ritinio Jeremijo žodžius visai tautai viešpaties namuose, Gemarjo, Safono sūnaus, ministerių pirmininko, salėje, kuri buvo viršutiniame šventoriuje, prie Naujųjų šventovės vartų įėjimo. 11 Safono sūnaus, Gemarjo sūnus, Mikejas, išklausęs visus Viešpaties Žodžius, skaitytus iš ritinio, 12 nuėjo į karaliaus rūmus, į ministerių pirmininko kabinetą. Ten valdovai buvo susirinkę posėdžiui: ministeris pirmininkas Elisamas, Delajas, Semajo sūnus Elnatanas, sūnus Achoro Gemajas, Sefano sūnus Sedekijas, Hananjo sūnus ir kiti valdovai. 13 Mikejas pranešė jiems girdėtus žodžius, kuriuos Baruchas skaitė tautai iš ritinio. 14 Valdovai pasiuntė Judį, Netanjo sūnų ir Selemją, Kusio sūnų, pas Baruchą ir jam įsakė: "Pasiimk ritinį, iš kurio skaitei tautai ir ateik". Baruchas, Nerio sūnus, psiėmęs ritinį, atėjo pas juos. 15 Jie tarė jam: "Sėskis ir skaityk mums". Baruchas skaitė. 16 Išgirdę visą tekstą, jie išsigandę žiūrėjo vienas į kitą ir kalbėjo: "Mes privalome visus šiuos žodžius pranešti karaliui". 17 Jie paklausė Baruchą: "Sakyk, kaip tu surašei visus šituos žodžius?" 18 Baruchas atsakė: "Jeremijas diktavo man, ir aš užrašiau į ritinį rašalu". 19 Valdovai liepė jam : "Tu su Jeremiju eikite ir pasislėpkite, kad niekas nežinotų, kur jūs esate."

20 Jie nuėjo pas karalių į rūmų kiemą ir visa pranešė karaliui. Ritinį jie paliko ministerio pirmininko Elisamo kabinete. 21 Karalius pasiuntė Judį atnešti ritinį; jis atnešė jį iš ministerio pirmininko Elisamo kabineto. Judi skaitė jį karaliaus ir visų valdovų, stovinčių apie karalių, akivaizdoje. 22 Tai buvo devintas mėnuo, karalius sėdė-

jo žiemos rūmuose, ugnis degė židinyje šalia jo. 23 Judžiui perskaičius tris ar keturis skyrius, karalius supjaustė jį raštininko peiliu, įmetė į ugnį židinyje ir sudegino. 24 Nei karalius, nei tarnai, girdėdami tuos žodžius, neišsigando ir nesuplėšė savo rūbų. (2 Kar 22, 11) 25 Visgi Elnatanas, Delajas ir Gamarjas primygtinai prašė karalių nedeginti ritinio, bet jis nekreipė dėmesio į juos. 26 Be to, karalius įsakė princui Jerameliui, Serajui, Asrielio sūnui ir Selamjui, Abdelio sūnui, suimti raštininką Baruchą ir pranašą Jeremiją, bet Viešpats paslėpė juos.

27 Kai karalius sudegino ritinį su žodžiais, kuriuos Baruchas, diktuojant Jeremijui, buvo užrašęs, Viešpats tarė Jeremijui: 28 "Imk kitą ritinį ir užrašyk į jį visus žodžius buvusius ritinyje, kurį Joakimas, Judėjos karalius, sudegino. 29 O Joakimui, Judėjos karaliui, sakyk: 'Tu sudeginai ritinį ir klausei Jeremijo kodėl jis rašė, kad Babilonijos karalius atžygiuos ir sunaikins šitame krašte žmones ir gyvulius?'"(Jer 25 9-11; 7, 20; 9, 9) 30 Todėl Viešpats apie Joakimą, Judėjos karalių sako, kad jo palikuonis nesėdės Dovydo soste, o jo lavonas bus išmestas ir gulės dieną karštyje ir naktį šaltyje. (Jer 22, 19) 31 "Aš nubausiu jį, jo palikuonius bei tarnus ir užleisiu nelaimę ant Jeruzalės gyventojų ir Judėjos žmonių, kaip juos įspėjau, bet jie neklausė", sako Viešpats. 32 Jeremijas ėmė kitą ritinį, padavė jį raštininkui Baruchui, Nerijo sūnui, o tas užrašė į ritinį Jeremijo diktuotus žodžius, kuriuos Joakimas, Judėjos karalius, sudegino, ir pridėjo dar daugiau panašių žodžių.

37 skyrius

Jeremijas suimtas ir kalintas. 1 - 21.

1 Vietoje Konjo, Joakimo sūnaus, Babilonijos karalius Nebukadnezaras paskyrė Judėjos karaliumi Josijo sūnų Sedakiją. (2 Kar 24, 17) 2 Bet jis, jo tarnai, krašto gyventojai neklausė Viešpaties Žodžių, kalbėtų per pranašą Jeremiją. 3 Karalius Sedekijas pasiuntė Juchalą, Selamėjo sūnų ir kunigą Sefanją, Masejo sūnų pas pranašą Jeremiją ir prašė jo: "Melsk už mus Viešpatį, mūsų Dievą". (Jer 42, 2; Iz 37, 4) 4 Jeremijas dar buvo laisvas, nesuimtas ir neįmestas į kalėjimą. Jis vaikščiojo tautiečių tarpe.

5 Kaldėnai, kurie buvo apgulę Jeruzalę, išgirdę Egipto faraono kariuomenę atžygiuojant, pasitraukė nuo Jeruzalės. 6 Tada Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui, 7 kad jis atsakytų Judėjos karaliaus pasiuntiniams: "Faraono kariuomenė, kuri atžygiuoja jums padėti, grįš į savo kraštą Egiptą; 8 bet kaldėnai sugrįš, kariaus prieš šitą miestą, paims jį ir sudegins. 9 Neapgaudinėkite patys savęs, manydami, kad kaldėnai pasitraukė ir nebesugrįš. Jie nepasitrauks. 10 Jei jūs kaldėnų kariuomenę, prieš jus kariaujančią, taip sumuštumėte, jog liktų tik keli sunkiai sužeisti, tai jie pakiltų savo palapinėse ir šitą miestą sudegintų!" 11 Kai kaldėnų kariuomenė pasitraukė nuo Jeruzalės dėl Egipto kariuomenės, 12 Jeremijas norėjo eiti iš Jeruzalės į Benjamino kraštą savo nuosavybės reikalus sutvarkyti su savo giminaičiais. (Jer 32, 9) 13 Jam atėjus prie Benjamino vartų, sargybinis Jerijas, Salemjo sūnus, Ananijo sūnaus, sulaikė pranašą Jeremiją ir tarė: "Tu bėgi pas kaldėnus?" 14 Jeremijas atsakė: "Tai netiesa, aš nebėgu pas kaldėnus". Jerijas nepatikėjo. Jis sulaikė Jeremiją ir nuvedė pas kunigaikščius. 15 Šie, įsikarščiavę ir supykę, sumušė Jeremiją ir įmetė į kalėjimą raštininko Jonatano namuose, kurie buvo padaryti kalėjimu. (Jer 20, 2) 16 Jeremijas pateko į požeminę vienutę ir buvo joje ilgesnį laiką.

17 Vieną dieną karalius Sedekijas pasiuntė atvesti Jeremiją. Karalius slaptai savo rūmuose klausė jį: "Ar tu ką nors girdėjai iš Viešpaties?" Jeremijas atsakė: "Taip - tu būsi atiduotas į Babilonijos karaliaus rankas". (Jer 34, 21) 18 "O kuo aš nusikaltau tau, tavo tarnams ir tautai, kad mane laikote kalėjime? 19 Kur yra jūsų pranašai, pranašavę jums, kad Babilonijos karalius neatžygiuos prieš jus ir šitą kraštą? - klausė Jeremijas karaliaus. 20 Mano viešpatie ir karaliau, išklausyk mano prašymą, nebesiųsk manęs atgal į raštininko Jonatano namus mirčiai!" 21 Karaliaus Sedekijo įsakymu Jeremijas buvo nuvestas į sargybos kiemą. Ten jį laikė ir davė jam kasdien kepaliuką duonos iš kepėjų gatvės iki visa duona išsibaigė. Jeremijas liko sargybos kieme. (Jer 32, 9)

38 skyrius

Jeremijas duobėje 1 - 28.

1 Sepatjas, Matano sūnus, Gedalja, Pasuro sūnus, Juchalas, Selemjo sūnus ir Pa-
žodžius
suras, Nalkio sūnus, girdėjo Jeremijo, kuriuos jam Viešpats kalbėjo: (Jer
21, 1) 2 "Kas liks šitame mieste - mirs nuo kardo, bado ir maro, bet kas pabėgs pas
kaldėnus - išliks, tas išgelbės savo gyvybę. 3 "Šitas miestas tikrai pateks į Babilo-
nijos karaliaus kariuomenės rankas", sako Viešpats. 4 Kunigaikščiai kreipėsi į karalių
Ž
Sedekiją: "Šitą vyrą reikia nužudyti, nes jis silpnina likusius karius mieste, savo kal-
bomis atima drąsą visai tautai; jis neieško tautos gerovės, bet neša nelaimę jai". (Am
Ž
7, 10) 5 Karalius Sedekijas atsakė: "Jis yra jūsų rankose, aš negaliu jums prieštarau-
ti". 6 Jie suėmė Jeremiją ir įmetė į princo Malkijo šulinį prie sargybos būstinės. Jie
nuleido jį virvėmis. Šulinyje nebuvo vandens, bet tik dumblas. Jeremijas įklimpo dum-
ble.

7 Etiopas Ebedmelechas, karaliaus rūmų eunuchas, išgirdęs, kad Jeremiją įmetė
į šulinį, (Jer 39, 16) 8 išbėgo iš rūmų, nuėjo pas karalių, kuris tuo metu buvo prie
Efraimo vartų, ir tarė: 9 "Mano viešpatie, karaliau, tie vyrai piktai pasielgė su pra-
našu Jeremiju. Jie įmetė jį į šulinį, jis ten mirs badu, nes duonos nebėra mieste. 10
Karalius įsakė etiopui Ebedmelechui: "Imk iš čia tris vyrus ir ištrauk pranašą Jere-
miją iš šulinio, kad nemirtų". 11 Ebedmelechas su vyrais nuėjo į karaliaus rūmų
drabužių sandėlį, paėmė iš ten skarmalų ir nudėvėtų, suplyšusių drabužių ir nuleido
juos virvėmis į šulinį Jeremijui. 12 Etiopas Ebedmelechas sakė Jeremijui: "Skudurus
ir drabužius padėk po pažastų ir ant jų virves". Jeremijas taip padarė. 13 Jie ištrau-
Ž
kė Jeremiją virvėmis iš šulinio. Jis liko sargybos būstinėje. 14 Karalius Sedekijas
pasiuntė tarnus, kurie pranašą Jeremiją atvedė pas jį. Jis jį pasitiko Viešpaties namų
trečiame įėjime. Karalius sakė Jeremijui: "Aš noriu tave ko klausti; nieko neslėpk
Ž
nuo manęs". 15 Jeremijas atsakė Sedekijui: "Jei aš tau pasakysiu, ar nežudysi ma-
Ž
nęs? Nors aš tau ir patarsiu, vis tiek neklausysi manęs". 16 Karalius Sedekijas slap-
tai prisiekė Jeremijui: "Kaip gyvas Viešpats, kuris davė mums gyvybę, aš nežudysiu

tavęs ir neatiduosiu į vyrų rankas, siekiančių tavo gyvybės". 17 Jeremijas atsakė Sedekijui: "Jei tu pasiduosi Babilonijos karaliaus kunigaikščiams, išliksi gyvas, ir šis miestas nebus sudegintas, tu ir tavo namai išliksite. 18 O jei tu nepasiduosi Babilonijos karaliaus kunigaikščiams, miestas atiteks kaldėnams; jie sudegins jį ir tu neištrūksi iš jų rankų". 19 Karalius Sedekijas atsakė Jeremijui: "Aš bijau pas kaldėnus perbėgusių žydų, kad nebūčiau atiduotas jų valiai ir jie neišniekintų manęs". 20 Jeremijas paaiškino: "Tavęs neišduos jiems. Klausyk Viešpaties balso, tai tau gerai seksis ir liksi gyvas. 21 Jei nepasiduosi, - štai Viešpaties sprendimas: 22 Visos Judėjos karaliaus rūmų moterys bus išvestos pas Babilonijaus karaliaus kunigaikščius, ir jos sakys: 'Tavo patikėtiniai draugai suvedžiojo ir įklampino tave, kai tu į dumblą patekai, jie paliko tave'. (Jer 6, 14) 23 Tavo žmonas ir vaikus išves pas kaldėnus, o tu pats neištrūksi iš jų rankų, tave suims Babilonijos karalius ir šitą miestą sudegins". (Jer 32, 4; 34, 3) 24 Sedekijas atsakė Jeremijui: "Šį pokalbį laikyk paslaptyje, kitaip tu mirsi! 25 Jei kunigaikščiai išgirs, kad aš kalbėjau su tavimi, ateis ir klaus: 'Pasakyk, ką kalbėjai su karaliumi ir ką karalius tau sakė; nieko nenuslėpk nuo mūsų, kitaip nužudysime tave.' 26 Jeremijau, jiems atsakyk: 'Aš maldavau karalių, kad jis manęs nesiųstų į Jonatano namus ir aš ten nemirčiau'." 27 Tikrai, kunigaikščiai atėjo pas Jeremiją ir klausė. Jis atsakė jiems, kaip karalius liepė. Jie paliko jį ramybėje, nes niekas nenugirdo jo pokalbio su karaliumi. 28 Jeremijas liko sargybos būstinėje iki Jeruzalės kritimo dienos. (Jer 37, 21)

39 skyrius

Jeruzalė krinta, Sedekijas ištremiamas 1 - 18.

1 Judėjos karaliaus Sedekijo viešpatavimo devintaisiais metais dešimtą mėnesį, Babilonijos karalius Nebukadnezaras ir visa jo kariuomenė atžygiavo ir apgulė Jeruzalę. 2 Vienuoliktaisiais Sedekijo metais ketvirtą mėnesį, devintą dieną pralaužė miesto sieną. 3 Visi Babilonijos karaliaus kariuomenės vadai suėjo ir susėdo prie vidurinių jų vartų: Nergalsaresaras, Magieras, Nebusasbanas ir visi kiti Babilonijos karaliaus

kščiai. 4 Judėjos karalius Sedekijas ir visi kariai pamatę juos, bėgo pro karaliaus sodą tarp dviejų sienų, palikdami miestą nakties metu. Jie traukėsi keliu į Jordano slėnį. 5 Kaldėnų kariuomenė sekė juos, sugavo Sedekiją Jericho lygumoje. Jie suėmė jį ir atgabeno pas Babilonijos karalių Nebukadnezarą į Riblą, Hamoto krašte. Karalius čia padarė sprendimą: 6 nužudė Sedekijo sūnus tėvo akivaizdoje, taip pat visus Judėjos kilminguosius. 7 Jis įsakė išlupti Sedekijui akis, surakinti grandinėmis ir nugabenti jį į Babiloną. 8 Kaldėnai sudegino karaliaus rūmus, šventovę, gyventojų namus ir nugriovė Jeruzalės sienas. 9 Nebusaradanas, vyriausias kariuomenės vadas, ištrėmė į Babiloniją tautos likusius gyventojus mieste, pabėgusius pas jį ir amatininkus. 10 Nebusaradanas, kariuomenės vadas, paliko krašte kai kuriuos beturčius ir davė jiems vynuogynų ir žemės.

11 Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, davė įsakymą kariuomenės vadui Nebusaradanui: 12 "Kreipk dėmesį į Jeremiją, aprūpink jį ir nieko blogo jam nedaryk; patenkink jo norus". 13 Nebusaradanas, kariuomenės vadas, Nebusasabanas, Nergalsareseras, Magieras ir visi kiti Babilonijos karaliaus valdovai 14 pasiuntė tarnus ir atgabeno Jeremiją iš sargybos būstinės; patikėjo jį Gedaljui, Ahikamo sūnui, Safano sūnaus, kad jį globotų. Taip Jeremijas liko gyventi savo tautoje. (Jer 38, 28; 40, 5-6)

15 Jeremijui dar esant būstinėje, Viešpats tarė: 16 "Eik ir pranešk etiopui Ebedmelechui, kad Aš užleisiu nelaimę šitam miestui, neišgelbėsiu jo, tu pats savo akimis matysi. (Jer 38, 7) 17 Bet tą dieną Aš tave išgelbėsiu, tu nebūsi atiduotas į rankas tų žmonių, kurių bijai. 18 Tu nekrisi nuo kardo, būsi išgelbėtas nuo karo, nes pasitikėjai manimi", sako Viešpats. (Job 5, 20)

40 skyrius

Gedaljas krašto valdovas. 1 - 16.

1 Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai Nebusaradanas, kariuomenės vadas, paleido jį Ramoje. Jis jį išlaisvino iš grandinių, nes Jeremijas buvo tremiamas drauge su kitais iš Jeruzalės į Babiloniją. (Jer 39, 11-14) 2 Kariuomenės vadas įsakė pašaukti Je-

remiją ir tarė jam: "Viešpats, tavo Dievas, pranešė tau apie ateinančią nelaimę šitai vietai. 3 Viešpats nubaudė taip, kaip buvo kalbėjęs, nes jūs nusikaltote Viešpačiui neklausydami Jo. 4 Taigi, šiandien aš nuimu grandines nuo tavo rankų. Jei tu nori eiti drauge su manimi į Babiloniją, eik, aš aprūpinsiu tave viskuo. O jei tu nenori eiti į Babiloniją - neik! Visas kraštas tau yra atviras, eik ten kur tau patinka. 5 Eik pas Gedalją, Safono sūnaus, Ahikamo sūnų, kurį Babilonijos karalius paskyrė valdovu Judėjai, gyvenk ten arba pasirink kitą vietą". Kariuomenės vadas davė jam maisto bei dovanų ir paleido jį. 6 Jeremijas nuėjo pas Gedalją. Ahikamo sūnų į Mispą ir gyveno tarp žmonių, kurie buvo likę krašte.

7 Kai išlikę Judėjoje karininkai ir kareiviai išgirdo, jog Babilonijos karalius paskyrė krašto valdovu Gedalją, Ahikamo sūnų, pavedė jam likusius krašte beturčius, vyrus, moteris ir vaikus, neištremtus į Babiloniją, (2 Kar 25, 22-24) 8 atėjo pas Gedalją į Mispą Ismaelis, Netanjo sūnus, Johanonas, Kereacho sūnus, Serajas, Tanhumeto sūnus, sūnūs Efaijo iš Netofajos ir Jesanjas, Machatiečio sūnus, su savo kariais. (Jer 41, 1; 41, 11) 9 Gedaljas, Ahikamo sūnus, Safano sūnaus, su priesaika sakė jiems: "Nebijokite kaldėnų, likite krašte ir tarnaukite Babilonijos karaliui ir jums bus gerai. 10 Aš lieku Mispoje ir tarpininkausiu tarp jūsų ir kaldėnų, kurie čia atvyks. O jūs rinkite vynuoges, sodų ir alyvmedžių vaisius, sudarykite jų atsargas, gyvenkite tuose miestuose, kuriuos pasirinkote". 11 Visi Judėjos gyventojai, kurie buvo Moabe , Edome ir kituose artimuose kraštuose, išgirdę, kad Babilonijos karalius paliko krašte likusius žmones ir Gedalją, Ahikamo sūnų, Safano sūnaus, paskyrė krašto valdovu, 12 sugrįžo iš visų vietovių, kuriose jie buvo išblaškyti, į Judėjos kraštą, pas Gedalją į Mispą. Jie turėjo labai daug vynuogių ir sodų vaisių.

13 Johananas, Kareacho sūnus, ir kiti karininkai, išsiskirstę šalyje, atėjo pas Gedalją į Mispą. 14 Jie jam sakė: "Ar žinai, kad Baalis, amonitų karalius, atsiuntė Ismaelį, Netanjo sūnų, tave nužudyti?" Gedaljas, Ahikamo sūnus, netikėjo. 15 Johananas, Kareacho sūnus, slaptai pasisiūlė Gedaljui Mispoje: "Aš eisiu ir nužudysiu Isma-

elį, Netanjo sūnų; nė vienas apie tai nesužinos. Kodėl jis turėtų nužudyti tave? Tuomet Judėjos gyventojai čia susirinkę, turėtų išsiskirstyti ir Judėjos likutis žūtų". 16 Gedaljas, Ahikamo sūnus, atsakė Johananui, Kareacho sūnui: "Tu neturi teisės tą daryti, nes netiesa, ką sakai apie Ismaelį".

41 skyrius

Gedaljo mirtis 1 - 18.

1 Ismaelis, Netanjo sūnus, Elisamo sūnaus, iš karališkos giminės, karaliaus aukštas karininkas, septintą mėnesį atėjo su dešimt vyrų pas Gedalją, Ahikamo sūnų, į Mispą. Jiems kartu Mispoje valgant, (Jer 40, 8; 2 Kar 25, 25) 2 pakilo Ismaelis, Netanjo sūnus, ir dešimt buvusių vyrų su juo, kardu nužudė Gedalją, Ahikamo sūnų, Safano sūnaus, kurį Babilonijos karalius buvo paskyręs krašto valdovu. (Jer 40, 5) 3 Ismaelis nužudė taip pat visus ten buvusius Judėjos gyventojus su Gedalja ir kaldėnų karius.

4 Sekančią dieną Gedaljui žuvus, dar niekam nežinant apie tai, 5 atėjo aštuoniasdešimt vyrų iš Sikemo, Silo ir Samarijos. Jų barzdos buvo nuskustos, drabužiai perplėšti ir oda suraižyta. Jie atsinešė augalinių aukų bei smilkalų aukoti Viešpačiui šventovėje. (3 M 19, 28) 6 Ismaelis, Netanjo sūnus, išėjo iš Mispos jų pasitikti. Eidamas jis verkė ir juos sutikęs sakė: "Ateikite pas Gedalją, Ahikamo sūnų". 7 Jiems įėjus į miestą, Ismaelis, Netanjo sūnus, ir jo vyrai nužudė aštuoniasdešimt vyrų ir sumetė į duobę. 8 Dešimt atėjusių vyrų sakė Ismaeliui: "Nežudyk mūsų, mes turime laukuose paslėpę atsargą kviečių, miežių, aliejaus ir medaus". Ismaelis nenužudė jų kartu su kitais. 9 Duobė, į kurią Ismaelis sumetė nužudytųjų lavonus, buvo didelė; karalius Asas pastatė ją vandens atsargai, kariaudamas prieš Izraelio karalių Basą. Ismaelis, Netanjo sūnus, pripildė ją nužudytųjų lavonais. (1 Kar 15, 16, 22) 10 Jis tautos likutį, kuris buvo Mispoje, padarė belaisviais. Karaliaus dukteris ir visus žmones Mispoje, kuriuos Nebusaradanas, kariuomenės vadas, buvo pavedęs Gedaljui, Ahikamo sūnui, Ismaelis, Netanjo sūnus, suėmė ir vedėsi, norėdamas pereiti į amonitų kraštą. 11 Johananas, Kareacho sūnus, visi karininkai išgirdo apie tai, ką Ismaelis, Ne-

tanjo sūnus, padarė. (Jer 40, 8, 13-16) 12 Jie surinko visus savo karius ir išėjo kovoti prieš Ismaelį, Netanjo sūnų. Jie užtiko jį prie vandens baseino Gibeone. (2 Sam 2, 13) 13 Kai su Ismaeliu esantys žmonės pamatė Johananą, Kareacho sūnų, ir visus karininkus su juo, nudžiugo. 14 Visi žmonės, kuriuos Ismaelis išvedė belaisviais iš Mispos, atsisuko ir perbėgo pas Johananą, Kareacho sūnų. 15 Ismaelis, Netanjo sūnus, spėjo pasprukti su aštuoniais vyrais ir pabėgo pas amonitus. 16 Johananas, Kareacho sūnus, visi karininkai esantys su juo, ėmė tautos likutį, kurį Ismaelis, Netanjo sūnus, nužudęs Gedalją, Ahikamo sūnų, išvedė iš Mispos, sugrąžino iš Gibeono vyrus, moteris, vaikus ir eunuchus. 17 Keliaujant jie apsinakvojo Kimame, prie Betliejaus. Jie norėjo pabėgti nuo kaldėnų į Egiptą, (2 Sam 19, 38; Jer 43, 7) 18 nes bijojo kaldėnų, nes Ismaelis, Netanjo sūnus, nužudė Gedalją, Ahikamo sūnų, kurį Babilonijos karalius buvo paskyręs kraštui.

42 skyrius

Jeremijo pastangos sulaikyti vykimą į Egiptą 1 - 22.

1 Visi karininkai, Johananas, Kareacho sūnus, Asarjas, Hosajo sūnus, ir visi žmonės, nuo didžiausio iki mažiausio, atėjo pas pranašą Jeremiją ir sakė: 2 "Išklausyk mūsų maldavimą! Melsk už mus Viešpatį, savo Dievą, dėl šio likučio; iš didelio likome mažas būrelis, kaip pats matai savo akimis, (Jer 37, 3) 3 kad Viešpats, tavo Dievas, nurodytų ką turime daryti." 4 Pranašas Jeremijas jiems atsakė: "Mielai sutinku. Aš melsiu, kaip prašėte, Viešpatį, jūsų Dievą. Ką Viešpats, jūsų Dievas, atsakys, pranešiu jums". 5 Jie vėl sakė Jeremijui: "Viešpats tebūnie liudytojas, jei nevykdysime pamokymo, kurį Viešpats, tavo Dievas, per tave siųs mums. 6 Ar tai bus gera, ar bloga, Viešpaties, mūsų Dievo, pas kurį tave siunčiame, klausysime, kad mums gerai sektųsi".

7 Po dešimt dienų Viešpats kalbėjo Jeremijui. 8 Jeremijas pasišaukė Johananą, Kareacho sūnų, visus karininkus su juo esančius ir visus žmones, nuo mažiausio iki didžiausio, 9 ir pranešė jiems, ką Viešpats jam kalbėjo. "Izraelio Dievas, pas kurį

siuntėte mane jūsų reikalą Jam pranešti, sakė: 10 Jei jūs liksite šiame krašte, Jis jus laimins ir padės, sodins ir neišraus, nes Jam gaila jus bausti. 11 Nebijokite Babilonijos karaliaus, Jis bus su jumis, išgelbės jus iš jo rankų. 12 Jis nuteiks karalių maloniai, kuris pasigailės ir paliks jus gyventi jūsų krašte. 13 Bet jei jūs sakysite: 'Mes neliksime šiame krašte', ir neklausysite Viešpaties, savo Dievo, 14 o sakysite: 'Ne! Vyksime į Egipto kraštą, ten nematysime karo, negirdėsime trimito balso ir nebadausime; ten mes gyvensime!' 15 Judėjos likuti , išgirskite Viešpaties Žodį; jei jūs vyksite į Egiptą gyventi, 16 tai kardas, kurio bijote, pasieks jus ir badas, kuris taip baugina, ras jus ir Egipte - ten jūs mirsite. 17 Vyrai, kurie pasiryžę vykti į Egiptą gyventi, kris nuo kardo ir mirs badu ir maru, nė vienas neištrūks nuo bausmės. (Jer 29,17-18) 18 Kaip Jis savo rūstybę išliejo ant Jeruzalės gyventojų, taip išlies savo rūstybę ant vykstančių į Egiptą. Jūs ten būsite keiksmu, pasibaisėjimu, pasityčiojimu bei pajuoka ir savo krašto daugiau nematysite. 19 Tai yra Viešpaties Žodis jums. Nevykite į Egiptą! Žinokite, šiandien jus įspėjau! 20 Jūs darote klaidą, kuri jums kainuos gyvybę. Jūs siuntėte mane pas Viešpatį, jūsų Dievą, sakydami: 'Melsk už mus Viešpatį, mūsų Dievą! Ką Viešpats, mūsų Dievas, pasakys, pranešk, taip mes ir darysime!' 21 Aš šiandien jums pranešiau, bet jūs neklausote Viešpaties, jūsų Dievo. 22 Dabar tikrai žinokite, kad žūsite nuo kardo ir mirsite badu bei maru vietoje, į kurią norite vykti ir gyventi".

43 skyrius

Izraelitai vyksta į Egiptą 1 - 13.

1 Kai Jeremijas pranešė žmonėms Viešpaties, jų Dievo, Žodžius, kuriuos Viešpats, jų Dievas, jiems siuntė, 2 Asarjas, Hosejo sūnus, Johananas, Kareacho sūnus, ir visi žmonės akiplėšiškai Jeremijui atsakė: "Melas, ką tu kalbi! Viešpats, mūsų Dievas, nesiuntė tavęs mums pranešti, 'Neikite į Egiptą ten gyventi'. 3 Baruchas, Nerio sūnus, kursto tave prieš mus, kad mes patektume į kaldėnų rankas ir jie mus nužudytų arba ištremtų į Babiloniją!" 4 Johananas, Kareacho sūnus, visi karininkai ir žmonės,

nepaklausė Viešpaties įsakymo likti Judėjos krašte. 5 Johananas, Kareacho sūnus, ir visi karininkai vadovavo sugrįžusiems žmonėms iš visų aplinkinių tautų, kur jie buvo išsklaidyti. 6 Karininkai vedė į Egiptą vyrus, moteris, vaikus ir karaliaus dukteris, žodžiu visus, kuriuos Nebusaradanas, kariuomenės vadas, buvo palikęs pas Gedalją, Ahikamo sūnų, sūnaus Safano, taip pat pranašą Jeremiją ir Baruchą; Nerio sūnų. 7 Jie buvo nepaklusnūs Viešpačiui, atvyko į Tapanę. (2 Kar 25, 26)

8 Viešpats kalbėjo Jeremijui Tapanėje: 9 "Imk didelių akmenų ir juos įkask žemėje prie faraono rūmų vartų Tapanėje, izraelitams matant 10 ir sakyk, kad Aš atvesiu Nebukadnezarą, Babilonijos karalių, mano tarną; jis pastatys savo sostą ant šitų paslėptų akmenų ir išties baldakimą virš jo. (Jer 25, 9) 11 Jis atžygiuos ir užims Egipto kraštą. Tada mirs, kas skirta mirti, pateks į nelaisvę, kam skirta nelaisvė, žus nuo kardo, kam skirta nuo kardo žūti. (Jer 15, 2) 12 Jis sudegins Egipto dievaičių šventoves, o stabus išgabens į nelaisvę. Nebukadnezaras išvalys Egipto kraštą, kaip kerdžius išvalo savo apsiaustą, ir ramiai išvyks iš ten. (Jer 46, 25) 13 Jis sutrupins akmens stulpus Egipto Heliopolyje ir sudegins Egipto dievaičių šventoves".

44 skyrius

Jeremijas įspėja Judėjos gyventojus negarbinti dievaičių 1 - 30.

1 Viešpats kalbėjo per Jeremiją visiems izraelitams, gyvenantiems Egipto krašte: Migdole, Tapanėje, Nope ir Patros krašte: (Jr 43, 7) 2 "Jūs patys matote kaip nubaudžiau Jeruzalę ir Judėją. Šiandien jų miestai yra tušti griuvėsiai. 3 Tai įvyko dėl jų nusikaltimų, kuriais jie sukėlė mano rūstybę, smilkydami svetimiems dievams, kurių nepažino nei jie, nei jūs, nei jūsų protėviai. 4 Aš siunčiau nuolat mano tarnus - pranašus ir per juos įspėjau: 'Nedarykite to pasibjaurėtino dalyko, kurio aš nekenčiu'. 5 Bet jie nekreipė dėmesio, neklausė ir neatsisakė aukoti svetimiems dievams. 6 Todėl netekau kantrybės ir suliepsnojo Judėjos miestai ir Jeruzalės gatvės; pavirto griuvėsiais, kaip yra šiandien. 7 Kodėl patys sau darote bloga, žudydami vyrus, moteris, kūdikius ir vaikus, kol nebeliks nė likučio? 8 Kodėl erzinate mane savo darbais, smil-

kydami svetimiems dievams Egipto krašte, į kurį atvykote gyventi? Patys sau rengiate sunaikinimą, iki tapsite visoms tautoms prakeikimu ir pajuoka. 9 Ar užmiršote visas nedorybes savo tėvų, Judėjos karalių, valdovų, savo pačių ir žmonų, ką darėte Judėjos krašte ir Jeruzalės gatvėse? 10 Jūs iki šios dienos nenusilenkėte, nebijojote manęs ir nelaikėte mano įstatymo bei įsakymų, ką įsakiau jums ir jūsų tėvams. 11 Todėl Aš nusisuksiu nuo jūsų ir visai sunaikinsiu Judėją. 12 Aš sunaikinsiu jūsų likutį, sumaniusį vykti į Egiptą gyventi. Jūs žūsite nuo karo ir bado Egipto žemėje; būsite sunaikinti nuo mažiausio iki didžiausio; tapsite pasibaisėjimu, keiksmu ir pajuoka. (Jer 29, 17-18) 13 Aš bausiu gyvenančius Egipte, kaip baudžiau Jeruzalėje, karu, badu ir maru. 14 Iš jūsų, atvykusių į Egipto kraštą gyventi, nė vienas neišsigelbės, neištrūks ir nesugrįš į Judėjos kraštą, kurio jūs ilgitės ir mielai gyventumėte jame, nebent kas pabėgtų".

15 Tuomet visi vyrai, kurie žinojo, kad jų žmonos smilko svetimiems dievams, didelis būrys moterų ir visi gyvenantys Patroje, Egipto krašte, atsakė Jeremijui: (Iz 11, 11) 16 "Žodžių, kuriuos mums kalbėjai Viešpaties vardu, neklausysime. 17 Mes darysime tai, ką pasižadėjome, smilkysime dangaus karalienei ir liesime jai geriamąsias aukas, kaip mūsų protėviai, karaliai ir kunigaikščiai darė Judėjos miestuose ir Jeruzalės gatvėse. Tada turėjome pakankamai maisto ir jokių nelaimių neturėjome. (Jer 7, 17-18; Oz 2, 7) 18 Kai nebesmilkome dangaus karalienei ir neaukojame geriamųjų aukų, kenčiame trūkumą ir žūstame nuo karo ir bado. 19 (Moterys kalbėjo). Argi mes smilkome ir liejame aukas dangaus karalienei be mūsų vyrų žinios ir sutikimo; kepame jai pyragaičių panašių į jos statulą ir liejame geriamąsias aukas?"

20 Jeremijas atsakė vyrams, moterims ir visiems žmonėms: 21 "Tas smilkymas Judėjos miestuose ir Jeruzalės gatvėse, ką darė jūsų protėviai, karaliai, kunigaikščiai ir visi žmonės, Viešpačiui nepatiko ir jo širdį įskaudino. 22 Viešpats nebegalėjo toliau pakęsti jūsų piktų darbų ir stabų garbinimo, todėl jūsų kraštas virto dykuma ir tapo pasibaisėjimu bei keiksmažodžiu; jis be gyventojų, kaip matome šiandien. 23 Jūs

tomis aukomis nusikaltote Viešpačiui, neklausėte Jo, nesilaikėte įstatymo, įsakymų ir nuostatų, todėl buvote nubausti, kaip yra šiandien".

24 Po to Jeremijas kalbėjo visiems žmonėms, ypač moterims: "Klausykite Viešpaties Žodžio, visi gyvenantys Egipte. 25 Jūs ir jūsų žmonos, kaip pažadėjote, taip įvykdėte, sakydami: 'Įvykdysime įžadą, smilkysime ir liesime geriamąsias aukas dangaus karalienei'. Vykdykite savo įžadus ir aukokite geriamąsias aukas. 26 Bet išgirskite ir Viešpaties Žodį visi gyvenantys Egipto krašte, Aš prisiekiu savo vardu, kad nė vienas izraelitas nebesakys visame Egipto krašte, "Taip kaip Viešpats gyvas!" 27 Aš darysiu jiems bloga, o ne gera; visi izraelitai Egipto krašte žus nuo karo ir bado - bus visai sunaikinti. (Jer 1, 12) 28 Kai kurie išlikę nuo karo sugrįš iš Egipto krašto į Judėją. Jų skaičius bus labai mažas. Tada Judėjos likutis, esantis Egipto krašte, supras, kieno žodis yra tiesa, mano ar jų. (Iz 11, 11) 29 Šis bus jums ženklas, kad jus šioje vietoje bausiu, ir jūs suprasite jog mano skirta jums bausmė įvyko. 30 Aš atiduosiu faraoną Hofrą, Egipto karalių, į jo priešų rankas, kurie siekia jo gyvybės, kaip atidaviau Sedekiją, Judėjos karalių, į Nebukadnezaro, Babilonijos karaliaus, rankas, siekiančias jo gyvybės, (2 Ch 36, 13, 20)", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas.

45 skyrius

Viešpaties pažadas Baruchui 1 - 5.

1 Pranašo Jeremijo kalba Baruchui, Nerio sūnui, Jis, Jeremijui diktuojant, šiuos žodžius užrašė į knygą ketvirtais metais Joakimui, Josijo sūnui, valdant Judėją. (Jer 36, 4) 2 "Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas, tau, Baruchai. 3 Tu sakei: 'Vargas man! Viešpats prideda man skausmų prie mano vargo. Pavargau vaitodamas, netu-riu ramybės'. 4 Ką aš stačiau - nugriaunu ir ką sodinau - išraunu. 5 Tu geidei didelių dalykų sau. Negeisk! Štai, Aš bausiu visą kraštą, bet tavo gyvybę saugosiu visose vietose, kur tik eisi". (Jer 39, 18; 43, 6)

46 skyrius

Egiptas 1 - 28.

1 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie tautas, pradėdamas Egiptu. 2 Apie faraono Neko, Egipto karaliaus, kariuomenę, buvusią prie Eufrato upės ir prie Karkemiso, kurią Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, nugalėjo ketvitaisiais Joakimo, Josijo sūnaus, Judėjos karaliaus valdymo metais. (Iz 19, Ez 29; 30; 2 Ch 35, 20) 3 "Paruoškite mažąjį ir didįjį skydą ir traukite į kovą. 4 Balnokite žirgus ir sėskite ant jų! Rikiuokitės šalmuoti, paaštrinkite ietis, apsivilkite šarvais. 5 Ką aš matau? Jie išsigandę traukiasi atgal! Jų karžygiai išblaškyti bėga be atodairos, visur išgąstis. 6 Eiklieji nepabėga ir stiprieji neišsigelbsti. Šiaurėje, prie Eufrato, jie susvyravo ir krito. 7 Kas kyla lyg Nilas, lyg upės srovė banguoja? 8 Egiptas plaukia kaip Nilas, upės vanduo veržiasi. Faraonas sakė, aš pakilsiu, apdengsiu žemę, sunaikinsiu miestus ir jų gyventojus! 9 Pirmyn žirgai, skubėkite kovos vežimai! Karžygiai pirmyn! Etiopai ir libai su skydais, lidai įtempę lankus! 10 Ta diena yra Viešpaties, pulkų Dievo, bausmės diena. Jis atkeršys savo priešams. Kardas rys ir bus sotus bei pasigers krauju. Tai Viešpaties, pulkų Dievo, kovos auka šiaurės krašte, prie Eufrato. (5 M 32, 42; Iz 34, 5) 11 Eik į Gileadą, atsinešk balzamo, Egipto dukra! Veltui naudoji vaistų daugybę, tu nepagysi! (Jer 8, 22) 12 Tautos išgirdo apie tavo gėdą, pilna žemė tavo šauksmo. Karžygys susiduria su karžygiu, abu krinta kartu!"

13 Viešpats pranešė pranašui Jeremijui, kad Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, ateis ir nugalės Egipto kraštą: 14 "Praneškite Migdole, paskelbkite Nopėje ir Memfyje! 'Stovėkite pasiruošę, nes kardas jau ryja aplinkui!' 15 Kodėl susmuko tavo stiprybė? Ji neišlaikė, nes Viešpats ją paklupdė. 16 Tavo kariai susvyravo ir krito vienas po kito. Jie sakė: 'Grįžkime pas savo tautą, į savo gimtinę, bėkime nuo žudančio kardo!' 17 Jie vadina faraoną, Egipto karalių, 'Triukšmas po laiko'. 18 'Kaip aš gyvas', sako Karalius, kurio vardas pulkų Viešpats', 'Kaip Taboras tarp kalnų ir Karmelis prie jūros, taip tikrai priešas ateis. 19 Pasiruoškite tremčiai, Egipto gyventojai! Memfis pavirs griuvėsiais, liks tuščias. 20 Egiptas yra puiki telyčia, bet užpuls ją širšė iš šiaurės. 21 Egipto samdyti kariai yra, kaip nupenėti veršiai. Jie

visi nusigręžė ir bėgo, neatsilaikė. Pažeminimo diena atėjo, priartėjo bausmės laikas. 22 Jų balsas yra kaip gyvatės šnibždėjimas. Priešo pajėgos žygiuoja su kirviais, tarytum miško kirtėjai. 23 Jie iškirs mišką, kuris buvo nepereinamas. Jų yra kaip skėrių, nesuskaitoma daugybė. 24 Egipto duktė sugėdinta, ji atiduota į šiaurės tautos rankas. 25 Aš bausiu Amoną Teboje, Egipto krašto faraoną, jo dievus ir karalius, taip pat ir jo sąjungininkus. (Jer 43, 12) 26 Aš atiduosiu juos į jų gyvybės siekiančių rankas, į Nebukadnezaro, Babilonijos karaliaus ir jo karių rankas. Po daug metų kraštas vėl bus apgyventas, kaip senesniais laikais", sako Viešpats.

27 "Tu, mano tarne Jokūbe, nebijok, ir Izraeli, neišsigąsk! Aš tave išgelbėsiu ir tavo palikuonius atgabensiu iš nelaisvės tolimo krašto. Jokūbas sugrįš, turės ramybę, gyvens saugiai, niekas negąsdins jo. (Jer 30, 10; Iz 44, 2) 28 Tu mano tarne, Jokūbe, nebijok. Aš esu su tavimi. Aš sunaikinsiu tautas, į kurias tave ištrėmiau, bet tavęs nesunaikinsiu. Aš nubausiu ir tave teisingai, be bausmės nepraleisiu." (Jer 30, 11) sako Viešpats.

47 skyrius

Filistėnai 1 - 7.

1 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie filistėnus, prieš faraonui užimant Gazą: (Iz 14, 29-32; Ez 25, 15-17) 2 "Vandenys kyla iš šiaurės ir tampa patvinusia upe; apsemia kraštą ir viską jame; miestus ir jų gyventojus. Žmonės šaukia, visi krašto gyventojai dejuoja. 3 Arkliai trypia, kovos vežimai dunda, tekiniai tarška. Tėvai nebesirūpina vaikais, jų rankos nusilpusios, lyg paralyžiuotos. 4 Sunaikinimo diena visam filistėnų kraštui; sugriautas Tyras ir Sidonas, paskutiniai atramos postai. Aš naikinu filistėnus, išlikusius Kretos saloje". (Am 9, 7) 5 Gaza nualinta, Askalonas nutilo. Anakitų likuti , kaip ilgai liūdėsi? (Am 1, 6-8; Sof 2, 4; Zach9, 5; Jer 41, 5; 48, 37) 6 Vargas! Viešpaties karde, 7 kaip ilgai tu nenurimsi? Sugrįžk atgal į makštį, susilaikyk ir nurimk! Kaip jis nurims, kad Viešpats įsakė, jog jis yra siųstas Askalonui ir pajūriui.

48 skyrius

Maobas 1 - 47.

1 Pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, apie Moabą sako: "Vargas Nebui, jis sunaikintas; Kirjataimas paimtas; tvirtovė sudeginta ir paversta griuvėsiais. 2 Moabo garbė praėjo. Priešai Hesbone galvojo tave sunaikinti: 'Pulkime, sunaikinkime Moabą ir pašalinkime jį iš tautų tarpo!' Tu, Madmeno mieste, irgi nutilsi, kardas sunaikins tave! 3 Šauksmas girdimas Horonajime: 'Sunaikinimas ir griuvėsiai! 4 Moabas sutriuškintas'; šauksmas girdimas iki Zoaro. 5 Jie slenka Luhito šlaitu verkdami, nusileidžia į Horonajimą. Girdisi aimanavimas dėl sunaikinimo: 6 'Bėkite, gelbėkitės, skubėkite!' (Jer 17, 6) 7 Nors pasitikėjai pilimis ir turtais, tave paims. Kamas su kunigais ir kunigaikščiais bus ištremti. (1 Kar 11, 7) 8 Sunaikinimas pasieks kiekvieną miestą, nė vienas neišsigelbės. Slėniai ir lygumos bus sunaikintos. 9 O, kad Moabas turėtų sparnus pabėgti! Jis bus visai sunaikintas; miestai ištuštės. 10 Tebūnie prakeiktas, kas Viešpaties įsakymą nenoriai vykdo, ir kas nepanaudoja savo kardo. (1 Sam 15, 3, 9, 11) 11 Moabas gyveno be rūpesčių nuo pat savo jaunystės, saugiai ilsėjosi ir kilo lyg ant mielių; nebuvo perpilamas iš indo į indą kaip vynas ir nebuvo ištremtas. Todėl jo skonis liko tas pats ir kvapas nepasikeitė. 12 Ateis laikas kai Aš siųsiu jam pilstytojų; kurie jį perpils, o ąsočius ištuštins ir sudaužys. 13 Moabas kentės dėl Kamo, kaip Izraelis kentėjo dėl Betelio, kuriuo pasitikėjo. 14 Kaip galite sakyti: 'Mes esame galingi vyrai, karžygiai!' 15 Moabo ir jo miestų naikintojas atžygiuoja. Geriausi rinktiniai jaunuoliai eis į kovą ir žus," taip sako Karalius, pulkų Viešpats. 16 "Moabo sunaikinimas artėja. 17 Apverkite jį visi kaimynai ir visi, kurie žinote jo vardą. Sulaužytas jo stiprusis skeptras, garbingoji lazda! 18 Nusileisk iš savo garbės sosto į purvą, tu Dibono dukta! Moabo naikintojas atžygiuoja ir griauna tavo tvirtoves. 19 Sustok pakelėje, Aroerio gyventoja ir klausk pabėgėlių, kas atsitiko? 20 Moabas yra sumuštas ir nugalėtas! Šaukite ir dejuokite! Praneškite Arnone, kad Moabas sunaikintas. 21 Bausmė atėjo lygumos kraštui: Elonui, Jasui, Mefatui, 22 Dibonui, Nebui, Betdiblataimui, 23 Kirjataimui, Betgamului, Betmeonui, 24 Kerijotui, Bosrai ir

visiems Moabo miestams. 25 Nukirstas Moabo ragas ir jo petys sutriuškintas. 26 Nugirdykite jį, nes jis didžiavosi prieš mane. Moabas voliosis savo vėmaluose ir taps pajuoka. (Jer 25, 15) 27 Ar nesityčiojai iš Izraelio, lyg jis būtų vagis? 28 Moabo gyventojai, pasitraukite iš miestų ir gyvenkite uolose, kaip balandžiai, susikrovę lizdą aukštai skardžiuose. 29 'Mes girdėjome apie Moabo išdidumą, akiplėšiškumą ir pasididžiavimą'. 30 Aš žinau, kad jo pasigyrimas yra tuščias ir veiksmai niekam verti. 31 Aš verkiu ir dejuoju Moabo ir Kirherės žmonių. 32 Aš verkiu dėl tavęs, Sibmos vynuogyne, daugiau negu dėl Jazerio. Tavo atžalos (palikuonys) perėjo jūrą ir pasiekė Jazerį. Naikintojas užpuolė tavo rudens vaisius ir vynuogyno derlių. 33 Džiaugsmas ir linksmybė dingo iš derlingų Moabo laukų. Aš pašalinau vyną iš spaustuvo, vyno mynėjas nebemina jo, džiaugsmo daina nebeskamba. 34 Šauksmas iš Besbono pasiekia Elealę, jų aimanos girdimos iki Johaso, o iš Zoaro - iki Horonajimo ir Eglato. Ir Nimrimo tvenkinys išdžiūvo. 35 Aš sustabdysiu Moabe aukojimą ir smilkymą stabams aukštumose. 36 Mano širdis dejuoja kaip fleita dėl Moabo ir Kirherės žmonių. Jie visko neteko, ką turėjo. (Jer 4, 19; Iz 15, 7; 16, 11) 37 Visų galvų plaukai nukirpti ir barzdos nuskustos; rankų oda suraižyta ir strėnos padengtos ašutinėmis. (Jer 47, 5) 38 Ant visų Moabo stogų ir aikštėse girdisi tik dejavimas. Aš sudaužiau Moabą, kaip netinkamą indą. 39 Jis yra nugalėtas, dejuoja, nelaimingas; tapo pajuoka ir pasibaisėjimu visoms aplinkinėms tautoms. 40 Priešas atskrenda kaip aras ir ištiesia sparnus ant Moabo. (Jer 49, 22) 41 Jis paims tvirtoves ir miestus. Tą dieną Moabo kariai bus nuliūdę ir išsigandę. 42 Moabo tauta bus sunaikinta, nes ji didžiavosi prieš mane. 43 Išgąstis, duobė ir kilpa laukia jūsų, Moabo gyventojai! 44 Kas pabėgs, įkris į duobę, kas išlips iš duobės, pateks į kilpą. Taip bausiu Moabą. (Iz 24, 17-18) 45 Bėgantys netekę jėgų, sustos Hesbone paunksmėje. Bet ugnis siaučia Hesbone ir Sihono rūmuose. Moabitų mėgiamas kalvas ir laukus ugnis sunaikino. (4 M 21, 28-29) 46 Vargas tau, Moabe! Tu žuvai, Kamo tauta! Tavo sūnūs yra ištremti, tavo dukterys pateko į

nelaisvę. 47 Bet Aš pakeisiu Moabo likimą paskutinėse dienose. Tai yra mano paskutinis Žodis apie Moabą", sako pulkų Viešpats.

49 skyrius

Amonas, Edomas, Damaskas, Arabija, Elamas 1 - 39.

1 Viešpats sako amonitams: "Argi Izraelis neturi paveldėtojų? Kodėl Milkomas paveldėjo Gadą ir žmonės apsigyveno jo miestuose? (Ez 25, 2-7; Am 1, 13-15; Sof 3, 8-11; 1 Kar 11, 5) 2 Ateis diena, kai Aš leisiu Rabai, amonitų miestui, pergyventi karą. Jis pavirs griuvėsiais, o aplinkiniai miestai bus sudeginti; Izraelis atgaus savo nuosavybę. 3 Vaitok, Hesbone, nes Ajis sunaikintas. Šaukite Rabos dukterys, apsivilkite ašutinėmis, raudokite bėgiodamos patvoriais, nes Milkomas ir jo kunigai ir kunigaikščiai ištremiami. 4 Ko tu giries savo slėniais, neištikima dukra? Pasitiki savo turtais, sakydama: 'Kas drįs eiti prieš mane?' 5 Aš bausiu tave teroru. Apsupę priešai taip jus išsklaidys, kad visi išbėgios ir niekas jų nebesurinks. 6 Bet po to Aš pakeisiu amonitų likimą gera linkme", sako pulkų Viešpats.

7 Pulkų Viešpats sako Edomui: "Ar nebėra išminties Temane? Ar išmintingieji nebeduoda patarimų, ar jų išmintis nebeveikia? (Iz 21, 11; Ez 25, 12-14; Am 1, 11-12; Job 2, 11) 8 Bėkite ir pasislėpkite slėptuvėse, Dedano gyventojai! Aš sunaikinsiu Ezavą, bausdamas jį. 9 Ar vynuogių skynėjai nepaliktų kiek vynuogių? Jei vagys įsilaužtų nakčia, ar jie nepavogtų tik tiek, kiek jiems reikia? 10 Ezavas neteks visko, Aš atidengsiu jo paslaptis, kad jis nebeturės kur pasislėpti. Jo vaikus, brolius ir kaimynus sunaikinsiu. 11 Palik savo našlaičius, Aš išsaugosiu juos, tavo našlės pasitikės manimi. 12 Jei nekaltieji privalo gerti bausmės taurę, tai ar tu, Ezavai, liksi nebaustas? Tu neišvengsi bausmės! (Jer 25, 15, 21) 13 Aš prisiekiau pats savimi, kad Bosra taps siaubu, virs tyrais bei keiksmažodžiu; visi jos miestai bus amžina tuštuma", sako Viešpats. (Jer 44, 12) 14 Aš sužinojau iš Viešpaties, kad pasiuntinys yra pasiųstas tautoms. Jis kviečia į kovą visus prieš Edomą. 15 "Tu būsi maža tautų tarpe ir paniekinta žmonėse", sako Viešpats. 16 "Tavo įsivaizduojamas saugumas ir širdies

išdidumas suvedžiojo tave. Tu gyveni uolų plyšiuose, o skraidai padangėse. Jei tu susikrautum savo lizdą taip aukštai, kaip aras, Aš nustumčiau tave žemyn. 17 Edomėja taps pasibaisėjimu; kiekvienas praeivis švilpaus ir baisėsis jos likimu. (Jer 50, 13) 18 Kaip sunaikinta Sodoma ir Gomora bei jos apylinkės, taip ir čia neišliks ir negyvens joks žmogus. (Iz 1, 9) 19 Kaip liūtas pakyla iš Jordano tankynės ir ateina į žalią oazę, taip Aš juos pašalinsiu ir vėl paskirsiu, kurį parinksiu, nes kas yra man lygus ir kas mane sulaikys?! (Jer 50, 44) 20 Štai mano nutarimas Edomui ir planas Temano gyventojams. Tikrai, net menki piemenėliai juos ištrems ir sunaikins edomitų ganyklas. 21 Nuo jų griuvimo trenksmo drebės žemė, ir jų šauksmo balsas bus girdimas prie Raudonosios jūros. 22 Priešas pakils kaip aras, atskris ir išskės sparnus ant Bazros. Tą dieną Edomo kariai bus liūdni ir išsigandę", sako Viešpats. (Jer 48, 40)

23 Apie Damaską Viešpats sako: "Sąmyšis Hamate ir Arpate, nes bloga žinia pasiekė juos. Jie išsigandę nerimauja, kaip neramios jūros bangos. (Iz 17, 1; Am 1, 3-5) 24 Damaskas nusiminęs bėga panikos apimtas; baimė ir skausmai užgriuvo jį. 25 Garsusis ir linksmasis miestas ištuštėjo. 26 Jo jaunuoliai ir kariai žus gatvėse tą dieną. 27 Aš įžiebsiu ugnį Damasko sienose, ji prarys Benhadado rūmus".

28 Kedaro ir Asoro karalystėms, kurias nugalėjo Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, Viešpats sako: "Pasiruoškite ir žygiuokite prieš Kedarą, sunaikinkite rytų tautas. (Iz 21, 16-17; Joz 11, 10) 29 Babiloniečiai paims jų palapines ir bandas, apdangalus ir indus, o kupranugarius nusivarys. Visi išsigandę šauks. 30 Skubiai bėkite ir pasislėpkite, Asaro gyventojai. Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, nutarė jus užimti ir parengė planą puolimui. 31 Aš įsakiau jiems pasiruošti ir žygiuoti prieš ramią, saugiai gyvenančią, tautą. Jie neturi nei vartų, nei užkaiščių, gyvena vieniši. 32 Jų kupranugariai ir didžiulės bandos bus grobiu. Aš išsklaidysiu į visas šalis apsikerpančius plaukus ir bausiu juos vispusiškai. (Jer 9, 25; 25, 23) 33 Asore gyvens šakalai; jis liks amžina tuštuma. Jame joks žmogus negyvens," sako Viešpats. (Jer 9, 10)

34 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie Elamą, pradedant karaliauti Sedekijui, Judėjos karaliui. (Jer 25, 25) 35 "Aš sulaužysiu Elamo lanką, jo didžiausią stiprybę. 36 Aš pasiųsiu ant Elamo keturis vėjus iš keturių pasaulio šalių ir juos išklaidysiu į visus pasaulio kraštus taip, kad nebus tautos, kurioje Elamo išsklaidytųjų nebūtų. 37 Aš sukelsiu Elame baimę priešų, kurie siekia jo gyvybės, ir įvykdysiu savo rūstybės įnirtį, sukelsiu jiems karą ir sunaikinsiu juos. 38 Aš pastatysiu Elame savo sostą ir pašalinsiu jų karalius bei kunigaikščius. 39 O paskutinėse dienose Aš pakeisiu Elamo likimą gera linkme", sako Viešpats.

50 skyrius

Babilono sunaikinimas, Izraelio išlaisvinimas 1 - 46.

1 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremijui apie Babiloną ir kaldėnų kraštą. (Iz 13, 14) 2 "Paskelbkite tautoms, iškelkite vėliavas, neslėpkite, kad Babilonas paimtas, Belis nebegarbinamas, Merodachas sunaikintas! Jų statulos išniekintos, stabai sudaužyti. (Iz 46, 1) 3 Iš šiaurės tauta atžygiuoja prieš Babiloniją. Ji pavers kraštą tyrais; žmonės ir gyvuliai jame nebegyvens, pabėgs iš jo. 4 Tuomet sugrįš Izraelio ir Judėjos gyventojai; jie verkdami eis ir ieškos Viešpaties, savo Dievo. (Jer 31, 9) 5 Jie klaus kelio į Sioną ir keliaus sakydami: 'Eikime, glauskimės prie Viešpaties, laikykimės Sandoros, kuri neužmirštama!' 6 Mano tauta tapo palaida banda. Ganytojai ją suvedžiojo, paklaidino kalnuose. Jie ėjo per kalnus bei kalvas ir užmiršo savo gardus. 7 Kas juos sutiko, rijo juos. Jų priešai sakė: 'Mes tuo nenusikaltome. Izraelitai nusikalto Viešpačiui ir jų tėvų vilčiai'. 8 Skubėkite iš Babilonijos, traukitės iš kaldėnų krašto! Būkite kaip ožiai bandos priekyje. (Jer 51, 6, 45) 9 Aš sukelsiu prieš Babiloniją daug galingų tautų ir atvesiu jas iš šiaurės. Jos bendromis jėgomis nugalės ją. Jų strėlės, įgudusio kario rankose, labai taiklios. 10 Kaldėja taps grobiu, jos priešai prisiplės turto užtektinai.

11 Džiaukitės ir didžiuokitės, mano tėvonystės grobėjai, šokinėkite kaip veršiai žolėje ir žvenkite kaip arkliai. (5 M 32, 27; Iz 10, 5-15) 12 Jūsų motina Babilonija išniekinta patirs didžią nemalonę. Jibus paskutinė tautų tarpe, virs tyrais - dykuma.

13 Viešpačiui rūstaujant, ji bus negyvenama. Kiekvienas, praeinantis pro Babiloną, stebėsis ir švilpaus dėl jo nelaimės. (Jer 49, 17; 51, 37) 14 Pasiruoškite prieš Babiloną, įtempkite lankus prieš jį! Kovokite, negailėkite strėlių, nes jis nusikalto Viešpačiui. 15 Skelbkite visur, kad jis paimtas. Jo apsaugos pylimas krito, sienos nugriautos. Tai Viešpaties kerštas jam už jo darbus. (Apr 18, 6) 16 Išnaikinkite Babilonijos sėjėją ir pjovėją. Karui siaučiant, kiekvienas bėgs į savo kraštą, pas savo tautą. 17 Izraelitai yra kaip išsklaidytos avys, kurias liūtas gando. Pirmasis rijo Izraelį Asirijos karalius, o šis paskutinis, Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, graužia jo kaulus. 18 Aš nubausiu Babilonijos karalių ir jo kraštą, kaip nubaudžiau Asirijos karalių. 19 Izraelį Aš parvesiu atgal į savo kraštą. Jis gyvens Karmelio ir Besano kraštų gaminiais ir džiaugsis Efraimo kalnyne bei Gileade. 20 Tuo metu ieškos Izraelio kaltės ir Jokūbo nuodėmės, bet jų neras, nes Aš atleisiu jiems ir jų nesunaikinsiu", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas. (Jer 31, 34; 33, 8)

21 "Žygiuok prieš Meratajimo ir Pekados kraštų gyventojus! Žudyk ir naikink; daryk taip, kaip tau įsakiau! 22 Krašte girdisi kovos šauksmai ir sunaikinimas vyksta. 23 Babilonija (kūjis), sunaikinusi visą pasaulį, dabar pati parblokšta. Ji tapo tautoms pasibaisėjimu. (Jer 51, 20) 24 Babilonija, Aš stačiau tau spąstus ir sugavau tave. Tu to nepastebėjai, bet buvai surasta ir sugauta, nes kovojai prieš mane. 25 Aš atidariau ginklų sandėlį ir ištraukiau savo rūstybės pabūklus, nes Aš, pulkų Dievas, turiu darbo kaldėnų krašte. 26 Sukilkite prieš ją visi kraštai, atidarykite jos grūdų sandėlius, supilkite viską, lyg grūdus į krūvas, ir sunaikinkite, tenelieka nieko. 27 Išžudykite jos veršius (karius), teeina jie į skerdyklą. Vargas jiems! Atėjo bausmės diena.

28 Štai pabėgėliai iš Babilonijos krašto! Jie praneša Viešpaties įnirtį Sione, mūsų Dievo kerštą dėl Jo šventovės sunaikinimo. 29 Surinkite šaulius prieš Babiloniją. Atakuokite ją taip, kad nė vienas neištrūktų! Atmokėkite jai pagal jos darbus; ką ji darė, jai darykite, nes ji didžiavosi prieš mane, Izraelio Šventąjį. 30 Jos jaunuoliai kris aikštėse ir visi jos kariai bus sunaikinti tą dieną. 31 Aš esu prieš tave, tu išdidžioji!

Atėjo metas tavo bausmei. 32 Išdidžioji suklups ir kris, nė vienas jos nepakels. Aš įžiebsiu ugnį jos miestuose, kuri surys viską aplinkui."

33 Pulkų Viešpats sako: "Prispausti yra izraelitai ir Judėjos gyventojai. Tie, kurie juos išvedė į nelaisvę, laiko juos ir nė nemano jų paleisti. 34 Jų Išgelbėtojas yra stiprus, - tai Aš, pulkų Viešpats. Aš rūpinsiuos jų reikalu, suteiksiu kraštui ramybę, bet ilonijos gyventojams pražūtį ir vargą. 35 Kardas kaldėnams, Babilonijos gyventojams ,jos kunigaikščiams ir išminčiams! 36 Kardas jos žyniams, kurie kvaili, kariams , kad būtų bailūs. 37 Pražūtis arkliams, kovos vežimams ir samdytiems kariams, kurie bailūs. Sunaikinimas jos turtų, kurie taps grobiu! (Jer 51, 30) 38 Sausra išdžiovins vandenis. Tai stabų garbintojų kraštas; per juos jie prarado savo galvas. 39 Todėl ten gyvens laukiniai gyvuliai, šakalai ir stručiai; Babilonas niekados nebus apgyventas nei atstatytas. 40 Kaip Aš sunaikinau Sodomą, Gomorą ir jų aplinkinius miestus, taip ir Babilonas bus sunaikintas, niekas čia negyvens. (Jer 49, 18; 1 M 19, 24-25) 41 Galinga bei skaitlinga tauta atžygiuoja iš šiaurės, ir daug karalių iš kitų kraštų. 42 Jie ginkluoti lankais ir strėlėmis; žiaurūs, negailestingi. Jie atūžia kaip jūra, joja ant žirgų, pasirengę kovai prieš tave, tu Babilonijos dukra! (Jer 6, 23) 43 Babilonijos karalius, išgirdęs apie puolimą, nuleido rankas, jį apėmė baimė ir baisūs skausmai. 44 Kaip liūtas iš Jordano tankynės šoka į žaliuojančią oazę, taip Aš ūmai išgąsdinsiu juos ir jie pabėgs. Aš paskirsiu, ką Aš parinksiu. Kas yra man lygus ir kas gali man priešintis? Koks valdovas galėtų prieštarauti man?" (Jer 49, 19-21) 45 i Viešpaties nutarimas ir planas apie Babiloną ir apie kaldėnų kraštą. Menkas piemenėlis jų bandą nusivarys ir jų ganyklą sunaikins. 46 Žinia, kad Babilonas krito, sudrebins žemę, ir išgirs visos tautos.

51 skyrius

Pranašavimo tąsa apie Babilono sunaikinimą ir izraelitų grįžimą 1 - 64.

1 Taip sako Viešpats: "Aš pažadinsiu prieš Babilonijos ir kaldėnų gyventojus sunaikinimo dvasią. 2 Aš siųsiu į Babiloną vėtytojus. Jie vėtys jį ir sunaikins šalį. Ji

bus užpulta iš visų pusių. (Jer 15, 7) 3 Šauliai nepavarkite ir šarvuotieji nenusilpkite! Nesigailėkite jos jaunuolių ir sunaikinkite visus kariuomenės pulkus. 4 Žuvusieji ir sunkiai sužeisti kaldėnų krašte gulės gatvėse. 5 Izraelitų ir Judėjos žmonių Aš neatstūmiau, nors šis kraštas yra pilnas nusikaltimų, Izraelio Šventąjį. (Iz 54, 4; 50, 11, 29) 6 Bėkite iš Babilonijos, gelbėkitės, nežūkite dėl jos nusikaltimų. Aš išliesiu savo rūstybę ir atlyginsiu jai už jos darbus. (Jer 50, 8; Apr 18, 4; Iz 48, 20) 7 Babilonija buvo auksinė taurė mano rankoje, visa žemė pasigėrė iš jos. Jos vyno gėrė tautos, todėl jos išprotėjo. (Jer 25, 15; Apr 17, 4; 18, 3) 8 Babilonija krito - ji sutriušKinta. Apraudokite ją, atneškite balzamo jos skausmams, gal ji pagis?" (Apr 18, 2) 9 "Mes gydėme Babiloniją, bet ji nepagijo. Palikime ją ir grįžkime į savo kraštą. Jos teismas pasiekė dangų. 10 Viešpats aiškiai parodė mūsų teisingumą. Eikime ir pasakokime Sione, ką Viešpats, mūsų Dievas, padarė", - sakė izraelitai.

11 Galąskite strėles, imkite skydus! Viešpats sukėlė medų karalius. Jo tikslas buvo sunaikinti Babiloniją. Tai Viešpaties kerštas dėl šventovės. (Iz 13, 17; Jer 50, 28) 12 Iškelkite vėliavą prieš Babilono sienas, sustiprinkite sargybą, paruoškite slaptą puolimą. Ką Viešpats nusprendė, tą Jis padarys Babilono gyventojams. 13 Babilonas turtingas upėmis ir lobiais, bet jo galas atėjo, gyvybės siūlas nutrūko. (Apr 17, 1) 14 Pulkų Viešpats prisiekė: "Jei tavyje būtų tiek žmonių kiek skėrių, tačiau tu būsi nugalėta - pergalės šauksmas skambės". 15 Viešpats savo jėga sutvėrė žemę, išmintimi sukūrė pasaulį ir ištiesė dangų. 16 Jo balso klauso vandenys, pakyla aukštyn; Jam liepiant, debesys atplaukia iš žemės pakraščių, žaibuoja, lyja ir vėjas pučia. 17 Žmogus mato ir nesupranta. Auksakaliui gėda, nes jo nulieti stabai yra apgaulė, jie neturi dvasios. 18 Tai beverčiai darbai, juoko verti - jie žus. 19 Kitoks yra Jokūbo Dievas; Jis visa sukūrė. Izraelio giminė yra jo tėvonystė. Jis yra pulkų Viešpats.

20 "Tu, Babilonija, buvai mano kūjis ir kovos ginklas. Tavimi sudaužiau tautas ir sunaikinau karalystes. (Jer 50, 23; Iz 10, 5) 21 Tavimi sunaikinau: žirgą ir raitelį, kovos vežimą ir jame esančius, 22 vyrą, moterį, vaiką, seną, jaunuolį, jaunuolę,

23 piemenį ir bandą, artoją ir jungą su gyvuliais, kunigaikščius ir valdininkus. 24 Bet Aš atlyginsiu Babilonijai ir visiems Kaldėjos gyventojams jūsų akivaizdoje už jų piktybes, padarytas Sione", sako Viešpats. (Jer 50, 29) 25 "Tu buvai lyg ugniakalnis, sunaikinęs visą žemę. Aš ištiesiu savo ranką prieš tave, sulyginsiu tave su žeme ir paversiu pelenais. 26 Tavo akmenų nenaudos nei kampams nei pamatams. Tu būsi amžina dykuma.

27 Iškelkite vėliavą, trimituokite trimitais, kad išgirstų tautos. Pasiruoškite kovai prieš Babiloniją su Ararato, Minio ir Askenos valstybėmis . Paskirkite kariuomenei vadą ir surinkite tiek karių, kaip skėrių laukuose. (Iz 13, 3; 1 M 10, 3) 28 Paruoškite kovai medų karalius, valdovus, kunigaikščius ir visus kraštus, jų valdžioje esančius, prieš Babiloniją. 29 Žemė pajudės ir drebės, nes Babilonijai bus įvykdytas Viešpaties sprendimas. Babilonijos kraštas taps tuščias ir negyvenamas", sako Viešpats.

30 Babilonijos kariai nebetraukia į kovą. Jie sėdi tvirtovėse netekę drąsos. Jų gyvenvietės dega, vartai išlaužti. 31 Pasiuntinys sutinka pasiuntinį. Jie neša žinią Babilonijos karaliui, kad jo miestas puolamas iš visų pusių; 32 kanalų perėjimai užimti. tvirtovės dega, kariai panikoj. 33 Pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, sako, kad Babilonas yra kaip klojimas kūlimo metu. Dar valandėlė ir sunaikinimas baigtas.

34 "Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, ėdė mane ir naikino, paliko mane kaip tuščią indą. Jis iščiulpė mane kaip slibinas. Pripildęs savo pilvą mano gardumynais, mane išstūmė. 35 Man ir mano žmonėms padaryta skriauda, tekrinta ant Babilonijos," taip sako Sionas. "Mano kraujas tekrinta ant Kaldėjos", sako Jeruzalė. 36 Viešpats sako: "Aš tavo reikalus tvarkysiu ir atkeršysiu už tave. Aš išdžiovinsiu Babilonijos vandenis, jos šaltiniai išseks. 37 Babilonas pavirs griuvėsių krūva šakalams gyventi, - vieta pasibaisėjimo ir pajuokos; gyventojų neliks joje. (Jer 50, 13) 38 Babiloniečiai riaumoja kaip liūtai ir jų jaunikliai, 39 geisdami kraujo. Aš jiems paruošiu puotą; jie nusigers ir užmigs amžinu miegu. 40 Aš juos nuvesiu į skerdyklą kaip avinėlius, avinus ir ožius. 41 Krito Babilonas, pasaulio puošmena! Babilono miestas tapo siaubu

tautoms! (Jer 25, 26) 42 Jūra (minios) įsiveržė į Babiloną, siaubingos bangos daužė ją. 43 Jos miestai virto tyrais, kraštas išdžiūvusiomis stepėmis, kuriose niekas negyvena ir joks žmogus nekeliauja. 44 Aš nubausiu Belį Babilonijoje ir išplėšiu iš jo gerklės, ką jis prarijo. Tautos nebeplauks pas jį. Babilono sienos krito. (Jer 50, 2) 45 Išeik iš jos, mano tauta! Kiekvienas gelbėkite savo gyvybę nuo degančios Viešpaties rūstybės. 46 Nenusiminkite, neišsigąskite gandų, kurie kas metai sklis krašte apie neramumus ir valdovų tarpusavio kovas. 47 Ateina laikas sunaikinti Babilonijos stabus; visas kraštas kentės, o jo gyventojai bus išžudyti. 48 Tada dangus, žemė ir visa, kas juose yra, džiaugsis Babilono žuvimu, kurį užims atžygiavęs naikintojas iš šiaurės. (Apr 18, 20) 49 Babilonijos ranka išžudė daug žmonių visame pasaulyje, dabar ji pati kris dėl nužudytųjų Izraelyje.

50 Jūs, kurie ištrūkote nuo kardo, eikite, nestovėkite vietoje, ir toli būdami, atsiminkite mane ir Jeruzalę", sako Viešpats. (Ps 137, 5) 51 "Mes susigėdome, nes išgirdę paniekos šauksmą, buvome bejėgiai; svetimi atėjo į šventąją vietą ir užpuolė Viešpaties namus", sakė izraelitai. 52 "Ateis diena, kai Aš sunaikinsiu jų stabus; tuomet visame krašte vaitos sužeisti. 53 Jei Babilonas pakiltų iki dangaus ir savo pilis pastatytų iki debesų, mano siųstas naikintojas, užklups jį. 54 Klausykis! Tai šauksmas iš Babilono, nes baisus sunaikinimas Kaldėjos krašte. 55 Aš naikinu Babiloną ir nuraminsiu jį amžiams. Kariai puola bangomis, lyg galingi vandenys, garsiai šaukdami. 56 Priešas veržiasi į Babiloną; jo kariai patenka į nelaisvę, jų lankai sulaužyti. Aš pelnytai baudžiu už nusikaltimus. (5 M 32, 35) 57 Aš nugirdau Babilonijos kunigaikščius ir išminčius, valdovus, valdininkus ir karius. Jie užmigs amžinu miegu ir nepabus", sako Karalius, pulkų Viešpats. 58 "Plačioji Babilono siena bus sulyginta su žeme ir aukštieji vartai sudeginti. Tautos vargo veltui, giminės dirbo ir statė sunaikinimui", sako Viešpats. (Ab 2, 13)

59 Pranašo Jeremijo žodis Serajui, Masejo sūnaus Nerio sūnui, kai jis lydėjo Sedekiją, Judėjos karalių, jo ketvirtais karaliavimo metais į Babiloną. Serajas buvo aukštas karininkas. (Jer 36, 4) 60 Jeremijas užrašė į knygą visas detales apie Babilonijos

sunaikinimą ir jos ateitį. 61 Jeremijas sakė Serajui: "Nuvykęs į Babiloną, perskaityk visus šiuos žodžius 62 ir sakyk: 'Viešpatie, Tu grasinai šitą vietą taip sunaikinti, kad čia nebebus jokių gyventojų, nei žmonių, nei gyvulių; ji liks amžina dykuma'. (Apr 18, 21) 63 Perskaitęs šią knygą, pririšk prie jos akmenį ir įmesk ją į Eufrato upę, 64 sakydamas: 'Taip įvyks su Babilonija, ji paskęs ir nebeiškils. Tokį likimą Viešpats jai paskyrė'". Tiek Jeremijo žodžių.

52 skyrius

Judėjos ir Jeruzalės sunaikinimas 1 - 34.

1 Žedekijas buvo dvidešimt vienerių metų, kai jis tapo karaliumi; jis karaliavo vienuolika metų Jeruzalėje. Jo motina vardu Hamutala, buvo Jeremijo duktė iš Libnos. (Jer 39, 1-10; 2 Kar 24, 18-25; 2 Ch 36, 11-21) 2 Jis nusikalto Viešpačiui kaip Joakimas. 3 Viešpaties rūstybė prislėgė Jeruzalę ir Judėją, nes Jis atstūmė jas. Žedekijas sukilo prieš Babilonijos karalių. 4 Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, Žedekijo karaliavimo devintais metais dešimto mėnesio dešimtą dieną atžygiavo su visa kariuomane prieš Jeruzalę; ją apgulė ir pastatė sustiprinimų. 5 Miesto apgulimas tęsėsi iki vienuoliktų karaliaus Žedekijo viešpatavimo metų. 6 Ketvirto mėnesio devintą dieną miestą ištiko toks badas, kad žmonės nebeturėjo ko valgyti. 7 Jie pralaužė miesto Karalius ir visi jo kariai pabėgo naktį pro vartus dviejų sienų tarpu pro karaliaus sodą. Kaldėnai buvo apsupę miestą. Žedekijo kariai traukėsi keliu į Jordano slėnį. 8 Kaldėnų kariuomenė vijosi karalių ir sugavo Žedekiją lygumoje prie Jericho. Visa jo kariuomenė buvo išsklaidyta. 9 Karalius Žedekijas pateko į babiloniečių rankas ir buvo atvestas pas Babilonijos karalių į Riblą, Hamato krašte. Tas padarė sprendimą. 10 Babilonijos karaliaus įsakymu buvo nužudyti Sedekijo sūnūs tėvo akyse, taip pat ir visi Judėjos vyresnieji Ribloje. 11 O Žedekijui buvo išluptos akys; jis apkaltas grandinėmis, buvo nugabentas į Babiloną ir įmestas į kalėjimą, kuriame išbuvo iki mirties (Jer 32, 5)

12 Devynioliktais Nabukadnezaro, Babilonijos karaliaus, viešpatavimo metais penk-

tą mėnesį dešimtą dieną, kariuomenės viršininkas Nebusaradanas, kuris tarnavo Babilonijos karaliui, atvyko į Jeruzalę. 13 Jis sudegino Viešpaties šventovę, karaliaus rūmus ir visus didesnius Jeruzalės namus. 14 Kaldėnų kariai, esą su kariuomenės viršininkais Jeruzalėje, sugriovė Jeruzalės sienas. 15 Nebusaradanas, kariuomenės viršininkas, išgabeno į nelaisvę dalį tautos beturčių, išlikusius miesto gyventojus, perbėgusius pas babiloniečius ir visus amatininkus. 16 Nebusaradanas paliko kai kuriuos krašto beturčius daržininkais ir žemdirbiais. 17 Kaldėnai sulaužė žalvarines kolonas, papėdes ir žalvarinį baseiną prie Viešpaties šventovės ir visą žalvarį išgabeno į Babiloną. (Jer 27, 19-22) 18 Jie paėmė ir puodus, šakutes, valymo ir šlakstymo įrankius ir visus indus, naudotus Dievo tarnyboje. 19 Kariuomenės viršininkas paėmė ir ąsočius, smilkytuvus, taureles, praustuves, žibintus, grūstuvėlius, lėkštes ir visa, kas buvo iš aukso ir sidabro; 20 abi kolonas, baseiną, dvylika žalvarinių jaučių iš po jo papėdes, kurias karalius Saliamonas buvo padaręs Viešpaties šventovei. Tų visų daiktų žalvaris buvo nepasveriamas. (1 Kar 7, 15-47) 21 Kiekviena tų dviejų kolonų buvo aštuoniolikos mastų aukščio ir dvylikos mastų apimties ; kolonos sienos keturių pirštų storio, o vidus tuščias. 22 Ant abiejų kolonų buvo žalvarinės galvenos, kiekviena penkių mastų aukščio; tinkleliai ir granatiniai obuoliai buvo žalvariniai. Tokia pat buvo ir antroji kolona. 23 Devyniasdešimt šeši kabantys granatiniai obuoliai matėsi; iš viso aplinkui ant tinklelio jų buvo šimtas. 24 Kariuomenės viršininkas paėmė vyriausią kunigą Serają, antrąjį kunigą Sefanją ir tris prieangio sargus. (1 Ch 5, 40) 25 Be to, dar paėmė miesto valdininką, kuris buvo karių viršininkas, septynis vyrus, karaliaus patarėjus, kuriuos rado mieste, kariuomenės karininko raštininką, kuris šaukdavo naujokus, ir šešiasdešimt krašto vyrų iš miesto. 26 Nebusaradanas, kariuomenės viršininkas, paėmęs juos, nusiuntė Babilonijos karaliui į Riblą. 27 Karalius įsakė juos nužudyti Ribloje, Hamato krašte. Taip Judėjos gyventojai buvo ištremti iš savo krašto. 28 Nebukadnezaras septintais savo karaliavimo metais iš Jeruzalės ištrėmė tris tūkstančius dvidešimt tris žydus; (2 Kar 24, 11-16) 29 aštuonioliktais

metais - aštuonis šimtus trisdešimt du asmenis; 30 dvidešimt trečiais metais, kariuomenės viršininkas Nebusaradanas, ištrėmė septynis šimtus keturiasdešimt penkis Judėjos gyventojus; viso - keturis tūkstančius šešis šimtus žmonių. (2 Kar 25, 27-30)

31 Trisdešimt septintais Judėjos karaliaus Joakimo tremties metais dvylikto mėnesio dvidešimt penktą dieną, Babilonijos karalius Evilmerodachas, pirmaisiais savo karaliavimo metais, dovanojo bausmę Judėjos karaliui Joakimui ir išleido jį iš kalėjimo. 32 Jis kalbėjo su juo draugiškai ir davė jam aukštesnę kėdę negu kitiems karaliams, esantiems Babilonijos nelaisvėje. 33 Joakimui buvo pakeisti kalinio drabužiai ir buvo leista valgyti prie karaliaus stalo iki gyvos galvos. 34 Be to kiekvieną dieną jis gavo karaliaus jam skirtą priedą.

JEREMIJO RAUDA

Babiloniečiams užėmus Judėją ir sudeginus sostinę Jeruzalę, Babilonijos karalius Nebukadnezaras leido Jeremijui pasirinkti: vykti į tremtį ar likti tėvynėje. Jeremijas liko gimtajame krašte, bet po trijų mėnesių jis pačių izraelitų buvo prievarta išgabentas į Egiptą. Pranašas, dar būdamas savo krašte, parašė raudą. Padavimai sako, kad pranašas, apraudojęs savo tautos vargą ant Golgotos kalno, kur Jėzus vėliau buvo nukryžiuotas, parašęs šią raudą. Raudoje pranašas pripažino, kad tas tautos sunaikinimas buvo Dievo bausmė už žmonių nusikaltimą. Jeremijas pasitikėjo Viešpačiu ir meldė Jo pagalbos.

Raudoje yra 5 poemos. Pirmųjų 3 poemų kiekvienas skirsnelis pradedamas hebrajų kalbos alfabeto tvarkos raide. Hebrajų alfabetas turi 22 raides, todėl ir viena poema turi 22 skirsnelius. Ketvirtoji poema turi 66 skirsnelius, nes trys skirsneliai pradedami ta pačia raide. Penktoje poemoje yra 22 skirsneliai, bet jie parašyti ne alfabetine tvarka. Ši poema yra malda. Pranašas, išliedamas Dievui savo širdies jausmus malda, nesilaikė alfabetinės tvarkos.

PRANAŠO JEREMIJO RAUDŲ KNYGA

1 skyrius

Jeremijo malda dėl Jeruzalės 1 - 22.

1 Koks tylus miestas, kuris pirma buvo pilnas žmonių! Jis buvo garsus tautų tarpe, o dabar - lyg našlė. Pirma lyg kunigaikštytė, o dabar - vergė. (Iz 54, 5-6; Jer 51, 5) 2 Ji verkia graudžiai nakties metu, skruostai pasruvę ašaromis. Nė vienas mylimųjų neguodžia jos. Visi draugai tapo išdavikais ir priešais. (Ps 69, 21) 3 Judėja ištremta vargsta ir vergauja, gyvena pagonių tautų tarpe, neturi ramybės. Jos priešai pasinaudojo jos nelaime. 4 Siono keliai tušti, niekas jais nekeliauja į šventes. Miesto vartai sunaikinti, kunigai nusiminę. Mergelės liūdi, Jeruzalė labai suvargus. 5 Okupantai viešpatauja, priešai džiaugiasi. Viešpats siuntė tą bausmę jai dėl jos kalčių. Jos vaikai priešų išsiųsti nelaisvėn. 6 Siono didybė - praeitis. Jos kunigaikščiai, lyg elniai, netekę ganyklos; bejėgiai, varomi nelaisvėn. 7 Jeruzalė, pavergta ir pamiršta, prisimena laimingus praeities laikus. Ji pateko į priešo rankas, visų pamiršta. Prispaudėjai džiaugiasi jos nelaime. (3 M 26, 34-35) 8 Jeruzalės nusikaltimas ir dvasinis sus-

mukimas didelis. Kas ją gerbė, dabar niekina ją, nes mato jos kaltę. Ji pati vaitoja, slėpdama savo praeitį. (Jer 13, 22) 9 Jos rūbas suteptas. Ji nepagalvojo, kas jos laukia. Viso netekus, draugų užmiršta... "Viešpatie, pažvelk į mano vargą! O mano priešai - džiūgauja!" 10 Jeruzalės brangenybės priešų rankose. Net pagonių tautos, kurioms buvo uždrausta įeiti į ją, įsilaužė į šventovę. 11 Visa tauta badauja, - trūksta maisto. Jie keičia brangenybes į maistą gyvybei išlaikyti. "Viešpatie, Dieve, pažvelk į mano paniekinimą!" 12 "Ar tai nieko nesako jums, einantiems pro šalį? Pažvelkite ir pagalvokite, ar kas kenčia tokį vargą, kaip aš (Jeruzalė)? Viešpats baudžia mane savo degančia rūstybe. 13 Jis siuntė iš aukštybės ugnį ir degino mane gyvą. Jis ištiesė tinklą, pagavo mano kojas ir paklupdė mane. Aš esu vieniša, liūdžiu ir sergu. 14 Jis uždėjo man jungą už mano nusikaltimus. Jo ranka uždėtas jungas slegia mano pečius. Viešpats palaužė mano jėgas; atidavė mane į galingesnių rankas. 15 Viešpats sunaikino mano narsiuosius karius; Jis pastatė daugybę priešų palaužti jaunuolių jėgas. Judėja buvo Viešpaties taip suspausta, kaip suspaudžiamos vynuogės presu. (Iz 63, 3) 16 Aš verkiu, mano skruostais rieda skausmo ašaros. Neturiu kas mane nuramintų, kas padrąsintų mano širdį. Mano vaikus išsklaidė galingas priešas". (Jer 8, 28) 17 Sionas tiesia pagalbai rankas, bet nėra kas jį paguostų. Viešpats sukėlė prieš Jokūbą jo kaimynus; jie tapo jo priešais. Jeruzalė yra jiems nešvari, sutepta. 18 "Viešpats yra teisus, aš neklausiau Jo Žodžio. Tautos, išgirskite! Pamatykite mano vargą! Mano jaunuoliai ir jaunuolės pateko nelaisvėn. (Jer R 3, 42); Jer 12, 1) 19 Aš ieškojau pagalbos prietelių tarpe, bet jie apvylė mane. Kunigai ir vyresnieji miršta badu mieste, nerasdami maisto gyvybei išlaikyti. 20 Viešpatie, pažvelk, kokia aš nelaiminga ir nerami. Mano širdis nerimsta krūtinėje, nes aš neklausiau Tavęs. Lauke siaučia kardas, o viduje - mirtis. 21 Išgirsk, kai aš vaitoju! Ir nėra kas mane paguostų. Mano priešai išgirdę, kad Tu mane baudi, džiaugiasi. Tavo kerštо diena teateina ir jiems, kaip ji atėjo man. (Jer R 4, 21) 22 Teiškyla ir jų nusikaltimai Tavo akivaizdoje. Atlygink jiems taip, kaip man atmokėjai už mano nusikaltimus. Mano širdgėlai nėra ga-

lo; aš giliai nuliūdusi".

2 skyrius

Rauda dėl Judėjos ir Jeruzalės 1 - 22.

1 Viešpats savo rūstybe aptemdė Sioną. Jis nusviedė Izraelio didybę iš dangaus į dulkes. Keršto metu Jis užmiršo savo "pakojį". (1 Ch 28, 2) 2 Viešpats negailestingai sunaikino Jokūbo gyvenvietes, nugriovė Judėjos pilis, nusviedė į dulkes; karalystė ir kunigaikščiai neteko savo garbės. 3 Jis šventa rūstybe sulaužė Izraelio galią, atitraukė nuo jo savo dešinę (pagalbą) priešų akivaizdoje, ir Izraelyje - Jokūbe viskas paskendo liepsnose. 4 Jis savo tvirta dešine įtempė lanką kaip priešas ir sunaikino visą Siono išdidumą ir Judėją. Jo keršta siautė kaip ugnis. (Ps 7, 13) 5 Viešpats tapo Izraelio priešu: sugriovė rūmus, pavertė griuvėsiais tvirtoves ir užleido Judėjai vargų ir kančių. 6 Savo šventovę Jis sujaukė, kaip daržo arimą, švenčių susirinkimų vietą sunaikino. Viešpats pašalino Sione švenčių ir sabatų iškilmes ir karalius bei kunigus. 7 Viešpats atmetė savo aukurą, atsisakė šventovės, o rūmus atidavė į priešų rankas. Šventovėje buvo girdėti pergalės šauksmai, kaip anksčiau iškilmių metu. 8 Viešpats nusprendė Siono mūrus sunaikinti. Jis, ištempęs matavimo šniūrą, ištiesė ranką galutinam sunaikinimui. Pylimas ir sienos visai susmuko. (Am 7, 7-9) 9 Vartai įgrimzdo į žemę, užkaiščiai sulinko ir sulūžo. Karalius ir kunigaikščiai išsklaidyti pagonių tautose; įstatymas nebeveikia, pranašai nebegauna apreiškimų iš Viešpaties. 10 Siono vyresnieji sėdi tylėdami ant žemės, galvas apsibarstę pelenais ir apsisiautę ašutinėmis. Jeruzalės mergaitės stovi nuleidusios galvas. 11 Mano akys paraudo nuo ašarų, siela nerimsta, širdis plyšta iš skausmo dėl tautos sunaikinimo; kūdikiai ir vaikai alpsta miesto gatvėse. (Jer 14, 17) 12 Alkani jie klausia motinų: "Kur duona ir vynas?" Jie alpsta miesto gatvėse, lyg būtų sunkiai sužeisti, ir miršta motinų glėbyje. 13 Jeruzale, kuo paguosiu ir kam prilyginsiu tavo kančias? Siono dukterie, kuo pastiprinsiu tave? Tavo žaizda yra beribė, kaip jūra. Kas gali nuraminti tave? 14 Tavo "pra-

našai" pranašavo apgaulę ir melą. Jie neatidengė tavo kalčių ir neragino grįžti prie Dievo. Pranašaudami suvedžiojo tave ir įvedė į šią nelaimę. (Jer 14, 14-16; 23, 14-22) 15 Dabar praeiviai ploja rankomis, šaiposi ir krato galvas žiūrėdami į Jeruzalę: "Ar taip atrodo visos žemės grožio ir džiaugsmo miestas?" (Ps 48, 3; 50, 2; Ez 16, 14) 16 Tavo priešai iššižioję rėkia, švilpia, dantimis griežia, šaukdami: "Mes sunaikinome ją! Tos dienos laukėme, sulaukėme ir matome!" (Job 17, 9; Ps 35, 25; 137, 7) 17 Ką Viešpats nusprendė, tą įvykdė. Jo seniai paskelbti grasinimai įvykdyti. Jis griovė ir nesigailėjo, o tavo priešams leido džiaugtis ir išaugino jų ragus. 18 Siono dukte, šaukis Viešpaties! Tavo ašaros tegul teka srovėmis dieną ir naktį! Nesudėk akių ir neilsėkis! 19 Maldauk vakare ir nakčia! Liek savo širdies skausmus Viešpaties akivaizdoje. Pakelk rankas maldoje dėl vaikų gyvybės, kurie alpsta badaudami gatvėse. 20 Viešpatie, pažvelk! Argi esi ką panašaus matęs?! Nejaugi motinos turi valgyti savo kūno vaisių-kūdikius, kuriuos mylėdamos augino? Ar Viešpaties šventovėje kunigai ir pranašai turi būti žudomi? (5 M 28, 53-57) 21 Gatvių dulkėse guli vaikų ir senių lavonai. Jaunuoliai ir jaunuolės krito nuo kardo; pykčio metu juos iššudei, iššudei nesigailėdamas. 22 Tu pašaukei iš visų kampų, lyg į šventės iškilmes, mano priešus. Tai buvo Viešpaties įtūžio diena, nė vienas neištrūko ir nepabėgo. Kuriuos auginau ir auklėjau, priešas sunaikino.

3 skyrius

Jeremijo rauda 1 - 66.

1 Aš, žmogus, patyriau vargą, dieviškos rykštės smūgius. 2 Jis atvedė mane į tamsybę. 3 Jis ištiesęs laiko savo ranką prieš mane dieną iš dienos. 4 Jis mano kūną ir odą pasendino ir kaulus sulaužė. 5 Jis apsupo mane kartybe ir vargu, (Ps 143, 3) 6 perkėlė į tamsą, kaip mirusį. (Job 19, 8) 7 Jis uždarė man duris ir apkalė mane sunkiomis grandinėmis. 8 Aš šaukiu ir meldžiuosi, bet Jis neatsako į mano maldą. (Ps 22, 3; 69, 3) 9 Jis uždarė mano kelius kampuotais akmenimis ir takus padarė nepraeinamus. 10 Jis tykojo manęs kaip lokys, kaip liūtas lindynėje. (Job 10, 16) 11 Jis mane

paklaidino, sudraskė ir paliko vienišą. 12 Įtempęs lanką, Jis pastatė mane taikiniu ir 13 pervėrė mano širdį strėlėmis. 14 Aš tapau pajuoka ir pašaipa žmonėms ištisą dieną. (Job 30, 9; Jer 7, 20) 15 Jis maitino mane kartybėmis ir girdė metėlėmis. 16 Jis uždarė man burną ir apdrabstė mane purvais. 17 Neturiu ramybės ir nežinau, kas yra laimė. 18 Mano garbė - praeitis, pasitikėjimas Viešpačiu sunykęs. 19 Atsimink mano vargą, kartybę, metėlę ir tulžį. 20 Mano siela nuolat tai atsimena ir todėl kenčia. 21 Nors aš viso to neužmirštu, visgi dar turiu vilties. 22 Viešpaties malonė dar veikia, Jo gailestingumas dar nepasibaigė. (Neh 9, 31) 23 Jo ištikimybė yra nauja kas rytą, ir Jo meilė ir malonė didelė. 24 Viešpats yra mano dalis, todėl pasitikiu Juo. (Ps 16, 5; 73, 26) 25 Viešpats yra geras Jo laukiantiems ir ieškantiems. (Ps 37, 7) 26 Gera yra kantriai laukti Viešpaties išgelbėjimo ir (Rom 12, 12) 27 nešti jungą nuo pat jaunystės. 28 Viešpaties uždėtą kryžių neškime kantriai. 29 Nužeminimas teikia vilties. 30 Asmens pažeminimas ir įžeidimas patenkina skriaudėją. 31 Viešpats atstumia ne amžinai. 32 Jis baudžia, bet vėl pasigaili pagal savo malonės gausą. (Iz 54, 8) 33 Jis nenori varginti ir skriausti žmonių, 34 mindžioti kojomis belaisvius; 35 Aukščiausio akivaizdoje paneigti žmogaus teisę, 36 daryti žmogui skriaudą, - Viešpats nepritaria. 37 Kas gali įsakyti ir įvykdyti, jei Viešpats neįsako? (Iz 45, 7; Am 3, 6) 38 Ar ne iš Aukščiausiojo ateina kas gera ir kas pikta? 39 Kodėl žmogus murma baudžiamas dėl savo nuodėmių? 40 Patikrinkime savo kelius ir grįžkime prie Viešpaties. 41 Kelkime savo širdis ir rankas į Viešpatį. 42 nes nusikaltome ir maištavome. (Ps 106, 6; Dan 9, 5) 43 Apsišarvavęs kerštu, Tu persekiojai ir žudei mūsų nesigailėdamas. 44 Tu apsigaubei debesiu taip, kad malda nepasiekė Tavęs. 45 Tu padarei mus sąšlavomis ir atmatomis tautų tarpe. 46 Mūsų priešai sukilo prieš mus. 47 Mus apėmė panika, baimė ir sunaikinimas. 48 Mano akys pasruvo ašaromis dėl tautos sunaikinimo. (Jer 8, 23) 49 Mano ašaros plūs, jų nesulaikysiu, 50 kol Viešpats pažvelgs iš dangaus į mus. 51 Aš liūdžiu dėl likimo mano miesto. (Jer R 2, 11) 52 Priešai pagavo mane kaip paukštį be pagrindo. 53 Įmetė mane gyvą į duobę, mėtė akmenimis. 54 Vanduo pakilo joje iki mano galvos; maniau - esu žuvęs. 55 Viešpatie, iš duobės

gilybės šaukiuosi Tavęs. (Ps 130, 1) 56 Tu išgirdai mano balsą. Išklausyk mano maldą. 57 Tu buvai man arti, kai šaukiausi Tavo pagalbos ir atsakei: "Nebijok". 58 Viešpatie, Tu atėjai man į pagalbą ir išgelbėjai mano gyvybę. 59 Viešpatie, Tu matai man daromą skriaudą, padėk man mano bėdoje. 60 Tu matai jų įnirtį prieš mane ir visus jų sumanymus; 61 Tu girdėjai jų panieką man ir jų siekius prieš mane. 62 Mano priešininkų lūpos audžia tik piktus planus visą laiką. 63 Ar jie sėdi, ar keliasi, aš esu jų pajuokos objektas. 64 Viešpatie, Tu jiems atlyginsi pagal jų darbus. (Jer R 1, 21; Ps 137, 8) 65 Sukietink jų širdis. Prakeikimas tekrinta ant jų. 66 Viešpatie, Tu juos persekiok ir nušluok nuo žemės paviršiaus.

4 skyrius

Nusikaltimas didelis - atleidžianti malonė dar didesnė 1 - 22.

1 Kaip tikras auksas patamsėjo, kaip jis pasikeitė! Šventovės akmenys guli išmėtyti visur gatvėse. (Jer R 1, 9-10) 2 Kilnieji Siono sūnūs, pirmiau gerbiami visų ir vertinami kaip auksas, dabar laikomi kaip moliniai indai, - puodžiaus rankų gaminys! 3 Net šakalai maitina, žindo savo vaikus, o mano tautos duktė tapo bejausmė, lyg strutis dykumoje. 4 Nuo troškulio kūdikių liežuvis prilipo prie gomurio. Vaikai prašė duonos, bet niekas jiems nedavė jos. 5 Valgę skanumynus, dabar miršta gatvėse badu; miegoję ant purpurinių pagalvėlių, dabar guli dulkėse. 6 Mano tautos kaltė yra didesnė už Sodomos nusikaltimus, kuri buvo sunaikinta akimirkoje be žmogaus rankos (1 M 18, 20; 19, 24-25) 7 Jos didikai buvo švaresni už sniegą, baltesni už pieną, jų kūnas rausvesnis už koralus, išvaizda gražesnė už safyrą. 8 Dabar jų veidas juodesnis už suodžius, jie nebeatpažįstami gatvėje; jų oda prilipus prie kaulų, sudžiūvus kaip mumija. 9 Laimingesni kritę kovoje, negu mirę badu, nes jų kūnas pamažu išseko ir netekę maisto, mirė. 10 Motinos virė ir valgė savo pačių vaikus; tai buvo jų maistas mano tautos sunaikinimo metu. (Jer R 2, 20) 11 Viešpaties rūstybė pilnai pasireiškė. Jis įžiebė ugnį Sione, kuri sunaikino jo pamatus. 12 Žemės karaliai ir pasaulio gyventojai netikėjo, kad priešas galėtų įžengti į Jeruzalę. 13 Tas įvyko dėl pranašų ir ku-

nigų kaltės, Jie praliejo teisiųjų kraują. 14 Jie vaikščiojo gatvėmis, lyg akli, susitepę nekaltųjų krauju, kad buvo baisu juos paliesti. 15 Apie juos buvo sakoma: "Pasitraukite nepalieskite jų!" Jie slampinėjo ir vaikštinėjo aplinkui; net pagonys sakė: "Jie neprivalo būti mūsų tarpe!" 16 Pats Viešpats juos išklaidė ir nekreipė dėmesio į juos; nebuvo pagarbos nei kunigams, nei vyresniesiems. (Jer R 5, 12; 5 M 28, 50; Iz 47, 6) 17 Mes pavargome belaukdami pagalbos, bet jos nesulaukėme. Laukėme pagalbos iš savo tautos, bet ji negalėjo mums padėti. 18 Mūsų žingsniai buvo sekami; nebegalėjome net gatvėje pasirodyti. Mūsų galas artėjo, dienos baigėsi. 19 Persekiotojai buvo greitesni už padangių arus. Jie gaudė mus kalnuose, tykojo tyruose. (2 Kar 25, 4-) 20 Viešpaties pateptąjį (karalių) jie sugavo. Mes tikėjome, kad jo apsaugoje gyvensime tautų tarpe. (Jer 52, 8-11)

21 Edomo duktė, gyvenanti Uzo krašte, džiaukis ir būk linksma. Ir tave pasieks keršto taurė; tu taip pat būsi nugirdyta ir nuoga. (Jer R 1, 21; Ps 137, 7; Jer 25, 15, 21) 22 Siono dukra, tavo bausmė baigta, kaltė atleista. Jis tavęs nebeištrems. Bet tu, Edomo dukra. Jis baus tave ir tavo nuodėmes iškels. (Iz 40, 2)

5 skyrius

Kančia didelė, bet viltis - gyvasis Dievas 1 - 22.

1 Viešpatie, atsimink kas įvyko. Pažvelk, atkreipk dėmesį į mūsų vargus. 2 Mūsų tėvonystė ir namai svetimųjų rankose. 3 Mes esame našlaičiai, mūsų motinos našlės; 4 privalome pirkti geriamą vandenį ir mokėti pinigus už malkas. 5 Mus labai vargina sunkiais darbais ir pavargus neleidžia atsikvėpti. 6 Prašėme pagalbos egiptiečių ir asiriečių, kad bent duonos gautume. 7 Mūsų tėvai nusikalto, bet mes turime nešti jų kaltę. (2 M 20, 5; Jer 31, 29; Ez 18, 2) 8 Vergai viešpatauja mums, ir niekas negali mus išvaduoti iš jų rankos. (2 Kar 25, 8) 9 Javus maistui parsigabenome su baime ir pavojumi, nes siaučia tyrų gyventojų kardas. 10 Mūsų oda suskirdus nuo siaučiančio bado. 11 Moterys ir mergaitės išprievartaujamos Sione ir Judėjos miestuose. 12 Kunigaikščius jie pakorė, o vyresniuosius pašalino iš pareigų. 13 Jauni vyrai yra verčia-

mi girnomis malti, jaunuoliai klumpa po sunkiomis naštomis. 14 Vyresnieji nebesirodo prie miesto vartų, ir jaunuoliai nebesusirenka žaisti. 15 Mūsų džiaugsmai dingo, žaidimai virto liūdesiu. 16 Galvos vainikas nukrito. Vargas mums, nes mes nusikaltome. (Jer 13, 18) 17 Todėl mūsų širdis liūdna, akys aptemo. 18 Siono kalnas apleistas, lapės ten gyvena. 19 Bet Tu, Viešpatie, karaliauji amžinai. Tavo sostas lieka kartų kartoms. 20 Kodėl Tu mus taip ilgai užmiršai ir palikai? (Ps 13, 2) 21 Viešpatie, sugrąžink mus prie savęs, mes norime grįžti ir sekti Tave. Atnaujink mus kaip anose dienose! 22 Juk Tu mus neatstūmei ir nerūstausi amžinai!

PRANAŠAS EZEKIELIS

Pranašas Ezekielis buvo kilęs iš Jeruzalės kunigų šeimos. Judėjos ir Jeruzalės gyventojai buvo tremiami kelis kartus į Babiloniją. 597 pr. Kr. jaunas Ezekielis, su kitais Jeruzalės gyventojais, daugiausia pasiturinčiais, irgi buvo ištremtas į Babiloniją. Tremtiniams ten buvo leidžiama laisvai ūkininkauti ir kitus darbus dirbti. Daugelis jų ten praturtėjo.

Viešpats pašaukė Ezekielį būti pranašu penktaisiais jo tremties metais 593 pr. Kr. Pranašas Jeremijas buvo senesnis už Ezekielį; Jeremijas veikė Jeruzalėje, Ezekielis tremtyje prie Kebaro upės, o Danielius - karaliaus rūmuose. Danieliu.s buvo ištremtas 9 metus anksčiau negu Ezekielis. Pranašas Ezekielis veikė iki 570 pr. Kr.

Pranašo Ezekielio knygą galima padalinti į tris dalis: nepasitikėkite neteisingais pranašais - Jeruzalė bus paimta 1 - 24; Jeruzalei kritus, Ezekielio pranašystė, kad Dievas baus ir kitas tautas 25 - 32; Izraelio garbė bus atstatyta 33 - 48.

Tarp Ezekielio pranašavimo ir Apreiškimo Jonui yra daug panašumo: cherubai Ez 1, Apr 4; Gogas ir Magogas Ez 38, Apr 20; pranašas valgo knygą Ez 3, Apr 10; Naujoji Jeruzalė Ez 40 - 48, Apr 21.

Bendra Ezekielio pranašavimo tema buvo: "Žinokite, kad Aš Viešpats".

Pažadėtoje žemėje izraelitai garbino stabus, kaip aplinkiniai jų kaimynai. Kiti pranašai ir ypač Ezekielis tai pavadino 'paleistuvyste' prieš Dievą.. Tą jis išreiškė prilyginimais ir net nepadoriais žodžiais ypatingai 16 ir 23 skyriuose.

Jeruzalei kritus 586 pr. Kr., daugelis suprato, kad Jeremijas ir Ezekielis buvo tikri pranašai. Tauta atsisakė stabų garbinimo. Izraelitai ir vėliau įvairiais būdais nusikalto ir nusikalsta, bet stabų jie nebegarbina. Jie grįžo iš Babilonijos tremties pagydyti nuo šios ligos.

PRANAŠO EZEKIELIO KNYGA

1 skyrius

Ezekielio pašaukimas ir regėjimas 1 - 28.

1 Tai buvo trisdešimtaisiais metais ketvirto mėnesio penktą dieną, man esant tremtinių tarpe prie Kebaro upės. Atsivėrė dangus ir mačiau dieviškus regėjimus. (Ez 10, 15) 2 Tai įvyko karaliaus Joakimo tremties penktais metais penktą mėnesio dieną. (2 Kar 24, 15) 3 Viešpats kalbėjo kunigui Ezekieliui, Busio sūnui, kaldėnų krašte prie Kebaro upės. Viešpats buvo su juo.

4 Aš mačiau iš šiaurės kylantį viesulą ir debesis; aplinkui liepsnojo ugnis. Ugnies vidurys spindėjo, lyg žėrintis žalvaris. (Ez 10; Apr 4, 6-8) 5 Liepsnų viduryje mačiau keturias būtybes. Jų išvaizda buvo panaši į žmogų. 6 Kiekviena jų turėjo keturis veidus ir keturis sparnus. 7 Jų kojos buvo tiesios, o kojų letenos panašios į veršio kojas. Būtybės žibėjo kaip žalvaris. 8 Po jų sparnais, keturiuose šonuose, buvo lyg žmogaus rankos. Veidus ir sparnus jos turėjo keturiose pusėse. 9 Sparnai lietė vienas kitą. Eidamos jos nesisuko, kiekviena ėjo tiesiai. 10 Veidai visų keturių taip atrodė: priekyje buvo žmogaus veidas, dešinėje - liūto veidas, kairėje-veršio veidas ir užpakalyje -aro veidas. 11 Jų sparnai buvo ištiesti ir į viršų pakelti. Du sparnai lietė vienas antrą, kiti du - dengė jų kūnus. 12 Jos ėjo kiekviena tiesiai pirmyn. Kur Dvasia jas stūmė, ten jos ėjo ir eidamos nesigręžė. 13 Būtybių viduryje buvo kas tai panašu į

gančias anglis, į žėrinčius deglus, kurie judėjo būtybių tarpe. Ugnis liepsnojo, o iš s žybčiojo žaibai. 14 Būtybėms vaikštinėjant, atrodė lyg žaibuoja. 15 Žiūrėdamas būtybes, mačiau ant žemės prie kiekvienos jų po ratą. (Ps 18, 11) 16 Ratai atrodė, lyg indintis krištolas. Visi keturi išvaizda ir sudėtimi buvo panašūs. Kiekvienas jų atro- lyg būtų ratas rate. 17 Jie ėjo kartu su būtybe. 18 Ratai turėjo ratlankius ir stipi- s. Visi keturi ratlankiai buvo pilni akių. 19 Einant būtybėms, drauge ėjo ir ratai; kilus būtybėms aukštyn, pakildavo ir ratai. 20 Kur Dvasia ėjo, ir jie ėjo; pakilus vasiai, ir ratai pakildavo, nes būtybių Dvasia buvo ir ratuose. 21 Vadinasi, jei jos o, ėjo ir jie drauge, jei jos sustojo, sustojo ir jie; jei jos pakilo nuo žemės, paki- ir ratai, nes būtybių Dvasia buvo ratuose.

22 Virš būtybių galvų buvo kas tai panašu į dangaus skliautą, kuris žėrėjo kaip ikštolas ir gaubė jas. (2 M 24, 10) 23 Po skliautu kiekviena būtybė dviem sparnais ngė savo kūną, o kiti du sparnai buvo ištiesti. 24 Joms judant, girdėjau jų sparnų imą, lyg galingo vandenyno, lyg perkūno griausmą, lyg didelės kariuomenės stovyk- s ūžesį. Joms sustojus, sparnai nusileisdavo. 25 Nuo skliauto, esančio virš jų gal- , aidėjo balsas. Kai jos ramiai stovėjo, sparnai buvo suglausti. 26 Po skliautu, rš jų galvų, mačiau lyg sostą iš safyro ir ant jo sėdinčią žmogaus pavidalo būtybę. Būtybė nuo juosmens aukštyn ir žemyn spindėjo, lyg žalvaris, apsupta ugnies liepsmis. 28 Žėrintis spindesys atrodė, lyg laumės juosta, saulei pasirodžius lyjant. oks spindintis vaizdas buvo aplinkui. Tai buvo vaizdas, šviečiantis Viešpaties didy- . Pamatęs tai, kritau veidu žemėn ir išgirdau balsą. (Apr 4, 3)

2 skyrius

Pranašo pašaukimas 1 - 10.

1 Jis kalbėjo: "Žmogaus sūnau, stokis, Aš kalbėsiu su tavimi". 2 Jam pradėjus kal- tis, Dvasia pastatė mane ant kojų, ir aš klausiausi kalbančio. 3 Jis tarė: "Žmo- us sūnau, Aš siunčiu tave pas Izraelio žmones, pas atpuolusią tautą, kuri maištau- prieš mane. Jie ir jų palikuonys priešinosi man iki šios dienos. 4 Žmonės, pas ku-

riuos siunčiu tave, yra atkaklaus būdo ir nepalenkiamos širdies. Tu jiems sakyk: 'Taip sako Dievas'. (Mt 11, 21-; 23, 30-32; Apr 7, 51) 5 Ar jie klausys, ar neklausys, nes jie yra atkakli tauta, bet jie žinos, kad pranašas yra jų tarpe. (Ez 3, 11, 27) 6 Tu, žmogaus sūnau, nebijok jų ir neišsigąsk jų kalbų. Nors tave supa dilgėlės ir erškėčiai ir gyveni su skorpionais; nebijok jų žodžių ir neišsigąsk jų veido išraiškos, nes jie yra atkaklūs. 7 Kalbėk jiems mano žodžius, nežiūrint ar jie klausys, ar neklausys jų.

8 Tu, žmogaus sūnau, klausyk, ką tau sakau, nebūk priešgina , kaip jie. Tu valgyk, ką tau duosiu". 9 Aš pažvelgiau ir pamačiau ištiestą ranką man. Ranka laikė knygos ritinį, (Apr 10, 8-11) 10 Jis iškleidė ritinį prieš mane. Jame buvo prirašyta abiejose pusėse: "Raudos, dejonės ir vargai ".

3 skyrius

Ezekielio siuntimas 1 - 27.

1 Viešpats tarė man: "Žmogaus sūnau, suvalgyk, ką matai prieš save! Suvalgęs šitą prirašytą ritinį, eik ir kalbėk Izraelio namams". (Ez 2, 9) 2 Jis mane valgydino, sakydamas: 3 "Žmogaus sūnau, valgyk šį ritinį ir pasisotink juo", Aš jį suvalgiau, ir jis mano burnoje buvo saldus kaip medus. 4 Jis tada vėl kalbėjo: "Žmogaus sūnau, dabar eik į Izraelio namus ir kalbėk jiems mano žodžius. 5 Tu siunčiamas pas Izraelį, ne pas svetimą tautą su nesuprantama kalba, 6 ir ne į tautą , kurios kalbos nemoki. Jei pas tokius tave siųsčiau, jie klausytų tavęs. 7 Bet Izraelis neklausys tavęs, nes jis ir manęs neklauso. Izraelio tauta yra kietasprandė ir kietaširdė. 8 Aš padarysiu tavo veido išraišką tokią, kaip jų, ir tavo kaktą - kaip jų kaktą; (Jer 1, 18) 9 ji bus kieta kaip deimantas, kietesnė už titnagą. Nebijok jų ir neišsigąsk jų veido išraiškos, nes tai atkakli tauta. 10 Žmogaus sūnau, visus mano žodžius, kuriuos tau kalbu, klausyk ausimis ir įsidėk širdin. 11 Nuvykęs pas tremtinius, savo tautiečius, jiems kalbėk; ar jie klausys, ar neklausys, sakyk: 'Taip sako Viešpats'". (Ez 2, 5-7)

12 Dvasia pakėlė mane. Viešpaties šlovė pakilo iš savo vietos, ir aš išgirdau labai stiprų balsą: (Ez 8, 3; Apr 8, 39) 13 būtybių sparnų šlamėjimą ir ratų dundėjimą. Tai buvo baisus ūžimas. 14 Dvasia pakėlė ir nešė mane. Aš buvau labai išgąsdintas,

bet Viešpats ramino mane. 15 Aš atvykau pas tremtinius į Telabibą, kurie gyveno prie Kebaro upės. Ten sėdėjau septynias dienas jų tarpe labai susirūpinęs.

16 Septynioms dienoms praėjus, Viešpats kalbėjo man: 17 "Žmogaus sūnau, Aš paskyriau tave budėtoju Izraelio namams. Ką išgirsi iš manęs, pranešk jiems mano vardu. (Ez 35, 7-9; Iz 52, 8; Žyd 13, 17) 18 Jei Aš sakysiu niekšui: 'Tu mirsi', bet tu neįspėsi jo ir nepamokysi, kad jis pasitrauktų nuo bedieviško kelio ir išliktų gyvas, niekšas mirs dėl savo nusikaltimų, o tu atsakysi už jo mirtį. 19 Jei tu įspėsi niekšą, bet jis neatsivers nuo bedieviško gyvenimo ir nepakeis savo elgesio, jis mirs dėl savo nusikaltimo, bet tu išgelbėsi savo gyvybę. 20 Jei teisus, nusigręžęs nuo teisumo, darys pikta, Aš leisiu jam kelyje suklupti ir mirti. Jei nebūsi įspėjęs jo, jis mirs dėl savo nuodėmės, jo buvusių teisių darbų nebus atsiminta, bet tu būsi atsakingas. 21 Jei tu įspėsi žmogų, kad jis nenusikalstų, ir jis nenusikals, jis išliks gyvas, nes paklausė įspėjimo, ir tu išgelbėsi savo gyvybę".

22 Viešpats, palietęs mane ranka, tarė: "Eik į lygumą, ten Aš kalbėsiu su tavimi". (Ez 1, 3) 23 Aš išėjau į lygumą. Čia stovėjo Viešpaties šlovė, kaip ją mačiau prie Kebaro upės. Aš kritau žemėn. (Ez 1, 4) 24 Dvasia pastatė mane ant kojų ir įsakė: "Eik ir užsirakink savo namuose. (Ez 2, 2) 25 Žmogaus sūnau, tu būsi surištas ir negalėsi vaikščioti tarp žmonių. 26 Tapsi nebyliu, nebegalėsi įspėti tų maištingųjų žmonių. (Ez 2, 5-7) 27 Kai Aš kalbėsiu su tavimi, grąžinsiu tau kalbą ir tu jiems sakysi: 'Taip sako Viešpats', tada kas norės klausys, o kas nenorės - neklausys, nes jie yra maištingi žmonės".

4 skyrius

Pranešimas apie Jeruzalės apgulimą 1 - 17.

1 "Tu, žmogaus sūnau, pasiimk plytą ir nubraižyk ant jos Jeruzalės miestą. 2 Pažymėk miesto sieną, sutvirtinimus, pylimą, karių stovyklas ir sienų griovimo ožius. 3 Dar paimk geležinę skardą ir panaudok ją kaip geležinę sieną tarp savęs bei miesto, ir atsisuk į ją. Taip pavaizduotas Izraelio namų apgulimas. 4 Tu atsigulk ant kairio-

jo šono, o Aš Izraelio namų kaltę priskaitysiu tau. Kiek dienų gulėsi, tiek neši jų kaltę. 5 Tau skaitysiu jų kaltės metus už dieną, būtent tris šimtus devyniasdešimt dienų. Tiek laiko tu neši Izraelio kaltę. 6 Kai atliksi tas dienas, tada gulkis ant dešiniojo šono ir nešk Judėjos kaltę keturiasdešimt dienų. Aš skaitysiu tau dieną už metus. 7 Tu atsigręžk veidu į apgultą Jeruzalę ir, ištiesęs ranką į miestą, pranašauk. 8 Aš surišau tave virvėmis, kad negalėtum apsiversti nuo vieno šono ant kito iki pasibaigs Jeruzalės apgulimas. 9 Imk kviečių, miežių, pupų, lešių, sojų bei rugių, sudėk visa į vieną indą ir pasigamink maistą daugeliui dienų. Kai gulėsi ant šono, valgyk jį tris šimtus devyniasdešimt dienų. 10 Pagaminto maisto atsverk dienai dvidešimt šekelių, tiek valgyk kas dieną. 11 Vandenį gerk atseikėtą, kas dieną šeštą dalį hino. 12 Maistą taip paruošk, kaip paruošiamas miežinis ragaišis; iškepk jį ant žmogaus mėšlo jų akivaizdoje. 13 Taip izraelitai valgys suteptą maistą, gyvendami tarp pagonių, kur Aš juos išsklaidysiu". 14 "Ak, Viešpatie Dieve, - aš tariau, - aš niekada nevalgiau sutepto maisto ar sudraskyto gyvulio mėsos; nuo savo kūdikystės iki šios dienos netu-rėjau sutepto maisto savo burnoje". (Apd 10, 14) 15 Viešpats sakė: "Tau leidžiu vietoje žmonių mėšlo naudoti raguočių mėšlą, prirengiant maistą. 16 Žmogaus sūnau, Aš Jeruzalėje maisto atsargą sumaikinsiu. Jie valgys atsvertą maistą susirūpinę ir gers atmatuotą vandenį išsigandę. (3 M 26, 26; Ez 5, 16) 17 Jiems neužteks nei maisto, nei vandens. Jie žiūrės vienas į kitą išsigandę ir žus dėl savo nusikaltimų".

5 skyrius

Jeruzalės bausmė 1 - 17.

1 "Žmogaus sūnau, imk aštrų kardą ir naudok jį kaip skustuvą. Juo nuskusk savo galvos plaukus ir barzdą. Po to imk svarstykles ir sverdamas padalink plaukus. (Iz 7, 20) 2 Vieną trečdalį sudegink miesto vidurvje, apgulimui baigiantis, antrą trečdalį sukapok kardu, ir paskutinį trečdalį paleisk į vėją. Aš vysiuos juos kardu. 3 Paimk kelis plaukus ir pririšk juos prie savo apsiausto kampo. 4 Kelis jų įmesk į ugnį ir sudegink. Po to sakyk Izraeliui, 5 ką Viešpats Dievas apie Jeruzalę sako: 'Aš ją

įkūriau pagonių tautų centre. 6 Bet ji paniekino mano teisę labiau už pagonių tautas ir mano nuostatus labiau už aplinkui esančius kraštus, atmesdama mano teisę ir nesilaikydama mano įstatymo. 7 Kadangi jūs paniekinote mano įstatymą labiau negu aplink jus gyvenančios tautos, nesielgėte pagal mano pamokymus, nelaikėte nuostatų ir nepaisėte teisės nei tiek, kiek aplinkui gyvenančios tautos, 8 todėl Aš pats esu prieš jus ir jus bausiu tautų akivaizdoje. 9 Izraeli, už tavo bjaurybes tau darysiu tą, ko niekada nedariau ir nebedarysiu. 10 Todėl jūsų tėvai ės savo vaikus ir vaikai tėvus. Aš įvykdysiu bausmę ir jūsų likutį išblaškysiu į visas puses. (2 Kar 6, 24-29; 5 M 28, 53-55; Jer R 4, 10) 11 Kaip Aš gyvas, tikrai jus naikinsiu ir nepasigailėsiu, nes jūs savo bjaurybėmis ir neteisybėmis sutepėte mano šventovę. (Ez 8, 6-18) 12 Vienas jūsų trečdalis mirs maru ir badu, antrasis trečdalis - nuo kardo, o trečią dalį išblaškysiu į visus vėjus ir kardas seks juos. 13 Savo kerštą įvykdysiu; jie išpažins, kad Aš, Viešpats, kalbėjau, grasinau ir savo kerštą pilnai įvykdžiau. (Ez 16, 42) 14 Aš padarysiu tave tyrais bei pajuoka visoms aplinkui esančioms tautoms ir praeinantiems keleiviams. 15 Jūs būsite piktžodžiavimu ir pajuoka, įspėjimu ir pasibaisėjimu aplinkiniams kraštams. Aš, Viešpats, taip sakau. 16 Aš šaudysiu nuodingomis strėlėmis ir sunaikinsiu visas maisto atsargas. (5 M 32, 23; Ez 4, 16) 17 Aš užleisiu badą ir laukinius žvėris, jie sunaikins jūsų vaikus. Badas ir žudynės naikins jus".

6 skyrius

Kraštas bus sunaikintas 1 - 14.

1 Viešpats kalbėjo: 2 "Žmogaus sūnau, pažvelk į Izraelio kalnus ir pranašauk. (Ez 36, 1; Mik 6, 1) 3 Izraelio kalnai, klausykitės Viešpaties Dievo Žodžio! Taip sako Viešpats Dievas kalvoms ir kalnams, dauboms ir slėniams: Aš užleisiu kardą ir sunaikinsiu aukojimo aukštumas. 4 Jūsų aukurai bus nugriauti, saulės stulpai sutrupinti; jūsų lavonai gulės ant žemės prie dievaičių stabų. (3 M 26, 30) 5 Izraelitų lavonai gulės prie dievaičių; jūsų kaulai bus išsklaidyti apie aukurus. (2 Kar 23, 14) 6 Jūsų gyvenvietės ir miestai ištuštės, aukojimo kalvos bus sunaikintos ir aukurai apleisti; stabai sulau-

žyti ir saulės stulpai sutrupinti ir sunaikinti. 7 Nužudytieji gulės tarp jūsų ant žemės. Tada jūs išpažinsite, kad Aš esu Viešpats. 8 Kai kuriuos jūsų išgelbėsiu nuo kardo. Jie gyvens išklaidyti tautose. (Iz 6, 13) 9 Išlikusieji, išsklaidyti tarp tautų ir išvesti belaisviais, atsimins mane. Aš jų suakmenėjusią ir nuo manęs atpuolusią širdį palaužiu ir jų akis, paleistuvingai žiūrėjusias į stabus, atversiu taip, kad jie patys savęs ir savo piktų darbų bjaurėsis. (5 M 30, 2) 10 Jie išpažins, kad Aš Viešpats, ir mano įspėjimai nebuvo beprasmiai. 11 (Grąžyk rankomis, trepsėk kojomis). Vargas Izraelio namams dėl jų piktybių. Jie žus nuo kardo, bado ir maro. 12 Kas toli gyvena, mirs badu, kas arti - kris nuo kardo, kas išliks gyvas - badaus. Taip, Aš juos nubausiu! 13 Tada jie supras, kad Aš esu Viešpats, kai jų nukautieji gulės prie stabų, aplink aukurus kalvose ir ant kalnų, po žaliuojančiais medžiais ir šakotais ąžuolais, kur jie smilkė stabams kvepiančius smilkalus. (1 Kar 14, 23) 14 Aš ištiesiu savo ranką ir padarysiu kraštą tuščią, sunaikinsiu jų gyvenvietes, pradedant nuo pietų dykumos iki Riblos miesto. Tada jie supras, kad Aš esu Viešpats".

7 skyrius

Sunaikinimas artėja 1 - 27.

1 Viešpats kalbėjo: 2 "Tu, žmogaus sūnau, sakyk, ką sako Viešpats Dievas Izraelio kraštui. Artėja galas keturiems šalies kraštams. 3 Dabar ateina galas ir tau, Izraeli! Aš leisu savo kerštui pasireikšti, teisiu tave dėl blogo elgesio ir bausiu dėl bjaurių darbų. 4 Aš nepasigailėsiu jūsų, bausiu jus dėl jūsų veiksmų, kuriuos darėte savo tarpe. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats". 5 Viešpats Dievas sako: "Nelaimė po nelaimės ateina! 6 Artėja galas, jis ateina tau, - jau matomas! 7 Tavo eilė būti sunaikintam artėja! Žmogau, ne džiaugsmo, bet sunaikinimo diena atėjo. (Joel 1, 15) 8 Tuojau išliesiu savo rūstybę ant tavęs, teisiu tave pagal veiksmus ir bausiu už visų nusikaltimus. 9 Mano akis matys ir neparodys jums gailesčio; atlyginsiu pagal jūsų darytus veiksmus ir darbus. Tada žinosite, kad Aš Viešpats, kuris baudžia. 10 Jūsų žlugimas čia! Neteisybė žydi, išdidumas žaliuoja! (Iz 10, 5) 11 Smurtas

išaugo į grėsmingą rykštę; jums neliks nei turto, nei garbės, nei didybės. 12 Metas priartėjo, diena atėjo. Tenesidžiaugia, kas perka, ir teneliūdi, kas parduoda, nes ateina bausmė visiems nusikaltusiems. 13 Pardavėjas nebeatgaus parduoto daikto, nors ir gyvas tebebūtų (terminui pasibaigus), nes sunaikinimas laukia visų; nė vienas nusikaltęs neišliks gyvas. (3 M 27, 24) 14 Pūskite ragą, pasirenkite kovai! Bet nė vienas nežygiuoja į kovą, nes Viešpaties kerštas visur siaučia. 15 Lauke kardas! Viduje maras ir badas! Kas lauke, žus nuo kardo; kas mieste, mirs badu ir maru. 16 Jei kas išsigelbėtų, bus kaip slėnių balandis kalnuose; jie visi vargs ir dejuos dėl savo nuodėmių. 17 Visų rankos drebės ir keliai links. 18 Jie liūdės, apsisiautę ašutinėmis, baimė juos apims. Paraudę veidai ir nuskustos galvos rodys jų savijautą. 19 Jie auksą ir sidabrą laikys beverčiu, auksas ir sidabras neišgelbės jų iš Viešpaties rūstybės. Jais jie dabar nepatenkins savo gobšumo nei pasisotins. Turtas ir gobšumas juos paklupdė ir baudžia. (Pat 11, 4; Sof 1, 18) 20 Papuošalus jie naudojo beverčiai garbei ir bjauriems dievaičių stabams. "Aš jų brangenybes padarau beverčiais daiktais. 21 Svetimšaliai grobs jų turtą, krašto niekšai plėšikaus. 22 Aš nusigręšiu nuo jų, leisiu išniekinti savo šventovę. Plėšikai įsilauš, išniekins ir apiplėš ją. 23 Kraštas ir miestas yra pilni nekalto kraujo, nusikaltimų ir smurto. 24 Aš atvesiu blogiausias tautas, padarysiu galą jūsų išdidumui: jos paveldės jūsų namus, išniekins jūsų šventoves. 25 Ateis priespaudos laikotarpis, jūs ieškosite išsigelbėjimo, bet jo nebus. 26 Nelaimė seks nelaimę, gąsdinantys pranešimai seks vienas kitą. Jūs veltui ieškosite pranašų regėjimų, pagalbos; kunigai nebemokys, vyresnieji nebeduos patarimų. 27 Karalius gedės, kunigaikščiai išsigąs, tauta paluš. Aš padarysiu jums taip, kaip jūs darėte, teisiu jus taip, kaip jūs teisėte. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats".

8 skyrius

Stabų garbinimas Jeruzalėje 1 - 18.

1 Šeštais metais šešto mėnesio penktą dieną, kai aš sėdėjau savo namuose su Judėjos vyresniaisiais, Viešpaties Dvasia palietė mane. (Ez 14, 1) 2 Aš pamačiau prieš

ave lyg žmogaus pavidalą; nuo juosmens žemyn atrodė lyg liepsnojanti ugnis, o nuo
uosmens aukštyn - žėrintis žalvaris. 3 Ta būtybė ištiesė ranką ir nutvėrė mane už
alvos plaukų. Dvasia pakėlė mane tarp dangaus ir žemės ir nunešė mane į Jeruzalę
rie vidaus šventoriaus vartų šiaurės pusėje, kur stovėjo patyčių stabas. (Ez 3, 12)
Čia buvo Izraelio Dievo šlovė, kaip ją mačiau regėjime lygumoje. (Ez 1, 4-28) 5
is man sakė: "Žmogaus sūnau, pažvelk į šiaurės pusę". Aš žiūrėjau, ir štai, prie pat
ukuro, prie vartų, stovėjo patyčių stabas. 6 Viešpats man sakė: "Žmogaus sūnau, ar
natai ką jie daro? Izraelio namai savo stabais nori pašalinti mane iš mano švento-
ės! Tu matysi dar didesnių nusikaltimų". 7 Jis atvedė mane prie šventovės vartų
r parodė man sienoje skylę. 8 Jis liepė man: "Žmogaus sūnau, laušk sieną!" Pralau-
ius sieną, radau duris. 9 Jis liepė įeiti ir pažiūrėti, kas čia darosi. 10 Įėjęs mačiau
nt sienų kirmėlių, nešvarių galvijų, ir Izraelio stabų piešinius. (Rom 1, 23) 11 Prieš
uos stovėjo septyniasdešimt Izraelio vyresniųjų su Jasanju, Safano sūnumi. Kiekvie-
nas laikė rankoje smilkytuvą, iš kurio smilkalų kvapas kilo aukštyn. 12 Jis klausė:
"Žmogaus sūnau, ar matai, ką Izraelio vyresnieji tamsoje daro prie stabų piešinių?
Jie sako: 'Viešpats paliko kraštą, Jis nemato mūsų'. (Ez 9, 8; Ps 94, 7) 13 Tu matysi
dar baisesnių dalykų". 14 Dvasia įvedė mane į Viešpaties šventovę pro šiaurinius var-
tus. Čia sėdėjo moterys ir apraudojo Tamusą. 15 Dvasia tarė man: "Žmogaus sūnau,
ar nematai šito? Tu matysi dar bjauresnių vaizdų". 16 Ji įvedė mane į Viešpaties
šventovės šventorių. Tarp Viešpaties šventovės durų ir aukuro, apie dvidešimt
penki vyrai stovėjo, nusigręžę nuo Viešpaties šventovės į rytus ir garbino saulę. (2 Ch
29, 6) 17 Dvasia tarė: "Žmogaus sūnau, ar matai kas čia darosi? Argi negana to, kas
darosi Judėjoje! Šitie nusikaltimai bei smurtas vėl iššauks mano bausmę. 18 Aš iš-
liesiu jiems savo tulžį, nesigailėsiu jų ir nebūsiu jiems nuolaidus. Nors jie garsiai
šauksis mano pagalbos, neišklausysiu jų". (Iz 1, 15)

9 skyrius

Bausmė Jeruzalės gyventojams, teisiųjų apsauga 1 - 11.

1 Viešpats šaukė: "Ateikite miesto teismo sprendimo vykdytojai! Kiekvienas atsineškite ginklą!" 2 Atėjo šeši vyrai nuo šiaurės aukštutinių vartų. Kiekvienas atsinešė ginklą - naikinimo įrankį; tarp jų buvo vyras, apsivilkęs drobiniais. Jis laikė dešinėje rankoje rašymo priemones. Atėję jie sustojo prie varinio aukuro. (Ez 10, 2; Dan 10, 5) 3 Izraelio Dievo šlovė pakilo nuo cherubino, stovinčio prie šventovės slenksčio. Jis šaukė drobiniais apsivilkusiam, kuris turėjo rašymo priemones: (Ez 1, 4-28) 4 "Pereik Jeruzalės miesto vidurių ir paženklink tuos vyrus kaktoje, kurie skundžiasi dėl mieste daromų nusikaltimų". (Apr 7, 3; 2 Pt 2, 8) 5 Kitiems, man girdint, Jis įsakė: "Eikite paskui jį ir žudykite! Nesigailėkite nieko. 6 Žudykite senus, jaunuolius, mergaites, vaikus ir moteris, bet nelieskite turinčių ženklą. Pradėkite nuo mano šventovės!" Jie pradėjo savo darbą vyresniaisiais, esančiais prie šventovės. (1 Pt 4, 17; Jer 25, 29) 7 Jis jiems dar įsakė: "Sutepkite šventovę, pripildykite šventorius užmuštais. Pradėkite!" Jie ėjo ir žudė mieste esančius. 8 Vykdant žudymą, aš likęs vienas, kritau ant žemės ir šaukiau: "Viešpatie Dieve, argi sunaikinsi Izraelio likutį, išliedamas savo rūstybę ant Jeruzalės?" (Ez 11, 13) 9 Jis atsakė: "Izraelio ir Judėjos nusikaltimas yra labai didelis; kraštas ir miestas pilnas nekalto kraujo, nusikaltimų ir teisės laužymo. Jie sako 'Viešpats paliko kraštą ir nemato mūsų'. (Ez 8, 12) 10 Todėl Aš nesigailėsiu jų ir nebūsiu jiems nuolaidus. Aš jų darbus sugrąžinsiu jiems patiems". 11 Vyras, apsirengęs drobiniais, laikantis rašymo priemones, pranešė: "Įvykdžiau, kaip įsakei".

10 skyrius

Dievo šlovė palieka Jeruzalę 1 - 22

1 Aš pažvelgiau aukštyn, ir štai skliaute, kur buvo cherubinai, spindėjo lyg safyras tarsi sosto pavidalas. (Ez 1, 22, 26) 2 Jis dėvinčiam drobiniais kalbėjo: "Eik tarp ratų po cherubinais, paimk rankomis žėrinčių anglių, esančių prie cherubinų, ir išbarstyk juos mieste". Aš jį stebėjau einant. (Ez 9, 2; Apr 8, 5) 3 Cherubinai stovėjo šventovės pietų pusėje. Kai vyras įėjo, debesis pripildė šventorių. 4 Viešpaties šlovė pasitraukė nuo cherubino prie šventovės įėjimo; debesiui pripildžius šventorių, Viešpaties

šlovė žėrėjo. (Ez 1, 4-28; Iz 6, 4) 5 Cherubinų sparnų šlamėjimas buvo girdėti už šventoriaus sienų, lyg Galingojo Dievo balsas. 6 Kai Jis įsakė drobiniais dėvinčiam: "Paimk ugnies iš ratų tarpo po cherubinais", jis ėjo ir atsistojo prie rato. 7 Cherubinas ištiesė ranką į ugnį, kuri buvo jų viduryje, paėmė jos ir padavė ją vyrui, dėvinčiam drobiniais. Jis, gavęs ugnies, išėjo. 8 Po cherubinų sparnais buvo lyg žmogaus rankos. 9 Aš stebėjau ir mačiau prie kiekvieno cherubino po ratą. Ratai žėrėjo lyg chrozolitas. (Ez 1, 15-16) 10 Visi keturi buvo vienodos išvaizdos, lyg būtų ratas rate. 11 Jie galėjo judėti nepasisukę keturiomis kryptimis. Kuria kryptimi ėjo pirmasis, visi kiti sekė jį. 12 Visų keturių kūnas: nugara, rankos, sparnai ir ratai buvo pilni akių. 13 Man girdint, ratai buvo pavadinti "vėjo sūkuriu". 14 Kiekvienas jų turėjo keturis veidus: pirmasis veidas buvo cherubino, antrasis - žmogaus, trečiasis - liūto, ketvirtasis - aro. 15 Cherubinai pakilo. Tai buvo tos pačios būtybės, kurias mačiau prie Kebaro upės. 16 Kai cherubinai judėjo, su jais judėjo ir ratai. Kai cherubinai pakeldavo sparnus pakilti nuo žemės, ratai nepasilikdavo, būdavo šalia jų. 17 Kai anie sustodavo, stovėdavo ir šie, nes būtybių dvasia buvo juose. 18 Viešpaties šlovė, pakilusi nuo šventovės durų, sustojo ant cherubinų. 19 Man stebint, cherubinai pakėlė sparnus ir pakilo nuo žemės, ratai neatsiliko, pakilo kartu su jais. Jie sustojo prie Viešpaties šventovės rytų vartų, ir Izraelio Dievo šlovė stovėjo virš jų. 20 Tai buvo tos pačios Izraelio Dievo būtybės, kurias mačiau prie Kebaro upės. Aš supratau, kad tai buvo cherubinai. 21 Kiekvienas turėjo po keturis veidus bei keturis sparnus. Po sparnais buvo lyg žmogaus rankos. 22 Jų veidų išvaizda buvo visai tokia, kokią mačiau prie Kebaro upės. Jie judėjo tiesiog pirmyn.

11 skyrius

Bausmė vyresniesiems, pažadas tremtiniams 1 - 25.

1 Dvasia pakėlė mane ir nunešė prie Viešpaties šventovės rytų vartų. Ten, prie vartų, mačiau dvidešimt penkis vyrus, jų tarpe kunigaikštį Jasanją, Asuro sūnų ir Pelatją, Benajo sūnų. (Ez 3, 12) 2 Dvasia tarė: "Žmogaus sūnau, šitie vyrai kuria pavojingus

planus ir duoda piktus patarimus šiam miestui. 3 Jie sako:'Miesto namai geri, neseniai statyti. Miestas yra katilas, o mes mėsa!' 4 Todėl, žmogaus sūnau, pranašauk prieš juos". 5 Viešpaties Dvasia kalbėjo: "Sakyk, taip sako Viešpats. Aš žinau, ką jūs sakote ir ką galvojate. 6 Jūs daugelį nužudėte šiame mieste, jų lavonai guli gatvėse: 7 - tai mėsa, o miestas katilas. O Aš jus pašalinsiu iš miesto. 8 Jūs bijote kardo, Aš atiduosiu jus kardui. 9 Aš pašalinsiu jus iš miesto, atiduosiu svetimtaučiams ir įvykdysiu jums teismą. 10 Jūs krisite nuo kardo. Aš teisiu jus prie Izraelio sienos, ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats. 11 Miestas nebus jums katilu, ir jūs nebūsite mėsa jame. Aš būsiu jūsų teisėjas. 12 Jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats. Jūs nesilaikėte mano įsakymų ir nevykdėte mano teisės, bet gyvenote aplink jus gyvenančių pagonių gyvenimo būdu".

13 Man pranašaujant, mirė Pelatjas, sūnus Benajo. Aš kritau žemėn, balsiai šaukdamas: "Ak, Viešpatie Dieve, ar Tu visai sunaikinsi Izraelio likutį?"(Ez 9, 8) 14 Viešpats atsakė: 15 "Žmogaus sūnau, tavo broliai, taip, jie tavo broliai, gyvenantys su tavimi tremtyje, apie kuriuos Jeruzalės gyventojai sako:'Jie gyvena toli ir atitolę nuo Viešpaties, o mums duotas šis kraštas!' 16 Aš juos toli išstūmiau ir tarp pagonių tautų išsklaidžiau, tačiau esu jiems šventove tuose kraštuose. (Ez 6, 8-10; Jer 24, 5-6) 17 Aš juos surinksiu ir sugrąžinsiu iš tų tautų, kuriose juos išsklaidžiau, ir duosiu jiems Izraelio kraštą. (Jer 29, 14) 18 Sugrįžę jie pašalins visas šlykštybes ir stabus. 19 Aš duosiu jiems kitą širdį ir naują dvasią; jų akmeninę širdį pakeisiu į žmogišką širdį. (Ez 36, 26; Jer 24, 7) 20 Jie laikysis mano įsakymų ir vykdys mano teisę. Jie bus mano tauta, ir Aš būsiu jų Dievas. (Jer 31, 33) 21 Kurie laikysis šlykštybių ir stabų, tų darbus sugrąžinsiu ant jų galvos", sako Viešpats Dievas. 22 Cherubinai pakėlė sparnus, ratai pajudėjo su jais, o Izraelio Dievo šlovė buvo virš jų. (Ez 1, 4-28) 23 Viešpaties šlovė pakilo ir nusileido ant kalno į rytus nuo miesto. 24 Po šitų Dievo duotų regėjimų, Dvasia pakėlė mane ir nunešė Kaldėjon pas tremtinius. Regėjimas, kurį mačiau, išnyko. (Ez 3, 12) 25 Aš pranešiau tremtiniams visa, ką Viešpats man regėjime parodė ir pasakė.

12 skyrius

Jeruzalės sunaikinimo vaizdas 1 - 28.

1 Viešpats man kalbėjo: 2 "Žmogaus sūnau, tu gyveni maištingoje tautoje: tarp žmonių, kurie turi akis, bet nemato, turi ausis, bet negirdi. (Iz 6, 9-10) 3 Tu, žmogaus sūnau, pasiruošk ištrėmimui, ir jiems matant, dienos metu išeik. Taip, jiems matant, iš savo gyvenamos vietos išeik. Gal jie pastebės ir supras, nors jie yra prieš ginos. 4 Dienos metu išnešk savo supakuotus daiktus, o pats išeik vakare, kaip einantis į tremtį. 5 Jiems matant, pralaušk sieną, užsidėk daiktus ant pečių ir sutemus išeik pro ją. 6 Užsidenk veidą, kad nematytum krašto. Tavo toks išėjimas bus ženklas Izraeliui". (Ez 24, 27) 7 Aš padariau, kaip man buvo įsakyta; savo tremties daiktus išnešiau dienos metu, vakare pralaužiau sieną. Kai sutemo, užsidėjęs daiktus ant pečių, išėjau jiems matant. 8 Rytą man buvo Viešpaties pasakyta: 9 "Žmogaus sūnau, ar izraelitai neklausė tavęs: 'Ką darai?' 10 Sakyk jiems: šitas pavyzdys liečia Jeruzalės kunigaikštį ir visus izraelitus. 11 Sakyk: tai ženklas jums; kaip aš dariau, taip ir įvyks. Jūs būsite ištremti nelaisvėn. 12 Jūsų kunigaikštis užsidės daiktus ant pečių, pralauš mūro sieną ir sutemus pro ją išeis. Veidą jis užsidengs, kad nematytų krašto. (Jer 39, 7) 13 Aš pagausiu jį, nugabensiu į Babiloniją, kaldėnų kraštą; jis, to krašto nematęs, mirs ten. (Ez 17, 20; 32, 3-6) 14 Visus jo padėjėjus ir karių būrius, Aš išsklaidysiu po visus kraštus ir vysiu juos nuogu kardu. 15 Kai jus išsklaidysiu tarp tautų įvairiuose kraštuose, tada žinosite, kad Aš esu Viešpats. 16 Mažai jūsų išliks nuo kardo, bado ir maro. Jūs pasakosite savo nusikaltimus tautoms, kuriose būsite ištremti, ir išpažinsite, kad Aš esu Viešpats". (Ez 6, 6) 17 Viešpats man tarė: 18 "Žmogaus sūnau, valgyk duoną ir gerk vandenį drebėdamas. 19 Sakyk krašto žmonėms, kad Viešpats Dievas apie Jeruzalės ir Izraelio krašto gyventojus yra pasakęs: 'Jie valgys duoną nusiminę ir gers vandenį susirūpinę, nes jų kraštą sunaikino ten gyvenantys niekšai'. 20 Kai miestai ištuštės ir kraštas sunyks, tada jie išpažins, kas yra Viešpats."

21 Viešpats vėl man kalbėjo: 22 "Žmogaus sūnau, Izraelio krašte vartojate šią patarlę: 'Dienos bėga, pranašystės neišsipildo'. 23 Tu sakyk jiems, kad Viešpats Dievas sako: 'Aš padarysiu galą šitai patarlei, ir ji Izraelyje nebebus girdima'. Jau atėjo laikas, kad pranašavimai išsipildytų. (Hab 2, 3) 24 Daugiau nebebus melagingų regėjimų ir apgaulingų pranašavimų Izraelyje. 25 Aš, Viešpats, kalbėsiu, ir ką kalbėsiu, to nebeatidėsiu, bet įvykdysiu. Taip, dar jūsų amžiuje, jūs maištininkai! Aš paskelbsiu Žodį ir jį įvykdysiu", taip sako Viešpats Dievas. 26 Viešpats man tarė: 27 "Žmogaus sūnau, izraelitai sako: 'Regėjimai, kuriuos pranašas regi, ir jo pranašavimai yra tolimai ateičiai'. 28 Todėl sakyk jiems: mano žodžiai nebebus atidedami; ką pranešiu, tas įvyks", sako Viešpats Dievas.

13 skyrius

Netikri pranašai 13, 1 - 23.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk prieš Izraelio nesąžiningus pranašus, kurie audžia pranašystes savo pačių širdyse. Sakyk jiems: pasiklausykite Viešpaties Žodžių. 3 Vargas paikiems pranašams, sekantiems savo pačių dvasia, ir neturintiems regėjimų. (Jer 23, 21, 31) 4 Izraeli, šitie tavo pranašai yra lyg lapės griuvėsiuose. 5 Jie nestojo į Izraelio gyvenimo spragas ir nebandė atitaisyti jo klaidų, kad būtų tvirti kovoje Viešpaties dieną. 6 Jie kalbėjo apgaulę ir pranašavo melą. Jie sakė: 'Taip sako Viešpats', kai Viešpats nebuvo jų siuntęs, ir žinoma, laukė, kad Jis jų žodžius įvykdytų. (Ez 22, 28; Jer 23, 32) 7 Ar jūs neapgaulę kalbėjote ir melą pranašavote, sakydami: 'Taip sako Viešpats', kai Aš nekalbėjau. 8 Kadangi jūs apgaulę kalbėjote ir melą pranašavote, Aš esu prieš jus. 9 Aš panaudosiu galią prieš pranašus, matančius apgaulę ir pranašaujančius melą. Jie nepriklausys mano tautai, nebus įrašyti į Izraelio namų sąrašą ir nesugrįš į Izraelio kraštą. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats. (Ez 14, 9) 10 Taip bus todėl, kad jie suvedžiojo mano tautą, sakydami: 'Viskas tvarkoje', kai tuo tarpu nebuvo tvarkos. Tai buvo lyg siena iš palaidų akmenų, aptepta kalkėmis. 11 Sakyk tokiems mūrininkams, pagražinusiems sieną kalkėmis, kad ji

sugrius, užėjus smarkiam lietui, siaučiant audrai. 12 Kai ji sugrius, ar neklaus jūsų: 'Kur tinkas, kuriuo aptepėte sieną?' 13Aš užsirūstinęs užleisiu griaunančią audrą ir smarkų lietų. Lietus nuplaus tinką, ir mano rūstybės kruša sunaikins ją. 14 Aš nugriausiu jūsų kalkėmis nuteptą sieną iki pamatų. Ji griūdama sunaikins ir jus, tada žinosite, kad Aš esu Viešpats. 15 Aš išliesiu savo pagiežą sienai ir jos statytojams. Tada klaus: 'Kur yra siena ir jos statytojai - mūrininkai? 16 Kur Izraelio pranašai, Jeruzalei pranašavę 'ramybę', kai ramybės nebuvo?" sako Viešpats Dievas.

17 "Tu, žmogaus sūnau, įspėk tautos dukteris, kurios pranašauja savo nuožiūra. Sakyk joms, kad 18 Viešpats Dievas sako: vargas moterims, siuvančioms burtų raikščius rankoms ir šydus suaugusių ir vaikų galvoms jiems klaidinti. Ar norite mano tautos žmones apgaudinėti ir tuo pasipelnyti? 19 Jūs žeminate mane tautoje dėl saujos miežių, dėl duonos kąsnio. Jūs meluojate mano tautai, kuri mielai klauso jūsų melų. (Iz 5,23; Pat 17,15) 20 Todėl taip sako Viešpats Dievas: burtų raikščius, kuriais gaudote sielas, Aš nuplėšiu nuo jūsų rankų ir suklaidintuosius paleisiu laisvus, kaip paukščius. 21 Taipgi nuplėšiu šydus ir tautą išlaisvinsiu iš jūsų rankų. Tada žinosite, kad Aš Viešpats. 22 Kadangi jūs kalti, kad liūdi teisiojo širdis, kurios Aš nepažeidžiau, o niekšų rankas sustiprinote, kad neatsiverstų nuo pikto elgesio ir gyventų; (Jer 23,14-) 23 todėl jūs apgaulės regėjimų nebematysite ir burtais nebesinaudosite, nes Aš išgelbėsiu savo tautą iš jūsų rankų, ir jūs žinosite, kad Aš Viešpats".

14 skyrius

Veidmainiai pranašai - 23.

1 Keli Izraelio vyresnieji atėjo pas mane. (Ez 20,1) 2 Viešpats kalbėjo man: 3 "Žmogaus sūnau, šitie vyrai nešiojasi dievaičius širdyse ir mėgsta nusikalsti. Argi klausiamas privalau jiems atsakyti? (Ez 20,3) 4 Taip, sakyk jiems, kad Viešpats Dievas sako: kiekvienas izraelitas, kuris nešiojasi dievaičius širdyje bei mėgsta nusikalsti ir ateina pas pranašą, tam Aš pats, Viešpats, atsakysiu. 5 Aš nutversiu tuos, kurie garbindami stabus, atsitraukė nuo manęs. 6 Todėl sakyk izraelitams, kad taip sa-

ko Viešpats Dievas: 'atsiverskite nuo stabų ir atsigręžkite nuo piktybių'. (Iz 31, 6) 7 Jei izraelitas bei svetimtautis, gyvenantis Izraelyje, nešiojantis dievaičius širdyje ir mėgstantis nusikalsti, ateis pas pranašą, tam Aš pats, Viešpats, atsakysiu. 8 Aš jam pasipriešinsiu: padarysiu jį ženklu bei patarle, jis bus miręs savo tautai. Tada jūs žinosite, kad Aš Viešpats. (Ez 5, 15) 9 Jei pranašas leisis suklaidinamas ir duos atsakymą, tai Aš, Viešpats, būsiu suklaidinęs tą pranašą. Aš pamaudosiu savo galią, jis žus savo tautai. (1 Kar 22, 20-28) 10 Jie abu atsakys už nusikaltimą: pranašo kaltė bus ta pati, kaip ir klausiančio. 11 Kad izraelitai ateityje nebemuboltų nuo manęs ir nebenusikalstų, bet būtų mano tauta ir Aš būčiau jų Dievas".

12 Viešpats kalbėjo man: 13 "Žmogaus sūnau: jei kuris kraštas nusikalstų ir sulaužytų ištikimybę man, Aš bausiu jį: atimsiu maisto atsargą, siųsiu badą kraštui ir išnaikinsiu žmones ir gyvulius. (Ez 5, 16) 14 Jei Nojus, Danielius ir Jobas būtų jų tarpe, tai jie savo teisumu išgelbėtų tik savo gyvybes," sako Viešpats Dievas. (Jer 15, 1) 15 Jei užleisčiau kraštą laukiniais žvėrimis, ir jie krašte išnaikintų gyventojus, 16 ir jei jame būtų šie trys vytai, 'kaip Aš gyvas', jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik patys save, o kraštas virstų dykuma. 17 Jei Aš atiduočiau kraštą kardui, sakydamas: kardė, trauk per kraštą ir išnaikink žmones ir gyvulius. 18 Jei čia būtų tie trys vyrai, 'kaip Aš gyvas', jie neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik jie vieni būtų išgelbėti. 19 Arba jei siųsčiau kraštui marą ir savo kruvina rūstybe išnaikinčiau žmones bei gyvulius, 20 o jame būtų Nojus, Danielius ir Jobas, 'kaip Aš gyvas', jie savo teisumu neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik savo gyvybes. 21 Jei Aš, norėdamas Jeruzalėje išnaikinti žmones ir gyvulius, siųsčiau savo keturias bausmes: kardą, badą, žvėris ir marą. (3 M 26, 16-25; Jer 15, 3) 22 Visgi mieste liks būrelis išgelbėtų su savo sūnumis ir dukterimis. Jiems atėjus pas jus, jūs matysite jų elgesį bei veiksmus ir tuėsite paguodos dėl nelaimės, kurią Jeruzalei siunčiau. 23 Dabar suprasite, kad visa, ką padariau Jeruzalei, nebuvo be priežasties", sako Viešpats Dievas.

15 skyrius

Nenaudingas vynmedis 1 - 8.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, kuo pirmauja vynmedis, lyginant jį su kitais medžiais? (Jer 2, 21) 3 Ar iš jo pagamina ką nors, ar padaromi kabliai kam nors pakabinti? 4 Jis tinka tik sudeginti. Kai jo abu galai nudega ir vidurys jau pajuodavęs, ar jis dar kam nors tinka?" (Jn 15, 6) 5 Jei sveikas netiko jokiam daiktui pagaminti, tai ką bekalbėti kai jis sudega - iš jo jokios naudos! 6 Viešpats Dievas sako: "Aš padarysiu Jeruzalės gyventojams taip, kaip tam vynmedžiui, kuris sudegė ugnyje. 7 Aš juos bausiu. Jeruzalės gyventojai išvengė vienos nelaimės. Jie išėjo iš ugnies, bet ugnis sudegins juos! Jie supras, kad Aš Viešpats, kai nubausiu juos. 8 Kraštą paversiu dykuma, nes jie sulaužė ištikimybę man", sako Viešpats.

16 skyrius

Neištikima žmona 1 - 63.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, paskelbk Jeruzalei jos bjaurius darbus, sakyk jai: 3 tavo kilmė ir giminė yra iš Kanaano krašto. Tavo tėvas buvo samaritas ir motina hetitė 4 Kai tu gimei, gimimo raikštis nebuvo nupjautas, nebuvai vandeniu nuplauta nei druska nutrinta, nei vystyklais suvystyta. 5 Nė vienas nepažvelgė į tave su gailesčiu ir nepadėjo tau. Kai gimei, buvai išmesta laukan. 6 Aš ėjau pro šalį ir, matydamas tave besikapstančią kraujuje, tariau: 7 'Gyvenk ir auk, kaip lauko augalas'. Tu užaugai, subrendai, tapai gražia moterimi, susiformavo krūtinė, užaugo plaukai, bet buvai plika ir nuoga. 8 Kai Aš eidamas pamačiau tave, buvai subrendus. Aš apdengiau tave savo apsiaustu, prisiekiau tau ištikimybę, padariau su tavimi Sandorą, ir tu tapai mano. (Rt 3, 9; 2 M 19, 5) 9 Aš nuploviau tave vandeniu, nuvaliau kraują, patepiau aliejumi, 10 aprengiau margais drabužiais, apaviau brangiais odiniais sandalais, apvilkau plona drobe, uždėjau šilkinį šydą 11 ir papuošiau papuošalais; ant rankų uždėjau apyrankes, ant kaklo grandinėlę. 12 ant nosies lankelį, ausyse auskarus ir ant galvos - puikų vainiką. 13 Tu pasipuošei auksu ir sidabru, plo-

na drobe, šilkais ir margais audiniais; valgei kvietinius miltus, medų ir aliejų; buvai labai graži ir pasiekei karališkos garbės. 14 Tavo garsas sklido tautose, nes papuošalais, kuriuos tau daviau, pasiekei tobulą grožį", sako Viešpats Dievas. (Raud J. 2, 15)

15 "Pasitikėdama savo grožiu bei garbe, tu pradėjai paleistuvauti, įkyriai pasisiūlydama kiekvienam praeiviui. (2 M 34, 16) 16 Tu kai kuriuos savo margus drabužius panaudojai papuošti aukštumose esančius aukurus ir palapines ir priiminėjai ten savo meilužius. Taip niekada nebuvo ir nebus. 17 Iš mano tau duotų aukso ir sidabro papuošalų pasidarei vyriškus dievaičių stabus ir paleistuvavai su jais. 18 Tu margais savo audiniais apdengei juos ir mano aliejų bei smilkalus aukojai jiems. 19 Tau duotą maistą: kvietinius miltus, aliejų ir medų tu aukojai jiems maloniam kvapui. 20 Net savo sūnus ir dukteris, kuriuos pagimdei, aukojai jiems. Ar dar neužteko tau paleistuvystės, (2 Kar 16, 3; Jer 7, 31) 21 kad mano vaikus pjovei ir aukojai juos stabams? 22 Taip elgdamasi ir paleistuvaudama neatsiminei savo jaunystės dienų, kai nuoga ir plika kapsteisi kraujuje. 23 Dėl tokio tavo bjauraus gyvenimo, skiriu tau vargą, vargą! 24 Tu pasistatei paleistuvavimo namų kiekvienoje aukštumų aikštėje; 25 kiekvienoje gatvėje turėjai paleistuvavimo vietų ir stabų. Savo grožį apdrabstei purvais, atsiduodama kiekvienam praeiviui. 26 Tu paleistuvavai su kaimynais, augalotais egiptiečiais ir tuo erzinai mane. 27 Dabar Aš bausiu tave, atimsiu tau skirtą palaimos dalį ir atiduosiu tave priešams, filistėnų dukterims, kurios bjaurėjosi tavo gašlumu. 28 Tu ištvirkavai su asiriečiais, nes niekad nebuvai patenkinta, bet ir su jais nebuvai pasitenkinusi. 29 Dauginai paleistuvystę, prekiaudama krašte su kaldėnais, ir tų tau dar neužteko. 30 Tavo širdis degė gašlumu, kaip įžūlios paleistuvės. 31 Kiekvienoje gatvėje ir kiekvienoje aikštėje tu turėjai stabų garbinimo ir prostitucijos vietas. Tu nebuvai paprasta paleistuvė, parsiduodanti už pinigus, 32 bet svetimautoja žmona, kuri, savo vyro vieton, priima svetimus. 33 Bendrai, paleistuvės apmokamos, bet tu davei dovanas ir kyšius savo meilužiams, kad jie ateitų pas tave. 34 Tavo ištvirkavimas buvo priešingas moterų prigimčiai; tavęs nesekiojo ir tau nemokėjo, priešingai, - tu

mokėjai.

35 Jeruzale, išgirsk Viešpaties Dievo Žodį: 36 tu atidengei savo gyvenimą su meilužiais ištvirkaudama ir parodei save bjauriais stabais ir krauju savo vaikų, aukodama juos jiems. 37 Štai, todėl Aš surinksiu visus tavo meilužius, kuriuos mylėjai, ir tuos, kurių nekentei; Aš juos surinksiu iš visur ir atidengsiu jiems tave visame tavo nuogume. (Jer 13, 22, 26) 38 Aš teisiu tave kaip svetimautoją, santuokos griovėją ir žudytoją. Aš išliesiu ant tavęs savo įnirtį ir 39 atiduosiu tave į jų rankas. Jie sugriaus tavo ištvirkavimo namus ir sunaikins aukštumas, kur garbinai stabus. Jie nuplėš tau drabužius, atims papuošalus ir paliks tave nuogą. 40 Surinkę būrį prieš tave, užmuš tave akmenimis, sukapos kardu, 41 sudegins tavo namus ir įvykdys teismo sprendimą daugelio moterų akivaizdoje. Taip padarysiu galą tavo paleistuvystei, ir tu nebemokėsi daugiau ištvirkavimo mokesčio. 42 Taip mano įnirtis prieš tave nurims ir rūstybė išnyks. (Ez 5, 13) 43 Tu neatsiminei savo jaunystės dienų, bet savo elgesiu erzinai mane, todėl visus tavo darbus suverčiau ant tavo galvos. 44 Kiekvienas, kas naudoja patarlę, pritaikys ją tau: 'Kokia motina, tokia ir duktė'. 45 Tu esi duktė savo motinos, kuri paliko savo vyrą ir vaikus; tu sesuo savo seserų, kurios paliko savo vyrus ir vaikus. Jūsų motina buvo hetitė ir tėvas amoritas. 46 Tavo vyresnioji sesuo yra Samarija su savo miestais, esančiais šiaurėje. Tavo jaunesnioji sesuo yra Sodoma su savo miestais pietuose. (Ez 23, 1) 47 Tu nesitenkinai kaip jos nepadorumu, tu elgeisi blogiau už jas. 48 Kaip Aš gyvas, sako Viešpats Dievas, tavo sesuo Sodoma su savo miestais nesielgė taip blogai, kaip tu ir tavo miestai. 49 Tavo sesers Sodomos ir jos miestų nusikaltimas buvo išdidumas ir perteklius, beturčiui ir vargšui jie nepadėjo. 50 Jie kėlėsi puikybėn ir gyveno nuodėmėse. Todėl Aš sunaikinau juos. (1 M 18, 20) 51 Samarija nė pusės nusikaltimų nepadarė kaip tu. Tu ją pralenkei savo nusikaltimais. Tavo seserys yra teisesnės už tave. 52 Nešk savo kaltės, nes esi daug labiau nusikaltusi negu jos. 53 Aš pakeisiu Sodomos ir jos miestų likimą, taip pat likimą Samarijos ir jos miestų; ir tavo likimą pakeisiu, (Ez 11, 7) 54 kad neštum kaltę ir gėdytumeis viso, ką darei, ir būtum jiems paguoda. 55 Tavo sesuo Sodoma

ir jos miestai, Samarija ir jos miestai, tu ir tavo miestai sugrįšite į senąją būklę. 56 Ar savo sesers Sodomos vardo nenaudojai patarlei savo išdidumo metu, 57 prieš tavo piktybių atidengimą? Dabartiniu metu tu esi pajuoka ir panieka Edomo dukterims ir visiems aplinkui gyvenantiems bei filistėnų dukterims. 58 Tu privalai už ištvirkavimą ir nusikaltimus kentėti", sako Viešpats Dievas.

59 "Aš tau darau taip, kaip tu darei; tu paniekinai priesaiką ir sulaužei Sandorą. 60 Tačiau Aš, atsiminęs savo Sandorą su tavimi iš tavo jaunystės dienų, sudarysiu amžiną Sandorą su tavimi. (3 M 26, 45; Oz 2, 17; Ez 37, 26; Jer 31, 31-34) 61 Atsiminusi savo elgesį, tu gėdysies. Tavo vyresnes ir jaunesnes seseris duosiu tau dukterimis, bet ne dėl tos Sandoros. (Ez 20, 43) 62 Aš sudarysiu savo Sandorą su tavimi ir tu žinosi, kad Aš esu Viešpats. 63 Tu atsiminsi, gėdysies ir neatversi burnos, kai tau atleisiu visa, ką darei", sako Viešpats Dievas. (Ez 36, 31-32)

17 skyrius

Du arai 1 - 24.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, užmink mįslę ir papasakok šį prilyginimą Izreliui. 3 Didelis aras, ilgais išskėstais sparnais, įvairiaspalvėmis plunksnomis, atskrido į Libaną. Jis nulaužė kedro viršūnę, 4 nuskynė tų metų ūglį ir, nunešęs jį į pirklių kraštą, pasodino prekybos mieste. 5 Tada jis paėmė Izraelio krašto ūglį ir pasodino jį derlingoje, drėgnoje žemėje. 6 Jis turėjo išaugti žemu, vešliu vynmedžiu, su atžalomis ir šakelėmis. (Ez 19, 10) 7 Atskrido kitas didesnis aras, ilgais sparnais ir turtingas plunksnomis. Vynmedis kreipė į jį savo šaknis ir tiesė šakeles, tikėdamas, kad plaistys jį daugiau negu lysvės drėgmė. 8 Medelis jau buvo pasodintas drėgnoje, derlingoje žemėje, kur jis galėjo vešliai augti, leisti šakeles, nešti gerus vaisius. 9 Aš, Viešpats, klausiu tave, sakyk ar jis tarps? Ar aras neišraus jo šaknų ir nesudraskys vaisių, ar žaliuojančios šakelės nenuvys? Tada nereikės tvirtų rankų jį išrauti. 10 Ar jis persodintas augs? Ar kai rytų vėjas jį palies, jis nenuvys lysvėje, kurioje auga, ar nenudžius? 11 Kalbėk maištaujantiems izrae-

litams, kad jie suprastų." 12 Štai, atžygiavo Babilonijos karalius į Jeruzalę, paėmė karalių su kunigaikščiais ir nusivedė juos į Babiloną. (2 Kar 24, 10-15) 13 Su vienu karaliaus palikuoniu jis sudarė sutartį ir jį prisaikdino; krašto didžiūnus jis išgabeno, (2 Kar 24, 17) 14 kad karalystė būtų pažeminta ir neklestėtų, o sutartis - būtų išlaikyta. 15 Izraelio karalius sulaužė priesaiką ir siuntė pasiuntinius į Egiptą, prašydamas žirgų ir karių. Ar jam seksis? Ar išliks tas, kuris taip daro? Ar, sutartį sulaužęs, laimės? 16 "Kaip Aš gyvas," sako Viešpats, "jis mirs Babilone, to karaliaus krašte, kuris įstatė jį karaliumi, nes jis paniekino priesaiką ir sulaužė sutartį. 17 Faraonas su didele kariuomene bei daugybe karių jam nepadės, kai babiloniečių bus supiltas pylimas ir padarytos apkasai žmonėms žudyti. 18 Jis paniekino priesaiką ir sulaužė sutartį. Juk jis buvo prisiekęs. Taip padaręs, jis neištrūks". 19 Viešpats Dievas sako: "Kadangi jis priesaiką paniekino ir mano sutartį sulaužė, kaip Aš gyvas, - bausiu jį. 20 Aš jį pagausiu, nugabensiu į Babiloną ir ten jį teisiu dėl ištikimybės sulaužymo. (Ez 12, 13) 21 Jo karių rinktiniai būriai kris nuo kardo; kurie išliks, tuos išsklaidysiu į visus vėjus; jūs žinosite, kad Aš, Viešpats, taip kalbėjau. 22 Aš pats aukšto kedro viršūnę nulaušiu, ūglį nuskinsiu ir pasodinsiu aukštai iškilusiame kalne. (Iz 11, 1; 53, 2) 23 Jis, pasodintas aukštame Izraelio kalne, išleis šakas, neš vaisių ir išaugs didingu kedru. Įvairūs gyvuliai gyvens po juo, paukščiai kraus lizdus jo šakų ūksmėje. (Ez 20, 40; Dan 4, 9; Mt 13, 32) 24 Visi krašto medžiai žinos, kad Aš esu Viešpats. Aš pažeminu aukštą medį ir paaukštinu žemą; žaliuojantį medį nudžiovinu ir sausą daran žaliuojančiu. Aš, Viešpats, sakau ir įvykdau". (Ez 21, 31)

18 skyrius

Kiekvienas asmuo atsakingas 1 - 32.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Ką reiškia ta patarlė, kurią naudojate Izraelio krašte? 'Tėvai valgė rūgščių vynuogių, o vaikams dantys atšipo'. 3 'Kaip Aš gyvas', šios patarlės nebenaudosite Izraelyje. 4 Visi žmonės yra mano: tėvas ir sūnus. Tas, kuris nusikalsta, mirs. 5 Jei žmogus yra teisus ir laikosi teisės bei teisybės, 6 nevalgo

aukštumose stabų aukų, negarbina Izraelio stabų, neišniekina artimo žmonos, neartėja prie moters mėnesinės metu; (3 M 18, 19-20) 7 nė vieno neskriaudžia, skolininkui užstatą grąžina, neapiplėšia, išalkusį pamaitina, nuogą apdengia, (Ps 15, 3; 5 M 24, 10-13) 8 neskolina už nuošimčius ir nereikalauja grąžinti su priedu; nedaro neteisybės, daro teisingą sprendimą, (2 M 22, 24) 9 laiko mano nuostatus ir vykdo teisę, - toks yra teisus; jis bus tikrai gyvas. 10 Kai jam gimsta plėšikas sūnus, praliejantis kraują bei darantis pikta, ko jo tėvas nedarė: 11 valgo aukštumose aukų mėsą, išniekina artimo žmoną, 12 vargšą ir beturtį skriaudžia, plėšikauja, negrąžina užstato; garbina stabus, daro bjaurius dalykus, 13 skolina už nuošimčius, reikalauja daugiau negu davė, - argi toks turėtų likti gyvas? Ne, jis neliks gyvas! Kas taip elgiasi, - mirs. Skriaudžiamųjų kraujas kris ant jo. 14 Bet jei jam gims sūnus, matys tėvo nusikaltimus ir bijosis, nedarys nieko panašaus: 15 nevalgys aukštumose, negarbins Izraelio stabų, neišniekins artimo žmonos; 16 nė vieno neskriaus, nesulaikys užstato, neplėšikaus; pamaitins alkaną, nuogą aprengs, 17 neskriaus nė vieno, neims nuošimčių ir nereikalaus priedų; laikys mano nuostatus ir vykdys teisę; toks nemirs dėl savo tėvo kaltės, bet bus gyvas. 18 Jo tėvas, skriaudęs bei prievartavęs brolį ir daręs pikta visiems, mirs dėl savo nusikaltimų. 19 Jei jūs klausiate: 'Kodėl sūnus neatsako už tėvo nusikaltimus?' Jei sūnus laikėsi mano nuostatų ir vykdė teisę, jis tikrai liks gyvas. 20 Asmuo, kuris nusikals, - mirs. Sūnus neatsakys už tėvo nusikaltimą, o tėvas neatsakys už sūnaus kaltes. Teisusis gaus atpildą už gera, o niekšas kentės už savo nusikaltimus. (2 M 20, 5; 4 M 27, 11)

21 Jei niekšas atsivers nuo nusikaltimų, laikys mano nuostatus ir vykdys teisę bei teisybę, jis tikrai bus gyvas. 22 Praeities nusikaltimai bus užmiršti ir jam nepriskaitomi; jis bus gyvas už savo gerus darbus. (Iz 42, 25; 44, 22) 23 Argi Aš noriu niekšo mirties? O, ne! Aš noriu, kad jis atsiverstų, atgailautų ir būtų gyvas. (Ez 33, 11) 24 Jei teisusis nusigręš nuo teisaus kelio, darys įvairius nusikaltimus, kaip niekšai daro, ar turėtų jis likti gyvas? Ne, jo gerieji darbai nebus jam užskaityti. Neteisybės

ir nuodėmės, kurias jis darė, pelnys jam mirtį. (Ez 3, 20) 25 Jūs sakote: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Paklausyk Izraeli! Ar mano kelias neteisingas? Iš tikrųjų jūsų kelias yra neteisingas. (Ez 33, 17-20) 26 Jei teisusis nukryps nuo teisybės ir padarys nusikaltimų, jis mirs dėl jų. 27 Jei niekšas nusigręš nuo nusikaltimų ir vykdys teisę bei teisybę, jis išgelbės savo gyvybę. 28 Jei jis susipras ir atsisakys savo piktų darbų, jis bus tikrai gyvas. 29 Izraelis sako: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Izraeli, argi mano kelias neteisingas? Jūsų keliai klaidingi! 30 Aš teisiu kiekvieną pagal jo elgesį. Nusigręžkite nuo savo neteisybių ir nusikaltimų, kad dėl jų nežūtumėte. (Ez 33, 11; Iz 55, 7) 31 Atsisakykite neteisybių, kurias darėte, įsigykite naują širdį ir naują dvasią! Izraeli, kodėl nori mirti? (Ez 36, 26) 32 Aš nenoriu nė vieno nusikaltusio mirties, atsiverskite ir būkite gyvi!" sako Viešpats Dievas.

19 skyrius

Rauda dėl Izraelio kunigaikščių 1 - 14.

1 Izraelis taip apraudojo savo kunigaikščius: 2 "Kokia liūtė buvo tavo motina liūtų tarpe! Ji tarp jaunų liūtų užaugino savo jauniklius. (2 Kar 23, 31) 3 Vienas jos liūtukų išaugo tokiu liūtu, kad jis, išmokęs surasti grobį, ėmė medžioti žmones. (2 Kar 24, 16) 4 Tautos, išgirdusios apie jo darbus, pagavo jį ir, sukaustytą grandinėmis, išvedė į Egiptą. (2 Kar 23, 30-34) 5 Liūtė, pamačiusi, kad jos viltys žuvo, antrą savo liūtuką pastatė jaunojo liūto vietoje. 6 Jis, vaikščiodamas tarp liūtų, išmoko medžioti ir tapo žmogėdra. (2 Kar 24, 8-9) 7 Jis sugriovė tvirtoves ir sunaikino miestus. Visas kraštas drebėjo nuo jo riaumojimo. 8 Aplinkinių kraštų tautos sukilo prieš jį, ištiesė savo tinklą ir sugavo jį. 9 Jie sukaustė jį grandinėmis, uždarė narvan ir, nugabenę pas Babilonijos karalių, įmetė į kalėjimą, kad jo balsas nebebūtų girdimas Izraelio kalnuose. (2 Kar 24, 15) 10 Tavo motina buvo kaip vynmedis, pasodintas prie vandens; pilnas šakelių ir vaisių. (Ez 17, 6) 11 Jo stiprus ūglis tapo valdovo skeptru, iškilo aukštai tarp šakelių; jis buvo toli matomas. 12 Dievo rūstybė išrovė jį ir numetė žemėn. Rytų vėjas sudžiovino jį, vaisiai nukrito, ūglis suvyto. (Ez 15, 4) 13 Dabar jis persodintas dykumoje, sausoje išdžiūvusioje žemėje. 14 Ugnis sudegino šakas ir vai-

sius; išnyko ūglis ir valdovo skeptras. Tai yra rauda ir ji liks rauda Izraeliui".

20 skyrius

Izraelio nusikaltimas stabais 1 - 49.

1 Septintais metais penkto mėnesio dešimtą dieną keli vyrai Izraelio vyresniųjų atėjo išgirsti Viešpaties atsakymų ir atsisėdo pas mane. (Ez 8, 1; 14, 1) 2 Viešpats kalbėjo man: 3 "Žmogaus sūnau, paklausk Izraelio vyresniųjų ar jie atėjo pasiteirauti manęs (apkaltinti mane)? Kaip Aš gyvas, jiems neatsakysiu", sako Viešpats Dievas. (Ez 14, 3) 4 "Žmogaus sūnau, nežiūrint ar tu jiems atsakysi į klausimus, ar praneši sprendimą, primink jiems jų tėvų padarytus nusikaltimus. 5 Aš išsirinkau Izraelį, Aš prisiekiau, pakėlęs ranką, Jokūbo namų palikuonims ir tuo tapau žinomas Egipto krašte. (2 M 6, 7-8) 6 Tą dieną Aš, pakėlęs ranką, prisiekiau, kad išvesiu juos iš Egipto krašto ir nuvesiu į numatytą šalį, kur pienas ir medus plūsta; į geriausią kraštą iš visų šalių. 7 Aš jiems sakiau: kiekvienas pašalinkite bjaurius stabus, kuriuos jūs garbinate, ir nesusitepkite Egipto stabais. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. (Joz 24, 14, 23) 8 Bet jie buvo priešingi, neklausė manęs, nė vienas nepašalino savo bjaurių Egipto stabų. Tuomet Aš maniau išlieti savo rūstybę ant jų dar Egipto krašte. 9 Tačiau dėl savo vardo susilaikiau, kad jo nepažemінčiau pagonių tautų tarpe, kur jie gyveno; ir jiems pasirodęs, prižadėjau išvesti iš Egipto krašto. (Ez 36, 21-22; 2 M 32, 12) 10 Aš išvedžiau juos iš Egipto krašto ir, atvedęs į dykumą, 11 daviau jiems įsakymą ir pamokiau nuostatų, kurių laikantis, žmogus išlieka gyvas. (3 M 18, 5) 12 Daviau sabatą, Sandoros ženklą tarp jų ir manęs, kad jie žinotų, jog Aš esu Viešpats ir juos pašvenčiu. (2 M 31, 13-17) 13 Izraelitai priešinosi man dykumoje. Jie nesilaikė mano nuostatų ir atmetė teisę, kurią žmogus vykdydamas išlieka gyvas; jie sutepė ir sabatas. Aš norėjau dykumoje juos visai sunaikinti, 14 tačiau to nepadariau, atsižvelgdamas į savo vardą, kad nebūčiau niekinamas pagonių tautų, kurių akivaizdoje juos išvedžiau iš Egipto. 15 Tyruose prisiekiau, kad jų neįvesiu į jiems pažadėtą kraštą, kuris pienu ir medumi plūsta, yra geriausias visų šalių. (4 M 14, 12) 16 Jie atmetė mano įsakymus,

nesilaikė nuostatų ir sutepė sabatas, nes jų širdis buvo pavergta stabų. 17 Aš pasigailėjau jų, visų nesunaikinau ir nepadariau jiems galo dykumoje. 18 Jų vaikams įsakiau: Nelaikykite savo tėvų nuostatų, nesielkite kaip jie ir negarbinkite stabų. 19 Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. Laikykitės mano nuostatų ir vykdykite mano teisę, 20 švęskite sabatą, kaip Sandoros ženklą tarp manęs ir jūsų, ir žinokite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. 21 Net ir jų vaikai priešinosi man. Jie nesilaikė mano nuostatų ir nevykdė mano įsakymų, kuriuos vykdant, žmogus išlieka gyvas. Norėjau išlieti ant jų savo rūstybę dykumoje. 22 Tačiau susilaikiau dėl savo vardo, kad nebūčiau niekinamas pagonių tarpe, kurių akivaizdoje juos išvedžiau iš Egipto. 23 Pakėlęs ranką tyruose prisiekiau, kad juos tarp pagonių išsklaidysiu ir išblaškysiu, 24 nes jie mano įsakymų nesilaikė, nuostatus atmetė, sabatą sutepė ir sekė tėvų stabus. 25 Tad ir Aš daviau jiems klaidingų nuostatų ir įsakymų, kurių laikydamiesi, jie negalėjo išlikti gyvi. 26 Jie susitepė aukodami savo pirmagimius - degindami juos; tuo norėjau sukelti siaubą, kad jie suprastų, jog Aš esu Viešpats. (2 Ch 33, 6) 27 Todėl žmogaus sūnau, kalbėk izraelitams ir sakyk jiems, kad taip sako Viešpats Dievas. Jūsų tėvai piktžodžiavo ir paniekino mane. 28 Kai juos įvedžiau į kraštą, kurį, pakėlęs ranką, buvau prisiekęs jiems duoti, jie, pamatę aukštesnę kalvą arba šakotą medį, aukojo aukas, nešė dovanas, erzindami mane. 29 Aš juos klausiau: kokia tai aukštuma, į kurią einate? Iki šios dienos jos vardas - 'Aukštuma'. 30 Todėl paklausk izraelitų, ar ir jie, kaip jų tėvai, nori susitepti bjauriais stabais? 31 Kai jie aukojo aukas, nešė dovanas ir degino vaikus, patys susitepė stabais iki šios dienos. Ar tad Aš turėčiau jiems atsakyti? Kaip Aš gyvas, Aš neatsakysiu jiems", sako Viešpats Dievas. (2 Kar 16, 8; 17, 17)

32 "Niekada neįvyks, kaip jūs manote ir sakote: 'Kaip pagonys ir kitų kraštų tautos, taip ir mes garbinsime medžius ir akmenis'. 33 Kaip Aš gyvas, Aš valdysiu jus tvirta ranka, išliedamas savo rūstybę. 34 Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš kraštų, kur esate išsklaidyti, karaliausiu jums savo galia ir bausiu jus. 35 Aš nuvesiu jus į

tautų tyrus ir ten jus teisiu. (Oz 2, 15) 36 Kaip teisiau jūsų tėvus Sinajaus dykumoje, taip teisiu jus. (4 M 14, 22-23) 37 Tada jus prievarta vedžiosiu ir priversiu laikytis Sandoros. 38 Aš išskirsiu iš jūsų atpuolusius ir man priešingus, išvesiu juos iš krašto, kuriame jie dabar svetimi; į Izraelio kraštą jie nesugrįš. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats. 39 Apie jus, izraelitai, Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: kurie nenorite manęs klausyti, eikite ir tarnaukite savo stabams, bet dabar ir ateityje mano šventojo vardo nebesutepkite savo aukomis ir stabais. 40 Šventame mano kalne, Izraelio aukštame kalne, man tarnaus visas Izraelis. Tada Aš maloniai priimsiu jus, jūsų rinktines aukas ir visas šventas dovanas. (Ez 17, 23) 41 Aš priimsiu jus kaip aukų malonų kvapą, kai išvesiu jus iš tautų ir surinksiu iš kraštų, kur esate išsklaidyti, ir pasirodysiu pagonims kaip Šventasis. 42 Tada suprasite, kad Aš esu Viešpats, kai jus įvesiu į Izraelio kraštą, kurį prisiekiau duoti jūsų tėvams. 43 Ten atsiminsite savo elgesį ir darbus, kuriais susitepėte, ir bjaurėsitės savo padarytų blogybių. (Ez 36, 31-32) 44 Tada suprasite, kad Aš esu Viešpats, kai darysiu jums gera iš savo malonės, neatsižvelgdamas jūsų blogo elgesio ir piktų darbų".

45 Viešpats kalbėjo man: 46 "Žmogaus sūnau, žiūrėk pietų pusėn, kalbėk ir pranašauk miškui pietų šalyje. 47 Sakyk miškui pietuose: 'išgirsk Viešpaties Žodį!' Aš įžiebsiu ugnį ir sudeginsiu visus tavo žalius ir sausus medžius. Liepsnos neužges, iki visa bus sudeginta nuo pietų iki šiaurės. 48 Tada visi matys, kad Aš, Viešpats, padegiau mišką, ir jis neužges". 49 Tada aš atsiliepiau: "Ak, Viešpatie, Dieve, čia kalbama prilyginimais; ir jie sako apie mane: "Ar jis nevisada prilyginimais kalba? "

21 skyrius

Kardas siaučia 1 - 32.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, žvelk į Jeruzalę, kalbėk prieš ją, prieš šventovę ir pranašauk prieš Izraelį. 3 Sakyk Izraelio kraštui, kad Viešpats Dievas taip sako: Aš esu prieš jį, ištraukęs kardą iš makšties, nužudysiu teisiuosius ir niekšus. 4 Kadangi žudysiu teisiuosius ir niekšus, tai mano kardas siaus nuo pietų iki

šiaurės; 5 tada kiekvienas supras, jog Aš, Viešpats, ištraukęs kardą iš makšties, jo nepadėsiu. 6 Tu, žmogaus sūnau, dejuok ir dūsauk jų akivaizdoje, lyg būtum baisioje kančioje. 7 Jei tave klaus: 'Kodėl dūsauji?' Atsakyk jiems: 'Dėl ateinančių žinių. Kai nelaimės užgrius, širdys liūdės, rankos suglebs, drąsa išnyks, keliai drebės'. Tai ateis ir įvyks", sako Viešpats.

8 Viešpats kalbėjo man: 9 "Žmogaus sūnau, pranašauk: kardas pagaląstas ir nušveistas. (Ez 32, 20) 10 Pagaląstas smūgiui, nušveistas, kad blizgėtų kaip žaibas. Ar gali turėti žmonės džiaugsmo, kurie nepaiso įspėjimų nei bausmių? 11 Kardas nušveistas, pagaląstas ir įduotas į rankas žudyti. 12 Žmogaus sūnau, šauk ir dejuok! Jis paruoštas mano tautai, visiems Izraelio kunigaikščiams. Jie ir tauta paskirti kardui. Laužyk rankas, (plok rankomis per šlaunis). 13 Čia ne bandymas, visa turi įvykti. Ko beliko laukti, jei atmetėte pamokymą?" Klausia Viešpats. (Iz 1, 5)

14 "Žmogaus sūnau, pranašauk; suplok rankomis, kova prasidės, kardo smūgiai kartosis. Tai žudymo kardas, siekiąs visus. 15 Širdys liūdės, daugelis žus, kardas siaus vartuose. Kardas nušveistas blizga, pagaląstas siaučia. 16 Kirsk į dešinę ir į kairę, kur ašmenys pasiekia. 17 Aš rankomis suplosiu ir rūstybę įvykdysiu; Aš, Viešpats, taip kalbu".

18 Viešpats kalbėjo man: 19 "Žmogaus sūnau, pažymėk du kelius, kuriais Babilonijos karaliaus kardas galėtų ateiti. Abu keliai prasideda viename krašte. Kelio atsišakojime pastatyk kelrodį. (Ez 4, 1) 20 Jis terodo kardui kelią į amonitų Rabą ir į Judėjos sutvirtintą Jeruzalę. 21 Babilonijos karalius stovi kryžkelėje, abiejų kelių atsišakojime ir teiraujasi žyniavimu, maišo strėles, klausia stabų, apžiūri aukų kepenis". 22 Į jo dešinę pateko Jeruzalės burtas: 'signalas kovai, sukelti kovos šauksmą, statyti sienų griovimo ožius prie vartų, supilti pylimą, statyti sustiprinimus'. 23 Jeruzalės gyventojams atrodys, jog tai apgaulingas žyniavimas. Jie prisiekė iškilminga priesaika, bet Dievas primena jiems nusikaltimus.

24 Todėl Viešpats Dievas taip sako: "Jūs prisimenate savo kaltes, ir jūsų veiksmai

stovi jūsų akyse; jūs atsakysite už juos. 25 Ir tu, Izraelio kunigaikšti, niekšingų darbų vykdytojau, tavo bausmės diena atėjo. 26 Nusiimk galvos raikštį ir karaliaus vainiką! Nebebus, kaip buvo. Žemasis bus paaukštintas, o aukštasis pažemintas. (2 M 28, 4; Ez 17, 24; Lk 18, 14) 27 Griuvėsiais, griuvėsiais, griuvėsiais Aš paversiu Jeruzalę. Visa liks taip, iki ateis turintis teisę valdyti. Jam pavesiu visa. (1 M 49, 10) 28 Tu, žmogaus sūnau, pranašauk apie amonitus ir jų pasityčiojimą. Pagaląstas ir nušveistas kardas žudys. (Ez 25, 2-7) 29 Jūsų regėjimai, - apgaulė, pranašavimas - melas. Bausmė jums ateis už jūsų niekšybes. 30 Kišk kardą atgal į makštį! Aš tave teisiu krašte, kur gimei, iš kurio esi kilęs. 31 Aš išliesiu ant tavęs savo rūstybę, tu pajusi mano keršto liepsnas; užleisiu brutalius žmones tave naikinti. 32 Tu būsi maistas liepsnoms, tavo kraujas liesis, visi užmirš tave". Aš, Viešpats tai kalbėjau.

22 skyrius

Jeruzalės nusikaltimas, - jos pražūtis 1 - 31.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, ar tu neteisi ir neskelbsi sprendimo bausmės miestui už nekaltai pralietą kraują? Pranešk jam jo niekšingus darbus. (Ez 24, 6) 3 Sakyk, kad taip sako Viešpats Dievas: tai miestas praliejęs nekaltą kraują, nusidėjęs stabų garbinimu; todėl tavo kaltės valanda priartėjo. 4 Krauju, kurį praliejai - nusikaltai; stabais, kuriuos pasigaminai - susitepei. Tuo savo galą priartinai. Todėl būsi pajuoka tautoms ir pasityčiojimu kraštams. 5 Arti ir toli gyvenantys tyčiosis iš tavęs, nes tavo vardas suteptas ir nusikaltimas visur žinomas. 6 Štai Izraelio kunigaikščiai, kiekvienas naudojasi savo galia kraują pralieti. 7 Jūsų krašte niekina tėvą ir motiną, daro smurtą svetimtaučiui, skriaudžia našlaitį ir našlę. (2 M 22, 20-21) 8 Jūs niekinate šventoves ir nelaikote sabatų. 9 Jūsų tarpe yra niekšų, siekiančių kraujo, valgančių kalnuose aukas, darančių nusikaltimus. 10 Kai kurie gyvena su pamote ir mėnesine sergančiomis moterimis. 11 Kai kas turi santykių su artimo žmona; kitas išniekina marčią ar gyvena su seserimi, savo tėvo dukterimi. (3 M 18, 9-20) 12 Kai kas ima kyšius nuslėpti pralietą kraują, ima nuošimčius už pa-

skolintus pinigus bei reikalauja daugiau grąžinti ir išnaudoja artimą prievartaudami. Mane gi užmiršote", sako Viešpats Dievas. (2 M 22, 24)

13 "Aš esu labai nustebęs dėl jūsų nesąžiningo pelno ir pralieto kraujo jūsų tarpe. 14 Ar jūs būsite drąsūs ir tvirtai laikysitės tada, kai Aš bausiu jus? Aš, Viešpats, taip sakau ir vykdysiu. 15 Aš išsklaidysiu jus tautose bei išblaškysiu kraštuose ir taip pašalinsiu jūsų kaltę. 16 Jūs būsite tautų paniekinti. Tada jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats".

17 Viešpats kalbėjo man: 18 "Žmogaus sūnau, Izraelis virto šlaku. Jie visi: varis, cinas, geležis, švinas tapo šlaku. (Iz 1, 22; Jer 6, 28) 19 Todėl Aš, Viešpats Dievas, sakau: kadangi jūs visi virtote šlaku, Aš surinksiu jus į Jeruzalę, 20 kaip surenkamas sidabras, varis, geležis, švinas bei cinas ir sumetamas į krosnį tirpdyti; taip, Aš savo rūstybėje jus surinksiu ir tirpdysiu. 21 Taip, Aš jus surinksiu Jeruzalėje ir savo rūstybės ugnyje tirpdysiu. 22 Kaip sidabras krosnyje ištirpdomas, taip ir jūs būsite tirpdomi. Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats, išliejau savo rūstybę ant jūsų".

23 Viešpats man kalbėjo: 24 "Žmogaus sūnau, sakyk jiems: jūsų krašte nelijo, ir jis mano nebuvo padrėkintas - jūs be mano palaimos. 25 Jo kunigaikščiai, kaip riaumojantys liūtai, drasko grobį, ryja žmones, plėšia jų turtus, didina našlių skaičių. (Ez 34, 3, 8; Ps 14, 4; Mt 23, 14) 26 Kunigai iškraipo mano nuostatus ir išniekina visa, kas šventa; nedaro skirtumo tarp švento ir nešvento, nemoko atskirti sutepto nuo švaraus, užmerkia akis dėl sabatų nesilaikymo ir taip žemina mane. (Sof 3, 4; Ez 44, 23) 27 Krašto valdovai, kaip draskantys vilkai, plėšia grobį, pralieja kraują, žudo žmones, godžiai siekdami pelno. 28 Jų pranašai aptepa juos, lyg kalkėmis, praneša jiems apgaulingus regėjimus ir skelbia melagingus pranešimus, sakydami: 'Taip sako Viešpats Dievas', kai Viešpats nebuvo kalbėjęs. (Ez 13, 10) 29 Krašto žmonės daro smurtą ir plėšikauja, skriaudžia vargšus ir beturčius bei neteisėtai prievartauja svetimtaučius. 30 Aš ieškojau žmogaus jų tarpe, kuris stotųsi tarp manęs ir mano tautos, kad jos nesunaikinčiau, bet nė vieno neradau. (Ez 13, 5) 31 Todėl Aš išliejau ant jų savo įnirti

ir rūstybės ugnimi sunaikinau juos; jų darbus suverčiau ant jų pačių galvų", sako Viešpats Dievas. (EZ 21, 36)

23 skyrius

Dviejų seserų gyvenimas 1 - 49.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, buvo dvi moterys, vienos motinos dukterys. 3 Jos buvo žemos dorovės moterys jau savo jaunystėje, Egipte. 4 Vyresnioji buvo vardu Ohola ir jos sesuo Oholiba, Aš vedžiau jas, ir jos pagimdė sūnų bei dukterų. Ohola - Samarija, o Oholiba - Jeruzalė. 5 Ohola tapo man neištikima ir meilikavosi su asiriečiais. 6 Jie buvo kariai purpuro uniformoje, gubernatoriai, valdovai; jauni, gražūs vyrai, raiteliai. 7 Ji buvo prostitutė rinktiniams ir eiliniams asiriečiams, garbino net jų dievaičius. 8 Ji nesiliovė paleistuvavusi ir su egiptiečiais, savo jaunystės meilužiais. 9 Aš pavedžiau ją jos meilužiams asiriečiams, kurių globos ji siekė. 10 Jie atidengė jos tikrąjį veidą - siekius; ištrėmė jos sūnus bei dukteris ir ją pačią sunaikino ginklu. Ji tapo pasibjaurėjimo simboliu krašte. 11 Jos sesuo visa tai matė, tačiau savo aistra ir palaidumu pralenkė net savo seserį. (Ez 16, 51) 12 Ji paleistuvavo su Asirijos gubernatoriais, vyresniaisiais, puikiai pasipuošusiais raiteliais, gražiais jaunais vyrais. 13 Aš mačiau, kad ji buvo moteris visai be moralės; jos abi ėjo vienu keliu. 14 Ji ėjo dar toliau, gėrėjosi pornografija. (Ji žiūrėjo į nupieštus vyrų paveikslus sienoje, į kaldėnų paveikslus, paišytus raudona spalva, 15 susijuosusius strėnas diržais, galvas margais raikščiais. Jie atrodė kaip Babilonijos karininkai, kilę iš Kaldėjos). 16 Degančia aistra ji siuntė pasiuntinius į Kaldėją. 17 Atėję babiloniečiai išnaudojo ją; ji labai nusivylė jais".

18 "Jos viešas paleistuvavimas man taip įgriso, kad nusigręžiau nuo jos, kaip nusigręžiau nuo jos sesers. 19 Ji, vieton pasitaisyti, dar labiau nutolo nuo dorovės, atsiminusi praeitį Egipto krašte. 20 Ji aistringai ilgėjosi meilužių, sugyvulėjusių seksualų. 21 Ji ilgėjosi jaunystės, egiptiečių glamonėjimų. 22 Oholiba, Aš, Viešpats Dievas, surinksiu tavo meilužius, kurie tau įgriso, iš visur ir atvesiu juos prieš tave:

23 babiloniečius, kaldėnus, pekodiečius, šoriečius, kojiečius ir asiriečius; gražius jaunuolius, gubernatorius, valdininkus, karininkus, karžygius, raitelius. 24 Daugybė ginkluotų pulkų atžygiuos prieš tave iš visų pusių su kovos vežimais, didžiaisiais ir mažaisiais skydais bei šalmais. Aš atiduosiu tave jų teismui. Jie teis tave pagal savo teisę. (Lk 19, 43) 25 Aš tau atlyginsiu už tavo darbus. Jie žiauriai elgsis su tavimi: nupjaus tau nosį bei ausis; likusius iššudys kardu, išplėš sūnus bei dukteris ir, kas liks, sudegins. 26 Jie nuvilks tau drabužius ir atims brangenybes. 27 Taip Aš padarysiu galą tavo ištvirkavimui su egiptiečiais. Tu nebenorėsi daugiau egiptiečių nei prisiminti, nei jų matyti. 28 Aš pavesiu tave į rankas tų, kurie tau įgriso. 29 Jie pasielgs su tavimi labai žiauriai, išplėš visą turtą ir paliks tave pliką bei nuogą. Taip bus atidengtas tavo palaidas gyvenimas. 30 Tai įvyks tau, dėl tavo ištvirkavimo, nes buvai prostitutė tautoms ir garbinai jų stabus. 31 Tu ėjai savo sesers keliu, todėl duosiu tau į ranką jos taurę. 32 Tu turėsi savo sesers taurę, kurioje daug telpa, išgerti iki dugno. Visur tave pajuoks ir iš tavęs tyčiosis. 33 Tu liūdėsi ir vaitosi, išsigąsi ir drebėsi, bet turėsi gerti savo sesers Samarijos taurę. (Iz 51, 17; Jer 25, 15-18) 34 Išgersi ją iki dugno, šukes nučiulpsi ir krūtinę jomis draskysi, nes taip Aš kalbėjau. 35 Kadangi mane užmiršai ir atgręžei man nugarą, tai atsakyk už savo ištvirkavimą".

36 Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, ar tu neteisi Oholos ir Oholibos ir nepaskelbsi joms sprendimo? Prminkį joms jų nusikaltimus! 37 Jos svetimavo ir savo rankas sutepė nekaltu krauju. Jos garbino stabus ir vaikus, kuriuos man pagimdė, aukojo jiems! (Jer 7, 31) 38 Tą pačią dieną jos sutepė mano šventovę ir sabatų nešventė. 39 Tą pačią dieną, kai jos aukojo vaikus stabams, jos ėjo į mano šventovę ir tuo sutepė ją. 40 Jos dar siuntė pasiuntinius ir kvietė vyrus iš toli. Jiems atėjus, jos prausėsi, dabinosi ir, brangenybėmis pasipuošusios, 41 atsisėdo į brangias sofas; padengė stalus, ant jų padėjo mano smilkalų ir aliejaus. 42 Buvo girdėti triukšmingi džiaugsmo balsai jų ir atvykusių vyrų. Jie buvo pasipuošę apyrankėmis ir puošniais vainikais.

43 Aš maniau: nejaugi jos dar toliau svetimaus? Vyrai ėjo pas jas, kaip pas prostitutes. 44 Taip, jie ėjo pas Oholą ir Oholibą. 45 Bet teisingi vyrai teis jas, remdamiesi svetimautojų ir žudytojų teise, nes jos svetimavo ir susitepė nekaltu krauju. (3 M 20,10) 46 Sušaukite susirinkimą ir teiskite jas visu aštrumu. 47 Minia tenužmuša jas akmenimis ir perduria kardu; jų sūnus ir dukteris tenužudo ir jų namus sudegina. 48 Taip, Aš padarysiu galą paleistuvystei krašte; moterys bus įspėtos nepaleistuvauti. 49 Jūsų nusikaltimas kris ant jūsų galvų, jūs būsite nubaustos už stabų garbinimą. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas".

24 skyrius

Katilas, Ezekielio žmonos mirtis 1 - 27.

1 Viešpats kalbėjo man devintais metais dešimto mėnesio dešimtą dieną: (2 Kar 25, 1; Jer 52, 4) 2 "Žmogaus sūnau, užrašyk šios dienos datą, nes Babilonijos karalius šiandien pradėjo Jeruzalės puolimą. 3 Sakyk užsispyrusiems izraelitams šį prilyginimą; kaisk katilą su vandeniu! 4 Įdėk į jį geriausios mėsos gabalus: šlaunį, petį ir geriausius kaulus. 5 Mėsai paimk geriausią gyvulį iš bandos. 6 Vargas krauju sutep-tam miestui, - surūdijusiam katilui. Išimk iš jo mėsą gabalas po gabalo, kaip papuola neparenkant. 7 Nekaltai pralietas kraujas dar tebėra mieste. Jis buvo pralietas ant nuogos uolos, ne ant žemės, kur dulkės jį pridengtų. 8 Sukelti rūstybę ir įvykdyti kerštą, leidau Jeruzalei kraują pralieti ant nuogos uolos, kad nebūtų pridengti jos darbai. 9 Vargas krauju suteptam miestui. (Neh 3, 1) 10 Sukrauk malkas, užkurk ugnį, išvirk mėsą ir išpilk skystimą, kaulai tesudega. 11 Pastatyk tuščią katilą ant degančių anglių. Teįkaista jis iki raudonumo; tada nešvarumas ir rūdys sudegs; 12 bet bereikalingai jie vargsta, nes rūdys nepašalinamos ugnimi. 13 Jeruzale, tu biauriai susitepei! Aš norėjau nuvalyti tave, bet tu nesileidai nuvaloma, todėl liksi sutepta iki Aš išliesiu savo kerštą. (Ez 5, 13) 14 Aš, Viešpats, taip pasakiau,

taip ir įvyks. Aš tai įvykdysiu, nesigailėsiu, bausiu tave pagal tavo veiksmus ir darbus", sako Viešpats Dievas.

15 Viešpats kalbėjo man: 16 "Žmogaus sūnau, staigiu smūgiu Aš atimsiu tavo artimiausią gyvenimo draugą - žmoną. Bet tu neraudok, neverk ir neliek ašarų. 17 Dūsauk tyliai, bet nenešiok gedulo; apsirišk galvą raikščiu, apsiauk kurpėmis, neapgaubk barzdos skara ir nevalgyk gedinčiųjų maisto".

18 Rytą aš kalbėjau miniai, o vakare mirė mano žmona. Sekantį rytą padariau, kaip man buvo įsakyta. 19 Žmonės klausė manęs: "Kuriam tikslui visa tai darai?" 20 Aš pasakiau jiems, kas man buvo Viešpaties įsakyta: 21 "Sakyk Izraelio namams, kad taip sako Viešpats Dievas: Aš leisiu išniekinti savo šventovę, jūsų pasididžiavimą, akių džiaugsmą bei širdies ilgesį; jūsų likę sūnūs bei dukterys bus iššudyti. 22 Tada jūs darysite, kaip Ezekielis darė: jūs neapdengsite savo barzdos skara ir nevalgysite gedinčiųjų maisto. 23 Ant jūsų galvų bus raikščiai ir ant kojų kurpės, nedejuosite ir neverksite, bet nyksite savo nusikaltimuose ir liūdėsite. 24 Ezekielis bus jūsų ženklas. Jūs darysite taip, kaip jis darė. Kai visa tai įvyks, jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas. (Ez 12, 11) 25 Žmogaus sūnau, kai Aš atimsiu jiems (šventovę) jų pasididžiavimą, akių džiaugsmą ir sielos ilgesį ir jų sūnus bei dukteris, 26 tą dieną pabėgėlis praneš tau ... (Jeruzalės kritimą). (Ez 33, 21-22) 27 Tada tavo burna atsivers, tu kalbėsi, nebetylėsi. Tu būsi jiems ženklas, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats".

25 skyrius

Įspėjimas amonitams, moabitams, edomitams ir filistėnams 1 - 17.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk amonitams. (Ez 21, 33-37; Jer 49, 1-6) 3 Amonitai, išgirskite Viešpaties Dievo Žodį! Kadangi jūs džiūgaudami šaukėte, kad mano šventovė išniekinta, Izraelio šalis sunaikinta, Judėja išvesta nelaisvėn, (Ez 36, 2; J. Raud 2, 16) 4 leisiu rytų šalies valdovams užimti jūsų kraštą. Jie išties savo palapines jūsų tarpe ir įsitaisys gyvenvietes; valgys jūsų vaisius ir gers jūsų pieną. 5 Aš padarysiu Rabą kupranugarių ganyklomis ir amonitų kraštą - avidėmis. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats. 6 Kadangi jūs plojote rankomis, trypėte kojomis ir nuoširdžiai džiaugėtės, Izraelio krašto nelaimėmis, 7 todėl Aš ištiesiu

savo ranką prieš jus ir atiduosiu jus tautoms grobiu; Aš išnaikinsiu jus iš tautų ir kraštų. Aš sunaikinsiu jus, tada žinosite, kad Aš esu Viešpats".

8 Viešpats Dievas sako: "Kadangi moabitai sako, kad Judėjos likimas bus, kaip visų kitų tautų, (Iz 15; Jer 48) 9 todėl visi moabitų miestai, net patys gražiausieji: Betjesimotas, Baalmeonas ir Kirjatamas bus puolami. 10 Aš juos atiduosiu kartu su amonitais rytų krašto valdovams, ir jie nebebus minimi tautose. 11 Taip Aš įvykdysiu teismą moabitams, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats".

12 Taip sako Viešpats Dievas: "Kadangi edomitai kerštingai elgėsi su Judėja ir tuo sunkiai nusikalto, (Jer 49, 7-22; Ps 137, 7) 13 Aš išnaikinsiu edomitus ir jų gyvulius, padarysiu dykuma nuo Temano iki Dedano. Jie kris nuo kardo. 14 Aš bausiu edomitus per savo tarną Izraelį. Jie pasielgs su edomitais pagal mano nutarimą. Edomitai patirs mano galią", sako Viešpats Dievas.

15 Viešpats Dievas sako: "Kadangi filistėnai keršijo be jokio pasigailėjimo ir naikino izrelitus dėl senų nesusipratimų, (Iz 14, 29; Jer 47; Sof 2, 5) 16 Aš ištiesiu savo ranką prieš filistėnus, sunaikinsiu kretiečius ir pajūrio gyventojus. (1 Sam 30, 14) 17 Aš žiauriai atkeršysiu jiems ir nubausiu juos. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats".

26 skyrius

Pranašavimas apie Tyrą 1 - 21.

1 Vienuoliktais metais pirmą mėnesio dieną Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, Tyras sakė apie Jeruzalę: 'Tautų vartai sulaužyti, jie yra atdari; aš turėsiu apsčiai, o ji bus tuščia!' (Ez 25, 3) 3 Tyre, Aš atvesiu daugybę tautų prieš tave, jos bus lyg šėlstančios jūrų bangos. (Iz 23) 4 Jos sunaikins Tyro sienas ir nugriaus bokštus. Aš nugrandysiu jų miesto žemę ir paliksiu jiems nuogą uolą. 5 Tyras bus jūros tinklams džiovinti vieta. 6 Jo miestai žemyne kris nuo kardo.[7] Aš atvesiu prieš Tyrą Babilonijos karalių Nebukadnezarą, karalių karalių, su žirgais, kovos vežimais, raiteliais ir daugybę karių. (Dan 2, 37) 8 Tavo miestus žemyne jis sunaikins kardu, supils prieš tave pylimą, pastatys sustiprinimų ir kariaus. 9 Puolimo ožius jis atkreips

prieš tavo mūrines sienas ir tavo bokštus sugriaus kariškais pabūklais. 10 Jo daugybės žirgų sukeltos dulkės apdengs tave. Raitelių, vežimų bei kovos vežimų bildesys drebins tavo sienas, kai jis įsiverš pro vartus, lyg būtų įsiveržęs pro miesto pralaužtą sieną. 11 Jo žirgų kanopos mindžios visas tavo gatves. Jo kariai kardu žudys tavo žmones ir nugriaus didingas miesto kolonas. 12 Jie, užėmę sandėlius, išplėš tavo turtus, nugriaus sienas ir brangius namus; akmenis, balkius ir laužą sumes į vandenį. 13 Aš nutildysiu tavo dainų ir kanklių skambėjimą. (Iz 14, 11) 14 Taip, Aš padarysiu tave plika uola, tinklų džiovinimo vieta. Tu nebebūsi atstatytas, nes Aš taip nusprendžiau", sako Viešpats Dievas.

15 "Ar nuo tavo griuvimo triukšmo, vaitojimo kritusių ir siaučiančio kardo nedrebės salos? 16 Visi salų kunigaikščiai neteks sostų, nusivilks valstybinius ir įvairiaspalvius drabužius, apsisiaus gedulo apsiaustais ir išigandę sėdės ant žemės, nustebę ir pasibaisėję tavo žuvimu. 17 Jie apraudos tave: 'Kodėl tu žuvai, garsusis jūros mieste! Tu buvai galingas jūroje, taip pat ir tavo gyventojai! Tavęs bijojo visas žemynas! 18 Salų gyventojai išsigandę drebėjo tavo kritimo dieną!' 19 Aš tave padarysiu sunaikintu, nebegyvenamu, gelmėje paskandintu ir vandens apdengtu miestu. 20 Tada pasiųsiu tave pas kapuose esančius prosenuolius, apgyvendinsiu žemės gilumoje, mirusiųjų karalystėje. Tavo miestai nebebus apgyvendinti ir tu neturėsi vietos žemės paviršiuje. 21 Išgąstinga mirtis sunaikins tave. Kas ieškos tavęs, neberas", sako Viešpats Dievas.

27 skyrius

Rauda dėl Tyro sunaikinimo 1 - 36.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, apraudok Tyrą. (Iz 23) 3 Sakyk Tyrui, kuris buvo jūros vartai ir prekybos miestas daugelio tautų ir salų: 'Tyre, tu tikėjai esąs gražiausias miestas. (Oz 9, 13) 4 Jūra - tavo namai. Tavo statytojai pastatė tave tobulai gražų. 5 Jie naudojo tavo statybai kipariso lentas iš Seniro ir Libano kedrus stiebams. (5 M 3, 8-9) 6 Tavo irklai padaryti iš Basano ąžuolų, denis - iš Kipro pušų,

dramblio kaulo pagražinimais. 7 Tavo būrės pagamintos iš Egipto margos drobės; mėlynas ir raudonas purpuras iš Elisos salų puošė kajutes. (1 M 10, 4) 8 Sidono ir Arvado gyventojai buvo tavo irklininkai ir prityrę Zemero vyrai,- vairininkai. 9 Gebalio vyresnieji ir prityrę vyrai buvo tavo amatininkai. Visų laivų jūrininkai prekiavo su tavimi. (1 Kar 5, 32) 10 Persai, ludiečiai ir putiečiai buvo tavo kariai. Jų skydai ir šalmai buvo tau tik papuošalai. 11 Arvado ir Gamado vyrai buvo tavo kariai prie miesto sienų ir sargai bokštuose. Jų skydai kabojo prie sienų, suteikdami miestui grožio. 12 Tarsis prekiavo su tavimi. Jis keitė savo sidabrą, geležį, šviną ir ciną į daugybę tavo prekių. 13 Javanas, Tubalas ir Mesekas prekiavo su tavimi. Jie savo vergus bei žalvarinius indus keitė į tavo prekes. (Ez 38, 2) 14 Togarmitai keitė darbinius arklius, raitelių žirgus bei asilėnus į tavo prekes. 15 Rodiečiai ir daugelis kitų salų prekiavo su tavimi. Jie mokėjo už tavo prekes dramblio kaulu ir ebeno medžiu. 16 Edomitai savo brangakmenius, raudoną purpurą, margus audinius, drobę, koralus ir rubinus keitė į tavo daugybę gaminių. 17 Judėja ir Izraelis, prekiaudami su tavimi, už tavo prekes mokėjo kviečiais, alyvų vaisiais, figomis, medumi, aliejumi ir balzamu. 18 Damaskas savo Hebono vyną ir baltą vilną keitė į tavo prekes. 19 Usalitai keitė geležį, cinamoną ir prieskonius. 20 Dedanas prekiavo su tavimi raitelių kilimėliais. 21 Arabija ir Kedaro kunigaikščiai prekiavo ėriukais, avinais ir ožiais. (1 M 25, 18) 22 Sebos ir Ramos pirkliai prekiavo geriausiais kvepalais, įvairiausiais brangakmeniais ir auksu. 23 Haranas, Kane, Edenas, Asirija ir Kelmadas taipgi prekiavo su tavimi: 24 brangiais drabužiais, mėlynais ir margais audiniais, spalvotais persiškais kilimais. 25 Tarsio laivai gabeno tavo prekes; tu tapai turtingas ir garbingas prekybos miestas. 26 Tavo irklininkai išvedė tave į atvirą jūrą, o rytų vėjas sudaužė tave jūroje. 27 Tavo prekyba, turtai ir prekės, jūrininkai ir vairininkai, amatininkai ir prekybininkai, kariai ir visa tauta paskęs jūroje tavo žuvimo dieną. 28 Jūra drebės nuo tavo baisiai šaukiančių jūreivių. 29 Visi jūreiviai: irklininkai, vairininkai, ir kurie plaukia jūromis, palikę laivus, stovės sausumoje 30 ir klyks bei skaudžiai vaitos

dėl tavęs; barstysis galvas dulkėmis ir voliosis pelenuose. 31 Jie dėl tavęs nusiskus galvos plaukus, apsisiaus ašutinėmis, labai sielosis ir dejuos. 32 Labai nusiminę, jie giedos gedulo giesmę: 'Ar buvo kada kas taip sunaikintas jūroje, kaip Tyras?' 33 Savo jūrų prekyba patenkinai daugelį tautų ir karalių. 34 Dabar esi jūroje sutriuškintas, vandens gelmėje nuskendęs. Tavo prekyba ir tauta nuskendo su tavimi. 35 Visi salų gyventojai išsigando tavo likimo, jų karaliai pritrenkti, veidai išblyškę. 36 Tautų pirkliai šaiposi; tavo baisus galas atėjo, tu žuvai amžinai ". (Ez 28, 19)

28 skyrius

Rauda Tyro karaliaus 1 - 19, Sidonas krinta 20 - 26.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, sakyk Tyro kunigaikščiui, kad kalba Viešpats Dievas. Tu išdidžiai galvojai esąs dievas, sėdintis ant dieviško sosto jūroje. Tu esi žmogus, ne dievas, nors save laikai dievu. (Dan 5, 20; Apd 12, 23) 3 Tu galvojai išmintingesnis esąs už Danielių ir žinąs visas paslaptis; (Ez 14, 14) 4 savo gudrumu ir sumanumu tu įsigijai galios, surinkai auksą ir sidabrą į savo iždą; 5 išmintinga prekyba padauginai turtus. Tavo širdis didžiavosi praturtėjus. 6 Kadangi laikai save lygiu Dievui, 7 Aš atvesiu prieš tave svetimus, žiaurius tautų galiūnus. Jie smogs kardu tavo išmintį ir sunaikins tavo didybę. 8 Jie nustums tave nuo sosto, tu krisi ir mirsi jūroje. (Ez 26, 20) 9 Ar ir tada sakysi: 'Aš dievas', savo žudytojų akivaizdoje, nors esi žmogus, patekęs į žudytojų rankas? 10 Tu mirsi negarbinga mirtimi nuo svetimųjų rankos, nes Aš taip nusprendžiau", sako Viešpats Dievas.

11 Viešpats vėl kalbėjo man: 12 " Žmogaus sūnau, apraudok Tyro karalių: 'Tu buvai tobulumo, išminties ir grožio pavyzdys. (Ez 27, 2) 13 Gyvenai Edene, Dievo sode, buvai pasipuošęs įvairiausiais brangakmeniais: sardžiu, topazu, jaspiu, krizolitu, oniksu, beriliu, safyru, rubinu ir smaragdu. Tavo papuošalai buvo auksiniai, pagaminti tavo gimimo dieną. 14 Su apsaugos cherubinu, pastatytas Dievo šventame kalne, vaikščiojai tarp žėrinčių brangakmenių. (Ez 14, 14) 15 Tavo darbai buvo be priekaištų nuo gimimo dienos, iki buvo atidengta tavo kaltė. 16 Savo didžiąja prekyba tu padarei niekšybę ir nusikaltai. Nustūmiau tave, cherubinas išvarė nuo Dievo kalno ir paša-

liro tave iš žėrinčiųjų brangakmenų tarpo. 17 Tu didžiavaisi savo grožiu ir netekai išminties dėl spindėjimo. Todėl parbloškiau tave žemėn ir pavedžiau karaliams pasityčioti tavimi. 18 Dideliu nusikaltimu ir apgaule prekyboje tu sutepei savo šventoves. Todėl pakūriau ugnį, kuri sunaikino tave, pavertė tave pelenais žemėje visų akivaizdoje. 19 Visi, kurie pažino tave, pasibaisėjo tavimi. Tu susilaukei baisaus galo, žuvai amžinai'". (Ez 27, 36)

20 Viešpats kalbėjo man: 21 "Žmogaus sūnau, pranašauk apie Sidoną," (Iz 23, 2, 12) 22 Taip sako Viešpats Dievas: "Sidone, Aš esu prieš tave; kai padarysiu tau teismą, tu garbinsi mane ir žinosi, jog Aš Viešpats; tu pamatysi, kad Aš esu šventas. (2 M 14, 18) 23 Aš užleisiu tau marą, ir kraujas liesis tavo gatvėse. Visur gulės lavonai, kritę nuo kardo. Tada tu žinosi, kad Aš esu Viešpats. 24 Visi, prieš Izraelį nusistatę kaimynai, nebebus jam pavojingi. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats Dievas. 25 Aš surinksiu izraelitus iš tautų, kuriose juos buvau išblaškęs ir būsiu šventas tautose. Izraelitai tada saugiai gyvens krašte, kurį Aš daviau savo tarnui Jokūbui. 26 Jie statysis namus, sodins vynuogynus ir gyvens ramiai, kai Aš teisiu jų kaimynus, kurie niekino juos. Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas".

29 skyrius

Pranašavimas apie Egiptą 1 - 21.

1 Dešimtais metais dešimto mėnesio dvyliktą dieną Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk apie faraoną, Egipto karalių ir Egiptą. (Iz 19; Jer 46) 3 Kalbėk ir sakyk, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau. Faraone, Egipto karaliau, Aš esu prieš tave, Didysis krokodile, kuris guli upėje, sakai: 'Upė yra mano, aš ją padariau'. (Ez 32, 2) 4 Aš įdėsiu kablį į tavo nasrus, prikabinsiu tavo upių žuvis prie tavo žvynų, ištrauksiu tave iš upės su visomis prikibusiomis žuvimis. (Ez 38, 4; 2 Kar 19, 28) 5 Ištraukęs tave ir žuvis iš upės, paliksiu dykumoje. Tu gulėsi atvirame lauke, nebūsi nei pakeltas, nei palaidotas. Aš tave atiduosiu laukiniams žvėrims ir padangių paukščiams maistu. 6 Visi Egipto gyventojai išpažins, kad Aš esu Viešpats. Tu buvai nen-

drinė lazda Izraeliui. (2 Kar 18, 21) 7 Kai jie laikėsi tavo rankos, tu palūžai ir sužeidei jiems pečius. O kai jie pasirėmė tavimi; jų strėnos susvyravo. 8 Todėl Aš siųsiu tau kardą ir sunaikinsiu tavo žmones ir gyvulius. 9 Egiptas virs dykuma Tada jie išpažins, kad Aš esu Viešpats. Kadangi tu sakei: 'Upė yra mano, aš ją padariau', 10 todėl Aš esu prieš tave ir tavo upes. Aš padarysiu Egiptą dykuma nuo Migdolo iki Syerės (Asuanas) ir Etiopijos sienos. 11 Per jį nevaikščios nei žmogus, nei gyvulys. Jis bus neapgyvendintas keturiasdešimt metų. 12 Aš paversiu Egipto kraštą tyrais, kaip padariau su kitais kraštais, Jo miestai gulės griuvėsiuose, kaip kitų kraštų sugriautieji miestai, keturiasdešimt metų. Aš issklaidysiu egiptiečius tarp tautų ir išblaškysiu juos svetimuose kraštuose. 13 Po keturiasdešimt metų Aš surinksiu egiptiečius iš tautų, kuriose jie buvo išsklaidyti, 14 pakeisiu jų likimą ir parvesiu juos į Patros kraštą, į jų gimtąją šalį. Jie ten sudarys silpną, nereikšmingą karalystę; 15 taip nereikšmingą kitų valstybių tarpe, kad ji niekad nebeviešpataus kitoms tautoms. 16 Izraelis nebepasitikės jais; jis per juos nusikalto, ieškodamas išsigelbėjimo. Tada egiptiečiai išpažins, kad Aš esu Viešpats".

17 Dvidešimtseptintais metais pirmo mėnesio pirmą dieną Viešpats kalbėjo man: 18 "Žmogaus sūnau! Nebukadnezaras, Babilonijos karalius, ir jo kariuomenė atliko sunkų darbą paimdami Tyrą; jų galvos nupliko ir kuprinės pratrynė pečius; bet nei karalius, nei jo kariuomenė negavo jokio atlyginimo už tai. 19 Tada Aš duosiu Nebukadnezarui, Babilonijos karaliui, Egipto kraštą. Jis paims jo turtus - tai bus atlyginimas jo kariuomenei. 20 O už darbą, kurį jis atliko, duosiu jam Egipto kraštą, nes jis man dirbo. (Ez 30, 24; Iz 10, 5) 21 Tada Izraelis bus galingas. Tu, Ezekieli, kalbėsi jiems, jie išpažins, kad Aš esu Viešpats", sako Viešpats Dievas.

30 skyrius

Egipto galia bus sunaikinta 1 - 26.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk ir sakyk jiems, ką Aš sakau. Raudokite, nes baisi diena arti! 3 Viešpaties diena artėja, tai diena tamsos, su-

naikinimo metas tautoms. (Joel 1, 15) 4 Kardas pasieks Egiptą. Etiopija išsigąs, bus daug žuvusių; miestai sugriauti, jų turtas išplėštas. 5 Etiopija, Putas, Ludas ir Arabija su visais sąjungininkais bus užimti. 6 Egipto rėmėjai nuo Migdolo iki Syenės (Asuanas) žus. 7 Egipto kraštas bus paverstas tyrais, miestai gulės griuvėsiuose. 8 Kai Aš įžiebsiu ugnį Egipte ir visi jo rėmėjai paluš, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats. 9 Egipto kritimo dieną mano pasiuntiniai skubės į Etiopiją ir ją netikėtai išgąsdins; Egipto kritimas tikrai ateis. (Iz 18, 2; 20, 3-4) 10 Aš padarysiu galą Egipto išdidumui Babilonijos karaliaus Nebukdnezaro ranka. 11 Jis ir jo kariai, tautų žiauriausieji, bus atvesti kraštą sunaikinti. Jie pakels nuogus kardus prieš Egiptą ir kraštas bus pilnas nukautų. 12 Aš išdžiovinsiu upes, kraštą pavesiu piktų žmonių galiai ir viską sunaikinsiu svetimtaučių ranka. Aš, Viešpats, taip pasakiau. 13 Aš sunaikinsiu stabus ir padarysiu galą Memfio dievaičiams. Egipto krašte nebebus kunigaikščio, krašte viešpataus baimė. 14 Aš paversiu tyrais Patrą, įžiebsiu ugnį Zoane ir teisiu Tebus. 15 Savo įniršį išliesiu ant Pelusimo, Egipto tvirtovės; sunaikinsiu Tebų puošnumą 16 ir įžiebsiu ugnį Egipte. Pelusimas kentės ir vaitos, Tebai bus paimti ir sienos nugriautos. 17 Ono ir Bubasto jaunuoliai kris karo lauke, o moterys bus išvestos nelaisvėn. 18 Tefanės likimas bus tamsus, kai Aš sulaužysiu Egipto skeptrą ir padarysiu galą jo išdidumui. Debesys apdengs miestą, kai jo žmonės bus varomi nelaisvėn. 19 Aš įvykdysiu teisę Egipte, kad žinotų, jog Aš esu Viešpats".

20 Vienuoliktais metais pirmo mėnesio septintą dieną Viešpats kalbėjo man: 21 "Žmogaus sūnau, Aš sulaužiau faraono, Egipto karaliaus, petį. Niekas jo neaptvarstė, nesprišo ir negydė, kad pasveiktų, taptų tvirtas ir vėl galėtų rankoje laikyti kardą. 22 Aš eisiu prieš faraoną, Egipto karalių, sulaužysiu jo sveikąją bei sužeistąją ranką ir išmušiu kardą iš jo rankų; 23 išsklaidysiu egiptiečius tautose ir išblaškysiu juos kraštuose. 24 Babilonijos karaliaus ranką stiprinsiu ir įduosiu jam į rankas savo kardą, O faraono ranką sulaužysiu; jis vaitos mirtinai sužeistas. (Ez 29, 20) 25 Egiptiečiai pripažins, kad Aš esu Viešpats, kai mano kardas Babilonijos karaliaus

rankomis bus pakeltas prieš Egipto kraštą. 26 Aš išsklaidysiu egiptiečius tautose ir juos išblaškysiu kraštuose. Tada jis žinos, kad Aš esu Viešpats".

31 skyrius

Faraonas - puikus kedras krinta 1 - 18.

1 Vienuoliktais metais trečio mėnesio pirmą dieną, Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, sakyk faraonui, Egipto karaliui ir jo tautai, 3 kad faraonas savo didybe yra panašus į Libano kedrą: gražiomis, plačiomis šakomis, aukštai išaugęs, viršūne iškilęs iki debesų. (Dan 4, 7-11) 4 Požemio vanduo maitino ir išaugino jį. Požeminės upės tekėjo apie jo šaknis; upeliai drėkino visus krašto medžius. 5 Turėdamas pakankamai drėgmės, jis išaugo aukštesnis už kitus krašto medžius. Jo šakos buvo ilgos ir tankios. 6 Šakose krovėsi lizdus padangių paukščiai, po jo šakų laukiniai gyvuliai augino vaikus; jo ūksmėje gyveno didelės tautos. 7 Jis buvo puikus savo dydžiu ir šakomis; jo šaknys siekė daugelį požemio upių. 8 Kiti kedrai Dievo sode negalėjo lygintis su juo; eglės ir klevai taip pat neprilygo jam savo šakomis. Nė vienas medis Dievo sode nebuvo lygus jam. 9 Jo šakų grožis buvo toks, kad visi Edeno medžiai, kurie buvo Dievo sode, pavydėjo jam. 10 Išaugęs iki debesų, jis tapo išdidus. (Ez 28, 2-10) 11 Todėl Aš atidaviau jį į stipriausios tautos rankas. Ji atmokės jam už jo padarytą skriaudą kitiems. Aš jį bausiu dėl jo niekšybių. 12 Žiaurūs svetimtaučiai nukirs jį ir paliks. Kalnuose ir slėniuose kris jo šakos; sulūžusios šakelės gulės prie uolų ir krašto vandenų. Visos žemės tautos pasitrauks iš jo pavėsio ir paliks jį. 13 Ant jo kritusio stuobrio nusileis padangių paukščiai, o per jo šakas lips krašto žvėrys. 14 Ateityje nė vienas medžių nebesididžiuos aukščiu ir nebesieks debesų, nes visi turi mirti ir į žemę grįžti. 15 Tą dieną, kai jis nuėjo į mirusių buveinę, sukėliau gedulą dėl jo, sulaikiau upes ir sustabdžiau vandenis. Libanas dėl jo liūdės ir laukiniai medžiai alps. 16 Nuo jo kritimo trenksmo sudrebės tautos, - man jį nustūmus į mirusių buveinę. Aname pasaulyje bus paguosti visi Edeno medžiai, Libano rinktiniai ir visi, kuriuos vilgo vanduo. 17 Jie eis į mirusiųjų buveinę, pas žuvusius, kurie pirmiau, kaip jo

rėmėjai, gyveno ūksmėje tarp tautų. 18 Kam prilygsi tu garbe ir didybe tarp Edeno medžių? Su jais tu būsi nustumtas į mirusių buveinę, gulėsi tarp garbės netekusių žuvusiųjų. Taip bus faraonui ir visai jo tautai", sako Viešpats Dievas.

32 skyrius

Pranašo rauda dėl Egipto 1 - 32.

1 Dvyliktais metais dvylikto mėnesio pirmą dieną Viešpats kalbėjo: 2 "Žmogaus sūnau, apraudok faraoną, Egipto karalių. 'Tautų liūte, kaip tu krūtai! Tu buvai kaip krokodilas Nile, siautei upėse, drumstei vandenį kojomis, kėlei bangas'. (Ez 27, 2; 29, 3) 3 Aš išmesiu savo tinklą ir, ištraukęs tave, (Ez 17, 20) 4 numesiu ant žemės atviram lauke; ant tavęs nutūpę maitinsis padangių paukščiai ir žemės žvėrys. 5 Aš tavo kūną numesiu kalnuose ir tavo žuvusiais pripildysiu slėnius. 6 Drėkinsiu žemę tavo tekančiu krauju kalnuose, o upelius pripildys tavo žuvusiųjų kraujas. 7 Kai tavo gyvybė užges, dangus aptems, žvaigždės nebešvies; saulę pridengs debesys ir mėnulis nebespindės. (Iz 13, 10) 8 Dangaus šviesos tau nebešvies ir tavo krašte bus tamsu. 9 Daugelis tautų išsigąs, kai tavo belaisvius ves į nežinomus kraštus. 10 Tavo sunaikinimo dieną karaliai drebės dėl savo gyvybės, kai Aš kardu grasinsiu Egiptui. 11 Babilonijos karaliaus kardas pasieks tave. 12 Nuo priešo - žiauriausiųjų tautų kardo, kris tavųjų daugybė. Jis sunaikins Egipto išdidumą ir minias iššudys. 13 Aš sunaikinsiu jo galvijus prie gausių vandenų, ir jokio žmogaus koja nei gyvulių kanopa nebedrums jų. 14 Aš padarysiu jo vandenis tyrius, upės tekės, lyg skaidrus aliejus. 15 Kai Aš Egipto kraštą paversiu tyrais, sunaikinsiu jo išteklius ir iššudysiu gyventojus, tada jie supras, kad Aš esu Viešpats . 16 Tai rauda, kurią kaip raudą apie Egiptą, giedos tautų dukterys", sako Viešpats Dievas.

17 Dvyliktais metais pirmo mėnesio penkioliktą dieną Viešpats kalbėjo man: 18 "Žmogaus sūnau, giedok raudą apie Egipto minias, kurios eina pas galingųjų tautų dukteris į mirusiųjų buveinę. (Ez 31, 16) 19 'Kuo tu geresnis? Eik ir gulk su garbės netekusiais'. (Iz 14, 11-19) 20 Žuvusiųjų tarpe yra tavo vieta! Ten tu gulėsi su savo

miniomis. (Ez 21, 14) 21 Mirusių buveinėje galingieji karžygiai su savo sąjungininkais kalbės apie tave: 'Jie nužengė žemyn ir guli ramūs kartu su pažemintaisiais, kritusiais nuo kardo'. (Iz 14, 9) 22 Ten yra asiriečių karių kapai; visi krito kovoje. 23 Jie palaidoti giliausioje duobėje, ten Asirijos galia. Jie visi žuvo kovos lauke, o kadaise kėlė išgąstį gyvųjų šalyje. (Iz 14, 15) 24 Ten guli elamitai ir jų tautos žuvusieji; visi žuvę kare, nužeminti nužengė į mirusių šalį. Dabar jie guli duobėje visų užmiršti. 25 Elamą paguldė tarp kritusių ir jo minias aplink jo kapą. Jie visi yra be garbės, kritę nuo kardo. Jie siaubą kėlė gyvųjų šalyje, čia jie yra palaidoti kartu su kitais, žuvusiais kare. 26 Mesekas ir Tubalas yra čia kapuose su savo kariais. Jie visi yra netekę garbės, kritę kare, nes jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje. (Ez 28.2) 27 Jie negulės drauge su senovėje kritusiais karžygiais, kurie ginkluoti nužengė į mirusių buveinę; jiems kardą padėjo po galvos ir skydu pridengė kaulus. 28 Taipgi ir jūs, egiptiečiai, gulėsite drauge su negarbingaisiais, kritusiais kare. 29 Ten guli edomitai su jų karaliais ir kunigaikščiais, kurie, nežiūrint jų karžygiškumo, krito nuo kardo ir guli su negarbingaisiais, nužengusiais į duobę. (Ez 25, 12-14) 30 Ten guli visi šiaurės kunigaikščiai ir visi sidonitai, kritę kare. Nežiūrint jų karžygiškumo, jie yra pažeminti, guli drauge su negarbingaisiais. (Ez 38, 6; 28, 21-23) 31 Faraonas, matydamas juos, ramins save dėl kritusių daugybės. Faraonas ir jo visa kariuomenė krito nuo kardo. (Iz 14, 10) 32 Jis kėlė siaubą gyvųjų šalyje, dabar jis guli drauge su pažemintaisiais", sako Viešpats Dievas.

33 skyrius

Dvasiškių pareigos 1 - 20, Jeruzalė krinta 21 - 33.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, kalbėk savo tautai kas įvyktų, kilus karui krašte. Krašto gyventojai išsirinktų iš savo tarpo šaukl[3], kuris, artėjant priešui, pūstų ragą ir taip įspėtų tautą; 4 jei čia būtų vienas, kuris nepaisytų įspėjimo, nors girdėtų rago garsą, kardas sunaikintų jį. Toks asmuo būtų pats kaltas, 5 nes jis girdėjo ragą, bet nepaisė. Jei jis būtų paklausęs įspėjimo, būtų išgelbėjęs sa-

vo gyvybę. 6 Bet jei šauklys matytų ateinantį priešą, nepūstų rago ir neįspėtų tautos, tai kritusiųjų kaltė kris šaukliui, nes jis nepūtė rago; jis bus atsakingas už jų žuvimą. 7 Žmogaus sūnau, Aš paskyriau tave šaukliu Izraeliui. Jei tu girdi mano Žodį, privalai įspėti juos mano vardu. (Ez 3, 17-19; Iz 56, 9; Žyd 13, 17) 8 Jei Aš sakysiu niekšui: 'niekše, tu mirsi'! Bet tu nieko jam nesakysi ir jo neįspėsi dėl jo klaidingo kelio, niekšas mirs dėl savo nusikaltimo, bet atsakingas už jo mirtį būsi tu. 9 Jei tu įspėsi niekšą dėl jo nusikaltimų, bet jis tavęs neklausys, jis mirs dėl savo nusikaltimo, o tu išgelbėsi savo gyvybę.

10 Žmogaus sūnau, sakyk Izraeliui: 'Jūs sakote, kad esate kalti ir privalote atsakyti už savo kaltes; tai kokiu būdu išliksite gyvi?' 11 Sakyk jiems: 'Kaip Aš gyvas, Aš nemėgstu niekšo mirties, bet noriu, kad niekšas atsiverstų, atsisakytų savo kelio ir gyventų. Nusigręžkite nuo savo piktų kelių! Kodėl jūs norite mirti? (Ez 18, 23-32; Iz 55, 7; Joel 2, 12-13) 12 Tu, žmogaus sūnau, sakyk savo žmonėms : teisiojo neišgelbės jo teisingas elgesys, kai jis nusikals, ir nusikaltėlio niekšybė nepakenks jam, kai jis nusigręš nuo savo piktybių. (Ez 3, 20; 18, 24) 13 Jei Aš sakyčiau teisiajam: tu tikrai būsi gyvas, o jis, pasitikėdamas savo teisingumu, nusikalstų; tai neteisingumas nebus pateisintas jo buvusiu teisingumu, - jis mirs. 14 Jei Aš sakau niekšui, tu mirsi, o jis nusigręžtų nuo piktybių, elgtųsi teisingai: 15 grąžintų užstatą, atiduotų, ką išplėšė, laikytųsi gyvenimo nuostatų, nieko neskriaustų, - jis bus gyvas, nemirs. (Ez 18, 7; Lk 19, 8) 16 Jo nusikaltimai nebus jam priskaityti, nes jis jų atsisakė ir vykdė teisę bei teisingumą; jis tikrai bus gyvas. 17 Tavo tauta sako: 'Viešpaties kelias neteisus', tuo tarpu, jų pačių kelias klaidingas. (Ez 18, 25-30) 18 Jei teisusis nusigręš nuo teisingumo ir padarys nusikaltimą, jis mirs dėl jo. 19 O jei niekšas nusigręš nuo niekšybės ir laikysis teisės bei teisingumo, jis bus gyvas. 20 Jūs sakote: 'Viešpaties kelias neteisingas'. Izraeli, Aš teisiu tave, remdamasis tavo klaidingais keliais".

21 Dvyliktais tremties metais dešimto mėnesio penktą dieną pabėgėlis, atėjęs iš

Jeruzalės, pasakė: "Miestas krito". (Ez 24, 26) 22 Pabėgėliui dar neatvykus, vakare Viešpats palietė mane. Jis atvėrė mano burną, ir aš nebetylėjau. 23 Viešpats kalbėjo man: 24 "Žmogaus sūnau, Izraelio gyventojai, būdami griuvėsiuose, sako: 'Abraomas būdamas vienas vyras, paveldėjo kraštą, o mūsų yra daug, tad jis mums tikrai priklauso'. (Iz 51, 2; Mal 2, 15) 25 Tu juos įspėk Viešpaties vardu: 'Jūs valgote mėsą su krauju, garbinate stabus ir praliejate nekaltą kraują; argi jūs tikitės paveldėti kraštą? 26 Jūs pasitikite kardu, elgiatės pasibaisėtinai, išniekinate savo artimo žmoną, ar taip elgdamiesi jūs norite paveldėti kraštą?' 27 Taip jiems sakyk: 'Kaip Aš gyvas, Aš jus bausiu: visi, gyveną namų griuvėsiuose, kris nuo kardo; esančius atvirame lauke, draskys laukiniai žvėrys, o kurie slapstosi pilyse ir olose, bus maro sunaikinti. 28 Aš paversiu kraštą tyrlaukiais, jo išdidumui padarysiu galą. Izraelio kalnai bus taip ištuštėję ir užmiršti, kad jais niekas nebekeliaus. 29 Kai kraštą paversiu visiška dykuma dėl jų nusikaltimų, tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.' 30 Žmogaus sūnau, tavo tauta savo tarpe ir pasieniais apie tave kalba: 'Eikime pasiklausyti Viešpaties Žodžio'. 31 Jie ateina pas tave pulkais, sėdi tavo akivaizdoje, klausosi tavo kalbos, tačiau nevykdo. Jie kalba draugiškai, bet jų širdis yra klastinga. (Iz 53, 1; Jok 1, 22) 32 Tu esi jiems, kaip giedantis meilės arijas, turintis puikų balsą ir gerai skambinantis arfa. Jie klausosi, ką kalbi, tačiau nevykdo. 33 Bet kai įvyks, kas buvo sakyta, o tai tikrai įvyks, tada jie supras, kad jų tarpe buvo pranašas". (Ez 2, 5)

34 skyrius

Tautos vadų nusikaltimas 1 - 10, Viešpats rūpinsis savo tauta 11 - 31.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk apie Izraelio valdovus ir jiems sakyk, kad taip sako Viešpats Dievas.' Vargas Izraelio ganytojams, kurie patys save gano. Juk ganytojai turėtų ganyti bandą! (Ez 13, 2; Jer 23, 1-6) 3 Jūs naudojate avių pieną, vilnomis apsirengiate, nupenėtas pjaunate, bet jų neganote. 4 Silpnųjų neprižiūrite, sergančių negydote, sužeistų nesutvarstote, paklydusių ir prapuolusių neieškote, bet valdote geležine ranka. (Zach 11, 16; 1 Pt 5, 3) 5 Mano kaimenė išsi-

sklaidė, nes nebuvo ganytojų; ji tapo ėdesiu laukiniams žvėrims. (Mt 9, 36) 6 Mano avys išsisklaidė visame krašte, kalnuose ir aukštumose; nė vienas nesirūpino jomis, nei jų ieškojo.' 7 Dabar, ganytojai, išgirskite mano Žodį. 8'Kaip Aš gyvas, mano avys tapo grobiu ir ėdesiu laukiniams žvėrims, nes čia nebuvo ganytojų, kurie mano kaimene rūpintųsi. Ganytojai ganė patys save, bet neganė mano avių. 9 Ganytojai, klausykite mano Žodžio! 10 Aš esu prieš jus, Aš reikalausiu savo avių iš jūsų ir padarysiu jums galą. Jūs nebeganysite toliau nei mano avių, nei patys savęs. Aš išplėšiu savo avis iš jūsų nasrų, ir jos nebebus jums ėdesiu.

11 Aš pats ieškosiu savo avių ir jomis rūpinsiuos. (Mt 9, 36; 10, 6) 12 Kaip ganytojas rūpinasi avimis nelaimės dieną, kai jos išsklaidomos, taip Aš rūpinsiuos savo avimis; jas išgelbėsiu ir surinksiu iš visų vietovių, kuriose jos buvo išsklaidytos audringą, debesuotą ir tamsią dieną. (Lk 15, 4) 13 Aš jas surinksiu iš tautų ir iš kraštų, grąžinsiu į jų kraštą ir ganysiu Izraelio kalnuose prie upelių. 14 Aš ganysiu jas gražiuose slėniuose, aukštuose Izraelio kalnuose ir žaliuojančiose, vešliose lankose. (Ps 23, 2) 15 Aš pats ganysiu savo avis ir surasiu joms poilsio vietą. 16 Paklydusių ieškosiu, išklaidytas surinksiu, sužeistas aptvarstysiu, silpnas prižiūrėsiu, riebiąsias ir tvirtąsias teisingai valdysiu.' 17 Su jumis, mano kaimene, Aš taip elgsiuos: vertinsiu kiekvieną atskirai, gerus ir blogus, avinus ir ožius. (Mt 25, 32) 18 Kai ganotės ganykloje, kodėl suminate ko nesuėdate? Kai geriate tyrą vandenį, kodėl likusį sudrumsčiate kojomis? 19 Mano kitos avys turi maitintis tuo, kas jūsų suminta, ir gerti, kas sudrumsta? 20 Aš pats darysiu teismą tarp riebiųjų ir liesiųjų avių. 21 Kadangi jūs silpnąsias šonais ir pečiais stumiate ir ragais badote, 22 tai Aš savo avis gelbėsiu. Jos nebebus jums grobiu, Aš jus teisiu pagal jūsų darbus. 23 Aš joms paskirsiu Ganytoją; kuris bus lyg mano tarnas Dovydas. Jis jas ganys ir bus jų Ganytojas. (Ez 37, 24; Jn 10, 12-16; Jer 30, 9; Oz 3, 5) 24 Aš, Viešpats, būsiu jų Dievas ir jų Ganytojas bus lyg mano tarnas Dovydas; Aš, Viešpats, taip sakau. 25 Aš padarysiu su jomis Sandorą ir krašte išnaikinsiu laukinius žvėris. Tada visi galės ramiai gyventi ir saugiai miegoti tyruose ir miškuose. (Ez 37, 26) 26 Aš jiems ir visam kraš-

tui duosiu rasos ir lietaus tinkamu metu; tai bus mano palaimos lietus. 27 Medžiai ves vaisius ir žemė duos derlių. Jie saugiai gyvens krašte ir patirs, kad Aš esu Viešpats. Aš sulaužysiu jų jungą ir išgelbėsiu juos iš rankos tų, kuriems jie vergavo. 28 Jie nebebus tautoms grobiu, ir laukiniai žvėrys (svetimieji) jų nebeės. 29 Aš duosiu jiems gausų derlių, jie nebadaus ir nekentės tautų paniekos. (Ez 36, 20) 30 Jie patirs, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas, o Izraelis mano tauta. 31 Jūs esate mano avys, avys mano ganyklos, o Aš - Viešpats, jūsų Dievas", sako Viešpats Dievas. (Ps 100, 3)

35 skyrius

Pranašavimas prieš edomitus 1 - 15.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk apie Seiro kalnus. (Ez 25, 8, 12) 3 Seiro kalnai, Aš esu prieš jus! Aš ištiesiu savo ranką prieš jus ir paversiu jus baisiais tyrais. 4 Jūsų miestus paversiu griuvėsiais, jūs tapsite tyrlaukiais. Tada suprasite, kad Aš esu Viešpats. 5 Kadangi jūs visada buvote izraelitų priešai ir pagelbėjote juos naikinti jų priespaudos metu, 6 jūs nusikaltote nekaltu krauju, todėl, kaip Aš gyvas, jų kraujas sekios jus. (Apr 16, 5-6) 7 Aš visiškai sunaikinsiu Seiro kalnyną ir paversiu jį tyruma. 8 Aš padengsiu kalnus kritusiais lavonais; jie gulės kalvose, slėniuose ir tarpekliuose. 9 Jūsų miestai bus negyvenami griuvėsiai. Tada jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats. 10 Jūs sakėte: 'Šios dvi tautos (Izraelis ir Judėja) bus mano, mes jas paveldėsime', nors Aš, Viešpats, buvau su jais. 11 Todėl, kaip Aš gyvas, atlyginsiu jums tuo pačiu, ką jie patyrė iš jūsų; pagal jūsų darbus teisiu jus. 12 Tada jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats. Aš girdėjau, kai jūs plūdote ir kalbėjote prieš Izraelio kraštą: 'Jis yra tuščias, mes lengvai prarysime jį!' 13 Jūs įžūliai burnojote prieš mane; Aš girdėjau. 14 Kaip jūs džiaugėtės Izraelio užėmimu, 15 taip Aš jums padarysiu; Seiro kalne ir visas Edome, jūs tapsite tyrais! Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats". (Ez 25, 3; Ps 137, 7)

36 skyrius

Pažadas Izraelio tautai 1 - 38.

1 "Žmogaus sūnau, pranašauk Izraeliui, nes taip sako Viešpats: Izraelio kalnai, iš-
rskite Viešpaties Žodį! (Ez 6, 2) 2 Kadangi priešas sakė: 'Jeruzalė ir Judėja sunai-
os! Mes paveldėsime jas!'(Ez 25, 3) 3 Todėl pranašauk, nes taip sako Viešpats
ievas. Kadangi jus naikino ir spaudė iš visų pusių, tautos užėmė jus, liežuviais ma-
ir niekino, 4 todėl, Izraelio kalnai, išgirskite Viešpaties Žodį! Štai ką Viešpats
ievas sako apie kalnus, kalvas, tarpkalnes, slėnius, sugriautus ir tuščius miestus,
rie teko aplinkinėms tautoms grobiu ir pajuoka. 5 Aš, Viešpats Dievas, kalbu ugnin
i užsidegęs prieš aplinkines tautas ir Edomą. Jos pasisavino mano kraštą džiūgau-
mos, žudydamos, išniekindamos ir plėšdamos. (Ez 35, 15) 6 Todėl kalbėk Izraelio
raštui, jo kalnams, kalvoms, aukštumoms ir slėniams, nes kalbu įnirtęs, kadangi
s kenčiate tautų panieką. 7 Aš pakėliau savo ranką ir prisiekiau, kad aplink jus gy-
enančios tautos taip pat kentės panieką. 8 Jūs, Izraelio kalnai, žaliuokite ir neškite
aisių mano tautai Izraeliui, nes jie greitai sugrįš į savo tėviškę. 9 Aš ateisiu ir lai-
minsiu jus; jūsų žemė bus dirbama, laukai sėjami. 10 Gausus žmonių skaičius gyvens
iame krašte; Izraelio namai bus pilni. Miestai bus atstatyti ir apgyventi. 11 Žmonių
gyvulių skaičiai augs. Jūs čia gyvensite kaip senovėje, Aš jus laiminsiu ir jums pa-
ėsiu. Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats. 12 Mano tautos žmonės vaikštinės savo
alnuose. Jie juos paveldės, ir jie bus jų nuosavybė; jų vaikai nebebus pašalinti iš tų
ietų.

13 Izraeli, apie tave buvo sakoma: 'Tu naikinai (ėdei) žmones ir tautų vaikus'. 14
u toliau nebenaikinsi žmonių ir tautų vaikų. 15 Tu daugiau nebegirdėsi tautų paniekos
pagonių pajuokos, nei nustosi savo tautos žmonių", sako Viešpats Dievas.

16 Viešpats kalbėjo man: 17 "Žmogaus sūnau, izraelitai, gyvendami šiame krašte,
utepė jį savo veiksmais ir darbais. Jų elgesys buvo blogas ir nešvarus. (3 M 18, 25-
8) 18 Aš išliejau savo įnirtį ant jų dėl pralieto nekalto kraujo ir stabų garbinimo. 19
š išsklaidžiau juos tautose ir išblaškiau kraštuose. Aš teisiau juos pagal jų veiksmus
darbus. 20 Gyvendami tarp tautų, jie sutepė mano šventą vardą. Žmonės sakė apie

juos: 'Šiti yra Viešpaties tauta, tačiau ji buvo ištremta iš savo krašto'. (Iz 52, 5) 21 Man nepatiko jų elgesys - mano švento vardo išniekinimas svetimose tautose. (Ez 20, 9) 22 Sakyk izraelitams, kad taip sako Viešpats Dievas: 'Izraelitai, ne dėl jūsų Aš tai darau, bet dėl savo švento vardo, kurį jūs sutepėte pagonių tarpe, pas kuriuos gyvenote tremtyje.' (Ps 115, 1; Jer 14, 7) 23 Aš atstatysiu garbę savo didžiam vardui, pasirodysiu šventas jų akivaizdoje, ir tautos pripažins, kad Aš esu Viešpats. (Ez 37, 28) 24 Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš kraštų ir parvesiu jus į jūsų kraštą. 25 Aš nuplausiu jus švariu vandeniu, apvalysiu jus nuo stabų, ir jūs tapsite švariais. (Zach 13, 1; Žyd 10, 22) 26 Aš duosiu jums naują širdį ir naują dvasią. Aš išimsiu jūsų akmeninę širdį ir duosiu žmogaus širdį. (Ez 11, 19) 27 Aš įkvėpsiu jums savo Dvasios, jūs laikysitės mano teisės ir vykdysite ją. (Ez 37, 24; 39, 29; Iz 44, 3) 28 Jūs gyvensite krašte, kurį daviau jūsų tėvams, ir būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas. (Ez 11, 20) 29 Aš nuplausiu visus jūsų nešvarumus, laiminsiu jūsų laukų derlių, - bado nebebus. 30 Aš medžių vaisius ir laukų derlių dauginsiu, ir jūs nebekęsite bado ir tautų paniekos. (Joel 2, 17-19) 31 Tada jūs atsiminsite savo piktą elgesį, blogus darbus ir šlykštėsitės jais bei savo nusikaltimais. (Ez 16, 61-63) 32 Bet ne dėl jūsų Aš tai darysiu. Izraelitai, žinokite, gėdykitės ir raudonuokite dėl savo veiksmų. 33 Tuomet, kai Aš jus nuvalysiu nuo visų nusikaltimų, apgyvendinsiu miestus ir atstatysiu, kas sugriauta. 34 Apleisti laukai vėl bus dirbami. Keleiviai, matę juos apleistus, 35 sakys: 'Tyrais virtęs kraštas, - kaip Edeno sodas; ištuštėję ir sugriauti miestai - atstatyti ir apgyventi.' 36 Tada tautos, gyvenančios aplink jus, supras, kad Aš, Viešpats, atstatiau, kas sugriauta ir sunaikinta, Aš, Viešpats, taip kalbėjau ir Aš taip darau. (Ez 17, 24) 37 Aš laiminsiu Izraelį ir leisiu jam augti ir klestėti. (Mik 2, 12) 38 Jų bus kaip avių (aukų) Jeruzalėje šventės metu. Sugriauti miestai bus pilni žmonių, ir jie pripažins, kad Aš esu Viešpats".

37 skyrius

Vizija - sudžiūvę kaulai 1 - 28.

1 Viešpats palietė mane; Dvasia nuvedė mane į lauką pilną kaulų. 2 Jis vedžiojo mane tarp jų. Sausų kaulų buvo labai daug tame lauke. 3 Staiga Jis paklausė manęs: "Žmogaus sūnau, ar gali šitie kaulai atgyti?" Aš atsakiau: "Viešpatie Dieve, Tu tai žinai". 4 Jis sakė man: "Pranašauk šitiems kaulams: Sudžiūvę kaulai, išgirskite Viešpaties Žodį". 5 Viešpats Dievas sako šitiems kaulams: "Aš įliesiu jums gyvybės dvasią, ir jūs tapsite gyvi! (Ps 104, 30) 6 Aš duosiu jums gyslas, užauginsiu mėsą, apvilksiu oda. Tada jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats". (Iz 26, 19) 7 Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė. Pranašaujant pasigirdo ūžesys, ir pastebėjau kaulus judant; jie suartėjo prie vienas kito. 8 Aš žiūrėjau: jie buvo apaugę mėsa, su gyslomis ir oda apdengti, bet jokio kvėpavimo nebuvo juose. 9 Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, pranašauk, kad Dvasia pajudintų kritusius kaulus iš keturių šalių ir, kad jie atgytų". 10 Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė. Dvasios jėga padvelkė į juos; jie atgijo, ir labai didelis jų pulkas atsistojo ant kojų. 11 Tada Viešpats sakė man: "Žmogaus sūnau, šitie kaulai yra Izraelis. Jis sako: 'Mūsų kaulai išdžiūvo, nebetekome vilties ir esame užmiršti'. 12 Pranašauk ir sakyk jiems, kad Aš Viešpats Dievas atversiu jų kapus ir juos, mano tautą, išvesiu iš jų ir parvesiu į Izraelio kraštą. 13 Mano tauta, tada jūs patirsite, kad Aš esu Viešpats. 14 Mano Dvasia dvelks jumyse, jūs būsite gyvi. Aš parvesiu jus į jūsų kraštą. Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats. Aš tai pranešiau ir įvykdysiu", sako Viešpats.

15 Viešpats kalbėjo man: 16 "Žmogaus sūnau, imk medžio lentelę ir užrašyk ant jos 'Judėja ir jos sąjungininkai'. Po to imk kitą medžio lentelę ir užrašyk ant jos: 'Juozapas - (Efraimo medžio lentelė) ir visi Izraelio sąjungininkai'. (Ez 4, 1) 17 Tada sudėk jas ir paimk abi į vieną ranką. 18 Kai tavo žmonės sakys: 'Paaiškink mums, ką tai reiškia?' 19 Atsakyk jiems, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: 'Juozapo lentelę (Efraimo lentelę) ir Izraelio padermių sąjungininkus Aš sujungsiu su Judėjos lentele ir padarysiu vieną medį savo rankoje.' 20 Kai tu tas lenteles, ant kurių užrašei, laikysi savo rankoje jų akivaizdoje, 21 sakyk jiems, kad Aš, Viešpats Dievas, sakau:

Aš surinksiu izraelitus iš visų tautų ir parvesiu juos į jų kraštą. (Ez 36, 24) 22 Aš padarysiu iš jų vieną tautą Izraelio kalnuose. Vienas karalius viešpataus jiems visiems, nebebus dviejų tautų, ir jie nebesuskils į dvi karalystes, (Iz 11, 12-13; Oz 2, 2; Jer 3, 18) 23 Jie nebegarbins stabų ir jais nebenusikals. Aš apvalysiu ir išgelbėsiu juos iš jų atpuolimo bei nusikaltimų. Jie bus mano tauta, ir Aš būsiu jų Dievas. (Ez 36, 28) 24 Mano tarnas, lyg Dovydas bus jiems Karalius, ir jie turės vieną Ganytoją. Jie laikysis mano teisės ir vykdys mano nuostatus. (Ez 34, 23; 36, 27) 25 Jie gyvens krašte, kuriame gyveno jų tėvai; Aš jį daviau savo tarnui Jokūbui. Jie, jų vaikai ir vaikų vaikai liks gyventi ten. Karalius, kuris prilygsta mano tarnui Dovydui, bus jiems kunigaikštis amžinai. 26 Aš sudarysiu su jais Sandorą, ji bus amžina. Aš juos laiminsiu ir dauginsiu, šventovė bus visada jų krašte. (Ez 34, 25; Iz 54, 10) 27 Aš gyvensiu tarp jų ir būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta. 28 Kai Aš atsteigsiu amžiams savo šventovę jų tarpe, tautos žinos, kad Aš esu Viešpats ir Izraelis mano tautą". (Ez 36, 36)

38 skyrius

Gogas 1 - 23.

1 Viešpats kalbėjo man: 2 "Žmogaus sūnau, pranašauk apie Gogą, Magogo, Meseko ir Tubalo vyriausią kunigaikštį, ką Aš, Viešpats Dievas, sakau apie jį: (Ez 39, 1; Apr 20, 8; Ez 32, 26) 3 Goge, Meseko ir Tubalo vyriausias kunigaikšti, Aš eisiu prieš tave, 4 Aš tave prisiviliosiu, įversiu kablį į žiaunas ir ištrauksiu tave su visa kariuomene: arkliais bei raiteliais, apsišarvavusiais ietimis, skydais ir kardais. (Ez 29, 4) 5 Persai, etiopai ir putai, ginkluoti skydais ir šalmais, yra su tavimi; 6 Gomero ir Togarmo pulkai, iš tolimosios šiaurės, ir skaitlingi kitų tautų būriai irgi žygiuoja su tavimi. 7 Pasiruošęs budėk su visa kariuomene, kuri yra tavo vadovybėje! 8 Po daugelio metų, paskutiniais laikais tu atžygiuosi į kraštą, atpratusį kovoti, kuris ilgą laiką buvo virtęs tyrais, dabar surinkta ši tauta iš daugelio kraštų Izraelio kalnuose. Jie grįžę čia saugiai gyvena. 9 Tu atžygiuosi kaip audra, kaip debesis uždengsi šį kraštą; su tavimi bus tavo ir kitų tautų pulkai. 10 Tavo širdyje kils pikta mintis, ir tu apsispręsi žygiui; 11 užpulsi atvirą, neturintį tvirtovių kraštą, ramiai ir saugiai gyvenan-

čią tautą, neturinčią nei pilių, nei vartų, nei užkaišČių. 12 Tu galvojai plėšti, grobį, išvežti ir nuskriausti kraštą, kuris tyrais buvo paverstas, bet vėl atstatytas; tauta surinkta iš daugelio tautų, dabar prasigyvenusi, turinti bandas ir gyvenanti žemės centre (Ez 5, 5) 13 Sąba ir Dedanas bei jų pirkliai ir Tarsio prekybininkai tavęs klaus: 'Ar atžygiavai plėšti? Ar surinkai pulkus išgabenti sidabrą, auksą, bandas ir viso krašto turtą?' 14 Žmogaus sūnau, pranašauk Gogui, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: Tuo metu, kai mano tauta Izraelis saugiai gyvens, tu 15 atžygiuosi iš tolimiausios šiaurės; su tavimi daugybė tautų, visi su savo raitelių pulkais, galinga kariuomene. 16 Tu atžygiuosi prieš mano tautą Izraelį ir, kaip debesis, apdengsi kraštą. Tai įvyks paskutinėse dienose. Aš atvesiu tave į mano kraštą, kad visos tautos žinotų, kad Aš esu šventas. 17 Tu esi tas, apie kurį labai seniai mano tarnai, Izraelio pranašai, kalbėjo, kad Aš tave prieš juos atvesiu. (Iz 24, 21; 63, 6; Joel 4, 2, 13; Sof 3, 8) 18 Aš, Viešpats Dievas, anais laikais sakiau: kai tu, Goge, atžygiuosi prieš Izraelio kraštą, mano įnirtis pakils. 19 Aš sakau, kad tą dieną, mano rūstybės įkarštyje, Izraelio krašte bus didelis žemės drebėjimas (sukrėtimas) 20 Žuvys jūroje , padangių paukščiai, laukiniai žvėrys ir visa, kas gyva žemėje, ir visi žmonės drebės mano akivaizdoje. Kalnai ir uolos subyrės, sienos iš pamatų griuš. 21 Aš, Viešpats Dievas, sukelsiu prieš Gogą tokią paniką, kad jo vyrai kariaus vienas prieš kitą. 22 Aš bausiu jį maru ir kraujo praliejimu. Smarkus lietus, kruša ir siera su ugnimi kris ant jo kariuomenės ir ant tautų, kovojančių jo pusėje. (Apr 20, 9) 23 Aš pasirodysiu galingas ir šventas daugelio tautų akivaizdoje. Tada jie išpažins, kad Aš esu Viešpats" (Ez 29, 6)

39 skyrius

Gogo sunaikinimas 1 - 29.

1 "Tu, žmogaus sūnau, pranašauk apie Gogą ir sakyk, kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: 'Goge, vyriausias Meseko ir Tubalo kunigaikšti, Aš esu prieš tave. (Ez 38, 2) 2 Aš tave atvesiu iš tolimiausios šiaurės į Izraelio kalnus, 3 o čia sulaužysiu lan-

ką tavo kairėje ir išmušiu ietį iš tavo dešinės. 4 Tu ir visi tavo pulkai bei kitų tautų kariuomenė, esanti su tavimi, krisite Izraelio kalnuose. Aš atiduosiu tave ir tavo talkininkus ėdesiu paukščiams ir laukiniams žvėrims. 5 Tu krisi atvirame lauke, nes Aš taip sakau. 6 Aš įžiebsiu ugnį Gogo krašte - Magoge, jo saugiai gyvenančiose jūros salose. Tada jis žinos, kad Aš esu Viešpats. 7 Mano šventas vardas bus žinomas Izraelio tautoje, ir Aš nebeleisiu jo sutepti. Tada tautos žinos, kad Aš esu Viešpats, Izraelio Dievas. 8 Aš, Viešpats, sakau, kad ta diena, apie kurią Aš kalbėjau, ateis ir įvyks. 9 Izraelio miestų gyventojai išėję surinks ginklus: mažuosius ir didžiuosius skydus, lankus, strėles, ietis ir durtuvus ir jais kūrens septynerius metus. (Ps 46, 10) 10 Jie nesigamins kuro iš apylinkių miškų. Ginklai bus jų kuras. Jie naikins tuos, kurie juos naikino, ir apiplėš tuos, kurie juos apiplėšė; taip Aš, Viešpats Dievas, sakau. 11 Gogo kapinės bus Izraelyje, Keleivių slėnyje, į rytus nuo Negyvosios jūros. Jos uždarys kelią keleiviams. Ten bus palaidodotas Gogas bei jo pulkai; ir ta vieta bus vadinama 'Gogo karių slėniu'. 12 Izraelitai, valydami kraštą, laidos juos septynis mėnesius; 13 visi krašto gyventojai padės. Jie garbingai minės tą dieną, - mano pergalės dieną. 14 Po septynių mėnesių bus paskirti vyrai, kurie ieškos krašte nepalaidotų ir juos laidos, valydami šalį. 15 Suradę žmogaus kaulus, pažymės tą vietą, o duobkasiai juos palaidos Gogo karių slėnyje. 16 Gretimo miesto vardas bus Amona. Taip kraštas bus apvalytas!'

17 Tu gi, žmogaus sūnau, sukviesk iš visur paukščius bei laukinius žvėris prie mano didelės puotos, kurią parengiau jiems Izraelio kalnuose; mėsos ir kraujo bus apsčiai. 18 Jūs ėsite galiūnų kūnus ir gersite kunigaikščių kraują, vietoje avinų ir ėriukų, ožių, jaučių ir nupenėtų Basano gyvulių. 19 Jūs priėsite taukų ir prisigersite kraujo mano jums prirengtoje puotoje. 20 Jūs prisisotinsite prie mano stalo žirgų, raitelių, karžygių ir karių lavonais. 21 Taip, Aš iškelsiu savo garbę tautose; jos matys mano teismą, kurį įvykdysiu ir pajus ranką, kurią uždėsiu ant jų. 22 Nuo tos dienos Izraelis žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas. 23 Tautos pripažins, kad Izrae-

lis buvo patekęs į nelaisvę dėl savo nusikaltimų. Jie nusikalto man, todėl Aš nusigręžiau nuo jų ir atidaviau juos jų priešams. (Iz 54, 8) 24 Dėl jų nešvarių elgesių ir nusikaltimų Aš tai padariau ir pasitraukiau nuo jų. 25 Dabar Aš, Viešpats Dievas, pasigailėsiu Jokūbo ainių, - būsiu malonus Izraeliui. Aš būsiu jiems gailestingas dėl savo vardo. (Ez 16, 53-63) 26 Jie neatsimins savo nusikaltimų ir neištikimybės man; jie vėl saugiai gyvens savame krašte ir niekas jų negąsdins. 27 Parvedęs juos iš tautų bei surinkęs iš jų priešų kraštų, Aš pasirodysiu šventas tautų akivaizdoje. 28 Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats, jų Dievas; nors juos buvau išsklaidęs tarp tautų, bet juos vėl surinkau ir parvedžiau, - nė vieno jų ten nepalikau. 29 Aš nebeslėpsiu savo veido nuo jų, nes Aš savo Dvasią išliejau ant jų", sako Viešpats Dievas. (Ez 36, 26-27; Jz 44, 3)

40 skyrius

Naujoji šventovė 1 - 49.

1 Dvidešimt penktais tremties metais, keturioliktais metais po miesto paėmimo, pradžioje metų dešimtą dieną, Viešpats palietė mane. 2 Dieviškoje vizijoje Jis nuvedė mane į Izraelio kraštą ir nuleido ant labai aukšto kalno. Pietų pusėje buvo lyg miesto pastatas. 3 Radau vyrą, kuris žėrėjo lyg žalvaris. Jis stovėjo vartuose, rankose laikė lininę virvę ir matuoklę. (Ez 47, 3; Zach 2, 5; Pat 21, 15) 4 Tas vyras tarė man: "Žmogaus sūnau, ką tau rodysiu, stebėk akimis, klausyk ausimis ir suprask mintimis, nes tam tu esi čia. Visa, ką matysi, paskelbk Izraeliui." (Ez 44, 5) 5 Štai čia, apie visą šventovės pastatą, buvo mūro siena. Vyras laikė rankoje šešių mastų ilgio matuoklę. Mastas buvo ilgesnis už paprastą mastą rankos plaštaka. Jis matavo tą mūro sieną. Mūras buvo vienos matuoklės storio ir to paties aukščio. 6 Jis, nuėjęs prie rytinių vartų, užlipo laiptais ir matavo vartų slenkstį. Jo storis buvo viena matuoklė. 7 Vartų niša (sienos įdubimas) buvo vieno masto ilgio ir vieno masto pločio. Vieta tarp nišos ir vartų buvo penkių mastų pločio, o vartų slenksčio plotis į prieangį - vienas mastas. 8 Vartų prieangis buvo aštuonių mastų. 9 Sienos iškyšulys prieang-

gyje buvo dviejų mastų. 10 Rytinėje pusėje, prie vartų, iš abiejų pusių buvo po tris nišas to paties dydžio, ir sienos iškyšuliai abiejose pusėse vienodo dydžio. 11 Jis dar išmatavo vartų plotį, kuris buvo dešimt mastų, o vartų ilgis - trylika mastų. 12 Prieš nišas buvo žema tvorelė vieno masto pločio. Tokia buvo abiejose pusėse po vieną mastą pločio, o abi nišos buvo po šešis mastus ilgio. 13 Po to jis išmatavo vartus nuo vienos nišos šono iki kito: anga buvo dvidešimt penkių mastų. 14 Išmatavus paskutinę patalpą, jos plotis buvo šešiasdešimt mastų. 15 Nuo išorinių vartų priekio iki vidaus prieangio išorinės pusės vartų buvo penkiasdešimt mastų. 16 Šoninėse nišose buvo langai su groteliais, taip pat ir vartų šonuose. Prieangyje buvo langų, o ant iškyšulių-palmių vaizdai. 17 Jis nuvedė mane į išorinį šventorių. Šventorius buvo išgrįstas akmenimis. Aplink šventorių buvo tridešimt kambarių. 18 Akmeninis grindinys tęsėsi iki vartų; prie vartų jis buvo žemesnis. 19 Šventoriaus plotis nuo išorinių žemutinių vartų iki vidaus vartų buvo šimtas mastų. 20 Jis nuvedė mane į šiaurės pusę. Čia buvo išorinio šventoriaus vartai. Jis išmatavo jų ilgį ir plotį. 21 Abiejose pusėse buvo po tris nišas. Prieangio iškyšulių buvo tos pačios išmieros kaip pirmųjų vartų: penkiasdešimt mastų ilgio ir dvidešimt penkių mastų pločio. 22 Jų ir prieangio langai bei palmių vaizdai buvo tokie pat, kaip rytų pusės vartų. Užėjimas buvo septynių laiptų. Prieangis buvo viduje. 23 Šiaurės pusės šventoriaus vartai buvo prieš vidaus vartus, kaip ir rytų pusės vartai. Nuo vartų iki vartų buvo šimtas mastų. 24 Po to jis nuvedė mane į pietų pusę. Čia buvo pietų pusės vartai. Jų nišos, iškyšuliai ir prieangis buvo to paties dydžio. 25 Jų langai ir prieangio langai aplinkui buvo tokie pat kaip kiti: prieangio ilgis buvo penkiasdešimt, o plotis dvidešimt penkių mastų. 26 Užėjimas buvo septynių laiptų. Prieangis buvo viduje, o palmių vaizdai - ant abiejų iškyšulių. 27 Pietų šventoriaus pusėje buvo pietų pusės vartai. Nuo vienų vartų iki kitų buvo šimtas mastų. (Ez 40, 28-47) 28 Jis įvedė mane į šventorių per pietų pusės vartus. Jis matavo vartus. Jų išmieros buvo tos pačios kaip ir kitų. 29 Jų nišos, iškyšuliai ir prieangis buvo to paties dydžio, kaip kiti; jų ir prieangio langai buvo aplin-

kui. Visas jų ilgis buvo penkiasdešimt ir plotis dvidešimt penkių mastų. 30 Prieangis aplinkui buvo dvidešimt penkių mastų ilgio ir penkių mastų pločio. 31 Prieangis buvo atkreiptas į išorinę šventoriaus pusę. Ant iškyšulių abiejose pusėse buvo palmių vaizdai. Į jį vedė aštuoni laiptai. 32 Po to jis nuvedė mane prie vartų, kurių frontas buvo į rytų pusę, ir matavo vartus. Jie buvo tokio paties dydžio kaip kiti. 33 Jų nišos, iškyšuliai ir prieangis taip pat buvo to paties dydžio; langai buvo aplinkui ir prieangyje. Jų ilgis buvo penkiasdešimt ir plotis dvidešimt penki mastai. 34 Jų prieangio frontas buvo nukreiptas į išorinį šventorių; ant iškyšulių buvo palmių vaizdai abiejose pusėse. Į jį vedė aštuoni laiptai. 35 Po to jis nuvedė mane prie šiaurės vartų ir matavo juos. Jų išmieros buvo tokios pat kaip ir kitų. 36 Jų nišos, iškyšuliai ir prieangis buvo tų pačių išmierų; aplinkui buvo langai, jų ilgis buvo penkiasdešimt ir plotis dvidešimt penki mastai. 37 Prieangio frontas buvo į išorinį šventorių, o ant iškyšulių abiejose pusėse buvo palmių vaizdai; į jį vedė aštuoni laiptai. 38 Prie prieangio įėjimo buvo kambarys. Čia plaudavo aukas. 39 Prieangyje prie vartų buvo po du stalu vienoje ir kitoje pusėje. Ant jų pjaudavo deginamąsias aukas. Jos buvo aukojamos už nuodėmę ir nusikaltimą. 40 Prie išorinės prieangio sienos, link šiaurės vartų, buvo du stalai vienoje pusėje ir du stalai kitoje. 41 Keturi stalai buvo išorinėje ir keturi vidinėje vartų pusėje - viso aštuoni stalai, ant kurių pjaudavo aukas. 42 Čia taipgi buvo keturi stalai iš nutašytų akmenų: pusantro masto ilgio, pusantro pločio bei vieno masto aukščio - įrankiams pasidėti, kuriais pjaudavo deginamąsias ir kitas aukas. 43 Aplink stalus buvo pritvirtintos briaunos plaštakos pločio. Tie stalai buvo skirti aukų mėsai padėti. 44 Po to jis nuvedė mane į vidujinį šventorių. Čia buvo du kambariai. Vienas šiaurinėje pusėje, frontu į pietus, antras pietų pusėje, frontu į šiaurę. 45 Jis man pasakė, kad kambarys frontu į pietus skirtas kunigams, atliekantiems šventovėje pareigas. 46 Kambarys frontu į šiaurę skirtas kunigams, atliekantiems aukuro tarnybą. Levio sūnų tik Sadoko sūnūs turi teisę tarnauti Viešpačiui. (Ez 43, 19; 44, 15; 1 Kar 1, 8, 39; 1 Ch 5, 34) 47 Jis išmatavo šventorių. Jo ilgis ir plotis buvo vienodas,

po šimtą mastų - kvadratas. Aukuras stovėjo šventovės priekyje. (Ez 43, 13) 48 Jis įvedė mane į šventovės prieangį ir išmatavo prieangio iškyšulius. Jie buvo penkių mastų abiejose pusėse. Vartų plotis buvo keturiolikos mastų, ir vartų sienų storis trijų mastų abiejose pusėse. (1 Kar 6, 3) 49 Prieangis buvo dvidešimt mastų ilgio ir dvylika pločio. Į jį vedė dešimt laiptų. Kolonos stovėjo prie iškyšulių abiejose pusėse. (1 Kar 7, 21)

41 skyrius

Šventovės vidus 1 - 26.

1 Jis įvedė mane į šventovę ir išmatavo kolonas. Jos buvo šešių mastų storio. 2 Įėjimo plotis buvo dešimties mastų, sienos abiejose įėjimo pusėse buvo penkių mastų storio. Jis išmatavo šventovės pastatą, kuris buvo keturiasdešimt mastų ilgio ir dvidešimt mastų pločio. 3 Įėjęs į vidujinę patalpą - švenčiausiąją, išmatavo ir ją; švenčiausiosios durų kolonos buvo dviejų mastų, durų anga šešių mastų, durų sienų plotis abiejose pusėse septynių mastų; 4 patalpos plotis ir ilgis vienodas - po dvidešimt mastų. Jis man sakė: tai visų švenčiausioji (vieta). (Ez 43, 12) 5 Jis išmatavo šventovės sieną. Ji buvo šešių mastų storumo, o priestatas aplink šventovę - keturių mastų. 6 Šoniniai kambariai buvo trijų aukštų, kiekvienas aukštas po trisdešimt kambarių. Prilaikomieji balkiai buvo aplink visą pastatą; jie nebuvo įleisti į šventovės sieną. 7 Antro ir trečio aukšto šoniniai kambariai buvo didesni. Iš pirmo aukšto į antrą ir trečią buvo laiptai. 8 Aplink šventovės pastatą buvo išsikišimų. Šoninių kambarių aukštis buvo matuoklės ilgio - šeši mastai. 9 Išorinės sienos prie šoninių kambarių storis buvo penkių mastų. Pastatą supo šoniniai kambariai. 10 Atstumas tarp pastato ir šoninių kambarių visur buvo dvidešimt mastų. (Ez 42, 1 - 3) 11 Priestato durys atsidarė į šiaurės ir pietų pusę, jų plotis buvo penkių mastų. 12 Pastatas frontu į vakarus buvo septyniasdešimt mastų pločio, devynių mastų ilgio ir penkių mastų storio. 13 Jis išmatavo šventovę. Kiemo ir pastato ilgis buvo šimtas mastų. 14 Plotis šventovės ir kiemo rytų pusėje buvo taip pat šimtas mastų. 15 Po to jis išmatavo už-

pakalinę pastato sieną vakarinėje pusėje; bendrai pastato sienų ilgis su priestatais abiejose pusėse buvo šimtas mastų. Šventovės, švenčiausiosios ir prieangio vidaus sienos 16 buvo iškaltos medžio lentomis nuo aslos iki langų; languose buvo groteliai, ant jų užuolaidos. 17 Virš durų ir ant sienų viduje ir lauke buvo palmių ir cherubinų vaizdai. 18 Cherubinai buvo pavaizduoti dviem veidais. 19 Vienoje pusėje buvo žmogaus veidas, žiūrintis į palmę, o kitoje pusėje - liūto veidas, žiūrintis į kitą palmę. Taip pagražintos buvo visos šventovės sienos. 20 Nuo aslos iki durų viršaus buvo cherubinų ir palmių vaizdai. 21 Šventovės durų staktos buvo keturkampės, o prie švenčiausiosios buvo kas tai panašu į 22 medinį aukurą. Jis buvo trijų mastų aukščio, dviejų ilgio ir dviejų pločio. Jo kampai, viršus ir sienos buvo padarytos iš medžio. Vyras sakė man: "Tai stalas, stovįs Viešpaties akivaizdoje". (2 M 30, 1-10) 23 Į šventovę ir švenčiausiąją buvo suveriamos durys. 24 Durys viename ir kitame šone buvo iš dviejų dalių. 25 Šventovės salės duryse buvo išpjaustyti cherubinų ir palmių vaizdai, panašūs kaip ant sienų. Medinės priestato sijos lauko pusėje buvo pridengtos. 26 Prieangio sienų abiejose pusėse buvo langai, papuošti palmių vaizdais, su groteliais.

42 skyrius

Pastatai prie šventovės 1 - 20.

1 Po to jis nuvedė mane į šventorių šiaurinėje pusėje ir privedė prie šventovės priestato. 2 Pastatas šiaurės pusėje buvo šimto mastų ilgio ir penkiasdešimt pločio. (Ez 41, 13) 3 Vidiniame šventoriuje, prieš išorinio šventoriaus akmens grindinį, buvo stoginė trijų aukštų. (Ez 41, 10; 40, 17) 4 Jos durys buvo šiaurės pusėje, o jos priekyje buvo takas dešimties mastų pločio ir šimto ilgio. 5 Viršutiniai kambariai buvo siauresni už vidurinius ir apatinius kambarius, nes balkonams reikėjo vietos. 6 Jie buvo trijų aukštų ir neturėjo tokių šulų, kokie buvo šventoriuje. 7 Išorinė siena, frontu į išorinį šventorių, buvo penkiasdešimt mastų ilgio. 8 Patalpų ilgis į išorinį šventorių taip pat buvo penkiasdešimt mastų, o šventovės pasieniu - šimtas mastų. 9 Pirmame aukšte, rytų pusėje buvo įėjimas iš išorinio šventoriaus į patalpas. 10 Šventoriuje, rytų

pusėje, prie pastato taipgi buvo kambarių. 11 Jie visi buvo panašūs į kambarius šiaurės pusėje: jų ilgis, plotis ir durų įrengimas. 12 Pirmame aukšte pietų pusėje buvo įėjimas iš rytų pusės išorinio šventoriaus. 13 Jis sakė man: "Kambariai šiaurė ir pietų pusėje prie šventoriaus yra šventi. Kunigai, kurie artinasi prie Viešpaties, valgo juose šventas aukas; juose laikomos šventos aukos: augalinės, už nuodėmę ir aukos už nusikaltimus. 14 Kunigai, įėję į šventovę, neturi teisės iš jos išeiti į išorinį šventorių. Jie, prieš išeidami, privalo palikti apeigų drabužius kambariuose, nes jie yra šventi, apsivilkti kitus ir tik tada gali eiti į žmones".

15 Baigęs matuoti šventovės pastatus, jis išvedė mane per rytų pusės vartus ir matavo šventovės aplinką. 16 Jis išmatavo rytų pusę, kuri buvo penkių šimtų mastų. 17 Šiaurės pusė taip pat buvo penkių šimtų mastų. 18 Išmatavęs pietų ir vakarų puses, 19 irgi rado po penkis šimtus mastų kiekvienoje pusėje. 20 Visos keturios pusės buvo išmatuotos. Siena aplink skyrė šventąją vietą nuo kitų.

43 skyrius

Viešpaties šlovė šventovėje 1 - 27.

1 Po to jis nuvedė mane prie rytų pusės vartų. 2 Staiga iš rytų galingu ūžimu pasirodė Izraelio Dievo šlovė, o žemė spindėjo Jo didybės šviesa. 3 Panašų vaizdą aš mačiau, kai Jis atėjo sunaikinti miestą (Jeruzalę) ir prie Kebaro upės; aš kritau žemėn. (Ez 8, 11) 4 Kai Viešpaties šlovė įėjo į šventovę per rytų vartus, (Ez 11, 22-23; 10, 19) 5 Dvasia pakėlė mane ir nunešė į vidinį šventorių. Viešpaties šlovė pripildė šventovę. (2 M 40, 34; 1 Kar 8, 10-11) 6 Tas vyras stovėjo šalia manęs; aš girdėjau balsą iš šventovės kalbantį į mane. 7 Jis tarė man: "Žmogaus sūnau, ši vieta yra mano sosto ir mano kojų pakojis. Aš visados gyvensiu izraelitų tarpe. Izraelis, tauta ir jų karaliai, nebesuteps mano šventojo vardo nei stabais, nei mirusių kūnais. (Ps 132, 13-14) 8 Jie statė savo slenkstį prie mano slenksčio ir savo durų staktas prie mano staktų, kad būtų tik visai mažas skirtumas tarp jų ir manęs. Jie sutepė mano šventąjį vardą savo bjauriais nusikaltimais, todėl Aš juos sunaikinau savo rūstybėje. (Ez 8,

7-18) 9 Kai jie pašalins stabus ir karalių mirusius kūnus (sugedimą), Aš visada būsiu jų tarpe. 10 Tu gi, žmogaus sūnau, pranešk izraelitams apie šventovę, jos planą ir reikšmę, kad jie suprastų savo nusikaltimus. (Ez 16, 61-63; 36, 32) 11 Jei jie supras, ką yra padarę, tada paaiškink jiems šventovės išvaizdą, įrengimus, įėjimą ir išėjimą bei visą jos reikšmę, nuostatus ir įstatymus. Užrašyk viską jiems esant, kad jie suprastų visus nuostatus ir laikytųsi jų. 12 Šventovės nuostatas yra: kalno viršūnė ir jo aplinkos plotas yra šventas".

13 Aukuro nuostatai: aukuro matas yra mastas, plaštaka ilgesnis už paprastą mastą. Aukuro pagrindas yra: vieno masto pločio ir tiek pat aukščio, aplinkinės briaunos aukštis vienas sprindis. (Ez 40, 47; 2 M 27, 1-8) 14 Aukuro aukštis nuo pagrindo iki lūžio yra dviejų mastų. Pirmas lūžis yra vieno masto aukščio ir pločio; nuo apatinio lūžio iki viršutinio lūžio - keturi mastai aukščio ir vienas mastas pločio. 15 Pats židinys dar keturiais mastais aukščiau; nuo židinio aukštyn - keturi ragai. 16 Aukuro židinys yra dvylikos mastų ilgio ir dvylikos mastų pločio - kvadratas. 17 Viršutinė briauna yra keturiolikos mastų ilgio ir keturiolikos mastų pločio - kvadratas; aplinkui vainikas pusės masto aukščio, jo įdubimas vieno masto. Aukuro laiptai rytų pusėje.

18 "Žmogaus sūnau, šis yra Viešpaties Dievo nuostatas aukurui. Kai tik jis bus pastatytas deginamosioms aukoms ir aukos kraujui ant jo šlakstyti, jūs privalote duoti auką už nuodėmes, jauną veršį iš bandos, 19 kunigui levitui iš Zadoko giminės, kuris turi teisę artintis ir tarnauti Dievui. (2 M 29; Ez 40, 46) 20 Kunigas privalo apšlakstyti jo krauju keturis ragus ir keturis vainiko kampus bei apvadą. Tuo aukuras bus apšvarintas. 21 Veršis - auka už nuodėmę turi būti sudeginta tam tikslui skirtoje vietoje, bet ne šventoriaus ribose. 22 Sekančią dieną turi būti aukotas sveikas ožys už nuodėmę, o jo krauju apšlakstomas, tai reiškia apvalomas aukuras. 23 Kai aukuras bus apvalytas, teaukoja sveiką veršį ir aviną iš bandos. 24 Privalote juos abu atvesti Viešpaties akivaizdoje; kunigas turi pabarstyti druskos ant jų, tada aukokite juos Viešpačiui deginamąja auka. 25 Septynias dienas, kas dieną, privalote aukoti ožį už nuodėmę

ir sveiką veršį bei aviną. 26 Septynias dienas privalote šventinti, apvalyti ir perduoti tarnybai aukurą. (2 M 28, 41) 27 Po septynių dienų, aštuntą dieną ir vėliau, kunigai privalo ant aukuro aukoti deginimo ir padėkos aukas; ir Aš jums būsiu malonus", sako Viešpats Dievas.

44 skyrius

Kunigų apeigos šventovėje 1 - 31.

1 Jis nuvedė mane prie šventovės išorinių vartų rytų pusėje; jie buvo uždaryti. 2 Tada Viešpats sakė man: "Šitie vartai liks uždaryti. Jie nebus atidaryti, ir niekas nevaikščios pro juos, nes Viešpats, Izraelio Dievas, įėjo pro juos, - jie liks uždaryti. 3 Tik kunigaikštis sėdės juose Viešpaties akivaizdoje ir valgys. Jis įeis ir išeis pro prieangio vartus - tuo pačiu keliu". (Ez 45, 7) 4 Po to jis įvedė mane pro šiaurės vartus ir nuvedė prie šventovės priekio. Man stebint, Viešpaties šlovė pripildė šventovę; aš parkritau žemėn. (Ez 43, 5) 5 Viešpats tarė man: "Žmogaus sūnau, įsidėmėk, žiūrėk akimis ir klausyk ausimis, ką tau sakysiu apie Viešpaties šventovės apeigas ir nuostatus. Atkreipk dėmesį į šventovės lankymą! 6 Sakyk maištingiems izraelitams, kad taip sako Viešpats Dievas.' Izraelitai , užtenka jūsų nusikaltimų! 7 Jūs įvedėte svetimtaučius, pagonis ir neapipjaustytus kūnu į mano šventovę ir tuo sutepėte mano namus. Jūs aukojote jų akivaizdoje man maisto, taukų ir kraujo ir taip sulaužėte mano Sandorą savo bjauriais darbais. 8 Vietoje atlikti man šventą tarnybą, jūs įstatėte svetimtaučius atlikti apeigas šventovėje'". 9 Taip sako Viešpats Dievas: "Nė vienas svetimtautis, gyvenantis izraelitų tarpe, pagonis neapipjaustytu kūnu, neturi teisės įeiti į mano šventovę. 10 Levitai, pasitraukę nuo manęs kai izraelitai klydo ir sekė stabus, neš atsakomybę. 11 Jie turės šventovėje darbo: bus vartų ir šventovės sargai ir eis įvairias pareigas šventovėje. Jie pjaus tautiečių deginamąsias ir kitas aukas ir jiems tarnaus. 12 Kadangi jie tarnavo prie stabų ir tapo izraelitams suvedžiojimu, todėl Aš pakėliau savo ranką prieš juos, ir jiems kris nusikaltimas. 13 Jie nesiartins prie manęs tarnauti man kaip kunigai, neturės teisės į mano šventus daiktus ir į švenčiausią

vietą; tai bausmė už jų nusikaltimus. 14 Aš padarysiu juos šventovės tarnais. 15 Bet kunigai iš levitų, Zadoko sūnų, kurie ėjo pareigas šventovėje, kai izraelitai klydo, atitolo nuo manęs; jie artinsis prie manęs ir man tarnaus; stovės mano akivaizdoje ir aukos taukus bei kraują. (Ez 40, 46; 48, 11) 16 Jie eis į mano šventovę, artės prie stalo ir tarnaus man. 17 Ėję pro vartus į vidinį šventorių, jie vilkės drobiniais drabužiais; nevilkės nieko vilnonio, eidami pareigas vidinio šventoriaus vartuose ir už jų. (3 M 16, 4) 18 Jie dėvės drobinius raikščius ant galvų bei vilkės drobines kelnes, nesusijuos kad neprakaituotų. 19 Prieš eidami į išorinį šventorių pas tautą, jie pakeis drabužius, kuriais atliko apeigas; paliks juos šventovės kambariuose, apsivilks kitais drabužiais, kad išlaikytų rūbams pagarbą. (Ez 42, 14) 20 Jie neskus galvų ir neaugins ilgų plaukų, bet apsikirps galvos plaukus. (3 M 19, 27; 21, 5) 21 Nė vienas kunigas negers vyno, prieš eidamas į vidinį šventorių. (3 M 10, 9) 22 Jie neves našlės nei atsiskyrusios, tik mergaites iš Izraelio palikuonių; tačiau kunigo našlę jie galės vesti. (3 M 21, 7-14) 23 Jie mokys mano tautą, pažinti skirtumą tarp švento ir nešvento, ir aiškins skirtumus sutepto ir nesutepto. (3 M 10, 10) 24 Kilus ginčui, jie bus teisėjais ir teis pagal mano teisę. Jie laikysis mano nuostatų ir įsakymų švenčių metu ir švęs sabatas. 25 Jie nesusiteps mirusiais, tačiau jiems leistina susitepti mirusiu tėvu ir motina, sūnumi ir dukra, broliu ir netekėjusia seserimi. (3 M 21, 1-4) 26 Po susitepimo, praėjus septynioms dienoms, jie bus švarūs. 27 Tą dieną kunigas vėl eis į vidinį šventorių atlikti pareigų: jis aukos už savo nusikaltimą. 28 Kunigai nepaveldės tėviškės, nes Aš esu jų tėviškė. Jie neprivalo turėti nuosavybės Izraelio krašte, nes Aš esu jų nuosavybė. (4 M 18, 20) 29 Augalinės, už nuodėmę ir nusikaltimus aukos, ir visa, kas pašvęsta Dievui, bus kunigų maistas. 30 Visų vaisių pirmieji vaisiai, visų aukų ir dovanų dalis priklausys kunigams. Taipgi, visų savo valgių pirmus valgius duokite kunigams, kad palaima būtų jūsų namuose. 31 Kritusius ar kitų gyvulių sudraskytus paukščius ar gyvulius kunigai nevalgys." (3 M 22, 8)

45 skyrius

Žemė šventovei, kunigams, levitams ir kunigaikščiams 1 - 25.

1 "Kai burtu dalinsitės kraštą, pirmiausia privalote paskirti dalį to krašto kaip šventą auką Viešpačiui. Tas šventas žemės plotas turi būti dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dvidešimt tūkstančių mastų pločio. 2 Iš šito ploto privalote skirti šventovei penkis šimtus mastų ilgio ir tokio pat pločio keturkampį sklypą ir aplink jį palikti laisvą plotą penkiasdešimt mastų pločio. 3 Iš atmatuoto šventojo ploto privalote atskirti dvidešimt penkis tūkstančius mastų ilgio ir dvidešimt tūkstančių mastų pločio sklypą; jame stovės šventovė su švenčiausiąja. 4 Tai bus švenčiausias krašto plotas. Jis priklausys kunigams, kurie atliks pareigas šventovėje ir tarnaus Viešpačiui; tai žemė jų namams ir šventovei. 5 Kitas sklypas dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dešimt tūkstančių pločio bus levitų nuosavybė; ten jie gyvens. 6 Prie šventojo sklypo privalote skirti miestui penkių tūkstančių mastų pločio ir dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio sklypą; jis priklausys visam Izraeliui. 7 Kunigaikščiui privalote paskirti žemės plotą abiejose pusėse šventojo ploto ir miesto nuosavybės vakarų ir rytų pusėje. To žemės ploto ilgis privalo atitikti vienos Izraelio giminės žemės ploto ilgiui vakarų ir rytų pusėje.(Ez 44, 3; 48, 21-22) 8 Tai bus jo nuosavybė Izraelyje. Izraelio kunigaikščiai nebeišnaudos daugiau mano tautos, o kraštas priklausys Izraelio giminėms".

9 Viešpats Dievas sako: "Izraelio kunigaikščiai, užtenka smurto ir priespaudos! Vykdykite teisę ir teisingumą! Neatimkite iš mano tautos jos nuosavybės. (Ez 46, 18)

10 Jūs privalote naudoti teisingas svarstykles, efą ir batą. (3 M 19, 36; 5 M 25, 15) 11 Efa ir batas turi būti to paties tūrio. Bate arba efoje telpa dešimta dalis koro; koras bus pagrindinis jūsų saikų matas. 12 Šekelio tūris turi būti dvidešimt gerų. Penki šekeliai palieka penki šekeliai, dvidešimt šekelių palieka dvidešimt šekelių. Penkiasdešimt šekelių tesudaro vieną miną.

13 Jūs privalote duoti sekančias duokles: šeštą dalį efos nuo kiekvieno koro kviečių

ir šeštą dalį efos nuo kiekvieno koro mižių. 14 Aliejaus duoklė: dešimta dalis bato nuo kiekvieno koro; korą sudaro dešimt batų. 15 Izraelio padermėms skirta avių bandos duoklė; iš dviejų šimtų avių viena avis. Tai yra augalinių, deginamųjų, padėkos ir suderinimo aukų duoklių nuostatas. 16 Visa tauta privalo duoti duoklę kunigaikščiui. 17 Kunigaikščio pareiga yra parūpinti Izraeliui: deginamąją, augalinę ir liejamąją auką šventėms, jauno mėnesio dienoms, sabatoms, aukas už nuodėmę, padėkos ir suderinimo aukas.

18 Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: pirmą dieną pirmo mėnesio imti iš bandos sveiką jauną veršį ir juo apšvarinti šventovę. 19 Kunigas, aukos krauju už nuodėmę, pateps šventovės durų staktas, keturis aukuro briaunos kampus ir vidinio šventoriaus vartų staktas. 20 Jūs privalote taip daryti kiekvieno mėnesio septintą dieną dėl tų, kurie nusikalto, nežinodami arba klysdami. Tokiu būdu apvaloma šventovė. (3 M 4, 2; 5, 17)

21 Pirmo mėnesio keturioliktą dieną privalote švęsti Pasą (Velykas). Jūs švęsite septynias dienas ir valgysite neraugintą duoną. (3 M 23, 5) 22 Tą dieną kunigaikštis parūpins sau ir visai tautai jauną veršį už nuodėmę. 23 Kunigaikštis privalo kiekvienai šventės dienai duoti Viešpačiui sveiką jauną veršį ir aviną deginamajai aukai ir kas dieną po ožį aukai už nuodėmę. (4 M 28, 19-22) 24 Jis taip pat parūpins augalinei aukai po vieną efą miltų kiekvienam veršiui ir avinui bei vieną hiną aliejaus prie kiekvienos efos. (Ez 46, 5; 4 M 15, 4-9) 25 Septinto mėnesio penkioliktos dienos šventei jis privalo parūpinti, kaip anksčiau minėta, septynioms dienoms tokią pat auką už nuodėmę, deginimo, augalinę auką bei aliejų kiekvieną dieną". (3 M 23, 34)

46 skyrius

Aukos 1 - 24.

1 Taip sako Viešpats Dievas: "Vidinio šventoriaus vartai rytų pusėje privalo būti uždaryti šešias darbo dienas, bet sabatos ir jauno mėnesio dieną jie bus atidaryti. 2 Kunigaikštis įeis pro išorinių vartų prieangį ir sustos prie vartų. Kunigas aukos jo degi-

namąją ir padėkos auką. Jis, pasimeldęs prie vartų, išeis, bet vartai liks atdari iki vakaro. (Ez 44, 3) 3 Tauta taipgi melsis prie įėjimo vartų sabatomis ir jauno mėnesio dienomis Viešpaties akivaizdoje. 4 Kunigaikščio deginamoji auka sabatos dieną privalo būti šeši sveiki ėriukai ir vienas sveikas avinas. (4 M 28, 9) 5 Augalinė auka bus viena efa miltų kiekvienam avinui; ėriukams - kiek jis paims sauja, ir hina aliejaus prie kiekvienos efos. 6 Jauno mėnesio dieną jis aukos sveiką jauną veršį, šešis ėriukus ir vieną aviną. 7 Jo augalinė auka bus po vieną efą miltų prie veršio ir avino, o prie ėriukų - kiek jis sauja paims, ir hina aliejaus prie kiekvienos efos. (Ez 45, 24) 8 Kunigaikštis įeis pro vartų prieangį ir tuo pačiu keliu išeis. 9 Kai tauta švenčių metu ateis Viešpaties akivaizdoje melstis, tai, atėję pro šiaurinius vartus, turi išeiti pro pietų pusės vartus, o įėję pro pietų pusės vartus, turi išeiti pro šiaurės vartus. Niekas teneišeina pro tuos pačius vartus, pro kuriuos įėjo, bet pro vartus priešingoje pusėje. 10 Tik kunigaikštis privalo įeiti ir išeiti pro tuos pačius vartus. 11 Švenčių ir iškilmių dieną augalinė auka privalo būti kiekvienam veršiui ir avinui viena efa miltų, o ėriukams, kiek gali paimti sauja, ir viena hina aliejaus prie kiekvienos efos. 12 Jei kunigaikštis aukos savo laisvu noru Viešpačiui deginamąją ar padėkos auką, jam bus atidaryti vartai rytų pusėje. Jis įeis ir aukos deginamąją ir padėkos auką kaip sabatoje. Jam išėjus, vartus uždarys. 13 Kiekvieną dieną jis privalo parūpinti deginamajai aukai sveiką metinį avinėlį Viešpačiui ir jį aukoti kiekvieną rytą. (4 M 28, 3) 14 Jis turi parūpinti kiekvieną rytą augalinei aukai miltų šeštą dalį efos ir trečdalį hinos aliejaus ir juos sumaišyti. Tai bus augalinė auka Viešpačiui. Toks yra teisėtas nuostatas nuolatinei aukai. 15 Avinėlis, augalinė auka ir aliejus bus nuolatinė deginamoji auka kiekvieną rytą".

16 Taip sako Viešpats Dievas: "Jei kunigaikštis vienam savo sūnų duos dalį iš savo tėvonystės, tai ji bus skaitoma jo sūnui paveldėta. 17 Jei jis ką dovanos savo tarnui iš savo tėvonystės, tai ji priklausys tarnui iki laisvės metų (termino), po to ji sugrįš kunigaikščiui. Tik kunigaikščio sūnums priklausys tėvonystė. (3 M 25, 10) 18 Kuni-

gaikštis neturi teisės atimti iš žmonių paveldėtos nuosavybės arba prievarta juos pašalinti iš jų nuosavybės. Jo sūnūs paveldės tik tėvo nuosavybę, nieko neišvarydami iš jų nuosavybės". (Ez 45, 8-9)

19 Jis įvedė mane pro šalutinius vartus į šventovės kambarius, skirtus kunigams šiaurės pusėje. Vakarų pusėje, pačiame gale mačiau patalpą. 20 Šioje patalpoje kunigai virs gautą aukos dalį už nuodėmę bei nusikaltimą ir keps augalinę auką, kad nereikėtų nešti jos į išorinį šventorių ir šventenybę naudoti žmonių tarpe. 21 Po to, jis išvedė mane į išorinį šventorių ir vedė į visus keturis šventoriaus kampus. Kiekviename šventoriaus kampe buvo mažas šventorėlis, 22 keturiasdešimt mastų ilgio ir trisdešimt pločio; visi keturi buvo vieno dydžio ir 23 apvesti mūrine siena. Prie sienos buvo židiniai virimui - 24 virtuvės, kuriose šventovės tarnai virs tautos aukas.

47 skyrius

Šventovės palaimos tekanti srovė 1 - 23.

1 Jis atvedė mane atgal prie šventovės durų. Vanduo veržėsi iš po šventovės slenksčio rytų pusėje, nes šventovės frontas buvo rytų pusėje, ir tekėjo iš po šventovės sienos pietų pusėn į pietus nuo aukuro. (Joel 4, 18; Zach 14, 8; Apr 22, 1) 2 Po to jis išvedė mane pro šiaurės vartus ir nuvedė prie išorinių vartų rytų pusėje. Vanduo tekėjo nuo šventovės sienos pietų link. 3 Vyras laikė rankoje matuojamąją virvę ir, eidamas rytų link, atmatavo tūkstantį mastų. Jis leido man bristi per vandenį, kuris buvo man iki riešų. (Ez 40, 3) 4 Jis, vėl atmatavęs tūkstantį mastų, leido man bristi per vandenį. Dabar man vanduo siekė iki kelių. Dar kartą jam atmatavus tūkstantį mastų, vėl bridau per vandenį. Vanduo man buvo iki juosmens. 5 Jis ketvirtą kartą atmatavo tūkstantį mastų. Čia jau buvo gili upė, kurios nebegalėjau perbristi; buvo taip gilu, kad reikėjo plaukti. 6 Jis klausė manęs: "Žmogaus sūnau, ar tu matai?" Jis vedė mane upės krantu. 7 Grįžtant mačiau labai daug medžių abiejuose upės krantuose. 8 Jis man aiškino: "Šitas vanduo teka į rytus; pasiekęs Jordano slėnį, jis įtekės į Negyvąją jūrą, kurios sūrusis vanduo pasidarys gėlas. (1 M 14, 3) 9 Kur šios upės vanduo įte-

kės, bus labai gausu žuvies ir kitų vandens gyvių. 10 Nuo Engedi iki Eneglaimo žu-
vaus žvejai ir tinklus džiovins. Čia bus taip gausu žuvies įvairių rūšių, kaip Didžiojoje
(Viduržemio) jūroje. 11 Balose ir duobėse vanduo nepasikeis, jis liks sūrus. 12 Abie
juose upės krantuose augs vaisiniai medžiai. Jų lapai nenuvys, medžiai neš vaisius
visą laiką, kiekvieną mėnesį, nes šventovės vanduo drėkins. Jų vaisius naudos mais-
tui, o lapus vaistams". (Apr 22, 2)

13 "Kraštą paveldės dvylika Izraelio padermių. Jis bus padalintas: Juozapo pader-
mė gaus dvigubą dalį, (1 M 48, 5; Iz 17, 17) 14 visi kiti pasidalykite kraštą lygiomis
kiekvienam, nes Aš prisiekiau jį duoti jūsų tėvams, jis bus jų nuosavybė. 15 Krašto
siena: šiaurėje siena eis nuo Didžiosios jūros Hetlono link iki Hamato ir Zedado, (4 M
34, 2-12) 16 Beroto ir Sibrajimo, kuris yra tarp Damasko ir Hamato, iki Hazarenono
prie Haurano ir 17 nuo jūros į Hazarenoną pro Damaską į Hamatą. Tai šiaurės siena.
18 Rytuose siena eis nuo Hazarenono, kuris yra tarp Damasko ir Haurano, tarp Jorda-
no Gileado ir Izraelio iki Rytų jūros ir Tamaros. Ši bus rytų siena. 19 Pietų siena eis
nuo Tamaros pro Kadeso Barnių vandenį Egipto upeliu iki Didžiosios jūros. Ši bus pie-
tų siena. (4 M 20, 13; 34, 5) 20 Vakarų siena bus Didžioji jūra iki Hamato. Ta bus va-
karų siena. 21 Jūs privalote kraštą padalyti Izraelio giminėms. 22 Tėvonystę pas-
kirstysite burtų keliu sau ir tarp jūsų gyvenantiems svetimtaučiams, kuriems gimė
vaikų, jūsų tarpe gyvenant. Juos privalote skaityti kaip vietinius, Izraelio vaikus, ir
jiems burtų keliu paskirti nuosavybę Izraelio giminių tarpe. (2 M 22, 20) 23 Kurioje
giminėje gyvens svetimtautis, ten duosite jam nuosavybę", sako Viešpats Dievas.

48 skyrius

Padalyto krašto vardai, šventasis miestas 1 - 35.

1 "Šie yra padermių vardai. Šiaurėje, pradedant nuo jūros pro Hetloną, Hamatą iki
Hazarenono, kuris yra į šiaurę nuo Damasko prie Hamato, bus Dano nuosavybė. (Ez
47, 15-17) 2 Šalia Dano teritorijos, nuo rytų į vakarus, bus Asero dalis. 3 Šalia Ase-
ro teritorijos, nuo rytų iki vakarų, bus Neftalio dalis. 4 Šalia Neftalio teritorijos,

nuo rytų iki vakarų, gaus Manasas savo dalį. 5 Šalia Manaso teritorijos, nuo rytų iki vakarų krašto, bus Efraimo žemės. 6 Šalia Efraimo teritorijos, nuo rytų krašto iki vakarų, gaus Rubenas savo dalį. 7 Šalia Rubeno teritorijos, nuo rytų krašto iki vakarų, gaus Judas. 8 Šalia Judo teritorijos, nuo rytų iki vakarų krašto, privalote išskirti dvidešimt penkių tūkstančių mastų pločio ir tokio pat ilgio plotą, kaip vienos padermės dalį, šventovei. (Ez 45, 1-8) 9 Viešpačiui atskirsite dalį dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dvidešimt tūkstančių mastų pločio. 10 Šitas plotas bus padalytas: kunigams priklausys dvidešimt penki tūkstančiai mastų į vakarus, dešimt tūkstančių mastų į rytus ir dvidešimt penki tūkstančiai mastų į pietus; Viešpaties šventovė bus viduryje. 11 Ši dalis priklausys pasišventusiems kunigams, Zadoko sūnums, kurie man ištikimai tarnavo, kai izraelitai ir levitai klaidžiojo. (Ez 44, 15) 12 Jiems priklausys iškirtoji, krašto šventoji dalis, šalia levitų teritorijos. 13 Levitai gaus žemę šalia kunigų dalies dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dešimt tūkstančių mastų pločio. Visas plotas bus dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dešimt tūkstančių mastų pločio. 14 Jie neturės teisės dalį to ploto parduoti, iškeisti ar perleisti į kitas rankas. Ji yra geriausia krašto dalis, pašvęsta Viešpačiui.

15 Sekantieji penki tūkstančiai mastų pločio ir dvidešimt penki tūkstančiai ilgio, šalia šventojo ploto, priklausys miestui trobesiams statyti ir ganykloms naudoti. Miestas bus viduryje. 16 Žemės plotas bus kvadratas, keturių tūkstančių penkių šimtų mastų ilgio ir keturių tūkstančių penkių šimtų mastų pločio. (Apr 21, 16) 17 Aplink miestą bus neapstatytas plotas ganykloms po du šimtus penkiasdešimt mastų šiaurėje, du šimtus penkiasdešimt mastų pietuose, du šimtus penkiasdešimt mastų rytuose ir du šimtus penkiasdešimt mastų vakaruose. 18 Likęs žemės plotas prie šventojo sklypo: dešimt tūkstančių mastų ilgio rytuose ir dešimt tūkstančių mastų vakaruose, bus naudojamas maisto produktams auginti miesto darbininkams. 19 Miesto darbininkai bus iš visų Izraelio padermių. 20 Visas išskirtasis plotas, kvadratas dvidešimt penkių tūkstančių mastų ilgio ir dvidešimt penkių tūkstančių mastų pločio yra šventas plo-

tas ir miesto nuosavybė. 21 Likutis, abiejose pusėse šventojo ploto ir miesto nuosavybės, būtent, dvidešimt penki tūkstančiai mastų rytų ir dvidešimt penki tūkstančiai mastų vakarų pusėje, šalia padermių dalies, priklausys kunigaikščiui. Šventoriaus ir šventovės žemės plotas bus viduryje. (Ez 45, 7) 22 Dalis tarp levitų ir miesto nuosavybės bei Judo ir Benjamino teritorijos priklausys kunigaikščiui. 23 Likusių padermių žemės: nuo rytų iki vakarų pusės bus Banjamino dalis; 24 šalia Benjamino teritorijos, nuo rytų iki vakarų pusės, bus Simeono dalis; 25 šalia Simeono teritorijos, nuo rytų iki vakarų šalies, - Isacharo. 26 Šalia Isachar° teritorijos, nuo rytų iki vakarų šalies, - Zabulono dalis. 27 Šalia Zabulono teritorijos, nuo rytų iki vakarų šalies _ Gadas. 28 Gado teritorijos pietų siena eis nuo Tamaros iki Kadeso Barnių vandens, toliau Egipto upeliu iki Didžiosios jūros. (Ez 47, 19) 29 Tai kraštas, kurį padalysite burtų keliu Izraelio padermėms", sako Viešpats Dievas.

30 Miesto vartai; šiaurės pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus mastų. 31 Miesto vartai bus vadinami Izraelio padermių vardais. Trijų vartų vardai : Rubeno vartai, Judo vartai ir Levio vartai. (Apr 21, 12-13) 32 Rytų pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus mastų. Trijų vartų vardai : Juozapo vartai, Benjamino vartai ir Dano vartai. 33 Pietų pusėje atmatuosite keturis tūkstančius penkis šimtus mastų. Trijų vartų vardai : Simeono vartai, Isacharo vartai ir Zabulono vartai. 34 Vakarų pusė, kuri yra keturių tūkstančių penkių šimtų mastų ilgio, turės trejus vartus : Gado vartai, Asero vartai ir Neftalio vartai. 35 Miesto apimtis bus aš - tuoniolika tūkstančių mastų. Naujasis miesto vardas - 'Viešpats čia'". (Ez 43, 7; Apr 21, 3)

PRANAŠO DANIELIAUS KNYGA

1 skyrius

Danielius ir jo trys draugai Babilonijos karaliaus mokykloje, 1 - 21.

1 Trečiaisiais Judėjos karaliaus Jo akimo viešpatavimo metais Babilonijos karalius Nebukadnezaras atžygiavo prieš Jeruzalę ir apgulė ją. 2 Viešpats atidavė į jo rankas Judėjos karalių Jo akimą ir Dievo namų indų dalį. Jis juos nugabeno į Sinearo šalį, o indus įnešė į savo dievo turtų namus.

3 Karalius įsakė Aspenazui, savo rūmų tarnautojų viršininkui, parinkti keletą izraelitų, būtent: iš karaliaus ir kilmingųjų giminės (2 Kar 20, 18) 4 jaunuolius be jokios ydos, gražius, tinkančius visokios išminties mokytis, suprantančius, protingus ir sugebančius tarnauti karaliaus rūmuose, ir juos išmokyti kaldėnų rašto ir kalbos. 5 Karalius paskyrė jiems kasdienini maisto davinį iš karaliaus stalo valgių ir vyno, kurį jis pats gėrė. Juos privalėjo mokyti trejus metus, kad tam laikui pasibaigus, jie galėtų stoti į karaliaus tarnybą. 6 Jų tarpe buvo iš Judėjos Danielius, Ananijas, Misaelis ir Azarijas. 7 Vyriausias rūmų viršininkas davė jiems naujus vardus: Danieliui-Beltsazaro, Ananijui-Sadrako, Misaeliui-Mesako ir Azarijui-Abednego. 8 Danielius remdamasis sąžine, apsisprendė nesusitepti karaliaus valgiais nei jo geriamu vynu. Jis gavo vyriausio rūmų viršininko sutikimą nevalgyti, kad nesusiteptų. (3 M 11)

9 Dievui padedant, Danielius buvo vyriausiojo rūmų viršininko suprastas ir užjaustas. (1 M 39, 21) 10 Vyriausias rūmų viršininkas tarė Danieliui: "Aš bijau savo valdovo karaliaus, kuris jums paskyrė maistą ir gėrimą; jei jis pamatys jus sublogusius, atrodančius blogiau negu kiti jūsų amžiaus jaunuoliai, jūs įduosite mano galvą karaliui". 11 Prievaizdui, kurį vyriausias rūmų viršininkas buvo paskyręs Danieliui Ananijui, Misaeliui ir Azarijui prižiūrėti, Danielius atsakė: 12 "Bandyk savo tarnus dešimt dienų, duodamas mums daržovių valgyti ir vandens gerti. 13 Po to palygink mūsų išvaizdą su jaunuolių, valgiusių karaliaus valgius; kaip tau atrodys, taip daryk su savo tarnais". 14 Jis sutiko patenkinti šitą prašymą ir juos bandė dešimt dienų.

15 Dešimčiai dienų praėjus, jie atrodė sveikesni ir geriau maitinti negu visi jaunuoliai, valgę karaliaus valgius. 16 Prievaizdas nedavė jiems skirto valgio ir vyno, vietoje to, davė jiems daržovių. 17 Dievas davė šitiems keturiems jaunuoliams išminties bei supratimo; be to, Danielius turėjo visokių regėjimų ir sapnų aiškinimo dovaną. (Ez 28, 3) 18 Praėjus karaliaus skirtam laikui, rūmų tarnautojų viršininkas atvedė juos pas Nebukadnezarą. 19 Karalius kalbėjosi su visais; iš jų nebuvo nė vieno tokio, kaip Danielius, Ananijas, Misaelis ir Azarijas. Taip jie įstojo į karaliaus tarnybą. 20 Kiekvienu atveju, jų atsakymas, į karaliaus klausimą karaliaus nuomone, buvo dešimt kartų pranašesnis už visų ženklų aiškintojų ir žynių jo karalystėje. 21 Danielius pasiliko tarnyboje iki pirmųjų karaliaus Kyro metų. (Ezr 1, 1)

2 skyrius

Danielius išaiškina Nebukadnezarui sapną, 1-49.

1 Antraisiais Nebukadnezaro viešpatavimo metais Nebukadnezaras sapnavo sapną. Jis buvo taip neramus, kad negalėjo miegoti. 2 Tuomet karalius įsakė sušaukti ženklų aiškintojus, žynius, burtininkus ir kaldėnus, kad jie pasakytų karaliui jo sapną. Jie atėję, stovėjo karaliaus akivaizdoje. (Iz 47, 12-13) 3 Karalius jiems tarė: "Sapnavau sapną, esu neramus, noriu jį žinoti ir suprasti". 4 Kaldėnai atsakė karaliui: "Tegyvuoja karalius per amžius! Pasakyk sapną savo tarnams, ir mes jį išaiškinsime". (Dan 3, 9) 5 Karalius kalbėjo kaldėnams: "Mano nutarimas yra: jei nepasakysite mano sapno ir jo neišaiškinsite, jus liepsiu sukapoti į gabalus ir jūsų namus paversti griuvėsiais. 6 Jei pasakysite sapną ir jį išaiškinsite, gausite iš manęs atpildą - dovanų ir didelę garbę! Pasakykite sapną ir jo aiškinimą!" 7 Jie antrą kartą atsakė: "Karalius tepasako sapną savo tarnams, ir mes jį išaiškinsime!" 8 Karalius atsakė: "Aš aiškiai suprantu, kad norite laimėti laiko, nes žinote, kad mano nutarimas tvirtas. 9 Jei nepasakysite sapno, nepakeisiu sprendimo. Suprantu, kad norite man duoti melagingą ir klaidingą aiškinimą laukdami, kol padėtis pasikeis. Pasakykite sapną, tada žinosiu, ar galite jį išaiškinti!" 10 Kaldėnai atsakė karaliui: "Nėra žemėje žmo

gaus, kuris galėtų įvykdyti karaliaus reikalavimą. Joks didis ir galingas karalius nėr nieko panašaus reikalavęs iš bet kokio ženklų aiškintojo, žynio ar kaldėno. 11 Dalyka kurio karalius reikalauja, yra sunkus ir nėra nė vieno, kuris galėtų jį pasakyti karaliui. Tik dievai tą gali padaryti, bet jie negyvena tarp žmonių". 12 Karalius, dėl to labai įnirtęs, įsakė padaryti galą visiems Babilonijos išminčiams. 13 Karaliaus išleistasis potvarkis išminčius nužudyti galiojo Danieliui ir jo draugams.

14 Tada Danielius išmintingai ir atsargiai kreipėsi į Arijoką, karaliaus asmens sargybos viršininką, kuriam buvo pavesta Babilonijos išminčius nužudyti. (Dan 1,17,20) 15 Jis kreipėsi į Arijoką: "Kodėl toks griežtas karaliaus potvarkis?" Arijokas paaiškino Danieliui. 16 Danielius prašė karaliaus laiko, kad galėtų jam jo sapną aiškinti. 17 Sugrįžęs į savo namus, Danielius pranešė visa tai savo draugams Ananjui, Misaeliui ir Azarjui. 18 Jis patarė melsti dangaus Dievo malonės dėl šitos paslapties, kad jis ir jo draugai nebūtų nužudyti su kitais Babilonijos išminčiais. 19 Danieliui naktie regėjime paslaptis buvo apreikšta; tada jis dėkojo ir garbino dangaus Dievą, tardama 20 "Tebūnie garbinamas Dievo vardas nuo amžių iki amžių, nes išmintis ir galia Jam priklauso! 21 Jis pakeičia laikus ir amžius, pašalina ir įstato karalius, teikia išminties ir supratimo. (Dan 4,14) 22 Jis apreiškia gilybes ir paslaptis; žino, kas yra tamsa; Jis apsuptas šviesa. 23 Tėve, mano tėvų Dieve, giriu ir garbinu Tave, nes suteikei man stiprybės ir išminties ir dabar davei, ko prašėme, - mums atidengei karaliaus paslaptį". 24 Po to Danielius užėjo pas Arijoką, kuriam karalius buvo pavedęs išžudyti Babilonijos išminčius, ir jam tarė: "Nežudyk Babilonijos išminčių! Vesk mane pas karalių, aš pasakysiu jam aiškinimą".

25 Arijokas skubiai nuvedė Danielių pas karalių ir jam pranešė: "Radau vyrą iš Judėjos tremtinių, kuris gali pasakyti karaliui aiškinimą". 26 Karalius tarė Danieliui, kurio vardas buvo Beltsazaras: "Ar tu gali pasakyti, ką sapnavau, ir tą sapną man išaiškinti?" 27 Danielius atsakė karaliui: "Paslaptį, kurią karalius siekia sužinoti, išminčiai, žyniai, ženklų aiškintojai ir astrologai negali pasakyti karaliui. 28 Tačiau

danguje yra Dievas, kuris apreiškia paslaptis ir šiuo sapnu siunčia žinią karaliui Nebukadnezarui, kas įvyks paskutinėse dienose. Tavo sapnas ir regėjimai buvo tokie: 29 tu, karaliau, gulėdamas lovoje galvojai, kas toliau įvyks, ir paslapčių Apreiškėja davė tau tą sapną. 30 O kas mane liečia, tai aš nesu pranašesnis išminčius už kitus; šita paslaptis man apreikšta tam, kad sapno išaiškinimas būtų tau, karaliau, išdėstytas ir tu suprastum savo minčių prasmę. (1 M 41, 16)

31 Tu, karaliau, regėjai labai didelę statulą; jos spindesys buvo nepaprastas, ji stovėjo prieš tave, jos išvaizda buvo baisi. 32 Statulos galva buvo gryno aukso, krūtinė ir rankos - sidabro, juosmuo ir klubai-žalvario, 33 blauzdos-geležies, kojos-dalinai geležies ir dalinai molio. 34 Tau bestebint ją, atlūžęs akmuo,be žmogaus rankų pagalbos, smogė į statulos kojas ir sutrupino jas. 35 Subyrėjo geležis, molis, žalvaris, sidabras ir auksas; viskas pavirto, lyg pelai klojime rudens metu. Juos išnešiojo vėjas, nepalikęs jokio pėdsako. O akmuo, kuris smogė statulą, tapęs dideliu kalnu, pripildė visą žemę.

36 Toks buvo sapnas. Dabar pasakysiu karaliui aiškinimą. 37 Tu, karaliau, karalių karalius, kuriam dangaus Dievas suteikė karalystę, galybę bei garbę (Ez 26, 7) 38 ir visur gyvenančius žmones, laukinius gyvulius ir padangės paukščius pavedė tavo rankai, padarė tave jų viešpačiu - tu esi auksinė galva. (Jer 27, 6) 39 Po tavęs iškils kita karalystė, silpnesnė už tavo; trečioji karalystė - žalvarinė, viešpataus visai žemei. 40 Ketvirtoji karalystė bus stipri,kaip geležis. Kaip geležis sudaužo ir sutrupina viską, taip ši karalystė sutrupins visas kitas. 41 Kaip sapne regėjai, statulos kojos ir jų pirštai buvo dalinai molio ir dalinai geležies, taip ~~ketvirtoji~~ toji karalystė bus nevienalytė, tačiau geležies stiprumo bus joje. 42 Kojų pirštai dalinai geležies ir dalinai molio reiškia karalystę, kuri bus dalinai stipri ir dalinai silpna. 43 O kaip regėjai geležį maišytą su moliu, reiškia: nors jie vedybomis susimaišys, tačiau nesusijungs, kaip geležis nesusijungia su moliu. 44 Tų karalių laikotarpyj Dievas įsteigs per amžius nesunaikinamą karalystę, kurios neužkariaus jokia kita tauta. Ji sunaikins visas karalystes taip, (Dan 7, 14, 27; Iz 9, 6; 1 Kor 15, 24; Apr 11, 15) 45 kaip regėjai

nuo kalno atlūžęs akmuo, be žmogaus rankos pagalbos, sutrupino geležį, žalvarį, molį, sidabrą ir auksą, tačiau pati išliks amžinai. Didysis Dievas parodė tau, karaliau, kas bus ateityj. Sapnas yra tikras, ir jo aiškinimas teisingas."

46 Tada karalius Nebukadnezaras parpuolė ant kelių, pagerbė Danielių ir įsakė aukas bei smilkalus jam aukoti. 47 Karalius Danieliui tarė: "Iš tikrųjų, jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių Viešpats ir paslapčių Apreiškėjas, nes tu galėjai atskleisti šitą paslaptį!" (Dan 3,28; Joz 2,11; Ps 86,8; Iz 42,8-9) 48 Tada karalius paaukštino Danielių, davė jam daug brangių dovanų ir paskyrė jį valdovu Babilonijos provincijos ir vyriausiu vadovu visų Babilonijos išminčių. 49 Danieliaus prašomas, karalius paskyrė Sadraką, Mesaką ir Abednegą reikalų vedėjais Babilonijos provincijai, o Danielius pasiliko karaliaus rūmuose .(Dan 3,12)

3 skyrius

Trys Danieliaus draugai degančioje krosnyje, 1 - 33.

1 Karalius Nebukadnezaras padirbdino auksinę statulą šešiasdešimties mat̨ų aukščio ir šešių mat̨ų pločio ir ją pastatydino Duros lygumoje, Babilonijos krašte. 2 Po to karalius Nebukadnezaras sukvietė: vietininkus, valdovus, valdytojus, patarėjus, iždininkus, teisėjus, policijos viršininkus ir visus aukštuosius valdininkus atvykti statulos atidengti. 3 Susirinko vietininkai, valdovai, valdytojai, patarėjai, iždininkai, teisėjai, policijos viršininkai ir visi aukšti valdininkai atidengti statulos, kurią karalius Nebukadnezaras buvo pastatydinęs. Jie sustojo ties statula. 4 Šauklys garsiai šaukė: "Jums, tautos, įvairių padermių ir kalbų įsakoma: 5 kai tik išgirsite rago, vamzdžio, citros, kanklių, psalterio, dūdų ir visokių muzikos instrumentų garsą, privalote parpulti ir garbinti statulą, kurią pastatydino karalius Nebukadnezaras. 6 Kas neparpuls ir negarbins jos, tuojau bus įmestas į liepsnojančią krosnį!" 7 Tautos, įvairių padermių ir kalbų išgirdusios rago, vamzdžio, citros, kanklių, psalterio ir visokių instrumentų garsą, parpuolė ir garbino karaliaus Nebukadnezaro pastatytą auksinę statulą.

8 Tuo metu priėję kai kurie kaldėnai įžūliai įskundė žydus. 9 Jie sakė karaliui Ne-

bukadnezarui: "Karaliau, gyvuok amžinai! 10 Tu, karaliau, išleidai įsakymą, kad kiekvienas, išgirdęs rago, vamzdžio, citros, kanklių, psalterio, dūdų ir visokių muzikos instrumentų garsą, privalo pulti žemėn ir garbinti auksinę statulą, (Dan 6, 13) 11 o kas neparpuls ir negarbins jos, bus įmestas į liepsnojančią krosnį. 12 Štai, žydai, kuriuos paskyrei Babilonijos provinciją valdyti: Sadrakas, Mesakas ir Abednegas, karaliau, nevykdė tavo įsakymo, jie negerbia tavo dievų nei auksinės statulos, kurią pastatydinai, negarbina". (Dan 2, 49) 13 Nebukadnezaras, supykęs ir įnirtęs, įsakė atvesti Sadraką, Mesaką ir Abednegą. Kai tuos vyrus atvedė pas karalių, 14 Nebukadnezaras klausė: "Ar tai tiesa, Sadrakai, Mesakai ir Abednegai, kad mano dievams netarnaujate ir pastatydintos auksinės statulos negarbinate? 15 Dabar pasiruoškite, kai tik išgirsite rago, vamzdžio, citros, kanklių, psalterio bei dūdų ir visokių muzikos instrumentų garsą, - parpulkite ir garbinkite statulą, kurią pastatydinau, o jei negarbinsite, tuojau būsite įmesti į liepsnojančią krosnį, ir koks dievas išgelbės jus iš mano rankos!?" (2 Kar 18, 35) 16 Sadrakas, Mesakas ir Abednegas atsakė: "Mums nėra reikalo atsakyti klausimą. 17 Karaliau, mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali išgelbėti mus iš krosnies ir iš tavo rankos! (Ps 66, 12) 18 O jei Jis nenorės, tai tebūnie tau žinoma, karaliau, kad mes tavo dievams netarnausime ir auksinės statulos, kurią pastatydinai, negarbinsime!" (2 M 20, 3-5)

19 Nebukadnezaras be galo įtūžo, jo veido išraiška pasikeitė. Jis įsakė įkūrenti krosnį septynis kartus karščiau kaip paprastai; 20 savo kariuomenės tvirtiems vyrams liepė surišti Sadraką, Mesaką ir Abednegą ir juos įmesti į liepsnojančią krosnį. 21 Tuojau tie vyrai su visa apranga: su apsiaustais, kelnėmis, kepurėmis bei kitais drabužiais buvo surišti ir įmesti į liepsnojančią krosnį. 22 Kadangi karaliaus griežtu įsakymu krosnis buvo nepaprastai įkūrenta, vyrus, kurie pakėlė Sadraką, Mesaką ir Abednegą, ugnies liepsna sudegino, 23 o Sadrakas, Mesakas ir Abednegas įkrito surišti į liepsnas. 24 Karalius Nebukadnezaras nustebęs, skubiai atsikėlė ir klausė savo patarėjus: "Ar ne tris vyrus įmetėme surištus į ugnį?" Jie atsakė karaliui: "Tikrai, tris

karaliau!" 25 Jis tarė: "Aš matau keturis vyrus, laisvus vaikščiojančius ugnyje! Jiems ugnis nekenkia, o ketvirtasis atrodo kaip dievų sūnus!" (Iz 43, 2) 26 Nebukadnezaras, priėjęs prie degančios krosnies angos, suriko: "Sadrakai, Mesakai ir Abednegai, Aukščiausiojo Dievo tarnai, išeikite!" Sadrakas, Mesakas ir Abednegas išėjo iš krosnies. 27 Susirinkę vietininkai, valdovai, valdytojai ir karaliaus patarėjai matė, kad ugnies liepsnos jų neveikė. Jų galvų plaukai nebuvo apsvilę nei apsiaustai apdegę; net dūmų kvapo nebuvo. (Žyd 11, 34; Iz 43, 1-3; Ps 34, 7-9)

28 Karalius Nebukadnezaras tarė: "Tebūnie garbinamas Sadrako, Mesako ir Abednego Dievas, kuris atsiuntė angelą ir išgelbėjo savo tarnus, pasitikėjusius Juo. Jie sulaužė karaliaus įsakymą, statė savo gyvybę į pavojų, atsisakydami tarnauti ir garbinti kitą dievą, išskyrus savąjį - tikrąjį Dievą. (Dan 6, 23) 29 Tad išleidžiu įsakymą, kad kiekvienas, nežiūrint kokios tautos, padermės ir kalbos jis bebūtų, būtų sukapotas į gabalus ir jo namai paversti griuvėsiais, jei nepagarbiai kalbėtų apie Sadrako, Mesako ir Abednego Dievą; nėra jokio kito dievo, kuris taip gali gelbėti!" (Dan 2, 47) 30 Po to karalius pakėlė Sadraką, Mesaką ir Abednegą vyresniaisiais Babilonijos krašte. 31 Karalius Nebukadnezaras įsakė visoms tautoms, įvairių padermių ir kalbų kurios gyvena visoje žemėje: "Ramybės gausa jums! 32 Mano valia yra paskelbti ženklus ir stebuklus, kuriuos Aukščiausias Dievas man padarė. 33 Jo ženklai - didingi! Jo stebuklai - galingi! Jo karalystė - amžina, ir Jo valdžia nesibaigianti!" (Dan 6, 27)

4 skyrius

Nebukadnezaro liga, 1 - 34.

1 "Aš, Nebukadnezaras, gyvenau ramiai ir laimingai savo rūmuose. 2 Mano sapnai nugąsdino mane ir mintys bei regėjimai, gulint man lovoje, baugino mane. 3 Tad įsakiau atvesti pas mane visus Babilonijos išminčius, kad jie man tą sapną išaiškintų. 4 Atėjo ženklų aiškintojai, žyniai, kaldėnai ir astrologai. Aš pasakiau jiems sapną, tačiau jie negalėjo man jo išaiškinti. (Dan 2, 2) 5 Pagaliau atėjo Danielius, kuris paga-

no dievo vardą vadinamas Beltsazaru ir jame yra šventųjų dievų dvasia. Aš pasakiau
m savo sapną, taip kalbėdamas: /Dan 5,11,14/ 6 'Beltsazarai, išminčių vyriausiasi
 žinau, kad tavyje yra šventųjų dievų dvasia ir jokia paslaptis tau nėra per sun-
. Pasiklausyk mano sapno, kurį sapnavau ir pasakyk jo išaiškinimą!' /Ez 28,3/ 7
vo lovoje gulėdamas sapnavau medį žemės viduryje milžiniško aukščio. /Ez 31,3-14/
Tas medis augo ir išaugo toks didelis, kad jo viršūnė siekė dangų ir jis buvo ma-
mas visoje žemėje. 9 Jo lapai buvo gražūs ir vaisius gausus, maisto užteko visiems.
 juo ieškojo paunksnės laukiniai gyvuliai, šakose gyveno padangių paukščiai, ir
s maitino visus gyvius. /Ez 17,23/ 10 Toliau, lovoje gulėdamas, regėjau šventą
siuntinį, nužengusį iš dangaus, 11 kuris X garsiai šaukė: 'Nukirskite medį, nuka-
kite šakas! Nubraukykite lapus ir XXXXXX išbarstykite vaisius! Gyvuliai tebėga
 po jo, ir paukščiai tepalieka jo šakas! 12 Tačiau kelmą su šaknimis palikite že-
je, surakintą geležimi ir žalvariu, lauko žolėje. Jis tebūnie dangaus rasos vil-
mas, ir su gyvuliais tebūnie jo dalis lauko žolėje. 13 Tepasikeičia jo žmogiška
rdis ir tebūnie jam duota gyvulio širdis, taip septyni laikai /metai/ tepraeina!
an 7,25/ 14 Paskutiniu nutarimu tai nuspręsta, šventųjų įsakymu patvarkyta, kad
vieji žinotų, jog Aukščiausias viešpatauja žmonių karalystėje ir, kam Jis nori,
m duoda ją; ir žmonių žemiausią Jis gali paskirti valdovu. /Dan 2,21/
15 Tai sapnas, kurį aš, karalius Nebukadnezaras, sapnavau. O tu, Beltsazarai,
sakyk aiškinimą, nes visi mano karalystės išminčiai nepajėgia išaiškinti. Bet tu
li, nes šventųjų dievų dvasia yra tavyje!" 16 Danielius, kuris vadinosi Beltsaza-
, kurį laiką stovėjo apstulbęs, nusiminęs ir išsigandęs. Karalius tarė jam: "Belt-
zarai, sapnas ir jo aiškinimas teneišgąsdina tavęs". Beltsazaras atsakė: "Mano
ldove! Sapnas tebūnie tiems, kurie tavęs nekenčia, ir jo išaiškinimas tavo prie-
ms! 17 Medis, kurį regėjai, kuris išaugo toks didelis ir stiprus, kad jo viršūnė
ekė dangų ir buvo matomas visoje žemėje; 18 jo lapai buvo gražūs ir vaisius gau-
s, kurio užteko visiems; jo pavėsyje gyveno laukiniai gyvuliai, o šakose padangių
ukščiai. 19 Medis- tai tu, karaliau. Tu esi didis ir galingas, tavo didybė augo
 pasiekė dangų, o valdžia

žemės pakraščius. 20 O kad, karaliau, matei šventą pasiuntinį, nusileidžiantį iš dangaus ir tariantį: 'Nukirskite medį ir sunaikinkite jį, bet kelmą palikite žemėje, surakintą geležimi ir žalvariu, lauko žolėje, jis tebūnie dangaus rasa vilgomas ir su laukiniais gyvuliais tebūnie jo dalia kol septyni laikai praeis', 21 tai šitas aiškinimas, karaliau, Aukščiausiojo nutarimu liečia tave - valdovą karalių. 22 Tave pašalins nuo žmonių, su laukiniais gyvuliais teks gyventi, žolę, kaip jaučiui, tau duos valgyti ir dangaus rasa vilgys tave. Taip septyni laikai (metai) praeis, kol išpažinsi, kad Aukščiausias viešpatauja žmonių karalystėje ir, kam Jis nori, duoda ją. 23 Palikto medžio kelmas reiškia, kad karalystė bus tau grąžinta, kai išpažinsi, kad viešpatauja dangus. 24 Tad, karaliau, priimk mano patarimą, pakeisk nuodėmę teisingumu ir panaikink savo nusikaltimus beturčiams gailestingumu. Taip elgdamasis, gal savo laimingą gyvenimą pratęsi?" (Pat 19, 17; Mt 5, 7; 19, 21)

25 Visa tai atsitiko karaliui Nebukadnezarui. 26 Praslinkus dvylikai mėnesių, vaikščiodamas karaliaus rūmuose Babilone, 27 karalius kalbėjo: "Ar šita nėra didžioji Babelė, kurią aš pastačiau savo didžia galia ir padariau ją karaliaus būstine savo didybės garbei?" (Pat 16, 18; Apd 12, 23) 28 Karaliui vos pasakius tuos žodžius, pasigirdo balsas iš dangaus: "Tau, karaliau Nebukadnezarai, pranešama: karaliaus valdžia iš tavęs atimta; 29 iš žmonių tarpo tave pašalins, su laukiniais gyvuliais gyvensi, žolę, kaip jautis ėsi, iki septyni laikai praeis, kol pripažinsi, kad Aukščiausias viešpatauja žmonių karalystėje ir, kam Jis nori, tam duoda ją!" (Dan 5, 21) 30 Tą pačią akimirką tas žodis įvyko: Nebukadnezarą pašalino iš žmonių tarpo; jis ėdė žolę, kaip jautis, jo kūną vilgė rasa, jo plaukai užaugo, kaip erelių plunksnos, ir nagai - kaip paukščių nagai.

31 "Paskirtam laikui praėjus, aš, Nebukadnezaras, pakėliau akis į dangų, ir mano protas sugrįžo, aš garbinau Aukščiausiąjį, kuris amžinai gyvena, gyriau ir šlovinau Jį, nes Jo valdžia - amžina ir Jo karalystė nesibaigianti. (Dan 3, 33) 32 Visi žemės gyventojai yra niekas; kaip Jis nori, taip Jis elgiasi su dangaus pulkais ir že-

mės gyventojais. Nėra nė vieno, kuris gali sulaikyti Jo ranką ir Jam sakyti: ' Ką darai?' 33 Tuo pačiu metu mano protas sugrįžo, atgavau karališką valdžią ir didybės garbę; mano valstybės patarėjai bei didžiūnai ieškojo manęs; aš vėl buvau įvestas į karalystės didybę, ir dar didesnė garbė buvo man suteikta. 34 Dabar aš, Nebukadnezaras, giriu, aukštinu ir šlovinu dangaus Dievą, nes visi Jo darbai yra tiesa ir Jo keliai teisingi. Tuos, kurie elgiasi išdidžiai, Jis gali pažeminti". (Dan 5, 20; Lk 1, 51; 18, 14)

5 skyrius

Belsazaro puota ir jo galas, 1 - 31.

1 Karalius Belsazaras iškėlė didelę puotą tūkstančiui savo didžiūnų ir jų akivaizdoje gėrė vyną. (Dan 7, 1) 2 Belsazaras, apsvaigęs nuo vyno, įsakė atnešti auksinius ir sidabrinius indus, kuriuos jo tėvas Nebukadnezaras buvo atgabenęs iš Jeruzalės šventovės, kad iš jų gertų karalius, jo didžiūnai, žmonos ir sugulovės. (Dan 1, 2; 2 Ch 36, 10) 3 Tada atnešė auksinius ir sidabrinius indus, kurie buvo atgabenti iš Jeruzalės šventovės, Dievo namų; iš jų gėrė karalius, jo didžiūnai, žmonos ir sugulovės. 4 Jie gėrė vyną ir šlovino savo auksinius, sidabrinius, žalvarinius, geležinius, medinius ir akmeninius dievus. 5 Tą pačią akimirką pasirodė žmogaus rankos pirštai ir rašė ties liustru ant karaliaus rūmų sienos; karalius matė rašančią ranką. 6 Jo veidas pabalo, jis išsigando, sąnariai suglebo ir keliai drebėjo. 7 Karalius, garsiai šaukdamas, liepė atvesti žynius, kaldėnus ir astrologus. Jiems susirinkus, karalius kalbėjo Babilonijos išminčiams: "Kas perskaitys šitą raštą ir man jį išaiškins, tas bus apvilktas purpuru, jam bus užkabinta auksinė grandinė ir jis bus paskelbtas trečiu valdovu karalystėje!" (Dan 2, 2; 4, 3) 8 Visi išminčiai negalėjo nei rašto perskaityti, nei jo išaiškinti karaliui. 9 Tuomet karalius Belsazaras labai nusigando, jo veidas pabalo, o didžiūnai sumišo. 10 Karaliaus ir didžiūnų paliepimu , karaliaus motina, įėjusi į puotos salę, tarė: "Karaliau, gyvuok per amžius! Tenenugąsdina tavęs mintys ir tavo veidas tenepasikeičia! 11 Tavo karalystėje yra vyras, kuris turi šventųjų die-

vų dvasią. Tavo tėvo dienomis jame buvo apšvieta, įžvalga ir išmintis, kaip dievų išmintis, ir karalius Nebukadnezaras, tavo tėvas, pakėlė jį vyriausiu viršininku ženklų aiškintojų, žynių, kaldėnų ir astrologų. (Dan 4, 5) 12 Kadangi jame buvo nepaprasta dvasia, supratimas ir įžvalga, jis aiškino sapnus, atspėjo mįsles ir atidengė paslaptis. Tai Danielius, kuriam karalius davė Beltsazaro vardą. Taigi, pašauk Danielių, ir jis pasakys aiškinimą". (Ez 28, 3) 13 Kai Danielių atvedė pas karalių, karalius tarė: "Ar tu tas Danielius iš Judėjos tremtinių, kuriuos karalius, mano tėvas, atvedė iš Judėjos? 14 Aš girdėjau apie tave, kad šventųjų dievų dvasia yra tavyje ir tu turi apšvietą, įžvalgą ir nepaprastą išminti. 15 Buvo pakviesti išmin̆čiai ir žyniai, kad perskaitytų šitą raštą ir pasakytų aiškinimą, bet jie negalėjo išaiškinti tų žodžių prasmės. 16 Aš girdėjau apie tave, kad tu gali išaiškinti paslaptis. Jei perskaitysi raštą ir pasakysi jo reikšmę, būsi apvilktas purpuru, gausi auksinę grandinę ir kaip trečias viešpatausi karalystėje!" 17 Danielius atsakė karaliui: "Dovanas pasilaikyk sau, arba duok kitam! Tačiau aš perskaitysiu raštą karaliui ir pasakysiu jo aiškinimą. 18 O karaliau! Aukščiausias Dievas davė tavo tėvui Nebukadnezarui karališką valdžią, didybę garbę ir šlovę. (Dan 2, 37; 4, 22) 19 Dėl galios, kuri jam buvo duota, visos tautos, padermės ir kalbos drebėjo ir bijojo jo, nes jis galėjo nužudyti, ką norėjo, ir palikti gyvą, ką norėjo; jis galėjo paaukštinti, ką norėjo, ir pažeminti, ką norėjo. 20 O kai jo širdis ir dvasia taip sukietėjo, kad jis tapo išdidus, jis buvo nustumtas nuo karalystės sosto ir neteko garbės. (Apd 12, 23) 21 Iš žmonių tarpo pašalintas jis sužvėrėjo: jo širdis pasidarė kaip gyvulio; su laukiniais asilais jis gyveno, valgė žolę kaip jautis, jo kūną vilgė dangaus rasa, kol jis išpažino, kad Aukščiausias Dievas viešpatauja žmonių karalystėje, ir tą, kurį Jis nori, Jis gali įstatyti jos valdovu. (Dan 4, 32) 22 O tu, jo sūnau, Belsazarai, nepažeminai prieš Jį, nors visa tai žinojai. 23 Tu pasipūtei prieš dangaus Viešpatį, įsakei Jo namų indus atnešti ir tu bei tavo didžiūnai, tavo žmonos ir sugulovės gėrė iš jų vyną ir šlovino sidabrinius, auksinius, žalvarinius, geležinius, medinius ir akmeninius savo dievus, kurie negali nei matyti, nei girdėti, nei suprasti, o Dievo, kuris laiko savo rankoje tavo gyvybę ir kurio žinioje yra visi

keliai, tu negarbinai. (Ps 115, 4-7) 24 Todėl Jis siuntė ranką, ir šitas raštas buvo
/Skaičius, skaičius, svoris, dalyti/
užrašytas. 25 Štai jo žodžiai: "mene, mene, tekel, uparsin". 26 Jų reikšmė yra:
"mene" - Dievas suskaičiavo tavo karalystės dienas ir jas užbaigė; 27 "tekel" - esi
pasvertas svarstyklėmis ir rastas per lengvas; 28 "peres" - tavo karalystė padalyta
ir atiduota medams ir persams!"

29 Belsazaras įsakė apvilkti Danielių purpuru, užkabinti auksinę grandinę, ir vieša
paskelbė, kad jis viešpatausiąs kaip trečias karalystėje. (Dan 2, 48; 1 M 41, 42-43)
30 Tą pačią naktį karalius Belsazaras, kaldėnas, buvo nužudytas, 31 ir Darijus, me
das, pradėjo valdyti, būdamas šešiasdešimt dviejų metų amžiaus. (Dan 9, 1; Iz
13, 17)

6 skyrius

Danielius liūtų duobėje, 1 - 28.

1 Darijui atrodė būtų gera paskirti šimtą dvidešimt vietininkų, kurie būtų paskirsty
ti po visą karalystę, 2 ir tris jų viršininkus, kurių vienas būtų Danielius. Taip ir pa
darė. Vietininkai privalėjo jiems duoti apyskaitą, kad nebūtų suktybių. 3 Danielius
buvo pranašesnis už visus valdovus ir vietininkus, nes nepaprasta dvasia buvo jame.
viršininku
Karalius galvojo paskirti jį visai karalystei. (Dan 5, 12) 4 Valdovai ir vietininkai ieš-
kojo priežasties Danielių apkaltinti karalystės valdyme, bet jie nerado jokios prieka-
bės ir nieko bloga, nes jis buvo ištikimas; jokio apsileidimo nei nusikaltimų jo pa-
reigose nebuvo surasta. 5 Tie vyrai kalbėjo: "Mes nerasime jokios priežasties apkal
tinti Danielių, nebent ką nors, sąryšyj su jo Dievo įstatymu". 6 Valdovai ir vietinin-
kai, nuskubėję pas karalių, tarė: "Karaliau Darijau, gyvuok per amžius! (Dan 3, 9;
5, 10) 7 Visi karalystės vietininkai, valdovai, prefektai, valstybės patarėjai ir valdy-
tojai yra susitarę prašyti karaliaus išleisti nutarimą ir jį patvirtinti, kad kiekvienas,
trisdešimt dienų laikotarpyje prašąs bet ko, iš bet kokio dievo ar žmogaus, nebent iš
tavęs, karaliau, būtų įmestas į liūtų duobę! 8 Karaliau, išleisk tą įstatymą dabar raš
tu, kad jis nebūtų pakeistas, pagal persų ir medų įstatymą, kuris yra neatšaukiamas

(Est 1, 19; 8, 8)

9 Karalius Darijus sutiko, išleido įsakymą ir pasirašė. 10 Danielius, sužinojęs, kad dokumentas pasirašytas, parėjo į savo namus; buto viršutiniame kambaryje langai buvo nukreipti į Jeruzalę; jis juos laikė atvirus ir tris kartus į dieną atsiklaupęs meldėsi, garbindamas ir šlovindamas savo Dievą. Taip jis ir anksčiau darydavo. (1 Kar 8, 48; Jer 51, 50; Ps 55, 18) 11 Kartą šitie vyrai nuėję rado Danielių besimeldžiantį ir begarbinantį Dievą. 12 Grįžę pas karalių, jie paklausė: "Ar nepaskelbei raštu draudimo, kad kiekvienas, kuris trisdešimt dienų laikotarpyje ko nors prašąs iš bet kokio dievo ar žmogaus, nebent iš tavęs, karaliau, būtų įmestas į liūtų duobę?" Karalius atsakė: "Tas parėdymas yra tvirtas, pagal medų ir persų įstatymą - neatšaukiamas!" (Dan 3, 10) 13 Jie atsiliepė ir tarė: "Danielius, vienas iš Judėjos tremtinių, nepaiso tavęs, karaliau, nė tavo draudimo, kurį paskelbei raštu, jis tris kartus į dieną meldžiasi!" 14 Karaliui jų skundas labai nepatiko. Jis nusistatė padėti Danieliui: ligi saulės laidos dėjo pastangas jį išgelbėti. 15 Tuomet tie vyrai, vėl nuėję pas karalių, tarė jam: "Karaliau, žinok, jog tai yra medų ir persų įstatymas, kuriuo kiekvienas draudimas ir nutarimas, karaliaus išleistas , yra nepakeičiami!" 16 Tada karalius įsakė atvesti Danielių ir įmesti jį į liūtų duobę. Tai įvykdęs, karalius tarė Danieliui: "Tavo Dievas, kuriam nuolat tarnauji, teišgelbsti tave!" 17 Buvo atgabentas akmuo ir užristas ant duobės angos. Karalius jį užantspaudavo savo ir didžiūnų žiedais, kad niekas nebūtų pakeista. 18 Po to karalius grįžo į savo namus ir praleido naktį pasninkaudamas. Jis nepriėmė jokių valgių ir nemiegojo visą naktį.

19 Auštant karalius atsikėlė ir nuskubėjo prie liūtų duobės. 20 Artėdamas prie duobės, jis šaukė baimingu balsu: "Danieliau! Gyvojo Dievo tarne! Ar tavo Dievas, kuriam nuolat tarnauji, galėjo tave išgelbėti iš liūtų?" (Dan 3, 17) 21 Danielius atsiliepė: "Karalius, tegyvuoja per amžius! 22 Mano Dievas atsiuntė angelą, kuris užčiaupė liūtų nasrus, ir jie nesužeidė manęs, nes Jo akivaizdoje buvau nekaltas; taip pat ir tau, karaliau, nepadariau jokio nusikaltimo". (Dan 3, 28; Žyd 11, 33) 23 Karalius la-

bai apsidžiaugė ir įsakė ištraukti Danielių iš duobės. Danielių ištraukus iš duobės, nebuvo rasta jokio sužeidimo, nes jis pasitikėjo Dievu. (Ps 37, 40) 24 Karalius įsakė atvesti anuos vyrus, kurie įskundė Danielių, ir įmesti į liūtų duobę; jie, jų vaikai ir žmonos, dar nepasiekę duobės dugno, buvo liūtų pagauti ir sutriuškinti. 25 Po to karalius Darijus parašė visų tautų, padermėms ir kalboms, kurios gyveno visoje žemėje: "Ramybės apsta jums! 26 Aš išleidžiu įsakymą, kad visame mano karališkos valdžios krašte gerbtų ir bijotų Danieliaus Dievo, nes Jis yra gyvas Dievas, pasiliekąs per amžius; Jo karalystė nesunaikinama ir valdžia begalinė! (Dan 3, 33) 27 Jis gelbsti ir išlaisvina, daro ženklus bei stebuklus danguje ir žemėje, Jis išgelbėjo Danielių iš liūtų nasrų!" 28 Danieliui sekėsi Darijaus ir Kyro, perso, karaliavimo metu. (Dan 1, 21)

7 skyrius

Danieliaus regėjimas - keturios karalystės, 1 - 28.

1 Pirmaisiais Babilonijos karaliaus Belsazaro metais Danielius sapnavo sapną. Jam, begulint lovoje, kilo neramios mintys. Jis užrašė tą sapną: (Dan 5, 1) 2 "Aš, Danielius, turėjau regėjimą nakties metu. Keturi dangaus vėjai sujudino didžiąją jūrą (Viduržemio). (Apr 17, 15) 3 Keturi dideli žvėrys išėjo iš jūros, kiekvienas buvo skirtingas. (Apr 13, 1-2) 4 Pirmasis buvo lyg liūtas su erelio sparnais. Mačiau kai jo sparnus išplėšė, jį pakėlė nuo žemės ir pastatė lyg ant žmogaus kojų; jam buvo duota žmogaus širdis. (Dan 4, 31) 5 Antrasis žvėris, panašus į lokį ; vienu šonu pasikėlęs, jis laikė tris šonkaulius nasruose savo dantimis. Jam įsakė: 'Kelkis! Ėsk daug mėsos!' 6 Po to regėjau kitą žvėrį, lyg leopardą, kuris turėjo keturis paukščio sparnus ant nugaros ir keturias galvas; galia jam buvo duota. 7 Po to, nakties regėjime mačiau ketvirtą žvėrį; baisų, siaubingą ir nepaprastai stiprų, kuris turėjo didelius geležinius dantis. Jis ėdė ir triuškino, kas liko, sutrypė kojomis. Jis buvo skirtingas nuo pirmiau matytų žvėrių, - turėjo dešimt ragų. 8 Aš stebėjau ragus, ir štai - kitas mažas ragas išaugo jų tarpe. Trys pirmųjų ragų buvo išrauti. Akys ir burna, lyg žmo-

gaus, buvo šitame rage; jis kalbėjo labai svarbius dalykus. (Dan 11, 36)

9 Man bežiūrint, buvo pastatyti sostai ir Amžinasis atsisėdo. Jo drabužiai buvo balti kaip sniegas ir galvos plaukai kaip gryna vilna. Jo sostas - ugnies liepsna; jo ratai - liepsnojanti ugnis. (Ps 90, 2; Ez 1, 15-) 10 Ugnies srovė išsiliejo iš jo. Tūkstančių tūkstančiai Jam tarnavo, dešimt tūkstančių kartų dešimt tūkstančių stovėjo Jo akivaizdoje. Teismas atsisėdo ir knyga buvo atskleista. (Ps 68, 18; Apr 5, 11) 11 Aš klausiau ir stebėjausi išdidžiais jo žodžiais, kuriuos tas ragas kalbėjo. Tą žvėrį užmušė, kūną sunaikino, įmetė į ugnį ir sudegino. (Apr 19, 20) 12 Taip pat ir likusiems žvėrims buvo atimta galia, nes jiems buvo leista gyventi tik skirtą laikotarpį. (Dan 2, 21) 13 Aš toliau nakties regėjime mačiau su dangaus debesimis ateinantį tarsi žmogaus sūnų; prie Amžinojo jis buvo privestas. (Lk 21, 27) 14 Jam davė valdžią, garbę ir karalystę, kad visos tautos , padermės ir kalbos jam tarnautų. Jo valdžia - amžina valdžia, nesibaigianti, ir jo karalystė - nesunaikinama! 15 Aš, Danielius, sumišau, ir mano regėjimai gąsdino mane. 16 Priėjęs prie vieno ten stovinčių, prašiau jį tiksliai paaiškinti man visa tai. Jis sutiko ir išdėstė to regėjimo reikšmę. 17 'Šitie keturi didieji žvėrys yra keturi karaliai, kurie viešpataus ant žemės. 18 Tačiau tikintieji gaus karalystę iš Aukščiausiojo. Jie valdys tą karalystę per amžių amžius!' 19 Aš norėjau sužinoti tiksliau apie ketvirtąjį žvėrį, kuris buvo skirtingas nuo jų visų: nepaprastai baisus, geležiniais dantimis ir žalvariniais nagais; ėdė, triuškino ir, kas liko, sumindė kojomis. 20 Jis turėjo dešimt ragų ant galvos. Man bežiūrint, išaugo dar vienas, o trys ragai iškrito. Išaugęs ragas turėjo akis bei snukį, kalbantį išdidžiai. Jis atrodė didesnis už kitus. 21 Aš mačiau tą ragą kariaujant su šventaisiais ir juos nugalint. (Apr 13, 7) 22 Skirtam laikui atėjus, Amžinasis savo sprendimu pavedė karalystę šventiesiems. 23 Jis taip kalbėjo: 'Ketvirtasis žvėris reiškia: žemėje bus ketvirta karalystė, kuri skirsis nuo visų karalysčių, ji užvaldys visą žemę, ją sumindžios ir sutriuškins. 24 Dešimt ragų reiškia dešimt karalių iš tos kilusių; vėliau atsiras dar vienas, kuris pašalins tris karalius. (Apr 17, 2) 25 Jis kalbės išdi-

džiai prieš Aukščiausiąjį ir vargins Aukščiausiojo šventuosius, sumanys pakeisti laikus ir įstatymą; jie bus atiduoti į jo rankas vienam laikui, dviem laikams ir pusei laiko. (Apr 13, 5-6; Dan 12, 7; 4, 13) 26 Po to laikotarpio (Dievo) teismas atims iš jo valdžią, jo karalystę galutinai sužlugdys ir sunaikins. 27 O karalystė, valdžia, galia ir didybė viso pasaulio bus atiduota Aukščiausiojo šventųjų tautai; Jo karalystė bus amžina, visos galybės Jam tarnaus ir Jo klausys. 28 Tai to įvykio pabaiga. Aš, Danielius, labai nerimau, mano veidas pasikeitė, bet tą kalbą aš palaikiau savo širdyje".

8 skyrius

Avinas ir ožys: Persija ir Graikija, 1 - 27.

1 Trečiaisiais karaliaus Belsazaro karaliavimo metais aš, Danielius, pergyvenau antrą regėjimą. 2 Aš jaučiausi esąs lyg Susos pilyje, Elamo krašte ir stovėjau prie Ulajo upės. 3 Pakėlęs akis, pamačiau aviną, stovintį ant upės kranto. Jis turėjo du ragus. Abu ragai buvo aukšti, bet vienas jų aukštesnis už kitą; aukštesnysis išaugo vėliau. 4 Aš mačiau tą aviną, badantį ragais į vakarus, žiemius ir pietus; ir joks gyvulys negalėjo atsilaikyti prieš jį. Nebuvo nė vieno, galinčio išgelbėti jį iš avino: jis elgėsi, kaip jam patiko ir darėsi vis įžūlesnis. 5 Man bestebint, ožys atėjo iš vakarų, neliesdamas žemės paviršiaus. Tas ožys turėjo nuostabų ragą tarpuakyje. 6 Priėjęs prie dviragio avino, kurį mačiau stovintį prie upės, jis puolė jį visu įniršimu. 7 Aš mačiau, kai jis bėgo prie avino labai įnirtęs, smogė į jį ir nulaužė jam abu ragus, o avinas neturėjo jėgos atsilaikyti. Parbloškęs aviną ant žemės, sutrypė jį, ir nebuvo nė vieno, kuris išgelbėtų aviną iš ožio. 8 Ožys tapo labai galingas. Jam esant pačioje galybėje, nulūžo didysis ragas, jo vietoje išaugo keturi reikšmingi ragai keturiomis dangaus kryptimis. (Dan 7, 6; 11, 4) 9 Iš vieno jų išdygo mažas ragas, kuris tapo labai didelis ir nukreiptas pietų, rytų ir pažadėtosios žemės link. (Dan 7, 8; 11, 16) 10 Jis pasiekė dangaus pulkus, numetė žemėn kai kuriuos iš jų, net dalį žvaigždžių, ir juos sumindžiojo. 11 Jis pasiekė net Kunigaikščio pulkus, pašalino nuolatinę auką ir išniekino šventovę. (Dan 11, 31) 12 Smurtu pašalinęs nuolatinę auką, jis įvedė pajuokos au-

ką; tiesa buvo atmesta. Ragas veikė ir jam sekėsi. 13 Aš girdėjau vieną šventųjų atsakant kitam, kuris klausė: "Kaip ilgai tęsis šitas regėjimas, - piktadarybė apie nuolatinę auką, šventovės panieką ir jos mindžiojimą?" 14 Jis jam atsakė: "Du tūkstančius tris šimtus vakarų ir rytų (parų). Po to šventovė vėl bus apvalyta ir pašventinta". 15 Kai aš, Danielius, mačiau tą regėjimą ir stengiausi jį suprasti, štai čia, prie manęs stovėjo tarsi vyras. 16 Aš išgirdau nuo Ulajo upės žmogaus balsą: "Gabrieliau, išaiškink jam regėjimą". (Dan 9, 21) 17 Jam atėjus prie manęs, aš taip išsigandau, kad parpuoliau žemėn. O jis tarė: "Žmogaus sūnau, suprask, kad tas regėjimas nurodo pabaigos laiką". (Dan 10, 9) 18 Jam bekalbant, aš gulėjau apstulbęs ant žemės. Jis palietė mane, pastatė ant kojų ir tarė: 19 "Aš tau pranešu, kas atsitiks pabaigoje rūstybės dienų, nes regėjimas kalba apie pabaigos laikus. 20 Dviragis avinas, kurį matei, yra medų ir persų karaliai. 21 Cauruotasis ožys yra Graikijos karalius; didysis ragas jo tarpuakyje, tai pirmasis karalius; 22 o nulūžęs ragas, kurio vietoje išaugo keturi ragai, tai keturios karalystės, kilusios iš jo tautos, bet nepasiekusios jo galybės. 23 Jų karaliavimui besibaigiant, kai piktadariai bus pripildę savo saiką, iškils akiplėša ir klastingas karalius. (Dan 11, 21) 24 Jis bus galingas, įvykdys baisių nusikaltimų, sunaikins galinguosius ir šventųjų tautą. 25 Jo planai bus klastingi ir jam seksis. Jo "didybė" daugelį sunaikins. Net prieš kunigaikščių Kunigaikštį jis stos, bet sunaikintas bus be žmogaus rankos. 26 Regėjimas, kur kalbama apie vakarus ir rytus, yra tikras. Tu užrašyk tą regėjimą, nes jis įvyks tolimoje ateityje". (Dan 12, 4) 27 Aš, Danielius, labai nusilpau ir kelias dienas sirgau; po to sustiprėjęs tarnavau karaliui. Buvau labai neramus, nes nesupratau to regėjimo.

9 skyrius

Danieliaus malda ir pranašavimas apie septyniasdešimt savaičių, 1 - 27.

1 Darijaus, Ahasvero /Xerxes/ sūnaus, kilusio iš medų padermės, kuris tapo kaldėnų karaliumi, (Dan 6, 1) 2 pirmaisiais karaliavimo metais aš, Danielius, pastebėjau Raštuose metų skaičių, kuris pagal Viešpaties Žodį, duotą pranašui Jeremijui, reiškia: Je-

ruzalė sugriauta stovės septyniasdešimt metų. (Jer 25, 11-12) 3 Aš kreipiausi į Viešpatį Dievą ir ieškojau atsakymo malda, maldavimais, pasninku, ašutine ir pelenuose. 4 Meldžiau Viešpatį, savo Dievą: "Viešpatie, didis ir baimę keliantis Dieve! Tu laikai Sandorą ir ištikimybę su tais, kurie Tave myli ir laiko Tavo įsakymus. 5 Mes nusidėjome, nusikaltome, piktai elgėmės, maištavome, atmetėme Tavo įsakymus ir nuostatus. 6 Mes neklausėme Tavo tarnų, pranašų, kurie kalbėjo Tavo vardu mūsų karaliams, kunigaikščiams, tėvams ir visai tautai. 7 Tu, Viešpatie, esi teisus, o mums Judėjos ir Jeruzalės gyventojams ir visiems izraelitams visose šalyse, po kurias juos išklaidei dėl ištikimybės laužymo, gėda, kaip šiandien matome. 8 Viešpatie, mums, mūsų karaliams, kunigaikščiams ir mūsų tėvams, kurie nusidėjo, gėda. (Iz 43, 27) 9 Viešpatie, mūsų Dieve, Tu esi gailestingas ir atlaidus; mes neklausėme Tavęs. (Ps 130, 4) 10 Mes neklausėme Viešpaties, savo Dievo, nesekėme Jo nurodymų, kuriuos Jis mums davė per savo tarnus, pranašus. 11 Visas Izraelis sulaužė Tavo įstatymą ir atkrito nuo tikėjimo; neklausė Tavo balso. Tada pasipylė ant mūsų Tavo prakeikimas, kuris parašytas Dievo tarno Mozės įstatyme, nes mes įstatymui nusikaltome. (5 M 28, 15-68; 3 M 26, 14-39) 12 Jis įvykdė savo Žodį, pasakytą mums ir mūsų valdovams, kad Jis užleisiąs tokią didelę nelaimę, kurios dar niekur po dangumi nėra buvę, kuri įvyko Jeruzalėje; 13 apie tai parašyta Mozės įstatyme. Bet mes nemaldavome Viešpaties, savo Dievo, nenusigręžėme nuo savo nedorybių ir nekreipėme dėmesio į Jo tiesą. 14 Viešpats sekė mus ir todėl leido mums bausmę, nes Viešpats, mūsų Dievas, yra teisus visuose savo darbuose, bet mes neklausėme Jo balso. (Jer 1, 12) 15 Viešpatie, mūsų Dieve, Tu galinga ranka išvedei savo tautą iš Egipto krašto ir pasidarei žinomą vardą iki šiandien, bet mes nusidėjome ir elgėmės piktai. 16 Viešpatie, visi Tavo veiksmai yra teisingi; tačiau maldauju, tenusigręžia Tavo rūstybė nuo Jeruzalės, Tavo šventojo kalno, nes dėl mūsų nuodėmių ir mūsų tėvų nedorybių Jeruzalė ir Tavo tauta tapo panieka visiems, aplink mus gyvenantiems. 17 Dabar, mūsų Dieve, išklausyk savo tarno maldą bei maldavimą, leisk savo veidui šviesti ant sugriautos sa-

vo vardo šventovės. 18 Viešpatie, mano Dieve, meldžiu Tave, išgirsk, atverk akis ir pažvelk į mūsų sunaikintas vietoves ir miestą, kuris pavadintas Tavo vardu. Mes remiamės ne savo teisingais darbais, bet maldaujame Tavo gailestingumo bei pasigailėjimo. (Ps 115, 1) 19 Viešpatie, išgirsk. Viešpatie, atleisk. Viešpatie, atkreipk dėmesį ir gelbėk. Negaišk, mano Dieve. Juk Tavo vardu pavadintas Tavo miestas ir Tavo tauta". (Jer 14, 9)

20 Melsdamasis ir išpažindamas savo bei Izraelio tautos nuodėmę kreipiausi į Viešpatį, savo Dievą, atstatyti šventovę. 21 Man dar besimeldžiant vakarinės aukos metu, prie manęs nusileido Gabrielis, kurį anksčiau mačiau regėjime. (Dan 8, 16) 22 Jis tarė: "Danieliau, aš atėjau pamokyti tave ir duoti tau pilną pranašystės supratimą. 23 Tavo maldos pradžioje gavau įsakymą ir atėjau tau pranešti, nes tu labai mylimas! Įsidėmėk viską ir suprask regėjimą. 24 Septyniasdešimt savaičių paskirta tavo tautai ir šventajam miestui išsilaisvinti iš nusikaltimų ir piktybių. Kai nusikaltimas ir nuodėmė bus pašalinta, nedorybė sunaikinta, teisingumas atstatytas, tuomet išsipildys regėjimas bei pranašystė, ir šventovė bus atstatyta. 25 Žinok ir įsidėmėk: nuo tada, kai išėjo įsakymas atstatyti Jeruzalę, iki vieno patepto kunigaikščio pasirodymo, praeis septynios savaitės; ji bus atstatyta neramiu metu. Šešiasdešimt dviejų savaičių laikotarpyje ji pasiliks atstatyta su aikštėmis ir gatvėmis. (Ez 6, 14) 26 Praslinkus šešiasdešimt dviem savaitėm, bus pašalintas pateptasis be teismo sprendimo. Vieno kunigaikščio pulkai sunaikins miestą ir šventovę. Tada ateis galas lyg tvanu; iki karo pabaigos bus baisių sunaikinimų. (Lk 21, 24) 27 Kunigaikštis sudarys sąjungą su daugeliu galiūnų vieną savaitę. Savaitės viduryje pašalins aukų aukojimą, o ant aukuro aukos pasibjaurėjimo auką, kol numatytas galas ateis sunaikintojui." (Dan 12, 11; Mt 24, 15)

10 skyrius

Naujas apreiškimas Danieliui - angelų kova, Dan 1 - 21.

1 Trečiaisiais metais, viešpataujant Persijos karaliui Kyrui, Žodis buvo suteiktas Danieliui, kuris buvo vadinamas Beltsazaru. Tas Žodis buvo tikras ir jis jį suprato regėjime. (Dan 1, 7, 21) 2 "Tuomet aš, Danielius, liūdėjau tris savaites. 3 Skanaus

valgio nevalgiau; mėsos ir vyno neėmiau į burną ir tepalų nevartojau tris savaites. 4 Pirmo mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną stovėjau ant didžiulės Tigro upės kranto. 5 Pakėlęs akis, pamačiau ten stovintį vyrą, apsivilkusį drobiniais ir susijuosusį grynu auksu. (Ez 9, 2; Apr 1, 13-15) 6 Jo kūnas buvo kaip krizolitas, veidas kaip žaibo blyksėjimas, akys kaip fakelas, rankos ir kojos - žėrintis skaistvaris, o žodžių garsas kaip didelės minios triukšmas. 7 Aš, Danielius, vienas temačiau tą regėjimą; vyrai, kurie buvo su manimi, nematė jo, bet didelė baimė apėmė juos. Jie pasislėpė. 8 Aš likau vienas. Pamatęs šitą didingą regėjimą, netekau jėgų; mano veidas išbalo, ir aš nusilpau. 9 Išgirdau žodžių garsą, kritau, netekęs sąmonės, ir veidu prisiglaudžiau prie žemės. (Dan 8, 17-18) 10 Ranka palietė mane ir padėjo man atsiremti keliais ir rankomis. 11 Jis man tarė: 'Danieliau, tu mylimasis! Įsidėmėk žodžius, kuriuos tau kalbėsiu, stovėk, nes esu siųstas pas tave!' Jam kalbant, aš atsistojau drebėdamas. 12 Jis toliau kalbėjo: 'Danieliau, nebijok! Nuo pirmosios dienos, kai pradėjai suprasti ir nusižeminti savo Dievo akivaizdoje, tavo prašymas ir malda yra išklausyti. 13 Persų karalystės kunigaikštis man priešinosi dvidešimt vieną dieną; bet štai Mikolas, vienas vyresniųjų kunigaikščių, atėjo man į pagalbą; aš palikau jį ten prie Persijos karalystės kunigaikščio. 14 Atėjau tau paaiškinti, kas atsitiks tavo tautai paskutinėse dienose, nes šitas regėjimas yra tolimai ateičiai'. (Dan 9, 22) 15 Jam taip bekalbant su manimi, aš nuleidau akis ir tylėjau. 16 Štai vienas, panašus į žmogaus sūnų, palietė mano lūpas. Tada aš kalbėjau stovinčiam prieš mane: 'Mano Viešpatie! Regėjimo metu mane taip suėmė skausmai, kad netekau jėgų. (Iz 6, 7; Jer 1, 9) 17 Kaip gi aš, Viešpaties tarnas, galėčiau kalbėti su Viešpačiu netekęs jėgų ir neatgavęs kvapo!' 18 Tada mane vėl palietė ir sustiprino ta pati asmenybė. 19 Ji tarė: 'Nebijok, mylimasis! Ramybė tau! Būk drąsus ir stiprus!' Jam bekalbant su manimi, pasijutau esąs stiprus ir tariau: 'Tekalba mano Viešpats, nes Tu mane sustiprinai!' (Apr 1, 17) 20 Jis atsakė: 'Ar žinai, kodėl atėjau pas tave? Dabar vėl turiu kovoti su persų kunigaikščiu, kai jį nugalėsiu, ateis Graikijos kunigaikštis. 21 Aš tau paskelbsiu, kas

parašyta tiesos knygoje. Nėra nė vieno, kuris man padėtų prieš juos, tik Mikolas (archangelas), jūsų kunigaikštis.'

11 skyrius

Šiaurės (Sirijos) ir pietų (Egipto) karaliai, Dan 1 - 45.

1 'Nuo pirmųjų Darijaus, medo, viešpatavimo metų buvau jam patarėju ir talkininku. 2 Dabar paskelbsiu tau tiesą. Dar trys karaliai iškils Persijoje; turtingiausias iš jų bus ketvirtasis. Jis, sustiprėjęs ir praturtėjęs, sukils prieš Graikiją. (Dan 10, 21) 3 Tuomet iškils galingas karalius, kuris valdys stipria ranka ir įvykdys savo planus. 4 Pačioje galybėje jo karalystė subyrės ir bus padalyta į keturias dalis ne jo palikuonims; jos nebus tokios galingos, kaip jam viešpataujant. Karalystė bus sunaikinta, nes ją valdys svetimi. (Dan 8, 8, 22)

5 Tada pietų (Egiptas) karalius sustiprės; vienas jo kunigaikščių taps galingesnis net už patį karalių; jo valdžia sieks plačiai. 6 Keliems metams praslinkus, jie sudarys sutartį (Egiptas, Sirija). Pietų karaliaus duktė ištekės už šiaurės karaliaus, santarvei sustiprinti, bet ji neišsilaikys, jos palikuonis paveldės valdžią. Ji, jos palyda, vaikas ir vyras turės išvykti. 7 Tuo laiku iškils iš jos giminės pietų karalius. Jis kariaus prieš šiaurės karalių, įsiverš į jo tvirtovę ir ją užims. 8 Jų dievaičius, nulietus atvaizdus, brangius indus, sidabrą ir auksą jis pargabens kaip grobį į Egiptą. Kurį laiką karų su šiaurės karaliumi nebebus. 9 Vėliau šiaurės karalius užpuls pietų karalių ir įsiverš į jo kraštą, bet sugrįš nieko nelaimėjęs.

10 Jo sūnūs, surinkę milžinišką kariuomenę, atžygiuos ir užlies kraštą (Izraelio), prasiverš iki pietų karaliaus tvirtovės. 11 Tada pietų karalius įnirtęs kariaus su šiaurės karaliumi ir jo milžinišką armiją sunaikins. 12 Paėmęs daugybę nelaisvėn, jis didžiuosis; nors išžudytų ir dešimtis tūkstančių, jo pergalė bus trumpa. 13 Keliems metams praslinkus, šiaurės karalius, vėl surinks didelę armiją ir eis prieš Egiptą. 14 Tada kitos tautos ir Izraelis prisijungs prieš pietų karalių, norėdami įvykdyti pranašystę, bet jie nelaimės. 15 Šiaurės karalius atžygiavęs supils pylimą ir paims sutvirtintą miestą. Pietų karalius neatsilaikys, jo rinktinė kariuomenė bus

sunaikinta. 16 Šiaurės karaliaus pajėgos trauks prieš jį, niekas nepajėgs jų sulaikyti. Jis užims visą Garbingąją šalį. (Dan 8, 9) 17 Jis (šiaurės karalius) planuos užimti pietų karalystę, sudarys su ja sutartį, išleisdamas už jo vieną savo dukterų, kad tą karalystę sunaikintų, bet jam nepavyks tas planas įgyvendinti. 18 Tada jis nukreips dėmesį į pajūrį, didelę jo dalį užims, bet vienas kariuomenės vadų padarys galą tam jo įžūlumui; jis pjaus, ką pasėjęs. 19 Tada jis trauksis atgal į savo šalies tvirtoves; pakelyje sutiks nesėkmių ir dings. 20 Jo įpėdinis siųs mokesčių rinkėją į Garbingąją šalį; po kurio laiko, jis žus, ne dėl keršto ir ne kovoje.

21 Po jo karaliaus vietą užims niekšas, žmogus be garbės. Jis iškils netikėtai ir apgaule pasiglemš karališką valdžią. (Dan 8, 23) 22 Priešingos ginkluotos pajėgos bus šluote nušluotos ir sutriuškintos jo akivaizdoje, taip pat ir Sandoros kunigaikštis. 23 Sudaryta sutartis su juo, bus klastinga ir bevertė. Su sauja šalininkų jis taps galingas. 24 Nelauktai jis įžygiuos į turtingiausias krašto provincijas ir darys, ko nedarė nei jo tėvai, nei jo tėvų tėvai; karo grobį ir gėrybes jis žmonėms barstyte barstys. Jis planuos ir tvirtoves užimti. 25 Įsidrąsinęs sutelks savo pajėgas žygiuoti prieš pietų karalių. Pietų karalius pasiruoš karui su milžiniška ir galinga kariuomene, bet neištengs šiaurės karaliui pasipriešinti, nes prieš jį bus sugalvotas sąmokslas: 26 jo paties pavaldiniai, valgantys prie jo stalo, nužudys jį; jo kariuomenė bus išsklaidyta, labai daug karių žus. 27 Abu karaliai pasitarimo metu stengsis vienas kitą klastingai sunaikinti, bet nepavyks, nes dar nėra atėjęs Dievo numatytas laikas. 28 Šiaurės karalius sugrįš į kraštą su gausiu grobiu, bet jo troškimas yra prieš šventąją Sandorą. Tai įvykdęs, jis sugrįš į savo kraštą. 29 Paskirtu metu jis vėl žygiuos į pietus, bet antrą kartą nebebus taip, kaip pirmąjį. 30 Prieš jį atplauks laivai iš Kitimo. Jis išsigandęs pasitrauks. Įnirtęs puls šventąją Sandorą. Jis ieškos patarimų tarp atkritusiųjų nuo Sandoros. 31 Jo ginkluotos pajėgos suteps šventovę ir tvirtovę, pašalins nuolatinę auką ir toje vietoje pastatys sunaikinimo pabaisą. (Dan 9, 27; 12, 11; Mt 24, 15) 32 Neištikimus Sandorai jis suklaidins, bet žmonės, kurie pažįsta savo Dievą, liks ištikimi. 33 Tautos išminčiai neva mokys žmones; kurį laiką jie bus žudomi kardu,

liepsna, įkalinimu ir apiplėšimu. (Dan 12, 3) 34 Žudomi jie negaus pagalbos; daugelis prisidės prie jų tik veidmainiaudami. 35 Kai kurie išmintingi patys žus, kad kiti būtų ištirti, išbandyti ir apvalyti. Jie veiks iki jiems skirto laiko.

36 Karalius elgsis išdidžiai, didžiuosis prieš dievus ir prieš dievų Dievą išdidžiai kalbės; jam seksis, kol dieviškoji rūstybė bus paliesta, nes kas nuspręsta - įvyks. (2 Tes 2, 4; Dan 7, 8, 25; Apr 13, 5-6) 37 Nei savo tėvų dievų, nei moterų mylimojo dievo, nei jokio kito dievo jis negerbs; jis didžiuosis prieš visus. (1 Tim 4, 3) 38 Tik tvirtovių dievą jis garbins; dievą, kurio nepažino jo tėvai. Jis garbins jį auksu, sidabru, brangiais akmenimis ir brangenybėmis. 39 Jis parūpins tvirtovėms svetimų dievų. Kas jam pataikaus, tam jis suteiks daug garbės, padarys valdovu ir atpildui dalins žemę. 40 Paskutiniais amžiais su juo kariaus pietų karalius. Kaip audra įsiverš į kraštą šiaurės karalius kovos vežimais, raitais bei laivais; kaip tvanas užlies jį ir užims. 41 Jis įpuls į Garbingąjį kraštą, dešimtys tūkstančių žus; edomitai, moabitai ir didžioji dalis amonitų išsigelbės iš jo rankos. 42 Jis puls kitus kraštus, ir Egipto kraštas neišsigelbės. 43 Jis laimės Egipto aukso ir sidabro lobius bei brangenybes; libiai ir etiopai seks jį. 44 Gandai iš šiaurės ir rytų nugąsdins jį. Labai įnirtęs, išsklaidys ir sunaikins priešus. 45 Jis pastatys savo vyriausią būstinę palapinėje tarp jūros ir šventojo kalno; ten jis gaus galą, ir nė vienas nepadės jam.

12 skyrius

Paskutinieji laikai. Dan 1 - 13.

1 Tuo laiku pakils Mikolas, didysis kunigaikštis, kuris saugoja tavo tautiečius. Tada bus tokie sunkūs laikai, kokių nebuvo nuo tautų įsikūrimo. Tačiau tavo tauta bus išgelbėta: kiekvienas, kuris bus įrašytas gyvenimo knygoje. (Dan 10, 13; Mt 24, 21; 2 M 32, 32; Fil 4, 3) 2 Daugelis miegančių žemės dulkėse pabus, vieni amžinam gyvenimui, kiti amžinai paniekai ir kančioms. (Jn 5, 29) 3 Išmintingieji žibės dangaus spindėjimu; kurie mokė žmones teisingumo, kaip žvaigždės per amžių amžius. (Mt 13, 43; 1 Kor 15, 41-42) 4 O tu, Danieliau, paslėpk tuos žodžius ir užantspauduok knygą iki

paskirto laiko. Žmonės daug keliaus, jų žinojimas praturtės!" (Apr 10, 4)

5 Aš, Danielius, žiūrėjau ir čia mačiau stovinčius kitus du (angelus) : vienas šitame krante, o antras anapus upės. 6 Tada pirmasis klausė drobiniais apsivilkusį, stovintį prie upės vandens: "Kaip toli tų nuostabių įvykių galas?" (Dan 10, 5) 7 Išgirdau drobiniais apsivilkusį, stovintį prie upės vandens, kalbant; jis pakėlė savo dešinę ir kairę į dangų ir prisiekė amžinai Gyvuoju, tardamas: "Užtruks vieną laiką, du laikus ir pusę laiko; kai pasiliaus šventosios tautos naikinimas, tada visa bus įvykdyta". (Apr 10, 5-6; 7, 25) 8 Aš tai girdėjau, bet nesupratau ir klausiau: 'Mano viešpatie, kuo tai baigsis?' 9 Jis atsakė: 'Danieliau, eik, nes tie žodžiai lieka paslėpti ir užantspauduoti iki pabaigos laiko. 10 Daugelis bus apvalyti, išbaltinti ir ugnimi išmėginti. Niekšai elgsis niekšiškai ir to nesupras, bet išmintingieji supras. 11 Nuo to laiko, kai nuolatinę auką pašalins ir pasibaisėjimo bjaurybę pastatys, yra tūkstantis du šimtai devyniasdešimt dienų. (Dan 11, 31; Mt 24, 15) 12 Laimingas, kuris laukia ir ištveria tūkstantį tris šimtus trisdešimt penkias dienas. 13 Tu eik ir pailsėk; prisikelsi dienų pabaigoje savo dalios gauti".

PRANAŠAS OSĖJAS

Pirmieji keturi pranašai Izaijas, Jeremijas, Ezekielis ir Danielius vadinami didžiaisiais dėl jų didesnės raštų gausos. Paskutinieji dvylika vadinami mažaisiais pranašais, nes jų raštų žymiai mažiau. Pranašų knygos sudėtos ne pagal chronologiją, bet pagal knygų dydį.

Apie pranašą Osėją žinome tiek, kiek apie jį jo knygoje pasakyta. Jo veiklos laikas buvo 755 - 720 pr.Kr. Osėjo veikla pasireiškė kiek vėliau negu pranašo Amoso, bet prieš Izaiją ir Miką. Jis gyveno ir veikė Izraelio valstybėje. Jo veikla pasireiškė karaliaus Jeroboamo II laikais 790 - 749 pr.Kr. Tai buvo Izraelio valstybės žydėjimo laikai. Politiniai ir ekonominiai valstybė klestėjo, bet moralė ir tikėjimas smuko. Pranašas įspėjo tautą ir valdovus atsisakyti stabų, garbinti vieną Dievą.

Pranašo knygą galima padalinti į dvi dalis. Pranašo šeima 1 - 3; pranašavimai - pamokslai 4 - 14. Bendra pranašo knygos tema - meilė. Dievas įsakė pranašui vesti paleistuvę. Ji buvo jam neištikima, bet pranašas atleido jai ir gyveno su ja. Taip ir Dievas atleis neištikimai savo tautai, jei žmonės kreipsis į Jį. Pranašas mirė prieš Izraelio valstybės sunaikinimą ir tautos ištrėmimą 721 pr.Kr.

PRANAŠO OZĖJO KNYGA

1 skyrius

Ozėjo šeima, grįžimas iš tremties, Oz 1 - 11.

1 Viešpaties Žodis buvo suteiktas Berio sūnui Ozėjui Judėjos karalių Ozijo, Jotamo, Ačhazo, Ezekijo ir Joaso sūnui, Izraelio karaliui, Jeroboamui viešpataujant. (Iz 1, 1; 2 Kar 14, 25; Am 1, 1) 2 Pradžia Viešpaties kalbos Ozėjui. Viešpats tarė: "Eik, imk sau žmoną paleistuvę ir susilauk iš jos vaikų, nes kraštas labai žemos dorovės, atitolęs nuo Viešpaties". (Oz 3, 1) 3 Jis vedė Gomerą, Diblajimo dukterį; ji pastojo ir pagimdė sūnų. 4 Viešpats tarė pranašui: "Tebūnie jo vardas 'Jezreel' (Dievas išsklaido), netrukus nubausiu Jehaus namus (Izraelio karalius) dėl Jezreelyje pralieto kraujo ir padarysiu galą Izraelio karalystei. (2 Kar 10, 30) 5 Tą dieną su-

laužysiu Izraelio lanką (karišką galybę) Jezreelio slėnyje". 6 Gomera vėl pastojo ir pagimdė dukterį. Viešpats tarė jam: " Jos vardas tebūnie 'Lo-Ruhama' (Nemylima), nes Aš toliau nebepasigailėsiu Izraelio namų ir jiems nebeatleisiu. (Oz 2, 3, 25) 7 Aš pasigailėsiu Judėjos ir gelbėsiu juos, bet ne karu: lankais, kardais, žirgais bei raiteliais". 8 Gomera, nustojusi maitinti Lo-Ruhamą, pastojo ir pagimdė sūnų. 9 Viešpats tarė: "Vadink jį 'Lo-Ammi' (Ne mano tauta), nes jūs ne mano tauta ir Aš nesu jūsų Dievas". (Oz 2, 3, 25)

10"Izraelio palikuonys bus,kaip jūros smiltys, nesuskaičiuojami, nesuskaičiuojami." Dabar Dievas sako: "Jūs ne mano tauta", - vėliau juos vadins: "Gyvojo Dievo vaikais". (1 M 22, 17; Rom 9, 26) 11 Judėjos ir Izraelio vaikai tremtyje susijungs, išsirinks vieną vadą ir laimingai grįš į savo kraštą. Dievas juos laimins. Didi bus Jezreelio diena. (Iz 11, 11-13; Jer 3, 18; Ez 37, 22)

2 skyrius

Sulaužyta ir atstatyta Dievo Sandora, 1 - 23.

1 Vadinkite savo brolius: "Mano tauta" ir savo seseris: "Mylima". (Oz 1, 6, 9) 2 "Kaltinkite savo motiną, kaltinkite ją, nes ji ne mano žmona ir aš ne jos vyras! Teatsisako ji paleistuvystės ir svetimavimo, 3 kad nenurėdyčiau jos nuogai, nepastatyčiau, kaip naujagimio jo gimimo dieną, nepadaryčiau jos panašios į tyrlaukį ir nenutroškinčiau. 4 Nepasigailėsiu ir jos vaikų, nes jie paleistuvės vaikai. 5 Jų motina elgėsi begėdiškai. Ji sakė: 'Aš seksiu savo meilužius, duodančius man duonos, vandens, vilnų, linų, aliejaus ir gėrimų'. (Jer 44, 17) 6 Aš užtversiu jos kelią erškėčiais, užstatysiu sieną, kad ji neberastų takų. 7 Ji bėgs paskui savo meilužius, bet jų nepavys, ji ieškos jų, bet neras. Tada ji sakys: 'Grįšiu pas savo pirmąjį vyrą, nes pas jį man buvo geriau negu dabar'. 8 Ji nesuprato, kad Aš jai daviau vyno, aliejaus ir parūpinau daug sidabro bei aukso, kurį ji panaudojo Baalui! 9 Todėl, atėjus tinkamam metui, Aš atimsiu iš jos javus, vyną, vilnas ir linus, kuriais dengė savo kūną. 10 Dabar Aš atidengsiu jos paikumą meilužių akyse; ir niekas jos nebeišgelbės iš ma-

no rankų. (Jer 13, 22, 26) 11 Padarysiu galą jos džiaugsmui, puotoms, mėnulio ir metinėms šventėms. 12 Aš sunaikinsiu jos vynmedžius ir figmedžius, apie kuriuos ji kalbėjo: 'Tai mano, man meilužių duotas užmokestis'. Aš tuos sodus paversiu džiunglėmis, juose ganysis laukiniai žvėrys. 13 Bausiu ją dėl Baalo švenčių, nes ji smilkydavo jiems, dabindavosi žiedais ir papuošalais, sekdavo meilužius, o mane pamiršdavo," - sako Viešpats. 14"Aš ją viliosiu, išvesiu į tyrus ir nuoširdžiai kalbėsiu. (Ez 20, 35; Iz 40, 2) 15 Aš ten jai duosiu vynuogynus ir Akoro slėnį - Vilties vartus. Ji ten seks mane, kaip jaunystėje, išvykus iš Egipto krašto. (Joz 24-26; 2 M 15, 1) 16 Tą dieną, - sako Viešpats, - tu vadinsi mane: 'Mano vyras', ir nebevadinsi: 'Mano Baalas'. 17 Aš pašalinsiu Baalo vardą iš jos burnos, ir ji nebeminės jo. 18 Tuomet padarysiu Sandorą su laukiniais gyvuliais, padangių paukščiais ir žemės kirminais; karą, lanką ir kardą pašalinsiu iš krašto ir leisiu jai saugiai gyventi. (Ez 34, 35) 19 Aš susižadėsiu su ja amžinai; susižadėsiu teisybe ir teise, malone ir gailestingumu. (Apr 19, 7) 20 Susižadėsiu su ja ištikimybe; tada ji pažins Viešpatį. (Ps 146, 6; Jer 31, 34) 21 Tą dieną, - sako Viešpats: - Aš laiminsiu žemę; 22 kad ji duotų Jezreeliui javų, vyno ir aliejaus. 23 Aš juos įkurdinsiu tame krašte, pamilsiu 'Nemylimąją' ir sakysiu: 'Tu mano tauta', o ji atsakys: 'Tu mano Dievas'". (Oz 1, 6; Rom 9, 25; 1 Pt 2, 10)

3 skyrius

Dievas malone laimi tautą. Oz 1 - 5.

1 Viešpats sakė Ozėjui: "Eik, vėl ją vesk, tą svetimautoją ir mylėk, kaip Aš myliu izraelitus, nors jie nutolo nuo manęs, garbina kitus dievus ir mėgsta džiovintas vynuoges" (stabų puotose). 2 Aš ją nusipirkau už penkiolika sidabrinių ir pusantro homero (saiko) miežių 3 ir prašiau jos: "Gyvenk namie, nepaleistuvauk, jokiam vyrui nepriklausyk; aš ilgesnį laiką neturėsiu santykių su tavimi". 4 Izraelitai ilgai bus be karaliaus ir be kunigaikščių, be aukos ir be aukuro, be efodo ir be terafimo (kunigų ženklai). (2 Ch 15, 3) 5 Pagaliau jie atsivers ir ieškos Viešpaties ir savo karaliaus Dovydo. Pilni baimės glausis prie Viešpaties ir Jo malonės. (Jer 30, 9, 21-22; Ez 34, 23-24)

4 skyrius

Įspėjimas Izraeliui, Oz 1 - 19.

1 Izraelitai, klausykite Viešpaties Žodžio. Viešpats kaltina krašto gyventojus; nėra šalyje teisingumo, gailestingumo, nei Dievo pažinimo. 2 Keiksmai, melagystė, vagystė ir svetimavimas viešpatauja krašte; vienas kraujo praliejimas seka kitą. 3 Todėl kraštas liūdi, visi jo gyventojai kenčia, net laukiniai gyvuliai ir padangių paukščiai tai jaučia; jūros žuvys išnyksta. 4 Niekas tegul nesiskundžia ir tenekaltina kitų. (5 M 17, 12) 5 Kunigai, įspėju jus - neteiskite, nes teisiami ir patys suklupsite dienos metu, kaip naktį; taip pat ir pranašai; todėl Aš bausiu jūsų motiną (Izraelį). 6 Mano tauta žus, nes nepažįsta manęs! Kadangi tu (tauta) atmetei pažinimą, tai ir Aš tave atmesiu, tu nebekunigausi! Kadangi pamiršai savo Dievo įstatymą, tai ir Aš pamiršiu tavo vaikus. 7 Kuo labiau jų skaičius augo, tuo daugiau jie nusidėjo; Aš jų garbę į gėdą pakeisiu. (Fil 3, 19) 8 Kunigai minta mano tautos nuodėme ir trokšta jos nusikaltimo. (3 M 6, 19) 9 Tautai ir kunigijai likimas tas pats. Aš bausiu juos dėl jų elgesio, už jų darbus jiems atmokėsiu. 10 Jie valgys, bet bus alkani; jie paleistuvaus, bet jų skaičius nepadaugės, nes jie užmiršo Viešpatį. 11 Senas ir šviežias vynas daro juos bepročiais. 12 Mano tauta klausia medžio gabalo ir iš lazdos laukia atsakymo. Nusikaltimo dvasia ją suklaidino; dėl palaido gyvenimo ji užmiršo Dievą. (Jer 2, 27; Oz 5, 3) 13 Kalnų viršūnėse ir ant kalvų malonioje ąžuolų, topolių ir terabintų paunksnėje jie aukoja aukas ir degina smilkalus stabams. Jūsų dukterys paleistuvauja ir sužadėtinės svetimauja. (Ez 6, 13) 14 Aš nebausiu jūsų dukterų už paleistuvavimą nei sužadėtinių už neištikimybę, nes ir vyrai paleistuviai ir aukoja šventovės prostitutėms. Tauta be Dievo pažinimo sunyks. 15 Tu, Izraeli, man jau nebeištikimas, tenenusikalsta bent Judėja! Neikite į Gilgalą, nekeliaukite į Betaveną ir neprisiekite šiais žodžiais: 'Kaip Viešpats gyvas!' (Oz 10, 5; Am 5, 5) 16 Jei Izraelis bėgioja, kaip zyliojanti karvė, argi Viešpats ganys juos, kaip avinėlį plačioje ganykloje? 17 Efraimas susirišo su stabais; palik jį! 18 Jie girtuokliauja ir paleistuvauja; jie labiau pamėgo gėdą, negu gar-

bę! 19 Laiko dvasia buvo pagavusi juos; jie gėdysis pagoniškų elgesių."

5 skyrius

Perspėjimas Izraeliui ir Judėjai, Oz 1 - 15.

1 "Kunigai, išgirskite, Izraelio namai, įsidėmėkite, ir jūs, karaliaus rūmai, klausykite, nes jus liečia tas perspėjimas! Jūs tapote spąstais Mispai ir ištiestu tinklu Taborui. 2 Jūs pagilinot prarają Sitime, todėl Aš bausiu jus visus! 3 Aš pažįstu Efraimą - Izraelį; tu Efraime - Izraeli paleistuvavai ir susitepei." (Oz 1, 2) 4 Jūsų darbai neleidžia jums sugrįžti pas savo Dievą. Paleistuvystės dvasia yra jumyse, jūs Viešpaties nepažįstate. 5 Izraelio - Efraimo išdidumas liudija prieš jį patį; jis suklups dėl savo kaltės, Judėja suklups su juo. 6 Su avių ir galvijų bandomis jie eis Viešpaties ieškoti, bet neras; Jis pasitraukė nuo jų. (Iz 1, 11-15) 7 Jie buvo neištikimi Viešpačiui, gimdė pavainikius. Vieno mėnesio laikotarpyje kraštas žus. 8 Pūskite ragą Gibėjoje, trimituokite Ramoje. Šaukite Betavene, gąsdinkite Benjaminą! (Oz 4, 15) 9 Efraimas - Izraelis virs dykuma bausmės dieną; tą skelbiu visoms padermėms. 10 "Judėjos kunigaikščiai keičia ribas; Aš išliesiu ant jų savo rūstybę kaip vandenį. 11 Efraimas prispaustas, nubaustas kenčia. (Iz 29, 13) 12 Aš esu lyg kandis Efraimui, lyg kirminas Judėjos namams. 13 Efraimas, pastebėjęs savo ligą, ir Judėja - savo žaizdą, kreipėsi į Asiriją, siuntė pasiuntinius pas didį karalių, bet jis negalėjo pagydyti, nė žaizdos pašalinti. (Oz 7, 11; 10, 6) 14 Aš esu lyg liūtas Efraimui, lyg jaunas liūtas Judėjai. Aš, Aš sudraskau ir palieku, pasiimu ir niekas iš manęs neišgelbės. (Oz 6, 1; 13, 7) 15 Aš pasitrauksiu, kol jie prisipažins kalti ir ieškos manęs; varge jie ilgėsis manęs." (Iz 26, 16)

6 skyrius

Dievo bausmė veda į atgailą, Oz 1 - 11.

1 "Eikime, grįžkime pas Viešpatį; Jis mus sudraskė, Jis ir pagydys, Jis sumušė, Jis ir aptvarstys. (Oz 5, 14) 2 Jis atgaivins mus po dviejų dienų, trečią dieną pažadins kad gyventume Jo akivaizdoje. 3 Dėkime pastangas pažinti Viešpatį; kaip aušra Jis

pasirodys ir ateis pas mus, kaip pavasario lietus, kuris drėkina žemę".

4 "Ką darysiu tau, Efraime, ką darysiu tau, Judėja? Jūsų ištikimybė kaip rytmečio debesėlis, kaip rasa, kuri, saulei pasirodžius, išnyksta. 5 Aš kalbėjau jiems, per pranašus įspėjau juos. Mano bausmė jiems kaip žaibas. (Jer 23, 29) 6 Aš mėgstu meilę, ne auką,-Dievo pažinimą vietoje deginamųjų aukų. (1 Sam 15, 22; Mt 9, 13; 12, 7) 7 Jie sulaužė Sandorą, kaip Adomas, pasielgė neištikimai. (1 M 3, 6) 8 Gileadas yra piktadarių miestas, suteptas krauju. 9 Kaip tykojanti plėšikų gauja, tokia yra kunigija. Jie žudo einančius į Šiekemą, elgiasi niekšiškai. 10 Izraelio namuose mačiau bjaurybių: ten paleistuvauja Efraimas, susitepęs Izraelis. (Oz 5, 3) 11 Tu, Judėja, taip pat sulauksi šviesios ateities, kai pakeisiu savo tautos likimą." (Joel 4, 13; 4, 1)

7 skyrius

Įspėjimas Izraeliui, Oz 1 - 16.

1 "Kai norėjau pagydyti Izraelį, paaiškėjo Efraimo kaltė ir Samarijos pikti darbai. Jie apgaudinėja, vagys įsilaužia į namus, plėšikų gaujos plėšikauja. 2 Jie negalvoja, kad Aš stebiu jų piktus veiksmus! Dabar jie susilaukė savo darbų vaisių, visa tai vyksta mano akivaizdoje. 3 Jų niekšybėmis džiaugiasi karalius, jų apgaulėmis - kunigaikščiai. 4 Jie visi yra svetimautojai, kaip įkūrenta krosnis, kuri nuolat liepsnoja nuo tešlos įmaišymo. 5 Karalius gimimo dieną susirgo, kunigaikščiai įkaito nuo vyno; (Oz 4, 11) 6 jis ištiesė ranką akiplėšoms. Jų širdys dega piktybėmis, nakties metu rusena, o rytą - suliepsnoja. 7 Jie visi, įkaitę kaip krosnis, praryja savo valdovus. Visi jų karaliai žuvo, bet nė vienas nesišaukė manęs. 8 Efraimas maišosi su tautomis! Jis yra lyg ištižęs paplotis. 9 Svetimšaliai suėdė jo jėgą, bet jis to nepastebėjo; plaukai jampražilo, bet jis to nežinojo." 10 Izraelio išdidumas liudija prieš save patį. Betgi žmonės neatsiverčia į Viešpatį savo Dievą; nors visa tai įvyko, jie neieško Jo. 11 Efraimas elgiasi kaip beprotis karvelis: tai šaukiasi Egipto, tai bėga į Asiriją. (Oz 5, 13; 12, 2) 12 "Jiems einant, Aš ištiesiu tinklą, kaip padangių paukščius juos pagausiu; bau-

siu juos dėl jų piktų darbų. 13 Vargas jiems, nes jie pasitraukė nuo manęs! Sunaikinsiu juos, nes jie sukilo prieš mane! Aš norėjau išgelbėti juos, bet jie kalbėjo melus. (Ps 81, 14-15) 14 Jie nesišaukė nuoširdžiai manęs, tik klykė savo guoliuose. Dėl javų ir vyno jie supjaustė savo kūną iki kraujo, bet prieš mane maištavo. 15 Nors Aš jiems padėdavau, tačiau jie piktu man atlygindavo. 16 Jie kreipiasi į Baalą, - jie kaip netikras ginklas. Jų kunigaikščiai žus nuo kardo dėl jų akiplėšiškumo. Net Egiptas tyčiosis iš jų." (Ps 78, 57)

8 skyrius

Atpuolusią tautą užpuola priešas, Oz 1 - 14.

1 "Pūskit trimitą! Aras leidžiasi ant Viešpaties namų! Izraelitai sulaužė mano Sandorą ir nusikalto įstatymui. (Iz 58, 1) 2 Jie šaukiasi manęs: 'Mano Dieve! Mes, Izraelis, pažįstame Tave'. 3 Izraelis atmetė gera; priešas užklups jį! 4 Jie išsirinko karalius be manęs ir įstatė kunigaikščius be mano žinios. Iš sidabro ir aukso jie pasidirbdino stabų, savo pačių sunaikinimui. (2 Kar 15, 10-30) 5 Samarija, tavo veršio nepripažįstu, mano rūstybė dega prieš tave! Kaip ilgai dar truks Izraeliui apsivalyti? (1 Kar 12, 28) 6 Skulptorius padirbo jį, jis ne dievas. Samarijos veršis bus paverstas dulkėmis. (2 M 32, 20) 7 Kas sėja vėją, dagos audrą. Tuščios varpos (statūs šiaudai) neneša grūdų; o jei ir neštų, svetimieji juos surytų. (Jer 12, 13) 8 Izraelis prarytas; jis tarp tautų yra kaip bevertis indas. (Jer 22, 28) 9 Izraelitai iškeliavo į Asiriją; klaidžioja kaip laukiniai asilai; Efraimo talkininkai pasamdyti. (Oz 5, 13; 7, 11) 10 Nors jie samdo svetimtaučius, tačiau Aš juos greit išsklaidysiu, jie nebeturės nei karaliaus, nei kunigaikščių". 11 Efraimas pasistatė daugybę aukurų, jie padėjo jam nusikalsti. 12 Nors surašyčiau dešimt tūkstančių nuostatų, jie liks jam svetimi. 13 Jie mėgsta aukas, aukoja ir valgo mėsą, bet Viešpačiui jos nepatinka. Viešpats atsimena jų kaltę ir baudžia juos už nuodėmes; - jie grįš į Egiptą! (Iz 1, 11; Oz 9, 3; 5 M 28, 68) 14 "Izraelis užmiršo savo Kūrėją ir statosi rūmus, o Judėja - sutvirtintus miestus; bet Aš įžiebsiu ugnį jų miestuose, sudeginsiu jų rūmus." (Jer 17, 27; Am 2, 5)

9 skyrius

Saikas pripildytas, Oz 1 - 17.

1 Izraeli, nesidžiauk, nedžiūgauk, kaip tautos! Tu paleistuvaudamas atkritai nuo savo Dievo, pamėgai ištvirkėlės užmokestį, naudojaisi ja javų kūlimo metu. (Oz 1, 2) 2 Klojimas ir vynuogių spaustuvas jų nemaitins, ir šviežias vynas jiems nepadės. 3 Jie neliks Viešpaties krašte: Efraimas grįš į Egiptą ir Asirijoje valgys nešvarų (uždraustą) maistą. (Oz 8, 13) 4 Jie nebeaukos Viešpačiui nei liejamųjų, nei kitokių aukų ir neįtiks Jam; jų aukos bus kaip gedinčiųjų duona; visi, kurie ją valgys, susiteps, nes jų duona tik pasisotinti, jos neužteks Viešpaties namams. 5 Ką jūs darysite metinėse šventėse ir Viešpaties dieną?

6 Kas išliks nuo Asirijos sunaikinimo, pateks į Egiptą, Memfyje jie bus palaidoti: jų sidabras apaugs piktžolėmis, ir jų palapinės apžels erškėčiais. (Oz 10, 8) 7 Priartėjo bausmės dienos ir atsiskaitymo metas. Izraelis tai patirs! (Tau Izraeli) "Pranašas - kvailys, dvasinis žmogus - beprotis!" Tai vis dėl tavo kaltės, dėl atkaklaus pasipriešinimo. 8 Budinčiam pranašui Efraimo namuose statomi žabangai visuose jo keliuose, jam prieštaraujama net Dievo namuose. (Oz 5, 1) 9 Žmonės sugedo, kaip Gibėjos laikais. Viešpats atsimins jų kaltę, baus juos už jų nuodėmes. (Val 19, 22-30; 20, 13) 10 "Mano Izraelis buvo, kaip vynuogės tyruose; jūsų tėvai, - kaip ankstyvi figmedžio vaisiai. O jie, vos atvykę į Baalpeorą, pasišventė Baalui ir tapo pasibjaurėtini, kaip stabai. (5 M 32, 10; 4 M 25, 3) 11 Efraimo garbė nuskrido, kaip paukštis; nebebus nėštumo ir gimdymo. 12 Jeigu jie ir užaugintų vaikus, Aš jiems atimsiu juos, jie liks bevaikiais. Vargas jiems, kai nuo jų pasitrauksiu! 13 Matau, Efraimas elgiasi su savo vaikais, kaip su medžioklės grobiu; jis atiduos savo vaikus žudikui!" (Ez 27, 3) 14 Viešpatie, duok jiems, ką esi pasiryžęs duoti! Padaryk juos nevaisingais. 15 "Visa jų nedorybė pasirodė Gilgalėje; ten Aš pradėjau jų nebekęsti. Dėl jų piktų darbų, pašalinsiu juos iš jų krašto; daugiau jų nebemylėsiu; visi jų kunigaikščiai maištininkai. 16 Efraimas nubaustas: šaknis padžiūvusi, - ji nebeneš vaisiaus. Jei ir pagimdytų, nu-

žudysiu jų mylimuosius vaikus". 17 Dievas atmes juos, nes jie neklausė Jo; jie taps klajūnais tautų tarpe.

10 skyrius

Įspėjimas Izraeliui atsiversti, Oz 1 - 15.

1 Izraelis yra vėšlus vynmedis, nešantis gausiai vaisių. Juo daugiau jis nešė vaisių, tuo daugiau statė aukurų; juo labiau turtėjo kraštas, tuo gražesnius statė stabus. (Jer 3, 21) 2 Jų širdis neištikima! Dabar jie atkentės už savo kaltes. Viešpats sulaužys jų aukurus ir sunaikins stabus. 3 Dabar jie sako: "Mes neturime karaliaus, nes nebijojome Viešpaties, o karalius, ką jis gali mums padėti"? 4 Jie tuščiai kalba, darydami sutartis, kreivai prisiekia. Todėl ateis jiems bausmė, lyg nuodingos piktžolės lauko vagose. 5 Bet - Aveno veršio būkštauja Samarijos gyventojai; dėl jo tauta liūdi ir garbina stabus; kunigai dejuoja, netekę garbės. (Oz 4, 15) 6 Pats veršis bus nugabentas Asirijon, - duoklė didžiajam karaliui. Tada bus gėda Efraimui ir negarbė Izraeliui dėl savo stabo, nes pasitikėjo juo. (Oz 5, 13) 7 Samarijos karalius pradings, kaip šapelis nuo vandens paviršiaus. 8 Bet - Aveno aukštumos - Izraelio nuodėmė, bus sunaikintos. Erškėčiai ir usnys augs ant jų aukurų. Jie sakys kalnams ir kalvoms: "Griūkite ant mūsų ir apdenkite mus!" (Oz 9, 6) 9 "Izraeli, Gibėjos laikais nusikaltai ir tęsi savo piktybę toliau! Argi jus neužklups karas, kaip jis užklupo Gibėją? (Oz 9, 9) 10 Aš juos nubausiu. Tautos kariaus prieš juos, jie bus dvigubai nubausti už nusikaltimus. 11 Efraimas - lyg įpratinta karvaitė į daržus. Aš uždėjau jungą ant jo gražaus kaklo ir įkinkysiu jį į darbą. Judas ars, o Jokūbas akės. 12 'Sėkite teisybę, pjaukite malonę. Plėškite dirvoną, nes laikas ieškoti Viešpaties, kad Jis ateitų ir leistų kristi išganymo lietui'. (Jer 4, 3; Iz 55, 6) 13 Jūs sėjote piktybę, pjovėte neteisybę ir valgėte melo vaisius. Kadangi pasitikėjote kovos vežimais, karžygių daugybe, (Job 4, 8) 14 kils karas ir visos tvirtovės bus sunaikintos, kaip Salmanas (Moabitas) sunaikino Betarbelį kovos metu; motinos buvo sutriuškintos drauge su vaikais. 15 Taip atsitiks jums, Izraelio namai, dėl jūsų niekšybės. Kaip ryto aušra, audroje dings Izraelio karalius."

11 skyrius

Meilė Izraeliui. Oz 1 - 11.

1 "Kai Izraelis buvo jaunas, mylėjau jį, ir iš Egipto pašaukiau savo sūnų. (2 M 4, 22; Mt 2, 15) 2 Juo labiau juos šaukiau, tuo toliau jie traukėsi nuo manęs. Jie aukodavo ir smilkydavo stabams. 3 Aš nešiojau ir mokiau Efraimą vaikščioti, bet jo žmonės nenorėjo suprasti, kad Aš išgelbėjau juos. 4 Pasigailėjimo virvėmis ir meilės ryšiais traukiau juos. Kaip kūdikius glaudžiau prie savęs ir maitinau. 5 Jie sugrįš į Egiptą, Asirijos karalius valdys juos, nes jie nenorėjo atsiversti. 6 Kardas siaus jų miestuose: sunaikins užkaiščius bei vartus ir prarys juos pačius pilyse. 7 Mano tauta, nusigręžusi nuo manęs, pateks į jungą, ir niekas jo nebepašalins. 8 Kaipgi paliksiu tave, Efraime, kaip atstumsiu tave, Izraeli? Ar galiu tau padaryti kaip Adamai, ar galiu su tavimi pasielgti kaip su Seboimu? Mano širdis suminkštėjo, jaučiu gailestį tau. (5 M 29, 22; Jer 31, 20) 9 Aš neįvykdysiu savo degančios rūstybės ir nesunaikinsiu Efraimo. Aš esu Dievas, ne žmogus, jūsų Šventasis, neatėjau naikinti". (Raud 3, 31-36) 10 Jie seks Viešpatį, o Jis riaumos kaip liūtas (priešams). Taip, Jis riaumos, o jo sūnūs grįš drebėdami iš vakarų. (Iz 31, 4-5; Jer 25, 30; Oz 2, 1) 11 Jie atskubės, kaip paukščiai iš Egipto, kaip karveliai iš Asirijos. "Aš sugrąžinsiu juos į jų namus", sako Viešpats.

12 skyrius

Jokūbas - pavyzdys tautai, Oz 1 - 15.

1 " Efraimas apsupo mane melu, o Izraelio namai apgaule". Judėja tebelaužo ištikimybę, atsisako būti ištikima Šventajam. 2 Efraimas gano vėją ir vejasi rytų vėją kasdien. Jie tariasi su Asirija ir tuo pačiu metu gabena aliejų į Egiptą. (Oz 7, 11) 3 Viešpats nepatenkintas Judėja. Jis nubaus Jokūbą už jo veiksmus; pagal jų vertę atmokės jam. 4 Dar negimęs, jis grūmėsi su savo broliu /laikė už kulnies/, o subrendęs, grūmėsi su Dievu. (1 M 25, 22-26; 32, 25-29) 5 Kai kovojo su angelu, jis jį nugalėjo. Verkdamas meldė Dievo malonės. Betelyje jis sutiko Dievą ir kalbėjo suJuo. (1 M 35, 12-15) 6 Tai

Viešpats, pulkų Dievas. Jo vardas - Viešpats. (Ps 83, 19) 7 "Dievo pagalba sugrįš, laikykis meilės bei teisybės ir visuomet pasitikėk Dievu!" 8 Jokūbai, nebūk kaip kananietis, kuris laiko rankoje neteisingai rodančias svarstykles apgaudinėti. 9 Efraimas sakė: "Aš pralobau, praturtėjau, daug ką įsigijau, niekuo nenusikaltau". (Apr 3, 17) 10 O Dievas tarė: "Aš esu Viešpats, tavo Dievas nuo išvedimo iš Egipto; dar kartą apgyvendinsiu tave palapinėse, kaip Sandorą sudarant. (Oz 13, 4) 11 Aš kalbėjau per pranašus, regėjimais ir palyginimais. 12 Jie Giliade nusikalto ir tapo niekšais; Gilgalcje aukojo stabams; jų aukurai pavirs akmenų krūvomis." 13 Jokūbas - Izraelis pabėgo į aramitų kraštą ir tarnavo už žmoną; kad ją gautų, ganė bandą. (1 M 28, 5; 29, 20) 14 Per pranašą Viešpats išvedė Izraelį iš Egipto ir saugojo jį. (2 M 3, 10) 15 Efraimas labai įžeidė Viešpatį, todėl Jis palaikys tai kraujo kalte ir atmokės jam, tinkamam laikui atėjus.

13 skyrius

Nusikaltimas neša pražūtį. Oz 1 - 15.

1 Kai Efraimas laikėsi įstatymo, jis buvo didingas Izraelyje, o kai nusikalto Baalui, sunyko. 2 Dabar jis vėl nusikalsta, - lieja sidabrinius stabus. Tai yra skulptorių darbas. Jie ragina: "Aukokime, žmonės tebučiuoja veršius!" (Iz 44, 12) 3 Todėl jie bus kaip rytmečio migla, arba rasa, kuri anksti pranyksta; kaip pelai, nupučiami nuo klojimo, arba dūmai iš kamino. (Oz 6, 4; Ps 1, 4) 4 "Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; jau Egipto laikais, kito Dievo nepažinote, ir nėra kito Gelbėtojo šalia manęs. (2 M 20, 2-3) 5 Aš gelbėjau jus dykumoje, išdžiūvusioje žemėje. (Oz 9, 10) 6 Kai jie prasigyveno, buvo sotūs, jų širdis išpuiko; jie pamiršo mane. (5 M 32, 15) 7 Aš būsiu jiems kaip liūtas, kaip tykojantis leopardas pakelėje. (Oz 5, 14) 8 Aš juos užpulsiu kaip lokė, netekusi jauniklių, ir draskysiu jų krūtines. Ten surysiu juos kaip liūtas, sudraskysiu juos kaip laukiniai žvėrys. 9 Aš naikinsiu tave; kas tau, Izraeli, padės? (Jer 2, 17) 10 Kur yra tavo karalius, kuris tave išgelbėtų; kur tavo kunigaikščiai, kurie tave užstotų? Tu sakei: 'Duok man karalių ir kunigaikščių!' (1 Sam 8, 5) 11 Aš tau daviau

karalių nenorėdamas ir atėmiau jį įpykęs. 12 Efraimo kaltė yra nepamiršta, jo nuodėmė laikoma. 13 Jis yra lyg neišmintingas sūnus; atėjus laikui gimti, jis nepasirodo. (Mik 4, 10; Iz 37, 8) 14 Ar iš mirusių buveinės juos išpirkti, iš mirties išgelbėti? galima Mirtie, kur tavo geluonis? Mirusių buveinė, kur tavo pergalė? Aš toliau nebepasigailėsiu jų." (1 Kor 15, 54-55; 2 Tm 1, 10; Apr 20, 14; 21, 4) 15 Nors Efraimas žaliuotų, kaip nendrė vandenyje, pakils Viešpaties vėjas iš rytų, iš dykumos, išdžiovins versmes ir šaltinius, sunaikins kraštą ir jo vertybes. (1 M 49, 22; Oz 4, 19)

14 skyrius

Izraelis atsivers į Viešpatį, Oz 1 - 10.

1 Samarija kentės už tai, kad maištavo prieš savo Dievą. Ji žus nuo kardo, jos kūdikius sukapos, nėščias moteris perskros. 2 Izraeli, sugrįžk prie Viešpaties, savo Dievo, tu suklupai dėl savo kaltės. (Oz 12, 7; Zach 1, 4) 3 Prisipažinkite kalti, atsiverskite, sakydami: "Atleisk kaltę, suteik malonę, tada Tave garbinsime ir Tau dėkosime." (Žyd 13, 15) 4 Asirija neišgelbės mūsų, žirgais nebejosime ir nebesakysime savo rankų darbo padarui: "Mūsų dievas". Tik Tu, Viešpatie, pasigaili našlaičių. 5 "Aš išgydysiu jų klaidas, mylėsiu juos ir savo rūstybės neįvykdysiu. 6 Aš būsiu kaip gaivinanti rasa Izraeliui; jis žydės kaip lelija ir bujos kaip Libano kedrai. 7 Jis išsikerės, išleis atžalas, puikiai žaliuos, kaip alyvmedis ir kvepės, kaip Libanas. 8 Jie sugrįš ir gyvens mano apsaugoje; žaliuos lyg sodas, žydės lyg vynmedis; jų vardas bus žinomas, kaip Libano vynas. 9 Efraime, ką tau padeda stabai? Aš išklausiau ir saugojau tave! Aš esu kaip žaliuojantis kiparisas; iš manęs plaukia tavo gerbūvis." 10 Išmintingas tai supranta; apdairus tai pastebi! Viešpaties keliai tiesūs, teisieji vaikščioja jais, tiesos laužytojai suklumpa juose. (Ps 25, 10)

PRANAŠO JOELIO KNYGA

1 skyrius

Skėriai, Joel, 1 - 20.

PRANAŠAS JOELIS

Apie pranašą Joelį tiek žinome, kad jis buvo Petuelio sūnus, Dievo pašauktas būti pranašu. Spėjama, kad jis gyveno Judėjoje. Pranašas nemini karalių vardų nei metų, kada jis veikė. Tad jo veiklos laikas lieka nežinomas. Iš teksto kalbos ir išsireiškimų kai kurie Šventojo Rašto aiškintojai sprendžia, kad Joelio veikla galėjo būti apie 830 pr. Kr.; kiti mano, kad jis veikęs Ezro laikais, apie 400 pr. Kr.

Krašte buvo didelė sausra ir skėriai buvo užplūdę šalį. Pranašas 1 - 2 skyriuose kvietė tautą atsiversti ir kalbėjo apie baisią Viešpaties ateinančią dieną, 3 - 4 skyriuose kalbama apie Šventosios Dvasios išliejimą paskutiniais bažnyčios laikais ir apie Viešpaties priešų bausmę.

1 Viešpaties Žodis buvo suteiktas Joeliui, Petuelio sūnui. 2 Pasiklausykite vyresnieji, išgirskite savo ausimis visi krašto gyventojai! Ar toks įvykis buvo jūsų ar jūsų tėvų amžiuje? 3 Pasakykite tai savo vaikams, jie tepapasakoja savo jaunimui, o tie - sekančiai kartai. 4 Ką paliko vikšrai, nuėdė skėriai; kas paliko nuo skėrių, suėdė vabalai; kas liko nuo vabalų, sunaikino amaras. 5 Girtuokliai, pabuskite, verkite ir dejuokite visi, kurie geriate vyną, jo nebeliko jums. 6 Tauta užpuolė mano kraštą, galinga ir skaitlinga tauta. Jos dantys yra kaip liūto, krūminiai-kaip liūtės. (Joel 2, 2, 25) 7 Ji pavertė mano vynuogyną tyruma, sunaikino figmedžius, nuėdė lapus bei nulupo jų žievę; jų šakos liko be žievės - baltos. 8 Raudok kaip raudotų mergaitė, apsisiautusi ašutine, netekus sužadėtinio. 9 Augalinės ir liejamosios aukos dingo iš Viešpaties namų; gedi Viešpaties tarnai, kunigai. (Joel 2, 14) 10 Laukų javai sunaikinti, dirvos liūdi, vyno nebėra, aliejus išseko. 11 Vynininkai nusiminę, žemdirbiai dejuoja, netekę kviečių ir miežių; laukų derlius žuvo. 12 Vynmedis nudžiūvo, figmedis nuvyto. Granatmedis, palmė, obelis ir visi laukų medžiai išmirė; žmonių džiaugsmas dingo. 13 Kunigai, apsivilkite ašutinę ir liūdėkite! Aukuro tarnai, kurie aukojate Dievui, verkite ir raudokite! Mano Dievo tarnai, apsivilkę ašutine, gulėkite per naktį ir raudokite, nes nebėra augalinių ir geriamųjų aukų. 14 Paskelbkite šventą pasninką, sušaukite vyresniuosius ir visus krašto gyventojus į Viešpaties, jūsų Dievo, namus ir šaukitės Jo. 15 Viešpaties diena arti! Mūsų sunaikinimas ateina nuo Viešpaties. (Joel 2, 1; Iz 13, 6) 16 Maistas dingo mums matant, džiaugsmas bei džiūgavimas išnyko iš Dievo namų. (5 M 16, 11) 17 Sėklų grūdai žemėje sudžiūvę, sandėliai tušti, klojimai nenaudojami, javų nėra. 18 Vargsta gyvuliai! Nusiminusios raguočių bandos, nes nebėra joms ganyklų; kenčia ir avys. 19 Į Tave, Viešpatie, šaukiuos, nes ugnis sunaikino pievas ir lankas; liepsna nusvilino visus laukų medžius. (Joel 2, 3) 20 Net laukiniai gyvuliai šaukiasi Tavęs, nes išdžiūvo visi upeliai ir sausra nuėdė pievas bei ganyklas. (Ps 104, 11)

2 skyrius

Kvietimas atsiversti, malonės pažadas, Joel 1 - 27.

1 Trimituokite Sione, skelbkite pavojų šventajame kalne. Drebėkite krašto gyventojai, nes ateina Viešpaties diena; (Joel 1, 15) 2 Tamsi, niūri ir debesuota diena. Kaip tamsa apgaubia kalnų viršūnes, taip galinga ir skaitlinga tauta puola; panašios nebuvo senovėje ir nebebus kartų kartoms. (Joel 1, 6; 2 M 10, 14) 3 Jos priekyje visa ryjanti ugnis, užpakalyje siaučianti liepsna. Kraštas prieš užpuolant - Edeno sodas, jai praėjus - tuščia tyruma; niekas neišvengs jos. (Joel 1, 19) 4 Jie atrodo kaip žirgai ir puola, kaip kariuomenės raiteliai; 5 garsas lyg kovos vežimų, riedančių kalnų viršūnėmis. Ūžimas liepsnos, ryjančios ražienas. Žygiuoja į kovą galinga kariuomenė. 6 Prieš juos dreba tautos, visų veidai pabalę. 7 Jie puola kaip karžygiai, lipa sienomis kaip kariai; kiekvienas eina savo keliu, nenukrypsta nuo tako. 8 Jie nesistumdydami žygiuoja, niekas nesulaiko jų. 9 Jie, užpuolę miestą, bėga sienomis, lipa į namus, lenda pro langus, kaip vagys. 10 Prieš juos dreba žemė ir dangus; saulė ir mėnulis aptemsta, žvaigždės nebespindi. (Joel 3, 4; Iz 13, 10) 11 Viešpats įsako savo kariuomenei. Jos pulkai yra labai skaitlingi ir galingi Jo Žodžio vykdytojai. Viešpaties diena yra labai baisi, kas galės ją iškęsti? 12 "Dabar, tik dabar"! - Sako Viešpats. "Grįžkite prie manęs visa širdimi, pasninkaudami, verkdami ir dejuodami." (Ez 33, 11) 13 Draskykite savo širdis, ne rūbus! Grįžkite prie Viešpaties, savo Dievo, nes Jis yra maloningas ir gailestingas, sustabdo rūstybę, teikia malonę ir gailisi, leidęs nelaimę. (2 M 34, 6) 14 Kas žino, gal Jis ir dabar atleis, suteiks palaimos, duos augalinę ir geriamąją auką Viešpačiui, jūsų Dievui? (Jon 3, 9) 15 Trimituokite Sione, paskelbkite šventą pasninką; (Joel 1, 14) 16 sušaukite tautą ir vyresniuosius, atgabenkite vaikus ir motinų maitinamus kūdikius. Jaunavedžiai teišeina iš savo buto. 17 Tarp prieangio ir aukuro tegul rauda kunigai, Viešpaties tarnai: "Viešpatie, pasigailėk savo tautos, neatiduok savo tėvonystės pagonių paniekai ir pajuokai! Kodėl turėtų sakyti tautos: 'Kur yra jų Dievas'"? (Ps 79, 10)

18 Viešpats buvo malonus kraštui ir pasigailėjo savo tautos: 19 "Štai, Aš duosiu jums javų, vyno ir aliejaus, jūs būsite sotūs; Aš nebeleisiu tautoms jūsų niekinti. 20 Tą priešą iš šiaurės pašalinsiu iš jūsų ir nusviesiu jį į tuščią dykumą, jo priekinį sparną į Rytų ir užpakalinį sparną į Vakarų jūrą. Ten jis pus ir dvoks; smarvė sklis plačiai, nes jis baisių sunaikinimų padarė. (Joel 1, 4-6) 21 Šalie, nebijok, džiaukis ir džiūgauk, nes Viešpats gali didingus dalykus daryti. 22 Laukiniai gyvuliai, nebijokite! Ganyklos vėl žaliuoja, medžiai neša vaisių, figmedis ir vynmedis duoda derlių. 23 Siono vaikai, džiaukitės savo Viešpačiu, jūsų Dievu. Jis duoda jums ankstyvą lietų, duos užtektinai ir vėlyvo lietaus. (Jer 5, 24) 24 Klojimai bus pilni javų ir statinės sklidinos vyno ir aliejaus. 25 Aš sugrąžinsiu jums derlių, kurį sunaikino vikšrai, skėriai, vabalai ir amaras; tai mano didžioji kariuomenė, kurią siunčiu prieš jus. (Joel 1, 4) 26 Jūs valgysite ir būsite sotūs, girsite Viešpaties savo Dievo vardą, kuris padarė jums nuostabių dalykų. Mano tauta nebebus užmiršta per amžius. (5 M 8, 10) 27 Jūs suprasite, kad Aš Viešpats, jūsų Dievas, esu Izraelio Dievas, ir kad be manęs nėra kito, ir mano tauta nebebus niekinama per amžius".

3 skyrius

Šventosios Dvasios išliejimas ir Dievo bausmė tautoms, Joel , 1 - 26.

1 "Po to Aš išliesiu savo Dvasios ant visų; jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, senieji sapnuos sapnus ir jaunuoliai matys regėjimų. (4 M 11, 29; Iz 44, 3; Ez 39, 29; Apd 2, 16-21; Tit 3, 6) 2 Net ir ant vergų ir vergių tose dienose išliesiu savo Dvasios. 3 Aš danguje ir žemėje darysiu nuostabių dalykų; matysite kraują, ugnį ir dūmų stulpus. 4 Saulė aptems ir mėnulis atrodys pasruvęs krauju prieš ateinant didžiajai ir baisiajai Viešpaties dienai. (Joel 2, 2, 10-11; Mt 24, 29; Apr 6, 12) 5 Tada kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas. Siono kalne ir Jeruzalėje įvyks Viešpaties pažadėtasis išgelbėjimas tiems, kuriuos Jis pašauks. (Rom 10, 13) 6 Tuo metu, kai grįš Judėjos ir Jeruzalės gerbūvis, (Oz 6, 11) 7 Aš surinksiu viso pasaulio tautas ir atvesiu jas į Jozapato slėnį; ten juos nubausiu dėl mano tautos ir mano tėvonystės Izraelio,

kuris buvo padalytas, tauta išsklaidyta. 8 Burtais jie pasidalino mano tautą, už paleistuvę - atidavė berniuką, už vyną - pardavė mergaitę ir girtuokliavo. (Neh 3, 10) 9 Kas man darbo su jumis, Tyre, Sidone ir visi filistėnų kraštai. Ar jūs norite man atsilyginti už mano veiksmus ir man atkeršyti? Aš skubiai sugrąžinsiu jūsų darbus ant jūsų pačių galvų. 10 Jūs paėmėte mano sidabrą bei auksą ir mano brangenybes nugabenote į savo šventoves. 11 Jūs pardavėte Judėjos ir Jeruzalės gyventojus graikams, išvarėte juos toli iš jų krašto. 12 Aš sukelsiu juos prieš jus toje vietoje, kurion jūs juos pardavėte, ir sugrąžinsiu jūsų darbus jums patiems. 13 Aš parduosiu jūsų sūnus ir dukteris Judėjai, o ji parduos juos sabiečiams, toli gyvenančiai tautai," sako Viešpats.

14 Paskelbkite tai tautoms, pasiruoškite karui, pašaukite kariuomenę! Kariai tegul atžygiuoja artyn. 15 Perkaldinkite savo žagres į kardus ir pjautuvus į durtuvus. Silpnasis tesako: "Aš karžygys". 16 Skubiai susirinkę, atžygiuokite aplinkinės tautos! Viešpatie, atvesk savo karžygius! 17 Tesukyla ir susirenka tautos į Jozapato slėnį; ten Aš teisiu jas. 18 Imkite pjautuvą, nes atėjo pjūties metas. Spaustuvas pilnas, ateikite ir minkite; nes indai sklidini - jų nusikaltimai dideli. (Apr 14, 15-18; Iz 63, 3-6) 19 Minių minios sprendimo slėnyje! Viešpaties diena priartėjo. 20 Saulė ir mėnulis aptemo, žvaigždės neteko spindėsio. (Joel 3, 10) 21 Viešpats grūmoja iš Siono, Jo balsas skamba iš Jeruzalės; dangus ir žemė dreba. Viešpats yra savo tautos apsauga, tvirta pilis izraelitams. (Am 1, 2) 22 "Tada jūs suprasite, kad Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, kuris gyvena Sione, mano šventame kalne. Jeruzalė bus šventa, svetimieji nebemindžios jos. (Ez 34, 30) 23 Tą dieną iš kalnų lašės saldus vynas, iš kalvų tekės pienas; Judėjos upeliais bėgs vanduo, iš Viešpaties namų sruvens šaltinis ir drėkins Akacijų slėnį. (Am 9, 13; Ez 47, 1; Zach 14, 8) 24 Egiptas taps dykuma, Edomėja virs tyrais, nes jie smurtu praliejo nekaltą Judėjos gyventojų kraują. 25 Judėja ir Jeruzalė bus apgyventa amžinai, per kartų kartas. 26 Aš atkeršysiu už jų pralietą kraują, neatleisiu jiems jų kaltės. Viešpats gyvena Sione!" (5 M 32, 43; Ez 48, 35)

PRANAŠAS AMOSAS

Pranašo Amoso gimtinė buvo Tekos miestas Judėjoje, 16 km į pietus nuo Jeruzalės. Jis buvo avių kerdžius ir figų sodų savininkas. Amosas buvo drąsus, iškalbus, gerai pažino aplinkinių tautų ir savo krašto gyvenimą. Dievas pašaukė jį pranašu ir siuntė į Izraelio valstybę. Tai buvo Izraelio karaliaus Jeroboamo II laikais 790 - 749 pr. Kr. Tai buvo valstybės klestėjimo laikotarpis, tačiau moralės ir tikėjimo atžvilgiu valdovai ir tauta merdėjo; atpuolimas nuo Dievo, ištvirkavimas, kitų išnaudojimas, teisės iškraipymas reiškėsi visame krašte.

Pranašas Amosas, Dievo siųstas, atvyko į Betelį, kur buvo garbinamas aukso veršis, 2 Kar 12, 25-33. Čia pranašas paskelbė jam Viešpaties duotą pranešimą.

Pranašo Amoso rašyta knyga yra viena pirmųjų, o gal ir pati pirmoji pranašų rašyta knyga? Ją galima padalinti į tris dalis: tautų ir valdovų nusikaltimas 1 - 2; įspėjimas Izraelitai ir Judėjai 3 - 6; Dievo besiartinančios bausmės regėjimai 7 - 9.

PRANAŠO AMOSO KNYGA

1 skyrius

Viešpaties Žodis penkioms tautoms, Am 1 - 15.

1 Amoso, avių augintojo, iš Tekoos žodžiai. Jis turėjo vizija apie Izraelį, Judėjos karaliaus Usijo ir Jeroboamo, Joaso sūnaus, Izraelio karaliaus dienomis, du metu prieš žemės drebėjimą. (Am 7, 12; 2 Kar 15, 1; 14, 23; Zach 14, 5) 2 Jis tarė: "Kai Viešpats grūmos iš Siono ir Jeruzalės, piemenų ganyklos ir Karmelio viršūnėje nudžius augmenija". (Jer 25, 30; Joel 4, 16) 3 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Damasko nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jie kūlė Gileadą geležiniais velenais. (Iz 17, 1-3) 4 Aš pasiųsiu ugnį į Hazaelio rūmus, kad ji sudegintų Benhadado pilis; 5 sulaužysiu Damasko užraktus, išnaikinsiu gyventojus Biaktavene bei skeptrą laikantį Betedene; aramitai pateks Kiro nelaisvėn". (2 Kar 16, 9)

6 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Gazos nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jie išvedė ištisus belaisvių pulkus ir juos išdavė Edomui. (2 Ch 28, 17; Jer 47, 1) 7 Aš pasiųsiu ugnį į Gazos sienas, kuri sudegins jos pilis; 8 išnaikinsiu gyventojus Asdode ir skeptrą laikantį Askelone; pakelsiu ranką prieš Ekroną, kad žūtų filistėnų likusieji".

9 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Tyro nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jie išdavė ištisus belaisvių pulkus Edomui ir nesilaikė broliškosios sutarties. (Iz 23; Joel 4, 4; 1 Kar 5, 26) 10 Aš pasiųsiu ugnį į Tyro sienas, kuri sudegins jo pilis".

11 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Edomo nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jis kardu persekiojo savo brolį, nepasigailėjo jo, žiauriai siautėjo ir nuolat puldinėjo. (Jer 49, 7; 5 M 23, 8; Ob 10) 12 Aš pasiųsiu ugnį į Temaną, kuri sudegins Bosros pilis".

13 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių amonitų nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jie perskrodė Gileado nėščias moteris, norėdami praplėsti savo krašto ribas. (Jer 49, 1-6) 14 Aš įžiebsiu ugnį prie Rabos sienų, kuri sudegins jos pilis ko-

vos šauksmų ir įšėlimo metu. 15 Tada karalius ir jo kunigaikščiai eis į nelaisvę",

2 skyrius

Viešpaties Žodis Moabui, Judėjai ir Izraeliui, Am 1 - 16.

1 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Moabo nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jis sudegino Edomo karaliaus kaulus. (Iz 15; Jer 48) 2 Aš pasiųsiu ugnį į Moabą, kuri sudegins Kerijoto pilis, ir Moabas mirs kovoje, tarp šauksmų, pučiant ragą. 3 Aš sunaikinsiu jo valdovą ir nužudysiu visus jo kunigaikščius".
(4 M 24, 17)

4 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Judėjos nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, kadangi jie atmetė Viešpaties įstatymą ir nesilaikė Jo nuostatų. Juos suklaidino jų netikri dievai, kuriuos jų tėvai garbino. 5 Aš pasiųsiu ugnį į Judėją, kuri sudegins Jeruzalės pilis".

6 Taip sako Viešpats: "Dėl trijų ar keturių Izraelio nusikaltimų neatšauksiu sprendimo, nes jie parduoda teisųjį už skolą, beturtį už sandalų porą. (Am 8, 6) 7 Jie sutrypia silpnuosius ir uždaro beturčiams kelią. Tėvas ir sūnus eina pas tą pačią moterį - suteršia mano šventąjį vardą. (Am 8, 4) 8 Jie išsitiesia ant rūbų, paimtų už užstatą prie kiekvieno aukuro; geria vyną, pirktą neteisėtai įgytais pinigais, savo Dievo namuose. (2 M 22, 25) 9 Juk Aš išnaikinau dėl jūsų amoritus, nors jie buvo aukšti, kaip kedrai, ir stiprūs, kaip ąžuolai. Aš sunaikinsiu jų vaisius virš žemės ir šaknis žemėje. (4 M 21, 21-28) 10 Aš jus išvedžiau iš Egipto krašto, vedžiojau dykumoje keturiasdešimt metų ir leidau užimti amoritų kraštą. 11 Aš prikėliau iš jūsų sūnų pranašų ir iš jūsų jaunikaičių -nazarėnų. Ar ne taip, Izraelio vaikai?" Klausia Viešpats. (4 M 6, 2-23) 12 "Bet jūs girdėte nazarėnus vynu ir pranašams įsakėte: 'Nepranašaukite!' (Am 7, 13-16; Jer 11, 21) 13 Štai, dabar leidžiu žemei siūbuoti po jūsų kojomis, kaip siūbuoja vežimas, perkrautas pėdais. 14 Tada greitasis nepaspruks, stiprioji nepadės jo jėga, karžygys neišsigelbės, 15 lankininkas neišsilaikys, greitakojis neišbėgs,

ir raitelis neišsigelbės; 16 net drąsiausias narsuolis bėgs, viską palikęs, tą dieną", sako Viešpats.

3 skyrius

Izraelis išrinktas, jo atsakomybė, Am 1 - 15.

1 Izraelitai, klausykite šito Žodžio, kurį Viešpats kalbėjo prieš jus. "Klausyk, visa gimine, kurią išvedžiau iš Egipto krašto; 2 tik jus Aš išrinkau iš visų žemės giminių. Todėl bausiu jus už visus jūsų nusikaltimus. (5 M 4, 34) 3 Argi du eina kartu nesusitikę? 4 Argi liūtas riaumoja tankumyne, neturėdamas grobio? Argi jauniklis liūtas netyli savo guolyje, nieko nesugavęs? 5 Argi paukštis įkliūva į spąstus nesant juose masalo? Argi spąstai pašoka nieko nepagavę? 6 Ar, pučiant ragą mieste, žmonės nenusigąsta? Ar įvyksta mieste nelaimė, Viešpačiui jos neleidus? (Iz 45, 7; Raud 3,37) 7 Juk Viešpats Dievas nieko nedaro, neapreiškęs paslapties savo tarnams, pranašams. 8 Liūtui riaumojant, kas nebijotų? Viešpačiui Dievui kalbant, kas nepranašautų? 9 Garsinkite Asdodo pilyse ir Egipto krašto rūmuose, kad jie nevykdo teisingumo", sako Viešpats. "Susirinkite ant Samarijos kalnų, stebėkite didelius sąmyšius ir prie - paudą joje. 10 Jie didina smurtą ir skriaudą savo rūmuose". 11 Todėl Viešpats Dievas sako: "Priešas užims šalį, sutremps tavo galybę ir apiplėš rūmus; 12 kaip piemuo išplėšia iš liūto nasrų porą blauzdikaulių ar ausies gabalėlį, taip bus išgelbėti izraelitai, kurie sėdi ant samarietiško kilimo damaskinėje lovoje. 13 Klausykite ir paliudykite tai Jokūbo namuose. 14 Tą dieną nubausiu Izraelį dėl jo nusikaltimų, sunaikinsiu Betelio aukurus; aukuro ragai bus nudaužti ir nukris ant žemės. 15 Taip pat smogsiu žiemos rūmus; pranyks dramblio kaulo rūmai, ir didieji pastatai sugrius", (Am 6, 4; 1 Kar 22, 39; Ps 45, 9)

savo Viešpatį.

4 skyrius

Įspėjimas Izraelio vyresniesiems, Am 1 - 13.

1 Išgirskite šitą Žodį, "Basano karvės", esančios Samarijos kalnyne, kurios spaudžiate vargšus, skriaudžiate neturtėlius ir sakote savo valdovams: "Atneškite, gerki-

" 2 Viešpats Dievas prisiekė savo šventumu: "Štai ateis jums dienos, kai jus su-
s kabliais ir jūsų likusiuosius žeberklais; 3 pro spragas bandysite pasprukti, bet
ite numestos Hermano link", sako Viešpats. 4 "Eikite į Betelį ir į Gilgalą ir ten
ikalskite! Aukokite rytą aukas, kas trečią dieną neškite dešimtines; (5 M 14, 28)
eginkite raugintos duonos padėkos aukų, skelbkite gera valia daromas aukas! Juk
s taip patinka, izraelitai", sako Viešpats Dievas. (3 M 2, 11) 6 "Iš savo pusės, pa-
au jums "švarius dantis" visuose jūsų miestuose ir duonos stoką visose vietovėse.
čiau jūs nesugrįžote pas mane", sako Viešpats. 7 "Aš nedaviau jums lietaus tris
nesius prieš pjūtį. Aš leidau lietų viename mieste, o kitame sulaikiau ji; vienas
kas gavo lietaus, o kitas ne; ant kurio nelijo, viskas išdžiūvo. (1 Kar 17, 1) 8 Du
ba trys miestai ištroškę ėjo į kitą miestą vandens ieškoti, bet troškulio nenumari-
. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane", sako Viešpats. 9 "Aš naikinau kūlėmis ir rū-
mis jūsų laukų derlių, išdžiovinau sodus ir vynuogynus; figmedžius ir alyvmedžius
ėdė skėriai. Tačiau jūs nesugrįžote pas mane", sako Viešpats. (Ag 1, 11; Joel
4) 10 "Aš siunčiau jums marą, kaip Egipte, iššudžiau kardu jūsų jaunikaičius, žir-
s atidaviau grobiu; lavonų kvapas buvo jaučiamas visur. Tačiau jūs nesugrįžote
as mane", sako Viešpats. (2 M 9, 3) 11 "Aš naikinau jus taip, kaip Sodomą ir Gomo-
ą, bet gailėdamasis jūsų, kaip nuodėgulį ištraukiau iš gaisro. Tačiau jūs nesugrįžo-
e pas mane", sako Viešpats. (1 M 19, 24-25; Zach3, 2) 12 "Izraeli, Aš taip tau pada-
ysiu, todėl pasiruošk sutikti savo Dievą!" 13 Jis yra Tas, kuris sukūrė kalnus bei
utvėrė vėją ir apreiškė žmogui savo mintis. Jis aušrą paverčia tamsa ir kalnų vir-
ūnės yra po Jo kojomis. Viešpats, pulkų Dievas, yra Jo vardas. (Mik 1, 8)

5 skyrius

Kvietimas atsiversti, Am 1 - 27.

1 Izraelio namai, išgirskite Žodį! Kalbu į jus rauda: 2 "Parblokštas nebeatsikelia
išrinktasis Izraelis, guli patiestas ant žemės; niekas jo nepakelia". 3 Taip sako Vieš
pats Dievas Izraelio namams: "Miestas, kuris ištraukia su tūkstančiu, teišliks šim-

tas, ir kuris ištraukia su šimtu, teišliks dešimt". 4 Taip sako Viešpats Izraelio namams: "Ieškokite manęs, tai gyvensite. 5 Neieškokite Betelio, neikite į Gilgalą, nevykite į Beersebą! Gilgalą tikrai pateks į nelaisvę, ir Betelis pavirs nieku". (Am 4, 4; Oz 4, 15) 6 Ieškokite Viešpaties, tai gyvensite. Jei Jis užsidegtų pykčiu prieš Juozapo namus, jie kaip ugnis degtų ir nebūtų kas gesina juos. 7 Vargas tiems, kurie teisę pakeičia kartybe ir teisingumą sutrypia kojomis. (Am 6, 12; Iz 5, 20) 8 Jis padarė Sietyno bei Oriono žvaigždynus, naktį paverčia rytu ir dieną tamsia naktimi; išgarina jūros vandenį ir jį išlieja ant žemės lietumi; Viešpats Jo vardas. (Job 38, 31; Am 9, 6) 9 Jis leidžia sunaikinti stiprųjį ir sugriauti jo tvirtovę. 10 Jie nekenčia teisingo teisėjo sprendimo ir nemėgsta to, kuris kalba tiesą. (Iz 29, 21) 11 Jūs mindote silpnąjį, bet javų duokles išgaunate iš jo. Jūs pasistatėte namus iš tašytų akmenų, tačiau negyvensite juose; puikių vynuogynų užsiveisėte, tačiau negersite jų vyno. (Sof 1, 13) 12 Tikrai žinau, kiek daug yra jūsų nusikaltimų bei nuodėmių. Jūs persekiojate nekaltąjį, imate kyšius iš vargšų, spaudžiate juos. 13 Išmintingasis tyli tuo metu, nes tai baisus laikas. 14 Siekite gera, o ne pikta, kad išliktumėte gyvi. Tik tada Viešpats, pulkų Dievas, bus su jumis, kaip jūs tvirtinate. 15 Nekęskite pikta ir mylėkite gera. Tegyvuoja teisė! Gal tada Viešpats, pulkų Dievas, bus malonus Juozapo likučiui? (Ps 24, 15; Rom 12, 9) 16 Taip sako Viešpats , pulkų Dievas: "Visose aikštėse ir gatvėse dejuos ir sakys: 'Vargas, vargas!' Žemdirbius šauks gedėti, o mokančias raudoti - dejuoti. 17 Net visuose vynuogynuose bus girdima mirusių rauda, kai jums pasirodysiu".

18 Vargas tiems, kurie laukia Viešpaties dienos! Kam gi jums Viešpaties diena? Ji juk bus tamsa, - ne šviesa. (Joel 2, 11) 19 Lygiai kaip bėgdamas nuo liūto sutiktum loki, arba įėjęs į namą ir ranka atsirėmęs į sieną būtum įgeltas gyvatės. 20 Tamsi bus Viešpaties diena, ne šviesi. 21 "Aš nekenčiu, atmetu jūsų šventes, nemėgstu jūsų iškilmių kvapo. (Joel 1, 11-15) 22 Man jūsų aukojamos deginamosios aukos nepatinka ir augalinių aukų nemėgstu; į jūsų penėtų galvijų pokylių aukas nepažvelgsiu. (Mik 6, 5-7) 23 Šalin nuo manęs su savo giesmių triukšmu; jūsų arfų

skambinimo nenoriu klausyti . 24 Teisė tebūna jums kaip vandens srovė, o teisybė kaip niekad neišsenkąs upelis! 25 Izraelio namai, ar jūs aukojote gyvulines ir augalines aukas dykumoje per keturiasdešimt metų? (Apd 7, 42-43) 26 Jūs privalėsite nešioti Sakuto (stabo) savo karalių ir Kivano (stabo), žvaigždžių dievo statulas. 27 Todėl ištremsiu jus anapus Damasko", sako Viešpats. Pulkų Dievas Jo vardas.

6 skyrius

Įspėjimas dėl lėbavimo ir išviršinių apeigų, Am 1 - 14.

1 "Vargas nerūpestingiems Sione ir tiems, kurie jaučiasi saugūs Samarijos kalne; tautų pirmūnams ir įžymiesiems, pas kuriuos eina izraelitai. 2 Eikite į miestą Kalnę ir pasižiūrėkite, o iš ten į didįjį miestą Hamatą; po to nusileiskite į filistėnų Gatą; ar jūs geresni už šitas karalystes, ar jūsų kraštas didesnis už jų kraštus? (1 M 10, 10) 3 Jūs nenorite mąstyti apie nelaimės dieną, o tačiau priartinate sunaikinimą! (Ps 10, 5) 4 Jūs gulite dramblio kaulo lovose ir raivotės pataluose; valgote ėriukus iš bandos ir veršius iš penimojo gardo. (Am 3, 15) 5 Jūs rėkaujate, sekdami arfą, ir kuriate muzikos kūrinius, lygindamies su Dovydu. (Iz 5, 12) 6 Jūs geriate vyną iš taurių ir tepatės geriausiu aliejumi, bet nesisielojate Juozapo žuvimu. 7 Jūs būsite pirmieji tremtinių eilėse; tada pasiliaus lėbavimas ir raivymasis", sako Viešpats, pulkų Dievas. 8 Viešpats, Dievas, prisiekė: "Aš pasipiktinęs Jokūbo puikybe, nekenčiu jo pilių ir atiduosiu miestą priešams su viskuo, kas jame yra". 9 Net jei liktų dešimt žmonių vieninteliame name, jie mirs! 10 Ir jei kas išliktų, atėję valytojai išneš lavonus iš namų. Ir jei kas name esančiųjų paklaustų: "Ar dar yra gyvų su tavimi?" Tas atsakys: "Nėra!" Ir dar pridurs: "Š-Š-Š-! Neleidžiama minėti Viešpaties vardo". (Am 8, 3) 11 Viešpats įsakys paversti didžiuosius namus laužu, o mažuosius - šipuliais. 12 Argi žirgai bėga uolomis? Ar jaučiais aria jūrą? Tačiau jūs pavertėte teisę nuodais ir teisingumą - kartėliu. (Am 5, 7) 13 "Vargas tiems, kurie džiaugiasi niekšišku elgesiu: 'Ar ne savo sugebėjimais įsigijome galią?' 14 Izraelio namai, Aš sukelsiu prieš jus tautą, kuri pavergs jus nuo Hamato iki Arabos upelio",

sako Viešpats, pulkų Dievas.

7 skyrius

Bausmė Izraeliui ir Jeroboamui, Am 1 - 17.

1 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: karaliaus pievas nušienavus, pradėjus želti atolui, jis pasiuntė skėrių spiečių. 2 Kai jie visiškai nuėdė želmenis, aš meldžiau: "Viešpatie Dieve, atleisk! Kaip beištvers Jokūbas? Juk jis toks mažas". 3 Viešpats gailėjosi jo. "Tai neįvyks", atsakė Viešpats.

4 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: Jis bausmei pašaukė ugnies liepsną, ta prarijo didžiųjų gelmių vandenis ir buvo bepraryjanti šalį. 5 Tada tariau: "Viešpatie Dieve, pasigailėk, meldžiu! Kaip beištvers Jokūbas? Juk jis toks menkas". 6 Viešpats gailėjosi jo. "Tai irgi neįvyks", tarė Viešpats Dievas.

7 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: Viešpats stovėjo ant mūrinės sienos ir laikė rankoje svambalą. 8 Viešpats klausė manęs: "Amose, ką matai?" Aš atsakiau: "Svambalą" Tada Viešpats tarė: "Aš dedu svambalą prie tavo tautos, Izraelio namų; toliau nebepasigailėsiu jos. (Iz 34, 11; Am 8, 2) 9 Izaoko aukštumos ir Izraelio šventovės bus sunaikintos. Aš pakelsiu kardą prieš Jeroboamo namus".

10 Tada Betelio kunigas Amazijas pasiuntė Izraelio karaliui Jeroboamui tokią žinią: "Amosas ruošia prieš tave sąmokslą Izraelyje; šalis nebegali pakęsti jo kalbų". (Jer 38, 4) 11 Amosas taip sako: "Jeroboamas mirs nuo kardo, o Izraelis eis į tremtį, toli iš savo krašto". 12 Po to Amazijas tarė Amosui: "Regėtojau, skubėk į Judėjos šalį, užsidirbk ten duonos ir pranašauk. (1 Sam 9, 9) 13 Betelyje toliau nebepranašauk, nes čia yra karaliaus šventovė ir karalystės pastatas". 14 Amosas atsakė Amazijui: "Aš ne pranašas, nepriklausau pranašų brolijai; laikau galvijus, auginu šilkmedžius. (Am 1, 1) 15 Tačiau Viešpats, pašaukęs mane nuo bandos, tarė: ' Eik, pranašauk mano tautai, Izraeliui!'" 16 Dabar klausyk Viešpaties Žodžio. Tu sakai: "Nepranašauk prieš Izraelį ir neplepėk prieš Izaoko namus!" (Am 2, 12) 17 O Viešpats taip sako: "Tavo žmona mieste paleistuvaus, sūnūs ir dukterys žus nuo kardo, tavo žemę išdalins, o tu pats mirsi pagonių krašte; Izraelis tikrai eis į tremtį, bus išvarytas iš

savo krašto".

8 skyrius

Bausmė sužadina norą siekti Dievo Žodžio, Am 1 - 14.

1 Viešpats Dievas parodė man tokį reginį: štai, pintinė prinokusių vaisių. 2 Jis klausė: "Amose, ką matai?" Aš atsakiau: "Pintinę prinokusių vaisių". Tada Viešpats tarė man: "Atėjo galas mano tautai, Izraeliui; daugiau jos nebepasigailėsiu. (Am 7, 8) 3 Tą dieną verks rūmų dainininkės," sako Viešpats Dievas. "Tiek daug lavonų, visur jų primėtyta! Tyla!" (Am 6, 10)

4 Klausykite, kurie mindote beturtį ir žudote krašto vargšus: (Am 2, 7) 5 "Kada baigsis jaunatis, ir galėsime parduoti javus; baigsis sabata, ir galėsime pasiūlyti kviečius? Kada galėsime sumažinti saiką ir padidinti svorį, suklastoti svarstykles ir jomis apgaudinėti? (Neh 10, 32; 13, 15) 6 Kada pirksime vargšą pigiai, o beturtį už porą sandalų; pasturlakas parduosime kviečių vietoje?" (Am 2, 6) 7 Viešpats prisiekė Jokūbo puikybe: "Niekados nepamiršiu jų darbų!" 8 Ar dėl to neturėtų sudrebėti žemė ir liūdėti visi jos gyventojai!? Sukilti, būti parblokšti ir vėl sukilti, kaip Egipto upė Nilas? (Am 9, 5) 9 Viešpats Dievas sako: "Ir atsitiks tą dieną, kad saulė nusileis vidudienį ir skaisti diena taps naktimi. (Jer 15, 9) 10 Aš paversiu jūsų iškilmes į gedulą, giesmes į raudas; užvilksiu visiems ašutinę, galvas nuskusdinsiu, padarysiu jus lyg gedinčius vienturčio; viso to galas bus - karti diena". (Jer 6, 26) 11 "Ateina dienos", sako Viešpats, "Aš siųsiu badą šaliai; ne duonos badą ir ne vandens troškulį, bet Viešpaties Žodžio. 12 Tada jie svyruodami klajos nuo jūros iki jūros ir nuo šiaurės iki rytų; ieškos Viešpaties, bet Jo Žodžio neras. (Mik 3, 7) 13 Tą dieną nualps iš troškulio gražios mergaitės ir jaunikaičiai, 14 kurie buvo prisiekę Samarijos stabais tokiais žodžiais: 'Tikrai gyvas dievas Dano mieste ir išgelbėtojas Beerseboje!' Jie kris ir nebeatsikels".

9 skyrius

Bausmė Izraeliui, Am 1 - 15.

1 Mačiau stovintį Viešpatį prie aukuro, ir Jis tarė: "Sudaužysiu stulpų galvenas,
ad net pamatai sudrebės; griuvėsiai kris ant žmonių ir juos sunaikins, o likusius
užudysiu kardu; niekas nepabėgs ir neišsigelbės. 2 Jeigu jie prasikastų į mirusių
uveinę, iš ten mano ranka juos paimtų. Jeigu jie užkoptų į dangų, iš ten juos išmes-
iau. (Ps 139, 8) 3 Jeigu jie pasislėptų Karmelio viršūnėje, suieškojęs juos, paim-
iau. Jeigu jie pasislėptų nuo mano akių jūros dugne, įsakyčiau gyvatei juos įgelti.
Jeigu jie trauktų belaisvių pulke savo priešų priekyje, įsakyčiau kardu juos iššudy-
i. Aš nusprendžiau juos nubausti, ne padėti." (Jer 44, 11) 5 Kai Viešpats,
ulkų Dievas paliečia žemę, - ji siūbuoja, ir visi jos gyventojai liūdi. Viskas pakyla
r atslūgsta, kaip Egipto upė Nilas. (Am 8, 8) 6 Jis pastatė danguje savo sostą, žemė
ra jo papėdė. Jis iškelia jūros vandenis ir juos išlieja ant žemės paviršiaus. Viešpats yra Jo vardas. (Am 5, 8) 7 "Ar jūs, Izraelio vaikai, nesate kaip Etiopijos gyvenpjai?" klausia Viešpats. "Ar neatvedžiau Izraelio iš Egipto, filistėnus iš Kaftoro ir
ramiečius iš Kiro?"(5 M 7, 7; Jer 47, 4) 8 Viešpaties Dievo dėmesys atkreiptas į
uodėmingą karalystę." Aš ją nušluosiu nuo žemės paviršiaus, tačiau visiškai nesuaikinsiu Jokūbo namų", sako Viešpats. 9 "Aš įsakysiu išsklaidyti izraelitus tarp
isų tautų, kad jie būtų išsijoti, kaip rėčiu. 10 Kare žus visi tautos nusidėjėliai,
urie sako: 'Mūsų nelaimė nepalies ir nepasieks!' (Am 6, 3) 11 Tada atstatysiu sugriusius Dovydo namus ir užmūrysiu jų plyšius; kas sugriuvę atstatysiu ir atkursiu, kaip
eniau. (Apd 15, 16-17) 12 Jie paveldės Edomo likutį ir visas tautas, kuriose mano
ardas buvo skelbiamas", sako Viešpats, kuris tai įvykdys. 13 "Ateis diena", sako
iešpats, "kai ūkininkas dar nebus baigęs savo išteklių, pjovėjas jau pjaus naują der-
ių. Kalnų šlaitai lašės vynuogių sultimis, visos kalvos bus derlingos. (3 M 26, 5; Joel
, 18) 14 Aš laiminsiu savo tautą Izraelį; jie atstatys sugriautus miestus ir gyvens juose; augins vynuogynus ir gers jų vyną; sodins sodus ir valgys jų vaisius. (5 M 30, 31;
z 65, 21) 15 Aš leisiu jiems grįžti į savo žemę, ir niekas nebepašalins jų iš krašto,
urį jiems daviau", sako Viešpats, jų Dievas.

PRANAŠAS OBADIJAS

Apie pranašo Obadijo asmenį nieko nežinome. Priešams užėmus Judėją su sostine Jeruzale, edomitai, Ezavo palikuonys, džiaugėsi ir apiplėšė izraelitus. Obadijas pranašavo, kad už tai Dievas baus edomitus. Jeruzalė praeityje buvo kelis kartus priešų paimta. Kada pranašas gyveno ir veikė, nežinome. Kai kurie Šventojo Rašto aiškintojai mano, kad tai galėjo būti apie 800 pr. Kr. Istorijos atžvilgiu, geriausiai atitinka pranašo veikla 586 pr. Kr. Tuomet babiloniečiai sudegino Jeruzalę, o edomitai, kartu su jais, grobė izraelitų turtą. Keturis metus vėliau, tie patys babiloniečiai sunaikino edomitų valstybę.

PRANAŠO OBADIJO KNYGA

Įspėjimas edomitams, 1 - 21.

1 Obadijo regėjimas, ką Viešpats Dievas apie Edomą sako. Viešpaties pasiuntinys, pasiųstas į tautas, ragina: "Sukilkime prieš Edomą! 2 Aš darau tave bereikšmiu tautų tarpe, tu būsi niekinamas. 3 Tavo širdies išdidumas apvylė tave. Gyveni uolose. Tavo būstinė yra aukštai kalnuose; tu galvoji: 'Kas gali pasiekti ir nustumti mane?' (4 M 24, 21) 4 Nors pakiltum aukštai, kaip aras, ir sukrautum sau lizdą tarp žvaigždžių, ir iš ten nustumsiu tave!" sako Viešpats. 5 "Jei vagys ir plėšikai įsilaužtų pas tave nakčia, argi jie negrobtų, kiek jiems pakanka? Taip, tu nukentėsi! Jei vynuogių rinkėjai įeitų į tavo vynuogynus, argi jie nepaliktų tik išrankas? 6 Taip bus iškratytas Ezavas, išknisti jo paslėpti lobiai! 7 Tavo sąjungininkai atstums tave iki sienos. Tavo santarvininkai apgaus ir nugalės tave. Kurie valgė tavo duoną, spęs tau pinkles". 8 "Tą dieną", sako Viešpats, "Aš išnaikinsiu Edomo išmintinguosius Temane Ezavo kalnyne. 9 Kai Ezavo kalnyne bus žudomas kiekvienas, išsigąs tavo karžygiai. 10 Už žmogžudystę ir savo broliui Jokūbui padarytą smurtą, būsi sunaikintas amžinai. (Joel 4, 19) 11 Tada, kai svetimieji plėšė Jokūbo turtus, užsieniečiai veržėsi į miesto vartus, metė burtą dėl Jeruzalės, tu stovėjai su jais ir buvai, kaip kiekvienas jų! 12 Nesidžiauk savo brolio nedalia jo nelaimėje. Nesidžiauk Judėjos vaikų žuvimu, jų sunaikinimo metu. Nekalbėk išdidžiai jų sielvartų dieną. (Ps 137, 7) 13 Nepasirodyk mano tautos vartuose, nesigėrėk jos kentėjimu, netiesk rankos į jos turtą jos žuvimo dieną. 14 Neatsistok kryžkelėse pabėgėlių naikinti ir neišduok jų, ištrūkusių priespaudos metu! 15 Juk arti Viešpaties diena visoms tautoms. Kaip tu kitam darei, taip tau darys; tavo darbas grįš tau pačiam. (Joel 1, 15; Jer 50, 16, 29) 16 Kaip jūs gėrėte bausmės taurę mano šventame kalne, taip visos tautos gers ir jos žus, lyg nebuvusios. (Jer 25, 15) 17 Visiems esantiems Siono kalne, ateis išgelbėjimas. Tada Jokūbo namai užvaldys tuos, kurie buvo atėmę jiems laisvę. (Joel 3, 5; 4, 17) 18 Jokūbo namai bus ugnis, Juozapo - liepsna, o Ezavo namai - ra-

ienos. Izraelitai padegs ir sudegins juos, ir niekas iš Ezavo namų nepabėgs", sako iešpats. (Zach 12, 6)

19 Tada pietiečiai užvaldys Ezavo kalnyną, o žemumos gyventojai - filistėnus, Efaimo kalnus ir Samarijos laukus, Benjaminas-Gileadą. 20 Izraelitai, sugrįžę iš emties, užvaldys kananitų kraštą iki Sareptos; Jeruzalės tremtiniai, kurie yra Serade, - pietiečių kalnyną. 21 Išgelbėtieji Sione gaus Ezavo kalnyną. Viešpačiui iklausys karališkoji valdžia.

PRANAŠAS JONA

Pranašas Jona gyveno Izraelio karaliaus Jeroboamo II laikais 790 - 749 pr. Kr. Jona gimtinė buvo Gatheferis, į šiaurę nuo Nazareto, Izraelio valstybėje 2 Kar 14, 25. Asirija su sostine Nineve buvo viešpataujanti pasaulio galybė 900 - 607 pr. Kr. Ji sunaikino Izraelio valstybę 721 pr. Kr.

Viešpats pašaukė Joną pranašu ir siuntė jį į Ninevę. Jona tikėjo Dievą, bet nenorėjo skelbti priešams išgelbėjimo. Todėl, Dievo pasiųstas į Ninevę, jis bėgo į priešingą pusę - į Tarsį.

Viešpats buvo ir yra viso pasaulio, visų tautų Dievas. Netikintieji, visus stebuklus laiko negalimais; todėl, aišku, ir Jonos buvimas jūros pabaisos viduriuose tris paras, jiems nesuprantamas. Mt 12, 39-41.

PRANAŠO JONA KNYGA

1 skyrius

Pranašo pašaukimas, nepaklusnumas, bausmė, Jon 1 - 16.

1 Viešpats tarė Amito sūnui Jonai: (2 Kar 14,25) 2 "Eik į Ninevės didmiestį ir pranešk jiems, kad Aš juos sunaikinsiu, nes jų piktybės pasiekė mane". 3 Jona bėgo nuo Viešpaties į Tarsį. Jis pasiekė Jafą, kur rado laivą, plaukiantį į Tarsį; sumokėjo už kelionę ir, įsėdęs į jį, su kitais plaukė į Tarsį. (Ps 139,7-10)

4 Viešpats pasiuntė smarkų vėją. Kilo didelė audra jūroje ir laivui grėsė pavojus sudužti. 5 Jūrininkai išsigando, ir kiekvienas šaukėsi savo dievo. Jie išmetė laive esančius reikmenis į jūrą, kad laivas palengvėtų. Tuo metu Jona buvo nuėjęs į laivo vidų ir giliai įmigęs. 6 Kapitonas priėjo prie jo ir klausė: "Kaip tu gali miegoti! Kelkis, šaukis savo dievo! Gal jis padės mums ir mes nežusime?" 7 Po to jie kalbėjosi: "Eikime, burkime, kuris mūsų kaltas dėl šitos nelaimės". Jie burdami surado kaltininką - Joną. (Pat 16,33) 8 Tada jie klausė jį: "Pasakyk, kas siuntė mums šitą nelaimę? Koks tavo verslas? Iš kur ateini, iš kurio krašto ir iš kurios tautos?" 9 Jis jiems atsakė: "Aš esu hebrajas, garbinu Viešpatį, dangaus Dievą, kuris sukūrė jūrą ir sausumą". (1 M 1,9-10) 10 Tie vyrai labai išsigando ir klausė jį: "Ką tu padarei?" Jie žinojo, kad jis bėgo nuo Viešpaties, nes jis jiems tai buvo papasakojęs. 11 "Ką turime daryti su tavimi, kad jūra nurimtų?" Nes jūra siautė vis baisiau. 12 Jis jiems atsakė: "Imkite mane ir meskite į jūrą! Tada jūra nurims; aš žinau, kad esu priežas-

tis šitos baisios audros". 13 Vyrai yrėsi visomis jėgomis, kad grįžtų prie kraštо, bet neįstengė, nes jūra nesiliovė siautusi. 14 Jie šaukėsi Viešpaties: "Maldaujame Tave, Viešpatie, neleisk mums žūti dėl šito žmogaus, nepriskaityk mums nekalto kraujo, nes Tu, Viešpatie, darai, ką nori". 15 Tada jie, paėmę Joną, išmetė jį į jūrą. Jūra nurimo. 16 Tie vyrai labai bijojo Viešpaties, aukojo Viešpačiui aukas ir davė įžadus.

2 skyrius

Jonos malda. Jon 1 - 11.

1 Viešpats paskyrė didelę žuvį Jonai praryti. Jis išbuvo žuvies pilve tris dienas ir tris naktis. (Mt 12, 40; 16, 4) 2 Ten Jona meldė Viešpatį, savo Dievą: 3 "Aš šaukiausi Viešpaties savo bėdoje, ir Jis išklausė mane. Kai iš požemio gelmių šaukiau, Tu išgirdai mano balsą. (Ps 120, 1) 4 Tu įmetei mane į gelmę, į marių širdį, srovė skandino mane. Visos Tavo bangos ir vilnys ritosi per mane. (Ps 42, 8) 5 Tada galvojau: esu atstumtas nuo Tavęs, nebepamatysiu šventovės! (Ps 31, 23) 6 Vandenys siautė ir grėsė mano gyvybei; gelmės supo mane; jūržolės vyniojosi apie mano galvą. (Ps 18, 5; 69, 2) 7 Aš nugrimzdau į jūros gelmes, į šalį, iš kurios niekas nebesugrįžta. Bet Tu, Viešpatie, mano Dieve, išvedei mane gyvą iš gelmės. (Ps 103, 4) 8 Mano sielai alpstant, melsdamas prisiminiau Viešpatį ir mano malda pasiekė Tave, Tavo šventovėje. (Ps 142, 4) 9 Beverčių stabų garbintojai negauna iš jų pagalbos. (Ps 31, 7) 10 Aš, garsiai dėkodamas, nešu Tau auką; ką pažadėjau, noriu ištesėti. Išgelbėjimas ateina nuo Viešpaties!" (Ps 50, 14; 116, 17-18) 11 Viešpaties įsakymu, žuvis išspjovė Joną ant kranto.

3 skyrius

Jona skelbia Ninevėje Dievo pranešimą. Jon 1 - 10.

1 Viešpats tarė Jonai antrą kartą: 2 "Eik į Ninevės didmiestį ir skelbk jiems, ką tau sakysiu". (Jon 1, 2) 3 Jona pakluso Viešpaties Žodžiui ir ėjo į Ninevę, kuri buvo didelis miestas; reikėjo trijų dienų jį visą išvaikščioti. (Jon 4, 11) 4 Jona ėjo per

miestą tik vieną dieną. Jis skelbė: "Dar keturiasdešimt dienų, ir Ninevė bus sunaikinta".

5 Ninevės žmonės tikėjo Dievą, paskelbė pasninką ir nuo mažiausio iki didžiausio apsisiautė ašutinėmis. (Mt 12, 41) 6 Kai ta žinia pasiekė Ninevės karalių, jis pakilo iš savo sosto, nusivilko karališkąjį apsiaustą, apsisiautė ašutine ir atsisėdo pelenuose. 7 Karalius išleido Ninevėje tokį įsakymą: "Karalius ir jo didžiūnai skelbia: žmonės ir gyvuliai, raguočiai ir avys, privalo pasninkauti, negali ragauti nei žolės, nei vandens. 8 Žmonės ir gyvuliai privalo vilkėti ašutinėmis, nuoširdžiai melsti Dievą, atsisakyti pikto elgesio, smurto ir neteisybės. 9 Kas žino, gal Dievas pasigailės visų ir nebevykdys savo rūstybės?" (Joel 2, 14) 10 Dievas, pamatęs kad jie atsisakė piktybių, gailėjosi jų ir nebeįvykdė bausmės. (Jer 18, 7-8)

4 skyrius

Dievo atleidimas, Jonos nusivylimas, Jon 1 - 11.

1 Jonai tai labai nepatiko, ir jis supyko. 2 Jona meldėsi: "Ak, Viešpatie, argi tai nebuvo mano mintis, kai dar buvau tėviškėje? Dėl viso to iš pat pradžių aš ir norėjau bėgti į Tarsį, žinodamas, kad esi gailestingas Dievas, neskubi bausti ir gausus malone, pasigaili ir atleidi. (2 M 34, 6) 3 Taigi, Viešpatie, meldžiu, paimk mano gyvybę, man yra geriau mirti negu gyventi". (1 Kar 19, 4) 4 Viešpats klausė: "Ar tu turi rimto pagrindo pykti?"

5 Jona išėjo iš miesto ir atsisėdo rytų pusėje. Jis, pasistatęs ten palapinę, sėdėjo jos pavėsyje ir laukė, kas atsitiks miestui. 6 Viešpats Dievas išaugino augalą, kurio šešėlis dengė Jonos galvą; jam nebereikėjo kentėti saulės kaitros. Jona labai džiaugėsi augalu. 7 Bet sekančią dieną, aušrai brėkštant, Dievas parūpino kirmėlę, kuri pakando augalą, ir tas nudžiūvo. 8 Be to, saulei patekėjus, Dievas leido svilinantį rytvėjį. Saulei spiginant Jonos galvą, jis alpo ir geidė sau mirties: "Geriau man mirti negu gyventi!" 9 Dievas klausė Joną: "Ar tavo pykčio pagrindas yra augalas, kurio netekai"? Jis atsakė: "Taip, mirtinai pykstu!" 10 Tada Viešpats tarė: "Tau gaila au-

lo, dėl kurio tu nei vargai, nei jo auginai; jis per vieną naktį užaugo ir per vieną
ktį pražuvo; 11 o Aš turėčiau nesigailėti Ninevės didmiesčio, kuriame gyvena dau-
au negu šimtas dvidešimt tūkstančių žmonių, kurie nemoka atskirti dešinės nuo kai-
s, be to, - daug gyvulių?" (Jon 3, 3)

PRANAŠAS MIKAS

Pranašo gimtinė buvo Morešeto miestelis, į pietvakarius apie 35 km nuo Jeruzalės, arti Gato. Atrodo, kad jis buvo ūkininkas, pranašo Izaijo bendraamžis, kiek jaunesnis už jį. Jis gyveno ir pranašavo apie 700 pr. Kr.

Pranašo Miko knygą galima padalinti į tris dalis. Tautos ir valdovų dideli nusikaltimai: Dievas baus, bus sunaikinta Samarija ir Jeruzalė 1 - 3; Sionas (Jeruzalė) viešpataus, Mesijas gims Betliejuje 4 - 5; Viešpats išgelbės savo nedėkingą tautą 6 - 7.

PRANAŠO MIKO KNYGA

1 skyrius

Dievas smerkia Judėją ir Izraelį. Mik 1 - 16.

1 Viešpaties Žodis Mikui iš Moreseto, viešpataujant Judėjos karaliams: Jotamui, Ahazui ir Ezekijui. Jis matė regėjimus, liečiančius Samariją ir Jeruzalę. (Jer 26, 18; Iz 1, 1) 2 Klausykite visos tautos, įsidėmėk, žeme, ir visa, kas joje yra. Viešpats Dievas tebūnie liudytojas prieš jus iš savo šventovės. 3 Štai Viešpats leidžiasi iš savo sosto ir žengia žemės aukštumomis. (Am 4, 13) 4 Kalnai po Juo tirpsta ir slėnys prisipildo srove, lyg nuo ugnies tirpstančio vaško, ir teka žemyn. 5 Visa tai vyksta dėl Jokūbo nusikaltimo ir Izraelio nuodėmių. Kas yra Jokūbo nusikaltimas? Ar ne Samarija? Kas yra Judėjos namų nuodėmės? Ar ne Jeruzalė? (Jer 23, 13-14) 6 "Aš paversiu Samariją griuvėsių krūva, padarysiu ją vynuogynų lauku, nuritinsiu akmenis į slėnį ir atidengsiu jos pamatus. 7 Visi jos stabai bus sudaužyti ir sudeginti. Jie buvo įgyti iš paleistuvių pelno, ir jie gaus paleistuvavimo užmokestį." (Os 2, 7, 14) 8 Aš raudosiu ir dejuosiu, vaikščiosiu basas ir nuogas; kauksiu kaip šakalai, dejuosiu lyg stručiai, 9 nes nepagydomas Viešpaties smūgis palietė mus. Jis pasiekė Judėją, palietė mano tautos vartus - Jeruzalę. 10 Neskelbkite Gate, neverkite garsiai! Betleafroje nusivylę voliokitės dulkėse! (2 Sam 1, 20) 11 Išeikite (vergijon) visi Šafiros gyventojai nusiminę ir nuogi! Zanano gyventojai, pasilikite mieste, neišeikite! Betezelyje raudos visi, netekę savo vietos. 12 Ko gero gali laukti Maroto gyventojai? Juk nelaimė atėjo nuo Viešpaties ir pasiekė Jeruzalės vartus. 13 Lachiso miesto gyventojai, kinkykite žirgus ir bėkite! Jūs buvote Siono dukteriai nuodėmės pradžia, nes

jumyse randami Izraelio nusikaltimai. 14 Tikrai jūs duosite atsiskyrimo dovanas Morešetgatui. Achzibo namai nepadės Izraelio karaliams. 15 Marešos gyventojai, jums ateis naujas "savininkas". Izraelio puikybė prilygs Adulamos miestui. 16 Nusikirpkite plaukus plikai ir nusiskuskite barzdas, liūdėdami savo mylimų vaikų; tapkite plikagalviai, kaip erelis (kondoras), nes jaunimas bus ištremtas.

2 skyrius

Valdovų žiaurumas, pranašo drąsa, Mik 1 - 13.

1 Vargas tiems, kurie planuoja neteisybes ir piktybes, gulėdami lovose, kad jas įvykdytų rytui išaušus, nes jie turi tam galios. (Ps 36, 5) 2 Jei jie užsigeidžia laukų, jie pagrobia juos, jei namų - atima juos. Jie apiplėšia šeimininką ir jo namus, žmogų ir jo nuosavybę. (Iz 5, 8) 3 Todėl Viešpats taip sako: "Ruošiu šitai giminei jungą: iš jo neištrauksite savo sprandų ir nevaikščiosite iškėlę galvas, nes bus žiaurus laikotarpis". (Am 5, 13) 4 Tada sueiliuos apie jus pajuokos posakį ir užtrauks graudulingą raudą: "Mes esame visiškai sunaikinti; mūsų tautos nuosavybė pagrobta svetimų. Jie atima žemę, išdalina mūsų laukus atlyginimu išgamoms." 5 O jums, Viešpaties duota nuosavybė nebus burtu duota nei atmatuota. 6 Jie šaukia man: "Nepranašauk mums taip! To niekad nebus! (Am 7, 16) 7 Nejaugi Viešpats neteko kantrybės, atmetė Jokūbo namus? Argi pasikeitė Jo veikimas? Ar Jo Žodžiai netaikomi tiems, kurie elgiasi teisingai?" (Am 6, 3) 8 "Jūs nebesate mano tauta, tapote mano tautos priešai! Jūs nutraukiate apsiaustą nuo ramiai einančių keliu, visai negalvojančių apie užpuolimą! 9 Mano tautos moteris jūs išvarote iš jų brangių namų, iš jų vaikų atimate tėviškę. 10 Išeikite, nes čia ne vieta jums pasilikti! Dėl tokios jūsų daromos neteisybės, jūs žiauriai kentėsite". 11 Jei kas meluotų ir jiems pataikautų, kalbėdamas apie vyną ir svaigalus, tas būtų tinkamas pranašas šitiems žmonėms! 12 "Aš surinksiu tave, Jokūbe, Izraelio likuti, surinksiu kaip avis garde, kaip bandą ganykloje, ir aidės klegėjimas žmonių minios". (Ez 36, 37) 13 Pirma jų trauks tas, kuris prasilauš; jie prasiverš pro vartus ir išeis; jų karalius žygiuos pirma jų, o Viešpats visų priekyje. (Iz 52, 12)

3 skyrius

Įspėjimas valdovams, Mik 1 - 12.

1 "Klausykite jūs, Jokūbo vadai, Izraelio namų valdovai! Ar ne jūsų reikalas žinoti kas teisinga, 2 tačiau nekenčiate gėrio, o mėgstate blogį; nulupate odą nuo mano žmonių ir nučiulpiate jų kaulus". 3 Jie ėda mano tautos kūną, sulaužo jų kaulus, sukapoja ir deda į puodą. (Ps 14, 4) 4 Tada jie šauksis Viešpaties, bet Jis neatsakys jiems, paslėps savo veidą nuo jų, nes jie elgėsi piktai. 5 Taip sako Viešpats apie pranašus, kurie suvedžioja Jo tautą: "Jei jie turi ką kramtyti dantimis, jie šaukia 'Taika!', o tiems, kurie jiems nieko neduoda, jie skelbia 'karą'. 6 Todėl jums užeis naktis be regėjimų ir tamsa be pranašavimų; saulė nusileis pranašams, jų dienos aptems." 7 Tada regėtojai išigąs ir pranašai užsičiaups, nes negaus atsakymo iš Dievo. 8 Tačiau aš esu pilnas jėgos, Viešpaties Dvasios, teisybės bei drąsos skelbti Jokūbui jo nusikaltimą ir Izraeliui jo nuodėmę. (Iz 58, 1) 9 Klausykite Jokūbo namų vadai, Izraelio valdovai, jūs , kurie paminate teisingumą ir iškraipote tiesą, 10 kurie statote Sioną krauju ir Jeruzalę melu! (Ab 2, 12) 11 Jos vadai daro sprendimus už kyšius, kunigai moko už atlyginimą, pranašai pranašauja už pinigus, o tačiau jie remiasi Viešpačiu, sakydami: "Argi Viešpats nėra mūsų tarpe? Nelaimė neužklups mūsų!" (Jer 7, 4) 12 Dėl jūsų kaltės Sionas bus ariamas laukas, Jeruzalė pavirs griuvėsiais, o šventovės kalnas apaugs mišku. (Jer 9, 10; 26, 18)

4 skyrius

Mesijo taikos karalystė, Mik 1 - 14.

1 Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas tvirtai stovės kaip aukščiausias kalnas. Jis iškils aukščiau kalvų, tautos plauks į jį, daug giminių ateis ir sakys: 2 "Ateikite, eikime visi į Viešpaties kalną ir į Jokūbo Dievo namus, kad mus pamokytų ir mes vaikščiotume Jo keliais!" Iš Siono išeis įstatymas, o Viešpaties Žodis iš Jeruzalės. (Lk 24, 47) 3 Jis valdys daugelį tautų. Galingoms tautoms darys toli siekiantį sprendimą. Tada jos perkals savo kardus į noragus ir ietis į pjautuvus. Tauta prieš

tautą nebekariaus. 4 Kiekvienas saugiai sėdės po savo vynmedžiu ir figmedžiu, niekeno negąsdinamas, nes pulkų Viešpats taip kalbėjo. (1 Kar 5, 5; Zach 3, 10) 5 Nors visos tautos garbina savo dievus, tačiau mes garbinsime Viešpatį, savo Dievą visados ir amžinai. 6 "Tuomet", sako Viešpats, "Aš surinksiu iš tremties raišuosius, išblaškytuosius ir tuos, kuriems leidau patirti pikta. (Jer 31, 8) 7 o paliegėlių mažą likutį padarysiu galinga tauta savame krašte". Viešpats bus jų karalius Siono kalne per amžius. 8 Tu kaimenės "stebėjimo bokšte", Siono dukters kalva, tau bus sugrąžinta pirmykščia valdžia, Jeruzalės karalystė! (1 M 35, 21) 9 Kodėl dabar taip dejuoji? Ar netekai karaliaus, ar žuvo tavo patarėjas; skausmų suimta, rėki lyg gimdyvė? (Jer 8, 19) 10 Raitykis ir klyk iš skausmo, Siono dukra! Tu dabar turėsi palikti miestą ir gyventi atvirame lauke. Nuėjus į Babelę, būsi išgelbėta. Viešpats išvaduos tave iš priešo rankos. 11 Susirinkusios prieš tave tautos sako: "Ji tebūnie išniekinta, tepasigėri Sionu mūsų akys!" 12 Bet jos nežino Viešpaties minčių ir nesupranta kokiam tikslui Jis jas surenka, kaip pėdus į klojimą. 13 "Siono dukra, kulk, Aš padarysiu tavo ragą geležinį, o nagas žalvarines; tu sumalsi daug tautų, pašvęsi Viešpačiui, viso pasaulio Valdovui, jų grobį ir jų turtus." 14 Dabar ryžkis, sutelk kariuomenę kariauti su priešu, kuris apgulė mus. Priešas trenkia į veidą Izraelio valdovui!

5 skyrius

Mesijo gimimo vieta ir Jo karalystė, Mik 1-14.

1 O tu, Efratos Betliejau, esi mažas tarp Judo miestų; iš tavęs kils Tas, kuris bus valdovu Izraelyje; Jo kilmė siekia pradžios laikus, amžinybės dienas. (Mt 2, 5-6; Jn 1, 1-2) 2 Jis juos atiduos į vergiją, kol gimdytoja pagimdys sūnų. Tada jų dalis sugrįš į Izraelį. (Iz 7, 14; 11, 12) 3 Jis stovės ir ganys juos kilnia savo Viešpaties Dievo galia ir vardu. Jie saugiai gyvens, nes Jis bus didis ir Jo valdžia sieks žemės pakraščius. (Ez 34, 28) 4 Jis įgyvendins taiką. Jei asiriečiai įžengs į mūsų kraštą, mes pastatysime prieš juos septynis ganytojus ir aštuonis kunigaikščius, (stiprią jėgą prieš juos). (Iz 9, 5; Ef 2, 14) 5 Jie valdys Asirijos ir Nimrodo kraštą kardu; priešui įsiver-

žus į mūsų kraštą, apgins mus. 6 Išlikę izraelitai, daugelio tautų tarpe, bus kaip rasa, kuri ateina iš Viešpaties, kaip rasos lašai augalams. Jie nelauks žmonių pagalbos ir nesimaišys jų tarpe. (Ps 110, 3) 7 Jokūbo giminių likutis tautų tarpe bus kaip liūtas tarp laukinių žvėrių, kaip jauniklis liūtas avių bandose, kuris įsibrovęs mindo, drasko, ir nėra kas gelbėtų. (Ps 7, 3-6) 8 Tu pakelsi savo ranką prieš prispaudėjus, ir visi tavo priešai žus! 9 "Tą dieną", sako Viešpats, "Aš išnaikinsiu tavo žirgus, sudaužysiu kovos vežimus; (Zach 9, 10) 10 sunaikinsiu miestus krašte ir sugriausiu tvirtoves; 11 išnaikinsiu burtininkus tavo krašte, ir dings žyniai. 12 Aš išnaikinsiu stabus jūsų tarpe, kad nebegarbintumėte savo rankų darbo dievaičių; (Zach 12, 2) 13 išrausiu dievaitės Ašeros garbinimą ir nusiaubsiu miestus. 14 Užsirūstinęs ir įnirtęs, atkeršysiu tautoms, kurios neklausė manęs".

6 skyrius

Dievo mėgiama auka, Mik 1 - 16.

1 Klausykite, ką Viešpats sako: "Susirinkite, tarkitės kalnų akivaizdoje, kalvos tegirdi jūsų balsą!" (Ez 6, 2) 2 Klausykite, kalnai, patvarieji žemės pamatai, Viešpatį kalbant savo tautai - Izraeliui: 3 "Mano tauta, ką tau padariau ir kuo pakenkiau! (Jer 2, 5) 4 Aš juk išvedžiau tave iš Egipto šalies, iš jos vergijos išvadavau tave; pasiunčiau Mozę, Aroną ir Mirjamą išlaisvinti tave. 5 Mano tauta, atsimink, ką buvo sumanęs Balakas, Moabo karalius, ir ką jam atsakė Balaamas, Beoro sūnus. Pagalvok apie įvykius nuo Šitimo iki Gilgalos; suprask Viešpaties gelbstančius veiksmus". (4 M 22 - 24; Apr 2, 14) 6 "Kuo man pasitikti Viešpatį, nusilenkti aukštybių Dievui? Ar Jį pasitikti metinių veršių deginamosiomis aukomis? (Iz 1, 11; Am 5, 21-22) 7 Ar Viešpats priims tūkstančius avinų, daugybę aliejaus aukų? O gal man atiduoti savo pirmagimį už nusikaltimus, savo vaikus, už savo nuodėmę?" 8 Tau, žmogau, pasakyta kas gera ir, ko Viešpats reikalauja iš tavęs: vykdyti teisingumą, būti gailestingu ir paklusti Dievui. (5 M 10, 12; 1 Sam 15, 22) 9 Padermė ir miesto gyventojai klausykite Viešpaties balso; išmintinga yra Viešpaties bijotis. 10 "Ar Aš galiu užmiršti

niekšų namus, įgytus turtus niekšybe ir prakeiktą sumažintą saiką? (Am 8, 5) 11 Ar galiu pateisinti jūsų neteisingas svarstykles ir apgaulingus svarsčius? 12 Turtuoliai daro smurtą, gyventojai vartoja melą ir apgaulę. 13 Taigi, ir Aš tave, Izraeli, bausiu dėl tavo nuodėmių! 14 Tu valgysi, bet nepasisotinsi,- vaikščiosi alkanas. 14 Ką sutaupysi, to neturėsi, jei ką išsaugotum,- karai sunaikins. 15 Tu sėsi, bet nepjausi; spausi alyvas, bet alyvos nevartosi; spausi vynuoges, bet negersi vyno. (5 M 28, 38-40) 16 Jūs vykdėte karalių Omrio ir Ahabo nuostatus ir sekėte jų valdymo sistemą. Todėl sunaikinsiu jūsų miestus, o gyventojai taps panieka. Mano tauta neš tautų panieką". (1 Kar 16, 25-33)

7 skyrius

Maža ištikimų, Sionas laimės, Mik 1 - 20,

1 Vargas man, kaip nuskynus vasaros vaisius, kaip nurinkus vynuogių likučius : nėra jokios vynkekės, nunokusių figų, kurias taip mėgstu! 2 Dingo tikintieji, nebėra teisių žmonių. Jie visi tykoja kraujo, spendžia pinkles broliui. (Ps 12, 12) 3 Jų rankos yra stropios piktam. Valdininkas ir teisėjas reikalauja kyšių, o didžiūnas sprendžia savo nuožiūra; visi suka. 4 Jų geriausias yra kaip piktdagis, o padoriausias kaip erškėčių tvora. Sąmyšio diena artėja, pranašų žodžiai pildosi. 5 Netikėkite artimui, nepasitikėkite draugu! Saugokis net tos, kuri tau artimiausia (žmona). 6 Sūnus niekina tėvą, duktė šiaušiasi prieš motiną, marti prieš uošvę; žmogaus priešai yra jo paties namiškiai. (Jer 9, 3-4; Mt 10, 35-36) 7 O aš ieškosiu Viešpaties, lauksiu Dievo, kuris gelbsti! Mano Dievas išklausys mane. 8 Nesidžiauk, mano prieše! Nors suklupau, - atsikelsiu; nors sėdžiu tamsoje , - Viešpats yra mano šviesa. (Ob 12) 9 Viešpaties rūstybę kęsiu, nes Jam nusidėjau. Jis išspręs mano klausimą ir apgins mano teisę; Jis išves mane į šviesą, aš patirsiu Jo teisingumą. (Jer 14, 7) 10 Mano priešai tai matys, ir bus apvilti. Jie kalbėjo: "Kur tavo Viešpats Dievas?" Aš matysiu juos sutryptus gatvių purve. (Ps 79, 10) 11 Ateina dienos tavo sienoms atstatyti, dienos tavo riboms praplėsti. 12 Tą dieną jie grįš iš visur: nuo Asirijos iki Egipto, nuo Tyro iki

Eufrato; nuo jūros iki jūros ir nuo kalno iki kalno. 13 Žemė taps dykuma dėl jos gyventojų piktų veiksmų. 14 Ganyk savo tautą, savo tėvonystės avis, kurios vienišos ganosi Basano ir Gileado vešliuose laukuose, kaip senose dienose. (Mik 5, 3; 4 M 23, 9) 15 Parodysiu jums nuostabių dalykų, kaip jums išeinant iš Egipto krašto. 16 Galingosios tautos, tai matydamos, nusivils: nebenorės apie tai nei girdėti, nei kalbėti. (Job 21, 5) 17 Jos šliaužios dulkėse, kaip gyvatės, kaip žemės šliužai; drebėdamos išeis iš savo pilių pas Tave, Viešpatie, mūsų Dieve; jos Tavęs išsigandusios bijos. (Iz 49, 23) 18 Kur yra toks Dievas kaip Tu, kuris pašalina kaltę savo išrinktosios tautos likučio ir per malonę atleidžia nuodėmę? (Ps 1o3, 3; 8-13) 19 Jis pasigailės mūsų, panaikins nusikaltimus ir paskandins jūros gelmėse visas mūsų nuodėmes. 20 Tu suteiksi ištikimybę Jokūbui, malonę Abraomui, kurią priesaika pažadėjai mūsų tėvams senose dienose. (1 M 22, 16-18; 28, 13-15; Lk 1, 73)

PRANAŠAS NAUMAS

Pranašo Naumo gimtinė minima Elkoje. Manoma ta vietovė buvo arti Kapernaumo, Jėzaus veiklos centro. Daugelis Šventojo Rašto aiškintojų mano, kad Naumas savo knygą parašė 663 - 607 pr. Kr. Tuomet Judėja buvo Asirijos vasalas, mokėjo jai duoklę. Naumas pranašavo Asirijai ir jos sostinei sunaikinimą, kas ir įvyko 607 pr. Kr. Ninevės sunaikinimas buvo toks baisus, kad ir mokslininkai nebežinojo vietos, kur buvo galingosios Asirijos sostinė. 1842 m. archeologai, atkasę Ninevės griuvėsius, sužinojo apie jos buvusią didybę ir galią.

PRANAŠO NAUMO KNYGA

1 skyrius

Ninevės pasmerkimas, Naum 1 - 14.

1 Sprendimas apie Ninevę. Naumo iš Elkos regėjimo knyga. 2 Viešpats netoleruoja nusikaltėlių, Jis yra rūstus. Viešpats keršija ir atlygina savo priešams. (2 M 20, 5; 5 M 4, 24) 3 Viešpats yra kantrus ir didingas savo galia; Viešpats baudžia nusikaltėlį. Jis reiškiasi viesulu ir audra; debesys yra Jo kojų sukeltos dulkės. (2 M 34, 7) 4 Jis sudraudžia jūrą, padaro ją sausuma, upes išdžiovina. Sunyksta Basanas bei Karmelis, ir Libano žiedas suvysta. 5 Kalnai dreba prieš Jį, kalvos tirpsta. Žemė ir visi jos gyventojai lenkiasi Jam. (Ps 97, 5) 6 Kas gali atsilaikyti prieš Jo galybę, ir kas gali ištverti Jo rūstybės įkarštį? Jo rūstybė išsilieja kaip ugnis, net uolos tirpsta. 7 Viešpats yra geras tiems, kurie Juo pasitiki, apsaugo nelaimėje. Jis pažįsta tuos, kurie ieško Jo; 8 Jis, lyg tvanas, sunaikins priešus, gelbėdamas savuosius. (5M 4, 31; Ps 1, 6) 8 Jis padarys galą priešams, nuvys juos į tamsybę. 9 Kodėl jūs priešinatės

Viešpačiui? Jis visiškai sunaikins jus! 10 Jie bus nukirsti kaip erškėčiai, sudegs kaip sausos ražienos! 11 Ar ne tu, Nineve, sumanei prieštarauti Viešpačiui, suplanavai šią niekšybę? 12 Taip sako Viešpats: "Nors jie (asiriečiai) tvirti ir gausūs, jie sunyks ir pradings. Nors pažeminau tave (Judėja), bet daugiau tavęs nebepažeminsiu. 13 [a]Dbar, sulaužęs jos jungą (Asirijos) nuimsiu nuo tavęs pančius ir sutraukysiu juos". 14 Viešpats sako apie tave (Ninevę): "Tavo vardas nebebus minimas! Aš tavo šventovių dievus, drožtus ir nulietus stabus sunaikinsiu, o tau rengiu kapą, nes netekai garbės".

2 skyrius

Ninevė sunaikinta, Naum 1 - 14.

1 Štai kalnais šauklys skelbia linksmą žinią - išgelbėjimą. Judėja, džiūgauk ir švęsk! Ištesėk pažadus, nes tavo krašto daugiau nebeterios priešas, jis visiškai sunaikintas! (Iz 52, 7) 2 Nineve, priešas atžygiuoja! Budėk, stebėk kelią, pasiruošk; sukaupk visas jėgas! 3 Viešpats atgaivina Jokūbo ir Izraelio vynmedį, nors priešai juos nusiaubė ir jų šakeles sulaužė. Priešų skydai raudoni, karių apranga šarlako spalvos. 4 Kovos vežimai šviečia kaip deglai, žirgai neramūs - trypia. 5 Kovos vežimai lekia gatvėmis ir aikštėmis žaibo greitumu. 6 Karalius įsako savo vadams ginti pilį; jie skuba galvotrūkčiais, veržiasi prie sienos, bet čia jau stovi priešų kariai! 7 Upių šliužai atidaromi, rūmai užimami. 8 Karalienė vedama į belaisvių vilkstinę, o jos rūmų palydovės dejuoja, kaip burkuoją karveliai ir mušasi į krūtinę. 9 Ninevė yra kaip tvenkinys, iš kurio išteka vanduo. Įsakymas: "Sustokite, sustokite!" Bet niekas nebekreipia dėmesio. 10 "Plėškite sidabrą, plėškite aukso! Čia turtų daugybė! Įvairiausių brangenybių!" 11 Grobimas ir naikinimas visur! Širdis alpsta, keliai dreba, visų veidai iš baimės pabalę. (Iz 13, 7-8) 12 Kur liūto duobė, kur jaunų liūtų ola, kur liūtukai, kurie nepažino baimės? 13 Liūtas plėšė ir smaugė jaunikliams ir liūtėms; jis grobiu pripildė olas ir landas. 14 "Aš esu prieš tave", sako pulkų Viešpats, "Aš sudeginsiu tavo kovos vežimus, tavo jaunuolius sunaikins kardas; neteksi grobio, niekas nebesiklausys tavo pasiuntinių balso".

3 skyrius

Ninevės nusikaltimas ir bausmė, Naum 1 - 19.

1 Vargas žmogžudžių miestui; jis pilnas klastos ir smurto, o vis dar nesiliauja plėšę! (Ez 24, 6-9) 2 Botagų pliauškėjimas ir tekinių bildesys! Šuoliais lekia žirgai, tarška kovos vežimai! 3 Pentinais spaudžia raiteliai! Kardai švytruoja, ietys blykčio ja! Daugybė užmuštų, krūvos negyvų, begalės lavonų! Jie klupinėja, eidami per lavonus. 4 Priežastis: paleistuvavimas ir žavingos kerėtojos, kurios apraizgė tautas ir padermes savo kerais. (Iz 23, 16; Apr 17) 5 "Štai Aš prieš tave (Nineve), sako pulkų Viešpats: "Aš pastatysiu tave nuogą prieš tautas ir karalystes; (Iz 47, 3) 6 apdrabstysiu tave purvais, išniekinsiu ir padarysiu tave gėdos stulpu. 7 Kiekvienas, kuris tai matys, pasitrauks nuo tavęs, sakydamas: 'Ninevė sunaikinta! Kas ją užjaus? Kas ją nu ramins'?" 8 Ar ji geresnė už Tebų miestą, kuris viešpatavo prie Nilo, apsuptas "jūra"? (Jer 46, 25) 9 Jo stiprybė buvo Kušas ir egiptiečiai; jo talkininkai - Putas ir Libija. 10 O vis dėlto jis buvo ištremtas, pateko nelaisvėn. Jo vaikai buvo sutriuškinami gatvių kampuose; dėl jo garbingųjų metė burtą, visi didikai buvo sukaustyti grandinėmis. (Joel 4, 3) 11 Tu (Nineve) irgi būsi nugirdyta ir paniekinta ieškosi prieglaudos. (Jer 25, 15) 12 Visos tavo tvirtovės yra lyg figmedžiai, kariai - lyg ankstyvosios figos; medžius papurčius, jos krinta į valgančiojo burną. 13 Tavo kariai - bailiai krašto vartai plačiai priešams atverti; ugnis suės tavo miestų užkaiščius. 14 Turėk vandens atsargų tvirtovėje. Mink molį, gamink plytų tvirtovei sustiprinti! 15 Nežiūrint viso to, tu žūsi nuo kardo arba ugnies; esate gausūs kaip skėriai, bet ir žūsite kaip laukai nuo skėrių. 16 Nors tavo pirklių yra tiek, kiek dangaus žvaigždžių, jie kaip skėrių vikšrai išsiners ir nukris! 17 Tavo valdininkų ir raštininkų yra kaip skėrių spiečius, kuris guli, o saulei patekėjus, nulekia, ir niekas nežino kur jis dingo. 18 Asirijos karaliau, tavo kariai snaudžia ir kilmingieji miega; tauta išklaidyta kalnuose, nėra kas ją surenka. 19 Tavo žlugimas nesustabdomas, žaizda - mirtina. Visi, išgirdę šią žinią apie tave, ploja rankomis, nes tavo piktybė palietė visus.

PRANAŠAS ABAKUKAS

Apie pranašą Abakuką yra žinoma, kad jis gyveno Jeruzalėje ir dirbo prie šventovės. Kai kurie Šventojo Rašto aiškintojai įrodinėja jį buvus giedotoju - choristu. Jo pranašavimo laikotarpis galėjo būti 625 - 606 pr. Kr. Tais laikais Asirijos galybė nyko, Babilonijos kilo.

Abakuko pranašystės - malda ir giesmė. Jis pasakoja Viešpačiui savo tautos nusikaltimą ir vargą; gauna iš Viešpaties malonių pažadą ir gieda Viešpačiui padėkos giesmę.

PRANAŠO ABAKUKO KNYGA

1 skyrius

Judėjos nusikaltimas, pranašo malda, Ab 1 - 17.

1 Regėjimas, kurį pranašas Abakukas gavo iš Viešpaties. 2 Viešpatie, kaip ilgai melsiu pagalbos, o Tu neišklausysi, šauksiu: "Smurtas!", o Tu negelbėsi! 3 Kodėl man leidi patirti nedorybę ir vargą? Priespaudą ir smurtą matau; visur kyla vaidai ir barniai. 4 Pamokymas nepaveikia, į teisingumą nekreipiama dėmesio; niekšas apsuka teisųjį, teisme sprendimas iškraipomas! 5 Dairykitės kitų tautų tarpe ir, žvelgdami vienas į kitą, nustebkite, kad tai darau jūsų dienomis; jūs netikėtumėte, jei jums kas apie tai pasakotų. (Apd 13, 41) 6 Aš sukelsiu kaldėnus, kurie siekia užimti jiems nepriklausomus žemės plotus, kitų gyvenvietes. 7 Tai žiauri ir baisi tauta; teisė ir teisingumas nustatomas jų pačių nuožiūra. 8 Jos žirgai greitesni už leopardus. Jie plėšresni negu stepių vilkai. Jie išdidžiai joja, iš toli atvyksta, skrenda ir puola, kaip erelis prie grobio. (Sof 3, 3; Mt 24, 28) 9 Jie visi siekia smurto; kur pasisuka sukelia baimę. Jie surenka tiek belaisvių, kiek smilčių prie jūros. 10 Jie tyčiojasi iš karalių, šaiposi iš valdovų. Jiems tvirtovės tik šaislai; supylę pylimus, jie jas paima. 11 Jie traukia tolyn kaip vėjas, viską nualina. Jiems jėga - jų dievas. 12 Argi Tu nesi Tas amžinasis Viešpats, mano Dievas, Šventasis? Mes nemirsime! Viešpatie, Tu juos paskyrei mus terioti; amžinoji Uola, leidai juos mus bausti! (Jer 10, 24) 13 Tavo akys negali matyti pikto, negali pakęsti neteisybės. Kodėl ramiai stebi piktadarius ir tyli, kai niekšas praryja teisesnį už save? 14 Tu padarei žmones lygius jūros žuvims; lygius kirmėlėms, kurios neturi valdovo. 15 Priešai iškelia juos meškere, ištraukia savo tinklu, surenka vilkstine; tuo jie patenkinti džiaugiasi. 16 Jie garbina tinklą ir aukoja bei smilko jam, nes jo dėka grobis gausus ir maistas geras. 17 Argi jie nuolat švaistysis kardu ir žudys tautas be pasigailėjimo?

2 skyrius

Viešpaties atsakymas pranašui, Ab 1 - 20.

1 Aš stovėsiu sargyboje, žvalgysiuos ir stebėsiu, ką Viešpats kalbės ir ką atsakys į mano skundą. (Iz 21, 8) 2 Viešpats man tarė: "Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokščių, kad jį galėtų lengvai skaityti prabėgantis. 3 Regėjimas tikrai įvyks paskirtu laiku, jis neapvils; jei neįvyktų nurodytu laiku, lauk! (2 Pt 3, 9) 4 Kas nesiekia tiesos, gaus pelnytą bausmę, o teisusis bus gyvas savo tikėjimu. (Iz 48, 22; Rom 1, 17; Gal 3, 11; Žyd 10, 38) 5 Kaip vynas yra apgaulingas, taip išdidus žmogus - besotis. Jo ryklė kaip mirusių buveinė, nepasotinama kaip mirtis; o jis pavergia tautas ir padermes". 6 Pavergtieji dainuos pašaipos dainas ir sugalvos patarles: "Vargas tam, kuris vis daugiau savinasi kas ne jo; kaip ilgai visa tai tęsis?" Ar nepabus ir nesukils tie, kurie moka tau duoklę, ir privers tave drebėti? 7 Tada tu tapsi jiems grobiu. 8 Kadangi tu apiplėšei daug tautų, dabar tave apiplėš visos likusios tautos, dėl pralieto žmonių kraujo ir padaryto smurto miestams ir visiems jų gyventojams. 9 Vargas tam, kuris neteisingu keliu siekia pelno savo namams, susuka lizdą aukštybėje , kad apsisaugotų nuo nelaimės! 10 Tu atnešei sunaikinimą ir gėdą savo namams; naikindamas tautas, pats praradai gyvybę! 11 Akmuo iš sienos skelbs jo kaltes, o mediniai balkiai jas pakartos. 12 Vargas tam, kuris stato miestą krauju ir pilį neteisybe. (Jer 22, 13; Mik 3, 10) 13 Argi tai ne pulkų Viešpaties valia, kad tautos dirba gaisrams ir vargsta veltui?

14 Žemė bus pilna Viešpaties garbės pažinimo, kaip jūra vandens. (Iz 11, 9) 15 Vargas tam, kuris girdo draugus, primaišydamas į vyną svaigalų, ir taip juos nugirdo, kad iš jų tyčiotųsi. 16 Tu pats save apjuodinai, garbės neigijai. Taigi dabar gerk ir tu ir pats svirdinėk. Viešpats siunčia tau gėdos ir pažeminimo taurę. (Jer 25, 15, 26) 17 Smurtas padarytas Libanui tave užgrius. Žiaurus elgesys su gyvuliais tave gąsdins. Pralietas žmonių kraujas ir padarytas smurtas kraštui, miestams ir visiems jų gyventojams tave kankins. 18 Ką padeda stabas jo padirbėjui; nulietas paveikslas, apgaulin-

gas atvaizdas, kuriuo jis pasitiki? Jie nebyliai, bejėgiai dievaičiai. (Iz 44, 10) 19 Vargas tam, kuris sako medžiui: "Pabusk!", nebyliui akmeniui: "Pajudėk!" Tiesa, jis aptrauktas auksu ir sidabru, tačiau jame nėra dvasios. (Ps 115, 4-8) 20 Viešpats yra savo šventovėje, tenutyla visas pasaulis prieš Jį!(Ps 11, 4; 76, 9; Zach2, 17; Apr 8, 1)

3 skyrius

Pranašo malda , Ab 1 - 19.

1 Pranašo Abakuko malda: 2 "Viešpatie, girdėjau Tavo pranešimą, mačiau, Viešpatie, Tavo darbą. Metų bėgyje įgyvendink ji, padaryk ją žinomą; nors ir užsirūstinęs, būk gailestingas! 3 Dievas ateina iš Temano, Šventasis - nuo Parano kalno. Jo didybė apima dangų, ir Jo šlovė pripildo žemę. (5 M 33, 2; Vald 5, 4) 4 Spinduliuojančioje šviesoje Jis pasirodo. Iš Jo rankų veržiasi šviesos spinduliai - Jo galybė. 5 Pirma Jo eina maras, paskui seka sunaikinimas. 6 Kai Jis sustoja, dreba žemė; kai pažvelgia, išsigąsta tautos, svyruoja amžinieji kalnai, lenkiasi kalvos, kuriomis Jis vaikščioja. (Ps 104, 32) 7 Aš mačiau, kai Kušo palapinės drebėjo, Midiano krašto palapinių uždangos siūbavo. 8 Viešpatie, ar upės sukėlė Tavo kerštą, ar jūra sužadino įnirtį, ar srovės uždegė Tavo rūstybę, kai Tu važiavai žirgais ir pergalės vežimais!? 9 Tu skubiai įtempi lanką ir paruoši jį šūviui. Tu upėmis išvagoji žemę. 10 Tave pamatę, raitosi kalnai, liejasi vanduo iš debesų, vandenynai ūžia, gelmių bangos ritasi. (Ps 77, 17) 11 Saulė ir mėnulis sustoja, kai pasipila Tavo strėlės, ir ietys žaibuoja. (Joz 10, 13) 12 Įnirtęs Tu eini per žemę, užsirūstinęs trypi tautas. 13 Tu išėjai savo tautos gelbėti, savo pateptajam padėti; sutrupinai niekšo galvą ir sunaikinai priešus. (Ps 18, 8, 16) 14 Tu pervėrei strėle jo galvą, išblaškei priešus, kaip audra perlus, kurie skubėjo mus sunaikinti, beturčius pavergti. 15 Tu sunaikinai žirgus jūroje, vandenų gelmėse. 16 Man tai girdint, drebėjo mano kūnas, virpėjo lūpos. Mirties baimė palietė kaulus; buvau labai sukrėstas. Aš ramus laukiu bausmės tiems, kurie užpuolė mano tautą. 17 Nors figmedis nesprogsta ir nėra vaisių ant vynmedžių ir alyvmedžių, laukai neduoda derliaus; garduos dingo avys ir ožkos, nėra gyvulių tvar-

tuose. 18 tačiau aš būsiu linksmas Viešpatyje, džiūgausiu Dievu, savo Išganytoju! (Iz 61, 10) 19 Viešpats Dievas, yra mano stiprybė; Jis padaro mano kojas eiklias, kaip elnių, ir leidžia man pasiekti aukštumas".

Choro vadovui. Styginiais instrumentais. (Ps 18, 34)

PRANAŠAS SOFANIJAS

Pranašas Sofanijas buvo karališkos kilmės. Jo bendraamžiai pranašai buvo Abakukas ir Jeremijas. Sofanijas pranašavo Judėjos karaliaus Josijo laikais 639 - 608 pr. Kr.

Pranašas bendrai kalbėjo apie Viešpaties dieną. Jis įspėjo savo tautą ir pagonių tautas, kad Viešpats baus už nusikaltimus. Toliau jis užtikrino Dievo pažadą ir palaimą izraelitams ir pagonims.

PRANAŠO SOFANJO I KNYGA

1 skyrius

Bausmės diena Judėjai, Sof 1 - 18.

1 Viešpaties Žodis buvo suteiktas Sofanjui, Kušo sūnui, kilmės Hiskijo, Amarjo, Gedaljo sūnaus, viešpataujant Judėjos karaliui Josijui, Amono sūnui. (Jer 1, 2) 2 "Aš pašalinsiu visa nuo žemės paviršiaus", sako Viešpats. 3 "Pašalinsiu: žmones, gyvulius, padangių paukščius, jūros žuvis ir niekšus. (Mt 13, 41) 4 Aš pakelsiu savo ranką prieš Judėją ir Jeruzalės gyventojus, išnaikinsiu Baalą ir kartu su juo stabų kunigus;(2 Kar 23, 5; Os 10, 5) 5 ir tuos, kurie ant stogų garbina dangaus kūnus; kurie, garbindami Viešpatį, prisiekia Milkomu; (Jer 19, 3) 6 ir tuos, kurie, atkritę nuo Viešpaties, neieško Jo, net nesiteirauja apie Jį". 7 Nutilkite, nesipriešinkite! Viešpaties diena arti. Viešpats paruošė auką, pašventino pakviestuosius. (Ab 2, 20) 8 "Aukojimo dieną Aš nubausiu kunigaikščius, karaliaus vaikus ir visus, kurie dėvi svetimšalių drabužius. 9 Tą dieną nubausiu visus, kurie išdidžiai eina į šventovę, smurtu ir apgaule įgytą turtą neša valdovui." 10 "Tą dieną", sako Viešpats, "pagalbos šauksmas sklis nuo Žuvų vartų, raudojimas iš naujamiesčio ir baisus klyksmas nuo kalvų! 11 Raudokite apsuptieji, nes sunyko visi prekybininkai, žuvo turtų valdytojai. 12 Aš su žibintais nuodugniai išieškosiu Jeruzalę ir nubausiu tuos, kurie jaučiasi saugūs, sėdėdami ant savo turto, o širdyje mano: 'Viešpats nedarys nei gera, nei pikta'. (Jer 48, 11) 13 Jų turtas bus išplėštas ir namai liks tušti. Jie pasistatys namų, bet negyvens juose, užsiveis vynuogynų, bet negers jų vyno". (Am 5, 11; 5 M 28, 39) 14 Viešpaties didžioji diena skubiai artėja. Klausykis! Viešpaties diena - karti! Tada

šauks iš baimės net karžygiai! (Joel 1, 15) 15 Ta diena - rūstybės diena; bėdos ir suspaudimo, nelaimės ir sunaikinimo, tamsos ir sutemų, sielvarto ir skurdo diena; (Jer 30, 7) 16 tai kovos trimito šaukšmo diena prieš sutvirtintus miestus ir kertinius bokštus. 17 Aš varginsiu žmones, jie vaikščios kaip akli, nes nusidėjo Viešpačiui; jų kraujas bus pralietas, jų kūnai suminti į mėšlą. 18 Nei sidabras, nei auksas neišgelbės jų Viešpaties rūstybės dieną; Jo kerštas lyg ugnis sunaikins visą kraštą ir jo gyventojus. (Ez 7, 19)

2 skyrius

Rūstybės diena tautoms, Sof 1 - 15.

1 Nepaklusnieji, susirinkite, klausykite ir supraskite 2 pirma negu būsite lyg pelai vėjo išnešioti. Artėja jūsų Viešpaties baisioji rūstybė, - Viešpaties rūstybės diena! 3 Visi krašto paklusnieji, kurie vykdote Jo įsakymus, ieškokite Viešpaties, ieškokite teisybės ir Jo nuolankumo! Gal išvengsite Viešpaties rūstybės!? 4 Gaza taps negyvenama vieta, o Askelonas - dykuma. Asdodo gyventojai bus vidudienį išvaryti, Ekronas išrautas su šaknimis. 5 Vargas jums, pajūrio gyventojai, kretiečių tauta! Viešpaties Žodis apie jus sako: "Kanaane, filistėnų šalie, Aš sunaikinsiu tave, liksi be gyventojų. (1 Sam 30, 14; Jer 47) 6 Pajūrio krašte, tu tapsi avių ganyklomis ir gardais". 7 Pajūris atiteks Judėjos likučiui: prie jūros dienos metu jie ganys bandas, Askelone nakvos; Viešpats, jų Dievas, jais rūpinsis ir laimins juos. (Sof 3, 20) 8 "Aš girdėjau moabitų plūdimą ir amonitų piktžodžiavimą; jie plūdo mano tautą ir šmeižė jos kraštą. (Jer 49, 1) 9 Todėl, 'kaip Aš gyvas' ", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas, "Moabas taps Sodoma ir Amonas - Gomora; piktžolių laukais bei druskos duobėmis ir dykumomis per amžius. Mano tautos likutis juos apiplėš ir pasisavins jų kraštą". (1 M 19, 24) 10 Jie bus nubausti už išdidumą ir plūdimą pulkų Viešpaties tautos. 11 Baisus bus jiems Viešpats. Jis sunaikins visus jų krašto dievaičius; tada garbins Jį visos pagonių salos. 12 Jūs, Kušo gyventojai, taip pat būsite nugalėti. (Ez 30, 9) 13 Jis ištiės savo ranką į žiemius ir sunaikins Asiriją, padarys Ninevę dykuma; (Neh 1, 1)

14 ji bus ganykla bandoms ir vieta įvairiems laukiniams gyvuliams. Vanagai ir apuokai nakvos ant galvenų. Pelėda šauks lange, varnas kranks ant durų, kedro lentų papuošimai sunyks. (Iz 13,21; 34,11) 15 Išdidusis miestas, kuris taip saugiai ir išdidžiai viešpatavo, galvodamas: "Aš ir niekas kitas!" Kuo jis pavirto?! Klaikuma, gyvulių ganykla. Kiekvieną praeivį sukrečia šiurpulys... (Iz 47,8)

3 skyrius

Įspėjimas Jeruzalei, Sof 1 - 20.

1 Vargas maištais, kerštu ir smurtu pasižymėjusiam miestui! 2 Jie neklauso patarimų, nepriima pamokymų, nepasitiki Viešpačiu, neartėja prie savo Dievo. 3 Jo valdininkai yra riaumoją liūtai, teisėjai - stepių vilkai, kurie nieko nepalieka kitam. (Ez 22,27) 4 Jo pranašai neatsakingi, neištikimi; jo kunigai elgiasi šventvagiškai, - laužo įstatymą. (Mik 3,11) 5 Viešpats dar yra jame, Jis teisus; nedaro neteisybės; apsireiškia kas rytą; teikia teisingumo ir teisę saviesiems; tačiau neteisieji nenori to suprasti. 6 "Aš išnaikinau tautas; jų pilių kertiniai bokštai tušti, jų gatvės negyvos, niekas jomis nebevaikščioja. Jų miestai nusiaubti, be žmonių,-negyvenami. 7 Aš galvojau: tu, Jeruzale, bijosi manęs ir priimsi mano pamokymą, kad nesunaikinčiau tavęs, kai grasinau. Tačiau jie vis labiau nusikalto". 8 "Laukite manęs", sako Viešpats, "laukite tos dienos, kai kaltinsiu jus. Mano sprendimas yra surinkti tautas, sutelkti karalystes, išlieti ant jų savo rūstybę. Mano kerštо ugnis sunaikins visą žemę. (Joel 4,2; Ps 79,6) 9 Aš pakeisiu tautų galvoseną; tada jos visos šauksis Viešpaties ir vieningai Jam tarnaus. 10 Iš anapus Etiopijos upių atvyks mano išsklaidytieji ir atneš man aukų. (Ps 68,32; Apd 8,27) 11 Tuomet nebereikės tau gėdytis savo darbų, kuriais maištavai prieš mane. Aš pašalinsiu jūsų išdidžiuosius, jūs nebesididžiuosite mano šventajame kalne. 12 Aš paliksiu nuolankius ir nusižeminančius, kurie ieškos apsaugos Viešpatyje. (Ez 6,8) 13 Izraelio likutis elgsis teisingai, vengs melo ir klastos. Jie gyvens ramiai ir be baimės". 14 Giedok garsiai, Siono dukra! Krykštauk Izraeli! Linksminkis ir rykauk visa širdimi, Jeruzalės dukra! (Zach 9,9)

5 Viešpats panaikino tavo pasmerkimą, pašalino priešus; Viešpats, Izraelio Karalius,
ra su tavimi; tau nebereikia nieko bijoti. 16 Nebijok, Sione, nenuleisk rankų! 17
Viešpats, tavo Dievas, yra su tavimi, Karžygys, kuris gelbsti. Jis džiaugsis tavimi,
tavyje Jam kaip iškilmių metu.
atgaivins meilę ir linksmai krykštaus , (Iz 62, 5) 18 "Aš pašalinsiu nelai-
es
n ir panieką, 19 saugosiu tave nuo prispaudėjų, padėsiu abejojančiam, surinksiu
išsklaidytuosius, jų priespauda paversiu garbe. (Mik 4, 7; Ef 1, 12) 20 Tada,
surinkęs jus, parvesiu namo. Aš jus išaukštinsiu ir suteiksiu jums garbę visose že-
mės tautose. Jūsų likimą pasuksiu teigiama kryptimi, jums patiems matant", taip
sako Viešpats. (Jer 29, 14; Sof 2, 7)

PRANAŠAS AGAJAS

Apie pranašo Agajo asmenį nieko nežinome. Kai kurie Šventojo Rašto aiškintojai mano, kad jis buvęs tremtinys, gyvenęs 586 pr. Kr; kiti mano jį gimus tremtyje. Persų karalius Kiras leido izraelitams grįžti į savo kraštą 538 pr. Kr. 536 metais jų grįžo į Judėją - Jeruzalę apie 42 000 asmenų ir pradėjo atstatyti šventovę ir miestą. Vietiniai gyventojai buvo labai nedraugiški izraelitams. Statyba sustojo. 520 pr. Kr. pranašas Agajas ragino izraelitus imtis darbo ir atstatyti šventovę. Jis įrodinėjo, kad ši šventovė bus reikšmingesnė už buvusią. Žmonės paklausė ir ėmėsi darbo. Per keturis metus šventovė buvo atstatyta. Pranašo Agajo bendraamžis buvo pranašas Zacharijas.

PRANAŠO AGAJO KNYGA

1 skyrius

Raginimas statyti šventovę. Ag 1 - 15.

1 Antraisiais karaliaus Darijaus valdymo metais, šešto mėnesio pirmą dieną Viešpats kalbėjo per pranašą Agają Salatielio sūnui Zorobabeliui, Judėjos valdytojui, ir Jehosadako sūnui Jozuvui, vyriausiam kunigui. (Ezr 4,24; 5,1-2) 2 Pulkų Viešpats sako: "Žmonės kalba, esą neatėjęs laikas šventovei atstatyti". 3 Tada Viešpats kalbėjo per pranašą Agają: 4 "Argi jūs galite jaustis laimingi, gyvendami lentomis apmuštuose namuose, kai šventovė tebeguli griuvėsiuose? (2 Sam 7,2) 5 Pagalvokite apie savo būklę! 6 Jūs daug pasėjate, bet mažai pjaunate; valgote, bet nepasisotinate; geriate bet troškulio nenumarinate. Jūs apsirengę, bet nejaučiate šilimos; o kas dirba už algą deda į kiaurą maišelį". (Ag 2,16; 5 M 28,38) 7 Taip sako pulkų Viešpats: "Pagalvokite, argi jūs nesuprantate, kodėl jums taip nesiseka? 8 Eikite į kalnus, parsigabenkite medžiagos ir statykite namus, kad juos pamėgčiau ir būčiau juose savo šlove. 9 Jūs tikėjotės gero derliaus, o gavote mažą; pargabenus derlių į namus, Aš jį sunaikinau. Kodėl?" klausia pulkų Viešpats. 10 "Dėl šventovės, kuri guli griuvėsiuose; jūs tuo tarpu skubate statytis savo namus. Todėl ir dangus sulaikė rasą, o žemė ne-

duoda derliaus. (1 Kar 17, 1) 11 Aš užleidau sausrą lygumoje ir ant kalnų; ant javų, vyno, aliejaus ir viso, kas auga laukuose; net ant gyvulių bei žmonių ir jų visų darbų". (Ag 2, 17; Am 4, 9) 12 Tada Salatielio sūnus Zorobabelis ir Jehosadako sūnus Jozuvas, vyriausias kunigas, ir visas tautos likutis pakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui ir pranašo Agajo žodžiui. Viešpats, jų Dievas, siuntė pranašą ir tauta pabūgo. 13 Agajas, Viešpaties pasiuntinys, Viešpaties galia skelbė tautai Viešpaties Žodį: "Aš būsiu su jumis". (Mal 2, 7) 14 Viešpats pažadino Salatielio sūnaus, Zorobabelio, Judėjos valdovo, Jehosadako sūnaus Jozuvo, vyriausiojo kunigo, ir tautos likučio dvasią. Jie atėjo ir ėmėsi darbo prie pulkų Viešpaties, savo Dievo, šventovės statybos 15 šešto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną.

2 skyrius

Naujosios šventovės šlovė, Ag 1 - 23.

1 Antraisiais karaliaus Darijaus valdymo metais, septinto mėnesio dvidešimt pirmą dieną Viešpats vėl kalbėjo per pranašą Agają: 2 "Klausk Salatielio sūnaus Zorobabelio, Judėjos valdovo, ir Jehosadako sūnaus Jozuvo, vyriausiojo kunigo bei tautos likučio: 3 'Kas iš jūsų matė šią šventovę pirmykštėje garbėje? Kaip ji jums atrodo dabar? Ar ji neatrodo jums mažos vertės? 4 Dabar nenusiminkite, Zorobabeli, būk drąsus! Ir tu, Jozuve, Jehosadako sūnau, vyriausias kunige! Būk drąsi, viso krašto tauta! Dirbkite! Aš esu su jumis. 5 Kaip jums pažadėjau, išeinant iš Egipto, taip ir dabar mano Dvasia yra tarp jūsų. 6 Nebijokite! Netrukus Aš dar kartą sujudinsiu dangų ir žemę, jūrą ir sausumą. (Žyd 12, 26) 7 Aš paveiksiu visas tautas taip, kad jų turtas suplauks iš visų kraštų ir pripildys šventovę. 8 Mano yra sidabras ir auksas. 9 Paskutinioji šitų namų šlovė bus didesnė už pirmąją. Šitoje vietoje Aš suteiksiu ramybę savo tautai'", sako pulkų Viešpats. 10 Antraisiais Darijaus valdymo metais, devinto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo pranašui Agajui: 11 "Pasiklausk kunigų nurodymo šiuo atveju: 12 jei kas neša pašvęstą mėsą savo drabužio skverne ir skvernu paliečia duoną, viralą, vyną, aliejų ar bet kokį valgį, ar tas maistas tampa šventu?" Kunigai at-

sakė: "Ne". 13 Agajas vėl klausė: "Jei kas susitepęs lavonu, paliečia visa tai, kas minėta, ar tai tampa sutepta?" Kunigai atsakė: "Taip". (3 M 2, 5; 4 M 19, 22) 14 Tada Agajas tarė: Viešpats sako: "Tokia yra ši tauta ir šita padermė mano akivaizdoje, ir toks yra jų darbas; ką jie aukoja, yra sutepta. 15 Nuo šios dienos, prieš pradedant dėti Viešpaties šventovės pamatą, galvokite: 16 kaip jums sektųsi, jei priėję prie dvidešimt saikų javų krūvos, terastumėte dešimt; priėję prie spaustuvo penkiasdešimt saikų, terastumėte dvidešimt? (Ag 1, 6) 17 Aš padariau jūsų javus kūlėmis, rūdimis; kruša sunaikino jūsų darbą, bet jūs negrįžote prie manęs. (Ag 1, 11) 18 Pagalvokite šiandien, tai yra nuo devinto mėnesio dvidešimt ketvirtos dienos, kai buvo padėtas Viešpaties šventovės pamatas. 19 Galvokite, kol sėkla tebėra aruode ir vynmedis, figmedis, granatmedis ir alyvmedis dar neneša vaisiaus. Nuo šios dienos Aš jus laiminsiu!" 20 Viešpats vėl kalbėjo Agajui dvidešimt ketvirtą to paties mėnesio dieną: 21 "Sakyk Zorobabeliui, Judėjos valdovui, Aš sujudinsiu dangų ir žemę, 22 nuversiu karalių sostus ir sunaikinsiu pagonių karalysčių galybę. Aš apversiu kovos vežimus; žirgai ir raiteliai kris nuo kardo. 23 Tą dieną imsiu tave, Salatielio sūnau, mano tarne, ir padarysiu tave žiedo antspaudu, nes tave išrinkau," sako pulkų Viešpats. (Zach 4, 6-7)

PRANAŠAS ZACHARIJAS

Zacharijas buvo kilęs iš kunigų šeimos. Jo tėvas buvo Berechijas, o senelis Idas. Manoma, kad Zacharijas buvo kiek jaunesnis už Agają. Jis pradėjo savo veiklą du mėnesius vėliau negu Agajas 520 pr. Kr. Zacharijo ir Agajo paveikti izraelitai atstatė šventovę Jeruzalėje.

Mt 23, 35 minimas Zacharijas kankinys buvo kitas asmuo, ne pranašas, 2 Ch 24, 20 - 22 .

Zacharijo knyga dalinama į keturias dalis: vizijos - Viešpaties kova su pasaulio valstybėmis 1 - 6; pasninkas - dorovės reikšmė ir papročių apeigos 7 - 8; Izraelio bei Judėjos bausmė ir Mesijo karalystė 9 - 11; Būsianti Judėjos ir Jeruzalės garbė 12 - 14 .

Kai kurios Zacharijo knygos vietos minimos Naujajame Testamente. Taikos Mesijas Zach 9, 9; Mt 21, 5; perdurtasis Mesijas Zach 12, 10; Jn 19, 37; Apr 1, 7; sidabriniai Zach 11, 12; Mt 26, 15; 27, 9-.

Kai kurie Šventojo Rašto kritikai įrodinėja, kad 9 - 14 skyriai yra parašyti vėliau ir kito asmens.

PRANAŠO ZACHARIJO KNYGA

1 skyrius

Regėjimas apie raitelius ir ragus, Zach 1 - 21.

1 Antraisiais Darijaus valdymo metais, aštuntą mėnesį, Viešpats kalbėjo Zacharijui, Ido sūnaus Berechijo sūnui. (Ezr 5, 1) 2 Viešpats buvo labai užsirūstinęs ant jūsų tėvų. 3 "Kalbėk jiems: 'Grįžkite prie manęs, tai Aš grįšiu prie jūsų! (Mal 3, 7; Jok 4, 8) 4 Nebūkite kaip jūsų tėvai, kuriuos ragino, buvę prieš mane pranašai, atsisakyti savo piktų kelių ir darbų! Bet jūs neklausėte ir nekreipėte dėmesio. (Jer 3, 12; Ez 33, 11) 5 Jūsų tėvų ir pranašų jau nebėra; 6 o mano žodžiai ir nuostatai, kuriuos buvau pavedęs savo tarnams, pranašams, nepasiekė jūsų tėvų. Jie susi-

gręžė nuo manęs". Pulkų Viešpats, stebėdamas mūsų darbus ir kelius, atlygino mums.

7 Antraisiais Darijaus valdymo metais vienuolikto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną Viešpats kalbėjo pranašui Zachariui, Ido sūnaus Berechijo sūnui. 8 "Naktį aš regėjau vy-
", kalbėjo Zacharijas.
"Jis sėdėjo ant bėro žirgo, kuris stovėjo tarp mirtų slėnyje; užpakalyje jo buvo bė-
ri, sarti ir balti žirgai. (Zach 6, 1-8) 9 Aš paklausiau: 'Ką visa tai reiškia, mano viešpatie?' Angelas, kuris kalbėjo su manimi, atsakė: 'Aš tau paaiškinsiu'. 10 Vyras, kuris stovėjo tarp mirtų, tarė: 'Viešpats siuntė juos apvaikščioti žemę; 11 Jie (arkliai) atsakė Viešpaties angelui, stovinčiam tarp mirtų: 'Mes apvaikščiojome žemę; visur ramu ir taika'. 12 Viešpaties angelas klausė: 'Pulkų Viešpatie, kaip ilgai nepasigailėsi Jeruzalės ir Judėjos miestų, kuriuos baudi septyniasdešimt metų?' (Ps 102, 14; Dan 9, 2) 13 Viešpats maloniais paguodos žodžiais atsakė su manimi kalbančiam angelui: 14 'Skelbk, kad Aš labai rūpestingai, su meile, padėsiu Jeruzalei ir Sionui. 15 Bet Aš labai bausiu tautas, kurios jaučiasi saugios. Kai Aš jus baudžiau, padidinau jūsų nelaimę. (Iz 47, 6) 16 Aš pasigailėsiu Jeruzalės; mano šventovė bus statoma joje. 17 Mano miestai klestės gėrybėmis; Aš paguosiu Sioną, nes išsirinkau Jeruzalę'". (Iz 40, 1-2; 14, 1)

18 Pakėlęs akis, pamačiau: štai, čia buvo keturi ragai! 19 Aš klausiau angelą, kuris su manimi kalbėjo: "Ką reiškia šitie ragai?" Jis atsakė: "Šitie 'ragai' išsklaidė Izraelį, Judėją ir Jeruzalę". 20 Po to Viešpats parodė man keturis kalvius (su kūjais). 21 Aš klausiau: "Ką šitie darys?" Jis atsakė: "Ragai išsklaidė Judėją taip, kad niekas nebegalėjo pakelti galvos. O šitie atėjo numušti ragus toms tautoms, kurios pakėlė ragus prieš Judėją, kad ją išsklaidytų".

2 skyrius

Regėjimas apie Jeruzalės matavimą, Zach 1 - 13.

1 Šitame regėjime mačiau vyrą, kuris laikė rankoje matuoklę. (Ez 40, 3) 2 Aš paklausiau: "Kur tu eini?" Jis man atsakė: "Jeruzalės matuoti; turiu sužinoti jos plotį ir ilgį". 3 Angelas, kalbantis su manimi, išėjo priekin ir, sutikęs kitą angelą, jam

tarė: 4 "Bėk, pranešk jaunuoliui, kad Jeruzalė bus apgyvendinta ir už miesto sienų dėl daugybės žmonių ir gyvulių. (Ez 38, 11) 5 Aš jai būsiu ugnies siena ir iškelsiu savo garbę joje. 6 Bėkite iš šiaurės krašto į visas keturias puses, duodu jums vietos išsiplėsti. 7 Bėkite į Sioną, gelbėkitės, gyvenantieji Babilone!" 8 Taip sako garbingasis pulkų Viešpats, kuris siuntė mane pas tautas, kurios apiplėšė jus, pranešti: "Kas paliečia jus, paliečia mano akies obuolį! (5 M 32, 10) 9 Aš pamosiu ranka prieš juos, ir jie taps pavergtųjų grobiu". Tada jūs suprasite, kad pulkų Viešpats siuntė mane. 10 "Džiūgauk ir būk linksma, Siono dukra, nes Aš ateinu ir gyvensiu pas tave", sako Viešpats. 11 Tuomet daug tautų išpažins Viešpatį ir taps Jo tauta. (Iz 11, 10) 12 Viešpats vėl valdys Judėją, kaip savo tėvonystę šventame krašte, ir Jeruzalė vėl taps išrinktuoju miestu. (Zach 1, 17) 13 Tenutyla visas pasaulis Viešpaties akivaizdoje, nes Jis ateina iš savo šventos vietos. (Ab 2, 20)

3 skyrius

Regėjimas apie Jozuvą, vyriausiąjį kunigą, Zach 1 - 10.

1 Angelas man parodė vyriausiąjį kunigą Jozuvą, stovintį prie Viešpaties angelo. Šėtonas stovėjo jo dešinėje ir jį kaltino. (Ag 1, 1; Job 1, 9; Apr 12, 10) 2 Viešpats tarė šėtonui: "Aš, kuris išsirinkau Jeruzalę, sudraudžiau tave, šėtone! Argi šitas (Jeruzalė) ne nuodėgulys, ištrauktas iš ugnies?" (Jud 9; Am 4, 11) 3 Jozuvas stovėjo prie angelo, apsivilkęs nešvariais drabužiais. 4 Angelas sakė stovintiems prie jo: "Nuvilkite nuo jo nešvarius drabužius!" O jam jis tarė: "Štai, aš pašalinau tavo kaltę, dabar aprengiu tave išeiginiais rūbais!" (Iz 6, 7; 61, 3) 5 Jis liepė: "Uždėkite jam švarų apdangalą ant galvos!" Jie uždėjo jam apdangalą ir apvilko švariais rūbais, Viešpaties angelui čia stovint. (2 M 28, 39) 6 Viešpaties angelas kalbėjo Jozuvui: 7 "Taip sako pulkų Viešpats: 'Jei vaikščiosi mano keliais ir atliksi pareigas, valdysi mano namus ir prižiūrėsi mano šventorius; tu pirmausi tarpe tų, kurie čia stovi.' (Ps 91, 11) 8 Klausykis, Jozuve, vyriausias kunige! Tu ir tavo draugai, kurie sėdi su tavimi; turite pažadą steičiasi. Aš pristatysiu jums savo tarną, - 'Atžalą'.

(Iz 8, 18; Zach 6, 12; Jer 23, 5; 33, 15) 9 Štai, akmenį padėjau Jozuvo akivaizdoje; tame akmenyje yra septynios akys. Aš įrėšiu jame įrašą", sako pulkų Viešpats, " ir pašalinsiu šito krašto kaltę per vieną dieną". (Zach 4, 10; Apr 5, 6) 10 "Tą dieną", sako pulkų Viešpats, "jūs pakviesite vienas kitą po vynmedžiu ir figmedžiu", (džiaugsitės taika) (1 Kar 5, 5; Mik 4, 4)

4 skyrius

Žibintas ir du alyvmedžiai, Zach 1 - 14.

1 Angelas, kuris kalbėjo su manimi, vėl sugrįžo ir žadino mane, kaip žmogus žadinamas iš miego. 2 Jis klausė: "Ką matai?" Aš atsakiau: "Matau auksinį žibintą, aliejaus indą jo viršuje ir septynias lempas, kurių kiekviena turi po septynis vamzdelius. (Jer 1, 11-13; Am 8, 2; 2 M 25, 31-40) 3 Prie jo yra du alyvmedžiai: vienas aliejaus indo dešinėje, o kitas kairėje". 4 Aš klausiau angelo, kuris kalbėjo su manimi: "Ką jie reškia, mano viešpatie?" 5 Angelas atsakė: "Ar nežinai, ką jie reiškia?" Aš atsakiau: "Ne, mano viešpatie". 6 Jis tarė: "Visa tai yra Viešpaties Žodis Zorobabeliui: 'Ne galia ir ne jėga, bet mano Dvasia', sako pulkų Viešpats". 7 "Kas esi, didis kalne (Vargai)? Zorobabelio akivaizdoje tu pavirsi lyguma! Jis padės paskutinį akmenį, skambant džiaugsmo garsams: 'Išganymas, išganymas'" (Iz 40, 4; Ps 122, 6) 8 Viešpats kalbėjo man: "Zorobabelio rankos padėjo pamatus šventovei, ir jo rankos užbaigs ją". (Ezr 3, 8; 6, 14-16; Zach 2, 13-15) 9Tada žinosite, kad pulkų Viešpats siuntė mane pas jus. 10 Kurie buvo nepatenkinti maža pradžia, džiaugsis, matydami paskutinį akmenį Zorobabelio rankoje. Septynios lempos yra Viespaties akys, kurios viską mato žemėje. (Ag 2, 3; Zach 3, 9) 11 Aš klausiau jį (angelą): "Ką reiškia šitie du alyvmedžiai žibinto dešinėje ir kairėje?" 12 Aš antrą kartą klausiau jį, "Ką reiškia tų dviejų alyvmedžių šakelės prie auksinių vamzdelių, kuriais teka aliejus?" 13 Jis klausė manęs: "Ar nežinai, ką tai reiškia?" Aš atsakiau: "Ne, mano viešpatie". 14 Jis tarė: "Šitie du yra pateptieji, kurie stovi prie Višpaties, visos žemės Valdovo". (Apr 11, 4)

5 skyrius

Skrendantis knygos ritinys ir skrendanti moteris, Zach 1 - 11.

1 Aš regėjau skrendantį raštų ritinį. 2 Angelas klausė: "Ką matai?" Aš atsakiau: "Matau skrendantį ritinį dvidešimt matų ilgio ir dešimt pločio". 3 Angelas aiškino: "Tai einantis prakeikimas per visą žemę. Kiekvienas vagis ir kreivai prisiekiantis bus teisiamas, kaip ten parašyta. 4 'Aš jį pasiunčiau', sako pulkų Viešpats, 'į vagies namus ir į namus kreivai prisiekiančio mano vardu. kad juos sunaikintų iš pamatų'". 5 Po to angelas, kuris kalbėjo su manimi, išėjo priekin ir man tarė: "Pakelk savo akis ir pažiūrėk, ką matai?" 6 Aš klausiau: "Kas tai yra?" Angelas atsakė: "Tai indas, kuris vaizduoja viso krašto nuodėmę". (Mik 6, 10) 7 Švininiam dangčiui pakilus, - štai, inde sėdėjo moteris. 8 Angelas tarė: "Tai niekšybė". Jis ją įstūmė atgal į indą ir jį uždengė. 9 Pakėlęs akis, pamačiau dvi moteris. Vėjas padėjo joms pakilti sparnais, kurie buvo panašūs į gandro sparnus. Jos pakėlė indą aukštyn. 10 Aš klausiau angelą: "Kur jos neša indą?" 11 Jis atsakė: "Sinearo kraštas bus niekšybei tinkami namai". (1 M 11, 2)

6 skyrius

Keturi kovos vežimai, Jozuvo karūnavimas, Zach 1 - 15.

1 Pakėlęs akis, pamačiau išvažiuojančius keturis vežimus iš dviejų kalnų tarpo. Tie kalnai buvo žalvariniai. (Zach 1, 8; Apr 6, 2-8) 2 Pirmojo kovos vežimo žirgai buvo sarti, antrojo vežimo - juodi, 3 trečiojo - balti ir ketvirtojo - kerši. 4 Aš klausiau angelą: "Ką šitie vežimai reiškia, mano viešpatie?" 5 Angelas man atsakė: "Tai keturi dangaus vėjai. Jie stovėjo pasaulio Viešpaties akivaizdoje ir dabar išvažiuoja. (Zach 4, 14) 6 Kovos vežimai su sartais žirgais važiuoja į rytus, su juodais-į šiaurę; su baltais-į vakarų ir su keršais-į pietų kraštą". 7 Žirgai nerimavo, norėjo pervažiuoti visą žemę. Angelas jiems sakė: "Apvažiuokite žemę!" Jie tai padarė. (Zach 1, 10) 8 Dabar jis tarė man: "Kurie išvažiavo į šiaurės kraštą, nuramino Viešpaties Dvasią toje šalyje". 9 Viešpats tarė man: 10 "Paėmęs tremtinių Heldajo, Tobijo bei Jedajo dovanas - suksą ir sidabrą ir eik su jais tą pačią dieną į Sofanjo sūnaus Josijo namus, kuriuose jie gyvena, atvy-

kę iš Babilonijos. 11 Padirbdink iš to sidabro ir aukso karūną ir, uždėjęs ją ant Jehosadako sūnaus Jozuvo, vyriausiojo kunigo, galvos, sakyk, kad 12 taip sako pulkų Viešpats: 'Štai, vyras, - 'Atžala'; jis sėkmingai valdys ir pastatys Viešpaties šventovę. (Zach 3, 8; Jer 23, 5-) 13 Jis garbingai sėdės soste ir valdys kraštą. Kunigas bus prie jo sosto; jie abu taikingai dirbs. (Ps 110, 4) 14 Karūna bus padėta Viešpaties šventovėje Heldajo, Tobijo, Jedajo ir Sofanjo sūnaus Josijo atminimui'". 15 Iš tolimų kraštų, atvykę žmonės, padės statyti Viešpaties šventovę. Tada žinosite, kad pulkų Viešpats siuntė mane pas jus. Tai įvyks, jei uoliai klausysite Viešpaties, savo Dievo.

7 skyrius

Maža reikšmė pasninko, Dievas nori gailestingumo darbų, Zach 1 - 14.

1 Ketvirtais karaliaus Darijaus valdymo metais, devinto mėnesio ketvirtą dieną Viešpats kalbėjo Zachariju. 2 Betelio gyventojai siuntė Sareserį ir Regemelechą su jų žmonėmis Viešpatį maldauti 3 ir pulkų Viešpaties kunigų bei pranašų paklausti: "Ar mums toliau pasninkaujant verkti penktąjį mėnesį, kaip darėme tiek daug metų?"(Zach 8, 19; Jer 52, 12) 4 Pulkų Viešpats atsakė: 5 "Sakyk viso krašto žmonėms ir kunigams kai pasninkavote ir raudojote penktąjį ir septintąjį mėnesį per šituos septyniasdešimt metų, ar jūs man pasninkavote?" (Zach 8, 19; Iz 58, 5) 6 O kai valgote ir geriate, ar ne sau valgote ir geriate? 7 Argi neturėtumėte kreipti dėmesio į žodžius, kuriuos Viešpats skelbė per pirmesniuosius pranašus, kai Jeruzalė buvo dar nesunaikinta, ir jos aplinkiniai miestai, pietų kraštas ir žemuma tebebuvo apgyventa?" 8 Viešpats kalbėjo Zachariju: 9 "Teiskite teisingai ir rodykite pasigailėjimą bei gailestingumą vienas kitam! (Mik 6, 8) 10 Neskriauskite našlių ir našlaičių, svetimšalių ir beturčių! Nesipykite!" (2 M 22, 20-21) 11 Bet jie nepaisė to, atkakliai priešinosi ir užsikimšo ausis, kad negirdėtų. 12 Jie sukietino savo širdį kaip akmenį, kad negirdėtų pamokymo žodžių, kuriuos pulkų Viešpats siuntė savo Dvasia per ankstyvesnius pranašus. Todėl pulkų Viešpaties rūstybė užsidegė: (Iz 48, 4) 13 "Aš juos šaukiau, jie neatsiliepė; jie šauks, ir Aš neatsiliepsiu", sako pulkų Viešpats. 14 "Aš išblaškiau juos po

visas tautas, kurių jie nepažino. Kraštas, kurį jie paliko, virto dykuma, - niekas nebekeliauja per jį. Jie patys pavertė tą mielą kraštą dykuma".

8 skyrius

Dievas pažada išgelbėti tautą, Zach 1 - 23.

1 Pulkų Viešpats kalbėjo Zacharijui: 2 "Aš labai myliu Sioną ir todėl esu rūstus ir kerštingas jo priešams. (Zach 1, 14) 3 Aš sugrįšiu ir gyvensiu Jeruzalėje. Jeruzalė bus vadinama 'Ištikimybės miestas', o pulkų Viešpaties kalnas - 'Šventasis kalnas' (Zach 1, 16) 4 Seneliai ir senelės dėl senatvės sėdės Jeruzalės gatvėse su lazda rankoje. (Iz 65, 20) 5 Miesto aikštės bus pilnos žaidžiančių berniukų ir mergaičių. 6 Jei tose dienose tautos likučiui atrodys tai neįmanomas dalykas, ar ir man bus neįmanomas?" Klausia pulkų Viešpats. (1 M 18, 14; Lk 1, 37) 7 "Aš išgelbėsiu savo tautą ir parvesiu ją iš rytų ir vakarų. 8 Jie gyvens Jeruzalėje, bus mano tauta, o Aš būsiu jų ištikimas ir teisingas Dievas. (Jer 24, 7) 9 Būkite drąsūs, girdėdami šiomis dienomis veikiančių pranašų žodžius, kurie yra lyg pamatai pulkų Viešpaties šventovės statybai. (Iz 35, 3) 10 Tuomet žmogus negavo atlyginimo nei už savo darbą, nei už gyvulio naudojimą. Priešai užpuldinėjo įeinančius ir išeinančius miesto gyventojus, nes Aš kursčiau žmones vieną prieš kitą. 11 Dabar Aš nebedarysiu tautos likučiui, kaip iki šiol. 12 Pasėliai tarps, vynmedis neš vaisių, laukai duos derlių ir dangus - rasą. Visa tai Aš duosiu šitos tautos likučiui. 13 Judėjos ir Izraelio namai, jūs buvote tautų keiksmažodžiu, dabar jus išgelbėsiu ir laiminsiu. Nebijokite! Dirbkite drąsiai. (1 M 12, 2) 14 Kaip Aš jums pikta dariau, kai jūsų tėvai užrūstino mane, ir negailėjau jūsų, 15 taip Aš dabar darysiu gera Jeruzalei ir Judėjai. Tad nebijokite! 16 Štai ką privalote daryti: kalbėkite tiesą vienas kitam ir teiskite teisingai. (Ef 4, 25) 17 Nenešiokite pikto vienas prieš kitą savo širdyje! Klastingos priesaikos venkite, nes viso to nekenčiu!" Sako Viešpats. (Zach 7, 10)

18 Viešpats kalbėjo: 19 "Ketvirto, penkto, septinto ir dešimto mėnesio pasninkų dienos bus Judėjos gyventojų džiaugsmas, linksmybė ir iškilmingos šventės, tik my-

lėkite tiesą ir taiką! (Zach 7, 3-5; Jer 52, 6, 12; 41, 1; 52, 4) 20 Tautos ir didelių miestų gyventojai ateis (į Jeruzalę); 21 vieno miesto gyventojai kalbės kito miesto gyventojams: 'Eikime drauge Viešpaties malonės ir palaimos prašyti'. 22 Daug tautų ir padermių ateis Jeruzalėn pulkų Viešpaties garbinti. 23 Tuomet dešimt vyrų iš įvairių tautų atėję kalbės žydui: 'Mes norime eiti drauge, nes girdėjome, kad Dievas yra su Jumis'".

9 skyrius

Pagonių ir izraelitų gelbėtojas - Dievas, 1 - 17.

1 Viešpaties Žodis kelia baimės Hadracho kraštui ir Damasko miestui. Viešpačiui priklauso Sirijos miestai ir visos Izraelio padermės. (Iz 17, 1) 2 Taip pat Hamatas, kuris rubežiuojasi su Hadrachu, Tyras ir Sidonas, nors jie dedasi labai išmintingi. (Iz 23, Jer 47, 4; Ez 26 - 28) 3 Tyras supylė apsigynimo pylimą ir surinko tiek sidabro ir aukso, kad jų kiekis prilygsta gatvių dulkėms. 4 Viešpats padarys jį beturčiu, jo galia žus jūroje ir jis pats - ugnies liepsnose. 5 Askelonas, tai matydamas, nusigąs; taip pat Gaza ir Ekronas skaudžiai pergyvens, nes niekais nuėjo jo viltis. Gazos karalius žus, Askelonas bus nebegyvenamas. (Jer 47) 6 Įvairių tautybių žmonės gyvens Asdode. "Aš sunaikinsiu filistėnų išdidumą. 7 Aš uždrausiu jiems valgyti aukų mėsą ir nešvarų maistą". Išlikę priklausys mūsų Dievui ir bus kaip Judėjos gyventojai, Ekronas - kaip jebusitai. 8 "Aš stovėsiu kaip karinė sargyba savo tautos namams, kad niekas jų nepultų, nenaikintų. Priešą sulaikysiu, nes dabar Aš pats saugosiu juos". (Zach 2, 9) 9 Linksmai džiūgauk, Sione! Krykštaukite, Jeruzalės gyventojai! Tavo karalius ateina pas tave; jis laimėtojas, teisus, neišdidus, nes joja ant asilo, ant asiliuko, jauniklio. (Sof 3, 14; Mt 21, 5) 10 "Aš sunaikinsiu Efraimo kovos vežimus, Jeruzalės žirgus, - jos kovos lanką sulaužysiu. Jūsų karalius skelbs taiką tautoms ir viešpataus nuo jūros iki jūros ir nuo Eufrato upės iki žemės pakraščių. (Mik 5, 9) 11 Dėl padarytos su tavimi kraujo taikos, Aš išleisiu tavo kalinius iš urvo, kuriame nebuvo vandens. (2 M 24, 8) 12 Kaliniai pasitikėkite manimi ir sugrįžkite į tvir-

tovę! Dar skelbiu, kad Aš jums atlyginsiu dvigubai. (Iz 61, 7) 13 Aš naudosiu Judėją kaip lanką, Efraimą - strėle. Sione, Aš sukurstysiu tavo sūnus prieš Graikiją ir padarysiu tave karžygio kardu". (Dan 8, 21-22) 14 Viešpats vadovaus ir šaudys strėlėmis kaip žaibais. Viešpats Dievas trimituodamas atžygiuos ir puls pietuose. 15 Pulkų Viešpats globos savuosius; jie nugalės priešų lizdus. Jie lies kraują, kaip ant aukuro aukojamą vyną, ir bus laimingi. 16 Tą dieną Viešpats, jų Dievas, juos išgelbės ir ganys, kaip savo kaimenę. Jie kaip diademos žėrės Jo krašte. 17 Kaip gera ir gražiai
gražu! Nuo javų ir vynuogių sulčių augs jaunuoliai ir jaunuolės.

10 skyrius

Dievas laimina Izraelį, 1 - 12.

1 Melskite Viešpatį lietaus tinkamu metu! Viešpats tvarko gamtą, leidžia lietų, laisto visus laukų augalus. 2 Izraelis klausė žynių skelbiamą melą, tuščių sapnų aiškinimą ir neva stabų paguodą. Todėl jie klaidžiojo, kaip avys, ir skurdo, nes neturėjo ganytojo. (Mt 9, 36) 3 Pulkų Viešpats sako: "Prieš ganytojus užsidegė mano rūstybė, Aš nubausiu vadus". Pulkų Viešpats rūpinasi savo kaimene, Judėjos gyventojais. Jis padarys juos tarsi pažiba kovoje. (Zach 11, 5) 4 Iš jų kils kertinis akmuo, palapinės centrinis stulpas, kovos lankas - galingas vadas. (Jer 30, 21) 5 Izraelis bus karžygių tauta: sutryps kovoje priešą, kaip gatvių purvą, nes juos laimins Viešpats; išdidūs raiteliai bus nugalėti. 6 "Aš sustiprinsiu Judėją, suteiksiu pergalę Juozapui. Gailėdamas jų, parvesiu juos iš tremties. Jie bus, lyg niekad nebūčiau jų atmetęs. Aš esu Viešpats, jų Dievas, ir išklausysiu jų prašymus. 7 Efraimiečiai bus lyg karžygiai; jie džiūgaus kaip nuo vyno. Jų ainiai, tai matydami, džiaugsis ir dėkos Viešpačiui. 8 Aš juos surinksiu ir išgelbėsiu. Jie bus gausūs, kaip buvę. 9 Aš juos išsklaidžiau svetimose tautose, tolimose šalyse; jie neužmirš manęs; išlikę gyvi, su savo vaikais sugrįš. (Iz 66, 19) 10 Aš parvesiu juos iš Egipto krašto, surinksiu iš Asirijos. Į Gileado ir Libano kraštą juos atvesiu, nes jiems savame krašte bus ankšta. 11 Jie pereis Egipto jūrą (vergiją Egipte). Aš sulaikysiu jūros bangas, išdžiovinsiu Nilo gelmes. Asirijos išdidumas bus pažemintas, ir Egipto skeptras pašalintas. (2 M 14, 16; Iz 11,

15) 12 Izraelio stiprybė bus Viešpatyje", sako Viešpats.

11 skyrius

Dievas baus "ganytojus", Viešpats yra tikrasis Ganytojas, 1 - 17.

1 Libane, atidaryk savo vartus, ir ugnis tesuėda tavo kedrus! 2 Verk, kiparise, nes išvirto kedras; didingi medžiai sunaikinti! Verkite Basano ąžuolai, nes iškirsta neįžengiamoji giria! 3 Klausyk, piemenų šauksmas (valdovų)! Sunaikintas jų išdidumas. Klausyk! Tai jaunų liūtų riaumojimas, nes sunaikinta Jordano didybė.

4 Viešpats, mano Dievas, man kalbėjo: "Ganyk pjauti skirtas avis. 5 Pirkliai nesigailėdami pjauna jas. Pirkliai džiaugiasi, nes pralobo. Jų ganytojai taip pat nesigaili jų. (Jer 23; Ez 13, 34) 6 Aš irgi nebesigailėsiu krašto gyventojų. Aš pats atiduosiu kiekvieną į jo valdovo rankas; jie naikins šalį, O Aš jų negelbėsiu". 7 Taip aš (pranašas) pradėjau ganyti skirtas pjauti avis. Aš paėmiau dvi lazdeles: vieną pavadinau "Malone", o kitą - "Sąjunga". 8 Per vieną mėnesį aš atleidau tris piemenis. Pritrūkau kantrybės, kai jie man įkyrėjo. 9 Tada galvojau: "Nebeganysiu jūsų, kuri miršta, temiršta; kuri pražūva, tepražūva; o kurios išlieka, tegul ne naikina viena kitą!" (Jer 15, 2) 10 Aš ėmiau lazdą "Malonę" ir ją sulaužiau, tuo panaikinau Dievo padarytą Sandorą su visomis tautomis. 11 Tą pačią dieną ji buvo panaikinta. Avių pirkliai, kurie stebėjo mane, suprato, kad tai buvo Viešpaties Žodis. 12 Aš jiems tariau: "Jei jums atrodo pasielgiau teisingai, užmokėkite man, o jei ne - nemokėkite!" Jie atsvėrė mano užmokestį - trisdešimt sidabrinių. (Mt 26, 15) 13 Viešpats tarė man: "Mesk juos šventovės iždan, tą aukštą kainą, kuria jie mane įvertino!" Aš įmečiau tuos trisdešimt sidabrinių šventovės iždan. (Mt 27, 9-10) 14 Po to sulaužiau antrąją lazdą "Sąjungą" ir tuo nutraukiau brolystę tarp Judėjos ir Izraelio. (Ez 37, 22) 15 Viešpats tarė man: "Imk dar kartą blogo piemens pareigas. 16 Aš paskiriu krašte piemenį, kuris paklydusia nesirūpins, žūstančios neieškos, sužeistos negydys ir sveikos nešers, tik ės riebiųjų mėsą ir net jų nagas nuplėš. 17 Vargas blogam piemeniui, kuris likimui

palieka avis! Mano kardas baus jo ranką ir dešinę akį. Jo ranka nudžius, ir dešinioji akis apaks "!

12 skyrius

Viešpats yra nugalėtojas, Zach I - 14.

1 Viešpaties Žodis apie Izraelį. Taip sako Viešpats, kuris sukūrė dangų, žemę ir įkvėpė žmogui dvasią. 2 "Aš darau Jeruzalę svaiginančia taure visoms aplinkinėms tautoms. Ir Judėja kentės su Jeruzale. (Iz 51, 17) 3 Tą dieną Jeruzalę padarysiu sunkiu akmeniu. Visos tautos, norinčios jį pakelti, - susižeis. Visos žemės tautos sukils prieš ją. (Zach 14, 2; Joel 4, 12) 4 Aš pabaidysiu visus žirgus, jų raiteliai bus panikoje. Bet Judėją saugosiu atviromis akimis, kai tuo metu visų tautų žirgai bus apakinti. 5 Tada Judėjos kunigaikščiai sakys: 'Jeruzalės gyventojai semiasi stiprybės iš pulkų Viešpaties - jų Dievo!' 6 Judėjos gentis padarysiu kaip pilną dubenį ugnies malkose ir kaip degantį deglą javų pėduose; jos sues dešinėje ir kairėje visas aplinkines tautas. Jeruzalė vis dar stovės tvirtai", sako Viešpats. (Ob 18) 7 Viešpats pirma išgelbės Judėjos palapines (provincijas), kad Dovydo namai ir Jeruzalės gyventojai perdaug nesikeltų prieš Judėją. 8 Tuomet Viešpats laimins Jeruzalės gyventojus; silpniausias iš jų taps toks galingas, kaip Dovydas, o Dovydo palikuonys - kaip Dievas, lyg Viešpaties angelas jiems vadovautų. (Iz 33, 24) 9 "Aš sunaikinsiu tautas, sukilusias prieš Jeruzalę, (Apr 20, 9) 10 o Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams išliesiu malonės ir maldos dvasią. Jie žvelgs į mane, kurį jie perdūrė, apraudos kaip apraudą vienturtį, ir taip liūdės, kaip liūdi, netekę pirmagimio". (Joel 3, 1; Jn 19, 37; Apr 1, 7) 11 Tą dieną Jeruzalėje bus toks didelis gedulas, kaip jis buvo prie Hadadrimo, no Megido lygumoje. (2 Ch 35, 22-25) 12 Visas kraštas liūdės; kiekviena giminė atskirai: Dovydo ainių šeimos ir jų moterys, Natano ainių šeimos ir jų moterys, 13 Levio ainių šeimos ir jų moterys, Simejo ainių šeimos ir jų moterys, 14 ir visų likusių ainių šeimos ir jų moterys.

13 skyrius

Dievas pašalins susiskaldymą ir netikrus pranašus, Zach 1 - 9.

1 Ateis diena Dovydo ainiams ir Jeruzalės gyventojams nuodėmės ir neteisybės išpažinti /apsivalyti/. (Iz 12, 3; 55, 1) 2 Viešpats sako: "Aš išnaikinsiu krašte stabus bei jų vardus, ir jų daugiau neminės. Netikrus pranašus ir netyras dvasias pašalinsiu iš šalies. (Mik 5, 12) 3 Jei kas dar pasirodys kaip netikras pranašas, jo tėvas ir motina jam tars: 'Tu privalai mirti, nes kalbėjai melą Viešpaties vardu'. Jo paties gimdytojai jį perdurs, jam pranašaujant. (5 M 13, 6) 4 Pranašai gėdysis savo regėjimų ir nebevilkės gauruoto apsiausto pranašaudami ir apgaudinėdami. (2 Kar 1, 8) 5 Kiekvienas sakys: 'Aš ne pranašas, aš žemdirbys nuo pat savo jaunystės!' 6 Ir jei kas klaus: 'Ką reiškia šitie randai tavo nugaroje?', jis atsakys: 'Mane sumušė mano artimieji'".

7 "Karde, pulk mano piemenį, mano artimiausią!" Sako pulkų Viešpats. "Aš smogsiu piemenį, avys išsisklaidys. Aš pakelsiu ranką prieš mažuosius". (Mt 26, 31) 8 "Visoje šalyje", sako Viešpats, "du trečdaliai bus sunaikinti ir žus, tik trečdalis išliks. 9 Ir tą trečdalį vesiu per ugnį; valysiu ir švarinsiu juos, kaip sidabrą ir auksą. Jie maldoje šauksis manęs, ir Aš juos išklausysiu. Aš sakysiu: 'Jūs mano tauta', o jie atsakys: 'Viešpats yra mūsų Dievas'". (Os 6, 13)

14 skyrius

Viešpaties didingoji diena, Zach 1 - 21.

1 Viešpaties diena arti; grobis bus išdalintas visų akivaizdoje. (Iz 39, 6) 2 Visos tautos bus sušauktos kovai prieš Jeruzalę. Miestas kris, namai bus apiplėšti, moterys išprievartautos. Pusė miesto gyventojų bus išvesti nelaisvėn, o kita pusė liks mieste. (Zach 12, 3) 3 Tada Viešpats kariaus prieš anas tautas, kaip Jis kariavo praeityje. (Apr 19, 19) 4 Tą dieną Jis stovės Alyvų kalne, kuris yra nuo Jeruzalės į rytus. Alyvų kalnas perskils į dvi dalis - iš rytų į vakarus; pasidarys labai didelis slėnis. Viena kalno pusė paslinks į šiaurę, o kita - į pietus. 5 Jūs bėgsite į tą slėnį, tas kalnų slėnis sieks iki Azelio. Jūs bėgsite, kaip bėgote nuo žemės drebėjimo Judėjos

karaliaus Uzijo dienomis. Tada ateis Viešpats, mano Dievas, ir visi šventieji su Juo. (Am 1, 1; Mt 25, 31) 6 Tuomet nebus nei šalčių, nei karščių; 7 bus ištisa diena, ją žino Viešpats. Nebus nei dienos, nei nakties, ir vakare bus šviesa. (Mk 13, 32) 8 Tą dieną vandens srovė tekės iš Jeruzalės dviem kryptim: viena į rytus, antroji į vakarų jūrą; taip bus vasarą ir žiemą. (Ez 47, 1-8) 9 Viešpats karaliaus visai žemei; Jis bus vienas ir Jo vardas vienas. (Ps 97, 1; Apr 11, 15) 10 Visa šalis, nuo Gebos iki Rimono, esančio į pietus nuo Jeruzalės, taps lyguma. Miestas, nuo Benjamino iki buvusių Kertinių vartų, ir nuo Hananelio bokšto iki karaliaus vyno spaustuvų, bus saugus. (Jer 31, 38) 11 Prakeikimo nebebus, Jeruzalėje visi saugiai gyvens. (Apr 22, 3; Jer 33, 16) 12 Baisinė, kurią Viešpats siųs visoms tautoms kariaujančioms prieš Jeruzalę, bus baisi. Jų kūnas pradės pūti dar jiems stovint ant savo kojų, akys - akių duobutėse, o jų liežuvis - burnoje. 13 Tuomet žmonės bus taip pasimetę ir Viešpaties taip įbauginti, kad puldinės vienas kitą (brolis brolį) 14 Net Judėja kariaus prieš Jeruzalę. Visų aplinkinių tautų turtai bus pagrobti: auksas, sidabras ir drabužiai. 15 Tokia pat liga, kaip minėta, kankins žirgus, mulus, kupranugarius, asilus ir visus kitus gyvulius, kurie bus kariaujančiųjų stovyklose.

16 Prieš Jeruzalę žygiavusių tautų likutis kas metai trauks į Jeruzalę Karalių, pulkų Viešpatį, garbinti ir Palapinių šventes švęsti. 17 Jei kuri žemės padermė neatvyktų į Jeruzalę Karaliaus, pulkų Viešpaties, garbinti, ant jų nelis lietus. 18 Jei egiptiečiai neateis, juos ištiks ta pati liga, kuria Viešpats baus tautas, neatvykusias Palapinių švenčių švęsti. 19 Tai bus bausmė Egipto ir visų tautų, nedalyvavusių Palapinių šventėse. 20 Tuomet net žirgų skambučiai turės įrašus "Pašvęstas Viešpačiui"; net puodai Viešpaties šventovėje bus laikomi lygiaverčiais su aukuro šlakstymo taurėmis. (2 M 28, 36) 21 Kiekvienas puodas Jeruzalėje ir Judėjoje bus paskirtas pulkų Viešpačiui; visi aukotojai galės ateiti, paimti kurį iš jų ir jame virti. Tose dienose nebebus šventovėje prekiautojo - pulkų Viešpaties namuose. (Apr 21, 27)

PRANAŠAS MALAKIJAS

Malakijas reiškia "Mano pasiuntinys". Daugelis Šventojo Rašto aiškintojų mano, jog tai nėra autoriaus vardas, bet tik knygos pavadinimas. Pranašo Malakijo veiklos laikais, šventovė buvo atstatyta ir pamaldos joje buvo laikomos. Pranašo veiklos pradžia galėjo būti apie 450 pr.Kr. Izraelitai, grįžę iš tremties, nebegarbino stabų, bet veiklos jėga ir pasišventimas blėso. Šventojo Rašto aiškintojas - mokytojas Ezras grįžo iš tremties 458 pr. Kr. ir Nehemijas - 445 pr. Kr. Jų laikais buvo atstatytos Jeruzalės miesto sienos. Tautos daromi nusikaltimai sumažėjo; čia daug padėjo pranašo Malakijo veikla. Jo knygos pagrindinė mintis yra skatinimas susilaikyti nuo blogų darbų ir siekti gera.

Pranašas pastebėjo kunigų apatiją pareigose ir įspėjo juos. Eiliniai žmonės neaukojo laiku, neatidavė pilnos dešimtinės, tuokėsi su pagonėmis. Pranašas reikalavo pašalinti tas negeroves. Malakijas pranašavo Viešpaties Jėzaus ir Jo pirmtako, Jono Krikštytojo, (Elijo) artėjantį atėjimą.

PRANAŠO MALAKIJO KNYGA

1 skyrius

Dievas nemėgsta išviršinių ir netikrų aukų, Mal 1 - 14.

1 Viešpats kalbėjo Izraeliui per Malakiją. 2 "Aš mylėjau jus", o jūs sakote: 'Kaip-gi Tu mylėjai mus?' Argi Ezavas nebuvo Jokūbo brolis?" "Aš mylėjau Jokūbą, (1 M 25,23; Rom 9,13) 3 o Ezavo nemylėjau. Aš paverčiau jo kalnus dykuma, o jo paveldėtą žemę - stepėmis šakalams". (Iz 34,13) 4 Jei Edomas sakytų: "Mus sunaikino, bet mes atstatysime miestus", tai pulkų Viešpats atsakytų: "Jie testato, o Aš juos vėl griausiu. Juos vadins 'piktybių kraštu'; tauta, kurios Viešpats neapkenčia. 5 Jūsų akys tai matys, ir jūs patys sakysite: 'Galingas yra Viešpats net už Izraelio siemų!'" 6 "Sūnus gerbia tėvą, o tarnas - savo šeimininką. Jei Aš tėvas, kas reiškia man pagarbą? O jei Aš šeimininkas, kas bijosi manęs?" Taip sako pulkų Viešpats jums, kunigai, kurie niekinate Jo vardą. Jūs klausiate: "Kaip mes niekiname Tavo vardą?" (2 M 20,12; Jn 8,49) 7 "Aukodami ant mano aukuro suteptą maistą!" Jūs klausiate: "Kaip mes sutepame jį?" "Laikydami Viešpaties stalą mažos vertės." 8 "Jei aukojate Jam aklą, raišą ar ligotą gyvulį, ar tai ne pikta? Įteik tokį savo valdovui! Ar jam patiks, ar jis maloniai tave priims?" Klausia pulkų Viešpats. (2 M 22,20-23) 9 "Taip jūs norite nuteikti sau palankiai Dievą, kad Jis būtų jums malonus! Jei tokią dovaną duodate, ar Jis bus jums malonus?" Klausia pulkų Viešpats. 10 "Verčiau uždarykite duris ir nekurkite mano aukuro veltui. Aš nemėgstu jūsų ir nepriimsiu aukos iš jūsų rankos. (Mal 2,13; Iz 1,13) 11 Nuo saulės užtekėjimo iki nusileidimo didis yra mano vardas tautose, ir visur aukojama bei smilkoma vertinga auka mano vardui", sako pulkų Viešpats. (Iz 60,1-7) 12 "Bet jūs sutepate jį, manydami: 'Viešpaties stalas yra nereikšmingas ir ant jo padėta auka nežymi'. 13 Ir jei sakote: 'Koks vargas!' Tuo jūs supykinate mane", sako pulkų Viešpats. "Jei atgabenate luošą ir ligotą auką, ar Aš turiu tai mielai priimti iš jūsų?" Klausia pulkų Viešpats. 14 "Prakeiktas apgavikas, kuris turi bandoje sveiką patiną ir jį pažada, tačiau aukoja Viešpačiui sužalotą! Aš

esu didis Karalius," sako pulkų Viešpats, "ir mano vardo bijosi tautos". (3 M 22, 19)

2 skyrius

Įspėjimas kunigams ir tautai, Mal 1 - 17.

1 Kunigai, jus liečia šitas įspėjimas. 2 "Jei neklausysite, neimsite į širdį ir negarbinsite manęs, Aš siųsiu jums prakeikimą. Aš turiu tai daryti, nes jūs neklausote manęs. (5 M 28, 15) 3 Aš nukirsiu jums rankas (sustabdysiu aukas), drėbsiu jūsų aukų mėšlą jums į veidą ir jus pačius pašalinsiu. 4 Tada suprasite, jog Aš daviau jums šį įspėjimą, laikydamasis Sandoros su kunigo Levio ainiais. 5 Mano Sandora su juo buvo gyvenimas ir palaima, kad manęs bijotų ir gerbtų. 6 Tiesos išlaikymas buvo jų pareiga, netiesos nebuvo jų lūpose. Jis su manimi vaikščiojo ranka rankon ir daugelį sulaikė nuo nuodėmės. 7 Kunigo pareigos teikti žinių ir mokyti Dievo Žodžio, nes jis yra pulkų Viešpaties pasiuntinys. (5 M 33, 10; Ag 1, 13) 8 Bet jūs nukrypote nuo to kelio, suklaidinote daugelį savo mokymu, sulaužėte Sandorą su Leviu. 9 Todėl ir Aš jus suniekinsiu ir menkaverčiais padarysiu visos tautos akivaizdoje, nes nesilaikėte mano kelių ir mano mokslo, mokydami elgėtės sauvališkai". 10 Argi visi nesame vieno tėvo vaikai? Argi ne tas pats Dievas mus sutvėrė? Kodėl esame vienas kitam neištikimi, laužome savo tėvų Sandorą? (Mal 1, 6; Job 31, 15) 11 Neištikimai ir šlykščiai elgėsi Judėja, Izraelis ir Jeruzalė. Jie išniekino Viešpaties šventovę, kurią Jis mylėjo, vesdami stabų garbintojų dukteris. (Ezr 9, 2) 12 Viešpats sunaikins tuos Jokūbo ainius, kurie taip daro, nors jie dar tebeaukoja pulkų Viešpačiui! 13 Viešpaties aukurą jūs apdengiate ašaromis, verksmais ir dejavimais, nes Jis nebežiūri į jūsų aukas ir nebepriima jų iš jūsų rankų. (Mal 1, 10) 14 Jūs klausiate: "Kodėl?" Todėl, kad Viešpats yra liudytojas tavo ir žmonos gyvenimo veiksmų. Tu pasielgei neištikimai. Ji buvo tavo draugė ir Sandoros žmona. 15 Argi jūs nebuvote vienas kūnas ir viena dvasia? Dievo tikslas buvo - jūsų palikuonys. Taigi, saugokitės patys ir būkite ištikimi savo žmonoms. (Iz 51, 2; 1 M 15, 5-6; 21, 12) 16 "Aš nekenčiu skyrybų, nekenčiu smurtu sutepto drabužio", sako pulkų Viešpats, Izraelio Dievas. (5 M 24, 1)

17 Jūs įkyrėjote Viešpačiui savo kalbomis, klausimais: "Kuo mes įkyrėjome?" Tuo, kad sakote: "Piktadarys yra geras Viešpaties akyse, kiekvienas Jam patinka", arba: "Kur yra teisingasis Dievas?" (Mal 3, 13-14)

3 skyrius

Ateinanti Viešpaties diena ir dešimtinė, Mal 1 - 18.

1 "Aš siunčiu savo pasiuntinį prirengti kelią pirma manęs. Viešpats, kurio jūs laukiate, ateis netikėtai į savo šventovę. Štai, jis ateina, Sandoros angelas, kuris jums patinka", sako pulkų Viešpats. (Mt 11, 10; Mk 1, 2; Lk 1, 17) 2 Kas išilaikys tą dieną, ir kas ištvers, jam pasirodžius? Jis yra kaip lydytojo ugnis ir kaip skalbėjų šarmas. (Iz 1, 25) 3 Jis ateis kaip lydytojas, sidabro ir aukso valytojas, apšvarinti Levio ainius, nuvalyti ir nublizginti, kaip auksą ir sidabrą, kad aukotų Viešpačiui teisingumo auką. (Zach 13, 9) 4 Tada Viešpačiui patiks Judėjos ir Jeruzalės aukos, kaip praeityje. 5 "Aš ateisiu jūsų teisti ir tuojau pasmerksiu žynius, svetimautojus, kreivai prisiekiančius, nusukančius samdinių algą, skriaudžiančius našles bei našlaičius, laužančius svetimšalių teises ir manęs nebijančius. 6 Aš esu Viešpats, nepasikeičiantis, o jūs, Jokūbo vaikai, klaidžiojote. 7 Jūs jau nuo savo jaunystės nesilaikote mano nuostatų, jų atsisakėte. Sugrįžkite pas mane, tai Aš sugrįšiu pas jus. Jūs klausiate: 'Kaip mums sugrįžti?' (Zach 1, 3) 8 Argi žmogus apiplėšia Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Jūs klausiate: 'Kaip mes apiplėšėme Tave?' Dešimtinėmis ir duoklėmis! 9 Prakeikimas krinta ant jūsų, kadangi apiplėšėte mane, ir taip daro visa tauta. (Ag 1, 6) 10 Atneškite pilną dešimtinę, kad būtų atsargų mano namuose, ir tuo mėginkite mane: ar Aš neatidarysiu jums dangaus langų ir neišliesiu apsčiai palaimos? 11 Ar nesudrausiu kenkėjo, kad jis nesunaikintų jūsų laukų derliaus ir vynmedis neliktų be vaisių? 12 Tada visos tautos vadins jus laimingais, nes būsite pasigėrėjimo šalis. 13 Įžūlios yra jūsų kalbos prieš mane, tačiau jūs klausiate: 'Ką gi kalbame prieš Tave?' 14 Jūs sakote: 'Kokia nauda tarnauti Dievui; ką laimime jei Jam atliekame pareigas ir vaikščiojame nuleidę galvas Viešpaties akivaizdoje?

(Ps 73, 13-14) 15 Juk laimingi yra išdidieji! Jiems sekasi, nors jie elgiasi ir niekšiškai. Jie gundo Dievą, bet nebaudžiami'", sako pulkų Viešpats. 16 Dievo bijantys kalbėjosi vienas su kitu: "Viešpats stebėjosi ir klausėsi; ir buvo parašyta Jo akivaizdoje atminimo knyga tiems, kurie bijo Viešpaties ir gerbia Jo vardą". 17 "Jie bus mano", sako pulkų Viešpats."Tą dieną, kurioje veiksiu, jie bus mano ypatinga nuosavybė; Aš jų gailėsiuos, kaip gailisi žmogus savo sūnaus, kuris jam sąžiningai tarnavo. (2 M 19, 5) 18 Tada jūs matysite skirtumą tarp teisiojo ir niekšo; tarp to, kuris tarnauja Dievui, ir kuris Jam netarnauja".

4 skyrius

Viešpaties diena, Mal 1 - 6.

1 "Štai ateina diena, deganti kaip krosnis, kurioje visi išdidieji ir visi niekšai kaip ražienos sudegs", sako pulkų Viešpats; "Jiems nepaliks nei šaknies, nei šakos. 2 Bet jums, bijantiems mano vardo, užtekės teisybės saulė. Jūs būsite sveiki po mano sparnais, išeisite ir šokinėsite, kaip išleisti veršiukai iš tvarto. (Lk 1, 78) 3 Jūs mindžiosite niekšus, ir jie bus, lyg dulkės po jūsų kojomis tą dieną, kai Aš veiksiu", sako pulkų Viešpats. 4 "Atsiminkite mano tarno Mozės įstatymą, kurį daviau Horebe visam Izraeliui, jo galiojančius nuostatus ir potvarkius. 5 Aš siųsiu jums pranašą Eliją, prieš ateinant Viešpaties didžiajai ir baisiajai dienai. (Mt 11, 14; 17, 11-13; Joel 3, 4) 6 Jis atgręš tėvų širdį į vaikus ir vaikų širdį į tėvus, kad neateičiau ir nesmogčiau krašto prakeikimu". (Lk 1, 17)